

उपयुक्त कथा संग्रह.

भाग १ ला

हैं पुस्तक

विद्वान् मंडवीच्या साहाय्याने

नारायण रामचंद्र सोहनी

यांनीं

तयार करून

मुंबईत

आपल्या

जगदीश्वर छापखान्यांत छापिलें.

आवृत्ति १० वी.

शके १८०९

सन १८८८

हैं पुस्तक सन १८६७ च्या २५ व्या आक्टानुसार

रजिस्टर केलें आहे.)

किंमत २ रुपये.

प्रस्तावना.

प्राचीनकाळीं या हिंदुस्थानांत संस्कृतभाषा फार चालू होती, यामुळे धर्मसंबंधी ग्रंथ त्याच भाषेत झाले आहेत. परंतु उत्तरोत्तर संस्कृतभाषेची अनभिज्ञता होऊन प्राकृत भाषा फारच प्रचारांत आल्याकारणानें सहजच ते ग्रंथ लोकांस समजण्यास कठीण पडतें. यामुळेच त्यांतील कांहीं उपयुक्त ग्रंथांचीं भाषांतरें होऊन त्यांवर आमच्या लोकांची श्रद्धा बसत चालली आहे. आपल्या नेहमीच्या व्यवहारांत अनेक व्रतादि कृत्यें येतात, परंतु तीं सर्व प्राकृत भाषेत नसल्यामुळे त्यांचा मूळ हेतु काय असतो तो बरोबर कळत नाही. यास्तव जीं प्राकृत झालेलीं आहेत त्यांतून कांहीं घेऊन व जीं प्राकृत झालेलीं नाहीत तीं शास्त्री यांज कडून प्राकृत ओवीबद्ध करवून त्या सर्वांचा या पुस्तकांत अनुक्रमानें एकत्र संग्रह केला आहे. सर्व विषय एकत्र असल्यानें ग्राहकांस किंमतीकडून स्वल्प पडून ग्रंथ संग्रह करण्यास फार सोईवार पडतें. चांत प्रातःस्मरणादि विषय प्रथम घालून नंतर वर्षारंभापासून अनुक्रमानें येणारे विषय घातले आहेत, तेणेंकरून हें पुस्तक विशेष ग्राह्य होईल अशी आशा आहे.

या पुस्तकाच्या मऊ आवृत्तीच्या प्रती स्वपल्यामुळे आणि बहुत लोकांस पुस्तकांची गरज असल्याकारणानें ही दहावी आवृत्ति छापली आहे.

ना० रा० सो०

अनुक्रमणिका.

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
भूपाव्या	१	गयास्वर आरव्यान	२०३
प्रातःस्मरण	११	कोजागरीकथा	२०९
व्यंकटेशस्तोत्र	१५	नरकचतुर्दशीकथा	२१४
सूर्यस्तुति	२२	दिपवाळीकथा	२१७
तुलसीआरव्यान	२३	वैकुण्ठचतुर्दशीकथा	२२१
शनिमाहात्म्य	२८	त्रिपुरकथा	२२५
एकादशीमाहात्म्य	४९	दत्तजयंतीकथा	२३१
सत्यनारायणकथा	५८	मकरसंक्रांतिकथा	२३६
रामजयंतीकथा	७१	रघुसप्तमीकथा	२४१
हनुमंतजन्मकथा	९०	शिवरात्रिकथा	२४५
पद्मशरामजयंतीकथा	९५	होळीकथा	२५७
नृसिंहजयंतीकथा	९८	शिवलीलामृतअध्याय ११ वा	२६०
वटसावित्रीकथा	१०९	गणपतीचे श्लोक	२७०
नागपंचमीकथा	११६	शिवस्तुति	२७२
मंगलागौरीकथा	११९	पांडुरंगाष्टक	२७४
कृष्णजयंतीकथा	१२८	गोविंदाष्टक	२७५
मिठोरीकथा	१४०	मारुतीस्तोत्र	२७५
हरितालिकाकथा	१४५	भजन	२७६
गणेशचतुर्थीकथा	१५२	आरत्या	२८२
स्यमंतकोपारव्यान	१६३	पल्लीपतनकारिका	२९१
ऋषिपंचमीकथा	१७३	स्वप्नाध्याय	३००
वामनद्वादशीकथा	१८२	निद्रारंभीश्लोक	३०४
अनंतचतुर्दशीकथा	१९४		

उपयुक्तकथासंग्रह

भूपाळ्या.

भूपाळी गणपतीची.

श्रीगणेशायनमः ॥ उठाउठी होसकडिक ॥ वाचेंस्मरावा गजमुरव ॥ सिद्धिबुद्धी-
चानायक ॥ स्वरवदायक भक्तांसी ॥ १ ॥ आंगीशेंदुराची उठी ॥ माथांशोभ
तसेकिरीटी ॥ केशरकस्तूरीललाटी ॥ कंठीं हारसाजिरा ॥ २ ॥ कानीकुंडलां
ची प्रभा ॥ चंद्रसूर्यजैसेनभा ॥ माजीनागबंदशोभा ॥ स्मरतां उभाजबळी-
तो ॥ ३ ॥ कासेपीतांबराची धटी ॥ हातीं मोदकांची वाटी ॥ रामार्जुनदस्मरतां
कंठीं ॥ तोसंकटीं पावतो ॥ ४ ॥

भूपाळी गणपतीची.

विद्याधराविनायका ॥ ऋद्धिसिद्धींच्यानायका ॥ वक्राननातू स्वरवदायका ॥ -
ध्यायकहृदयीं हृदयस्थ ॥ १ ॥ ध्रु ॥ हेसच्चिदानंदामूळस्तंभा ॥ अचलासगुण
मूर्तीस्वयंभा ॥ सकळा आदीप्रियप्रारंभा ॥ तुजहेरंबानमोस्तुते ॥ २ ॥ जय
सिंधुरारीप्रियसिंदूरा ॥ चर्चिततनुभूषितसंदरा ॥ भक्तिमंदिरांगणमांदारा
॥ मूषकवाइनाजगदुख ॥ ३ ॥ मंगळमूर्तीमंगळनामा ॥ मंगळकारकमंग
ळधामा ॥ भक्तजनांच्या हृदयारामा ॥ मनविश्रामाविघ्नहरा ॥ ४ ॥ हेत्रि
पुरांतकत्रिभुवनभूपा ॥ भिक्काळत्रिदशध्यानअमूपा ॥ व्यंबकविनवीत्रि
तापदर्पा ॥ करींरूपाश्रीएकहिजा ॥ ५ ॥

भूपाळी गणपतीची.

उठिंउठिंबालंबोदरा ॥ चौद्याविद्यागुणगंभीरा ॥ हरणकर्ताविघ्नेश्वरा ॥ मो
रेश्वरादीनबंधू ॥ १ ॥ ध्रु ॥ तुझेनामघेतांआधीं ॥ सकळहरतीआधीच्या
धी ॥ प्राप्तहोतीऋद्धिसिद्धी ॥ दयानिधीगजानना ॥ २ ॥ सरळशुंडाअ-
लोलिक ॥ मस्तकींमुकुटतेजाधिक ॥ झळकतसिंदुराचाटिक ॥ लज्जित
मृगांकपोद्वनी ॥ ३ ॥ निर्जरसर्वहीमिळूनिआले ॥ हारीतिष्ठतांभागले ॥ तु
झेस्वरूपचांगलें ॥ मनीरंगलेंसर्वांच्या ॥ ४ ॥ नारदतुंबरगायनकरी ॥ ऋद्धिसि

(१२)

उपयुक्तकथासग्रह.

दीजोडुनी करीं ॥ त्यांच्याकार्यातुं साह्यकारी ॥ होउनि इच्छा पुरवीसी ॥ ५ ॥
उठारठासकळलोक ॥ आधीं स्मरणगणनायक ॥ प्रपंच अवघाहामायिक ॥
नदिसे मुखपळगक ॥ ६ ॥ वरुणाय मराजा इंद्र ॥ व्यासशुकतो योगींद्र ॥ भावें
स्मरनी भालचंद्र ॥ तो भोगींद्र पाताळीं ॥ ७ ॥ उठोनी वेगीं एकरदन ॥ देई सकळां-
सी दर्शन ॥ सररी करुनि मुरवगण ॥ जीवनसुतीसी आश्वासी ॥ ८ ॥

भूपाळी रामाची.

रामसर्वांगी सांवळा ॥ हेमअळंकार पिंजळा ॥ नानारत्नांची यामाळा ॥ अलंका
रशो भती ॥ १ ॥ ५० ॥ पिंजळामुगुट कीरीटी ॥ पिंजळें केशरलह्माटीं ॥ पिंजळ्या
कुंडलांची थाटी ॥ पिंजळ्या कंठीं वनमाळा ॥ २ ॥ पिंजळा कासे पीतांबर ॥ पिंज
ळा ब्रीदाचा तोडर ॥ पिंजळ्या घटांचा गजर ॥ पिंजळ्या वस्त्र्यारुणभुणती ॥
॥ ३ ॥ पिंजळें पदकर भूषण ॥ पिंजळें हातीं वीरकंकण ॥ पिंजळ्या मुद्रिकांचें
लेणें ॥ पिंजळें करी शिरचाप ॥ ४ ॥ पिंजळामंडपविस्तीर्ण ॥ पिंजळें मध्ये सिंहा
सन ॥ रामसीतां लक्ष्मण ॥ दासगुण गातसे ॥ ५ ॥

भूपाळी रामाची.

उठोनियां प्रातःकाळीं ॥ जपारामनामावळी ॥ स्वयें ध्यातो चंद्रमौळी ॥ शी
लयाळी समवेत ॥ १ ॥ ५० ॥ रामयोग्यांचें मंडण ॥ रामभक्तांचें भूषण ॥ राम
धर्माचें रक्षण ॥ संरक्षण दासांचें ॥ २ ॥ रामें ताटिका घाधिली ॥ रामें शिळा
उछारिली ॥ रामें जानकी जिंकिली ॥ मुक्तकेली गणिका ॥ ३ ॥ रामें पाषाण ता-
रिले ॥ रामें दैत्य संहारिले ॥ रामें बंध सोडविले ॥ सररी केले सरवर ॥ ४ ॥ रा
में राक्षसें भक्तांसी ॥ रामें सोडविले देवांसी ॥ रामभक्तांचे मानसीं ॥ राम-
दासीं आनंद ॥ ५ ॥

भूपाळी रामाची.

सूर्यवंशी वंशावळी ॥ राजेशाले भूमंडळीं ॥ स्मरात्यांची नामावळी ॥ उदय-
काळीं भावूच्या ॥ १ ॥ ५० ॥ सूर्यवंशीं मनुजाइला ॥ त्याचा इक्ष्वाकू जन्मला
तेथूनि वंशविस्तारला ॥ पृथुजाइला महीपाळ ॥ २ ॥ उत्तानपाद राजा थोर ॥
भुवभट्टपदीनि धरि ॥ पुंभुमार त्याचा पुत्र ॥ राजेपवित्ररवि वंशीं ॥ ३ ॥

भूपाळ्या.

(३)

मांधातापुण्यसोक ॥ शिविप्रातासत्वाधिक ॥ हरिश्चंद्रबहुधार्मिक ॥ राजेअनेकसत्वस्थ ॥ ४ ॥ रुक्मांगदत्याचेवंशी ॥ व्रतपाळीएकादशी ॥ धर्मगदत्याचेकुशी ॥ अंबरीषव्रतवंत ॥ ५ ॥ सगरींकरितांसागरम्हणती ॥ जगीरथेंआणिलीभागीरथी ॥ तेथूनिककुत्स्थउत्पत्ति ॥ रामम्हणतीकाकुत्स्थ ॥ ६ ॥ दिलीपराजाबहुभली ॥ त्याचापुत्ररघुशोभला ॥ तथापासुनीअजजाहला ॥ जोवर्णिलाऋषिवर्ये ॥ ७ ॥ दशरथवंशीपुत्रचारी ॥ श्रीरामजडजीवांउद्धरी ॥ पुढेंकुशाचेउदरीं ॥ कलिनाशनऋतुपर्ण ॥ ८ ॥ ऐसेराजेप्रतापकीर्ती ॥ भास्करवंशाचीउत्पत्ती ॥ आणिकहीराजेअसती ॥ नेणोंकितीसुरनर ॥ ९ ॥ सूर्यवंशीचेंभूषण ॥ रामगावाकुळमंडण ॥ महादोषांचेंदंडण ॥ संरक्षणदासाचें ॥ १० ॥

भूपाळी रामाची.

उठोनियांप्रातःकाळीं ॥ मूर्तीचिंतावीसांवळी ॥ शोभेयोगियांचेमेळीं ॥ हृदयकमळींसाजिरी ॥ १ ॥ ध्रु० ॥ रामसर्वांगींसुंदर ॥ कासेशोभेपीतांबर ॥ चरणींब्रीदांचातोडर ॥ करुणाकरभक्तांसी ॥ २ ॥ रामलावण्याचाराशी ॥ रामकैवरीदेवांसी ॥ रामभक्तांचेमानसीं ॥ अहर्निशींशोभतो ॥ ३ ॥ रामपुण्याचेंमाहेर ॥ रामतापसांआधार ॥ रामाध्यातोगौरीहर ॥ निरंतरमानसीं ॥ ४ ॥ रामविश्रान्तीचेंस्थळ ॥ रामआनंदकेवळ ॥ रामदाससर्वकाळ ॥ चिंतीवेळऐसाची ॥ ५ ॥

भूपाळी रामाची.

उठाउठाहोहस्तिन ॥ वाचेंस्मरारघुनंदन ॥ तेणेंतुटेल्भवबंधन ॥ पतीतपावनदीनबंधू ॥ १ ॥ ध्रु० ॥ रामकौसल्यानंदन ॥ रामयोगियांचेंध्यान ॥ रामसकळांचेंजीवन ॥ कीर्तिमहिमानवर्णवे ॥ २ ॥ रामत्रैलोक्याचेंरूप ॥ रामपरब्रह्मस्वरूप ॥ रामनामविअमूप ॥ महाचिद्रूपकेवळहें ॥ ३ ॥ सुंदरशोभेसिंहासन ॥ सूरीपबंधूलक्ष्मण ॥ वामभागीसीतारत्न ॥ केवळनिधानजनकाचें ॥ ४ ॥ छत्रधरूनीउभाभरत ॥ चामरशत्रुघ्नवारित ॥ करजोडूनियांहनुमंत ॥ रुद्रावतारसेवेसी ॥ ५ ॥ ज्याचीसत्ताबिभुवनी ॥ त्याचागुरूवसिष्ठमुनी ॥ शांकरजपतोराममनीं ॥ तोअभिपानीभक्तांचा ॥ ६ ॥ मारुनिराक्षसंआणिराव

(४)

उपयुक्तकथासंग्रह.

ण॥ सरबीकेलेसरवरगण॥ करीभक्तांचेंपालन॥ रूपानिधानरघुवीर
॥७॥ रामनयनींआदीपदा॥ रामनटलास्वरूपेंदहा॥ रामकदापीसोडून
काहा॥ सत्वरपहारामासी॥८॥ रामसर्वदिकाळगावा॥ रामहृदयींहा-
ध्यावा॥ राममृणतांहोयधिसावा॥ स्मरतजावामानसीं॥९॥ राममंत्रहा
विसत्य॥ रामींहोतीअवघेरत॥ रामनामाचाभंकिंत॥ जीवनसुतसाष्टांगीं
॥१०॥

भूपाळी कृष्णाची.

उद्येनिषांप्रातःकाळींमृणतीगोपिकाबाळा॥ आमुचागळाकापुनमगतूजा
ईगोपाळा॥१॥ धु०॥ तुझियाविरहानळेंआस्त्रांसीहोतोउवाळा॥ वसंतगेलाम
धुरेउडवआलाउन्हाळा॥२॥ पापीअक्रूरआलाजन्मांतरींचावैरी॥ भुरळेंधा-
नुनिघेउनिगेलआमुचाव्हीहरी॥३॥ बराकिरेअक्रूराआफुलाबोलसाधिला॥
आडामध्येंघालुनिसरवयादोरकापिला॥४॥ धिक्धिक्आमुचेंजिणेंजळोहें
लाजिरबाणी॥ शेवटगोडनकेलारेसरवयागेलारेप्राण॥५॥ अंधकूपांतूनका-
ठींसरवयादीनोद्वारणा॥ मध्यनाथशरणागतान्वीचिंतावारणा॥६॥

भूपाळी कृष्णाची.

उठिंउठिंबामुरारी॥ दचडुनीझोंपेच्यालहरी॥ सूर्यउगवलागगनोदरीं॥ पू-
र्णदिशाफांकल्या॥१॥ धु०॥ आलेसरवेवनासिजाया॥ जागृतहोईयादव-
राया॥ पावनजनांसीकराया॥ स्वरूपदावींआपुलें॥२॥ सभाबैसलीआं-
गणीं॥ सरबीबैसलेतारांगणीं॥ उमाकांतसकळिफजनीं॥ भक्तीलांगींपात-
ले॥३॥ त्र्यंबकसकळांसीकरजोडी॥ स्वानंदाचीउभवीगुठी॥ संतबैसवि-
लेप्रौढीं॥ अतिआवडीदर्शनाची॥४॥

भूपाळी कृष्णाची.

उठिंउठिंबागोपाळा॥ माझ्यातान्हयाबाळा॥ मित्रआलाउदयाचळा॥ उघ-
डींडोळेराजसा॥१॥ धु०॥ गाईबाहतीदोहनाला॥ द्वारींउभागोपाळमेळा॥
उशीरहोतोमंथनाला॥ मुखप्रक्षाळावेगेंसी॥२॥ तुझाबळिरामबंधू॥ सोडु-
निआलाक्षीरसिंधू॥ तूंकानिजसीदीनबंधू॥ सौरव्यसिंधूदातारा॥३॥ दुबळ-
मैत्रतोसुदामा॥ धांवुनिआलासेगुणधामा॥ पोहेभक्षुनित्याभ्याभ्या॥

उठोनीसत्वरपरिहारीं ॥ ४ ॥ अवघागोपिकांचामेळा ॥ धांवुनिआलारेघन-
नीळा ॥ घालुनिबैसलाकींपाळा ॥ त्रिभुवनडोळांपाहावेगें ॥ ५ ॥ उठिसत्वर
गेकान्हाई ॥ मजलाम्हणसीजरितुंआई ॥ स्तनींचापान्हावेगेंपिई ॥ दर्शन
देईसकळांसी ॥ ६ ॥ सकळकाष्ठांचींबाहुलीं ॥ तूंचीइतुक्यांचीमाउली ॥ आ-
ह्मीवत्सतुंगाउली ॥ करीसाउलीरूपेची ॥ ७ ॥ बहुतजन्मीतपकेलें ॥ स्मणउ-
नितुजलाजरिपाहिलें ॥ दुःखअवघेंविसरलें ॥ स्मरवझालेंसकळांसी ॥ ८ ॥
मागतेंतुजलाएकदेवा ॥ कृष्णागोविंदाकेशवा ॥ प्रपंचअवघाहातोडावा
॥ ठावद्यावातुजपाशीं ॥ ९ ॥ ऐकुनिनिजमातेच्यागोष्टी ॥ जागाझालाजग-
जेठी ॥ यशोदेच्याकंठींमिठी ॥ वेगेंघालीसप्रेम ॥ १० ॥ बोलेवेगेंसर्वेश्वरू ॥
तूंचीमायमीलेकरूं ॥ तूंचिगायमीवासरूं ॥ कैसाविसरूंतुजलागीं ॥ ११ ॥
लोकम्हणतीमिथ्यागोष्टी ॥ मीजन्मलोंतुक्षियापोटीं ॥ देईदद्यादुधांचीवा-
टी ॥ सत्वरपान्हामजदेई ॥ १२ ॥ ज्याचीसकळलोकींसत्ता ॥ यशोदेसीम्हण-
तोमाता ॥ आनंदझालाजीवनसुता ॥ गुणवर्णितांसद्रुखे ॥ १३ ॥

भूपाळी घनश्यामाची.

घनश्यामसुंदराश्रीधराअरुणोदयझाला ॥ उठिलौकरवनमाळीउदयाच-
कींमित्रआला ॥ ध्रु० ॥ सायंकाळींएकेमेळींद्विजगणअवघेवृक्षीं ॥ अरुणो-
दयहोतांचिउडालेचरावयापक्षी ॥ अघमर्षणादिकरूनितापसीतपाचरण
दक्षी ॥ प्रभातकाळींउघुनिकापडीतीर्थपंथलक्षी ॥ करूनि सडासंमार्जन
गोपीकुंभघेउनिकुक्षी ॥ यमुनाजळसिजातिमुकुंदादध्योदनभक्षीं ॥
चाल ॥ मुक्ताहोऊंपाहेकमळणीपासूनभ्रमरा ॥ पूर्वदिशेमुखधुतलें
होतसेनाशतिमिरा ॥ उठलौकरगोविंदासांबळ्यानंदकुमरा ॥ मुखप्रक्षा-
लनकरींअंगिकारींभाकरकाला ॥ उठिलौ० ॥ १ ॥ घोरोघरींदीप्तरबडत्यां
च्यासरसावुनिवांती ॥ गीतगातीसप्रेमंगोपीसदनायेतीजाती ॥ प्रवर्ती
निगृहकामीरंगमाळाघालुंपाहती ॥ आनंदकंदाप्रभातझालीउठसरली
राती ॥ काठींधारक्षीरपात्रेघेऊनिधेनुइंवरताती ॥ द्वारींउभेगोपाळहाका
मारुनितुजलाबाहती ॥ चाल ॥ हेमुक्ताहारकंठींघाळियारंगमाळा ॥ हा

(६)

उपयुक्तकथासंग्रह.

तीर्थेशकाष्ठवरवेंकांबळाघेईकाळा ॥ ममआत्मजमधुसूदनाहृषीके-
शिजमत्स्याळा ॥ लक्षितातिवासरेंहरिधेनुस्तनपानाला ॥ उठिलीं ॥ २॥ प्रा-
तः स्नानेकैरुनिगोपिका अलंकारनटती ॥ कुंकुमादिचर्चुनीमंथनालागिं
आरंभिती ॥ प्रेमभरित अंतरांत वदनींनामावळिगाती ॥ अर्घ्यदानदेऊ
नियां द्विजगण देवार्चन करिती ॥ नेमनिष्ठ वैष्णव ते विष्णु पूजा समर्पिती ॥
स्मार्त शिवार्चन शक्ती शान्त आराधिती ॥ चाल ॥ ऋषिगण आश्रमवासी जे
निरंजनीं धाले ॥ अरुणोदयीं आपुलाले ध्यानीं मग्न झाले ॥ पंचपंचउषः काळीं
रविचक्रनिघों आले ॥ येवढा वेळ निजलसि झणुनि हरि सम जेल नं दाला ॥ उ-
ठिली ॥ ३॥ विद्यार्थी विद्याभ्यासास्तवसादर गुरुपायीं ॥ अध्यापन गुरु करिती
शिष्य अध्ययन उदयीं ॥ याज्ञिक जन कुंडीं आहुती टाकिताति पाहीं ॥ रविप्रका-
श पडुनि पांऊजळव्या शुद्ध दिशा दाही ॥ हे माझे पाडसे सांवळे उठ कृष्णा बाई ॥
सिद्ध सवें बळराम घेऊनि गोधने वना जाई ॥ चाल ॥ मुनि जन मानस हंसा गो-
पी मन कमल भृंगा ॥ मुरहर पंकज पाणी पद्मनाभ श्रीरंगा ॥ शकटांत क सर्वे-
शास्त्रे हरि प्रताप भृंगा ॥ कोटि अनंगां हूनि आगळें ते जतवव दनाला ॥ होना
जी बाळनित्य ध्यातसे हृदयीं नाम माळा ॥ ४॥ घनश्याम सं ॥

भृपाळी कृष्णाची.

गवळणदसवंती पैसांगे ॥ आलिया कृष्णाचे निमागे ॥ येणे येणे हो श्रीरंगे
॥ नवनीत चोरिलें माझे ॥ १॥ ध्रु ॥ तळवेतळ हात टेंकित ॥ डाव्या गुडघ्यानें
रांगत ॥ गवळ्या घरीं शार्ङ्ग नाथ ॥ तो म्यां देखिला सख्ये ॥ २॥ एके हातिले-
ण्याचा कबळू ॥ मुरख मारिलें से अकुमाळू ॥ चुंबन देतां अति परिमळू ॥ नव-
नीताचा सख्ये ॥ ३॥ येणे माझे कवाड उघडिलें ॥ येणे माझे शिंकें तोडि-
लें ॥ दद्यादुधांतें भक्षिलें ॥ लवंडिलें तक्रातें ॥ ४॥ ऐसें जरी मी जाणतें ॥ य-
मुना पाण्यान वजातें ॥ धरूनि उरवळासी बांधित्यें ॥ शिखाला वित्यें गोविं-
दा ॥ ५॥ ऐसा पुराण प्रसिद्ध चोर ॥ स्वामीना म्याचा दातार ॥ पंढर पुरीं
धरिला अवतार ॥ भक्त पुंडलीका साठीं ॥ ६॥ गवळणदसवंती पैसांगे ॥

॥ ध्रु ॥

॥ ध्रु ॥

॥ ध्रु ॥

॥ ध्रु ॥

॥ ध्रु ॥

भूपाळी कृष्णाची.

उठाउठाहोप्रभातझाली ॥ चिंताश्रीविठ्ठलमाउली ॥ दीनजनाचीसाठळी ॥
येईधांयुनिस्मरतांची ॥ ध्रु० ॥ पंढरपुरीजेभीमातटीं ॥ सुंदरमनोहरगोमटी
॥ दोन्हीकरठेउनिकटीं ॥ भेटीसाठींतिष्ठतसे ॥ १ ॥ किरीटकुंडलेंमंडित ॥
श्रीमुखअतिसुंदरशोभत ॥ गळांवेजयंतीडोलत ॥ हारभिरवततुळशीचे
॥ २ ॥ करेरवमूर्तिसगुणसांवळी ॥ कंठींकोस्तुभएकावळी ॥ केशरीउटीप
रिमळेआगळी ॥ बुकाभाळीविलसतसे ॥ ३ ॥ पीतांबरकसिलाकटीं ॥ अ
क्षयवीटचरणतळवटीं ॥ सकळसौंदर्यकरवाचीपेटी ॥ हृदयसंपुटींआ
ठवत्ये ॥ ४ ॥ अतिप्रियआवडेतुळसीबुका ॥ तसीचप्रीतिकरीभोळ्याभा
विकां ॥ नामापदपंकजपादुका ॥ शिरींमस्तकावंदितसे ॥ ५ ॥

भूपाळी विठ्ठलाची.

उठाउठाहोमुरारी ॥ बोलेरखुमाईसुंदरी ॥ भक्तगर्जतीमहाद्वारीं ॥ त्यांसी
द्यावेदर्शन ॥ १ ॥ ध्रु० ॥ राउळींजागेझालेहरी ॥ भक्तगर्जतीजयजयकारीं ॥
नारदतुंबरकीर्तनकरी ॥ प्रेमानंदेंडुल्लतसे ॥ २ ॥ सर्वपूजातुळसीपान ॥ घे
उनिआलेभक्तजन ॥ द्यावेतयांसीदर्शन ॥ विलंबकांहींनकरावा ॥ ३ ॥ ऐ
साउगवलादिनकर ॥ भक्तगर्जतिजयजयकार ॥ तेथेंगणेशनाथकिंकर
॥ हरिचरणांवरलोकतसे ॥ ४ ॥

• भूपाळी विठ्ठलाची.

ब्रह्मनिर्गुणनिराकार ॥ विठ्ठलसगुणसंताकार ॥ अवतरलेंचराचर ॥ परब्र-
ह्मसांवळें ॥ ध्रु० ॥ विठ्ठलसंतांचेंरूपडें ॥ प्रत्यक्षपाहोनेत्रांपुढें ॥ त्यासीनजा
णतांमूढें ॥ विषयजाळींगुंतलीं ॥ १ ॥ मुक्ताबाईसकळतनू ॥ दीप्तीसांवळी
तोभानू ॥ प्रभावळीसरजगजीवनू ॥ अतिलावण्यशोभतसे ॥ २ ॥ ज्ञा
नदेवसुरवकमळ ॥ निवृत्तिमुकुटाचाझळाळ ॥ सोपानदेबनिढळ ॥ आ
दिपुरुषरायाचें ॥ ३ ॥ मुकुंदराजतोअवधारीं ॥ श्रवणदेवाचेनिर्धारीं
॥ चांगाविसोबारवेचरी ॥ स्वयंप्रकाशझळकतसे ॥ ४ ॥ वडवळसिद्धना
सापुट ॥ कबीरनामादोन्हीओठ ॥ जिह्वातोचीमुद्रलभट ॥ निंबाभदग

(८)

उपयुक्तकथासंग्रह.

नतसे ॥५॥ बाहुदंडचोरबामेळा ॥ बहिरापिसावक्षस्थळा ॥ जगभित्रकं
ठनळा ॥ जोगामाळागळ्याची ॥६॥ हृदयानंदयोगीजाण ॥ अच्युता
सारंगदोन्हीस्तन ॥ हृदयीरेणुकानंदन ॥ नाभीनरसीमेहता ॥७॥ कान्हो
पाठककटिप्रदेश ॥ मृधापीतांबरसुरेश ॥ चरणीं आलेरोहिदास ॥ सूरदास
सातवा ॥८॥ नाराय्हादागोंदाचिठा ॥ त्यादेवाच्याक्षुद्रघंटा ॥ जनीवांकीवा
बेवानतां ॥ तोडरएकाजनार्दना ॥९॥

भूपाळी दशावताराची.

जनमूणाहोश्रीहरी ॥ प्रातःकाळीं स्मरण करीं ॥ तेणेंतरालभवसागरीं ॥ हा
निर्धारीं प्ररयसा ॥१॥ ध्रु० ॥ वेदनेलेनिशाचरीं ॥ मत्स्यरूपझालेहरी ॥ कार्यब्र
ह्मयाचेकरी ॥ शंखासुरवधोनियां ॥२॥ दैत्यमातलेभूमंडळीं ॥ पृथ्वीनेली
रसातळी ॥ कूर्मरूपेहोवनमाळी ॥ पृष्ठींधरिलीमेदिनी ॥३॥ महिडळमळ-
लीपाहाहो ॥ देवजाहलेवराहो ॥ मगवधिलेदैत्यदानवो ॥ पृथ्वीदाढेधरू-
नियां ॥४॥ पुत्रपित्यानेंगांजिला ॥ तोनरहरीस्मरताझाला ॥ स्तंभीं अवतार
धरिला ॥ भक्तरक्षिलाप्रल्हाद ॥५॥ यागकरिताझालाबळी ॥ इंद्रकांपिन्-
लाचळचळीं ॥ वामनरूपेहोवनमाळी ॥ घालीपाताळींबहिराजा ॥६॥ रेणु
केउदरींभार्गवझाले ॥ राजेसमस्तसंहारिले ॥ राज्यब्राह्मणांदीधले ॥ सु
रवीकेलेभूदेव ॥७॥ सूर्यवंशीरघुनंदन ॥ वानरसैन्यमेळवून ॥ सागर
पाषाणीं बांधुन ॥ संहारिलेराक्षसां ॥८॥ कारागृहीं अवतरले ॥ श्रीकृष्णागो
कुळींवाढिन्नले ॥ कंसचाणूरमर्दिले ॥ राज्यींस्थापिलेंउग्रसेना ॥९॥ बौ
द्धअवतारधरिला ॥ जनहाबहुतकष्टिजाहला ॥ मगकलीसवरदिधला ॥
आपणराहिलानिद्रित ॥१०॥ पुढेंकलंकीहोणारा ॥ ऐसाशास्त्रांचानिर्धरि ॥
मगफिटेलभयसंदेह ॥ याहीविश्वजनाचा ॥११॥ दशावतारभूपाळी ॥ नि
त्यस्मरतांप्रातःकाळीं ॥ दासमूणेभूमंडळीं ॥ भाग्यवंतगातील ॥१२॥

भूपाळी ज्योतिलिंगाची.

नित्यन्योतिलिंगेंबारा ॥ प्रातःकाळीं स्मरणकरा ॥ कोटिकुठेंहीं उद्धरा ॥ भ
वदातराळपापांनो ॥१॥ ध्रु० ॥ वाराणसींविश्वनाथ ॥ मोक्षदातातोसमर्थ ॥ पुर

विलअंतरीचा अर्थ ॥ सोमनाथसोरटी ॥ २॥ ओंकारममलेश्वर ॥ सेतुबं-
 बंधरामेश्वर ॥ श्रीमाउगमीं श्रीमाझंकर ॥ घृष्णेश्वर वेरुळीं ॥ १॥ नागनाथ
 अमृतोदकीं ॥ विश्वजनकेलेसुरवी ॥ परकीचैननाथ म्हणतां मुरवीं ॥ सुकृतसां
 चेजन्माचें ॥ ४॥ अंबकहाती र्थराज ॥ पुरबील अंतरीचें काज ॥ त्याहीतेजामाजी
 तेज ॥ महाकाळ उज्जयिनीं ॥ ५॥ दुजेकैलासभुवन ॥ श्रीशैलमल्लिकार्जुन ॥ वा
 चेस्मरतां धन्य धन्य ॥ अनुपम्यक्षेत्रहे ॥ ६॥ बदिकेदार उत्तरे ॥ ज्याचे स्मरणें भ
 वहातरे ॥ ध्यान धरिल्या घृत्तिनुरे ॥ निजनिश्चळदासांसी ॥ ७॥ नरहरि म्हणे ज
 न्मायावे ॥ शुद्धसत्वप्रेमभायें ॥ वाचे हरी गुणगावे ॥ मालोकृपें सर्वदा ॥ ८॥

भूपाळी गंगेची.

उठोनियां प्रातः काळीं ॥ वदनी वंदाचंद्रमौळी ॥ श्रीविंदुमाधवाजवळी ॥ स्नान
 करा गंगेचें ॥ ६०॥ भागीरथीचें स्नान करा ॥ हृदयीं स्मरा गंगाधरा ॥ चुकेल
 चौथ्याशींचा फेरा ॥ ऐसें माहात्म्य गंगेचें ॥ १॥ गंगा आहे स्वर्गावरुती ॥ पाता-
 लीं हे भोगावती ॥ मृत्युलोकीं हे विख्याती ॥ ऐसें माहात्म्य गंगेचें ॥ २॥ ब्रम्हा वि
 ष्णु सूर्य चंद्र ॥ सीतापती राम चंद्र ॥ परिवारे सीराजा इंद्र ॥ स्नान करी गंगेचें ॥
 ॥ ३॥ नारद वसिष्ठ गौतम मुनी ॥ अत्रि क्रमंत आणि जयमिनी ॥ ध्रुव दत्त येतीं
 माध्याह्नीं ॥ स्नान करिती गंगेचें ॥ ४॥ मत्स्य कूर्म वराह नरहरी ॥ वामन परशुरा
 म श्रीहरी ॥ बौद्ध कलंकी अवधारीं ॥ करिती स्नान गंगेचें ॥ ५॥ दुर्गादिमाया सर
 स्वती ॥ सावित्री लक्ष्मी पार्वती ॥ गंगा पूजन आदरें कस्ती ॥ ऐसें माहात्म्य गंगेचें
 ॥ ६॥ स्नान दान जप करी ॥ घडल्या भागीरथीचे तिरीं ॥ त्यावरी श्रीहरी रुपा करी
 ॥ ऐसें माहात्म्य गंगेचें ॥ ७॥ गंगा थोर यात्रिभुवनीं ॥ गंगा येईल ज्याच्या वदनीं ॥
 तो फेटेल संसारापासुनी ॥ ऐसें माहात्म्य गंगेचें ॥ ८॥ राधा म्हणे श्रीहरि चला ॥
 काशीक्षेत्री अघटितलीला ॥ पाहूं पंचगंगेचा मेळा ॥ स्नान करूं गंगेचें ॥ ९॥ नी
 रातापी इंद्रायणी ॥ प्रवरा सर्वपापहारिणी ॥ चंद्रभागा विठ्ठलचरणीं ॥ स्त
 वनकरा गंगेचें ॥ १०॥ कृष्णा वेष्यातुंगभद्रा ॥ फल्गू कावेरी नर्मदा ॥ श्रीमाभा
 मा मुरव्यगोदा ॥ स्तवन करिती गंगेचें ॥ ११॥ आली आषाढी एकादशी ॥ चळज
 ऊं पंढरीसी ॥ भेटूं विठ्ठल रत्नभाईसी ॥ दासविनवीया बाचें ॥ १२॥

रेकाभोवेभांविकजन॥ नित्यकरागुरुस्मरण॥ होयदोषांचेंदहन॥ नित्यस्म
रणकेलिया॥ १॥ गुरुसेबाधडेज्यासी॥ काळबाधीनातयासी॥ त्याणेंसाधिलें
योक्षासी॥ गुरुचेंस्मरणकेलिया॥ २॥ गुरुचौंमुक्तींचादाता॥ गुरुदेहाचाल
विता॥ इरेपातकाचीव्यथा॥ गुरुचेंस्मरणकेलिया॥ ३॥ गुरुज्ञानाचासागरू
॥ गुरुधीटधैर्याचामेरू॥ नोकानेईलपैलपास्तू॥ गुरुचेंस्मरणकेलिया॥ ४॥
गुरुमायेचेंमूळजीव॥ गुरुमोक्षपदाचाठाव॥ साध्यहोतीसर्वहिदेव॥ गुरुचें
स्मरणकेलिया॥ ५॥ जयजयगुरुमायबापा॥ चुकवींचीन्याशींच्यारवेपा॥
बोधराजध्यानोस्वरूपा॥ परब्रह्मीलयलाबुनियां॥ ६॥

भूपाळी काशीयात्रेची.

उठोनियांप्रातःकाळी॥ ध्यानींआणातीरस्थळी॥ योगीजनांचीसाउली॥
ध्यातांमुक्तचिहोणेंकीं॥ ध्रु०॥ भक्तिप्रयागज्ञानकाशी॥ वैराग्यगयाचिदा-
काशी॥ नित्यअनुभवितांमानसीं॥ कृतार्थताजीवपावे॥ १॥ सत्वरजतमोगु-
णाविशेषणीहीमुख्यजाण॥ शुद्धसत्त्वतोसंगमपूर्ण॥ कराप्रयागस्नानहृदयीं॥
॥ २॥ पापवासनाक्षीरकरा॥ सकामकर्मेपरतींसारा॥ विकल्पाचेंआढकरा॥ या
अहंकारनिळांजुळी॥ ३॥ शुद्धहोउनियांऐशारीतीं॥ प्रेमेंस्मराआत्ममूर्ती॥ जेथें
होयसूक्ष्मस्फूर्ती॥ स्वरूपआपुलेंतत्पूर्वी॥ ४॥ याचेंनावज्ञानकाशी॥ आत्मा
विश्वेश्वरअविनाशी॥ जोसर्वांतरचित्यकाशी॥ भावेंस्वात्मैक्यत्वासीकरावें॥ ५॥
॥ गर्जेओंविश्वेश्वर॥ सोहंशब्दाचाव्यापार॥ हरिहरादिकमंदिरें॥ तुर्यास्थानीं
पद्मावीं॥ ६॥ पंचकोशींमूलतत्त्वं॥ शोधूनपद्मावींनित्यानित्यें॥ प्राणमठींबैसुनि
भावं॥ अत्रुभवसुरवपहवें॥ ७॥ नातरीकरावीतेगया॥ धरुनिवैराग्यविषया
॥ तेणेंनिरसेलमूळमाया॥ करितांआढेंषड्रिपुंचीं॥ ८॥ पुढेंविष्णुपदस्वरूप-
स्थिती॥ पिंडपावाअहंमती॥ मोहममतापितरभ्रांती॥ नाशेमुक्तीसकळां
तें॥ ९॥ सहोदहाअक्षयवट॥ पांचारुनिविवेकभट॥ श्रवणमनननिदिध्यास
बोस्त॥ कराभोजनस्वटपटज्ञानाची॥ १०॥ तनमनधनफळसोडनीद्यावें॥ गु-
रुविष्णुपदासेबुनिभावं॥ क्षमाशांतीमठींयावें॥ उग्रनिगंगाघेडनी॥ ११॥ जी

वहोसहोधमावदीकरा ॥ घेऊनज्ञानातेउद्धरा ॥ सत्यसत्यहीयात्राकरा ॥ आ
त्मज्ञानप्राप्तीची ॥ १२ ॥ नित्यपदेजोहीभूपाखी ॥ पढत्यायाथाफळतत्परी ॥ देवो
बीविठ्ठलवनमाळी ॥ संसृतिपाखीचुकेचिबा ॥ १३ ॥ जीवन्मुक्तहोतोप्राणी ॥ करि
तांयात्राहीअनुदिनी ॥ सदादक्ष्यणलोटांगणी ॥ यात्रेकरूलोकांचे ॥ १४ ॥

भूपाखी श्रीहंससद्गुरूची.

उठींउठींबागुरुनाथा ॥ दासविनवीतत्वता ॥ विवेकरूपीपूर्णप्रभाता ॥ भक्तां
दावींनिजमुख ॥ ध्रु ॥ कनकताटांतआरती ॥ घेऊनिआलीचिच्छक्ती ॥ क्ष
मादयाआणिशांती ॥ ओंवाळावयापातल्या ॥ १ ॥ शमदमसाधनेंसीम
ले ॥ शिवजीवमुमुक्षुपातले ॥ सात्विकादिसाहाय्यआले ॥ उभेठेलेद्वाराशीं
॥ २ ॥ अहोगुरुराजसतत ॥ तुम्हीअखंडजागृत ॥ परीमुमुक्षुसंकेत ॥ करी
स्वज्ञानाअंती ॥ ३ ॥ ऐसेवेदबंधीजन ॥ स्तुतीकरितीकरजोडुन ॥ हंसदा-
सासीअनन्य ॥ झालेप्रसन्नगुरुराज ॥ ४ ॥

प्रातःस्मरणाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ प्रातःस्मरामिस्वतुतत्सवितुर्वरेण्यंरूपं हिमं डलमृचो ध
तनु र्यजुषि ॥ सामानियस्यकिरणाः प्रभवादिहेतुं ब्रह्माहरात्मकमलक्ष्यमचिं
त्यरूपम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामितरणिंतनुवाङ्मनोभिर्ब्रह्मैद्रुपूर्वकरैर्नुतमर्चिंत
च ॥ वृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुभूतं त्रैलोक्यपालनपरं त्रिगुणात्मकंच ॥
॥ २ ॥ प्रातर्भजामिसवितरमनंतशक्तिंपापौघशत्रुभयरोगहरंपरंच ॥ तंसर्व
लोककलनात्मककालमूर्तिगोकंठबंधनविमोचनमादिदेवम् ॥ ३ ॥ श्लोकत्रय
मिदंभानोः प्रातःप्रातःपठेत्तुयः ॥ ससर्वव्याधिनिर्मुक्तः परं सुरवमवाप्नुयात् ॥
॥ ४ ॥ प्रातःस्मरामिगणनाथमनाथबंधुंसिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मम् ॥ उदं
डविघ्नपरिरचंडनचंडदंडमारंडलादिसरनाथकवृंदबंधुम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिच
तुरामनबंधमानमिष्टानुकूलमखिलंचवरंददानम् ॥ तंतुं दिलं द्विरसनप्रिय
यशस्त्रुं पुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ २ ॥ प्रातर्भजाम्यभयदंखलुभ
क्तशोकदावानलं गुणविभुं चरकुंजराभ्यं ॥ अज्ञानकाननविनाशनद्वय-
बाहसुत्सीहचर्धनमहंस्कृतमीश्वरस्य ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंपुण्यं सदा साक्षा

न्यदायकम् ॥ प्रातरुत्थाय सततं यः पठेत्पयतः पुमान् ॥ ४ ॥ ॥ प्रातःस्मरा-
 मिशरदिंदु करोज्ज्वलाभांसद्रज्जबत्सकलकुंडलहारशोभाम् ॥ दिव्यायुधो-
 र्जितकनीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलाभचरणांभवतीं परेशां ॥ १ ॥ प्रातर्नमा-
 मिमहिषास्तरचंडमुंडशुभास्तरप्रमुरवदैत्यविनाशदक्षाम् ॥ ब्रह्मैन्द्ररुद्रमुनि-
 मोहनशीललोलांचंडीं समस्तस्तरमूर्तिमनेकरूपां ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभ-
 जताम्रखिलार्थदात्रीं धात्रीं समस्तजगतांदुरितापहंत्रीम् ॥ संसारबंधनविमो-
 चनहेतुभूतां मायां वरांसमधिगम्य परस्य विष्णोः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं देव्या-
 श्वडिकायाः पठेन्नरः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णुलोके महीयते ॥ ४ ॥ प्रा-
 तःस्मरामिभवभीतिहरं स्फुरेशं गंगाधरं वृषभवाहनमंबिकेशम् ॥ खट्वांग-
 शूलवरदाभयहस्तमीशं संसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमा-
 मिगिरिशंगिरिजार्धदेहं सर्गस्थितिप्रलयकारणमादिदेवम् ॥ विश्वेश्वरं वि-
 जितं विश्वमनोभिरामं संसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि
 शिवमेकमनंतमाद्यं वेदांतवेद्यमनघं पुरुषं महांतम् ॥ नामादिभेदरहितं
 षड्भाचभूत्यं संसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥ ३ ॥ प्रातःसमुत्थाय शिवं
 विचिंत्य श्लोकत्रयंचानुदिनं पठति ॥ तेदुःखजालं बहुजन्मसंचितं हित्वा प-
 दं यांति तदेव शंभोः ॥ ४ ॥ ॥ प्रातःस्मरामिभवभीतिमहार्तिशांत्यै नाराय-
 णं गरुडवाहनमञ्जनाभम् ॥ ग्राह्याभिभूतवरवारणमुक्तिहेतुचक्रायुधंतरु-
 णवारिजपत्रनेत्रम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमामि मनसा वचसा च मूर्ध्ना पादरविदयुगुलं
 परमस्य पुंसः ॥ नारायणस्य नरकार्णवतारणस्य पारायणप्रवणविप्रपराय-
 णस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामि भजतामभयं करंतं प्राकृ सर्वजन्मकृतपापभयाप-
 हत्यै ॥ योग्राहवक्रपतितां प्रिगजेन्द्रघोरशोकप्रणाशमकरोद्धतशंखच-
 क्रः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातः प्रातः पठेत्तु यः ॥ श्लोकत्रयगुरुस्तस्मै द-
 द्यादात्मपदं हरिः ॥ ४ ॥ ॥ प्रातःस्मरामिरघुनाथमुरवारविंदं मंदस्मितं म-
 धुरभाषिविशालभालम् ॥ कर्णाचलं विचलकुंडलशोभिगंडं कर्णांतदीर्घं
 नयनं नयनाभिरामम् ॥ १ ॥ प्रातर्भजामिरघुनाथकरारविंदं रक्षोगणाय भ-
 यदंबरदं द्विजेभ्यः ॥ यद्राजसंसदि विभज्य महेशचापं सीताकरग्रहणं

गलभापसद्यः ॥ ३ ॥ प्रातर्नमामिरघुनाथपदारविंदं बजांकुशादिशुभरेखि
 शृङ्गावहमे ॥ योगीन्द्रमानसमधुव्रतसेव्यमानं शापापहंसपदिगौतमधर्म
 पत्न्याः ॥ ३ ॥ प्रातर्वदामिवचसारघुनाथनामवाग्दोषहारि सकलंशमलं
 निहंति ॥ यसार्वतीस्वपतिनासहस्रमोक्षकामाप्तीत्यासहस्रहरिनामसमंजजाप
 ॥ ४ ॥ प्रातःश्रयेत्युतिनुतारघुनाथमूर्तिनीलांबुदीप्यलसितेतररत्ननीलाम् ॥ आ
 मुक्तमौक्तिकविशेषविभूषणाढ्यां ध्येयां समस्तमुनिभिर्जनमुक्तिहेतुं ॥ ५ ॥
 यः श्लोकपंचकमिदं प्रयतः पठेत् नित्यं प्रभातसमये पुरुषः प्रबुद्धः ॥ श्री
 रामकिंकरजनेषु स एव मुख्यो भूत्वा प्रयाति हरिलोकमनन्यलभ्यम् ॥ ६ ॥
 ॥ ब्रह्माभुरारिस्त्रिपुरांतकारिर्भानुः शशीभूमिस्ततोबुधश्च ॥ गुरुश्च शक्रः
 शनिराहुर्केतवः कुर्वंतु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ १ ॥ भृगुर्वसिष्ठः क्रतुरंगिराश्च
 मनुः पुलस्त्यः पुलहश्च गौतमः ॥ रैभ्यो मरीचिश्च वनश्च दक्षः कुर्वंतु ॥ २ ॥
 सनत्कुमारः सनकः सनंदनः सनातनोऽप्यासुरिपिंगलौच ॥ सप्तस्वराः सप्तरेखा
 तलानि कुर्वंतु सः ॥ ३ ॥ सप्तार्णवाः सप्तकुलाचलाश्च सप्तर्षयोऽदीपवनानि सप्त ॥
 भूरादिकृत्वा भुवनानि सप्त कुर्वंतु सः ॥ ४ ॥ पृथ्वीसंगांधासरसास्तथाऽपः स्युर्वा
 चवायुर्ज्वलितंच तेजः ॥ नभः सशब्दं महता सहैव कुर्वंतु सः ॥ ५ ॥ पुण्यं श्लोको न
 लोराजा पुण्यं श्लोको युधिष्ठिरः ॥ पुण्यं श्लोका च वै देही पुण्यं श्लोको जनार्द-
 नः ॥ ६ ॥ अहल्याद्रौपदीसीतानारामंदोदरी तथा ॥ पंचकं नास्मरेन्नित्यं म-
 हापातकनाशनम् ॥ ७ ॥ अश्वत्थामा बलिव्यासो हनुमान्श्च बिभीषणः ॥ कृ-
 पः परशुरामश्च सप्तैते चिरजीविनः ॥ ८ ॥ सप्तैतान्संस्मरेन्नित्यं मार्कंडेयं त-
 थाष्टमम् ॥ जीवेद्दृष्टं शतं सायमपमृत्युविवर्जितः ॥ ९ ॥ प्रह्लादनारदपराश-
 रपुंडरीकव्यासांबरीषश्च कशीनकभीष्मदाल्भ्यान् ॥ रुक्मांगदार्जुनव-
 सिष्ठबिभीषणादीन् पुण्यानि मान् परमं भागवतान्नमामि ॥ १० ॥ कर्के-
 टकस्य नागस्य दमयंत्या नलस्य च ॥ ऋतुपर्णस्थराजर्षेः कीर्तनं कलिनाश-
 नम् ॥ ११ ॥ धर्मो विवर्धतियुधिष्ठिरकीर्तनेन ॥ पापं प्रणश्यति च कौदर-
 कीर्तनेन ॥ शत्रुर्विनश्यति धनं जयकीर्तनेन ॥ माद्रीस्तौ कथयतां न भ-
 वंति रोगाः ॥ १२ ॥ अहोभाग्यमहोभाग्यं नंदगोपव्रजौ कसाम् ॥ यन्मि

चंपरमानंदपूर्णब्रह्मसनातनम् ॥ १३ ॥ अयोध्यामथुरामायाकाशीकां
 चीभवंतिकां ॥ पुरीद्वारावतीचैवसप्तैतामोक्षदायिकाः ॥ १४ ॥ अर्जुनः
 फाल्गुनोजिष्णुःकिरीटीश्वेतवाहनः ॥ वीभत्सुर्विजयीरुष्णः सव्यसाची-
 धनंजयः ॥ १५ ॥ उनिष्ठोसिष्ठगोविंदउत्तिष्ठगरुडध्वज ॥ उत्तिष्ठकमला-
 कांतत्रैलोक्यमंगलंकुरु ॥ १६ ॥ समुद्रवसनेदेविपर्वतस्तनमंडले ॥ वि-
 ण्णुपत्निनमस्तुभ्यंपादस्पर्शक्षमस्वमे ॥ १७ ॥ पलायध्वंपलायध्वंरैरेदा
 नवराक्षसाः ॥ धर्मसंस्थापनार्थायरथारूढोस्वयंहरिः ॥ १८ ॥ काश्यांतु
 भैरवोदेवोसंसारभयनाशनः ॥ बहुजन्मकृतं पापंस्मरणेनविनश्यति ॥
 ॥ १९ ॥ काश्यांतुदक्षिणेभागेकुक्कुटोनामवैद्विजः ॥ तस्यस्मरणमात्रेण
 दुःस्वप्नःस्मरदोभवेत् ॥ २० ॥ वाराणस्युत्तरेभागेरुमंतुर्नामवैद्विजः ॥ त-
 स्यस्मरणमात्रेणनिर्धनोधनवान्भवेत् ॥ २१ ॥ काशिकाशीतिकाशीति
 त्रिवारंयःपठेन्नरः ॥ सोऽपिदेशांतरेवासीकाशीवासफलंलभेत् ॥ २२ ॥
 अशीवरुणयोर्मध्येपंचक्रोशीमहत्फलम् ॥ अमरामृत्युमिच्छंतिकाक-
 थाखितरेजनाः ॥ २३ ॥ नंदिनीनलिनीसीतामालतीचमलापहा ॥ विष्णु
 यादाज्ञसंभूतागंगात्रिपथगामिनी ॥ २४ ॥ भागीरथीभोगवतीजान्हवी
 त्रिजटेन्धरी ॥ द्वादशैतानिनामानिप्रातःकालेसदापठेत् ॥ २५ ॥ विश्वे
 शंमाधवंधुंदिंदंडपाणिंचभैरवम् ॥ वंदेकाशीगुहांगंगांभवानीमणिक-
 र्णिकाम् ॥ २६ ॥ वाराणसीपुरपतेभजविश्वनाथा ॥ माझाप्रणामतु
 क्षिधाचरणसिआतां ॥ मीमागतोपरमपावनपुण्यभिक्षा ॥ द्यावीम
 लात्वरितशांभविवेददीक्षा ॥ १ ॥ श्रीधुंडिराजगणनायकदंडपाणी ॥
 माझेउदंडुअपराधमनांतनाणीं ॥ श्रीभैरवांचुकविंरौरवयातनारे ॥ वारा-
 णसींतमजठेविसनातनारे ॥ २ ॥ इत्थंप्रभातेपरमंपवित्रंपठेत्स्मरेद्वाशृणु
 याचनित्यम् ॥ दुःस्वप्ननाशस्विहस्तप्रभातंभवेच्चनित्यंभगवत्प्रसादात्
 ॥ ३ ॥ करग्रैवसतलक्ष्मीः करमूलेसरस्वती ॥ करमध्येवगोविंदः प्रभाते
 करदर्शनम् ॥ ४ ॥

व्यंकटेशस्तोत्र प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीव्यंकटेशायनमः ॥ ओं नमोजी हेरं बा ॥ सक
 षादीनूं प्रारंभा ॥ आठवूनिनुझीस्वरूपशोभा ॥ वंदनभावेकरीतंसें ॥ १ ॥
 नमनमाझेंहंसवाहनी ॥ वाग्वरदेविलासिनी ॥ ग्रंथवदावयानिरूपिणी ॥
 भावार्थरवाणी जयामाजी ॥ २ ॥ नमनमाझेंगुरुवर्या ॥ प्रकाशरूपानूं
 स्वामिया ॥ स्फूर्तीद्यावीग्रंथवदावया ॥ जेणेंश्रोतयांस्वरवाटे ॥ ३ ॥ न
 मनमाझेंसंतसज्जनां ॥ आणियोगियांमुनिजनां ॥ सकळश्रोतयांसज्ज
 नां ॥ नमनमाझेंसाष्टांग ॥ ४ ॥ ग्रंथऐकाप्रार्थनाशनक ॥ महादोषांसी
 दाहक ॥ संतोषोनिवैकुंठनायक ॥ मनोरथपूर्णकरील ॥ ५ ॥ जयजया
 जीव्यंकटरमणा ॥ दयासागरापरिपूर्णा ॥ परंज्योतीप्रकाशगहना ॥
 करितोंप्रार्थनाश्रवणकीजे ॥ ६ ॥ जननीपरीत्वांपाळिलें ॥ पितयापरी-
 सींआळिलें ॥ सकळसंकटांपासूनिरक्षिलें ॥ पूर्णदीधलेंप्रेमस्वर ॥ ७ ॥
 हेंअलोलिकजरीमानावें ॥ तरीजगहेंसृजिलेंआघवें ॥ जनकजननीपण
 स्वभावं ॥ सहजआलेंआंगासीं ॥ ८ ॥ दीननाथाप्रेमासाठीं ॥ भक्तरक्षिलेसंक

(१६)

उपयुक्तकथासंग्रह.

दीं ॥ प्रेमक्षीधलें अपूर्वगोष्टी ॥ भजनासाठी भक्तांच्या ॥ ९ ॥ आतां परिसावी
विज्ञापना ॥ कृपाळुवालक्ष्मीरमणा ॥ मज घालो निगर्भाधाना ॥ अलोलि
करचनादारवविली ॥ १० ॥ तुज नेणतां झालों कष्टी ॥ आतां दृढ तुझे पा-
यीं घातली मिठी ॥ कृपाळुवाजगजेठी ॥ अपराधपोटीं घाली माझे ॥ ११ ॥
माझिया अपराधांच्या राशी ॥ भेदो निगेल्या गमनासी ॥ दयावंता हृषीके
शी ॥ आपुल्या ब्रीदासी सत्य करीं ॥ १२ ॥ पुत्राचे सहस्र अपराध ॥ माता का
यमानीत याचार वेद ॥ नेविंतूं कृपाळु गोविंद ॥ मायबाप मज लागीं ॥ १३ ॥ उ
डदां माजी काळंगोरें ॥ काय निवडावे निवडणारें ॥ कुचली या वृक्षाचीं फळें ॥
मधुर कोठोनी असतील ॥ १४ ॥ आराटीलगीं मृदुता ॥ कोठोनि असेल कृ-
पावंता ॥ पाषाणासी गुल्मलता ॥ कैशिया परी फुटतील ॥ १५ ॥ आपादमस्त
कचरी अन्यायी ॥ परी तुझे पदरीं पडलों पाहीं ॥ आतां रक्षण नाना उपायीं ॥
करणें तुज उचित ॥ १६ ॥ समर्थाचे धरींचें श्वान ॥ त्यास सर्व ही देती मान ॥
नैसातु झाम्हाणवितों दीन ॥ हा अपमान कवणाचा ॥ १७ ॥ लक्ष्मी तुझे पायांत
ळीं ॥ आम्ही भिक्षेमि घातली झोळी ॥ येणें तुझी ब्रीदावळी ॥ कैशी राहील गो-
विंदा ॥ १८ ॥ कुबेर तुझा भांडारी ॥ आह्मा फिरविसी दारीदारी ॥ यांत पुरुषा
र्थ मुरारी ॥ काय तुजलापें आला ॥ १९ ॥ द्रौपदीसी वस्त्रें अनंता ॥ देन होतासी
भाग्यवंता ॥ आह्मालागीं कृपणता ॥ कोठूनि आणिली गोविंदा ॥ २० ॥ मावेची
करून द्रौपदी सती ॥ अन्ने पुरविलीं मध्यरातीं ॥ ऋषेश्वरांच्या वेंसल्या पंक्ती
॥ तृप्त केल्या क्षणमात्रें ॥ २१ ॥ अन्नासाठीं दाही दिशा ॥ आह्मा फिरविसी
जगदीशा ॥ कृपाळुवा परम पुरुषा ॥ करुणा कैशी तुज नये ॥ २२ ॥ अंगिकारि
बाशिरो मृणी ॥ तुज प्रार्थितों मधुर वचंनीं ॥ अंगिकार केलिया झणी ॥ म
ज हातींचें न सोडावे ॥ २३ ॥ समुद्रें अंगिकारिला वडवानळ ॥ तेणें अंतरीं होत
से विवळ ॥ ऐसें असोनि सर्व काळ ॥ अंतरीं सांठविला तयानें ॥ २४ ॥ कूर्म पृ-
थ्वीचा घेतला भार ॥ तेणें सोडिला नाही बडिवार ॥ एवढा ब्रह्मांड गोळथोर
॥ त्याच अंगिकार पें केला ॥ २५ ॥ शंकरें धरिलें हाबाहळा ॥ तेणें नीलवर्ण झा-
लागळा ॥ परी त्यागिलें नाही गोपाळा ॥ भक्तवत्सल्य गोविंदा ॥ २६ ॥ माझ्या

अपराधांच्यापरी ॥ गणितांशिणलीबैरवरी ॥ दुष्टपतिनदुस्वारी ॥ अथ-
 माहूनीअधम ॥ २७ ॥ विषयासक्तमंदमतीआळसी ॥ कृपणकुंजसमीपसि
 नमानसीं ॥ सदासर्वकाळसज्जनंसी ॥ द्रोहकरीं सर्वदा ॥ २८ ॥ बघनोक्ती
 नाहीमधुर ॥ अत्यंतजनंसीनिष्ठुर ॥ सकळपामरांमाजीपामर ॥ व्यर्थबडि
 बारजगींचाचे ॥ २९ ॥ कामक्रोधमदमत्सर ॥ दंशरीरत्यांचेंबिडार ॥ काम
 कल्पनेसीथार ॥ दृढयेथेकेलाअसे ॥ ३० ॥ अठराभारवनस्पतींचीछेरवणी ॥
 समुद्रभरलामधीकरूनी ॥ माझेअवगुणलिहितांधरणीं ॥ तरीलिहिलेनजा
 ती ॥ ३१ ॥ ऐसापतितमीस्वरा ॥ परीतूंपतितपावनशार्ङ्गधरा ॥ तुवांअंगिकारके
 लियागदाधरा ॥ कोणदोषगुणगणील ॥ ३२ ॥ नीचरतलीरायासीं ॥ तिसीको
 णस्मणोलदांसी ॥ लोहलागतांपरिसासी ॥ पूर्वस्थितीमगकेंची ॥ ३३ ॥ गांभी
 चेहोतेलेडवोहळ ॥ गंगेसिमिळतांगंगाजळ ॥ कागविष्टेचेहोतीपिंपळ ॥ तथां
 सीनिंद्यकोणस्मणे ॥ ३४ ॥ तैसाकुजातीमीअमंगळ ॥ परीतुझास्मणविर्तो
 केवळ ॥ कन्यादेऊनियांकुळ ॥ मगकायविचारावें ॥ ३५ ॥ जाणतअसतां
 अपराधीनर ॥ तरीकांकेलाअंगिकार ॥ अंगिकारावरीअकर ॥ समर्थकेला
 नपाहिजे ॥ ३६ ॥ धांवपावरेगोविंदा ॥ हातींघेऊनियांगदा ॥ करींमाझ्याक-
 र्माचाचेंदा ॥ सखिदानंदाश्रीदरी ॥ ३७ ॥ तुझियानामाचीअपरिमितशक्ती
 ॥ तेथेंमाझींपापेंकिती ॥ कृपाकुबालक्ष्मीपती ॥ बरवेंचितींविचारीं ॥ ३८ ॥
 तुझेनामपतितपावन ॥ तुझेनामकलिमलदहन ॥ तुझेनामभवतारण
 ॥ संकटनशननामतुझे ॥ ३९ ॥ आतांप्रार्थनाऐककमलापती ॥ तुझे
 नामींराहोमाझीमती ॥ हेचिभागणेंपुढतांपुढती ॥ परंज्योतीव्यंकटेशा
 ॥ ४० ॥ तूंअनंततुझींअनंतनामें ॥ तयांमाजीअतिसगमें ॥ तींमीअस्प-
 यतीसप्रेमें ॥ स्मरूनिप्रार्थनांकरीतसें ॥ ४१ ॥ श्रीव्यंकटेशावास्तुदेया ॥
 प्रद्युम्नाअनंताकेशवा ॥ संकर्षणाश्रीधरामाधवा ॥ नारायणाआदिमू-
 र्ती ॥ ४२ ॥ पद्मनाभादामोदरा ॥ प्रकाशगहनापरात्तरा ॥ आदिअस्त
 दिविस्वभसा ॥ जगदुद्धाराजगदीशा ॥ ४३ ॥ कृष्णाविष्णोहृषीकेश ॥
 त्रिविक्रमंदपुरुषोत्तमापरेशा ॥ नृसिंहवापनभार्गवेशा ॥ बौद्धकलंकीनि

नमूर्ती ॥ ४४ ॥ अनाथरक्षकाआदिपुरुषा ॥ पूर्णब्रह्मसनातननिर्दोषा ॥
 सकळमंगळांमंगळाधीशा ॥ सज्जनजीवनास्वरमूर्ती ॥ ४५ ॥ गुणाती-
 तागुणज्ञा ॥ निजबोधरूपानिमग्ना ॥ शब्दसात्विकसुज्ञा ॥ गुणप्राज्ञांपरमे-
 श्वरा ॥ ४६ ॥ श्रीनिधि श्रीवत्सलांछनधरा ॥ भयकृतभयनाशनगिरिधरा
 ॥ दुष्टदैत्यसंहारकरा ॥ वीरास्वरवकरातूंक ॥ ४७ ॥ निखिलनिरंजनानि-
 र्विकारा ॥ विषेकरवाणीवैरागरा ॥ मधुमुरुदैत्यसंहारकरा ॥ अस्तरमर्द-
 नाउग्रमूर्ती ॥ ४८ ॥ शंखचक्रगदाधरा ॥ गरुडवाहनाभक्तप्रियकरा ॥
 गोपीमनरंजनास्वरकरा ॥ अरवंडितस्वभावे ॥ ४९ ॥ नानानाटकसूत्रधा-
 रिया ॥ जगव्यापकाजगवर्या ॥ कृपासमुद्राकरुणालया ॥ मुनिजनध्ये-
 यामूळमूर्ती ॥ ५० ॥ शेषशयनासार्वभौमा ॥ वैकुण्ठवासियानिरुपमा ॥
 भक्तकैवारियागुणधामा ॥ पावआम्हांयेसमयीं ॥ ५१ ॥ ऐशीप्रार्थनाक-
 र्त्तनिदेवीदास ॥ अंतरींआठवीश्रीव्यंकटेश ॥ स्मरतांहृदयींप्रगटला
 ईश ॥ त्यास्तरवासीपारनाहीं ॥ ५२ ॥ हृदयींआविर्भवलीमूर्ती ॥ त्या
 स्वरूपाचीअलोलिकस्थिती ॥ आपलेआपणश्रीपती ॥ वाचेहातींबी
 लयीतसे ॥ ५३ ॥ तेंस्वरूपअत्यंतसुंदर ॥ श्रोतींश्रवणकीजेसादर ॥
 सांचळीतनुसुकुमार ॥ कुंकुमाकारपादपद्मे ॥ ५४ ॥ स्मरेरवसकळअंगु-
 लिका ॥ नखेंजेशींचंद्ररेखा ॥ घोटींचकनीळअपूर्वदेखा ॥ इंद्रनीळाचि-
 येपरी ॥ ५५ ॥ चरणींवाळेघागरिया ॥ वांकीचरतीगुजरिया ॥ सरळ
 सुंदरपोटरिया ॥ फर्दीबिस्तंभाचियेपरी ॥ ५६ ॥ गुडघेमांडियाजानु-
 स्थळ ॥ कटितटींकिंकिणीविशाळ ॥ खालतेंविश्वउत्पत्तीचेंस्थळ ॥ वरी
 झळाळीसोनसळा ॥ ५७ ॥ कटीवरतेंनाभिस्थान ॥ जेथोनिब्रह्माभाला
 उत्पन्न ॥ उदरींविचळीशोभेगहन ॥ भ्रैलोक्यसंपूर्णजयामाजी ॥ ५८ ॥ वक्ष-
 स्थळींशोभेपदक ॥ पाहोनिचंद्रमाअधोमुख ॥ वैजयंतीकरीठरवलख ॥
 विगुहतेचियेपरी ॥ ५९ ॥ हृदयींश्रीवत्सलांछन ॥ भूषणभिरवीश्रीभग-
 वान ॥ तथावरतेंकंठस्थान ॥ जयासीमुनिजनअवलोकिती ॥ ६० ॥ उभा-
 यबाहूदंडसरळ ॥ नखेंचंद्रापरिसतेजाळ ॥ शोभतीदोन्हीकरकमळ ॥

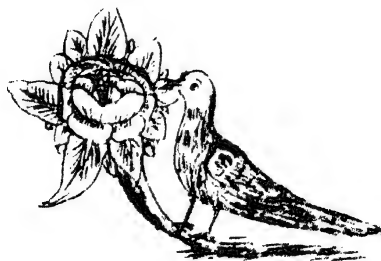
रातासलांविद्येपरी ॥ ६१ ॥ मणगटीविराजतीकंकणें ॥ बाहुवटीबाहुभू-
 षणें ॥ कंठीलेडलींआभरणें ॥ सूर्यकिरणेंउगवलीं ॥ ६२ ॥ कंठाचकते
 मुरवकमळ ॥ हनुवटीअत्यंतसुनीळ ॥ मुरवचंद्रमाअतिनिर्मळ ॥ भक्त
 स्नेहाळगोविंद ॥ ६३ ॥ दोहोंअधरांमाजीदंतपंक्ती ॥ जिह्वाजेंसीलावण्य
 ज्योती ॥ अधरामृतप्राप्तीचीगती ॥ तेंसरवजाणेलक्ष्मी ॥ ६४ ॥ सरळसुं
 दरनासिक ॥ जेथेंपवनासिझालेंसरव ॥ गंडस्थळीतेजअधिक ॥ लरवल-
 सितदोहोंभागी ॥ ६५ ॥ त्रिभुवनीचेंतेजएकवटलें ॥ बरवेपणासिगेसिआ-
 लें ॥ दोहींपातयांनींधरिलें ॥ तेचनेत्रांहीहरीचे ॥ ६६ ॥ व्यंकटाभ्रुकुविया
 सुनीळा ॥ कर्णद्वयाचीअभिनवलीला ॥ कुंडलांच्याफाकतीकळा ॥ तोसुरव
 सोहळाअलोलिक ॥ ६७ ॥ भाळविशाळसररव ॥ वरतीशोभेकस्तुरीटिळक
 ॥ केशकुरळअलोलिक ॥ मस्तकावरीशोभती ॥ ६८ ॥ मस्तकींमुकुटआणि
 किरीटी ॥ सभोंवतीझिळमिळ्यांचीदाटी ॥ त्यावरीमयूरपित्सांचीबेंटी ॥ ऐसां
 जगजेठीदेखिला ॥ ६९ ॥ ऐसातुंदेवाधिदेव ॥ गुणातीतवासुदेव ॥ माझिया
 भक्तीस्तव ॥ सगुणरूपझालांसी ॥ ७० ॥ आतांकसूनुझीपूजा ॥ जगज्जीवना
 अधोक्षजा ॥ आर्षभावार्यहामाझा ॥ तुजअर्पणकेलाअसे ॥ ७१ ॥ करू-
 निपंचामृतस्नान ॥ शब्दअमृतचरीघालून ॥ तुजकरूंमंगळस्नान ॥ पुरुषे-
 सूक्तेंकरूनियां ॥ ७२ ॥ वस्त्रेंआणियज्ञोपवीत ॥ तुजअर्पणकरूंमीत्यर्थ ॥
 गंधाक्षतासुप्येंबहुत ॥ तुजलागींसमर्पू ॥ ७३ ॥ धूपदीपनैवेद्य ॥ फलतांबू-
 लदक्षिणाशुद्ध ॥ वस्त्रेंभूषणेंगोमेद ॥ पद्मरागादिकरूनी ॥ ७४ ॥ भक्तव-
 त्सलागोविंदा ॥ हीपूजाअंगिकारावीपरमानंदा ॥ नमस्कारकरूनिपादार-
 विंदा ॥ मगप्रदक्षिणाआरंभिली ॥ ७५ ॥ ऐसाषोडशोपचारीभगवंत ॥ य-
 थाविधिपूजिलाहृदयांत ॥ मगप्रार्थनाआरंभिलीबहुत ॥ वरप्रसादमागाव-
 या ॥ ७६ ॥ जयजयाजीभुतिशास्त्रांअगम्या ॥ जयजयाजीपरब्रह्मा ॥ जय
 जयाजीहृदयवासियारामा ॥ जगदुद्धाराजगद्गुरू ॥ ७७ ॥ जयजयाजीपं-
 कजाक्षा ॥ जयजयाजीकमळाधीशा ॥ जयजयाजीपूर्णपरेशा ॥ अव्य-
 क्तव्यक्तासरवभूर्ती ॥ ७८ ॥ जयजयाजीभक्तरक्षका ॥ जयजयाजीवैकुंठ

नायका ॥ जयजयाजीजगपाळका ॥ भक्तांसिसरवातूँ एक ॥ ७९ ॥ जयज
 याजीनिरंजना ॥ जयजयाजीपरात्परगहना ॥ जयजयाजीशून्यातीत
 निर्गुणा ॥ परिसावीविज्ञापनाएकमाझी ॥ ८० ॥ मजलागीं देईं ऐसावर ॥
 जेणें घडेलपगेपकार ॥ हेचि मागणें साचार ॥ वारंवारप्रार्थितसें ॥ ८१ ॥ हायं
 धजोपठणकरी ॥ त्यासीदुःखनसावें संसारीं ॥ पठणमात्रें चराचरीं ॥ विजयी
 करीजगातें ॥ ८२ ॥ लग्नार्थीयाचें व्हावें लग्न ॥ धनार्थीयासी व्हावें धन ॥ पुत्रा
 र्थीयाचे मनोरथपूर्ण ॥ पुत्रदेऊनिकरावे ॥ ८३ ॥ पुत्रविजयी आणि पंडित ॥
 शतायुषी भाग्यवंत ॥ पितृसेवेसी अत्यंतरत ॥ जयाचें चित्त सर्वकाळ ॥ ८४ ॥
 उदार आणि सर्वज्ञ ॥ पुत्रदेई भक्तांलागुन ॥ व्याधिष्ठात्री पीडाहरण ॥ त
 काळकीजे गोविंदा ॥ ८५ ॥ क्षय अपस्मारकुष्ठादिरोग ॥ ग्रंथपठणें सरावा
 भोग ॥ योगाभ्यासियासी योग ॥ पठणमात्रें साधावा ॥ ८६ ॥ दरिद्री व्हावा
 भाग्यवंत ॥ शत्रूंचा व्हावा निःपात ॥ सभावज्ञसमस्त ॥ ग्रंथपठणें करून
 व्हावी ॥ ८७ ॥ विद्यार्थीयासी विद्या व्हावी ॥ युद्धीं शास्त्रें न लागावीं ॥ पठणें
 जगांत कीर्ती व्हावी ॥ साधुसाधु ह्मणोनियां ॥ ८८ ॥ अंतीं व्हावें मोक्षसाध
 न ॥ ऐसे प्रार्थनेसी दीजे मन ॥ एवढें मागतों वरदान ॥ रूपानिधे गोविंदा ॥
 ८९ ॥ प्रसन्न जाला व्यंकटरमण ॥ देविदासासी दिधलें वरदान ॥ ग्रंथा-
 क्षरीं माझे वचन ॥ यथार्थ जाणनि श्रव्यें सी ॥ ९० ॥ ग्रंथीं धरोनि विश्वास ॥ प
 ठणकरील रात्र दिवस ॥ त्यालागीं मी जगदीश ॥ क्षण एक न विसंबें ॥ ९१ ॥
 इच्छा धरूनिकरील पठण ॥ त्याचें सांगतों मी प्रमाण ॥ सर्व कामनेसी साध
 न ॥ पठण एकने मिलें ॥ ९२ ॥ पुत्रार्थीयाणें तीन मास ॥ धनार्थीयाणें एका
 सदिवस ॥ कन्यार्थीयाणें षणमास ॥ ग्रंथ आदरें वाचावा ॥ ९३ ॥ क्षय अप
 स्मारकुष्ठादिरोग ॥ इत्यादिसाधनें प्रयोग ॥ त्यासी एक मंडळ सांग ॥ पठ
 णें करूनिकार्य सिद्धी ॥ ९४ ॥ हे वाक्य माझे नेमस्त ॥ ऐसे बोलिला श्री भगवं
 त ॥ साचन मानी जयाचें चित्त ॥ त्यासी अधःपात सत्य होय ॥ ९५ ॥ वि-
 श्वास धरील ग्रंथ पठणीं ॥ खासी रूपाकरील चक्रपाणी ॥ वरदीधला रूपा
 करूनी ॥ अनुभवें कळों येईल ॥ ९६ ॥ गजेंद्राचिया आकांतासी ॥ कैसा पाव

व्यंकटेशस्तोत्र.

(२१)

लाहरीकेशी ॥ प्रन्हादाचियाभावार्थासी ॥ स्तंभानूनिप्रगटल ॥ ९७ ॥ व्र
जासाठीगोविंदा ॥ गीवर्धनपरमानंदा ॥ उचलोनियांस्वानंदकंदा ॥ स्फ
रवीकेलेंतयेवेळीं ॥ ९८ ॥ वत्साचेपरीभक्तांसी ॥ मोहेंपान्हावेधेनुजेंसी
॥ मातेचास्नेहतुलनेसी ॥ त्याचपरीघडलेसे ॥ ९९ ॥ ऐसातूंमाझादातार ॥ भ
क्तांसिघालिशीकृपेचीपरवर ॥ हाचतुझानिर्धार ॥ अनाथनाथनामतुझें
॥ १०० ॥ श्रीचैतन्यकृपाअलोलिक ॥ संतोषोनिवैकुण्ठनायक ॥ वरदीध
लाअलोलिक ॥ जेणेंस्फुरवसकळांसी ॥ ११ ॥ हाग्रंथलिहितागोविंद ॥ या
वचनींनधरावाभेद ॥ हृदयींविसेपरमानंद ॥ अनुभवसिद्धसकळांसी ॥
॥ १२ ॥ याग्रंथाचाइतिहास ॥ भावेंबोलिठाविष्णुदास ॥ आणिकनलागती
सायास ॥ पठणमात्रेंकार्यसिद्धी ॥ १३ ॥ पार्वतीसउपदेशीकैलासनायक ॥
पूर्णानंदप्रेमस्फुरव ॥ त्याचापारनजाणतीब्रह्मादिक ॥ मुनिस्फुरधरवि-
स्मित ॥ १४ ॥ प्रत्यक्षप्रकटेलवनमाळी ॥ त्रैलोक्यीभजतीत्रिकाळीं ॥ ध्यां
तीयोगीआणिचंद्रमौळी ॥ शेषाद्रिपर्वतींउभाअसे ॥ १५ ॥ देवीदासविन
वीश्रोतयांचनुरां ॥ प्रार्थनाशतकपटणाकरा ॥ जाचयामोक्षाचियामंदि
रा ॥ कांहींनलागतीसायास ॥ १६ ॥ एकाग्रचित्तींएकांतीं ॥ अनुष्ठानकीजे-
मध्यरातीं ॥ घेंसोनियांस्वस्थचित्तीं ॥ प्रत्यक्षमूर्तीप्रगटेल ॥ १७ ॥ तेथेंदेह-
भावसीनुरेठाव ॥ अवघाचतुर्भुजदेव ॥ त्याचेचरणींटेवृनिभाव ॥ वरप्र
सादमागत्या ॥ १०८ ॥ . ॥ इति श्रीव्यंकटेशस्तोत्रं समाप्तम् ॥ ॥

अथसूर्यस्तुतिप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ श्रीसेवितासूर्यनारायणायनमः॥ ॥ अथ
 ध्यानम् ॥ ध्येयः सदासवितृमंडलमध्यवर्तीनारायणः सरसिजासनसन्नि
 विष्टः ॥ केयूरवान्मकरकुंडलचान्किरीटीहारीद्विरणमयवपुर्धृतशंखचक्रः
 ॥ इति ध्यानम् ॥ जयाचारथाएकचीचक्रपाहीं ॥ नसेभूमिआकाशआधा
 रकाहीं ॥ असेसारथीपांगुळाज्यारथासी ॥ नमस्कारत्यासूर्यनारायणा
 सी ॥ १ ॥ करींपयमाथाकिरीटीझळाळी ॥ प्रभाकुंडलांचीदारीरानिराळी
 ॥ पहारश्मिज्याचीबिलोकांसिकैसी ॥ नमस्कार० ॥ २ ॥ सहस्रद्वयेंदोनशे
 आण्णिदोन ॥ क्रमीयोजनेंजोनिमिष्यार्धतेन ॥ मनाकल्पवेनाजयाच्यात्व
 रेसी ॥ नमस्कार० ॥ ३ ॥ विधीवेदकर्मासिआधारकर्ता ॥ स्वधाकारस्वाहादि
 सर्वब्रह्मोक्ता ॥ असेअन्नदातासमस्तांजनांसी ॥ नमस्कार० ॥ ४ ॥ युगेमंत्र
 कल्यांतज्याचेनिहोती ॥ हरीब्रह्मरुद्रादिज्याबोलिजेती ॥ क्षयांतींमहा-
 काळरूपाप्रकाशा ॥ नमः० ॥ ५ ॥ शशीतारगोंबोनियांजोग्रहान्ते ॥ त्वरेमेरु
 वेदोनियांपूर्वपथें ॥ भ्रमेजोसदालोकरक्षावयासी ॥ नमस्कार० ॥ ६ ॥
 समस्तांस्तरांमाजितूजाणचर्या ॥ स्रणोनीचतूंभेषुत्यानामसूर्या ॥ दुजादे
 वतोदारववीस्वप्रकाशी ॥ नमः० ॥ ७ ॥ महामोहतोअंधकारासिनाशी ॥ प्र
 भाधुदसत्वाविअज्ञाननाशी ॥ अनाथारूपाजोकरीनित्यऐशी ॥ नमः० ॥ ८ ॥

सूर्यस्तुति.

(२३)

कृपाज्यावरी होय त्या भास्कराची ॥ नपाहुं शके शत्रु त्याला विरंची ॥ उभयारा
हती सिद्धि होऊनि दासी ॥ नमः ॥ ९ ॥ फुलेचें दर्ने पत्र पुष्पे कस्तूरी ॥ पुजार्थें ब
रें एक निष्ठा धरोनी ॥ मनीं इच्छिलें पाविजे ती सरवासी ॥ नमः ॥ १० ॥ नम
स्कार साष्टांग बापा स्वभावे ॥ करोनी तया भास्कराला गिंध्यावे ॥ दरिद्रें स
हस्रादि जो क्लेश नाशी ॥ नमस्कार त्या सूर्य नारायणासी ॥ ११ ॥ रवी सूर्य
आदित्य मित्रादि भानू ॥ विवस्वान इत्यादि ही पादरेणू ॥ सदा वांछितां पु
ज्यते शंकरासी ॥ नमस्कार त्या सूर्य नारायणासी ॥ १२ ॥ ॥ इति वामन
कृत सूर्यस्तुतिः समाप्ता ॥ ॥ श्री सूर्य नारायणार्पणमस्तु ॥ ॥ ध्य ॥

तुळसी आरव्यान प्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ गणेश गौरीचानंदन ॥ सिद्धिबुद्धीचा दाता पूर्ण ॥ आ
दिवंदा बागज वदन ॥ मंगळमूर्ती मोरया ॥ १ ॥ मगनमूं शारदासुंदरी ॥ बै
सोनि हंसावरी ॥ तेणें चळली माझी येरवरी ॥ कवित्वालागीं ॥ २ ॥ मगनमूं सद्गुरु
माऊली ॥ त्याणें मजवर कृपा केली ॥ देहीं माझ्याशी तळमाली ॥ आलें हृदयों
ज्ञान ॥ ३ ॥ मगनमूं व्यासादिक जाण ॥ जेचौ दाविद्यांचें निधान ॥ त्यांसी कलें न
मन ॥ दोनी कर जोडुनि र्या ॥ ४ ॥ व्याससांगे जन्मे जयाला गून ॥ कथा ऐका पु-
ण्य पावन ॥ तुळसी देवीचें आरव्यान ॥ एकचित्तें श्रवण करावें ॥ ५ ॥ तुळसी
वृंदावन जयाचे घरीं ॥ धन्य धन्य तो प्राणी संसारीं ॥ तयाच्या पुण्यानाही सरी ॥
ऐकराया ॥ ६ ॥ नित्य जो तुळसी सनमस्कारी ॥ त्यासी देवूनि द्यावम पळेदूरी ॥ वि

षुदूतआदरकरी ॥ तथाप्राणियाचा ॥ ७ ॥ जेप्राणीतुळसीचीपूजाकरिती ॥
 तुळसीआंगेंघडेश्रीहरीचीभक्ती ॥ हेवार्ताआहेभिश्चिती ॥ असत्यनम्रणा
 वे ॥ ८ ॥ तुळसीदेवीचीमंजरी ॥ चढवितीश्रीकृष्णाचेशिरीं ॥ धन्यधन्यतेवि
 संसारीं ॥ ऐसेंबदेव्यासक्ती ॥ ९ ॥ तुळसीपत्रघालितीकानीं ॥ त्यांच्यापातका
 चीहोयधुणी ॥ तोमाझाभक्तह्मणेशार्द्धपाणी ॥ मजआवडीतयाची ॥ १० ॥ तुळ
 सीचंदावनींचीमृत्तिका ॥ जोकपाळींलायीतिलका ॥ तोमाझाभक्तनिका ॥ ह्मणे-
 श्रीकृष्ण ॥ ११ ॥ जेतुळसीच्यामाळा ॥ प्राणीघालितीगळां ॥ मीस्वरूपसांबळा ॥ आ
 हेनेथें ॥ १२ ॥ ब्रह्माविष्णुमहेश ॥ तिन्हीदेवयेतीतुळसीस ॥ आवडतीसावकाश ॥
 तुळसीपूजनें ॥ १३ ॥ नित्यकरीतुळसीपूजन ॥ स्मरणेंसंतोषपावेंश्रीकृष्ण ॥ तोचि
 हायसुरयसंपन्न ॥ धन्यधन्यभक्तमाझा ॥ १४ ॥ फुकाचीतुळसीपूजिती ॥ तयांसी
 यमयातनातुटती ॥ बळेंघेऊनजाती ॥ विष्णुदूतचेंकुंठी ॥ १५ ॥ जयासीजाणेंचें
 कुंठासी ॥ तोचेंकुंठाहेंतुळसीपासी ॥ मनींविश्वासेंतुळसी ॥ पूजनकरावें ॥ १६
 तुळसीसघालीजोउदक ॥ त्याप्राणियासिकेंचेंदुःख ॥ सदासर्वकाळपावेंसुख ॥
 तुळसीपूजनं ॥ १७ ॥ जोकरीतुळसीपूजा ॥ भक्तिभावेंगरुडध्वजा ॥ कृष्णह्मणे
 केवळभक्तमाझा ॥ अतिप्रियहोय ॥ १८ ॥ तुळसीचंदावनजयाचेआंगणीं
 ॥ प्रातःकाळींदर्शनघडेनित्यानीं ॥ त्याच्यापातकाचीहोयधुणी ॥ तोपु-
 ण्यप्राणीजाणावा ॥ १९ ॥ फुकाचेंघालितीतुळसीसपाणी ॥ यमदूतनगांजि
 तीतयांलागुनी ॥ बळेंविष्णुदूतनेतीचेंकुंठभुवनीं ॥ त्याप्राणियांसी ॥ २० ॥ कुं
 भीपाकपडलागोस ॥ प्राणियांसिनाहींदोष ॥ बळेंनेतीविष्णुदास ॥ यमापास
 नी ॥ २१ ॥ हेंतुळसीचेंमहिमान ॥ जियेपासींअक्षयनारायण ॥ सांगतसेजन्मेज
 पालागुन ॥ ऐकराया ॥ २२ ॥ धूपदीपनैवेद्यआरती ॥ जेतुळसीसनित्यकरिती ॥
 त्याप्राणियांपुनरावृत्ती ॥ नाहींकल्यांतीजाणपां ॥ २३ ॥ तुळसीचीकरूनियांमाळ
 ॥ रामनामजपेसदासर्वकाळ ॥ तोदरिद्रीनहोयकेवळ ॥ निश्चयेसी ॥ २४ ॥ जेतु-
 ळसीपासीसारविती ॥ नित्यघृतदीपउजळिती ॥ तयांघरचीनसरेसंपती ॥ तेकेव
 ळभक्तमाझे ॥ २५ ॥ जेतुळसीसविनविती ॥ मनोभावेसेवाकरिती ॥ जवळबैसोनियां
 प्रार्थिती ॥ तेचप्राणसरवेमाझे ॥ २६ ॥ उद्धवह्मणेशार्द्धधरू ॥ तुळसीपूजनेंउतरेपारू ॥

तुळसीआख्यान.

(२५)

जेतुळसीसनपूजितीपापहू॥ कायगतीतयांची॥ १७॥ उद्धवासिह्मणेशाईपाणी॥ जे
तुळसीचीनिंदाकरितीप्राणी॥ अधोगतीत्यांहोउनी॥ फोडेयेढेहोतात॥ १८॥ जोप्राणी
तुळसीचेंमोडीआळें॥ त्याप्राणियाचेंतोडकाळें॥ सदाप्राणीतोतळमळें॥ भाग्यनाहीं
तयासी॥ १९॥ जेप्राणीमोडितीतुळसीचुंदावन॥ यमसांगेदूतांलागुन॥ कुंभीपाकीं
टाकानेंऊन॥ सत्यजाणउद्धवा॥ २०॥ उद्धवह्मणेश्रीपती॥ पुरुषांचीसांगितलीगती॥
आतांस्त्रियांचीकेंसीगती॥ तीसांगावीस्वामिया॥ २१॥ उद्धवासीसांगेनारायण॥ ही
कथाएकचित्तेकरून॥ तुळसीदेवीचेंआख्यान॥ यथानिगुतीऐकपां॥ २२॥ ज्याना
रीतुळसीपूजनकरिती॥ सदासौभाग्यवतीहोती॥ पुत्रपौत्रसंपत्ती॥ होयतुळसीपू-
जनें॥ २३॥ तुळसीपासींचेंतन्यवनमाळी॥ भक्तांसीसांभाळीचंद्रमौळी॥ ज्याना
रीभागधरूनिपातःकाळीं॥ तुळसीपूजिती॥ २४॥ ज्यानारीतुळसीचीपूजाचुकती॥
पुढिलेजन्मीसौभाग्यहीनहोती॥ द्वायन्तांतसांगेश्रीपती॥ उद्धवालागोनियां॥
॥ २५॥ ज्यानारीकरितीतुळसीपूजन॥ नित्यज्यांसीमाझेध्यान॥ म्यांठावकेळांत
यांलागुन॥ वेंकुंठासीगहावया॥ २६॥ वेंकुंठासांचीतुळसी॥ सत्यजाणमृत्युलो
कासीं॥ पानकीउद्धरावयासी॥ म्यांआणिलीनिश्चये॥ २७॥ मृत्युलोकींचेंजनअ-
भिमानी॥ नआंळरवतीतुळसीलागुनी॥ ह्मणोनियमकरीलजाचणी॥ त्याप्राणि
यांसी॥ २८॥ तुळसीमंदिरमाहंर॥ तेथंमीवसेंसाचार॥ दुसरानाहींविचार॥ सत्य
जाणगाउद्धवा॥ २९॥ तुळसीयनाचेंझाडफ्फणती॥ तेंझाडनळेविष्णुमूर्ती॥ आपण
सांगेऋषींप्रती॥ शक्रदेव॥ ३०॥ जोप्राणीपूजीनित्यकाळीं॥ मीत्याचाबालकतोमा
झीमाउली॥ तळहाताचीसाउली॥ म्यांकेलीतयावरी॥ ३१॥ तोतरीमाझाआत्मस
खा॥ आणिमीत्याचापाठिरारवा॥ तोमजहोयप्रीतिअधिका॥ तुळसीपूजनें॥ ३२॥
भावेतुळसीप्रदक्षिणाकरिती॥ तेमाझेभक्तसरव्यानिश्चिती॥ उद्धवातेभजअतिप्री
तींआवउती॥ मीत्यांचाअंकित॥ ३३॥ जोकरीतुळसीपूजन॥ तोमाझाचिनचैतन्य॥
उद्धवामीत्याचासज्जन॥ सत्यसत्यजाणगा॥ ३४॥ तुळसीचीआणिमाझीप्रीती॥
जेतुळसीपूजाकरिती॥ चिरंजीवतयांचीमंतती॥ अरवंडसौभाग्यतयांसी॥ ३५॥
तुळसीमीअभेददांन्ही॥ जेहरिकथाकरितीनित्यानी॥ त्यांच्याचुकतीयमजाच
णी॥ तेहोतवेंकुंठावासी॥ ३६॥ तुळसीसकरितीप्रदक्षिणा॥ त्यांच्याचुकतीयमया

तना॥ बखेंनेतीचेंकुंठभुवना॥ त्याप्राणियांसीं॥ ४७॥ तुळसीसघालितीलोटां
गण॥ तेमाझेप्रेमळभक्तजाण॥ कृष्णह्मणोइचीभक्तीकरून॥ उद्धरतीप्राणी
॥ ४८॥ जेप्राणीतुळसीचेंकरितीलग्न॥ त्यांचेंचुकतेजन्ममरण॥ तेजातीचेंकुंठा
लागुन॥ असत्यनह्मणावें॥ ४९॥ व्याससांगेजन्मेजयाप्रती॥ जेकरितीतुळसीची
भक्ती॥ तयांसीनाहींजन्ममरणनिश्चिती॥ चिरंजीवतेजाणावे॥ ५०॥ स्त्रीपुरुष
दोघेंजण॥ करितीतुळसीपूजाएकचित्तेकरून॥ त्यांचेंफिटेवांझपण॥ वदेव्या
सक्रुषी॥ ५१॥ जेप्राणीतुळसीसघालितीदंडवत॥ तेमाझेभक्तजाणगासत्य
॥ त्यांचेंमाझेएकचित्त॥ ह्मणेंदृषीकेश॥ ५२॥ तुळसीसबोलेजोजाण॥ तोमाझा
वैरीप्रत्यक्षसगण॥ त्याचेंहृदयपायेंकरीनचूर्ण॥ सत्यजाणउद्धवा॥ ५३॥ उणें
जोबोलेतुळसीसा॥ त्याचामीकरीननिर्वेश॥ श्रीकृष्णह्मणेंउद्धवास॥ असत्यनळे
कदाकोळीं॥ ५४॥ मजसीबोलतीन्यूनता॥ त्याचीनाहींमजचिंता॥ तुळसीसबोल
तीअन्यथा॥ तेपावतीमहापतन॥ ५५॥ जोकरीलतुळसीचीपूजा॥ तोप्रीतीचाभ
क्तमाझा॥ चेंकुंठासीजाययादुजा॥ मार्गनसेजाणपां॥ ५६॥ तुळसीनामउच्चारि
जोनिशिदिनीं॥ तोमाझाभक्तशिरोमणी॥ त्याचियासत्वाचीरवाणी॥ उद्धरलीआ
हे॥ ५७॥ जेणेंषांडशोपचारीपूजाकेली॥ ऐसीह्मणोकृष्णमाउली॥ लडिवाळपणें
आत्मबोली॥ उद्धवाप्रतीबोलतसे॥ ५८॥ उद्धवह्मणेंदेवाश्रीपती॥ दोन्हीकरजो
डूनकरींविनंती॥ बरीसांगितलीउद्धरगती॥ पापीयांची॥ ५९॥ तुळसीकथाऐके
कानीं॥ कृष्णह्मणेंउद्धवालागोनी॥ टावकेलाचेंकुंठभुवनीं॥ त्याप्राणियांसी॥
॥ ६०॥ फुकाचेंघडेतुळसीपूजन॥ त्यालागींप्रसन्ननारायण॥ हेदेवातुझेगुप्तदेवें
॥ ह्मणेंउद्धव॥ ६१॥ त्रैलोक्यअसेकींतुळसीजवळी॥ अख्यायशीसहस्रक्रुषींच्य
मेळीं॥ साधुसंतांसहितगोपाळीं॥ तुळसीसन्निध॥ ६२॥ जेतुळसीसनपूजि
ती॥ अज्ञानअभिमानीनमानिती॥ तेमजनबोळरचती॥ त्यासीनरकप्राप्ती
जाणपां॥ ६३॥ साक्षात्चेंकुंठपाळतयांसी॥ नाहीलटकीवटवटतैसी॥ जेनाही
ह्मणतीतुळसीसी॥ तेमजसीनेणती॥ ६४॥ उद्धवातूंमाझाआवडताभक्त॥ त्या
डूनविशेषसांगतोंवृतांत॥ जोजाणेतुळसीभावार्थ॥ तोमलाअत्यंतप्रियकर॥ ६
मीनिर्गुणनिराकारू॥ मजकेंचारेआचरू॥ मीझालोंसाकरू॥ भक्तांलागीं

तुळसीआरव्यान.

(२७)

॥६६॥ मजकेंचेंरेशिरवासूत्र ॥ मजलानाहींकुळगोत्र ॥ मजकेंचेंइष्टमित्र ॥ निष्कलं
कमीअसं ॥६७॥ जैसीदोनप्रहरचीसाउली ॥ तैसीमायामजमाजीमाइली ॥ हीरवू
णमीसांगितली ॥ उद्धवातुज ॥६८॥ कल्पवृक्षाचीछाया ॥ नेथेंमीहोयनृपतीपा
वलिया ॥ तैसीभक्तीमाझीमाया ॥ जाणगाचिउद्धवा ॥६९॥ मजभक्तीनेंगांविळें
॥ त्याच्याघरींम्यांदास्यत्वकेलें ॥ धर्माघरींम्यांउच्छिष्टकाढिलें ॥ भक्तीलागींजा
णपां ॥७०॥ उद्धवमाझाभक्तसरवा ॥ आणित्याचामीपाठीरारवा ॥ सर्वाठायींने
टका ॥ धर्मनिंबांधलिया ॥७१॥ मित्यभक्तीधर्मज्याचेघरीं ॥ तोमाझाजाणसाहा
कारी ॥ मीत्याचाकैवारी ॥ ऐकगाउद्धवा ॥७२॥ उद्धवकृष्णासीकायह्मणे ॥
माझीविनंतीस्वामीऐकणें ॥ एकअसेस्वामीसपुसणें ॥ तेंसांगावेंदेवा ॥७३॥
कवणेठायींस्वामीचेंठिकाण ॥ तेंसांगाआह्मांलागुन ॥ मीबालकअज्ञान ॥
सांगिजेस्वामी ॥७४॥ उद्धवाऐकसावधान ॥ सांगतोमाझेठिकाण ॥ जेणेंहोय
समाधान ॥ तुझियामनाचें ॥७५॥ एकभक्तांच्याहृदयकमळीं ॥ दुसरेंठिकाण
तुळसीजवळी ॥ तिसरेंठिकाणसंतांचेमेळीं ॥ सत्यजाणउद्धवा ॥७६॥ कृष्ण
मुरवींचीऐकोनिवार्ता ॥ उद्धवेचरणीठेविलामाथा ॥ धन्यधन्यगोपीनाथा ॥
मजसनाथत्वांकलें ॥७७॥ उद्धवासीसांगेनारायण ॥ संतमाझेचित्तचैतन्य ॥
माझेस्वरदुःखत्यांवीण ॥ कोणजाणें ॥७८॥ संतमाझेगुरुमीसंतांचाचला ॥
त्याणींमाझेनामाचाविस्तारकेला ॥ नाहींतिरीमजला ॥ कोणजाणें ॥७९॥ ये
कुंठलोकींचीतुळसी ॥ संतेंआणिलीमृत्युलीकासी ॥ तुळसीनामसांगेजना
सी ॥ तेंचनांचझालें ॥८०॥ उद्धवासीसांगेनारायण ॥ तरीतूंमाझाभक्तसज्ज
न ॥ ऐसेहेंतुळसीचेंआरव्यान ॥ विन्तागेनीसांगितलें ॥८१॥ हीकथाजेकरि
तीश्रवण ॥ तयांचेंचुकेंजन्ममरण ॥ तेंजियंतपाहतीवैकुंठभुवन ॥ सत्यजा
णगाउद्धवा ॥८२॥ उद्धवह्मणेघननीळा ॥ तुझीनकळेमावलीळा ॥ तुळसी
पूजासांगितलीसकळा ॥ यथानिगुती ॥८३॥ ह्मणेनामाविष्णुदास ॥ हीक
थाऐकतीसावकाश ॥ जेणेंहोयपापनाश ॥ नासतीब्रह्महत्या ॥८४॥ हेंतुळ
सीचेंआहेआरव्यान ॥ रसाळआहेनिरूपण ॥ संतविश्वांतमुनिजन ॥ आठ
रेंपरिसिजे ॥८५॥ ॥ इतिश्रीतुळसीआरव्यानसंपूर्णम् ॥ ॥

उपयुक्तकथासंग्रह.

शनिमाहात्म्यप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ ओं नमोजीगणनायका ॥ एकदंतावरदायका ॥ स्वरूप-
 पसंदराविनायका ॥ करीकृपाभजवरी ॥ १ ॥ आनांनमुं ब्रह्मकुमारी ॥ हंसारुदवागी-
 श्वरी ॥ वीणाशोभेदक्षिणकरी ॥ विजयमूर्तीसर्वदा ॥ २ ॥ नमनमाझे गुरुवर्या ॥ सु-
 रवधूतीकरुणालया ॥ नमूं संतश्रोतयांच्या पायां ॥ अभेदभेदाकरूनी ॥ ३ ॥ आतां न-
 मूं श्रीपांडुरंगा ॥ याचें तुवांकथेचि याप्रसंगा ॥ निरसूनि भाजिया भवभंगा ॥ करीकृ-
 पाभजवरी ॥ ४ ॥ गुजरातभाषेची कथा ॥ नवग्रहांची तत्त्वता ॥ ही ऐकतां एकचित्ता ॥
 संकटव्यथामबाधिती ॥ ५ ॥ आतां उज्जयिनीनामनगरीं ॥ राजाविक्रमराज्यकरी ॥
 तेथील चरित्राची परी ॥ ऐकाचित्ते देऊनियां ॥ ६ ॥ कोणी एके दिवशीं प्रातःकाळीं
 ॥ बैसली ह्मेती सभामंडळी ॥ तेथें महापंडित त्याकाळीं ॥ लहानथोर बैसले ॥ ७ ॥ ऐ-
 सी सभा बैसली घनदाट ॥ तेथें चर्चा निघाळी सभट ॥ सणती नवग्रहांत कोणथेष्ठ ॥
 सांगवें नीट निवडोनी ॥ ८ ॥ कोण्याय हाची कैशी स्थिती ॥ कैशी पूजा कैशी मती ॥
 कोणरूप कैशी गती ॥ ऐसें यथार्थ सांगावें ॥ ९ ॥ ऐसें ऐकतांचि उत्तर ॥ पंडित संस्ता-
 वले समोर ॥ काढोनि पुस्तकांचा संभार ॥ बोलती ते यथामतीनें ॥ १० ॥ प्रथम एक
 पंडित बोलिला ॥ रवियह तो असे भला ॥ जोलागे त्याच्या उपासनेला ॥ त्यासि ग्रहक

शनिमाहात्म्य.

(२९)

दानवाधी ॥११॥ रवितो सूर्यनारायण ॥ जैनरद्मालेतत्परायण ॥ त्यांचीं विघ्नें
 होती निरस्मन ॥ महासामर्थ्यरवीचें ॥१२॥ आधिच्याधिदरिद्र ॥ स्मरणमात्रेचि
 होती दूर ॥ मग उपासना करी जो नर ॥ चिंतिले अर्थ सर्व पुरती ॥१३॥ रवी तो सु-
 ख्य देवत ॥ त्याची णसर्व ही जाण व्यर्थ ॥ नवग्रह आज्ञा पाळित ॥ ऐसां श्रेष्ठ रवि
 ग्रह हा ॥१४॥ ऐकतारवीची वार्ता ॥ आणित्या इतर ग्रहांची कथा ॥ तेणें निवारें सर्व
 व्यथा ॥ ऐसे नवग्रह ही समर्थ ॥१५॥ परी रवी असे महाबळी ॥ सर्वां माजी आतुर्ब-
 ळी ॥ प्रत्यक्ष दिसतो नैवक मळीं ॥ तो महासूर्यनारायण ॥१६॥ तंच दुसरा पंडित बो-
 लत ॥ सोमासी असे बळ अद्भुत ॥ तो भाळी असें म्हणवित ॥ वनस्पती पोषीत से ॥१७॥
 ॥ जयाचें आराध्य देवत ॥ शिवसांब कैलासनाथ ॥ त्याच्या भाळीं हा विलसत ॥ म्हणो
 निश्रेष्ठ जाणावा ॥१८॥ चंद्र वर्षे अमृतास ॥ तृप्त करी सर्व देवांस ॥ निशिराज महा-
 रूपस ॥ षोडशकळा जयासी ॥१९॥ तो नगांजी चकोणासी ॥ अति सौख्यदाता स-
 र्वसी ॥ सदा सर्वदा निर्मळ मानसी ॥ धन्य जयाचें पूजन ॥२०॥ मग निसरा पंडित
 बोलत ॥ ऐकरायास्त निश्चित ॥ मंगळ तो महासमर्थ ॥ कथा ऐकत याची ॥२१॥ मं-
 गळ ग्रह महाक्रूर ॥ जैसी कांते रव्याची धारा ॥ तयाचान कळे पार ॥ सर्व ग्रहां माजी
 वरिष्ठ पै ॥२२॥ मंगळ ग्रह सोनार ॥ क्रूरता जयाची अनिथोर ॥ परी तो पूजकांसी रू-
 पाकर ॥ मंगळ करी सर्वदा ॥२३॥ जे गर्व धरूनि पूजान करिती ॥ त्यां वरी तो खचळे
 उग्र मूर्ती ॥ विलया जाय संतती संपत्ती ॥ शीवटी नाश करी जी वित्वाचा ॥२४॥ तो
 चि पूजकांसी सदा प्रसन्न ॥ सर्व अर्थ करी पावन ॥ सर्व दुःख निरमून ॥ अंतर्बाह्य
 संरक्षी ॥२५॥ तंच बोले चवथा पंडित ॥ बुध असे महाबळवंत ॥ बुधाचा प्रताप
 अद्भुत ॥ सर्व ग्रहां माजी ॥२६॥ बुध जातीचा असे वाणी ॥ नवग्रहांत शिरोमणी ॥
 विघ्नेनाश ती तयाच्या पूजनी ॥ सर्वानंद प्राप्त करी ॥२७॥ बुध ज्या वरी कृपा करी ॥ ल-
 क्ष्मीवंत त्या सिकरी ॥ ऐसा तो महापरोपकारी ॥ बुध ग्रह जाणिजे ॥२८॥ बुध ग्रह आ-
 हे ज्योत्सनीट ॥ सर्व मार्ग सुचती सुप्रद ॥ कोणत्या कायां सही नूट ॥ तो न पाडी कल्यांतीं
 ॥२९॥ बुधाची बुद्धि भारी ॥ कोणासी निष्ठुरता तो न करी ॥ संसार चिंता हरी ॥ प्राणि-
 मात्रांची ॥३०॥ मग बोले पांचवा पंडित ॥ गुरु ब्रह्मा मर्थ्य असे अद्भुत ॥ गुरु तो श्रेष्ठ सर्वां
 ता ॥ इंद्रादि देवांस मस्तां ॥३१॥ गुरु ज्ञानाचान कळे पार ॥ भाविकां सितो करुणाकर ॥ क

र्मअकर्मन्तकरीचूर॥भयभयव्यथंसी॥३२॥दुःखआणिदरिद्ररोग॥स्मरणमा
 व्होयभंग॥नवग्रहांतमहायांग्य॥ऐसाजाणिजे॥३३॥गुरुजातीचाअसेब्राह्म
 ण॥सर्वतथेष्टअसेवर्ण॥सर्वदेवकरितीमान्य॥गुरुवचनासी॥३४॥गुरुअसेज्ञाना
 चापुरा॥तयाच्यासाम्यासिनसेदुसरा॥त्यापुढेनसेचीथारा॥कल्पनेचाकदाही॥
 ॥३५॥म्हणोनिकरितांगुरुसेवा॥मगग्रहांचाकोणकेवा॥गुरुसर्वभावेभजावा॥तेणे
 संतोषसर्वग्रहांसी॥३६॥शिवकरीगुरुपूजनासी॥नेथंपाडकायइतरांसी॥ऐसाथेष्ट
 जोसर्वासी॥आगमागमा॥३७॥तंवसाहवापंडितबोलिला॥शुक्रग्रहअसेबहुभला॥
 जेणेअस्तरांउपकारकेला॥संजीवनीमंत्रंकरुनी॥३८॥शुक्रगुरुतोंदैत्यांचा॥त्रि-
 भुवनींधाकृवाहतीजयाचा॥पारनकळेसामर्थ्याचा॥म्हणोनिथेष्टतो॥३९॥शुक्रा
 चीशक्तीआहेफार॥तोंकरीकर्मकर्मचाचूर॥विघ्नेपळतीदूरच्यादूर॥शुक्राचेनाम
 घेतां॥४०॥शुक्रपूजनीजेतत्पर॥त्यांच्याशौर्यासीनाहीपार॥जोदिव्यदेहीनिरंतर
 ॥एकाक्षतो॥४१॥आधिव्याधितुःखदरिद्र॥स्मरणमात्रंचहोतीदूर॥सर्वाभीष्टप
 रिकर॥प्राप्तकरीपूजकांसी॥४२॥नवग्रहांतशिरोमणी॥ज्याचामहिमावर्णिजेपुरा
 णीं॥मान्यताथेष्टसर्वाहनी॥शुक्राचीअसेजाणपां॥४३॥ऐसेहेसहाग्रहएकोनिरा-
 जा॥तर्जनीमस्तकडोलवीवोजा॥म्हणेउत्तमकथिलंकाजा॥अरबंडितयांतेंस्मराचें
 ॥४४॥आणिकग्रहराहिलेकोण॥सांगापंडितहोनिवडुन॥कैसींत्यांचींनामेंखूण
 ॥त्यामूर्तीसिबोलिजे॥४५॥मगसंकेतेंबोलेपंडित॥राहूआणिदुसराकेत॥हेउ-
 भयतांअतिअद्भुत॥दैत्यकुळींचेअसती॥४६॥मातंगजातीचेदोन्ही॥दुष्टक्रिया
 म्हणवोत्री॥त्यांच्यादर्शनेंचंद्रसूर्यगगनीं॥चळचळांकांपती॥४७॥राहूपीडीचं
 द्रासी॥केतुतोसूर्यासी॥ग्रहणबोलिजेतयासी॥प्रत्यक्षदृष्टीसीदिसतसे॥४८॥
 प्राणिमात्रसर्वजन॥त्यांसीनसांडितीपीडेवीण॥परीकेलियापूजनस्मरण॥किं
 चित्पीडाकरिताती॥४९॥राहूमहापीडकअनिवारमाया॥तद्रूपचिकेतुजाणरा
 या॥उभयतांचीएकचर्या॥पूजनस्मरणेंतोषती॥५०॥सर्वग्रहांपरीसअतिकूर
 ॥जनांसिपीडाकरितीफार॥म्हणोनिपूजनस्मरणनिरंतर॥राहूकेतूंचेंकरावें॥५१
 ॥तंचनवचापंडितबोलत॥शनिग्रहथेष्टअवध्यांत॥बलाढ्यहोयअद्भुत॥नकळे
 कळातयाची॥५२॥तोज्यावरीकरीकृपा॥त्यासिसर्वमार्गअसेसोपा॥ग्रहदि-

क्याळं वरी छापा ॥ तया शानिग्रहाचा ॥ ५३ ॥ ज्या वरी तो कोपासि चढे ॥ तया वरी
 रीना नाविघ्ने येती रोकडे ॥ तयाचा संसार विघडे ॥ नरा हे कल्यांतीं ॥ ५४ ॥ शनि दे
 व महाक्रोधी ॥ ज्याचा पराभव नो हे युद्धीं ॥ देवदानवां विशुद्धीं ॥ दुःखदाता शनि
 देव ॥ ५५ ॥ जो कां भाविक सुज्ञान नर ॥ तो या ग्रंथाचा करी आदर ॥ पूजन स्मरणानि
 रंतर ॥ त्या वरी कृपा करी शनि देव ॥ ५६ ॥ शनैश्चराची मूर्ती काळी ॥ तो जातीचा हो
 यते ली ॥ चरणपंगु स्तरत चांगली ॥ पूजा करी काळभैरवाची ॥ ५७ ॥ त्याची दृष्टी पडे
 ज्यावर ॥ करी तथाचा चकनाचूर ॥ अथवा कृपा करी ज्यावर ॥ तयासी सर्व आन
 द प्राप्त होय ॥ ५८ ॥ दृष्टीचा ऐकाच मत्कार ॥ जन्मला जेव्हां शनैश्चर ॥ तेव्हां दृष्टी प
 डली पित्यावर ॥ तेणें कुष्ठभरलें सर्वांगीं ॥ ५९ ॥ पित्याच्या रथीं होता जो सारथी ॥ तो
 पांगुळ झाला निश्चिती ॥ अश्वान्धियाने त्रां प्रती ॥ अंधत्व आलें तत्सणीं ॥ ६० ॥
 तेव्हां त्यांनीं उपाय केले फार ॥ तरी गुणानयेचि अणु मात्र ॥ जंबव दृष्टी फिरवी शनैश्चर
 ॥ तंव तिघेही आरोग्य पावले ॥ ६१ ॥ ऐसें ऐकतां राजा विक्रम ॥ हांसूनि बोले सप्रेम ॥
 म्हणे पुत्र जन्मोनि काय काम ॥ ऐसा अपवित्र जो ॥ ६२ ॥ तो पुत्र नव्हे केवळ वैरी ॥ जो
 उपजतां चि ऐसें करी ॥ पुढें तो काय न करी ॥ सांगा पंडित हो ॥ ६३ ॥ ऐसें बोलिला हां सो
 न ॥ करीं टाळी वाजवी गर्जेनि ॥ सभेसी विनोद वचन ॥ म्हणे हा पुत्र कैसां हो ॥ ६४ ॥
 ऐसें बोलतां ते अवसरीं ॥ कैसी वर्तली नवल परी ॥ ते ऐकावी आतां चतुरीं ॥ चित्त
 देऊनियां ॥ ६५ ॥ त्या समयीं शनि देव विमानीं ॥ जात हो ते बैसोनी ॥ राधाचें वा
 क्य ऐकतां तत्सणीं ॥ विमानरवालीं उतरिलें ॥ ६६ ॥ अकस्मात येऊनि सभेंत ॥
 बैसले तेव्हां विमानास दित ॥ तंव पाहते झाले सभा पंडित ॥ म्हणती आले शनि देव
 ॥ ६७ ॥ मगराव उठे झड करीनी ॥ जाऊनि न मन करी चरणीं ॥ तंबटा किला झि
 डकां स्त्री ॥ शनि देवानें ॥ ६८ ॥ म्हणे तू राजा ऐसा मस्त ॥ टवाळी करि शी अ-
 द्रुत ॥ याचाच मत्कार क्षणांत ॥ दावीन पाहें आतांची ॥ ६९ ॥ तूं फार करितो
 सीटवाळी ॥ नसती चचढ विलीकळी ॥ तरी कन्याराशीस मुळी ॥ तुजला ग्रह
 मी आलों ॥ ७० ॥ तरी आतां पाहें माझाच मत्कार ॥ तूं नको कस्तूर गर्व फारा ॥ ऐसें वदो
 नि अतिसत्वर ॥ विमाना रूढ पै झाला ॥ ७१ ॥ तंव तो रावला गे चरणांसी ॥ म्हणे कृ
 पा करावी दीनासी ॥ अन्याय घालीं पोटासीं ॥ कृपा कुवा शनि देवा ॥ ७२ ॥ तरी तो न

मानीचशनिदेव॥झणेतुजदावीनअनुभव॥तेव्हांपनींखिन्नझालाराव॥चिंता
 मानसींफारकरी॥७३॥मगझणतसेपंडितांला॥आम्हीमहाग्रहउगाचिछळिला
 ॥तोआतांकष्टवीलआम्हांला॥तरीकैसेंकरावेंआतां॥७४॥जेजेंपुढेंहोणार॥म्ह-
 णोनिबुद्धिसुचेतदनुसार॥तरीजेंअसेललिखिताक्षर॥तैसेंआतांहोईल॥७५॥रा-
 यदिलगिरझालामानसीं॥विसर्जनकरीसभेसी॥जाताझालामंदिरासी॥कां-
 हींअंतरींसुचेना॥७६॥करूनियांसंध्यास्नान॥मगकरीतसेभोजन॥तदनंत-
 रकरीशयन॥नायेकपलंगावरी॥७७॥ऐसेंकरितांएकमास॥जाइलाराया
 विक्रमास॥मगकायवर्तलेंत्याकथेस॥आंतींआतांऐकिये॥७८॥गयाविक्र-
 मासिआलाशनी॥बारावाअतिभूरस्थानीं॥जेणेंवासिलेंबहुतप्राणी॥अभावि-
 कांपीडितसे॥७९॥तेव्हांपंडितबोलतीवाचें॥रायापूजनकरूंशनिग्रहाचें॥सा-
 डेसातवर्षेनेमाचें॥सामर्थ्यआहेजाणिजे॥८०॥तुम्हीविनोदेहांसलांशनीसी॥
 तरीतोकष्टवीलतुम्हांसी॥जोकांगांजितोत्रैलोक्यासी॥तोचिमहाग्रहजाणिजे
 ॥८१॥चित्तकरोनिएकाग्र॥एकावापूजेचाप्रकार॥जेणेंकरूनशनिेश्वर॥रुपाक-
 रीलतुम्हावरी॥८२॥प्रथमकरोनिऔषधीस्नान॥मगकरावेंप्रतिमेचेंपूजन॥अ-
 श्वाचानालघेऊन॥त्याचीप्रतिमाकरावी॥८३॥शास्त्रविधीपूजानिर्धार॥मगते-
 लअभिषेककर॥मृत्तिकेच्याकुंभावर॥त्याचीस्थापनाकरावी॥८४॥स्थापना
 झालियाजाण॥पूगीफलब्राह्मणासींदेऊन॥तेवीससहस्रजपसंपूर्ण॥यथासां-
 गकरावा॥८५॥जपसंख्याझालियावरी॥चतुर्थांशहवनकरी॥हवनझालि-
 याउपरी॥दानेंकरावींशनीचीं॥८६॥मगजपकर्त्याब्राह्मणासीं॥शनैश्वर
 रूपमानोनित्यासी॥दक्षिणादेऊनिपूजेसीं॥प्रसन्नचिकरावें॥८७॥मगकरावें
 ब्राह्मणभोजन॥यथाशक्तीद्यावेंदान॥ब्राह्मणतृप्तहोतांपूर्ण॥संतोषपावेश
 निदेव॥८८॥जेवीरक्षीबाळकासीमाता॥तैसेंरक्षीनिजभक्ता॥पंडितह्मणती
 रायासमर्था॥गोष्टीएवढीऐकावी॥८९॥राजाम्हणेपंडितांला॥शनीनमानी
 चआम्हांला॥तोचिमातापितावहिला॥रक्षीतोचिपैजाणा॥९०॥मगबोलेवेक
 मपंडितांसी॥तुम्हीजावेंआपुल्यागृहांसी॥जेंहोणारअसेलतेंनिश्चयेंसीं॥घ-
 डूनयेईलनदळेची॥९१॥ऐसेंदोलिलाउत्तर॥मगकायजाइलाचमत्कारी॥चित्तक

रोनियांस्थिर॥श्रवणकरावेसर्वही॥९२॥असोमगकोणेएकेदिवसीं॥दोनप्रहरच्या
समयासी॥कारवानवेषेउज्जयिनीसी॥घोडेविकावयाआलाशनीदेवं॥९३॥रूप
पालटोनीआपुलें॥वारूविकावयाआणिले॥तंवतेथेंगिराडकपातले॥रावहीआ
लात्यास्थानीं॥९४॥तेव्हांकिंमतपुसेरावो॥तयासिम्हणेशनिदेवो॥वारूफिरवूनि
पाहाहो॥मगकळेलमोलतयचें॥९५॥तेव्हांसारंगवारूरावआणवित॥चावूक
स्वारासीवरीबैसवित॥तेणेंघोडाफिरवितांचौगानांत॥अतिउत्तमफिरतसे॥९६॥
तंवदुसराघोडाअबलरव॥त्याचेंमोलरूपयेलक्षएक॥तोसोडूनितात्काळिक॥आ
णिलाविक्रमापासीं॥९७॥तंवत्यासौदागरेंकायकेलें॥रायाविक्रमासीचबैसविलें॥
घोडाफिरवितांरावबोले॥अतिउत्तमफिरतसे॥९८॥तंवत्याघोडयासीकोरडामा
रितां॥तेव्हांघोडाउडालागनपंथा॥पवनवेगेंवारूजातां॥महायनांतनेसमयीं॥
॥९९॥अधिककोरडामारितां॥तोंतोंअधिकजायपंथा॥थोरअवस्थाहोयोंचिन्ना॥
केंवोवर्तलेंह्मणवोनी॥१००॥दूरदेशअतिउजाडी॥तेथेंघोरवनमहाझाडी॥तेंथेंनदी
च्यापैलथडी॥घोडाजाऊनिउतरला॥१०१॥तेंथेंरायउतरलाखालीं॥नवनवलपरीवर्तली
॥वारूनाहींनदीगुप्तझाली॥झाडांझुडांसंहित॥१०२॥तेव्हांआश्चर्यवाटलेंविक्रमासी
॥ह्मणेंईश्वरगतीनकळेकवणामी॥वारूआणिचनासी॥कायविचारपेंझाला॥१०३॥
तंवअस्तासिपावलायासरमणी॥अंधकारप्रवर्तलीरजनी॥पुढेंमार्गनदिसेनयनीं॥
मगतेथेंचिपहुडला॥१०४॥चारप्रहरगेळियावरी॥उदयामिआलातमागी॥मगनोएका
नगराचामार्गधरी॥राजाविक्रमआपण॥१०५॥तंवतेथोंनिचारयोजसेंदूरी॥नामलिं-
दानामनगरी॥तेथेंजाताझालातेअवसरीं॥हळूहळूपोंढोंचला॥१०६॥इकडेउज्जयिनी
चीकथाराहिली॥तीआतांपाहिजेश्रवणकेली॥नगरजनींघाटपाहिली॥चारप्रहररा
याचीं॥१०७॥तेव्हांसौदागरह्मणप्रधानासी॥वारूद्यावाआमुचाआम्हासी॥कोणीक
डेनेलेंवारूसी॥रायाविक्रमानें॥१०८॥तंवपाहनेझालेमगराबाहेर॥कोशीदोकोशीकोस
चार॥परीकोठेंनदिसंराजेश्वर॥मगचिंताप्रवर्तली॥१०९॥तेव्हांसौदागरह्मणप्रधानासी॥
सत्वरशोधोनिआणारायासी॥नाहींतरीआम्हासी॥पेंकाद्यावावारूचा॥११०॥तेव्हांप्र
धानासीपडलीचिंता॥मनींह्मणेंकेंसंकरावेंआतां॥रायाचाशोधनलागेतत्वंतां॥सौदा
गरेंअडविलें॥१११॥मगप्रधानेंकायकेलें॥सौदागरासिबोलाविलें॥ह्मणेंवारूचेंमोलकाय

बहिलें॥तेसांगाआझांसीं॥१२॥तयानेंमोलसांगनांविझडकरीं॥पैकांधातलातया
 चेपदरीं॥तेकांप्रधानासीपुसीनिसत्तरी॥जानाझालाशनिदेव॥१३॥सौदागरगेलि
 यापाटी॥मार्गकायवर्तलीगोष्टी॥नगरजनसर्वहोतीकरी॥देशपट्टणेंधुंडिलीं॥१४॥न
 गरींझालीऐसीपरी॥इकडराजाविक्रमकायकरी॥तयानामलिंदपुरनगरीं॥ग्रामामाजी
 प्रवेशला॥१५॥तंवनेथेंव्यवहारीसायकार॥जातीचावैश्यधनादयथोर॥तेकांतयाचेदु
 कानावर॥राजानावेकस्थिराचला॥१६॥सायकाराचेदुकानीं॥विक्रीहोतसेद्विगुणीं॥त्या
 णेंभलामन्यजाणोनी॥आदरकेलानयाचा॥१७॥मगव्यवहारीबोलेभावें॥तुम्हीआ
 नांमुखमार्जनकरावें॥जातीचेकोणआहांमांगवों॥नामग्रामतुमचेंपें॥१८॥राजाम्हणेत-
 यावैश्यासी॥आर्हाक्षत्रियअर्गंपरिचर्यां॥आपुचाभुलुरवदूरदेशीं॥क्षणाएकयेथेंउतरलों
 ॥१९॥मगसायकारंकरविलापाक॥अतिउत्तमपडूसादिग॥भानपुन्यासांडगेदेख॥करवि
 लेबहुप्रकार॥२०॥मगतंवैश्यह्मणेंक्षत्रिया॥उठावेगीजेयाचया॥भोजनकरूनिलवला-
 ह्यां॥मगजावेंसुरवरूप॥२१॥मगरावकरीमंध्यास्नान॥सत्वरसारिताझालाभोजन॥
 उत्तमप्रकारचेंपकान्न॥सेवूनिनृसीपावला॥२२॥तेकांवैश्यह्मणेंक्षत्रियासी॥सत्यसां
 गावेंआझासी॥मगविक्रमेयथार्थकथिलेंतयासी॥तेकांतोनिजअंतरींसमजला॥२३॥
 आतांतयासायकाराचीकन्यका॥नामतिचेंअलोलिका॥तिचापणहाचिदेखा॥इच्छिला
 बरवरावा॥२४॥परीतिसीनमिलेइच्छावर॥वैश्यशोधकरीनिरंतर॥तंवहाविक्रमराजा
 परिकर॥ह्मणयासीद्यावीकुमारिका॥२५॥तेकांतोबोलेकुमारिकेसी॥बाईउत्तमवर
 आणिलातुजसी॥आतांतूमाळघालींयासी॥नकरींअनभान॥२६॥हास्वरूपेंआईमुंदर
 ॥बनीसलक्षणीमाचार॥हाभाग्यवंतजाणवरा॥यासीवरीकुमारिके॥२७॥तेकांकुमारी
 बोलेपित्यासी॥तुम्हीबहुतवणितांयासी॥परीनभरेमममानसीं॥तंवचवरींत्यासीनि-
 धरिं॥२८॥आजपाहीनयाचिलक्षण॥कैसेंचातुर्यकींअज्ञान॥भाषणावरूनप्रमाण॥
 सर्वकळोंयेईल॥२९॥ऐसेंचदतांझालीसांज॥तंवअस्तासिगेलाभानुराज॥पित्यासि
 ह्मणेंमहाराज॥पांथिकासीपाठवावें॥३०॥मगवैश्यह्मणेंक्षत्रियासी॥जावेंनिद्राकरा
 ययांसी॥अतिरम्यचित्रशाळेसी॥तेथेंसर्वविदितहोईल॥३१॥मगतोविक्रमउठोनि
 चालिला॥जेथेंहोतीचित्रशाळा॥तेथेंहंसमयूरकोकिळा॥नानाप्रकारंचेलेपिले
 ॥३२॥चित्रेरेखिलींबहुकुशळता॥वास्तूआणिगजरां॥चित्रकारेंचित्रेरेखितां॥

शनिमाहात्म्य.

(३५)

आळसकांहीं न केला ॥ ३३ ॥ पुढें पाहे राजान यनीं ॥ तंव अपूर्व मंचक देखिला तत्सणीं ॥
 त्यावर पासोडाले पदोन्ही ॥ आंथरुण घातलेसे ॥ ३४ ॥ रत्नरचित सुरंग पलंग ॥ त्या
 वरी नाना परीचे रंग ॥ जाई जुई पुष्पें सुरंग ॥ शेज केली अति निगुती ॥ ३५ ॥ वरती लोख
 नी मोतियांचे घड ॥ चांदवाकरी तसे फडफड ॥ समयाजळती धडधड ॥ चतुष्कांणीं चा
 रपें ॥ ३६ ॥ ऐसे पाहू निराव झाला चकित ॥ झणे न फळे काय आहे वृत्तांत ॥ हा कोण देश
 कोणती गत ॥ होईल ती कळेना ॥ ३७ ॥ कर्मच्या गती असती गहना ॥ जें जें होणार तें कदा
 चुकेना ॥ तें तें भोगिल्याचीण सुटेना ॥ देवांदिकां सर्वांसी ॥ ३८ ॥ तरी हें शनि देवाचें छळ
 ण ॥ त्याणें ही मायारचिली जाण ॥ आतां होणार तें होय आपण ॥ जो सर्वांसी र्पाडितसे ॥ ३९ ॥
 ऐसा मनीं करो निविचार ॥ मग निद्रा करी राजेश्वर ॥ तया पलंगीं साचार ॥ सावधान निज अं
 तरी ॥ ४० ॥ नाना परीचे करी विचार ॥ बुद्धीचे तरंग अपार ॥ झणोनि निद्रा नये साचार ॥
 परी मुरव आच्छादन केलेंसे ॥ ४१ ॥ रायें केली ऐसी परी ॥ मग वेंशेय कन्यका काय करी ॥ पं
 चारती घेऊनि करी ॥ आली रंगमहाला कारणें ॥ ४२ ॥ तिणें केला सर्वभृंगार ॥ गळां शो
 भती मोतियांचे हार ॥ केशर कस्तुरी कर्पूर ॥ सुगंधद्रव्यं आणिली पें ॥ ४३ ॥ पायी पें जणने
 पुरें ॥ तीं झणत्कार करिती गजरी ॥ पद फासी जवळे दिव्य द्वारे ॥ त्याचें तेज फांकलेसे ॥ ४४ ॥
 ती जैसी पुतळीचके बळ ॥ यत्नी सल्लखणी वेल्हाळ ॥ मृगनयना भाळ विशाळ ॥ येऊनि
 उभी ठाकली ॥ ४५ ॥ रावनि द्वेचें भिषकरोन ॥ पलंगीं पंहुडलासे जाण ॥ तो न उठे ऐसें जा
 णोन ॥ मग कुमारी काय करी ॥ ४६ ॥ चंदन पात्र घेऊनि हातीं ॥ अलोलिका होय मिंपिनी
 ॥ तरी जामान होय नृपती ॥ कोणे ही प्रकारें करूनी ॥ ४७ ॥ ऐसी एक प्रहर झाली कष्टी ॥ जा
 गान होय मग झाली हिंपुटी ॥ मुक्ताहार ठेवूनि रयुंटी ॥ निद्रा करी संचित ॥ ४८ ॥ तंव नि
 द्रा आली कामिनीसी ॥ मगराय उघडितां मुरवासी ॥ विचार करी निज मानसीं ॥ मी स
 ल्पधीर म्हणवितों ॥ ४९ ॥ परोपकारी माझें मन ॥ पापासि भिन्नं रात्र दिना ॥ हितं व कन्या
 असे जाण ॥ कैसे भाषण करावें ॥ ५० ॥ ऐसा विचार करी निज मानसी ॥ तंव तो निद्राभ्र
 कामिनीसी ॥ मग पाहता झाला चित्रांसी ॥ तेथें अपूर्व वर्तले ॥ ५१ ॥ चित्रींचा हंस निर्जिषि
 ॥ परी ती काय करी लाघव ॥ खाडी उतस्व निसाययव ॥ हाराचीं मोत्यें भक्षी तसे ॥ ५२ ॥
 राव पाहूनि झाला चकित ॥ यनीं म्हणे हे आश्चर्य मात ॥ परी ही गोष्टी अनुचित ॥ दुःख
 दायक आपणासी ॥ ५३ ॥ जरी द्वार घ्यावा काढुनी ॥ तरी बिरुद जातसे निरसुनी ॥ प

(३६)

उपयुक्तकथासंग्रह.

रासीसुरवधायेम्हणोनी॥विरुदअसेमाझे॥५४॥परंतुगोष्टीहेअघटित॥आप
णादुःखहोईलप्राप्त॥तेथहृदशेचेंमानसत्य॥परीहारनकाढावा॥५५॥ऐसानिश्च
यरायेकेला॥इकडेहारदंसेंगिळिला॥तेंपाहूनिरावनिजला॥कुमारिकेशेजारीं॥५६
॥तंवअगवलाअसेदिन॥कुमारीउठलीखडबडीन॥ह्मणेपित्यानेंवरआणिलाजाण
॥अतिधूर्वनपुंसक॥५७॥मनींक्रोधआलाभारी॥उठोनिबाललीझडकरी॥तं
चतीहारपाहेखुंटीचरी॥तेथेंकांहींदिसेना॥५८॥हारनदेरवेकुमारिका॥ती
म्हणेपांथिकाअविवेका॥हारघेऊनिमहाठका॥निद्राकेलीस्वरूप॥५९॥
तरीहारदेईमाझाझडकरी॥तुजपचणारनाहींचोरी॥ऐशियागोष्टीनेंतुझीथोरी
॥राहणारनाहींतत्पतां॥६०॥तरीहारदेमाझामजप्रती॥मगत्वांजावेआपुलिया
पंथी॥याचीचर्चाआलियानिश्चिती॥नाशहोईलशरिराचा॥६१॥तंवपांथस्थ
म्हणेकुमारिका॥हारनाहींआम्हासिठाउका॥येथेंनिद्राकेलीह्मणोनिदेरवा॥आळ
घालिशीआम्हांवरी॥६२॥तंवतीकुमारीसंतप्तमनीं॥पित्यासीसांगेतत्सणीं॥ह्म
णेइच्छावरआणिलामजलागुनी॥त्याचेंलक्षणअतिउत्तम॥६३॥तुझीठकचोर
आणिलाघरा॥तोतस्करविद्येमाजीपुरा॥तेणेंचोरिलेंमाझियाहारा॥तरीतोमागु
नीघेइजे॥६४॥तेव्हांवैश्यम्हणेपांथिकासी॥तुजविश्रामदिलाकासयासी॥तरीतू
कांहारघेऊनबैसलासी॥बराआलासीउतराई॥६५॥उत्तमभोजनदिधलेदेरवा॥
आणिहीअर्पिलानिजकन्यका॥ऐसेंसंसनांमहामूर्खा॥हेंकायआचरलासी॥६६॥
बराचफेडिलाउपकार॥देईमाझेकन्येचाहार॥मगत्वांजावेसत्वर॥आलियापंथें
॥६७॥तंवरावह्मणोसावकारासी॥तुमचाहारनाहींमजपासीं॥हाकर्मभोगवो
ठवलासायासीं॥नसतेंचविघ्नहें॥६८॥तेव्हांसावकारासीक्रोधआला॥तेणें
सेवकांसीहुकुमकेला॥बंधनकरावेयातस्कराला॥मारद्यावनिधुरपणें॥६९॥
यासीमारल्यावांचून॥हारहस्तगतनहोयजाण॥हापक्षाचोरह्मणोन॥ऐसें
लक्षणपेंयाचें॥७०॥मगत्यासेवकींघांवोमिसत्वर॥बांधिलानोमुशाफर॥अति
शयदिधलामार॥दयानाहींकोणासी॥७१॥मारितीनिधुरहोऊनी॥दयानाहीं
अंतःकरणीं॥मारामाराऐशावचनीं॥वैश्यतेव्हांबोळत॥७२॥मारमारूनके
लाजर्जर॥म्हणतीहारदेईगासत्वर॥महानिर्दयनिधुर॥दयानयेकोणासी

॥७३॥ मगराचह्मणेवैश्यासी ॥ हारनाहीं आम्हापासीं ॥ कष्टवितोसि शिरासी
 ॥ वृथाविजाणकासया ॥ ७४ ॥ तंववैश्यह्मणेसेवकांला ॥ हापक्षातस्करनव्हे भला
 ॥ अद्यापिनाहीं कबूलआला ॥ मारखातो निःशंक ॥ ७५ ॥ मगतोव्यवहारीकाय
 करी ॥ जाऊनिरायाचेदरबारीं ॥ राखाचंद्रसेनाश्रतकरी ॥ सांगेसकळवर्तमान ॥
 ॥ ७६ ॥ तेऐकोनराजेश्वर ॥ म्हणेआणावातोतस्कर ॥ ऐसेवचनऐकोनिसत्वर ॥ सेव
 कांचीमांदीधांवली ॥ ७७ ॥ त्यांनीबंधनकरोनिविक्रमासी ॥ आणिलेंशीघ्रयायापा
 सीं ॥ मगप्रणिपातकेलावेगेसीं ॥ सन्मुखउभाराडिला ॥ ७८ ॥ मगराचबोलेपांथि-
 कासी ॥ हारआहेकींतुजपाशीं ॥ तोदेईआतांसावकारासी ॥ प्राणवांचवींआपुला
 ॥ ७९ ॥ तंवविक्रमबोलेवचना ॥ ऐकरायाचंद्रसेना ॥ हारघेतलानाहींजाणा ॥ असत्य
 नबोलेंकदाही ॥ ८० ॥ हाराचासांगावाविचार ॥ तरीवृथाह्मणालतुम्हीसर्वत्र ॥ न
 घडेतोचीविचार ॥ घडलाअसेसमर्था ॥ ८१ ॥ आह्मांसियहनाहींसानुकूळ ॥ नस
 तीउत्पन्नहोतीकळ ॥ त्याचीकायकरूनिहळहळ ॥ द्रोणारतेंहोतसे ॥ ८२ ॥ बरे
 चोरीनकरावीपरंतुकेली ॥ परीआतांपाहिजेंक्षमाकेली ॥ सर्वअपराधपोटींघालीं
 ॥ कृपाकरींमहाराजा ॥ ८३ ॥ ऐसेंऐकतांवचनराजेश्वर ॥ कोधेंसंतप्तजेंसाखदि
 रांगार ॥ गर्जनाकरोनीसत्वर ॥ कायबोलताजाडला ॥ ८४ ॥ सेवकांसिम्हणेउठा
 सत्वर ॥ तोडयाचेचरणकर ॥ टाकूनद्यानगराबाहेर ॥ अन्नउदकनद्यावें ॥ ८५ ॥
 ऐसारायाचाअविवेक ॥ मूढमतीतेसकळिक ॥ नाहींकोणीहीभावि ॥ यथाराजा
 तथाप्रजा ॥ ८६ ॥ तरीरायाचेमुरवींशनेश्वर ॥ सुचूनदेकांहींविचार ॥ तोचिपीडा
 करीवारंवार ॥ दुःखदेतरायातें ॥ ८७ ॥ ऐसेंचंद्रसेनाचेंउत्तरऐकोनी ॥ सेवकउठिले
 झडकरोनी ॥ रायाविक्रमासीचालिलेघेउनी ॥ तयानगराबाहेर ॥ ८८ ॥ नेऊनियां
 नगरप्रदेशीं ॥ तोडितेझालेकरचरणासी ॥ अश्रुयेंतीजनांच्यानयनांसी ॥ महासंक
 टयोढवले ॥ ८९ ॥ तेकांझानपायचारी ॥ तोडिलेतिहींनिष्ठुरीं ॥ टाकोनियामाबाहेरी ॥
 सेवकगेलेसांगावया ॥ ९० ॥ मगराजापुसेसेवकांला ॥ तोमलाकिंवावांचला ॥ त्याचाश्र
 णकीटेंउरला ॥ ऐसेंबोलेउत्तर ॥ ९१ ॥ मगसेवकम्हणतीमहाराज ॥ सत्वरचिप्राण-
 जाईलसहज ॥ करचरणावीणआत्मराज ॥ कैसासुखपावेळ ॥ ९२ ॥ रवाण्याचीण
 हैराण ॥ शरीरींपीडाअतिदारुण ॥ तळमळकरीरात्रंदिन ॥ महादुःखहोतसे ॥ ९३ ॥

इकडेराजाविक्रमकायकरी॥ हातांपायांचेंदुःखभारी॥ जेंसामत्स्यतळमळकरी॥ उ
 दकावीणजाणपां॥ ९४॥ कोणीयेनातीवाटसरू॥ त्याणींपाहतांयेगहिंवरू॥ ते
 ह्मणतीहेपरमेश्वरू॥ कोणकष्टयात्राणियासी॥ ९५॥ जरीअन्नउदककोणीघावें॥
 तरीरायेन्यासिदंडावें॥ ताहणबंधनकरावें॥ ऐसाधाकजनासी॥ ९६॥ ऐसेंअसतां
 जाहलाएकमास॥ अतिदुःखहोतसेविक्रमास॥ परीद्व्यानयेकोणास॥ ग्रहदशा-
 म्हणयोनी॥ ९७॥ रावविक्रमशोककरी॥ म्हणेग्रहासमर्थाकृपाकरीं॥ निष्ठुरनव्हा
 वेंनिजांतरीं॥ दयाकरींदीनाची॥ ९८॥ ऐसीकरुणाभाकितांतयेवेळीं॥ मगधनेश्व
 रासीरूपाआली॥ म्हणयाच्यासत्वाचीनकळेखोली॥ सीमाझाठीसाचार॥ ९९॥ तरी
 आतांपीडूनयेतन्वतां॥ केलीरायाच्यामनींप्रेरकता॥ चंद्रसेनद्रवलाचित्ता॥ ह्मणेअ
 न्नउदकदेतजावें॥ १००॥ अन्नउदकाचीआज्ञाजाहली॥ नगरजनांसीदयाआली॥ ते
 आणोनिदेनीनित्यकाळीं॥ कनवाळूकृपाळूजन॥ १०१॥ अन्नउदकाचाहोतसेसुका
 ळ॥ परंतुकरुणावीणपांगुळ॥ त्याअतिदुःखहोतसेविकळ॥ चैननपडेक्षणभरी
 ॥ १०२॥ ऐशीकमिलीवर्षेदोन॥ तोंघेरीदुःखसोशिलेंअतिदारुण॥ ऐसेंकर्मचेंविंदान
 ॥ भोगित्यावीणसुटेना॥ १०३॥ तंवकोणेएकेदिवशीं॥ तेलीणवैसोनिशिविकेसी॥ जात
 होतीसासऱ्यांसीं॥ तयामार्गनें॥ १०४॥ त्यातेलणीचेंमाहेर॥ होतेंपेंउज्जयिनीनगर॥
 साखरेतामलिंदापुर॥ ऐसेंश्रोतींजाणावें॥ १०५॥ तेथीलतेलियानेंउज्जयिनीहुनी॥ स्तु
 षाआणिलीमूळकरोनी॥ तंवतींत्यामार्गावरूनी॥ येतहोतींउभयतां॥ १०६॥ तेव्हांत्यातेल
 णीनें॥ पाहिलेंविक्रमाकारणें॥ मनींम्हणंगआकोणें॥ आणिलासेयास्थानीं॥ १०७॥ मगती
 खालींउतरोनिकापिनी॥ लागलीविक्रमाच्याचरणीं॥ ह्मणेहातापायांचांचुनी॥ कोणअ
 वस्थाशरीराची॥ १०८॥ राजाअवलोकीतेलणीकडे॥ बाईविजयीअसोततुझेचुडे॥ काय
 वृत्तांतग्रामाकडे॥ तोसर्वसांगमज॥ १०९॥ मगकापिनीम्हणेअहोराया॥ सर्वसुरवीआहेत
 करुणालया॥ परीहेअवस्थातुमच्यादेहा॥ कायह्मणोनिजाहली॥ ११०॥ रावह्मणेऐकप
 तिब्रते॥ हाकर्मभोगजाणनिरुते॥ ग्रहदशाफिरलीमाते॥ हेकर्तव्यदेवाचें॥ १११॥ मगसर्व
 सांगितलेंतिपेसी॥ जेंजेंवर्तलेंज्यासमयासी॥ तेऐकोनिम्हणेविक्रमासी॥ धन्यधन्यरे
 विधातिया॥ ११२॥ मगतीतेलीणकायकरीता॥ रायासीशिविकेमाजीवैसवित॥ आपुल्या
 यहासीघेरूनजाता॥ अत्यादरेंकरूनी॥ ११३॥ तंवतोतेलीकांपथरथरां॥ ह्मणेहेंविघ्नआ

णिलें घरा ॥ जरी श्रुत होई लरा जेश्वरा ॥ मग कैसें करावें आपण ॥ १४ ॥ तेव्हां सून ह्मणेश्व
 शरासी ॥ हा विक्रमादित्य निश्चयेंसी ॥ धर्मनीतिं राज्य करी उज्जयिनीसी ॥ परी हे दशा
 ग्रहाची ॥ १५ ॥ हा माळवा देशींचा धनी ॥ जैसा उकरडांत पडला चिंतामणी ॥ दैवेंला धला
 आपणाला गोनी ॥ ह्मणोनि आणिला गृहातें ॥ १६ ॥ मगतो तेली काय करी ॥ रायाचंद्र
 सेनाश्रुत करी ॥ आपण तस्काटा किला जो बाहेरी ॥ हात पाय रवंडोनी ॥ १७ ॥ जरी आ
 झा होई लरा जेश्वरा ॥ तरी आणीन त्या तस्करा ॥ दया उपजली मम अंतरा ॥ दीन अना
 थ म्हणवोनी ॥ १८ ॥ मगरा व म्हणे भलारे भला ॥ आणा वेंन यात स्कराला ॥ प्रतिपाळ क
 रीं व हिला ॥ अन्न वस्त्र देऊनी ॥ १९ ॥ ऐसा हुकूम केला रायानें ॥ मगतो तेली आला घरा कार
 णें ॥ तेव्हां तेलिया सविक्रम म्हणे ॥ गोष्ट सांगतो ऐका ते ॥ २० ॥ मगरा व म्हणे मेहेतरासी
 ॥ तुम्ही श्रुत न करावें कोणासी ॥ विक्रम आहे मम गृहासी ॥ ऐसें कोठें न वदावें ॥ २१ ॥
 मगतो तेली म्हणोरा जेश्वरा ॥ घाणा हा कावा माझिया घरा ॥ देई न मी अन्न आणिव
 र्या ॥ ऐसाने मपें माझा ॥ २२ ॥ मग विक्रम म्हणे तेलियासी ॥ धन्य तुझी बुद्धी ऐसी ॥
 तुझा उपकार न फिरे आम्हांसी ॥ महासंकटीं रक्षिलें ॥ २३ ॥ ऐसें करितां कांहीं एक दिव
 स ॥ हो ते झाले विक्रमास ॥ त्या तेलियाचे घरीं रात्र दिवस ॥ घाणा हा कीतसे ॥ २४ ॥
 तंव साडेसात वर्षे परि पूर्ण झालीं ॥ पुढें कथा कैशी वर्तली ॥ ती पाहजे श्रवण केली ॥ ए
 काय चित्तं करोनी ॥ २५ ॥ मग कोणे एके दिवशीं ॥ सायंकाळ झाली निशी ॥ घाण्याव
 र असतां विक्रमासी ॥ बुद्धी कैशी आठवली ॥ २६ ॥ तो दीप रागाचा अवसर ॥ ध्यानांत
 आणीराजेश्वर ॥ राग आळवीतसें मधुर ॥ सुस्वर कंठें करोनी ॥ २७ ॥ राग उद्धार करितां
 प्रत्यक्ष ॥ दीपलागलें लक्षानुलक्ष ॥ जैसी दीपावळीचे देरव ॥ प्रकाशमान नगरांत
 ॥ २८ ॥ तंव एक स्तंभाच्या माडींत ॥ राजकन्या अतिरूपवंत ॥ नामें पद्मसेना निम्बित
 ॥ बैसली से आनंदें ॥ २९ ॥ तेव्हां तिनें अवलोकिला प्रकाश ॥ मग पाचारिलें परिचारिकेंस
 ॥ ह्मणे कोणें केलें दीपो साहास ॥ शोध करोनी मज सांगा ॥ ३० ॥ दीपावळी तो आज
 नाहीं ॥ आणिल ग्महीन से कोठें द्वी ॥ तरी हें आश्चर्य दिसतें कायी ॥ पाहूनिया वेंस त्वर
 ॥ ३१ ॥ इकडे दीप राग झाला संपूर्ण ॥ तेव्हां दीप मावळले मुळीहून ॥ मग दुसरां श्रीराग
 नामें कळून ॥ तेथें शब्द आळवीतसे ॥ ३२ ॥ पद्मसेनावदे परिचारिकेंसी ॥ हा पुरुष राग
 ज्ञानी विशेषी ॥ राग आळवितो अतिसुरसी ॥ कोण्या स्थळी पाहागे ॥ ३३ ॥ याचा

आणावासमाचार॥ धुंढाकावेसकळनगर॥ जेथें असेल तो नर॥ येथें आणावे गेंसीं॥
 ॥३४॥ तेव्हां परिचारिकाचो घीजणी॥ नगरीं शोध करिती तस्सणीं॥ तंव तो ते लियाचे
 घरीं घाणी॥ हाकी तसे चौरंगा॥ ३५॥ त्या परतो निराज कन्येसी सांगती॥ कीं चौरंगा केला
 जो निश्चिती॥ तो तस्कर ते लियाच्या गृहाप्रती॥ घाणा हाकी तबे सला॥ ३६॥ तो चि करीत
 आहें रंगराग॥ परी स्वरूप दिसता हे वेढंग॥ जें सें कांशि मग्याचें सोंग॥ ऐशिया परी दिसता
 हे॥ ३७॥ पद्मसेना म्हणें साचार॥ तरी घेऊनिया तो तस्कर॥ जीवें भावें करी न भ्रतार॥ वेध
 लागला अंतरीं॥ ३८॥ परिचारिका म्हणती प्रमाण॥ परी राया श्रुत करावें जाण॥ ह्मणजे
 नलागें दूषण॥ शब्दनयें आम्हां वरी॥ ३९॥ तेव्हां पद्मसेना म्हणें तुम्हां स कायी॥ तयासी
 येथें आणावें पाही॥ मगरायासी श्रुत करी न लचलाही॥ तुम्हीं मनीं भिऊं न का॥ ४०॥ तेव्हां
 परिचारिका निघाल्या तें थुनी॥ येत्या झाल्या ते त्याच्या दुकांनीं॥ मग त्या ते लियासि पुसो
 नी॥ तयासी घेऊनि चालित्या॥ ४१॥ एक स्तंभाच्या माडी वरी॥ तयासी नेलें पै सत्वरि॥
 मर्ग त्या तें अवलोकून राजकुमारी॥ अंतरीं संतोषली॥ ४२॥ मग तेव दे चौरंगासी॥ तुम्ही
 रागज्ञानी अतिविशेषी॥ तरी आतां रागळ ह्जार करावे गेंसी॥ जेणें तृप्त होती श्रवण हे॥ ४३॥
 मग तो करी रागो ह्जार॥ यथान्याय गानसे सुस्वर॥ कंठ त्याचा अति मधुर॥ जें सांगें धर्व
 दुसरा॥ ४४॥ ऐसाराज कन्येच्या माडी वर॥ रागरंग होतसे अपार॥ तंव चंद्रसेन आपु-
 ल्या माडी वर॥ ऐकता झाला॥ ४५॥ मगराव पुसे परिचारिकेसी॥ आजि कुमारी केच्या
 महालासी॥ रंग हां तो दिवस निशी॥ कोणे कार्यसी सांगयां॥ ४६॥ मग दासी म्हणती
 समर्था॥ हा अन्याय आम्हां सिलावितां॥ परी हे निज कन्येची अवस्था॥ आम्हां कडे का
 यशब्द॥ ४७॥ परंतुं आमुची एक विनवणी॥ घेऊनि पहावें निज नयनीं॥ मग येईल
 कळोनी॥ अवस्था तेथील॥ ४८॥ पद्मसेनेचा विचार॥ आम्हां सांगतां न ये साचार॥
 ह्मणोनि तेथें चलावें सत्वर॥ मग जें करणें तें करावें॥ ४९॥ तंव त्या रायासी निद्रा आली
 ॥ पुढें कथा कैसी वर्तली॥ ती पाहिजे श्रवण केली॥ एका ग्रचित्ते करूनियां॥ ५०॥ राजा
 विक्रम त्या माडी वर॥ बेसलासे चिंतातुर॥ तंव साडेसात वर्षे साचार॥ भरलीं शनि
 देवाचीं॥ ५१॥ राजा मनीं चिंता करित॥ केव्हां उज्जयिनी होईल प्राप्त॥ कुशभोगि लेख
 त्यंत॥ परी रूपान करी ग्रह स्वामी॥ ५२॥ ऐसाराव चिंता करित॥ तंव तेथें काय व
 र्तली मात॥ शनि देव येऊनि अकस्मात॥ सन्मुख उभा ठाकला॥ ५३॥ ह्मणो ऐकरा

याविक्रमसेना॥ मजनओकरवसीअज्ञाना॥ अद्यापिअनुभवतवमना॥ आलाकिं
 वानाहीं॥ ५४॥ मगरायउठूपाहेझडकरोन॥ परीतेनाहींतकरचरण॥ तेव्हांतैसाची
 धूमिशयन॥ लोटांगणघालीतसे॥ ५५॥ तेव्हांशनिदेवस्मरणेविक्रमा॥ धन्यधन्यतु
 झामहिमा॥ आतांमीप्रसन्नराजोत्तमा॥ इच्छाअसेलतेमाग॥ ५६॥ तंवविक्रमस
 द्दबोलेवचन॥ स्मरणेमनुष्यदेहानपीडींजाण॥ हेंचिद्यावेमजदान॥ कृपाकुवाशनि
 देवा॥ ५७॥ म्यांदुःखसोसिलेअनिवार॥ ऐसेंप्राण्यासिनाहींसोसणार॥ तरीतुं
 कोणासिनपीडींसाचार॥ हेंचिमागणेशनिदेवा॥ ५८॥ ऐसेंऐकोनिशनिदेव॥ स्मरणे
 धन्यधन्यतुंविक्रमराव॥ परपीडेचाअनुभव॥ जाणतोसीनिजांतरीं॥ ५९॥ तूनमा
 गसीहातपाय॥ राजछत्रादिस्वरवोपाय॥ तरीतुजईश्वरम्हणोंये॥ परदुःखनिवा
 रिसी॥ २६०॥ मगरूपाउपजलीशनिदेवासी॥ रावाचीकरचरणादिकेंसीं॥ पहिल्या
 हूनिअतिविशेषीं॥ सुंदरकायापैकेंली॥ ६१॥ मगरायशनिदेवाचेचरणधरी॥ स्मरणे
 कृपाकृपाकरावीं॥ हेंचिमागणेंसाचारीं॥ नकरींपीडाकवणासी॥ ६२॥ मगराया
 तेंशनिदेवबोले॥ म्यांकायतुजदुःखदिधलें॥ दुःखगुरुनाथेंपाहिलें॥ तेकष्टकोणेरी-
 तीं॥ ६३॥ तुजदुःखदाविलेकिंचित॥ म्यांकैसेत्रासिलेदेवदैत्य॥ तेंश्रवणकरींनिश्चि-
 त॥ गुरुपीडाअवधारीं॥ ६४॥ एकेदिवशींप्रातःकाळीं॥ नमनकेलेंगुरुमाउली॥
 मगहस्तजोडोनितेवेळीं॥ विनंतीकरींतयासी॥ ६५॥ अहोजीश्रीगुरुनाथा॥ मी
 तुमच्याराशीसयेतोआतां॥ तरीमान्यकरींकृपावंता॥ साडेसातवर्षाते॥ ६६॥
 मगगुरुस्मरणेगामजसी॥ तुम्हीकृपाकरावीआत्मासी॥ नयावेआमुच्याराशी
 सी॥ घडीएकजाणपां॥ ६७॥ मगमीवदलेंतेवेळां॥ तुम्हीकरितांमाझांकंटाळा
 ॥ तरीमजधारानाहींदयाळा॥ कोणीनकरीमान्यमज॥ ६८॥ तरीपांचवर्षमान्य
 करीं॥ अथवाअडिचवर्षेपदींधरीं॥ अडिचावर्षाचीपरी॥ थोडकीचअसे॥ ६९॥
 परीतेनमानीचगुरू॥ मगमीम्हणेनघडेनिर्धारू॥ पुनःमनींकेलाविचारू॥ कींगु-
 रूसीनजाचावे॥ ७०॥ गुरुकेवळमाउली॥ सदाकृपेचीसाउली॥ गुरुवचननमा-
 नितांयैवेळीं॥ अधःपातप्राप्तहोय॥ ७१॥ तेवेळामीलागलोंचरणों॥ विनंतीकरीत
 विनीतवचनीं॥ मीप्रसन्नतुजग्रहशनीं॥ मागमागगुरुनाथा॥ ७२॥ तेव्हांगुरुम्ह-
 णेशनिेश्वरा॥ आत्मावरीकृपाकरा॥ नयावेआमुच्याशरीरा॥ हेंचिआतांमागत

सें॥७३॥ मगमीप्रसन्नझालोंतेंक्षणीं॥ साडेसातप्रहरयेतोन्महोनी॥ तुम्हीमा
 न्यकेल्यासर्वप्राणी॥ मानिनीलमजलगीं॥७४॥ मगगुरुदेवम्हणेप्रमाण॥ तरी
 सवाप्रहरयेणेंजाण॥ तेंमान्यकेळेंवचन॥ मगआज्ञादिधलीगुरूनें॥७५॥ गुरुवि
 चारकरीनिजमानसीं॥ स्नानसंध्यास्वकर्मासीं॥ करितांदवडीनसवाप्रहरासीं॥
 मगतोशनिदेवकायकरीन॥७६॥ ऐसागर्वधरिआमनांत॥ तोमजकळलावृत्तां
 त॥ मगप्यांविचारिलेंचित्तांत॥ कांहींचमत्कारदारववूं॥७७॥ तंवतेआलीग्रहा
 चीवेळ॥ तेव्हांगुरुझालाउतावेळ॥ म्हणेंमृत्युलोकींगंगाजळ॥ तरीस्नानाला
 गींपेंजायें॥७८॥ शनिग्रहाचीपडतांछाया॥ तेव्हांपालटलीगुरुकाया॥ मगफ-
 कीरवेधेंतयाठायां॥ शनैश्चरपातलों॥७९॥ मजपासींरवरबुजेंहोतींदोन॥
 तींकेलींगुरूसीअर्पण॥ मगगुरुहर्षयुक्तहोऊन॥ दोनपैसेदेतमज॥२८०॥ मग
 स्नानकरोनितेवेळीं॥ धोत्रांतफळेंबांधिलीं॥ झारीशोभेकरकमळीं॥ चालिले
 तेंमार्गानें॥८१॥ तंवपुढेंदिसेएकनगरी॥ तेथेंकायझालीपरी॥ रावप्रधान
 समसरी॥ दोनपुत्रदोघासीं॥८२॥ तेउभयतांत्यादिवशीं॥ गेलेहोतेशिकारी
 सी॥ दोनप्रहरझालेतयांसी॥ वाटपाहेराजेंद्र॥८३॥ तंवतेयेतांदिसेना॥ इक
 डेउशीरजाहलाभोजना॥ तेव्हांसेवकांसीकेलीआज्ञा॥ धुंडुनिआणादोघांसी
 ॥८४॥ मगतेसेवकनिघालेतत्वर॥ लगबगाआलेगांवाचोहेर॥ तंवतोपुढें
 देखिलाविप्र॥ हातींझोळीरवरबुजांची॥८५॥ तंवमीशनैश्चरेंकेलीमाव॥ फ
 ळांचींमस्तकेंझालींसावयव॥ संवकींओळखिलाब्रह्मदेव॥ म्हणतीतुम्हापा-
 सींकायआहे॥८६॥ ब्राह्मणम्हणेंसेवकांसी॥ रवबुजेंघेतलींफराळासी॥ से
 वकम्हणतीरुधिगसी॥ स्वावहोतोदिसताहे॥८७॥ तूंब्राह्मणकिंवाशूद्र॥
 वस्त्रांतूनगळेरुधिर॥ कायआहेतेंसत्वर॥ दाविजेपेंआह्लासी॥८८॥ मगगु-
 रुझालाभयभीत॥ म्हणेंहेअघटितकायवदत॥ अधोदृष्टींझोळीपाहत॥
 तंवतेरुधिरप्रत्यक्ष॥८९॥ सेवकझोळीघेतीहिरून॥ मगतेपाहतीसोडून॥
 तंवशिरकमळेंनिघालींदोन॥ प्रधानराजपुत्रांचीं॥९०॥ सेवकम्हणतीरेंचांडा
 ळा॥ महादुष्टापतितारवळा॥ ब्रह्मवंशींअमंगळा॥ दयानाहींतुजअंतरीं॥
 ॥९१॥ मगक्रोधयुक्तमानसीं॥ बंधनकरितीब्राह्मणासी॥ मारितमारितत

यासी॥ रायापासींआणिला॥९२॥ रायासन्मुरवउप्ताकरून॥ सेवकसांगतीवर्त
मान॥ हाबाळहत्याराब्राह्मण॥ याणेंउभयतांसिमारिलें॥९३॥ ऐकतांचिरा
यासीआलीमूर्च्छना॥ मनींम्हणेंकैसेकेलेंनारायणा॥ एकपुत्रहोतातोहीमना॥
नाहींआलातुझ्याकीं॥९४॥ ब्राह्मणानोहेहाकाळ॥ याणेंगिळिलामाझाबाळ॥ त
रीयासीनेऊनतत्काळ॥ सुळाचरीदेईजे॥९५॥ ऐसाहुकूमहोतांरायाचा॥ सुळ
करविलालोखंडाचा॥ नेऊनरोविलापेंसाचा॥ नगराबाहेरी॥९६॥ तंवभृगूचियांमंदि
रात॥ वर्तमानझालेंश्रुत॥ तेव्हांएकचिझालाआकांत॥ तोलिहितांयंथविस्तारे॥९७
परीराजपुत्राचीकामिनी॥ पतिव्रतालावण्यरवाणी॥ यार्ताऐकनांतत्क्षणीं॥ सतीजा
ययासिद्धझाली॥९८॥ आतांइकडेगुरुनाथासी॥ घेऊनगेलेसुळापाशीं॥ तेव्हांनसु
चेंकांहींगुरूसी॥ ग्रहदशेनेवेष्टिला॥९९॥ मगगुरुवदेसेवकांला॥ आतांसुळींन
द्यावेंआझाला॥ दहासहस्ररुपयेतुम्हांला॥ देतोक्षणाभरीथांबावें॥३००॥ दो-
नघटिकाआझांसी॥ सुळींनद्यावेंनिश्चयेसीं॥ मगअवलोकावेनेत्रेसीं॥ कैसेंहींई
लतें॥१॥ ऐसेकरुणाशब्दबोलतांतयां॥ तयाचीसेवकाआलीदया॥ तेव्हांतेम्ह
णतीदोनघटिकाथांबोनियां॥ मगदेऊंसुळावरी॥२॥ ऐसेंबोलतांबोलतांजाण॥
सवाग्रहरझालापरिपूर्ण॥ प्रधानराजपुत्रदोधेजण॥ आलेवारूसहित॥३॥ जेणेरा
यासीजाणविलें॥ न्याचेंदग्निदूरकेलें॥ मगसेवकांसीआज्ञापिलें॥ सुळींनद्यावेंब्रा
ह्मणा॥४॥ तेव्हांसेवकांवालेसत्वर॥ येऊनिनगराबाहेर॥ सांगितलासमाचार॥
सुळींनद्यावेंब्राह्मणाला॥५॥ मगनांआणिलारायापासीं॥ उभाराहिलासन्मुरवे
सी॥ आशीर्वाददेऊनियांरायासी॥ आपुलेंवृत्तांतानिवेदिलें॥६॥ ऐकोनिरावझाला
सद्गदित॥ ह्मणोमजनव्हतेंविदित॥ मीदूषणलायांनिवधित॥ होतोनुम्हांगुरुराया
॥७॥ धिगूधिगूहासंसार॥ मीमहापापीअनिवार॥ केवढाकेलाअविचार॥ रा-
ज्यमदेंकरूमी॥८॥ तेव्हांसद्गदितझालानृपती॥ गुरुचरणधरिलेप्रीतीं॥ स्फुंद
स्फुंदोनिरडेनिश्चितीं॥ मीअपराधीगुरुराया॥९॥ नेणतपणंजाहलाअविचार॥
तोक्षंमाकरींसाचार॥ मगहातधरोनिसत्वर॥ सिंहासनींबैसविला॥१०॥ मंगगु
रुम्हणेंएकभूपाळा॥ हाअन्यायनाहींतुजला॥ हीशनेंश्वराचीकळा॥ दुःख
दाविलेंतयानें॥११॥ मगझोळीआणोनियाहती॥ तंवतीरवर्बुजेचदिसती॥ शि

कमळांची आकृती ॥ अदृश्यजाहली तत्काळी ॥ १२ ॥ असोराये करविलें भोजन ॥
 गुरुपंक्तीस वेंसला आपण ॥ आणरवीही दिव्यब्राह्मण ॥ सर्वतृप्तीपावले ॥ १३ ॥ म
 गगुरूसीवस्त्रें भूषणें ॥ दिधर्छीरायाभृगूनें ॥ तेव्हां आज्ञा घेऊनि गुरूनें ॥ प्रयाण
 केले तें थोनी ॥ १४ ॥ मग शनिदेव आले गुरूपासीं ॥ नमन केले साष्टांगें सीं ॥ ह्मणे वर्त
 णूक जाहली कैशी ॥ ती सांगावी गुरुनाथा ॥ १५ ॥ गुरु म्हणे बापा शनैश्वरा ॥ सवाप्र
 हरांत केला माझा मातेरा ॥ साडेसात वर्षे येता सीरवरा ॥ तरी मग काय होतें कळेना ॥ १६
 ॥ तूं ग्रहं माजी ग्रहश्रेष्ठ ॥ जीवांसी देसीच हुकष्ट ॥ मी तुज गुरु अतिश्रेष्ठ ॥ बरा उपका
 र फेडिला ॥ १७ ॥ असो जें जाहलें तें बरें झालें ॥ परी ऐसं कोणा न कष्ट वींचिलें ॥ तुज
 शपथ माझी येवे कळे ॥ शनिग्रहास मर्था ॥ १८ ॥ मग शनिदेव ह्मणे गुरूसी ॥ गर्व न ध
 रावा मानसीं ॥ गर्व धरील त्या पुरुषासी ॥ ऐसेंच मी गांजीन ॥ १९ ॥ गुरूजी तुम्हासी ग
 र्व झाला ॥ ह्मणोनि हा अपराध घडला ॥ तरी क्षमा करी बाळकाला ॥ अपराध पोटीं -
 घालिजे ॥ २० ॥ मग जाऊनि शिवापासीं ॥ ह्मणें आतां येतो मी तुम्हासी ॥ तंव शंभु
 ह्मणे आह्मासी ॥ काय करिशी यंउनी ॥ २१ ॥ परी येशी तेव्हां सांगोनि येणें ॥ ऐसें उ
 भयतां झालें बोलणें ॥ मग दुसरे दिनीं म्यां शनीनें ॥ येतो म्हणोन सकच विलें ॥ २२ ॥ शं
 करें ऐकोनि वचनासी ॥ क्षणाएक लपाला कैलासीं ॥ मग वदता झाला मजसी ॥ तुवां
 आमुचें काय केलें ॥ २३ ॥ मग मी म्हणें महादेवा ॥ तुमचा धाक त्रिभुवनीं सर्वां ॥
 मज भेणें लपला सिदेवाधिदेवा ॥ हें काय थोडें असे ॥ २४ ॥ ऐकोनि हा स्यकरी कै
 लासराज ॥ ह्मणे धन्य तुझे उग्रतेज ॥ मग मातें रूपाकरोनि सहज ॥ आज्ञा देता जा
 हला ॥ २५ ॥ मग ग्रह आलों रामचंद्रासी ॥ वनवास भोग विला तयासी ॥ आणि ग्रह
 येतां सीतेसी ॥ रावणें चौरूपि पेंनेलें ॥ २६ ॥ रावणाच्या मंचकारवालते ॥ नवग्रह
 होते पालथी ॥ त्याचरी मंचकठे बुनि निरुतें ॥ रावण पड्डे नित्य काळीं ॥ २७ ॥ मग तेथें
 आले नारद मुनी ॥ ते वदते झाले मजलागुनी ॥ तूं ग्रहश्रेष्ठ महा अभिमानी ॥ ऐशी दक्षा
 तुमची ॥ २८ ॥ तरी येथें तुमचें कांही न चाले ॥ गरिबासी कष्टवितां बळे ॥ हें सामर्थ्य न
 कळे आंगळें ॥ उगाचि पुरुषार्थ भोगितां ॥ २९ ॥ मग मी वदें नारदासी ॥ आम्ही पाल
 थें ते सोडचे करविशी ॥ मग पाहें पराक्रमासी ॥ कैसा आहे तो दावीन ॥ ३० ॥ नारद म्ह
 णी मी ऐसें करीन ॥ ऐसें बोलोनि यांच वचन ॥ मग रावणापासीं जावोन ॥ सांगेत यासी

विचार ॥ ३१ ॥ मृणोयहपालथे घालून ॥ मंचकीं निद्रा करि सीरात्रं दिन ॥ तरी हें अनुचि
त असे जाण ॥ पैरियाचे उरावरी पाय द्यावा ॥ ३२ ॥ तें चचन रावणा मानलें ॥ मग पा-
लथे ते सोडचे केले ॥ मग ते पैकाय वर्तलें ॥ तें परिसावें सज्जनीं ॥ ३३ ॥ दृष्टी फिरवितां श-
नैश्वरें ॥ षण्मासांत सहपरिचार ॥ निर्दळीलें रामचंद्रें ॥ पुत्रपौत्रांस दित ॥ ३४ ॥ हरिश्चं-
द्रासि आलों शनी ॥ बारावा ऋतू स्थानी ॥ पीडिता झाला कौशिक मुनी ॥ राज्य भ्रष्ट
तो केला ॥ ३५ ॥ पुढें अति दुःख दिधलें तयासी ॥ स्त्री पुत्रादि घातले विक्रयासी ॥ स्वयं
द्विविकलाडों बासी ॥ तेथें द्विजाचिलें बहुत ॥ ३६ ॥ ऐसें कष्ट विलें राजोत्तमा ॥ दमयं-
ती प्राण मनोरमा ॥ दुःख दिधलें विक्रमोत्तमा ॥ पीडिलेली दमयंती ॥ ३७ ॥ ग्रह
आलों इंद्राया ॥ तेणें भोगिली गौतम जाया ॥ भगांकित झाली सर्व काया ॥ ऋषि
शापें कसूनियां ॥ ३८ ॥ ग्रह आलों चंद्रासी ॥ स्पर्शिलें तेणें गुरुपत्नीसी ॥ कलंकला
गला तयासी ॥ ऐसें झालें जाणपां ॥ ३९ ॥ ग्रह आलों वसिष्ठासी ॥ क्षय झाला शत
पुत्रांसी ॥ तैसें विपीडिलें पराशरासी ॥ मत्स्यगंधा भोगिली ॥ ४० ॥ पांडव ग्रह द-
शा भोगित ॥ राज्य हरो निगिले वनांत ॥ कौरवांचा क्षय केला क्षणांत ॥ ग्रह येतांचि
तत्काळीं ॥ ४१ ॥ तैसाचि ग्रह आलों श्रीकृष्णाला ॥ स्वयं मंत काचाडा गला गला ॥ नो-
कोण त्या कारणें निघाला ॥ हरि विजयीं ती कथा ॥ ४२ ॥ मग कृष्ण मृणोशनैश्वरा ॥
तूं महासमर्थ होसी खरा ॥ सर्वत्रांसी तुझा दारा ॥ देवदानवादिकांसी ॥ ४३ ॥ अमो-
ग्यां ऐसें सर्वात्रासिलें ॥ त्यांत तुजकांही सें दुःख दिधलें ॥ किंचित्च मत्कारासि दा-
खविलें ॥ समजावया तुजलागीं ॥ ४४ ॥ मग विक्रम उठे झडकरी ॥ माष्टांगन म-
स्कार करी ॥ धन्य शनैश्वरा अवधारीं ॥ पावन केलें मजलागीं ॥ ४५ ॥ आतां मी
तुज अनन्य शरण ॥ कृपा करीं अनाथाला गुन ॥ हें चिदावें वरदान ॥ न पीडीं प्राणि-
मात्रांसी ॥ ४६ ॥ मग शनि मृणो विक्रमासी ॥ धन्य तूं परोपकारी होसी ॥ मरपीडा
निवारितोसी ॥ उपमानाहीं तुजलागीं ॥ ४७ ॥ तेव्हां प्रसन्न झाला शनैश्वर ॥ रायासी
देता झाला निजवर ॥ हा ग्रंथ श्रवण पठण करी जो नर ॥ तयासी पीडान करीं मी ॥ ४८ ॥
भावें करितां श्रवण पठण ॥ आदरें ग्रंथ संरक्षण ॥ त्यासी रक्षीं मी रात्रदिन ॥ कृपा क-
रीन सर्वथा ॥ ४९ ॥ जो कां श्रवण पठण न करी ॥ आणि ग्रंथाची देवणा करी ॥ तया
नराच्या शरीरीं ॥ पीडा फार करी नखी ॥ ५० ॥ श्रवण पठणाचा ऐका विचार ॥ नि

त्यअथवाशनिवार ॥ श्रवणपठणकरीजोनर ॥ उपोषणं अतिसंतोषे ॥ ५१ ॥ जरी
 नकरयेउपोषणासी ॥ तरीश्रवणकरावेअहर्निशीं ॥ तेणेंसंतोषमममानसीं ॥ म
 गर्पीडानकरींतत्वतां ॥ ५२ ॥ हेंवचनमाझेनेमस्त ॥ विक्रमासीभाषदेत ॥ त्यानरा
 सीमीभाग्यवंत ॥ करीनजाणनिर्धारें ॥ ५३ ॥ ऐसावरदेऊनिरायासी ॥ शनिदेव
 गेलेनिजस्थानासी ॥ पुढेंकथावर्तलीकैसी ॥ तीश्रवणकराओतेही ॥ ५४ ॥ राज
 कन्येच्यामाडीवर ॥ विक्रमासिभेटलेशनेंश्वर ॥ तेव्हांरायाचेंदिव्यझालेंशरीर
 ॥ जैसासूर्यप्रकटला ॥ ५५ ॥ तंवचंद्रसेनरावआला ॥ पाहेतंवदेरवेविक्रमाला ॥
 जैसामदनाचापुतळा ॥ तटस्थझालामानस्थीं ॥ ५६ ॥ मगतीपद्मसेनाराजकुम
 री ॥ रायाविक्रमातेंवरी ॥ रावपुसेतेअवसरीं, आपणकोणमहाराज ॥ ५७ ॥
 विक्रमवदेसाचार ॥ मीतुमचाअसेंचोर ॥ श्रीपतीवैश्यसावकार ॥ बोलावात
 यासीं ॥ ५८ ॥ तंवधांवलीसेवकांचीमांदी ॥ वैश्यबैसलाहोतागादी ॥ ह्मण
 तीबोलाविलेंरायेंआधीं ॥ सत्वरतेथेंचलायें ॥ ५९ ॥ वैश्यउठलाझडकस्त ॥
 येऊनिरायासीकरीनमन ॥ रावह्मणेवैश्यालागुन ॥ हाचितस्करहोयकीं ॥ ६० ॥
 वैश्यह्मणेरायासी ॥ आतांचलामममंदिरासी ॥ अवश्यह्मणोमियेगेंसीं ॥ चित्र
 शाळेसीपातले ॥ ६१ ॥ तंवचित्रींचानिर्जीवहंस ॥ जेणेंगिळिलेंहोतेहारास ॥ तोपु
 न्हाउगळीसावकाश ॥ जैसाहोतातैसान्ची ॥ ६२ ॥ हारउगळिताहंसानें ॥ तोपाहि
 लासर्वजनें ॥ हेंआश्चर्यसकळांकारणें ॥ ह्मणतीहेअघटित ॥ ६३ ॥ मगतीवैश्य
 वाणी ॥ बहुसंतोषलानिजमनीं ॥ कन्याअपूर्णचरणीं ॥ विक्रमाच्यालागला ॥
 ॥ ६४ ॥ जनह्मणतीअघटितकळा ॥ निर्जीवलेपेंहारगिळिला ॥ दोषलाविला
 महापुरुषाला ॥ तेंआजिकळूंआलें ॥ ६५ ॥ चंद्रसेनपुसेविक्रमासी ॥ आपण
 राहतांकोणोदेशीं ॥ कोणनामकोणेंवंशीं ॥ जन्मतुमचेंसांगावें ॥ ६६ ॥ तंवविक्र
 मह्मणेचंद्रसेना ॥ कायपुससीविचक्षणा ॥ मीअसेंउज्जयिनीचाराणा ॥ नाम
 तरीविक्रम ॥ ६७ ॥ ऐसेंऐकतांराजेश्वर ॥ घालीसाष्टांगनमस्कार ॥ ह्मणेअन्या
 यघडलाथोर ॥ कृपाकरींदयाळा ॥ ६८ ॥ तेव्हांचकींअसतेंश्रुत ॥ तरीकंष्ट
 कांहोतेप्राप्त ॥ नकळतांझालेंअनुचित ॥ त्यासिउपायकायसा ॥ ६९ ॥ विक्रम
 ह्मणेराजेश्वरा ॥ हाआमुच्याग्रहदशेचाफेर ॥ नाहींपूजिलेंशनेंश्वरा ॥ ह्मणो

शनिमाहात्म्य.

(४७)

निकष्टपावलो॥३७०॥जंघग्रहनक्षत्रासानुकूल॥ ह्मणोनितवबुद्धीविकल ॥
 आतांग्रहझालासानुकूल॥ ह्मणोनिऐसें वदतोसी ॥३७१॥ असोरांयानें सोह
 ळाकेलाफार॥ फोडिलेंद्रव्याचें भांडार॥ धर्मकेला अपार॥ याचकजनसंतोष
 ती॥३७२॥ मगतोतेलीबोलाविला॥ विक्रमेंतयासीनमस्कारकेला॥ एकदेश
 तथादेवविला॥ सुरवीकेलातयेवेळीं॥३७३॥ चंद्रसेनहर्षभरित॥ ह्मणेममभा
 ग्यासिनाहीं अंत॥ विक्रमजोडलाजामात॥ धन्यमी एकसंसारिं॥३७४॥ ऐसें
 करितां एकमास॥ झालारायाविक्रमास॥ मगपुसोनियांचंद्रसेनास॥ आज्ञा
 मागतसेनृपती॥३७५॥ चतुरंगदळसिद्धकरून॥ हत्तीघोडेदासदासीजाण॥
 देशपट्टणेंग्रामदेऊन॥ जामातासीबोळविलें॥३७६॥ तंत्रत्यासावकारें आपण
 ॥ नानावस्तुअनर्घपरत्न॥ विक्रमासीदेऊन॥ बोळवणकेलीकन्येची॥३७७॥
 असोसवेंघेऊनदळभार॥ उज्जयिनीसआलाराजेश्वर॥ नगरशृंगारिलेंस
 त्वर॥ अत्यानंदहोतसें॥३७८॥ मगसुमुहूर्तपाहोनी॥ विक्रमबैसलासिंहा
 सनीं॥ याचकतृप्तकेलेदानीं॥ चिंताचितींअसेना॥३७९॥ मगहेंशनेंश्वरव्रत
 ॥ राजाविक्रमआचरत॥ पीडागेलीसमस्त॥ शनिप्रसादेकरूनियां॥३८०॥
 हीमहाराष्ट्रभाषेचीकथा॥ अर्धाविषयींनाहींन्यूनता॥ यथामतीवर्णिली
 तत्पता॥ श्रवणकराभाविहो॥३८१॥ हाग्रंथकरितोश्रवण॥ सकळविघ्नेजा
 तीनिरसून॥ ग्रहपीडाअतिदारुण॥ नवाधीकल्यांतीं॥३८२॥ ऐकतांक-
 थानवग्रहांची॥ येणेंपीडानिवारेकेशांची॥ यार्ताहीनुरेदुःखांची॥ कृपा
 करितीग्रहसर्व॥३८३॥ श्रवणपठणनिदिध्यास॥ लोखकपाठकसर्वास॥ ग्रं
 थसंरक्षीतयांस॥ क्लेशविघ्ननवाधतीकदा॥३८४॥ हीशनेंश्वराचीख्याती
 ॥ केवळशनेंश्वराचीमूर्ती॥ अहर्निशींजेकांध्याती॥ त्यांसीरक्षीशनिदेव
 ॥३८५॥ संकळदुःखदरिद्र॥ येणेंनिरसेलसमग्र॥ भावेंश्रवणकरितांसात्वा
 र॥ फळप्राप्तीतयांसी॥३८६॥ म्हणोतात्याजीमहिपती॥ हेप्रीतीपायोशनें
 श्वरीप्रती॥ कृपाकृतोग्रहमूर्ती॥ निर्विघ्नकरीसर्वासी॥३८७॥ इतिश्रीशनेंश्व
 राचीकथा॥ त्याचातोचिबदविता॥ आपुलीतोमायीकवार्ता॥ करविताश्री
 पांडुरंग॥३८८॥ ॥ इतिश्रीशनिमाहात्म्यंसमाप्तं॥ ॥ ॥

उपयुक्तकथासंग्रहः आरती शनैश्चराची प्रारं०

जयजयश्रीशनिदेवा ॥ पप्रकरशिरीं देवा ॥ आरती ओंवाचीं तो ॥ मनोभावे करु
नी सेवा ॥ ध्रु० ॥ सूर्यसुताशनिमूर्ती ॥ तुझी अगाधकीर्ती ॥ एकमुखें कायवर्णू ॥
शेषानचले स्फूर्ती ॥ १ ॥ नवग्रहां माजी श्रेष्ठ ॥ पराक्रमथोर तुझा ॥ ज्यावरी तू कृपा
करिशी ॥ होय रे काचाराजा ॥ २ ॥ विक्रमासारिवाहो ॥ शककर्ता पुण्यराशी ॥ गर्व
धरितां शिक्षा केली ॥ बहु छळियेले त्यासी ॥ ३ ॥ शंकराच्या घरदानें ॥ गर्वराच
णें केला ॥ साडेसाती येता त्यासी ॥ समूळनाशासिनेला ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षगुरुनाथा
॥ चमत्कारदावियेला ॥ नेऊनियां सूळापासी ॥ पुनः सन्मानकेला ॥ ५ ॥ ऐसे गु
णकिती गाऊं ॥ धणीनपुरे गातां ॥ कृपा करीं दीनावरी ॥ महाराजा समर्थी ॥ ६ ॥
दोनी करजो बुनीयां ॥ साधुलीनतया पायीं ॥ प्रसादहाचि मागे ॥ उदयकाळसौ
रख्यदावीं ॥ ७ ॥ जयजयश्रीशनिदेवा ॥ ॥ आरती संपूर्ण ॥ ॥ ७ ॥
श्रीनवग्रहस्तोत्रप्रारंभः ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ जपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं म
हद्युतिं ॥ तमोरिं सर्वपापघ्नं प्रणतोऽस्मि दिवाकरम् ॥ १ ॥ दधिशंखतुषाराभं क्षीरोदा
णवसंभवम् ॥ नमामि शशिनं सोमशं भोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ धरणीगर्भसंभूतं वि
द्युत्कांतिसमप्रभम् ॥ कुमारं शक्तिहस्तं च मंगलप्रणमाम्यहम् ॥ ३ ॥ प्रियंगुकलिकाश्या
मंरूपेणाप्रतिमं बुधम् ॥ सौम्यं सौम्यगुणोपेतं तं बुधं प्रणमाम्यहम् ॥ ४ ॥ देवानां
चक्रुषीणां च गुरुकांचनसन्निभम् ॥ बुद्धिभूतं त्रिलोकेशं तन्नमामि बृहस्पतिम् ॥
॥ ५ ॥ हिमकुंदमृणालाभं दैत्यानां परमं गुरुम् ॥ सर्वशास्त्रप्रवक्तारं भार्गवं प्रणमा
म्यहम् ॥ ६ ॥ नीलांजनसमाभासरं विपुत्रं यमायजं ॥ छायामार्तडं संभूतं तं नमामि
शनैश्चरम् ॥ ७ ॥ अर्धकायं महावीर्यं चंद्रादित्यविमर्दनम् ॥ सिंहिकागर्भसंभू
तं नराहुं प्रणमाम्यहम् ॥ ८ ॥ पलाशपुष्पसंकाशं तारकाग्रहमस्तकम् ॥ रौद्रं रौद्रात्म
कं धोरंतं केतुं प्रणमाम्यहम् ॥ ९ ॥ इति व्यासमुखोद्गीतं यः पठेत्सु समाहितः ॥ दिवा
यायदिवारात्रौ विघ्नं शांतिर्भविष्यति ॥ १० ॥ नरनारीनृपाणां च भवेद्दुःस्वप्ननाश
नम् ॥ ऐश्वर्यमतुलं तेषां पारोग्यं पुष्टिर्वर्धनम् ॥ ११ ॥ ग्रहनक्षत्रजाः पीडास्तस्करा
भिसमुद्भवाः ॥ ताः सर्वाः प्रशमयंति व्यासो ब्रूते न संशयः ॥ १२ ॥ ॥ इति श्री
व्यासविरचितं नवग्रहस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

एकादशी माहात्म्य प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ ओं नमो जीगणनाथा ॥ नमियेली शारदामाता ॥ त्यांचें
निमसादे आतां ॥ एकादशी सांगेन ॥ १ ॥ पूर्वी हिस्तिनापुरी ॥ पांडवांचा साहाकारी ॥
गोत्रघाती हत्याथोरी ॥ घडली रायाधर्मासी ॥ २ ॥ धर्मस्मरिलें कृष्णासी ॥ धांवपा
चगा हृषीकेशी ॥ तूं सोयरा आह्मासि होसी ॥ आणिविश्वासी तारक ॥ ३ ॥ ऐसें स्मर-
ण करितां ॥ पाचला श्रीकृष्ण त्वरिता ॥ द्रौपदी चरणीं ठेवी माया ॥ वाढिआहि स्रगोनी
॥ ४ ॥ धर्मरायें केलें नमन ॥ येरें दिधलें आलिंगन ॥ तें सेचिचौ घेजण ॥ करिती साष्टांग
नमस्कार ॥ ५ ॥ कुंतीसी कृष्णें केलानमस्कार ॥ तंव पांडवी पूजिला शार्ङ्गधर ॥ षोड-
शोपचार ॥ नवविधा करीनी ॥ ६ ॥ तंव बोले पांडवासी ॥ कां स्मरिलें आम्हासी ॥ क-
बधेगां जिलें तुम्हांसी ॥ तें त्वरित आम्हासी सांगावें ॥ ७ ॥ तंव पांडव म्हणती स्वामिया
॥ तूं अस्तां कोण गांजी उधर्मराया ॥ परी एक उलंठा आमुच्या हृदया ॥ तें तुम्हांसी द्रौ-
पदी करील बुत ॥ ८ ॥ तंव द्रौपदी म्हणे कृष्णासी ॥ गोत्रहत्या घडली आम्हासी ॥ कवण
उपाय यादोषासी ॥ तो आम्हांसि निवेदीं ॥ ९ ॥ मग हांसोनि श्रीपती ॥ काय बोले द्रौप-
दीपती ॥ जेणें ब्रह्महत्या नासती ॥ तें ब्रत तुम्हांसि सांगेन ॥ १० ॥ तें ब्रत असें आम्हांपासीं
॥ तेणें सरिलें देवांसी ॥ तियेनाम एकादशी ॥ तेवि श्रुक्तीं विख्यात ॥ ११ ॥ एकादशीचं-
महिमान ॥ श्रीकृष्ण सांगे आपण ॥ हे ब्रत आचरितां जाण ॥ महापातकें नासती ॥ १२ ॥

ऐमेंथीरुष्णबोलिले ॥ धर्मअर्जुनचरणांसीलागले ॥ देवातुम्हींजेंबोलिलें ॥ नव
 लचिदातारा ॥ १३ ॥ तेकवणाचीकुमारी ॥ जन्मलीकवणाचेउदरीं ॥ देवांसिरक्षिलें
 कवणेपरी ॥ तेहरीसांगिजे ॥ १४ ॥ मगहांसोनिबोलेथ्रीहरी ॥ तुम्हींचिन्तयावेयेअवस
 रीं ॥ मीसांगेनबरयेपरी ॥ एकादशीचीकथा ॥ १५ ॥ एकादशीजेऐकती ॥ त्यांचींमहा
 पातकेंनासती ॥ रुष्णसांगेपांडवांप्रती ॥ तेथोतेहोपरिसा ॥ १६ ॥ पूर्वीकुंभदैत्याचा
 सुत ॥ मृदुमान्यनामाअद्भुत ॥ वनामाजीतपकरित ॥ त्याणेंप्रसन्नकेलात्रिपुरारी ॥ १७
 तंवयेरेंदिधलेंवरदान ॥ तूंपुरुषार्थीहोसीथोरगहन ॥ तुनकवणाचेहातींनाहींमरण
 ॥ ऐसावरदिधला ॥ १८ ॥ दैत्यहर्षेनिर्भरझाला ॥ उन्मत्तमदैमातला ॥ पुनरपिबोलिला ॥
 ईश्वरनयासी ॥ १९ ॥ ईश्वरविचारीमानसीं ॥ हापीडाकरीलविश्वासी ॥ याचियामृत्युसी ॥
 कांहींप्रकारकरावा ॥ २० ॥ आह्मीन्यासीवरदेतों ॥ तोचिफिरोनिपडतो ॥ मगविष्णुआह्मां
 तेंरक्षितों ॥ त्यातेंवधोनियां ॥ २१ ॥ तरीयासीमारीलविष्णु ॥ आणिकनाहींयासीप्र
 भुं ॥ आह्मीत्यासीवरदेऊन ॥ फसींपडिलोंदेखा ॥ २२ ॥ ईश्वरम्हणेदैत्यातें ॥ ऐक
 माझ्यावरदानातें ॥ तूपावसीलमृत्यूतें ॥ एकेनारीचेनिहस्ते ॥ २३ ॥ मायबापावीण
 उपजेलनारी ॥ तेमृदुमान्यातूतेंसंहारी ॥ तूंजिकिशीब्रह्माविष्णुत्रिपुरारी ॥ इंद्रादिदेवां
 समस्तां ॥ २४ ॥ इतकावरलाधला ॥ ईश्वरअदृश्यझाला ॥ मगदेवांसीआरंभिला ॥ प्र
 कयसंयाम ॥ २५ ॥ मगदैत्यक्रोधेनिधाला ॥ तोइंद्रावरीचालिला ॥ इंद्रदैत्यभेणेंपळाला
 ॥ दैत्यपाठीनसोडी ॥ २६ ॥ इंद्रगेलासत्यलोकासी ॥ मृदुमान्यलागलापाठीसी ॥ तोपाव
 लावेगेंसीं ॥ महागर्जनाकरित ॥ २७ ॥ तंवतेथेंगजरुझाला ॥ ब्रह्मावैकुण्ठसीपळाला ॥
 सावित्रीसहितद्वारींपडला ॥ चतुर्भुवब्रह्मा ॥ २८ ॥ मगविष्णुधांवोनी ॥ पुसेचतुरान-
 नालागुनी ॥ कवणेंगंजिलेंम्हणोनी ॥ मगतत्क्षणींसावधकेला ॥ २९ ॥ ब्रह्मासांगेवृ-
 तांत ॥ देवासत्यलोकींआलादैत्य ॥ आह्मांभविन्नलाआकांत ॥ तेसांगताउरीकेंची ॥ ३०
 ॥ आह्मीपळालोंत्वरित ॥ तंवपाठीलागलादैत्य ॥ तेहतीसकोटीदेवांसहित ॥ तुह्मांपासीं
 आलों ॥ ३१ ॥ तूतेंस्मरतांथ्रीहरी ॥ आह्मांदैत्येघातलेंबाहेरी ॥ आपणसत्यलोकाभा-
 झारी ॥ सुरवैराज्यकरीतसे ॥ ३२ ॥ दैत्यसत्यलोकींगर्जिन्ना ॥ तेणेंतेथेंकंपसुटला ॥
 घोरभयातेंपायलों ॥ ह्मणोनिआलोंशरणस्वामिया ॥ ३३ ॥ तूंभक्तकाजकेंवारी ॥ त्रि-
 भुवनव्यापकमुरारी ॥ कायहोईलसत्यलोकाभाझारी ॥ तेनेणबेजीदातारा ॥ ३४ ॥ ऐ

सीकरितां मात ॥ दैत्यपावलात्वरित ॥ बोभाटझाला वैकुंठांत ॥ सकळदेवगजबजिले
॥ ३५ ॥ मृदुमान्येविष्णुदेखिला ॥ दैत्यउन्मत्तमदेमातला ॥ मगगर्जेनिह्मणारे गोपळा ॥
कायबोलसीदेवांसी ॥ ३६ ॥ दैत्यह्मणेविष्णूसी ॥ मजतुंजरीशरणयेसी ॥ तरीकांहीं
नकरीवैकुंठासी ॥ मजशरणावावेयेवेळे ॥ ३७ ॥ तंवबोलिला शार्ङ्गधरू ॥ तूकवणवशीं
चावीरू ॥ कवणेंकैसादिधलावरू ॥ तोमजप्रतीसांगपां ॥ ३८ ॥ मीजन्मलेंकुंभदे-
त्याचेउदरीं ॥ म्यांप्रसन्नकेलात्रिपुरारी ॥ तुझांसीघालोनिबाहेरी ॥ राज्यकरीनब्रिमु-
वनाचें ॥ ३९ ॥ ऐसामृदुमान्यबोलिला ॥ मगक्रोधेंबहुआवेशला ॥ गदाधेऊनधांविन्नला
॥ संशयाभाठाकलातेसमयीं ॥ ४० ॥ तेवेळीं देवसमस्त ॥ त्यादैत्यावरी उठावलेवरित ॥ येरू
निर्वाणझुंजत ॥ राहेंसां हें म्हणोनी ॥ ४१ ॥ मगविष्णूनेंचक्रघेवोनिकरीं ॥ राकिलें तें दैत्या-
वरी ॥ युद्धकरितां शिणलाभारी ॥ दैत्यनिर्धारींनाटोपे ॥ ४२ ॥ विष्णुमृदुमान्येधरिलाक-
रीं ॥ झालीमल्लयुद्धझुंझारी ॥ युद्धकरितां शिणलाभारी ॥ दैत्यनिर्धारींनाटोपे ॥ ४३ ॥
देवदैत्याचेहातीं हूनिनिष्ठला ॥ जीवींप्राणअसेउरला ॥ तंवहाहाः कारजाहला ॥ अंतः
पुरामाझारी ॥ ४४ ॥ मगसोडूनिसकळांतें ॥ लक्ष्मीझांवलीविष्णूतें ॥ मगटाकतेझाले
वैकुंठातें ॥ थोरकष्टेंकरोनियां ॥ ४५ ॥ ब्रह्मासावित्रीसहित ॥ विष्णूलक्ष्मीसमवेत
॥ तेहतीसकोटीदेवसमस्त ॥ इंद्रादिऋषीश्वर ॥ ४६ ॥ तंवतयेअवसरीं ॥ बोळों-
बैसलात्रिपुरारी ॥ ह्मणेकायझालेंवैकुंठाभीतरीं ॥ देवफीजायेताती ॥ ४७ ॥ आले
ब्रह्माविष्णुइंद्र ॥ सिंहासनीं बैसलेथोर ॥ तेंकेलापोडशोपचार ॥ पूजाविधि ॥ ४८ ॥
तेंसाविब्रह्मदेवईश्वरू ॥ नाभाविधिपोडशांपचारू ॥ कळनिपूजासंभारू ॥ यथोक्त
झालेंभोजन ॥ ४९ ॥ कर्पूरविडेदिधलेजाणा ॥ मगआदरेंबोलेकैलासराणा ॥ कव-
णप्रसंगेंनारायणा ॥ येथेंआगमनझालेंआजी ॥ ५० ॥ तंवबोलिलेनारायण ॥ आतां
करालकायपुसोन ॥ अंतपुरलायेथून ॥ समस्तदेवलोकींचा ॥ ५१ ॥ अविचारीकर्म-
करितां ॥ दैत्यासीवरदेतां ॥ तेप्रवर्ततातिआकांता ॥ देवलोकांसमस्तांसी ॥ ५२ ॥ मृदु-
मान्यसीवरदानदिधलें ॥ त्याणेंत्रैलोक्यत्रासिलें ॥ सत्यलोकाविभांडिलें ॥ धाडीघा-
तलीवैकुंठीं ॥ ५३ ॥ तंवतोप्रवर्तलातेअवसरीं ॥ ईश्वरासीपुरुषार्थकरी ॥ येथेंगजबज
कैलासद्वारीं ॥ कायनिमित्तस्वामिया ॥ ५४ ॥ तंवबोलिले शंकरू ॥ दैत्येंउपद्रवकेलाथो-
रू ॥ त्याभेणेंपळलेसरवरू ॥ शार्ङ्गधरासहित ॥ ५५ ॥ तंवमृदुमान्यतत्क्षणीं ॥ आ

ठाकैसाहाकोनी ॥ आतांकोठेंपळसीचक्रपाणी ॥ मजविणतेंसांगपां ॥ ५६ ॥ दैत्य
 आलारेआला ॥ ईश्वरासिकंपसूटला ॥ आकांतप्रलयमांडिला ॥ तथेवेळींअवधारा
 ॥ ५७ ॥ लक्ष्मीधरीविष्णूतें ॥ पार्वतीझोबेंईश्वरातें ॥ सावित्रीनसोडीब्रह्मातें ॥ आ
 पणआपणापरीसुरवरांसी ॥ ५८ ॥ अवघाझालाहाहाकार ॥ पळतीदेवस्वरवर ॥ न
 सांभाळतीकृषीश्वर ॥ भद्रकेतूमांडिला ॥ ५९ ॥ तंवदैत्येंधरोनिकैलासातें ॥ हालवि
 ठेंएकेहस्तें ॥ तंवधीरधरीनिकैलासनार्थें ॥ दैत्यासियुद्धमांडिलें ॥ ६० ॥ नंदीवरीआ
 रुढहोवोनी ॥ साठीसहस्रगणांप्रतीवारोनी ॥ क्षेत्रमांडिलेंत्रिभूळघेऊनी ॥ संग्रामास
 निघाला ॥ ६१ ॥ तंवएकीकडेविष्णुउभाराहिला ॥ अवघाहाहाकारझाला ॥ दैत्यावरी
 ईश्वरचालिला ॥ दैत्यवेढिलातथेवेळीं ॥ ६२ ॥ तंवउढिलानिशाचर ॥ सिंदनादकेलाथो
 रा ॥ ह्मणेकोठेंगोलाशार्दुधरा ॥ वैकुंठींचानिवासी ॥ ६३ ॥ तोआणिंगात्रिपुरारी ॥ नातरी
 संहारीनकैलासपुरी ॥ विष्णुसुदर्शनघेवोनिकरीं ॥ दैत्यावरीचालिले ॥ ६४ ॥ दैत्यभयक्रो
 धेंथोरु ॥ हिरोनिघेतिलेंहृतिथारु ॥ तंवधांवोनिआलाईश्वरु ॥ त्रिशूळेंदैत्यहाणीतला
 ॥ ६५ ॥ दैत्यक्रोधेंतापला ॥ ईश्वरधरोनिआपटिला ॥ तथेवेळींमूर्छागतझाला ॥ कैलास
 राणा ॥ ६६ ॥ मगउजूफिरलाब्रह्मावरी ॥ तोभरहाणीतलाउराचरी ॥ तेथेंथोरझालीझुं
 झारी ॥ आकांतझालामहाप्रलयो ॥ ६७ ॥ पुढेंपळेपरमेष्ठी ॥ तंचमार्गेफिटेकांसोटी ॥
 दैत्यनसोडीपाठी ॥ ब्रह्माकरीहाहाकारु ॥ ६८ ॥ तंवदैत्यरुणोब्रह्माप्रत ॥ तुम्हीब्राह्म
 णीभक्षावाकडीभात ॥ युद्धाचीतुम्हाप्रत ॥ कोणमातपरियेसा ॥ ६९ ॥ पुनरपिमृदुमा
 न्यधांविन्नला ॥ तंवईश्वरफाकुळतीआला ॥ ह्मणेतूंभळारेभला ॥ राखराखतूंआ
 मुतें ॥ ७० ॥ तंवदैत्यबोलेवचन ॥ तुम्हीनिघेभजयाशरण ॥ तुम्हासमीदेईनप्राणदा
 न ॥ नाहींतरीसंहारीनमी ॥ ७१ ॥ ऐसेंऐक्येनियांवचन ॥ मगपळालेतिघेजण ॥ सा
 वित्रीलक्ष्मीपार्वतीआपण ॥ आपिसमस्तसुरवर ॥ ७२ ॥ मगसांगातेंघेउनिस्त्रियां
 तें ॥ पाळलेबिबूटशिरवरातें ॥ तंवदैत्यलागलापाठीतें ॥ कोणेपरीसोडीना ॥ ७३ ॥ स्वर्ग
 मृत्युपाताची ॥ दैत्यनसोडीस्त्र्येवेळीं ॥ मगआलीकळचळी ॥ तिहींदेवांसी ॥ ७४ ॥ प
 ळतांझालीहिंपुटी ॥ आसनमायेपोटीं ॥ त्रिलोकींनाहींसुटी ॥ मगप्रकृतिराहिल्या
 ॥ ७५ ॥ सोडिलेअलंकारधूषण ॥ आणरवींअलंकारलेऊन ॥ उघडींपळतीसाहीजण ॥
 गिरिपर्वतरिघोनियां ॥ ७६ ॥ तंवत्यार्वर्तनाचरी ॥ महाअरण्याभीतरी ॥ दोतीधात्री

एकादशी माहात्म्य.

(५३)

वृक्षाशीपोरवरी ॥ तयाभीतरी प्रवेशले ॥ ७७ ॥ साहीजणें आकांतें राहिलीं तें थें ॥ आ-
 ह्मीपळावें कवण पंथें ॥ आतां भलतें हो कां येथें ॥ सणोनि श्वास घातला ॥ ७८ ॥ तं-
 त्यापोरवरी माझारी ॥ श्वाससरसी जन्मली सुंदरी ॥ तेनि घाली बाहेरी ॥ देवीं वृष्टी
 देसियेली ॥ ७९ ॥ होता पर्जन्य काळ ॥ साहीजणें स्नामें झालीं तत्काळ ॥ उपवास निराहार-
 केवळ ॥ घडला साहीजणांसी ॥ ८० ॥ ऐसीं साहीजणें कष्टी निद्रितें ॥ तं वदेविलें कुमारी
 तें ॥ मगचेतली तयांतें ॥ ते कुमारी देखोनियां ॥ ८१ ॥ करजोडुनि तत्क्षणीं ॥ तियेसीं के-
 ली विनवणी ॥ तुवां रक्षावें स्वाभिणी ॥ शरणागता आपुलिया ॥ ८२ ॥ आह्मी साही
 तुज आलों शरण ॥ आह्मासि तुवां द्यावें प्राणदान ॥ तियेसि ऐसें सणोन ॥ त्यादैत्यातें
 मारोनियां ॥ ८३ ॥ मग तेचि अवसरीं ॥ ब्रह्माविष्णु त्रिपुरारी ॥ तियेची वर्णिती थोरी ॥
 नाना परी अवधारा ॥ ८४ ॥ तं व तिणें आपुले आंगाभीतरी ॥ लपविले ब्रह्माविष्णु त्रिपु-
 रारी ॥ मग विचारी मनाभीतरी ॥ आतां बाहेरी निघावें ॥ ८५ ॥ तं व ते पोकळीचे तोंडासी
 ॥ दैत्य उभा परियेसी ॥ एक दाढ आकाशासी ॥ एक पातळीं लाविलीसे ॥ ८६ ॥ देखोनि-
 यांती कुमारी ॥ दैत्येंद्र विस्मय करी ॥ मागुती म्हणे सुंदरी ॥ कवण तूं येथें ॥ ८७ ॥ हें एव-
 ढें महा अरण्य ॥ तुज येथें यावया काय कारण ॥ तुज सारि रसें निधान ॥ यात्रिभुवनीं
 न देखों ॥ ८८ ॥ तुझें नाम काय तें सांगिजे ॥ तुवां कोठो निकेलें ब्रिजें ॥ कवण वंशी जन्म-
 तुझें ॥ तें मज पाशीं सांगपां ॥ ८९ ॥ अरे माझे नाम तुज काय करावें ॥ म्मंस्तुज दैत्यातें
 संहारावें ॥ ऐसें वरदान देवें ॥ दीधलें मज ॥ ९० ॥ सणोनि तूं येथें आलासी ॥ आतां कव-
 णे ठायीं पळसी ॥ तं व कोप आला दैत्यासी ॥ तेणें सिंहादपें फेला ॥ ९१ ॥ मग स्वद्वंद्व
 न करीं ॥ चालिली दैत्यावरी ॥ शिळा उचलोनियां शिरीं ॥ तियेवरी टाकिता झाला ॥ ९२
 तं व तेचि अवसरीं ॥ अदृश्य झाली सुंदरी ॥ तेज फांकलें अंबरीं ॥ त्रिभुवनामाजी न समा-
 ये ॥ ९३ ॥ मग स्वद्वंद्वेवोनियां हातीं ॥ सर्वेचि उभी ब्रह्ममूर्ती ॥ दैत्य विचारी चितीं ॥ म्हणे
 थोर स्वाती इयेची ॥ ९४ ॥ म्हणें मी काय कैसें करूं ॥ ब्रह्ममूर्ती सी संहारूं ॥ सणोनि तो नि-
 शाचरूं ॥ चिंताक्रांत बैसला ॥ ९५ ॥ तं व तत्काळ ते वेळीं ॥ आली शरणागताची माउठी ॥
 झजेतुं उगाउभा येवेळीं ॥ स्वद्वंद्व टाकिलें अभिमंत्रोनी ॥ ९६ ॥ तें सोडिलें दैत्यावरी ॥ संहार
 करी झड करी ॥ त्वरेचि तोनियां सुंदरी ॥ स्वद्वंद्व सोडिती पें झाली ॥ ९७ ॥ स्वयं पडली देवी
 सी चिंता ॥ कैसें संहारूं दैत्यनाथा ॥ हान मरे तरी सर्वथा ॥ मज शाब्दे वीला ॥ ९८ ॥ तं व द-

तीहूनशस्त्रकटलें ॥ भुजादंडतोडुमिपाडिले ॥ सर्वेचिशिरकमळछेदिलें ॥ आपणगे
 लीआकशीं ॥ १९ ॥ दैत्यपाडिलाधरणीं ॥ उदोउदोम्हणतीयोगिनी ॥ तुवांरक्षिलेंस्वा
 मिणी ॥ शरणागतांआपुलिया ॥ १०० ॥ मृदुभाण्यातेसंहारिलें ॥ तिन्हीदेवविजयी
 झाले ॥ तियेचेचरणांसिलागले ॥ ब्राह्मिब्राह्मिंम्हणोनियां ॥ ११ ॥ लक्ष्मीसावित्रीपार्व
 ती ॥ तिच्याचरणांलागती ॥ तुवांरक्षिलेआमुचेपती ॥ जीवदानदिधलें ॥ १२ ॥ तं
 वतयेअवसरीं ॥ कायबोललीसंदरी ॥ चौदाभुवनेंमाझेउदरीं ॥ मनींविचारा-
 आपुले ॥ १३ ॥ मजनाहींजनकजननी ॥ मजनाहींस्वामीस्वामिणी ॥ माझारहिवास
 विभुवनीं ॥ माझेनामएकादशी ॥ १४ ॥ मीठाउकीनाहींकयणासी ॥ होतेंअदृश्यव
 नवासी ॥ प्रकटझालेंतुम्हांपासीं ॥ कृपादानमागावया ॥ १५ ॥ तुमच्यासाठीजणांच्या
 श्वासापासुनी ॥ मीजन्मपावलेमेंदिनीं ॥ पातकेंशुद्धहोतीलमाझेस्मरणीं ॥ माझे
 व्रतअचरतां ॥ १६ ॥ आजिचेंमाझेजन्मजाण ॥ तुम्हांपडिलेंनिराहारउपोषण ॥ तरी
 तुम्हीहेंव्रतकराआचरण ॥ महादोषनासती ॥ १७ ॥ तुम्हांसहजअनायासें ॥ व्रतघड
 लेंआजरवासं ॥ त्रिलोकतारावयासरिसें ॥ प्रकटव्रताकरावें ॥ १८ ॥ तुम्हीनदीपूरतरनां
 ॥ स्वानेंघडलींसमस्तां ॥ निराहारप्रेमव्रता ॥ एकादशीपेंघडली ॥ १९ ॥ तंवबोलेहृषीकेशी
 ॥ तुवांसोडांयेंआम्हांसी ॥ आम्हांपंध्रावेतिथीसी ॥ एकादशीव्रतआचरो ॥ १०० ॥ तंवबो
 लेलक्ष्मीपती ॥ हेंमाझेव्रतजेंआचरती ॥ तयांसिनाहींपुनरावृत्ती ॥ तेसंसारींजीबन्मु
 क्त ॥ ११ ॥ तंवबोलिलाशार्ङ्गधरू ॥ तुझियाव्रताचाबडिवारू ॥ तोसांगेनमीविचारू ॥
 चित्तेकनिपरियेमीं ॥ १२ ॥ मातृगमनसुरापान ॥ ब्रह्महत्यागोचधजाण ॥ परस्त्रीवेश्या
 गमन ॥ हींहींमहापातकेंहरनी ॥ १३ ॥ एकयातीभ्रष्टझाला ॥ एकेंगोत्रवधकेला ॥ एकें
 अतिथीदवडिला ॥ एकींचधिलाभ्रतारू ॥ १४ ॥ एकव्रतभंगकरिती ॥ एकब्राह्मणाचेंघ
 रमोडिती ॥ एककन्याद्रव्यघेती ॥ एककरितीविश्वासघात ॥ १५ ॥ एकतीर्थविकराक
 रिती ॥ एकनेमभांकमोडिती ॥ एवंपातकेंनासती ॥ एकादशीव्रतकेलिया ॥ १६ ॥ पूर्वी
 लकष्टकरिती ॥ एककन्याद्रव्यघेती ॥ एवंपातकेंनासती ॥ एकादशीव्रतकेलिया ॥ १७ ॥
 तंवपांडवस्मणतीहृषीकेशी ॥ कन्याद्रव्याचादोषसांगसी ॥ तोकळोद्यावाआम्हांसी
 ॥ सर्वव्रतामियां ॥ १८ ॥ यावरीबोलेलक्ष्मीपती ॥ एकधर्माभूपती ॥ कन्याद्रव्यघे-
 ती ॥ तेचारयुगेकमीहोतीनिश्चये ॥ १९ ॥ मगभोगितीचौन्याशींलक्ष्योनी ॥ महा

एकादशीमाहात्म्य.

(५५)

नरकअघोरदारुणी ॥ त्यांसि करितां जाचणी ॥ शीणपाक्कायमधर्म ॥ १२० ॥ जेव्हां क
न्येचेंद्रव्यघेतलें ॥ पित्यानें कन्येचें काकीजभक्षिलें ॥ मातेनें रुधिरप्राशिलें ॥ बंधूनें अ
स्थीभक्षित्या ॥ ११ ॥ इतरलोकमंडपीजंविती ॥ तेंसूकरविष्टाभक्षिती ॥ आणि पशु
योनीसजन्मती ॥ वीससहस्रवर्षपरियेसा ॥ १२ ॥ याकारणें धर्मभूपाळा ॥ कन्याद्व
याचामनावटेकंटाळा ॥ श्रीरबंडलाचुनी द्यावीचाळा ॥ दुबळ्याब्राह्मणासी ॥ १३ ॥ ध
र्मभूणे पुरुषोत्तमा ॥ सांगपां एकादशीचा महिमा ॥ जेणें भंगमहापातकद्रमा ॥ ते
कथासांगावी स्वामिया ॥ १४ ॥ एकादशीजेन करिती ॥ त्यांसिकायबोले श्रीपती ॥
मजबरीन कोपाचें श्रीनी ॥ हें वचन श्रीहरीचें ॥ १५ ॥ एकादशीसजो घेईल अन्न ॥
मातृभोगी दोषदारुण ॥ ऐसीं पातकें निस्तरण ॥ एकादशीअन आचरतां ॥ १६ ॥ जो
न करी एकादशी ॥ कीटकपडले गोमांसी ॥ तें मांस भक्षी एवं पातकत्यासी ॥ आणि
वाराणसीं पितावधी ॥ १७ ॥ जो न करी एकादशी ॥ एवं पातकत्यासी ॥ ऐसें बोलिले
हृषीकेशी ॥ एकादशीजचळिकें ॥ १८ ॥ आणि विष्णुबोलें आपण ॥ ऐसें तुज दिधलें वर
दान ॥ महेशभूणें सत्यवचन ॥ आतां चला केंलासीं ॥ १९ ॥ तंब घंटा युक्तविमानें सी
॥ ते भ्रमत आलें आकाशीं ॥ त्यांन बेंसविली एकादशी ॥ निघाले त्वरें गजरें सीं ॥ २० ॥
चंवरें आनंदें दाखिती ॥ लक्ष्मीसावित्रीपार्वती ॥ ऐसें केंलासायेती ॥ देवांसहित ईश्व
रू ॥ २१ ॥ साठी महस्त्रगणांसी ॥ आनंदझाला केंलासीं ॥ आणि देवमहेशांसी ॥ षो
डशीपचारें पूजाकेंली ॥ २२ ॥ तंब करजो बुनिह पीकेंशी ॥ यिनविते झाले महेशासी ॥
आज्ञा द्यावी आत्मासी ॥ वैकुंठासी जावया ॥ २३ ॥ षोडशोपचारें पूजा ॥ करिता झाला
केंलासराजा ॥ ह्मणें एकादशीसंगें गरुडध्वजा ॥ मी येईन वैकुंठासी ॥ २४ ॥ देवोनि
चस्त्रालंकार ॥ बोलवीत निघाले ईश्वर ॥ सर्वें गंधर्वयक्षकिन्नर ॥ आले नगराबाहेर प
रियेसीं ॥ २५ ॥ एकादशीवाहो निगरुडावरी ॥ मग निघाले श्रीहरी ॥ टाकिली केंलासपु
री ॥ जयजयकारी प्रवर्तले ॥ २६ ॥ सांगातें आले ऋषीदेव ॥ आणि चतुर्भुखं ब्रह्मासोम
वासव ॥ इतर योगेश्वर महानुभाव ॥ वैकुंठपुरीसदाटले ॥ २७ ॥ गरुडाचरो निउतरोनी
॥ एकादशीबेंसली सिंहासनीं ॥ पूजामधुपर्कदिकरोनी ॥ नवविधभक्ती करिती ॥ २८
तंब संतोषोनिह पीकेंशी ॥ काय बोलिले गरुडासीं ॥ धेंडे पियावेनगरासीं ॥ एकादशीअ
तक्रावया ॥ २९ ॥ बाळकांस्तनपानें ॥ एकादशीस न देणें ॥ षोडशोपचारपाणीतुर्णे ॥

एकादशीसनघावे ॥४०॥ ब्राह्मणवैद्यशूद्रक्षत्री ॥ अन्नचर्जावे अहोरात्री ॥ निराहारा
 कीजेसर्वत्री ॥ अणुपात्रअन्ननघ्यावे ॥४१॥ गरुडाजोनिझडकरी ॥ डांगोरापिरावे
 कुंठपुरी ॥ एकादशीकरावीनिराहारी ॥ जागरणेंसी ॥४२॥ ऐशातीन्हीतिथीउत्तम ॥
 विष्णूनेकेलाअसेनेम ॥ तेंजारदे ऐकिलेप्रेम ॥ तोझडकरीआला ॥४३॥ नारदम्हणे
 भगवंता ॥ हेकोणव्रतअत्तरता ॥ यावरीविष्णुझालाचोलता ॥ नारदाप्रती ॥४४॥ ना
 रदासिम्हणेहृषीकेशी ॥ इचेंनामएकादशी ॥ इणेंरक्षिलेंआत्मांसी ॥ थोरआकांतासी
 पावली ॥४५॥ इणेंदिपलेंप्राणदान ॥ गंचविलेंआमुचेप्राण ॥ इंदुमुख्यसुरवरगण
 ॥ इणेंरक्षिलेनारदा ॥४६॥ मगइंद्रमुख्यस्वरवर ॥ समस्तगणअर्घीश्वर ॥ करिती
 मंत्रघोषउच्चार ॥ एकादशीजवळीपें ॥४७॥ तेथेंआनंदधोरझाला ॥ ब्रह्माविष्णुसं
 तोयला ॥ तंचनारदचरणीलागला ॥ देवाविनंतीएकअवधारी ॥४८॥ नारदम्हणेमु
 रारी ॥ हेव्रतआचराबेंकोणेपरी ॥ तंचबोलिलापुरारी ॥ नारदापरियेसी ॥४९॥ दशमीस
 एकभुक्तकरावें ॥ तक्रभोजनअर्थकरावें ॥ मगहरिकथेसीजावें ॥ कीर्तनऐकावया ॥५०॥
 ॥ लावोनिद्वादशटिका ॥ शंखचक्रतुळसीमाळा ॥ ऐसेंसांगतसेसकळां ॥ नारायण
 म्यमुखें ॥५१॥ येदिवशीकरुनिस्नान ॥ एकादशीसउपोषण ॥ निराहारराहोन ॥
 व्रतउत्तमआचरावें ॥५२॥ आणिककरावेंजागरण ॥ ऐकावेंहरिकीर्तन ॥ पुराणश्रवण
 आवाहनविसर्जन ॥ हरिचरणलक्षावे ॥५३॥ चारप्रहरएकादशीस ॥ निद्राफुल्लनये
 न्नाणमात्रास ॥ त्रासनघावाद्वादशीस ॥ एकभुक्तकरावें ॥५४॥ करोनिएकादशीसनि
 गहाण ॥ जागरणकरीजोचारीप्रहर ॥ मीविष्णुत्याचाकिंकर ॥ त्याचेचरणरजझाडीन
 मी ॥५५॥ लोकाएकादशीसनिराहार ॥ नसेवितीफलाहार ॥ आषाढीकार्तिकमासीं
 मात्र ॥ उदकचर्जावेतिथेसी ॥५६॥ एकादशीसजेजेवितीभात ॥ तेंराक्षसकाळीज
 निघांत ॥ त्याअन्नासवेंउदकघेत ॥ तेंराक्षसरुधिरसेविलेंजाण ॥५७॥ एकादशीस
 जेवितीशाका ॥ तेपाणियांतीलशवापददेखा ॥ घुतघेतीबहुकोतुका ॥ तेंसूकरुधि
 रजाणावें ॥५८॥ एकअशक्तदेहीअसती ॥ अन्नानिमित्तप्राणजाऊंपहाती ॥ तिहीं
 फळेंभक्षाचींकाकुळती ॥ देहरक्षणाकारणें ॥५९॥ एकादशीसजेपोहेभक्षिती ॥ ते
 मार्जारयोनीसजन्मती ॥ तेतंचजाणावेनिरुती ॥ श्रोतेजनबो ॥६०॥ जेकरितीधा
 न्यथाहार ॥ तेभोगितीनरकधोर ॥ पुनरपियोनिहार ॥ भोगितीचौन्याशीं ॥६१॥

एकादशी माहात्म्य.

(५७)

प्रीतिपूर्वक एकादशी करिती ॥ त्यांची पापें सर्व जाती ॥ त्याचा द्वार बठा मील स्त्रीपती
॥ दिवस रात्री राखेन ॥ ६२ ॥ पंधरा दिवस कर्म करिती ॥ त्यांची पापें सर्व हरती ॥ आणि दो
य धन पुत्र संतती ॥ एकादशी व्रत केलिया ॥ ६३ ॥ ऐसा एकादशी सवरू ॥ देता झाला
शार्ङ्ग धरू ॥ महापुण्य पर्वत थोरू ॥ सहस्र यज्ञ घडतील ॥ ६४ ॥ ऐसें ऐकोनियां
वचन ॥ पातकें उभी राहवी पेडून ॥ विनविती श्रीनारायण ॥ आम्ही काय करावें
॥ ६५ ॥ त्रिलोकीं करितील एकादशी ॥ मग आम्ही कोठें रहावें परि येसीं ॥ तंव बोळि
ले हृषीकेशी ॥ तयां पातकां प्रती ॥ ६६ ॥ जो एकादशी सभसील अन्न ॥ तेथें तुझीं
राहावे दंडोन ॥ तया सीतु झीने वोन ॥ कृमियोनी सघालावें ॥ ६७ ॥ जे एकादशी-
भावे आचरती ॥ त्यांचीं महापातकें नासती ॥ विष्णु सांगे नारदा प्रती ॥ ऐसें व्रत आ-
चरावें ॥ ६८ ॥ पातकां सिरहावया ठावी ॥ देता झाला देवरावो ॥ यावरी काय झाला
अभिप्रावो ॥ तें ऐकावो ते हो ॥ ६९ ॥ ऐकोनि श्री इरीचे वचन ॥ संतोष ले नारदा
चें मन ॥ हृदयीं व्रत धरोनि पूर्ण ॥ मग चरणां सीलागला ॥ ७० ॥ नारद स्मरणे पुरु-
षोत्तमा ॥ हे व्रत घ्या आत्मा मेघः श्यामा ॥ देव स्मरणे करावें ब्रह्मोत्तमा ॥ व्रत हे तुलां
दीधले ॥ ७१ ॥ तंव बोळे हृषीकेशी ॥ हे चिसांगतां तुझां सी ॥ जो न करील एकादशी
॥ त्या सीनी चयोनी जन्म असे ॥ ७२ ॥ नेवोनियां यमपुरासी ॥ दंड करावला यासी ॥
नरक कुंडांत परि येसी ॥ एक युग पर्यंत घालावें ॥ ७३ ॥ मग काढोनि निर्बुजती ॥ नौ त्या
शीं नरक भोगविती ॥ नरका माजी कीटक मूर्ती ॥ तया स्मिज्म घालावें ॥ ७४ ॥ गरुडा
पाठविले नगरासी ॥ जो न करील एकादशी ॥ तुवां धरोनियां त्यासी ॥ नगराबाहेर
घालावें ॥ ७५ ॥ ऐसें व्रत जे आचरती ॥ त्यांचीं महापातकें नासती ॥ कृष्ण सांगे पांड-
वां प्रती ॥ कुंती द्रौपदी आदिकरुनी ॥ ७६ ॥ इतुकावें कुंठी वृत्तांत झाला ॥ विष्णु
व्रत आचरूं लागला ॥ तंव ईश्वर तेथें आला ॥ कैलासा सांडी पें ॥ ७७ ॥ विष्णूने कैली
पूजा ॥ तंव बोलिला कैलास राजा ॥ माझी विनंती गरुड ध्वजा ॥ अवधारिजे ॥ ७८ ॥
तूं आचरतोसि एकादशी व्रत ॥ मज सीं घावें किंचित ॥ तंव संतोष गां पीनाथ ॥ तये
वेळीं अवधारा ॥ ७९ ॥ मग ईश्वराचा मान बाळविला ॥ सर्व दिवस त्या सी दिध-
ला ॥ आपण शेष घेतला ॥ दुसरी तिथी ॥ ८० ॥ यानिमित्त दोन एकादशी ॥ वैकुंठीं
झालिया परि येसी ॥ स्मार्त वैष्णव दोपक्षीं ॥ आपल्या तिथी करिती ॥ ८१ ॥ जे

सदाशिवचे भक्त ॥ ते प्रथम दिवशीं आचरत ॥ आणि कोणी विष्णु भक्त ॥ ते
 आचरती दुसरी तिथी ॥ ८२ ॥ ब्रह्माने हतीस कोटी सुरवर ॥ आणि इत्यादि ऋषीं श्व
 र ॥ समस्त आचरती व्रताचार ॥ एकादशी पूर्ण तिथी ॥ ८३ ॥ मी बोलिलो नाहीं आ
 पुले मनी ॥ कथा सांगितली भागवती ॥ श्रीकृष्ण सांगे पांडवां प्रती ॥ ऐसें व्रत आ
 चरावे ॥ ८४ ॥ ही कथा जे ऐकती ॥ भुक्ति मुक्ति पाववी ॥ होईल धन संपत्ती ॥ ऐसें
 श्रीपती बोलिले ॥ ८५ ॥ हे स्वर्गी व्रत झालें ॥ आणि पाताळी कैसें प्रगटलें ॥ मृत्यु
 लोकास झालें ॥ तें सांगरे विष्णु दासनामचा ॥ ८६ ॥ साहाजणांचे श्वासी ॥ ज
 न्म पावली एकादशी ॥ याचा विचार परियेसी ॥ ईश्वर सांगे स्वामियासी ॥ ८७ ॥
 विष्णु दासनामचासी ॥ प्रसन्न झाली एकादशी ॥ विघ्ने बांधो निचरणांसी ॥ वेकुं
 ठासीं पैंगेला ॥ १८८ ॥ ॥ इति एकादशी व्रत कथा संपूर्ण ॥ ॥ ८९ ॥ ॥

सत्यनारायण कथा प्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ ॐ नमोजीगणनाथा ॥ तुझे चरणी ठेवितो
 माथा ॥ श्रीसत्यनारायणाची कथा ॥ वदवीं आतां स्वामिया ॥ १ ॥ नमूं तुजला सरस्वती ॥
 आदिमाया लावण्य ज्योती ॥ तुझ्या वर दें मला स्फूर्ती ॥ घावी कथानुसंधानीं ॥ २ ॥ आतां
 नमूं गुरुदेवता ॥ योगी राज करवदाता ॥ कृपा करीं मज अनाथा ॥ जो कां स्वामी माझा तूं
 ॥ ३ ॥ नमूं आदिनारायण ॥ जो विश्व व्यापी निरंजन ॥ त्याच्या सत्तेनें वराचर जाण ॥ वा
 गती तिही लोकीं ॥ ४ ॥ आतां नमूं संत सज्जन ॥ जो विश्व व्यापक श्रीभगवान् ॥ त्याचे
 चरणी ठेवूनि यन ॥ अहोरात्र वर्तताती ॥ ५ ॥ आतां एका कथानुसंधान ॥ जें पावन परम

गहन ॥ नैमिषारण्यीं शौनकादिऋषिगण ॥ सूतालागीं पुसते झाले ॥ ६॥ कलियुगी-
 मानवजन ॥ बहुत झाले मतिहीन ॥ त्यांचा उद्धार करावा असा प्रयत्न ॥ थोड्यांत सांगा
 वा ॥ ७॥ कामना सिद्धीचा प्रकाश ॥ भूलोकीं जो इतिहास ॥ कलींत सोपासवीस ॥ असा
 कांहीं सांगावा ॥ ८॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शौनके जो केला प्रश्न ॥ हाचि नारद ब्रह्माला
 गुन ॥ पुसतां झाला कर जोडून ॥ तेचि अनुसंधान सांगतो ॥ ९॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कलीं
 तकरी पापाचानाश ॥ कामना सिद्धीचा प्रकाश ॥ स्वरवर देवांचा इतिहास ॥ सत्यनारायण
 चा ऐकतो ॥ १०॥ प्रकट करून ब्राह्मण द्वारा ॥ तोचि प्रसंग सर्व बरा ॥ श्रीहरी विप्रांचा संवाद
 सारा ॥ सांगतो तुज कारणें ॥ ११॥ रूत युगींत से त्रेता युगीं ॥ हापाराचे अंती कलियुगीं ॥ स
 त्थनारायणाचे पूजा मार्गीं ॥ ब्राह्मण द्वारा प्रकट केले ॥ १२॥ काशीपुरी ही विख्यात ॥ तेथें
 शतानंद नामें ब्राह्मण राहत ॥ पुत्रकलत्र कुटुंब सद्धित ॥ दीन गृहस्थाश्रमी असे तो ॥ १३॥
 विष्णुव्रत परायण ॥ दरिद्रें करून व्यापिला पूर्ण ॥ कुटुंब निर्वाहा कारणें ॥ भिक्षेसिंजाता
 जाहला ॥ १४॥ नम्र आणि शांत चहुत ॥ त्यास प्रत्यक्ष देव होत ॥ वृद्ध ब्राह्मण वेपें शांत
 ॥ पुसे विप्राला गुनी ॥ १५॥ कोठें केलें प्रयाण ॥ काय मनीं इच्छा धरून ॥ ॥ ब्राह्मण
 उवाच ॥ ॥ भिक्षार्थी आम्ही जाण ॥ ग्रामासि जात असों ॥ १६॥ ॥ सत्यनारायण
 उवाच ॥ ॥ भिक्षावृत्ती ब्राह्मणास ॥ योग्य उदर निर्वाहास ॥ परीतूमाझा उपदेश ॥ ऐ-
 कें ब्राह्मणोत्तमा ॥ १७॥ सत्यनारायण देव ॥ कलियुगांत अनुभव ॥ प्रत्यक्ष त्याचा प्र-
 भाव ॥ फलदाता सर्वासी ॥ १८॥ दरिद्राचा करून नाश ॥ भुक्तिमुक्ति देत विशेष ॥ शो-
 क संतापाचा ह्रीलेश ॥ कांहीं एक उरोने दी ॥ १९॥ त्याहरी सतू जाई शरण ॥ मनोभावे मी
 ती करून ॥ तोचि शोक संतापना सीन ॥ मनोरथ पूर्ण करील ॥ २०॥ स्वमुखें ऐसें वदोन
 ॥ ॥ भूदेवो मसांगत से आपण ॥ कंठ दाटीनियां ब्राह्मण ॥ ह्मणे देव कोठें सांगपां ॥ २१॥
 सत्यनारायण ॥ ॥ मी सत्य रूपें करून ॥ प्रत्यक्ष झालों निरंजन ॥ मीच विप्ररूप धरू-
 न ॥ प्रकट झालों तुजलागीं ॥ २२॥ पापबहुत होतां जमीं ॥ मीच स्वतः अचाना धरूनी ॥
 भक्तिभावे करूनी ॥ तारक होतो सर्वांत ॥ २३॥ तू मातें शरण येई ॥ सर्व भावे मजला ध्या-
 ई ॥ संकटें सर्व ठायीं ठायीं ॥ लयासी पावतील ॥ २४॥ ऐसें बोलोन तत्काळ ॥ रूप आपलें अ-
 त्यंत अदृक् ॥ दाविता झाला तयें वेळ ॥ शतानंदा लागुनी ॥ २५॥ चतुर्भुज मधे ॥ श्यामव-
 र्ण ॥ आयुधें करीं शोभायमान ॥ मस्तकीं मुकुट परम गहन ॥ ब्राह्मण पाहता झाला

॥२६॥पीतांबरआणिचनयाळा॥चारुहास्यघनसांवळा॥ऐसादेखतांचितेवेळां॥मस्त
 कठेविलातयेचरणीं॥२७॥सद्गदबाणीकरूनी॥शतानंदलागेतयाच्याचरणीं॥ह्मणे
 भवनाशकमोक्षदानी॥शरणतुजमीअसें॥२८॥शतानंदउवाच॥नमस्कारकरूनिधां
 चरणीं॥भवसमुद्रांतबुडोनी॥तुझेस्वरूपविसरोनी॥मूढमायझालोमी॥२९॥आदिअ
 नादिमार्येचाकती॥तूंचिभक्तांचीसंकटेहर्ती॥तुझेआज्ञेवीणत्रिजगता॥सामर्थ्यदेवा
 दिकांनसे॥३०॥नमूंस्त्यनारायणरूप॥विश्वहेतुझेस्वरूप॥तूंचिसर्वाचाकाळरूप॥तार
 कसर्वासीचतूं॥३१॥भाग्यमाझेउदयासिआले॥तुझेरूपेपाहिलींपाउले॥मजदीनातेंउ
 हरिलें॥नारायणासर्वेशा॥३२॥मीनजाणेंकवणप्रकार॥केलायाझाअंगिकार॥आ
 दिअनादिविश्वभर॥मजदीनातेंतारावें॥३३॥मीदरिद्रेंकरून॥ज्यापिळोंआहेंपरिपूर्ण
 ॥आतांतुझेपूजेचेंविधान॥संपूर्णसांगेंमजलागीं॥३४॥मुकेकरिशीलवाचाळा॥गिरि
 वरचढेपांगुळ॥तुझ्याकृपेचापरिमळ॥संतजनसेविती॥३५॥॥सत्यनारायणउ॥
 द्रव्यादिकेंमजनव्हेतुमी॥भक्तीचीकेवळमजप्रीती॥हास्यकरूनमधुरगती॥ऐसें
 बोलताजाहला॥३६॥बहुतधनाचेंनव्हेकारण॥अनायासेंमिळेतोणेंकरून॥भक्ती
 नेंकरावेंपूजन॥षोडशोपचारेंकरूनियां॥३७॥नवग्रहआदिकरून॥संकटांतनि
 मुक्तझालेजाण॥केवळभक्तीचेंचकारण॥आणीकप्रियमजनाहीं॥३८॥आतांपूजे
 चेंविधान॥सांगतोसर्वनिधान॥अनायासेंनकरितांप्रयत्न॥भक्तिभावेभजावें॥३९
 ॥गृहीअथवामंदिरांत॥सौम्यवारींयथास्थित॥नानाप्रकारेंतोरणादिसमवेत॥स्थंडि
 लतेथेंकरावें॥४०॥पांचकलशउदकेंपूर्ण॥आणूनस्थापारेपरिपूर्ण॥वरीदीपप्रज्वळून॥
 घृतेंकरूनठेवावे॥४१॥मध्येमांडूनसिंहासन॥त्यावरीशालियामस्थापून॥ब्राह्मणमुरेवें
 पूजन॥यथाविधीकरावें॥४२॥अथवाविष्णुमूर्ती॥स्थापूनपूजावेंयथामती॥भक्तिभा
 वेमनोरथपूर्ती॥सत्यसत्यजाणपां॥४३॥धूपदीपाचाविस्तार॥करावाजोयथाप्रका
 र॥नैवेद्याचाहीविचार॥नोहीऐकपांयथाविधी॥४४॥सपादगोधूमचूर्ण॥घृतांतत्या
 सआहाळून॥दूधशर्करामेळवून॥पाकसिद्धकरावा॥४५॥घडसयुक्तपक्वान्न॥
 ओदनआणिमिष्टान्न॥नानाप्रकारचींकरून॥भक्तींमजअर्पावीं॥४६॥मध्यंपा
 नीयआचमन॥सुगंधयुक्तांबूलजाण॥श्रीफलादिदक्षिणारत्न॥यथाविभवे
 अर्पावें॥४७॥मेळवूनसकळआसजन॥गृहस्थादिसंपूर्ण॥कथावृत्तिहासना-

ण॥ आदरेंकरून एकावा ॥ ४८ ॥ भिल्लराजा आणि बणिक ॥ चरित्र त्यांचें अनेक ॥ उद्ध
रून गेले भाविक ॥ शुद्ध भावें करूनियां ॥ ४९ ॥ चाप्रकारें पूजा करोनी ॥ जी कामना इ
च्छिती लभनीं ॥ तीतीमीं पूर्ण करूनी ॥ अंतीने ईशनिज धामा ॥ ५० ॥ द्रव्याची मजनाही
प्रीती ॥ अंतःकरणापासून भक्ती ॥ करून आळवावें मज प्रती ॥ पुत्रादिक देई न सर्व
भावे ॥ ५१ ॥ ऐसें देवो निवरदनि ॥ ब्राह्मण रूप अंतर्धान ॥ झाले आपण सत्यनाराय
ण ॥ आपुलें पूजन प्रकट केळें ॥ ५२ ॥ ब्राह्मण विस्मित होऊन ॥ घरीं आला परतोन ॥
स्थियेसी सर्व वर्तमान ॥ सांगता झाला ते धवां ॥ ५३ ॥ उभयतां नमस्कार करून ॥ जें
कां आज भिक्षेंत मिळेल अन्न ॥ त्यांत सत्यनारायणाचें पूजन ॥ यथाविधी करीन मीं ॥
॥ ५४ ॥ हानि श्रय करोन ते वेळां ॥ भिक्षेसी नगरांत पातला ॥ न मागतां पूर्ण झाला ॥ म
नोरथ ब्राह्मणाचा ॥ ५५ ॥ ब्राह्मणासी इर्ष झाला ॥ विस्मय ही मनांत केला ॥ श्रीहरी प्र
सन्न झाला ॥ सत्यनारायण रूपानें ॥ ५६ ॥ स्थियेनें त्याच काळीं ॥ पति आज्ञा वेंदून भा
ळीं ॥ पूजा सामग्री आणून मंडळी ॥ आसमित्रादि मिळविले ॥ ५७ ॥ सत्यनारायणाचें
पूजन ॥ यथाविधीनें करून ॥ इतिहास सकळ श्रवण ॥ करून कृतकृत्य जाहला ॥ ५८
॥ भक्ती पाहोनि तात्काळ ॥ प्रसन्न झाला घननीळ ॥ ब्राह्मणाते सांगे प्रेमळ ॥ माग
इच्छित वरदान ॥ ५९ ॥ ॥ शतानंद उ० ॥ ॥ रथ अश्व आणि हत्ती ॥ मंदिरें आणि
चामरें डुलती ॥ दासदासी आणि पदाती ॥ लक्ष्मी विपुळ देई मज ॥ ६० ॥ गार्हस्थी वा
सरें सहित ॥ दूध विपुल आनंद देत ॥ कायावाचा करून मनांत ॥ आपुली भक्ती ही
द्यावी ॥ ६१ ॥ तथास्तु ह्मणें भगवंत ॥ दिधलें तुला मन वांछित ॥ अंतकाळीं माझे प
द प्राप्त ॥ नुज होईल विप्रोत्तमा ॥ ६२ ॥ ऐसें पावोन वरदान ॥ कृतकृत्य झाला ब्रा
ह्मण ॥ नाना भोग भोगीत आपण ॥ स्त्री पुत्रादि समवेत ॥ ६३ ॥ दंडवत नमस्कार घा
लुनीं ॥ प्रसाद घेतला आदरें करूनी ॥ आप आपले घराला गुनी ॥ सर्व जातें जाहले ॥
॥ ६४ ॥ धन्य धन्य हा ब्राह्मण ॥ यासी प्रसन्न झाला सत्यनारायण ॥ त्या दिवसा पासू
न ॥ व्रत प्रसिद्ध झालें कलियुगीं ॥ ६५ ॥ आतां पुढें आरव्यान ॥ भिल्लाचें ही सांगेन ॥
उद्धरून पावला मोक्ष सदन ॥ कथा पावन एकावी ॥ ६६ ॥ ॥ इति श्री इतिहास संसमुच्च
ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ निषाद एक काष्ठे वेंचुनी ॥ नित्य विकावया
गांवांत आणी ॥ एके दिवशीं कांशी स्थानीं ॥ भारा आणून ठेविला ॥ १ ॥ तो झाला तु-

पाक्रांत॥ शतानंदाचे घरी येत॥ पाणी पिऊन विस्मित॥ मनीं बहुत झाला सो॥ २॥ हा
 ब्राह्मण निष्कांचन॥ याचे घरी इतुकें धन॥ खावया सीकाय कारण॥ तया लागीं पुसता
 झाला॥ ३॥ निषाद उ०॥ हे ब्राह्मणातुंदरिंद्री असतां॥ कोठून वैभव आलें आतां॥ दासी
 दासादि प्रभुता॥ प्राप्त झाली तुजलागीं॥ ४॥ हात जोडुनि ह्मणेत या॥ तूं समर्थ सांगाव
 या॥ मज वरी आतां करुनि दया॥ झालें तें सर्व सांगवें॥ ५॥ शतानंद उ०॥ सत्यनारा
 यण देव॥ तयासि पूजितां काय न होय॥ कलींत ज्याचा प्रभाव॥ शेषास ही न वर्णवें॥ ६
 ॥ त्याचें मी केलें पूजन॥ यथाविभवें करून॥ मज वरी तयें प्रसन्न॥ होऊनि वैभव दी
 धलें॥ ७॥ निषाद उ०॥ ब्राह्मणास साष्टांग नमन॥ करुनि ह्मणें देव सत्यनारायण
 ॥ यथाविधी त्याचें पूजन॥ मजलागीं सांगवें॥ ८॥ कोण विधान काय अर्चन॥ उपचा
 र विधी कोण॥ हे सर्व सांगें मजलागून॥ शरण तुज असें मी॥ ९॥ साधूचें जे कां वित्त॥
 समान उपकारी राहत॥ कांहीं गोष्ट न ठेवितां वृत्तांत॥ वदावें जी स्वामिया॥ १०॥ हे
 ऐकोनियां ते वेळां॥ ब्राह्मण सर्व सांगता झाला॥ राजा कृतार्थ जेणें जाहला॥ तो इतिहा
 स सर्वही॥ ११॥ श० उ०॥ कोणी एकराजा पुण्यवंत॥ केदारप्रणि पूरन गरांत॥ बहुत दिव
 सराज्य करीत॥ प्रजापाळ कथार्थिक॥ १२॥ शांतमधुरवाचकधीर॥ नारायणीतत्पर
 ॥ सेनापती धुरंधर॥ माझे आश्रमी येता झाला॥ १३॥ सत्यनारायणाचें अर्चन॥ मीं क
 रीत होतो जाण॥ हे पाहून तो आदरें करून॥ मज पुसता झाला॥ १४॥ मी त्यास सांगि
 तला प्रकार॥ तो विऐकें सर्व विस्तार॥ कामना इच्छूनि करिती जे नर॥ निष्काम करिती
 क्वचित्॥ १५॥ मज सांगितलें नारायणें॥ तें चि विधान सर्व पूर्ण॥ सांगता झालो त्याला
 गुन॥ पूर्वपीठिका ज्या परी॥ १६॥ त्याच प्रकारें जाण॥ पूजिता झाला सत्यनारायण॥
 राजाचें मनोरथ पूर्ण॥ दोते झाले तयें वेळीं॥ १७॥ पूजा करावी भक्ती करून॥ वित्तशाल्य
 विकर्जून॥ तोषत नाही नारायण॥ द्रव्यसंभारें करून॥ १८॥ श्रीनारायण परमात्मज जाण
 ॥ तयासीं सर्वांचा अभिमाना॥ सोसत नाही हे सत्यजाण॥ भक्तीनेच पूजावा॥ १९॥ सु
 दामदेवाचे पोदे भक्षण॥ प्रीतीनें करी नारायण॥ विदुरगृहीतें साजाण॥ आतिथ्यें क
 रून तोषला॥ २०॥ दुर्योधनाचे घरीं॥ पूजान अंगिकारी श्रीहरी॥ विदुराविषयें मंदिरिं॥
 राहना झाला गोविंद॥ २१॥ गोपी अजामेळ आणिव्याधा॥ हनुमंत विभीषण॥ आणि गीघ
 ॥ अधम काय जे कां प्रसिद्ध॥ दैत्य दानव तारिले॥ २२॥ ऐसें ऐकोनियां राजा॥ पूजासंभ्रा

रआणोनियांवोजा॥ मिळवूनिप्रीतीनेसमाजा॥ भक्तिपूर्वकपूजित॥२३॥ ऐसेनिषाद
 अकिंचन॥ भक्तिभावेकरीपूजन॥ सर्वभावेत्यासीशरण॥ जाईतुंसत्यनारायणाते
 ॥२४॥ यालोकींसर्वसुरवजाण॥ अंतींथ्रीहरीचेचरण॥ पावसीलहेमाझेवचन॥ सत्य
 सत्यजाणतू॥२५॥ ऐसेंऐकतांचितेवेळां॥ निषादेतयासिनमस्कारकेळा॥ तेथुनीआ
 पुलेघरींआला॥ राहताझालाआनंदें॥२६॥ आपलेस्वजातीजन॥ निषादेसर्वबोला
 वून॥ सांगीतलेंवर्तमान॥ सत्यनारायणपूजेचें॥२७॥ मनींनिश्चयकेलातयानें॥
 आजकाष्ठविक्रयांतजेंधन॥ मिळेलत्याचेंसाहित्यआणून॥ सत्यनारायणपूजीनमी
 ॥२८॥ हानिश्चयकरुनिगेला॥ तींअनायासेंधनपावला॥ चतुर्गुणिततयेवेळां॥
 आनंदझालामनांत॥२९॥ आपुलेघरींयेऊन॥ स्थियेसीबोलावून॥ सांगताझा
 लाप्रेमेकरून॥ पूजासामग्रीआणीतू॥३०॥ तीऐकूनआनंदयुक्त॥ पूजनाचेंसा
 हित्यआणित॥ गोधूमचूर्णआणिघृत॥ दुग्धदार्कराआणिली॥३१॥ त्यांचाकरुनि-
 यांपाक॥ आणिकपक्वान्नेंअनेक॥ पुत्रपौत्रादिआप्तसकळिक॥ अर्चनालागींबो
 लाविले॥३२॥ ब्राह्मणउपाध्याययेऊन॥ स्थापितेझालेसत्यनारायण॥ यथाविधी
 पूजनकरवून॥ कथाश्रवणकरविली॥३३॥ भक्तिभावेनमस्कार॥ करिताझालानिषा
 देश्वर॥ प्रसादेसर्वासीआदर॥ सेवितेझालेतत्काळ॥३४॥ यालोकींभोगवासना॥
 जीजीकेलीत्यांनींकत्यना॥ तेदेताझालासत्यनारायण॥ अंतींसान्निध्यतयांतें॥३५
 ॥ इतिथ्रीइतिहाससमुच्चयेद्वितीयोऽध्यायः॥२॥ ॥सूतउवाच॥ ॥आतांकथा
 इतिहास॥ पुढीलअनुसंधानविशेष॥ जेणेंकृतार्थझालावैश्य॥ रायाचियाउपदेशें॥१
 ॥मणिपूरनगरांत॥ चंद्रचूडनामेंराजाविरच्यात॥ त्यानेंमेळवूनजनसमस्त॥ सत्यना-
 रायणपूजिताझाला॥२॥ रत्नपूरचाराहणार॥ साधुनामेंवाणीथोर॥ नौकेंतभरून
 धनफर॥ येताझालानदीमार्गे॥३॥ बहुतजनांचासमुदायतेथ॥ पाहताझालाय-
 थार्थ॥ मनींधरूनियांमनोरथ॥ येताझालातेठायीं॥४॥ चांदवेलखलरवींतगहन॥
 मणीमोत्यांजीशोभायमान॥ नृत्यवाद्येंआणिगायन॥ तेंहीऐकताझाला॥५॥ ब्रा
 ह्मणकरितीवेदाध्ययन॥ ऐसेंमनोहररम्यस्थान॥ पाहूनइर्षयुक्तमन॥ वैश्यचेंजा
 ह्मेळें॥६॥ कर्णधारासिंहणवचन॥ मीपाहोनयेतोपरतो॥ तोंपर्यंतनीकायेथून॥
 जालतुझीनकरावी॥७॥ त्यावेळींसेवकजन॥ हातजोडूनबोलतीवचन॥ आज्ञा

तुमची प्रमाण ॥ पाहूनियावें स्वामिया ॥८॥ वैश्य नावें तू न उतरून ॥ नमस्कारून
 यांस भाजन ॥ पुसता झाला तयां लागुन ॥ काय येथें होतसे ॥९॥ सभ्य बोलती व
 चन ॥ येथें सत्य नारायणाचें अर्चन ॥ कलियुगीं ऐसा देव जाण ॥ दुसरानाहीं सर्वथा
 ॥१०॥ राजालोकांचे हिताकरितां ॥ पूजनची करी प्रसिद्धता ॥ कलियुगीं हा प्रकार
 वाढतां ॥ लोकतरतील समस्त ॥११॥ दोन घटिका येथें राहून ॥ कथा ऐक परमगहन ॥
 नंतर प्रसाद घेऊन ॥ जावें आपुले नौके वरी ॥१२॥ ऐसी ऐकूनियां साधुवाणी ॥ बरें
 बोलत पांलागुनी ॥ कैसें पूजन करावें कोणी ॥ हे सर्व सुनी सांगावें ॥१३॥ स० उ० ॥ स
 त्य नारायणाचें पूजन फळ ॥ ब्रह्मा आणि देव सकळ ॥ सांगावयांना ही प्रबळ ॥ ऐसा-
 कलियुगीं फळदाता ॥१४॥ परंतु थोडें तुजलागुन ॥ सांगतो ऐक प्रेम करून ॥ निर्धनी
 होऊनि धनवान ॥ अति उत्तम सुरवभोगी ॥१५॥ अपुत्री पुत्रवान होऊन ॥ अंधा येती
 नयन भराज्य गेलें तयालागुन ॥ प्राप्त होय तत्काळ ॥१६॥ जीजी कामना करिती जन्म ॥
 ती मी देतो सत्य नारायण ॥ पूजकांचें सर्व विघ्न ॥ तत्काळ नासत ॥१७॥ साधुवाणी हें ऐ-
 कून ॥ गळ्यांत आंग बस घालून ॥ सभ्यांस नमस्कार करून ॥ बोलता झाला ते वेळां ॥१८॥
 ॥ सा० ॥ मजला संतती नाहीं जाण ॥ कृपा करून सत्य नारायण ॥ पुत्र अथवा कन्यार-
 त्ना ॥ रूपे नें जे देईल ॥१९॥ पताका कांचनी करून ॥ मी पूजीन सत्य नारायण ॥ हे ऐकू
 न समस्त जन ॥ स्मणती प्राप्त होय तुजलागीं ॥२०॥ ऐकून हें प्रतिउत्तर ॥ संतोष लें त्याचें
 अंतर ॥ करूनि श्रीहरी सनमस्कार ॥ प्रसाद येता झाला ॥२१॥ तेथून आला नावे वरी
 ॥ सेवकांस आज्ञा करी ॥ नौका चालवावी सत्तरी ॥ घराप्रती येता झाला ॥२२॥ स्थिये नें
 मंगळ वैभवें ॥ साधुओं वाडिला जीवें भावें ॥ आनंदें करून स्वभावे ॥ श्रीहरी सी भजन
 से ॥२३॥ गेला कौतुकें कांहीं काळ ॥ क्रतु स्नात झाली वेल्हाळ ॥ पतीचे संयोगें करूनितत्का
 ळ ॥ गर्भधारण करिती झाली ॥२४॥ नऊ मास भरतां जाण ॥ प्रसवली कन्यारत्न ॥ मुस
 के वळरो हि जीरमण ॥ नेत्र कमळासारिरवे ॥२५॥ साधु करूनि मंगळ स्नाना ॥ करी क-
 न्येचे मुरवाय लोकना ॥ ब्राह्मणां आणि बंदी जनां ॥ द्रव्य अपार दीधलें ॥२६॥ जन्म पत्र च
 र्त्तवूनी ॥ कलावती नाम ठेवूनी ॥ ब्राह्मण आनंदें करूनी ॥ जाते झाले स्वस्थाना ॥२७॥
 कलानिधी चंद्रासी स्मणत ॥ तो वचे मुरवावरी यास करित ॥ कलावती नाम ठेवित ॥ स्मणी
 न्नि सर्व ब्राह्मण ॥२८॥ शुक्ल पर्क्षी कळा बाढत ॥ तें शीती थोर होत ॥ थोडा वस्थाती सयेत ॥

विवंचनाकरीलग्नाची ॥२९॥ गोकचनपूरविरव्यात ॥ तेथें शंखपतीवाणीराहत ॥ ध
 निकआणिकुळवंत ॥ वरनेमिताझाला ॥३०॥ शुभादिवसलग्नपाहून ॥ कन्याअर्पिली
 त्यालागुन ॥ अग्नीब्राह्मणांचेसाक्षेन ॥ उग्नकरिताझाला ॥३१॥ वाघनृत्यादिगीत ॥
 याचकांबहुतद्रव्यदेत ॥ सोहळाकेलादिवससात ॥ आंदणफारदीधले ॥३२॥ जामा
 तासीपुत्रमानून ॥ घरीठेंविलातक्षण ॥ सत्यनारायणाचेंअर्चन ॥ केलेनाहीजाणपां
 ॥३३॥ इतितृण ॥ सूतउग ॥ आतांसाधूचाइतिहास ॥ श्रवणकरासांगतोतुम्हांस ॥ भोगी
 नियांसर्वविलास ॥ अंतीसान्निध्यपावला ॥१॥ पाहूनियांसुमुहूर्त ॥ व्यापारकरावयासी
 निघत ॥ मणीमोतीरत्नेबहुत ॥ मोकेंतभरूनचालला ॥१॥ संगेंऊनजामाता ॥ देशांत्सी
 प्रयाणकरित ॥ एकनगरअनिअद्रुत ॥ नर्मदातीरीं पाहिलें ॥३॥ तेथेंजामातासहित ॥ रा
 हिलात्याजागेंत ॥ क्रयविक्रयआसमंतांत ॥ करीतसेआनंदें ॥४॥ करावेंसत्यनारा
 यणाचेंपूजन ॥ हेंतयासीनाहीस्मरण ॥ धनधान्यामाजीप्रमादेंकरून ॥ सदांलुब्ध
 जाहला ॥५॥ त्याकर्मविपाकेंकरून ॥ तापपावलापरमगहन ॥ एकंदिवसीत्यान
 गरांतजाण ॥ चोरींराजभांडारफोडिलें ॥६॥ त्यांतीलमणिमोतियांच्यामाळा ॥ घेते
 झालेपाहूनसकळा ॥ निद्रेनेव्यापिलेंरक्षपाळां ॥ कोणीपाहतानझाला ॥७॥ सूतमा
 गधबंदीजन ॥ जागेकरितीराजालागुन ॥ शौचविधीस्नानकरून ॥ बसतांझाला
 सिंहासनीं ॥८॥ सेवकजनसर्वयेऊन ॥ करूनियांसाष्टांगनमन ॥ सांगतीवर्तमान
 ॥ चोरेंभांडारफोडिलें ॥९॥ रत्नमाळादिधन ॥ नेलेसर्वहरणकरून ॥ आज्ञाकेलीस
 मस्तांलागुन ॥ धरूनआणाचोरांति ॥१०॥ नआणितोतस्कर ॥ होईलनुमचाघात
 फार ॥ हेंऐकूनदूतविचार ॥ करितेझालेतेंधवां ॥११॥ शोधितीग्रामांतर ॥ कोठेंनळा
 गेत्याचाथार ॥ विलापकरितीनानाप्रकार ॥ आतांकायकरावें ॥१२॥ राजाआतांदंड
 करून ॥ घेईलसर्वांचेप्राण ॥ ऐसेंमनांतभयमानून ॥ कायकरितेझाले ॥१३॥ पर
 देशीसाधूसजाणून ॥ थोरचोरदाचस्थापून ॥ त्यासीकेलेबंधन ॥ साधुजामतासहित
 ॥१४॥ रत्नेआणिमौक्तिकमाळा ॥ वस्त्रेंघेतलींसकळा ॥ पुढेंघालूनदीघाला ॥ राजापा
 शींआणिले ॥१५॥ प्रतिकूळहरीत्यासझाला ॥ स्मणूनराजाकांहींनबालिला ॥ धनत्या
 चेंतयेंबेळां ॥ राजभांडारींठेविलें ॥१६॥ साधूयासकारागृहीं ॥ घालतेझालेजामा
 तासही ॥ लोहशृंखळापायांतत्याही ॥ सेवकजनींघातल्या ॥१७॥ साधुजामाता

सहित॥ चारंवारविलापकरित॥ स्मरणेपुत्रहेतात॥ धनआपुलेंकोठेंगेले॥ १८॥ को
ठेंमाझीभार्याअसेल॥ कलावतीकायकरील॥ विधाताझालाप्रतिकूळ॥ आतांका
यकरावें॥ १९॥ ऐशादुःखांतनिमग्न॥ होऊनिकरीचिंतागहन॥ मोठयाप्रयासें हें
धन॥ मेळविलेंहोतेंमी॥ २०॥ कोणत्याकर्मविपाकेंकसून॥ कोणत्यापापाचेंआच
रण॥ मींकेलेकायस्मरण॥ चिंतेंतवर्षेलोटलीं॥ २१॥ प्रतिकूळहरीहोत॥ घरीजें
होतेंधनसंचित॥ राजदंडेंतेंगेलेंसमस्त॥ राहिलेंतेंचोरेंनेलें॥ २२॥ भार्याझालीअ
तिदुःखित॥ पतीचेंकल्याणइच्छित॥ वस्त्येंआणिपात्रेंसमस्त॥ सर्वविकोनिरवात
सो॥ २३॥ घरीकांहीनराहिलेंजाण॥ मगकन्येसहितआपण॥ काष्ठेंवेंचूनरानांतून॥
निर्वाहकरितीझाली॥ २४॥ अन्नआच्छादननसतांघरीं॥ कन्यातिचीकायकरी
॥ राहनहोनाब्राह्मणशेजारीं॥ त्याचेघरींजातसे॥ २५॥ तोंनेथेंसत्यनारायणाचेंअर्च
न॥ करीतहोताएकब्राह्मण॥ कलावतीकसूननिमन॥ कायतेथेंबोलली॥ २६॥
पिताआणिभ्रतार॥ घरासयेतीलसत्वर॥ तूंमजपावसीसर्वेश्वर॥ तरीमीपूजनकरी
ना॥ २७॥ ऐशीतीप्रार्थनाकरित॥ तथास्तुस्मरणीसभास्थ॥ कथाऐकूनप्रसादघेत
॥ प्रातःकाळींघरींआली॥ २८॥ आईस्मरणेकलक्षणा॥ कोठेंराहिलीसकोणेंकारणा॥ स
त्यनारायणकथापूजना॥ सर्वतीसांगतसे॥ २९॥ मातेमींइच्छापूजेचीकसून॥ आ
हेंजरीकांतूंस्मरणीजाण॥ जनकआणिभ्रतारमिळून॥ घरींयावेयासाठीं॥ ३०॥ माते
चेआलेंप्रनास॥ भिक्षार्थगेलीनगरांत॥ नकरितांआयासबहुत॥ धनफारमिळालें॥
॥ ३१॥ तिणेंआणोंनिसाहित्य॥ पूजाकलावतीकरित॥ लीलावतीसहित॥ भक्तिभा
वेंकरोनी॥ ३२॥ कलावतीचेपूजेकसून॥ प्रसन्नझालानारायण॥ कृपावंतआनंद
घन॥ त्याचेंवर्णनकोणकरी॥ ३३॥ सत्यनारायणउ०॥ पूजेचेंमाहात्म्य॥ वर्णनश
कतीनिगम्यागम॥ देवाधिदेवपुरुषोत्तम॥ भक्तिभायेंतोबतो॥ ३४॥ मुक्तिमुक्तिदेणा
रा॥ त्यासिनसोसेगर्वाचाभार॥ ब्राह्मणस्मरणेचमत्कार॥ श्रीहरीनेंदारवविला॥ ३५॥
॥ कलावतीकरितांपूजन॥ त्यादिवशींचसत्यनारायण॥ राजाचेस्वभांतयेऊन॥ का
यबोळताझाला॥ ३६॥ साधूचाअपराधनसतां॥ बंधनकलेंतत्वतां॥ मुक्तत्यासकरीं
आतां॥ आज्ञाभासीतुज॥ ३७॥ स्वपर्यंकावरती॥ राजानेंनिद्राकेलीहोती॥ विप्र-
ह्वयेंतयाप्रती॥ बोधकरिताझाला॥ ३८॥ मायाहरीचीप्रगटली॥ निद्रारायाचीगेली॥

विस्मितहोऊनितयेवेळीं॥आश्चर्यकरीमनांत॥३९॥गुरुआणिगणपती॥आदरेंक
रुनिकमळापती॥सरवेअबलोकूनिघृतीं॥सिंहासनीबैसला॥४०॥सर्वघृतांत
तयेवेळां॥मंत्रियांसिसांगताझाला॥ऐकोनिप्रधानादिकतयाला॥कायबोलतेझा
ले॥४१॥हेराजेद्रास्यमांत॥पाहिलेंतेंआहेसत्य॥मनांतझालाहर्षयुक्त॥मायाहरी
चीप्रबळ॥४२॥कारागृहांतून॥तत्काळसाधूसआणून॥सन्निधतयाबैसवून॥
पुसतसेआनंदें॥४३॥रा०३०॥कायतुझेकुळगोत्र॥कोणदेशपवित्र॥येथेंयेण्यास
कायनिमित्त॥हेंसर्वसांगाचेमजपासीं॥४४॥साधुरुवाच॥रम्यरत्नापुरनगर॥
आह्मीतेथीलराहणार॥क्रयविक्रयाचाव्यवहार॥यातीवाणीअसोआह्मी॥४५
॥मणीमोतीहिरेरत्न॥विकाचींकरूनियांप्रयत्न॥राजदूतींहेसर्वज्ञ॥तस्करस्वपू
निआणिलें॥४६॥चोरनाहींआह्मींजाण॥मनांतपाहेंविचारून॥राजदूतींतुम-
च्याभयानें॥धरूनआणिलेंआह्मासीं॥४७॥अपराधनसतांयथार्थ॥केलाआ-
स्मांवरअनर्थ॥आतांआह्मींकोणतापरमार्थ॥करावाइंसुचेना॥४८॥उक्तदिसेतेंक
रींआतांचडिला॥हेंबोलोनिउगाराहिला॥ऐकूनियांनिश्चयकेला॥त्याचवेळेराजा
नें॥४९॥तत्काळबंधापासून॥उभयतांतेंमुक्तकरून॥नापितातेंआणवून॥३मशू
दोघांचाकरविला॥५०॥गोधृतांततिळमिळवून॥अंगींउरणेंलावून॥उष्णोदकें-
स्नानेंघालून॥वस्त्रेंदिधलींतयांसीं॥५१॥पक्कानेंसहितभोजन॥नानाप्रका
रेंकरवून॥उभयतांसिसत्कारेंकरून॥तांबूलदीधलें॥५२॥केलाबहुतआदर॥दुः
स्वभोगीतहोतेफार॥त्याव्यथेचापरिहार॥केलाराजानेंतत्त्वतां॥५३॥ऐसासन्धा
नपावून॥साधूबोलेराजालागून॥राजेद्राहृपाकरून॥मजआज्ञाद्यावीजी॥५४॥
स्वामीतुमचेकारागृहीं॥दुःस्वभोगिलेंबहुतपाहीं॥आतांआह्मांसलबलाहीं॥नगरा
प्रतीपाठवा॥५५॥आज्ञाद्यावीमहाराज॥जामातासहमज॥ऐसेंबोलोनि सह
ज॥उगाचितोराहिला॥५६॥ऐशीसाधूचीवाणी॥ऐकोनियांतेंचक्षणीं॥कोशा
धिकारीबोलावूनी॥आज्ञाकरिताझाला॥५७॥द्रव्यआहेत्याचेंसंचित॥तेंमैंकेंत
भरूनित्वरित॥साधूयासआज्ञादेत॥जावेंआपुल्यागृहासीं॥५८॥राजाज्ञापेड
न॥साधूचालिलातेथून॥नौकेवरीबैसून॥नदीमार्गेचालिला॥५९॥जामातसा
धूतेवेळा॥गीतवाद्यकरिताझाला॥मंगळकरूनचालला॥पूजनासबिसरलापै

॥६०॥ सत्पनारायणदेव ॥ कलियुगींचा अनुभव ॥ पूजन करील मनोभावे ॥ त्यावरी
 कृपा करीतसे ॥६१॥ सर्व कामना देऊन ॥ करी त्याचे मनोरथ पूर्ण ॥ ऐसादेव कृपाघन ॥
 त्यास करे भजाना ॥६२॥ इति चतुः ॥४॥ ॥ सूत उवाच ॥ शौनकादि ऋषिगण ॥
 ऐकाद्वीचे मद्भिमान ॥ तापत्रयांत पडेल जन ॥ त्यास कृपेने उद्धरितो ॥१॥ तो तापस
 रूप धरून ॥ करी साधूंचे विडंबन ॥ ती कथा गहन ॥ ऐका वीजीचे भावे ॥२॥ ता० उ० ॥
 नौकेंत काय भरलें धन ॥ हे सांगावे मजलागुन ॥ साधु बोलेल तापत्रे पूर्ण ॥ नौकेंत भ
 रियेली ॥३॥ आद्वीतरणीवर बसूनी ॥ जातों नदी मार्गे करूनी ॥ विरोधी प्रयोज
 नीं ॥ काय कारणें करितां ॥४॥ तापस ऐकतां वचन ॥ ह्मणेल तापत्रे करून पूर्ण
 ॥ मनीं इच्छांत चि जाण ॥ तथास्तु होय ऐसेंची ॥५॥ त्यावेळे सर्व धन ॥ गुप्त झालें
 नौकेंतून ॥ साधू ऐसें पाहतां जाण ॥ बोलता झाला जामातासी ॥६॥ नौकेंतील सर्व ध
 न ॥ जाऊन लतापत्रे जाण ॥ दिसती मजलागुन ॥ द्रव्यांतील गेलें कोठें ॥७॥ ऐसें ऐ
 कून तत्काळ ॥ मूर्छित पडला तेवेळ ॥ विलाप करूनि प्रबळ ॥ दुःखें शोक करी पैं ॥८॥
 तो जामात बोलत वचन ॥ तापसाचा केला अपमान ॥ आतां त्यासी जावें शरण ॥ स्मरण
 नाहीं तुझ्यास ॥९॥ गळ्यांत वस्त्र घालून ॥ गेला तापसा शरण ॥ महाराज तुझी की
 ण ॥ नकळं मज स्वामिया ॥१०॥ यक्ष किन्नर गंधर्व ॥ की देवांचाही देव ॥ मी न जाणतां
 प्रभाव ॥ सहज वृत्ती बोलिली ॥११॥ माझे विडंबनाचे कारण ॥ सर्व सांगावे मजलागु
 न ॥ तत्काळ कृपावंत होऊन ॥ तापस बोलता झाला ॥१२॥ ता० उ० ॥ आपुलें मन आ
 पणास ॥ शत्रु मित्र या दोघांस ॥ मोठे पणाचा इतिहास ॥ सोडी आतां तूं साधू ॥१३॥
 आपले मूढपणाचे योगें ॥ विसरलासी जे कलें मार्गें ॥ बंद चूडस मुदाय संगें ॥ नाराय
 ण पूजित होता ॥१४॥ अनपत्य मी कृपा करून ॥ पुत्र अथवा कन्यारत्न ॥ मजला दे
 शी नारायण ॥ तरी पूजीन यथाविधी ॥१५॥ तू धनाचे गर्व भरित ॥ पूजा विसरला
 ससत्य ॥ सर्व व्यापी तो भगवंत ॥ तुज प्रचीन दावीतसे ॥१६॥ पूर्वी ऐसाच रपावुनी
 ॥ कन्या झाली तुजलागुनी ॥ मूर्खा आतां तरी उमज मनीं ॥ बोलोन रूपदार विलें
 ॥१७॥ साधु करी साधां गन मन ॥ गळ्यांत वस्त्र घालून ॥ ह्मणे मी अपराधी गह
 न ॥ गदगदवाणी बोलतसे ॥१८॥ जयजयाजी सत्य नारायणा ॥ जयजयाजी अ
 परंपर गहना ॥ जयजयाजी सर्वातीत निर्गुणा ॥ विश्व व्यापक तूं चि ॥१९॥ तूं सत्व

सत्यनारायणकथा.

(६९)

रूपनिरंजन ॥ तूंकुपेचासागरपूर्ण ॥ तुझेआधारेंप्राणिमात्रजाण ॥ चारीयुगींव
 र्तेती ॥ २० ॥ तूंदेवाधिदेवजगन्निवास ॥ तूंचिरवराजगदीश ॥ द्रव्यमदेआह्लांस ॥ स्म
 रणनाहींतुझेकीं ॥ २१ ॥ माझेबुद्धीचेक्षमापन ॥ करींआतांकृपाभिधान ॥ वारंवारस्म
 रण ॥ करीनहेंजाणपां ॥ २२ ॥ ऐशीस्तुतीकरूनिमुद्रालक्ष ॥ स्थापिलेतेथेंप्रत्यक्ष ॥
 मजलाआहेतुझेचरणसाक्ष ॥ पोंचतांचिघरींपूजीन ॥ २३ ॥ प्रसन्नहोऊनिनारा
 यण ॥ ह्मणालेतुझेइच्छापूर्ण ॥ पुत्रपौत्रांसमवेतजाण ॥ नानाभोगभोगिशी ॥ २४
 ॥ भोगूनसर्वसंपदा ॥ अंतींमाझेसन्निधपदा ॥ नहोतांतुजलाआपदा ॥ सररेवाहें
 यालांकीं ॥ २५ ॥ ऐसेंदेऊनचरदान ॥ अंतर्धानपावला नारायण ॥ साधुआपलेनौ
 केतबसून ॥ चालताझालास्वगृहा ॥ २६ ॥ आपलेनगराजवळ ॥ येताझालातत्का
 ळ ॥ दूतपाठविलातेवेळ ॥ लीलावतीससांगावया ॥ २७ ॥ साधुजामातासहित ॥ ह्
 तरुत्यहोऊनियांयेत ॥ पतिव्रताकन्येमहित ॥ पूजाकरीसत्यनारायणाचीं ॥ २८ ॥
 पूजासमाप्तझाल्यावर ॥ साध्वीनिघतीझालीसत्वर ॥ संगतींसरवीजनांचेगजर
 ॥ नावेजवळीपातली ॥ २९ ॥ कलाचनीप्रसादनघेतां ॥ भिघांनिआलीतत्त्वता ॥ पति
 मुखपाहण्याचींउत्सुकता ॥ तेंथेंहेंवर्तले ॥ ३० ॥ अयज्ञाप्रसादाचींझालीं ॥ त्याकार
 णेनौकाबुडाली ॥ साधुह्मणंतयेवळीं ॥ माझेविटंबनकांपीकेले ॥ ३१ ॥ कारागृहीं
 बहुतप्रकार ॥ दुःखभांगिलेंदिवसफार ॥ याग्याचीवर्णीअपार ॥ काचकरूमी-
 आतां ॥ ३२ ॥ पुत्रार्वाणमाझामंमार ॥ वृथाझालादुस्तर ॥ आतांमाझेजीवासीधि-
 कार ॥ नानाप्रकारेंविलापकरी ॥ ३३ ॥ पतीमरणांकून ॥ कलाचनीशाककरीदारुण ॥ इ
 तक्यांतलीलावनीपूजासाम्त ॥ मंगलेकरीतआली ॥ ३४ ॥ जामातांचेझालेनिधन ॥ हेऐ
 कतांचशोकपूर्ण ॥ कलाचनीसपुढेंघेऊन ॥ रुदनकरीअपार ॥ ३५ ॥ स्वामीकृतार्थअस
 तां ॥ कायझालीहीअवस्था ॥ धिक्कारतुझियाप्रभुत्वा ॥ असेंबोळूभरादुतसे ॥ ३६ ॥
 कन्येचेमुखफडंपाहे ॥ तांतिचाभृगांकउतरलाआहे ॥ मातेच्यामुखफडेंतीपाहे ॥ प
 डलीधरणींमूर्च्छित ॥ ३७ ॥ कर्दकीस्तंभाचेपरी ॥ पडतांचझालीघाबरी ॥ सावधहोऊ
 निसत्तरी ॥ पित्याचेमुखपाहतसे ॥ ३८ ॥ रूपेंअन्यंतसुंदर ॥ नेत्रांतूनिबाहेनीर ॥ मो
 तींसारवेहदयावर ॥ शोभायमानहोतसे ॥ ३९ ॥ हाप्रियनाथसमर्थ ॥ मजवरी
 कांकेलाअनर्थ ॥ आतांजिणेमाझेव्यर्थ ॥ झालेअसेंतुजविणे ॥ ४० ॥ पतीचे-

स्त्रीअर्धांगा॥ हंवेदांतआदेचांग॥ अर्धांगजातांहेअंग॥ केसेराहीलसमर्था॥ ४१॥ क
लावतीआणिलीलावती॥ साधुसहितआणियुवती॥ शोकसमुद्रांतबुडती॥ मगकाय
वर्तसेऐका॥ ४२॥ आकाशवाणीनेवेळेझाली॥ तीकलावतीनेऐकिली॥ प्रसादनघेतां
अली॥ झणोनिसोभदा॥ ४३॥ आतांप्रसादघेईतूंआदरे॥ पतीपावशीलसादरे॥ हे
ऐकतांपरमादरे॥ प्रसादसेवितीजाहली॥ ४४॥ न्यवेळेसमन्यनारायणें॥ करुणा
करपरायणें॥ रूपातक्षणीकंन्नीत्याणें॥ ऐसेमहिमानकृपेचें॥ ४५॥ नौकापाण्यांतबु
डली॥ तीजामातासहितनिघाली॥ साधुधांवूनतयेवेळीं॥ जामातासीभेटला॥ ४६॥
जामातमृत्युगृहींगेला॥ तोमाघाराफिरोनिआला॥ हंपाहतांचिजनाला॥ विस्मय
फारझाला॥ ४७॥ झणतीसमन्यनारायण॥ कोणजाणेंविंदान॥ पावतोभक्तांलागुन
॥ कलियुगींतत्काळ॥ ४८॥ साधुजामातासहित॥ स्त्रीकन्येचाधरूनहात॥ घरींआ
लेसमस्त॥ याचकांतेगौरविनें॥ ४९॥ लक्षमुद्रांचेंस्थापन॥ केलेहीनेंतेंआणून॥ पूजा
संभारतयारकरून॥ चांदवेतेंयेलाविले॥ ५०॥ पताकाकांचनीकरून॥ सोयरेआप्त
जन॥ ब्राह्मणवेदघोषकरून॥ पूजाकरवितेझाले॥ ५१॥ सुवर्णपुष्पआणिकळे॥ दे
वासिअर्पिलींसकळे॥ भक्षभोज्यादिनिर्मळे॥ नानाप्रकारीकरीतसे॥ ५२॥ घोडशोपचा
रींभगवतें॥ पूजिताझालाजामातासहित॥ मगप्रार्थनाकेलीबहुन॥ वास्तुदेवतोषवि
ला॥ ५३॥ सा०७०॥ प्रणमामिमहासिद्ध॥ तूंसत्यनारायणप्रसिद्ध॥ मीमूढममापरा
ध॥ क्षमाकेलेपाहिजे॥ ५४॥ स्फुरस्फुरांप्रती॥ नागगंधर्वांचीरीती॥ तुझेहानींजग
त्यती॥ कळासूत्रसर्वांचें॥ ५५॥ तुझेकृपेनेंचालती॥ तुझेकृपेनेंचालती॥ तुझेकृपे
शिजगतीं॥ वर्ततीतुझियासंधानें॥ ५६॥ आतांकरूनमजरूपा॥ करुणाकराज
गडूपा॥ माझीपूजाअंगिकारानिजरूपा॥ माजीठावदेई॥ ५७॥ ऐंशीप्रार्थनाक
रूनिवणिक॥ तत्काळकरितीप्रणिपात॥ ब्राह्मणभोजनकरवूनसमस्त॥ तोषविलें
भूदेवां॥ ५८॥ पुत्रबंधुआप्तजन॥ सर्वादीधलेसेभोजन॥ यालोकींस्फुरवभोगून॥
अंतीविष्णुपदपावला॥ ५९॥ याविधानेंकरून॥ करीलसत्यनारायणाचंपूजन॥
त्याचेसर्वमनोरथजाण॥ तोदेवपुरवील॥ ६०॥ जीजीकामनामनांतून॥ करील
तीसिद्धीपावेजाण॥ कलियुगींहेपूजन॥ स्वतःप्रकटूनचालविलें॥ ६१॥ इतिश्रीइ
तिहाससमुच्चयेश्रीसत्यनारायणकथाकथननामपंचमोऽध्यायः॥ ५॥ समाप्त॥

श्रीरामजन्मकथा प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसीतागमचंद्राभ्यांनमः॥ तृप्तीश्रोतेभाविक्॥ कविमुद्गार
 त्वपरीक्षक॥ श्रोतांदरवोनिमृगांक॥ वक्तासोमकांतपाद्मरे॥१॥ तुष्ठीबोधसमुद्गी
 चींमुक्तेपवित्रे॥ कींचेतन्यनभीचींदिव्यनक्षत्रे॥ कींचेराग्रयनीचींसुमनेविचित्रे॥
 संतरूपेविकासी॥२॥ कींनिश्चलगमकथामृतपात्रे॥ ज्ञानभगिनपिकलींक्षेत्रे॥
 कींमजनपर्याचींसरोवरे॥ संनस्त्रीभरतींढो॥३॥ सूर्यवंशपूषणअद्भुत॥ अयोध्ये
 प्रतीराजादशरथ॥ त्याचीपट्टराणीविरच्यात॥ बहुकुशलकौसल्या॥४॥ समित्राकै
 केयीस्वरूपवंत॥ दोषींसवरीरावदशरथ॥ आणिकमानशंपरणीत॥ भोगांगनासुं
 दरा॥५॥ ज्ञानकळाकौसल्यासती॥ समित्राकैवळसद्गुनी॥ कैकेयीतेप्रकटप्रकृती
 ॥ रजतेमयुक्तसर्वदा॥६॥ कैवळविवेकभूर्तिमंत॥ नांविअजपाळस्तनदशरथ॥ जो
 परमयोद्धारणपंडित॥ धनुर्विद्यासर्वजाणो॥७॥ अंधारामाजीशब्दउपटतां॥ तेथे
 चिबाणमारीअचचिता॥ धन्यतयाचीद्वस्तकुशलता॥ वीरदशरथाऐसानसे॥८॥
 परीपंटीनसेपुत्रसंतान॥ तंणेंराजेन्द्रदिसेउद्दिग्ग॥ पुत्रावीणशून्यसदन॥ बालती
 शास्त्रज्ञपंडित॥९॥ शरीरजैसेंप्राणावीण॥ तारुण्यावीणपंचबाण॥ दयेवीणव्य
 र्थज्ञान॥ शांतीवांचुनिवैराग्य॥१०॥ असोराजादशरथ॥ संततीलगींचिंताकांत॥

नदाविपिनंगहनद्विडन ॥ मृगयाभिषेकमूनी ॥ ११ ॥ नावडे छत्रमिंहासन ॥ नावडे
 चातुर्यकलागायन ॥ बहुनकलेप्रयत्न ॥ परीमंनाननहोयची ॥ १२ ॥ तोदशरथेस्वप्नदे
 शिवलं ॥ दोघंपुरुषआपणवधिले ॥ आणियंकस्थियमीमागिले ॥ अपराधेवीणसर्वथा
 ॥ १३ ॥ गजवर्जानिउठिलान्वरित ॥ काणासीनबालेप्रकयत ॥ वसिष्ठगृहामजाउनित्य
 रित ॥ नमोनिस्वप्नमांगतये ॥ १४ ॥ गुरुबालेहंदुष्टस्वप्न ॥ तीनशवापदेयमीवधीन ॥
 मगयाचीशांतीकरून ॥ दोषदूरकरावा ॥ १५ ॥ गुरुआज्ञेनेनेदिवशी ॥ राजेंद्रमिपाला
 मृगयसी ॥ वासरमणीगेल्याप्रस्तासी ॥ परीशवापदनसांपडे ॥ १६ ॥ पडिलाअन्यंतअंध
 कार ॥ एकलाद्विडेनृपवर ॥ धनुष्यामीलावृनिशर ॥ शांधीकांतारनेधवां ॥ १७ ॥ तोएकस
 रोवराचेनिरी ॥ गजागुप्तयेसेवृक्षावरी ॥ कानाडीआहनिनेअवसरी ॥ कर्णीऐकेसांचोल ॥ १८
 तोतमागींआवण ॥ आलामायबापघेऊन ॥ दिवसाचहुतविघ्नआणि उग्या ॥ झणोनरा
 त्रींगमनकरी ॥ १९ ॥ दोघंपुढेहंवादावरीघरुमी ॥ आवणतीर्थद्विडेमदिनी ॥ तांत्यासरोव
 राचेतीरीयेरुमी ॥ उभाराद्विडानाचेक ॥ २० ॥ तोतींरुहेझणतीआवणा ॥ आह्मांकरवीउद
 कपाना ॥ ऐकतांऐसीयावचना ॥ कावडरुग्यादींविडी ॥ २१ ॥ हातीकमंडलूघेऊन ॥ जीवनीं
 प्रवेशलाआवण ॥ दशरथेसांचोलगेकोन ॥ निर्वाणचाणसांडिला ॥ २२ ॥ संपक्षबाणहृद
 यींभेदला ॥ हातींचाकमंडलूरुग्यापडला ॥ दंढभूमीवरीटाकिला ॥ प्राणचालिलाआ
 वणाचा ॥ २३ ॥ झणगेकोणसभाराचावाण ॥ करीनआलानामस्मरण ॥ हृदयनिबालें
 संपूर्ण ॥ केलेपावनमजलागीं ॥ २४ ॥ ऐकोनिमनुष्याचेवचना ॥ नृपवरजवळीआला
 धावून ॥ तंवतोपडिलाअसेआवण ॥ रामस्तवनकरीतयी ॥ २५ ॥ मगझणंकर्मापा
 पकरी ॥ पडलीद्वन्यामजवरी ॥ आवणझणगेग्यानकरीं ॥ रवेदकाहींमर्यथा ॥ २६ ॥
 माझींमायबापेंरुद्धीन ॥ तयांसीकरवींउदकपान ॥ मगमीसाडीनप्राण ॥ सत्य
 जाणराजेंद्रा ॥ २७ ॥ दोघंपुढेअन्यंतपाहीं ॥ त्यांचेसंस्मृतीकोणीनाहीं ॥ दशरथग
 द्विवरलाहृदयीं ॥ शोकावतींपडियेला ॥ २८ ॥ आवणझणेदशरथा ॥ उदकदोघां
 पाजूनित्यतां ॥ मगहंसागावीयाती ॥ नाहींनगीप्राणन्यागिती ॥ २९ ॥ उदकनेतां
 अयोध्याराणा ॥ रुहेझणतीबारेंआवणा ॥ तंवतोनबोलेचिवचना ॥ काहींकेल्या
 मर्यथा ॥ ३० ॥ कोरेआवणाबोलेसी ॥ उदकमागितलेंएवढेंनिशीं ॥ बारेंझणोनिकोप-
 लासी ॥ शिणलासीपडसा ॥ ३१ ॥ उदयाचळींमावळेमित्र ॥ दोषसांडीउभूमिभार ॥

रामजयंतीकथा.

(७१)

तीव्रतपेरोहिणीवर ॥ तरीक्रोधअणुमात्रनयेतूतें ॥ ३२ ॥ जेसंगेचेंनिर्मळजीवन ॥ ते
 सेंआवणातुझेमन ॥ तान्हयाकारेनबोलसीवचन ॥ राजाऐसेऐकोनगहिंवरें ॥ ३३ ॥ म
 गअजपुत्रबोलिला ॥ म्यांअवचितआवणवधिला ॥ तंवत्याणीधरणीवरीदेहटाकिला
 ॥ प्राणझालेकासाविस ॥ ३४ ॥ आठवुनिआवणाचेगुण ॥ दोघेंआकंदतीदीनवदन ॥ ऐ
 सापुत्रहेंबिभुवन ॥ शांघितांनम्रांपडे ॥ ३५ ॥ अहारेपुत्राआवणा ॥ गंभीरगुणनिधा
 ना ॥ आमुचेप्राणकरितीपयाणा ॥ आवणावदनदार्वाकां ॥ ३६ ॥ यात्रह्याडमंडपांत ॥
 आवणाऐसानाहींसुत ॥ जेंसीलक्ष्मीचेकुठनाथ ॥ तेंसीभाषितमातापिता ॥ ३७ ॥ जांन
 करीमातृपितृभजन ॥ जळोन्याचेंब्रह्मज्ञान ॥ तांपदशास्त्रंआलाजरीपढोन ॥ त्याचें
 दर्शननळावें ॥ ३८ ॥ त्याचेंजपतपअनुष्ठान ॥ दानअध्ययनश्रवणमनन ॥ कळाचा
 तुर्यव्यर्थज्ञान ॥ जेंसेंभाषणमघपीयाचें ॥ ३९ ॥ तणेंअभ्यासिन्याचोंसष्टीकळा ॥
 न्याअवध्याझान्याधिकळा ॥ जयासीमातापित्यांचाकटाळा ॥ त्याचांडाळांनशिवा
 वें ॥ ४० ॥ मातापितागुरुदेवजाण ॥ चारीदेवतेंसमसमान ॥ तांचिपरमज्ञानाजाण ॥
 नमोडीवचनश्रोत्रांचें ॥ ४१ ॥ ह्यापुनपुत्रएकआवण ॥ आठवांनितयाचेगुण ॥ दोघेंपड
 लींमूर्च्छायेंऊन ॥ जावयाप्राणएकवटले ॥ ४२ ॥ मगतींउभयतांशापदेतीनृपनाथा
 ॥ म्णतीतृदिपुत्रपुत्रकर्मां ॥ प्राणजाऊंदेतुझादशरथा ॥ आमुच्याऐसातक
 ळ ॥ ४३ ॥ मगन्याणींसांडिलाप्राण ॥ गयेंकलेंनयांचेंदहन ॥ उत्तरकार्यसंपाद
 न ॥ अयोध्येंसीयानला ॥ ४४ ॥ मनांतहर्षमानीनृपवर ॥ मजशापझालातोकेव
 ळवर ॥ यांचेंशापेंतरीपुत्र ॥ हांकांमन्त्रमजलागीं ॥ ४५ ॥ अयोध्येंसीयेंऊनद
 शरथ ॥ वसिष्ठासिसांगेचृत्तांत ॥ पुढेंहादशवर्षपर्यंत ॥ दुष्काळपडलापृथ्वीव
 री ॥ ४६ ॥ कटापीनयर्षयलाहक ॥ अन्यंततपेअर्क ॥ धान्यतृणजीवनसकळि
 क ॥ नाहींनिःशंकपृथ्वीवरी ॥ ४७ ॥ गाईब्राह्मणपीडिलेबहुत ॥ दैत्यगुरुकाप
 ट्यवंत ॥ तणेंजलदआकर्षिलासमस्त ॥ वृष्टीएकाक्षहोऊंनदी ॥ ४८ ॥ वृष्टीझालि
 यावरीपूर्ण ॥ सुखीहांतीलगोब्राह्मण ॥ तेकरितीलमहायज्ञ ॥ तणेंबळपूर्णस्वररां
 ॥ ४९ ॥ वृषपर्वोदेंत्यथार ॥ परमयोद्धामहाशूर ॥ त्याससाडाकारीझालाशुक्र ॥ यु
 द्धकरीदेवांसी ॥ ५० ॥ बहुजदिवसझालासंयाम ॥ परीशुक्रकपडियापरिपूर्णपरम ॥
 मेघवर्षोनेदीअधम ॥ चिंताक्रांतशक्रझाला ॥ ५१ ॥ वज्रधरासहस्रब्रह्मसुत ॥ अ-

योध्येचाराजादशरथ ॥ तोप्रतापार्कणपंडित ॥ जिंकीलदैत्यक्षणमात्रं ॥ ५३ ॥ मग
 मातलीबाणिविजयरथा ॥ मूळपाठविलेंदशरथा ॥ मातलीसांगेमूळवार्ता ॥ अना
 वृष्टीकारणेंजे ॥ ५३ ॥ ऐकोनिदैत्यप्रतापअद्भुत ॥ कैकेयीसहितदशरथ ॥ निराळमा
 गैरथनेत ॥ देवदैत्यांचेरणमंडळीं ॥ ५४ ॥ अजपुत्रदेखोनपाकशासन ॥ देताझाला
 क्षेमालिंगन ॥ दशरथेंधनुष्यचढवून ॥ उभाठाकलायुद्धासी ॥ ५५ ॥ मारिलेदैत्य
 भारतेव्हां ॥ तोंपुढेंआठावृषपर्वा ॥ कपटकळायुद्धमावा ॥ नानाप्रकारेंदोधित ॥ ५६ ॥
 परीदशरथवीरसमर्थ ॥ कापट्यविद्यानचलेतेथ ॥ जैसैंमूर्खचेंबागूजाळसमस्त
 ॥ उच्छेदीपंडितएकशब्दें ॥ ५७ ॥ देखोनिदशरथाचाप्रतापतेव्हां ॥ विरथझाला
 वृषपर्वा ॥ पाठीदेऊनितेधवां ॥ निघताझालासवेगें ॥ ५८ ॥ घृतेंशिंपिलावैश्वान
 र ॥ तेंसाक्रोधायमानझालाशुक्र ॥ रथीवैसोनिघांशर ॥ सोडिताझालाप्रतापें
 ॥ ५९ ॥ अस्त्रयुद्धकेलेंदारुण ॥ परीनाटोपेअजनंदन ॥ शक्रकेंकाढोनिनिर्वाण-
 बाण ॥ छेदिलानयाचारथांक ॥ ६० ॥ अंकछेदितांकस्मात ॥ खालींपडावाजों
 दशरथ ॥ कैकेयीदेखोनिघांवत ॥ घालोनिहातअंकधरी ॥ ६१ ॥ पर्वताकाररथ
 थोर ॥ दंडावरीभारघेतलासमग्र ॥ वीरश्रीरंगेंनृपवर ॥ समाचारनेणेतो ॥ ६२ ॥
 दशरथेंसोडिलनिर्वाणबाण ॥ तोडिलाकवीचास्यंदन ॥ अश्वासहितकुटकेकसून
 ॥ रणमंडळींपाडिला ॥ ६३ ॥ विरथजेव्हांझालाशुक्र ॥ दशरथेंकादिलासूर्यमुखशर
 ॥ झणेयाचेंछेदीनशिर ॥ कापट्यमुकुटासहितपें ॥ ६४ ॥ मागुतीविचारीअजनंदन
 शुक्रतोडोयब्राह्मण ॥ याचारसोनिघांप्राण ॥ मुकुटमात्रछेदाचा ॥ ६५ ॥ निमिष
 नलगतांगेलाबाण ॥ मुकुटपाडिलातळींछेदून ॥ भयभीतभृगुनंदन ॥ पळताझा
 लातेधवां ॥ ६६ ॥ देवकरितीजयजयकार ॥ पळालागलेदैत्यभार ॥ जैसामहावातस
 टतांसमग्र ॥ भूसउडेअंबरीं ॥ ६७ ॥ रायेंकोदंडासीघातलीगवसणी ॥ तूणीरहेवि
 लाआवरणघालुनी ॥ जैसाकुंडामाजीदैदीप्यअग्नी ॥ आच्छादितयाज्ञिक ॥ ६८ ॥
 दशरथपाहेसावधान ॥ तोंकैकेयीनेंहातघालून ॥ धरिलासेतेथेंस्यंदन ॥ वर्तमान
 कळलेतें ॥ ६९ ॥ खालींउतरूनदशरथ ॥ प्रियेलागींआलिंगनदेत ॥ झणेदोनवरमा
 गेंत्वरित ॥ जेकांअपेक्षाअसेल ॥ ७० ॥ कैकेयीआनंदलीथोर ॥ म्हणेमीमागेनबेव्हां
 वर ॥ तेव्हांमजबावेसाधार ॥ झणोनप्रापघेतली ॥ ७१ ॥ पूजासामग्रीदीधली

रामजयंती कथा.

(७५)

ऋषीं प्रत ॥ नेणे कैकेयी वरलाघत ॥ त्यावर देवांस मयीं अद्रुत ॥ जय प्राप्त कैकेयी ते ॥ ७२ ॥ असो इंद्र आणि बृहस्पती ॥ दशरथाचें यश वाचिनी ॥ वस्ये भूषणें अमरपती ॥ देता झाला रायाते ॥ ७३ ॥ वस्त्राभरणें अद्रुतें ॥ दिव्य मणी दिधला कैकेयी ते ॥ येरी नें घातला चेणी ते ॥ परम प्रकाश वंत जो ॥ ७४ ॥ तो देव अस्त्रार्थ बोले वचन ॥ रायासी-
काय आडे पुत्र संतान ॥ दशरथ ह्मण पुत्र वदन ॥ देखिलें नाहीं अद्यापी ॥ ७५ ॥ सुर
गुरु ह्मणो राया वरिष्ठा ॥ त्रिभुवनपती येईल तुझ्या पोटा ॥ ज्याचें ध्यान लागलें नीळ
कंठा ॥ सनकादिकां भक्तांसी ॥ ७६ ॥ जो मायाचक्रचा चक्र ॥ अनंत ब्रह्मांडांचा ना
यक ॥ जो कमलोद्भवाचा जनक ॥ तो पुत्र तुझा देखराया ॥ ७७ ॥ वेदशास्त्रांचें जिह्वार ॥
जो आदिमायेचा निजवर ॥ तो पुराण पुरुष अगोचर ॥ तुझा पुत्र होईल पै ॥ ७८ ॥ वि
भांडकाचा पुत्र शृंग ऋषी ॥ हरिणी गर्भसंभूत ते जो राशी ॥ त्यासि आणावें नाना सा-
यासीं ॥ पुत्रेष्टी करावया ॥ ७९ ॥ त्यासी नाहीं मनुष्य दर्शन ॥ देखिलें नाहीं स्त्रियांचें व
दन ॥ त्यास शब्द विषयें मोडून ॥ करून गेला आणावें ॥ ८० ॥ दशरथ इंद्रगुरूची
आज्ञा ॥ घेऊनि आला अयोध्याभुवना ॥ आनंद झाला सकळ जनां ॥ पर्जन्य वृष्टी
जाहली ॥ ८१ ॥ शृंगीसि आणावया सत्वर ॥ देवांगना पाठविल्या संदर ॥ त्याणीं नृत्य
गायन करून निमनोहर ॥ तयासि मुलवूनि आणिलें ॥ ८२ ॥ दशरथें करून निमंस्कार ॥
केला बहुत आदर ॥ ह्मणो महाराज तूंच हुथोर ॥ दर्शन आह्मां दीधले ॥ ८३ ॥ मग
पाळक कन्या आपुली ॥ शृंग ऋषीस दीधली ॥ लग्न सोडून ते वेळीं ॥ चार दिवस जा
हला ॥ ८४ ॥ मग ऋषीमेळविले बहुत ॥ जेशापापुत्र हसत मर्थ ॥ वसिष्ठ मुख आचा
र्य जेथ ॥ नपडे पदार्थ न्यून कांहीं ॥ ८५ ॥ इकडे ज्ञानी पाहू विभांडक मुनी ॥ तों स्त्रियां
नीने लावून घेनी ॥ परमक्रोधाविष्ट होऊनी ॥ अयोध्येसी पातला ॥ ८६ ॥ तों ऋषी नें
देखिला पुत्र ॥ जैसा नक्षत्री वेष्टिलारो हिणी चर ॥ कीं किरणी वेष्टिला दिवाकर ॥ तैसा
सुत देखिला ॥ ८७ ॥ स्तुषा देखोनि मयनीं ॥ विभांडक निवाला मनीं ॥ दशरथलाग
ला ऋषीच्या चरणीं ॥ आनंदें करून ते धवां ॥ ८८ ॥ विभांडक आनंदें बहुत ॥ नृपा
सि आशीर्वाद देत ॥ तुज होनी लवो घे सुत ॥ जेकांस मर्थ विभुवनीं ॥ ८९ ॥ असो य
क्ष्मंडपी शृंगी आपण ॥ सकळ ऋषी मंडळी घेऊन ॥ स्वाहाकारासीं अघदान ॥ मंत्र
युक्त टाकित ॥ ९० ॥ पूर्णाहुती विधे काढीं ॥ प्रत्यक्ष भगवत्पद लावून माळी ॥ यज्ञाचीं

अवेउदयाचकीं॥रवीजैसाअकस्मात्॥९१॥चत्वारिशृंगद्विमूर्ध्नि॥कृशाननिघा
 लात्रिचरण॥देवतांयज्ञनारायण॥ऋषिजनस्तरयावले॥९२॥हातींपायस
 ताटभस्त्रन॥शृंगीपासींदेतकृशान॥ह्मणेअविलंबेपिंडकस्त्रन॥निधीराणींसदेई
 जे॥९३॥बहुत्तराकराहोयेक्षणीं॥विलंबहोतांहोयकार्यहानी॥पोटायेंईलकैच-
 ल्यदानी॥क्षीरसागरविहारीजो॥९४॥ऐसेंबोलीनितयेवेकीं॥गुप्तझालाज्वा
 लामाकी॥शृंगीनेंवसिष्ठाजचकी॥पायसपात्रदीधले॥९५॥वसिष्ठकस्त्रनिचि-
 भाग॥राणियांसदेतसवेग॥कौसल्येसीश्रेष्ठभाग॥देतांक्रोधआलाकनिष्ठेतो॥
 ॥९६॥ह्मणेमीरायासीप्रियकर॥प्यारथचक्रींघालोनिकर॥रणींविजयीकेला
 नृपवर॥इंद्रादिदेवांदेरवतां॥९७॥वर्येंकस्त्रवृद्धफार॥तोज्येष्ठनव्हेसाचार॥ज
 यामाजीगुणथोर॥तोचिश्रेष्ठजाणिजे॥९८॥केतकीचेंलघुपत्र॥त्यासीमानितीसर्वत्र
 ॥इतरत्रेदिसतीथोर॥परीचतुरनमानिती॥९९॥अमोलिकलहानरत्न॥कायक
 रावेथोरपाषाण॥मृगेद्राचीआकृतीजान॥थोरवारणाकायसा॥१००॥जवादी
 बिडालवृषणस्त्रवास॥परीआवेथ्रीमंतास॥रासभाचेथोरबहुचस॥नशिवेको-
 णीतयांतें॥१॥मजआदींनदेतांमान॥कायकरावाभागमागून॥भूणोनकैकेयी
 रुसोन॥अंधोवदनबैसली॥२॥मगबोलेवसिष्ठमुनी॥विघ्नहोईलयेचक्षणीं॥तो
 करींचापिंडझडपोनी॥घारीनेनेलाअकस्मात्॥३॥हाहाकारझालातेअवसरीं॥पिं
 डनेतपेंघारी॥कैकेयीपडेधरणीवरी॥आक्रंदततेधवां॥४॥माझेपूर्वकर्मगहन॥म
 जकैचेंपुत्रसंतान॥अभाग्यासीनिधान॥जिरेलकैसेंसंगपां॥५॥परमचिंताक्रां
 तदशरथ॥कौसल्येकडेविलोकित॥कैकेयीचेंसमाधानकरित॥पट्टमहिषीतेध
 वां॥६॥अर्धविभागस्त्रभागांतुनी॥देतकौसल्यासुमित्रादोनी॥एकत्रकरितांते
 क्षणीं॥पूर्णपिंडकैकेयीतें॥७॥जैशाभागीरथीआणिमंदाकिनी॥तैशास्त्रमित्रा
 कौसल्यादोन्ही॥मत्सरअणुमात्रनाहीमनीं॥संतोषरूपसर्वदा॥८॥अत्यंतजेकु
 णिलदेव॥तयांसीस्वर्गीहीनहोयस्वर॥कदानमानितीलोक॥अपेशमाथांस
 र्वदां॥९॥जचकीयेऊनदशरथ॥कैकेयीलागींआलिंगित॥ह्मणेदोनभागझाले
 प्राप्त॥जेअपेक्षितनुजलागीं॥१०॥असोवसिष्ठेदीधलेंतरीथ॥त्यासवेंपिंडप्राशन
 करित॥कैकेयीन्यागळांअडकत॥कासावीसझालीते॥११॥मगवसिष्ठेशिंपितां

रामजयंती कथा.

(७७)

तीर्थ ॥ अंतरीपिंडप्रवेशत ॥ आनंदलाराजादशरथ ॥ दानंदेत अपार ॥ ११ ॥ वस्त्रा
भरणे उदंड दक्षिणा ॥ देवो निगौर विले ब्राह्मणा ॥ सकळ ऋषीपावले स्वस्थाना
॥ शृंगी आदिक रूनि यां ॥ १३ ॥ तिघी राण्या झाल्या गर्भ युक्त ॥ आनंदलाराव दशरथ
॥ ह्मणे माझे भाग्य उदित ॥ दिसत से येथो नि यां ॥ १४ ॥ जैसा शुद्ध बीजेचा मृगांक ॥
कीं पळे पळे वाटे अर्क ॥ प्रकाश पडे अधिकाधिक ॥ उदयाद्री हूनि पश्चिमे ॥ १५ ॥ कींक
रिता संत समागम ॥ दिवसे दिवस वाटे प्रेम ॥ कीं औदार्य करून नि परम ॥ कीर्ती वाटे स-
त्वर ॥ १६ ॥ तैसे राणि यांचे गर्भ वाढती ॥ तों वसिष्ठ बोले दशरथा प्रती ॥ राया धर्म शास्त्रीं
ऐसी रीती ॥ डोहळे स्त्रियां सी पुसावे ॥ १७ ॥ ऐसे बोलतां ब्रह्म ऋषी ॥ हर्ष वाटलारा यां
सी ॥ नमो नि वसिष्ठाच्या चरणां सी ॥ राजेंद्र ते कांचालिछा ॥ १८ ॥ शची चिया मंदिरांत
॥ जैसा वृत्रशत्रू प्रवेशत ॥ तैसाचि अजपाळ सुत ॥ कैकेयी सदनी प्रवेशला ॥ १९ ॥ पिंड-
प्राशनाचे काळीं ॥ कैकेयी होती रुसली ॥ ह्मणी निराजेन्द्र ये काळीं ॥ तिचे सदनी प्र-
वेशला ॥ २० ॥ दूती जाण विती स्वामिणी ते ॥ डोहळे पुसावया तुझां ते ॥ नृपती स्व-
येचे तसे येथें ॥ स्फुट हूत पाहो नि यां ॥ २१ ॥ सुंदर पणाचा अभिमान ॥ त्याही वरी
कैकेयी गर्भिणी ॥ जैसा अल्प विद्यावंता सगर्व पूर्ण ॥ तैसे येथें जाहलें ॥ २२ ॥ जैसी-
गारुडी विद्या किंचित ॥ परी ब्रीदे बांधिती बहुत ॥ कीं निर्नासिक वाढत ॥ रूपाभिमा
न विरोषें ॥ २३ ॥ बिंदु मात्र विष पृश्चिका ॥ परी पुच्छाग्र परती देखा ॥ किंचित् ज्ञान झालिया मूर्खा
॥ मगतो न गणी कोणा ते ॥ २४ ॥ खडण धेनू सी दुग्ध किंचित ॥ परी लक्षा
प्रहार करी बहुत ॥ अल्पोदक उचंबळत ॥ आंग भिजत वाह काचें ॥ २५ ॥ तैसें कैके-
यी स झालें तये वेळीं ॥ प्रीतीनें दशरथ आला जवळी ॥ आपण शेजे वरी बैसली ॥
भाहीं उठली नृपादेखातां ॥ २६ ॥ कांहीं चमयां दातेथ ॥ न धरी देखिल्या नृपनाथ
॥ मग उभारा हो नि दशरथ ॥ डोहळे पुसत तियेसी ॥ २७ ॥ ह्मणे कैकेयी बोलें वच-
न ॥ तुज जें आवडे मनांतून ॥ तें मी समस्त पुरवीन ॥ सत्य जाण प्रिय करे ॥ २८ ॥ मग
काय बोलली तये वेळे ॥ तुझी पुरवाल काय माझे डोहळे ॥ माझे मनीं चेजे मोहळे
॥ पूर्ण कर्ता दिसेना ॥ २९ ॥ मग बोले अजनंदन ॥ तुज कारणे वेंचीन प्राण ॥ परी डोह-
ळे तुझे पुरवीन ॥ सत्य जाण सुकुमारे ॥ ३० ॥ मग ती ह्मणे जी नृपवरा ॥ डोहळे
माझेचि अवधारा ॥ कोसल्यास मित्रेच्या पुत्रां ॥ दिगंत रादचढाये ॥ ३१ ॥ पाठवावे

दूरकानना ॥ त्यांचासमाचारपुनः कळेना ॥ आमचेवर्तमानत्यांचियाकर्णा ॥ सह-
 साहीनजावें ॥ ३२ ॥ राज्यघातेंमाझियापुत्रा ॥ हेचिडोहळेहोतीराजेन्द्रा ॥ तुम्हीं
 मानालअधर्मकरा ॥ तोदोषमजबरीघालिजे ॥ ३४ ॥ मजनिदितीलजोंजोंलोक ॥
 तोतोवाटेपरमकरव ॥ समस्तजनांवावेदुःख ॥ हेचिमजलाभाबडे ॥ ३५ ॥ ऐसें
 वचनतेअवसरीं ॥ ऐकतांनृपरगेंचलाअंतरीं ॥ कींकाळजींतघातलीसुरी ॥ कीं
 आंगमाझीचपळपडे ॥ ३६ ॥ वचननव्हेतेकेंवळ ॥ दुःखपल्लीचेंश्रेष्ठफळ ॥ कींसं-
 चारलेंहालाहल ॥ हृदयींवाटेदशरथा ॥ ३७ ॥ कींपर्वतकोसळला ॥ कींकाळसर्प
 जिह्वायींझोचला ॥ कींतसशस्त्रघायपडिला ॥ अंगावरीअकस्मात ॥ ३८ ॥ कैके-
 यीवचनकलशोद्धवजाण ॥ प्राशिलेंआयुष्यसमुद्रजीवन ॥ रावघाबरलाजैसाचतु-
 रानन ॥ वेदहरणकेलेतेव्हां ॥ ३९ ॥ परमखेदपावलानृपवर ॥ तीसनेदीप्रत्युत्तर ॥
 गस्मिन्नेचेंमंदिर ॥ प्रवेशतापेंझाला ॥ ४० ॥ संसारतापेंजैसेसंतप्त ॥ तेसतसमा-
 गमेंनिवत ॥ तैसाराजादशरथा ॥ स्फुमित्रासदनींस्फुरवावला ॥ ४१ ॥ तिचेंनांव
 मित्रासती ॥ परीनामऐशीआहेरीती ॥ वरकडनांवेंजींऐकती ॥ तींतरजाणाच-
 र्थची ॥ ४२ ॥ नांवठेविलेंउदारकर्ण ॥ अडकावेचितांजायप्राण ॥ बृहस्पतीना
 ज्यालागुन ॥ धडवचनबोलतांनये ॥ ४३ ॥ कमलनयननामविशेष ॥ परीदोह-
 डोळ्यांचाढलेवडस ॥ क्षीरसिंधुनामपुत्रास ॥ परीताकतयासीमिळेना ॥ ४४ ॥ ना-
 ठेविलेंपंचानन ॥ परीजंबुकदेखतांपळेउठोन ॥ जन्मगोलामागतांकोरान्न ॥ स-
 र्वभौमनामतयातें ॥ ४५ ॥ नामठेविलेंजयामदन ॥ लोकुरूपकुलक्षण ॥ तैसीर-
 मित्रानव्हेपूर्ण ॥ करणीनामासाररयी ॥ ४६ ॥ नृपआलाऐकतांकर्णी ॥ समोर
 आलीहंसगामिनी ॥ दशरथाचियेचरणीं ॥ मस्तकठेवीसद्गवें ॥ ४७ ॥ स्त्रिय
 सिदेवनोआघलानाथ ॥ पुत्रांसिदेवमातापितासत्य ॥ शिष्यांसीगुरुदेवन ॥ दै-
 तभतीतगृहस्थांसी ॥ ४८ ॥ ह्मणोनिसुमित्रेनेंअजनंदन ॥ पूजिलाषोडशोप-
 रंजन ॥ उभीठाकलीकरजोडन ॥ अधोवदनसलज्ज ॥ ४९ ॥ कैकेयीडोहळ-
 नेदुःखप्रबळ ॥ परीतेंविसरलायेंथेंसकळ ॥ जैसाबोधठसावतांनिर्मळ ॥ न-
 णवितळेपें ॥ ५० ॥ राजाह्मणोस्फुमित्रेसी ॥ कायडोहळेहोतातमानसीं ॥ वें-
 णगनिश्रवेंसी ॥ कुरंगनेत्रेसुकुमार ॥ ५१ ॥ मगकिंचित्हास्त्रकळून ॥

रामजयंती कथा.

(७९)

लेसलज्ज अधोवदन ॥ जें ऐकतां सरवसंपन्न ॥ अजनंदन पै होय ॥ ५३ ॥ स्मणे
 हेच आवडी बहुवस ॥ कोसल्यागर्भीजगनिवास ॥ अवतरेल आदिपुरुष ॥
 जगद्वंद्यजगदात्मा ॥ ५४ ॥ त्याची अहोरात्र सेवा करवी ॥ वाटेममपुत्रें विकरा-
 वी ॥ जाणीवशाहणीव आघवी ॥ ओवाळावीतयावरूनी ॥ ५४ ॥ सेवेपरतें थोर
 साधन ॥ ममपुत्रासीनमाने आन ॥ आपुले आंगाचें आथरूण ॥ ज्येष्ठसेवेलागीं
 करूं ॥ ५५ ॥ त्रिभुवनराज्यतृणसमान ॥ त्याहून अधिक ज्येष्ठ भजन ॥ चारी मु-
 क्ती वादती गौण ॥ ज्येष्ठसेवे पुढें पै ॥ ५६ ॥ स्फुटार सत्यजोनि निर्मळ ॥ कोणास
 आवडेल ह्याला हल ॥ उत्तम सांडोनि तां दुळ ॥ सिकता कां हो विजवावी ॥ ५७ ॥
 त्यजोनि सुंदर राय केवें ॥ कोण मक्षील अर्की फळें ॥ कल्मद्रुमीं जो विहंगम रवे-
 ठे ॥ तो नातळे बाभुळे सी ॥ ५८ ॥ मानस सरोवरी चाराज हंस पाहीं ॥ तो कदा न
 राहे उलूक गृही ॥ बुडी दिधली क्षीराब्धि डोहीं ॥ दग्धवननावडे त्या ॥ ५९ ॥ नंदन
 वनींचा भ्रमर कदा काळीं ॥ अर्क पुष्पीं रुंजी जघाली ॥ जेणें इंद्रभुवनीं निद्रा केली
 ॥ रवदिरांगारीं न निजे तो ॥ ६० ॥ रंभे तुल्य जायाचें मली ॥ सांडोनि प्रेत कोण कव-
 की ॥ तैसी रामीं आवडी धरिली ॥ कदा विषयीं न रमै तो ॥ ६१ ॥ स्मणो निराज च-
 कचू हा मणी ॥ माझी आवडी ज्येष्ठ भजनी ॥ ऐसे सुमित्रेचे शब्द ऐकोनी ॥ आ-
 लिंग न दिधलें दशरथें ॥ ६२ ॥ वाटे अमृत प्राशन केले ॥ कीं त्रिभुवनराज्य हाता-
 सि आले ॥ तैसें नृपाचें मन संतोषले ॥ आलिंगनं सुमित्रेचे ॥ ६३ ॥ स्मणे ऐकें स्फु-
 मार राजसे ॥ संपक कळिके डोळसे ॥ तुवां सांगितलें डोळसे सुरसे ॥ पूर्ण होती-
 ल निधीरें ॥ ६४ ॥ नानाभूषणें अलंकार ॥ ओवाळी तिजवरून नृपवर ॥ दानें देव
 बिलीं अपार ॥ सुमित्रे हातीं याचकां ॥ ६५ ॥ याउपरी ज्येष्ठ राणी ॥ कोसल्याना
 मेझानरवाणी ॥ जी पुराण पुरुषाची जननी ॥ त्रिभुवनीं विरव्यात ॥ ६६ ॥ जे प-
 रब्रह्मरसाची मूस ॥ कीं निज प्रकाशरत्न मांडुस ॥ क्षीराब्धि हृदय विलास ॥ जिणें
 अंती सांठविला ॥ ६७ ॥ जो इंद्रावर त्रिभुवने श्वर ॥ नयाचे आज्ञाधार विधिश-
 चिकर ॥ हृदयीं ध्याय अपणावर ॥ कोसल्या उदरीं निवसे तो ॥ ६८ ॥ असो कोसल्ये-
 चे मंदिरी ॥ प्रवेशता झाला श्रावणारी ॥ सेवकरा दिले बाहेरी ॥ द्वारमर्यादा धरू-
 चियां ॥ ६९ ॥ कोसल्या ज्ञान कला परम ॥ ती स अंतर्बाह्य व्यापलाराम ॥ आचरण

अवधेपंरप्रह्म ॥ नदिसेविषमकदाही ॥ ७० ॥ सांडोनिजागृतीसुषुप्तीस्वप्न ॥ नयनी
 लाविलें ज्ञानांजन ॥ चराचर अवधे निरंजन ॥ स्वरूपदिसे कौसल्या ॥ ७१ ॥ दश
 रथप्रवेशोनि अंतरीं ॥ पाहे स्थूलबोसरीवरी ॥ मग सूक्ष्मदेहमाजघरीं ॥ नदिसेक
 दा कौसल्या ॥ ७२ ॥ कारणकोठडींत पाहे सादर ॥ तंव तेथें अवघा अंधकार ॥ मग म
 हाकारण उपरी थोर ॥ त्यावरी नृपवर चढियेला ॥ ७३ ॥ तेथें नदिसे कौसल्या सती ॥
 मग चकित पाहे नृपती ॥ जो उदरीं साठविला जगसती ॥ तिची स्थिती कळेना ॥ ७४ ॥
 मग परात्पर घरांत ॥ प्रवेशे तेन्हां अजपाळकृत ॥ तो तेथें सली समाधिस्थ ॥ निर्विक
 ल्य नृक्षान्तकीं ॥ ७५ ॥ अंतरदृष्टी मुरडली ॥ वरदळ स्वनामधिसरली ॥ ब्रह्मानंदरू
 प झाली ॥ नचाले बोली द्वैताची ॥ ७६ ॥ जैसा सतेज परमपवित्र ॥ तेथें डाग न लागे-
 अणुमात्र ॥ स्वरूपी रमतां योगीश्वर ॥ ज्ञानराहे ऐली कडे ॥ ७७ ॥ कल्यांत वीज म
 शकर्णिळी ॥ पिपीलिकामे रूक्षक्षेसि घाली ॥ धेनु वत्स मृगेंद्रा आकळी ॥ एक वेळे
 घडेल हें ॥ ७८ ॥ परीचतुराविश्वरूपावरी ॥ नचाले नहाले निर्धारी ॥ श्रोत्रियांचे
 यज्ञशाळे मीतरी ॥ कोण महार प्रवेशेला ॥ ७९ ॥ वडवानळा पुढें कर्पूर जाण ॥ कीज
 लनिधी माजी लवण ॥ तैसी बुद्धि आणि मन ॥ स्वसुरवावरी विरालें ॥ ८० ॥ असो
 स्वानंद सागरांत ॥ कौसल्या पूर्ण समाधिस्थ ॥ जवळी उभाठाकलादशरथ ॥ पाहे
 तटस्थ उगाची ॥ ८१ ॥ कौसल्या स्वरूपी लीन ॥ हेदशरथासीने णवेरवुण ॥ ह्मणे हे
 रुसली संपूर्ण ॥ तरीच वचन न बोले ॥ ८२ ॥ ह्मणो निराजचक्रचूडामणी ॥ कौसल्ये-
 जवळी बैसोनी ॥ स्नेहें ती सहृदयीं धरुनी ॥ समाधान करीतसे ॥ ८३ ॥ तरी ते न उघ
 डीनयन ॥ नाहीं शरीराचें भान ॥ मीत्वी पुरुष स्मरण ॥ गैली विसरून कौसल्या ॥ ८४ ॥
 अलंकार केंचे एक सुवर्ण ॥ तरंगलटिके अवधे जीवन ॥ तैसें विश्वनाथीरघुनंदन ॥ आ
 नंदघन विस्तारला ॥ ८५ ॥ ऐशी कौसल्येची स्थिती झाली ॥ राजा ह्मणे भूतें झुजपिली ॥
 कींमद्दूतें घेरली ॥ वोबरवी मोडली इथेची ॥ ८६ ॥ राजा ह्मणे देव ऋषी सिद्ध ॥ इहीं
 दीधला ओशीर्वाद ॥ कीं पोरायेईल ब्रह्मानंद ॥ आदिपुरुष श्रीराम ॥ ८७ ॥ ऐकतां रा
 मनामस्मरण ॥ कौसल्येने उघडिले नयन ॥ जगदाभास संपूर्ण ॥ रघुनंदन रूपदि
 से ॥ ८८ ॥ राजा ह्मणे नितं बिनी ॥ कुरंग नेत्रे गजगायिनी ॥ कायजे असेल आवडम
 नीं ॥ नेडो हवे पुरवीन सर्व ॥ ८९ ॥ प्रथमदाकी बोले वचन ॥ तों कौसल्या बोले गर्जेनि

रामजयंतीकथा.

(८९१)

॥ मीजगदात्मारघुनंदन ॥ कैचें अज्ञानमजपासीं ॥ ९० ॥ स्थूललिंगआणिकारण ॥
यांहुनिमाझें रूपभिन्न ॥ महाकारणहें मिरसून ॥ आत्मारामवेगळामी ॥ ९१ ॥ द्वैत
हैतमहाद्वैत ॥ यांहुनिवेगळामी अतीत ॥ सच्चिदानंदजेथतेथ ॥ रबुंदोनि यांराहिला
॥ ९२ ॥ जीवशिवदानपक्ष ॥ ध्याताध्यानलयलक्ष ॥ यांवेगळामी सर्वसाक्ष ॥ अविं
त्यअलक्ष्यश्रीराम ॥ ९३ ॥ राज्ञस्मरणे कोसल्ये ऐकें ॥ कोण आहे मी मज ओळखें ॥ डो
हळे पुसावयामहासुरवें ॥ तुजजवकीबेंसलीं ॥ ९४ ॥ येरी स्मरणे ज्ञाता होय ज्ञान ॥ हें
सर्वगेले आटोन ॥ नाही स्त्री पुरुषनपुंसकपूर्ण ॥ मीतूंपणतेथे कैचें ॥ ९५ ॥ नृप
स्मरणे हे महद्गुते पेरिली ॥ ओळखीसर्व सोडिली ॥ मगपुसे गोष्ट मागली ॥ धाकुटप-
णीचीतियेते ॥ ९६ ॥ राजा स्मरणे शशांकवदने ॥ गुणसरिते पद्मनयने ॥ वहाडबुडयोनी
रावणे ॥ नेले होते आठवते कीं ॥ ९७ ॥ शत्रूचे नाम एकतां कर्णी ॥ हाकफोडिली भुजाठो
कोनी ॥ स्मरणे धनुष्यबाणदे आणीनी ॥ राकीनछेदून दाही शिरे ॥ ९८ ॥ ताटिकामारू-
नियां आधी ॥ ऋषियागपाववीनसिद्धी ॥ महाराक्षसवधोनियुद्धी ॥ गाधितनयतो
षवीन ॥ ९९ ॥ शिवचापपरमप्रचंड ॥ मोडोनिकरीनदुरवंड ॥ माझी ज्ञानशक्ती जे अ-
रवंड ॥ पणें जिंकीनि आणितो ॥ १०० ॥ जेणें निःक्षत्रियकेली अवनी पूर्ण ॥ त्याचा गर्व
हरीननलागतां क्षण ॥ मी एकपत्नीरघुनंदन ॥ पितृवचनपाळक ॥ १०१ ॥ मीसेवीनघोर
शिपिन ॥ परिवारेसीं त्रिशिराखरदूषण ॥ क्षणमात्रे राकीनवधोन ॥ अग्निनृषाजालिजे
सा ॥ १०२ ॥ रीसवानरां हातीं ॥ लंकाघालीनपालथी ॥ माझावज्रदेही मारुती ॥ परमपुरु-
षार्थी महावीर ॥ १०३ ॥ क्षणें जालून लंकानगर ॥ शत्रूंचीं शिरे छेदून साचार ॥ पाषाणीं-
पालाणोनि समुद्र ॥ लंकापुरधैर्बनमी ॥ १०४ ॥ कोसल्या हाकफोडीदारुण ॥ लंकेपुढें मा-
जवीनरण ॥ महाटिसाळकुंभकर्ण ॥ राकीनछेदून क्षणार्ध ॥ १०५ ॥ सहपरिवारे छेदून द-
शशिर ॥ बंदीचे सोडवीन सुरवर ॥ माझा बिभीषण प्रियकर ॥ छत्रधरीनतयावरी ॥
॥ १०६ ॥ स्वपदीं स्थापूनि निजभक्त ॥ मी अयोध्येसी येईन रघुनाथ ॥ अधिव्याधि-
जरा मृत्यु ॥ त्याविरहित करीन प्रजा ॥ १०७ ॥ स्त्री पुरुषचपुंसकभेद ॥ यावेगळामी
ब्रह्मनंद ॥ मायाचक्रचाळक शुद्ध ॥ निष्कलंक अफेदपें ॥ १०८ ॥ मी प्रलयकाळासी
शासनकर्ता ॥ आदिमायेचा निजभर्ता ॥ कर्ता इती पाळित्वा ॥ मज परतानसेवी ॥
॥ १०९ ॥ मी अजअजित सर्वेश्वर ॥ मीच नसलों चराचर ॥ धरूनि नाना अवतार ॥ मज

माजीसामावे ॥५०॥ ऐसें ऐकनांदधारध ॥ ह्मणे भूते घेतली यथार्थ ॥ फांटा फुटला
 बहुत ॥ बंड बडते भलतेची ॥५१॥ पंचाक्षरी आणा पाचारून ॥ महाराज सद्गुरु ज्ञान
 घन ॥ तो सरसिजो द्रव नंदन ॥ बोलावून आणा वेगे ॥५२॥ जेणे दर्भा वरी धरिली
 अवनी ॥ कमंडलू ठेविला सूर्यासनी ॥ इंद्रसभे सनेला वासर मणी ॥ अद्भुत कर-
 णीतयाची ॥५३॥ वसिष्ठ आला धांवून ॥ राजा दृढ धरी चरण ॥ कौसल्ये सारखें
 निधान ॥ भूतें संपूर्ण यासिलें ॥५४॥ म्यां याग केला सायासी ॥ कीं पुत्र होईल कौ-
 सल्यंसी ॥ तो मध्येच हे विवसी ॥ उठली ऋषी काय करूं ॥५५॥ मग ह्मणे ब्रह्मसुत
 ॥ इव्या पोटा येईल रघुनाथ ॥ तीस गोष्टी हे विपरीत ॥ काळ त्रयी घडेना ॥५६॥ अं-
 धकृपी पडे लतरणी ॥ कोरान्न मागे लचिता मणी ॥ सुधार सगेला कडवटीनी ॥ का-
 ल त्रयी घडेना ॥५७॥ क्षुधेनें पीडिला क्षीरसागर ॥ सरत रूसि येईल दरिद्र ॥ ती व्र-
 तपेल रोहिणीवर ॥ काल त्रयी घडेना ॥५८॥ असी वसिष्ठ कौसल्ये जवळी ॥ येऊ
 निविलो की ते वेळीं ॥ तंव ती श्रीराम रूप झाली ॥ अंतर्बाह्य समूळ ॥५९॥ नदिसे
 स्थियेची आकृती ॥ धनुष्यबाण घेऊनि हातीं ॥ आकर्णन यन विराजती ॥ देखे भू-
 र्ती जगद्वंद्य ॥६०॥ पाहतां रूप आनंद घन ॥ सद्गुरु झाला ब्रह्म नंदन ॥ अष्टभावे
 दाटला पूर्ण ॥ गेला विरून देह भाव ॥६१॥ वसिष्ठ कौसल्या ते अवसरी ॥ मुराली
 ब्रह्मानंद सागरी ॥ दधारध परम अंतरी ॥ घाबरा झाला नेणोनियां ॥६२॥ वसि-
 ष्ठासारि यामहामुनी ॥ भूतें झडपिला तये क्षणीं ॥ घाभूताची कर्ता झाडणी ॥ को-
 णी त्रिभुवनी दिसेना ॥६३॥ मी हृत भाग्य संपूर्ण ॥ मजकेंचें पुत्र संतान ॥ कौसल्याही
 गेली झडपोन ॥ ब्रह्मानंद मूर्च्छित ॥६४॥ निरपराध धिला श्रावण ॥ तो दुःख दे-
 तो दारुण ॥ ऐसा तो महाराज आनंद घन ॥ जाकचे पूर्ण अंतरी ॥६५॥ तो स्वानंद
 लहरी जिरवून ॥ वसिष्ठें उघडिले नयन ॥ राजा धांवोन धरी चरण ॥ आनंद न-
 मा ये अंतरी ॥६६॥ रामासी कैशी परी झाली ॥ पूर्वीं बुडतां नौका आली ॥ अंधकू-
 पी पडतां तळाळीं ॥ हस्त सूर्ये दीधला ॥६७॥ सर्प डेंखितां गरुड धांवे ॥ गजीं कों-
 डितां केसरी पावे ॥ क्षुधिता पुढें हेलावे ॥ क्षीरसागर येऊनी ॥६८॥ कीं वणव्यांत
 जळतां घन ॥ कीं बुडबुडी भरतां धांवे कुशान ॥ कीं दरिद्रें पीडितां क्षमी आपण
 ॥ धरीं येऊन बैसली ॥६९॥ ऐसा आनंद लाराजानिश्चिन ॥ ह्मणे सद्गुरु स्वामी

रामजयंतीकथा.

(८३)

तूसमर्थ॥ मजनबलहंवाटत॥ तुजहीभूतेंभडपिती॥ ३०॥ आत्मीअत्यंतभाग्य
हीन॥ कैचेंदेस्वोंपुत्रसंतान॥ मगहांसलाब्रह्मनंदन॥ कायगर्जोनबोलत॥ ३१
॥ जोनीलग्रीवहृदयरत्न॥ जेंकमलोद्भवाचेंदेवतार्चन॥ सनकादिककस्तूभिय
ल॥ हृदयसांबळींतयाहती॥ ३२॥ जोवैकुंठपुरविलासी॥ तोआलाकौसल्ये-
न्यागर्भासी॥ मारूनसकळदुर्शासी॥ देवसोडवीलवंदींचे॥ ३३॥ जेजेंकौसल्या
बोलिलीसत्य॥ तेंपुढेंहोईलयथार्थ॥ तुजहोतीलचारस्त॥ सत्यवचनराजेंद्रा
॥ ३४॥ शंखचक्रशेषनारायण॥ चतुर्थरूपेंप्रगटेलजगज्जीवन॥ पुण्यप्रतापही
यजाण॥ ज्याचीकथाऐकतां॥ ३५॥ ऐसींचसिंहाचींवचनें॥ स्वानंदनभीचींउडु
गणें॥ कींसत्यवैरागरींचींरत्नें॥ निवडोनिदिधलीं दशरथा॥ ३६॥ माध्यान्हायेईल
चंडकिरण॥ पुष्यनक्षत्रसाधून॥ अवतरेलरघुनंदन॥ पूर्णब्रह्मजगद्गुरू॥ ३७॥
तेणेंकर्णहारांतूनित्वरित॥ सांठविलींहृदयसंदुकेंत॥ धांवूनिथ्रीगुरूचेपायधरि
ता॥ स्मरणकृतार्थझालोमी॥ ३८॥ असोभरलियानवमास॥ प्रसूतिसमयकौस-
ल्येस॥ कवणऋतुकवणदिवस॥ सावकाशऐकतें॥ ३९॥ चसंतऋतुचैत्रमास॥ शुद्ध
पक्षनवमीदिवस॥ सूर्यवंशीजगन्निवास॥ सूर्यवारीजन्मला॥ ४०॥ माध्यान्हा
आलाचंडकीर्ण॥ पुष्यनक्षत्रसाधून॥ अवतरलारघुनंदन॥ पूर्णब्रह्मजगद्गुरू॥
॥ ४१॥ श्रीरामकेवलपरब्रह्म॥ त्यासझालेंस्मणतांजन्म॥ संतहांसतीलपरम॥
तत्त्वज्ञानवेत्तेजो॥ ४२॥ ज्याचीलीलाऐकतांअपार॥ खंडेजन्ममृत्युदुर्धरा॥ त्या
रामासीजन्मसंसार॥ कालत्रयींघडेना॥ ४३॥ दावीलौकिककरणी॥ कींकौस-
ल्याझालीगर्भिणी॥ तोब्रह्मानंदमोक्षदानी॥ जन्मकर्मत्याकेंचें॥ ४४॥ क्षीरसा
ग्रीहूननारायण॥ येयोनिअयोध्येसीझालासगुण॥ परीशेषलक्ष्मीसहितज
गज्जीवन॥ तेंसाचित्तेथेंसंचला॥ ४५॥ जोअनंतकल्याणदायक॥ अजअजित
निष्कलंक॥ भक्ततारावयासिदेव॥ जगन्नायकअवतरला॥ ४६॥ असोअयो
ध्यापुरींतेवेळीं॥ दुंदुभींचीचाईलागली॥ विमानांचीदाटीझाली॥ पुष्येवर्ष-
तीअपार॥ ४७॥ देवकरितीजयजयकारा॥ करीलराक्षससंहार॥ अवतरलांहर
घुबीरा॥ बंधमुक्तकरीलआत्मां॥ ४८॥ असोतेकौसल्यासत्री॥ बैसलीअसतांए
कांतीं॥ तोआठवर्षाचीमूर्ती॥ सन्मुखदेखेअकस्मात॥ ४९॥ निमासुरवदनीं

कंदर॥ तेजेंभरलेनिजमंदिर॥ ज्यातेजातेंशशिभिन्न॥ लपोनिजातीविलोकितां ॥
 ॥५०॥ पदकमलमकरंदसेवना ॥ भ्रमरीझालीक्षीराब्धिकन्या ॥ कदानविसंबेचर-
 णां ॥ कृपणधनालागीजेंसा ॥ ५१ ॥ संध्यारागअरुणवाळार्क ॥ दिव्यरत्नांचेरंगका
 ढिलेदेख ॥ तळवेतेंसेसुरेरव ॥ श्रीरागाचेवाटती ॥ ५२ ॥ चंद्रक्षयरोगेकष्टीहोऊनी
 ॥ निजांगाचींदिशशकलेंकरूनी ॥ स्मरवाडलाश्रीतमचरणीं ॥ स्वानंदधनीघेत
 से ॥ ५३ ॥ रामपदीरंगलीदिवसनिशीं ॥ बंधुपाहुणाआलाशशी ॥ तोराहिलाअ-
 क्षयळावयासी ॥ नजायचीमाधारा ॥ ५४ ॥ ध्वजयज्ञांकुशपद्म ॥ ऊर्ध्वरेखादिवि
 न्हेउत्तम ॥ याचाअर्थऐकतांपरम ॥ सुरवहोयभक्तांसी ॥ ५५ ॥ सात्विकप्रेमळांदे
 खा ॥ ऊर्ध्वसंकंतऊर्ध्वरेखा ॥ सत्यशीलभाविकां ॥ ऊर्ध्वपथदावीत ॥ ५६ ॥ विद्या
 मंदेमत्तगज ॥ भाग्यमंदेंडुल्लतसहज ॥ त्यांसिआकर्षावयासतेज ॥ पायींअंकुशझ
 ळकत ॥ ५७ ॥ पायींझळकेदिव्यपद्म ॥ जेजगमाउलीउत्तम ॥ तेंपद्मेचेंराहतेसद्म ॥
 तयेपदींस्मरवाढलें ॥ ५८ ॥ अहंकारजडपर्वत ॥ शरणागतांबाधकयथार्थ ॥ तो
 फोडावयाझळकत ॥ यज्ञपायींरामाचे ॥ ५९ ॥ भयसागरतगवधागहन ॥ जहाज
 अद्भुतरामचरणा ॥ त्यावरीध्वजविराजमान ॥ रात्रंदिवसतळपतसे ॥ ६० ॥ काम
 क्रोधदुर्धरअसुर ॥ त्यांचेंछेदावयाशिर ॥ दैदीप्यमानदिव्यचक्र ॥ रामतळवीं
 झळकतसे ॥ ६१ ॥ मळरहितपदस्कंदर ॥ घोटींत्रिगुणीपत्राकार ॥ इंद्रनीळउप
 मासाचार ॥ नपुरनीह्मणोनियां ॥ ६२ ॥ पदतळेंआरक्तसाजिरीं ॥ तेथेंवसेसर
 सिजोद्भवकुमारी ॥ विश्रान्तीप्यावयाअहोरात्रीं ॥ वामचरणींरंगलीहो ॥ ६३ ॥ कि
 तीपापेंहरावींदिवसरजनीं ॥ ह्मणोनिश्रमलीजन्हुनंदिनी ॥ शक्रवांकीरूपहोउनी ॥
 रामचरणींविराजे ॥ ६४ ॥ मांड्यासकुमारसांबळिया ॥ तेथेंस्मरवाडलीमित्रल
 नया ॥ कींयमानुजाअपवादचुकवावया ॥ महदाश्रयधरियेला ॥ ६५ ॥ ऐसी
 रामपदींत्रिवेणीसाचार ॥ प्रयागतीर्थराजेश्वर ॥ प्रेमेंमाधमासींभाग्यवंतनरा ॥
 प्रातःस्नानाधांचती ॥ ६६ ॥ भक्तमुमुक्षुसाधकसंत ॥ हेचिराजहंसविराजत ॥ वां
 कीवरीरत्नेंतळपत ॥ तेचितपस्वीतपताती ॥ ६७ ॥ चरणरजझळकेस्पष्ट ॥ तोचि
 जाणिजेअक्षयवट ॥ तेथेंसनकादिकवरिष्ठ ॥ क्षेत्रसंन्यासीजाहले ॥ ६८ ॥ प्रथमीं
 मोक्षदेहत्यागितां ॥ येथेंमोक्षश्रवणकरितां ॥ देहीअसतांविदेहता ॥ येतहाताभ

रामजयंतीकथा.

(८५)

कांच्या॥६९॥ प्रयागींकष्टबहुत ॥ येतांजातांभोगितीनिश्चित ॥ हाप्रयागध्यानींअ
कस्मात ॥ प्रगटेलसत्परभक्तांच्या॥७०॥ तोडरवांकीनेपुरें ॥ असुरांवरगर्जतीग
जरे ॥ वाटेनभगाबोनीएकसरे ॥ पोटायाजणूवोतिल्या॥७१॥ कींसरळकटकीचेस्तं
भ ॥ कींगरुडपाचूचेउगवलेकोंभ ॥ इंद्रनीळगाळूनिस्प्रभ ॥ जानुजंघवोतिले ॥७२॥
मिळाल्यासहस्रचपळा ॥ तैसाकासेझळकेपिंघळा ॥ वरीतळपेकटिमेखळा ॥ पाहतां
डोळांआल्हादा ॥७३॥ कटीमेखळेवरीमहामणी ॥ कींपंक्तीबैसलेदिनमणी ॥ दाहक
त्वसांबोनिजघनीं ॥ श्रीरामाचेलागले ॥७४॥ वेदांताच्याश्रुतीगर्जेन ॥ अर्थबोलती
जेवींशोधून ॥ तैशाक्षुद्रघंटारुणझुण ॥ शब्दकरितीरसाळ ॥७५॥ देखोभिकटिसुकु
मार ॥ लाजोनिवनागेलामृगेन्द्र ॥ वाटेत्यादुःखेंशरीर ॥ वाहनकेलेंदुर्गेचें ॥७६॥ गंभी
रावर्तनाभिस्थान ॥ जेथेंजन्मलाचतुरानन ॥ सत्परजतमगाळून ॥ त्रिवळीवरीवि
राजे ॥७७॥ कींस्तुभतेजअपार ॥ पाहतांभुलतीशशिमित्र ॥ गुणींओंविलींनक्षत्रें
समग्र ॥ तैसेमुक्तहारडोलती ॥७८॥ कींत्यामुक्तीच्यामाळाबहुत ॥ रघुपतीच्याग
ळांडोलता ॥ कींमुक्तरूपेंसमस्त ॥ अनंतब्रह्मांडेंगुंफिलीं ॥७९॥ मुक्ताफळांच्यामाळा
गहन ॥ परीत्यांचापालटलावर्ण ॥ दिसतीइंद्रनीळासमान ॥ श्यामलांगीरिघुप-
तीच्या ॥८०॥ नीळगगनावरीसुंदर ॥ मंदाकिनीओघटिमेशुभ्र ॥ तैसीमाळाम
नोदर ॥ श्यामतनूवरीशोभे ॥८१॥ कोमलागतिनिर्मळ ॥ वरीडोलेवैजयंतीमाळ ॥
पुष्करींशक्रचापसुढाळ ॥ सुरंगजैसेविराजे ॥८२॥ कींमेघींस्थिरावेजैसीप्रभा ॥ तै
सीवैजयंतीचीशोभा ॥ सहस्रमुरवाचियाजिभा ॥ गुणवर्णितांशीणाल्या ॥८३॥ अ
नंतभक्तहृदयींधरिले ॥ तरीचवक्षस्थळरुंदावले ॥ ब्रह्मानंदसुरोनिओतिले ॥ हृदय
स्थानसत्यपै ॥८४॥ श्रीवत्सझळकेसव्यांगीं ॥ श्रीनिकेतनवामभागीं ॥ उदीशोभे
श्यामलांगीं ॥ कोणदृष्टांततेऐका ॥८५॥ मित्रकन्येवरीजान्दवीजळा ॥ कींराकाइंदु
प्रभेनिराळ ॥ दैदीप्यमणीइंद्रनीळ ॥ आवरणत्यावरीकाशिमिराचें ॥८६॥ सूर्यप्र-
भेचींचक्रंतळपती ॥ तैशामुद्रिकाझळकती ॥ औपासकयंत्रैरिविती ॥ तेविगतीये
थेंदिसे ॥८७॥ प्रळयाग्नीनेउघडिलेनयन ॥ तेयिंकीर्तिमुरवींदंडपूर्ण ॥ निष्कलंक
रोहिणीरमण ॥ पदकहृदयींडोलतसे ॥८८॥ कंबुकंठअतिशोभिवंत ॥ नासिकस
रळसुकुमारबहुत ॥ मंदस्मितवदनविराजित ॥ कोटिमन्मथशोभामुखीं ॥८९॥ विदु

मयर्णअधरसतेज॥ मर्गजवळीनें झळकती द्विज॥ त्या ते जें शशिनक्षत्रें तेजः पुंज॥ झां
कोळती पाहतां ॥ ९० ॥ त्रिलोकींचा गोठो नि आनंद॥ ओतिलें श्रीराम मुरवारविंद॥
आकर्णनयन भ्रुकुटी विशद॥ धनुष्याकृती शोभती ॥ ९१ ॥ स्वानंद सरोवरींचीं क
मळदळे ॥ तैसे आकर्णनयन विराजले ॥ ज्या कृपादृष्टीनें निचाले ॥ प्रेमळ जनस-
र्वही ॥ ९२ ॥ कुंडलें तळपती मकराकार॥ जोडिले मित्र आणि रोहिणीवर॥ कीर्त
गिरा पुत्र भृगु पुत्र॥ विचार पुस्तती रामाते ॥ ९३ ॥ कीर्त सागरींची रत्नज्योती ॥
पूर्व उत्तर मीमांसा निश्चिती ॥ कुंडल रूपें आणविती ॥ अर्थ विशद स्वामी ते ॥ ९४ ॥
श्रीराम तनू सुकुमार॥ तेणें शोभती अलंकार॥ पीतवर्ण तिलक संंदर॥ अनुपम्य
रेखिला ॥ ९५ ॥ स्वर्णनक्षीचा पूर॥ नीलगिरीवरी निरंतर॥ तैसा तिलक संंदर॥
विशाळ भाळीं झळकतसे ॥ ९६ ॥ जैसा कल्यांतींचा दिनकर॥ तैसा मुकुट परिकर॥
तेजतळपतसे अपार॥ दिक्चक्रीं न समाये ॥ ९७ ॥ दावाग्नीचे कल्लोळ भडकत॥ तै
सें उन्नरीय झळकत॥ दशांशती मुक्तें रुळत॥ कृतिका पुंजासारि रवीं ॥ ९८ ॥ परम
तेजाळ क्षीरोदक॥ कीं शुभ्रयशाच दलें बीक॥ शब्द श्वेत मृडानी नाचक॥ कर्पू
रें कस्तूनि ऊटिला ॥ ९९ ॥ दिव्य रजत तगट घडलें ॥ कीं पारिजेतें कलासड वरिलें ॥ कीं
जान्हवी तोर्यें ओपविलें ॥ दिन नार्थें स्वहस्ते ॥ १०० ॥ सच्चिदानंद तनू सगुण॥ अत
सी कुसुमाभास पूर्ण॥ त्या चिरंगें कस्तूर॥ नीलोत्पलें राबविलीं ॥ १०१ ॥ नभासि चढला
तो चरंग॥ त्या चिया प्रभेनें मेघासिरंग॥ इंद्रनीळ ही सुरंग॥ त्याच प्रकाशें जाडले ॥ १०२ ॥
नेथीचें सौंदर्य अद्भुत॥ गरुड पाचूचें तेज दिसत॥ मर्गजासी बीक चढत॥ तनू सांवळी
देखोनियां ॥ १०३ ॥ जो वैकुंठीचा वेल्हाळ संंदर॥ भक्त मंदिरां गणमंदार॥ कुरवंडी क
री वेगीं साचार॥ कोटी मकर ध्वज वस्तूनियां ॥ १०४ ॥ ब्रह्मांडोदरा बाहेरीं ॥ आंगींचा सुवा
सधां वणे करी ॥ लीला मृत सागर कैटभारी ॥ भक्त जनमन वेधक जो ॥ १०५ ॥ पूर्ण ब्रह्मा
नंदरघुवीर॥ लीला विग्रही श्रीधर॥ हृदयीं रेखिती निरंतर॥ निज भक्त प्रेम बळें ॥ १०६ ॥
असो कौसल्या बोलें ते अवसरीं॥ भक्त यत्सला मधु कैटभारी ॥ तूं आतां बाळवे पध
रीं ॥ माझे उदरीं अवतरे ॥ १०७ ॥ लोक ह्मणती कौसल्या नंदन॥ ऐसा होई मंत्र मोहन ॥
अमलदलराजीवनयन॥ हा स्रवद न विलोकी ॥ १०८ ॥ सजल जलद वर्ण कोमल॥ कौ
सल्ये पुढें जाडला बाळ॥ तंव ते परम सुखे ॥ पुण्याकें योग असे पै ॥ १०९ ॥ जो क्षीर

रामजयंतीकथा.

(८७)

सागरवासीतमालनील ॥ तोकौसल्येपुढें झालाबाळ ॥ चरणांगुष्ठें धरोनिकोमळ
॥ मुरवकमळीं घालीतसे ॥ १० ॥ भक्तचरणीं लागले बहुत ॥ गोढगोढ ह्मणोनि वा
रणाणित ॥ घालागीं गोडीरघुनाथ ॥ स्वयें पहात चारवोनी ॥ ११ ॥ स्वचरणींची
गोडीकांचोखित ॥ भक्तांसीलोभलागावयाबहुत ॥ ह्मणोनियां कौसल्याकृत ॥
कौतुकार्थदारवहीतसे ॥ १२ ॥ पुत्रझालाकौसल्येस ॥ लागलावाद्यांचाघोष ॥ सुगं
सहितसुरेश ॥ जयजयकारनभीं करिती ॥ १३ ॥ सुमनसंभारते अवसरीं ॥ देव
वर्षती अयोध्येवरी ॥ दुंदुभीनादअंबरीं ॥ नसमायेचिते धवां ॥ १४ ॥ इळदीकुं
कुमेंताटीभरूनी ॥ बिदोबिदीं धांवती सुवासिनी ॥ पावल्याकौसल्येच्यासद्वी
॥ वेगेकरूनिते धवां ॥ १५ ॥ मंगळतुरांचा एकचिनाद ॥ धरोधरीं होत ब्रह्मानंद ॥
तेसमयींचा आनंद ॥ भोगीं द्रवणू शकेना ॥ १६ ॥ आनंदला ब्रह्मनंदन ॥ चहुंकडू
नधां वले ब्राह्मण ॥ जैसे क्षीरसागरदेखोन ॥ क्षुधार्थी वेगे धांवती ॥ १७ ॥ कींम
हापर्वकाळ प्रगटला ॥ प्रयागासी धांवे भक्तमेळा ॥ कीं गांवासमीप परिसनिघा-
ला ॥ दुर्बळ धांवती घ्यावया ॥ १८ ॥ कीं नृपाकांत गोभारसकळी ॥ धांवती जैसे गंगा
जळीं ॥ कीं वृक्षदाटले देखोन फळीं ॥ विहंगम तेथें झेंपावती ॥ १९ ॥ तैसी ब्राह्मणा
ची तेकाळीं ॥ दाटी झाली राजाजवळी ॥ पुत्रमुरवपाहावया तेवेळीं ॥ दशरथरावचा
लिला ॥ २० ॥ दशरथ ह्मणोयाचकांसी ॥ जेइच्छासेल मानसीं ॥ ते ते मागामजपा
शीं ॥ येचसमयीं देईन ॥ २१ ॥ भांडारें फोडिलीं बहुत ॥ याचकांसी बोले दशरथ ॥ मी
टाबांधोन मिश्रमित ॥ आवडे तितुकें न्याआतां ॥ २२ ॥ मगसमागमें घेऊन ब्राह्मण ॥ म
हाराज तो अजपाळनंदन ॥ प्रवेशला आनंदें करून ॥ सदनाप्रती आपुल्या ॥ २३ ॥ द
शरथें करूनियां स्नान ॥ केले आधीं पुण्यादवाचन ॥ पाहावयासी पुत्रवदन ॥ राजा
जवळी पातला ॥ २४ ॥ श्रीरामवदन ते अवसरीं ॥ न्याहाळितां तोषला अंतरीं ॥ मधु
विंदुघालोन सुरवाप्तीतरी ॥ मधुकैटभारी तोषविला ॥ २५ ॥ श्रीरामांचे जानक ॥
करीते नृपनायक ॥ गोभूरले असंख्य ॥ मगदेत याचकांसी ॥ २६ ॥ रत्नजडित
सिंहासन ॥ त्यावरी बैसे श्रीरामा घेऊन ॥ मृगांकवर्णाचामरनाण ॥ दोघी दाबि-
ती दोहीकडे ॥ २७ ॥ पीकपात्रधरूनि हातीं ॥ समीप बैसे एकदूती ॥ कनकांबराची
घेऊनि बुंधी ॥ बैसली सती कौसल्या ॥ २८ ॥ भोवते वेष्टिले विद्वज्जन ॥ जाणती

जैमविष्वज्ज्ञान ॥ सातशोस्त्रियाधांवोन ॥ येत्याद्वाल्यादशरथाच्या ॥ २९ ॥ जैशा
 केवळविद्युलता ॥ तैशाअलंकारवस्थांसहिता ॥ बाळाकौसल्येभोंवत्या ॥ शोभ
 त्याकैशातेवेळीं ॥ ३० ॥ महामायाआणिभगवती ॥ तिजभोंवत्यामिळाल्याअ-
 नंतशक्ती ॥ कीसूर्यचंद्रांसीवेष्टिती ॥ किरणेंजैसींतयापरी ॥ ३१ ॥ वसिष्ठगुरु
 होऊनिपुढें ॥ विलोकीश्रीरामाचेरूपडें ॥ जेजन्मकर्तृत्वनिवाडें ॥ रायापुढेंसांगत
 ॥ ३२ ॥ ह्मणोद्वाक्षीरसागरविहारी ॥ जन्मलाकौसल्येच्याउदरीं ॥ निजजनतारावया
 सिनिधारीं ॥ अवतरलाआदिपुरुष ॥ ३३ ॥ द्वादशवर्षेयासभरतां ॥ एकद्विजयेईल
 अचिता ॥ प्रार्थूनियांदशरथा ॥ यासीघेऊनजाईल ॥ ३४ ॥ आरंभींसीडुनि एक
 बाण ॥ वधीलराक्षसीदारुण ॥ गोब्राह्मणभरवपाळण ॥ करीलजाणपुत्रतुझा ॥
 ॥ ३५ ॥ कुशानप्रवेशेशष्कविपिनीं ॥ तैसाजाळीलराक्षसभरवरक्षणीं ॥ पुढेंचर
 णस्पर्शकरूनी ॥ एकललनाउद्धरील ॥ ३६ ॥ परमप्रचंडकोदंड ॥ तेंभुजदंडबळें
 करीलदुरवंड ॥ एकपत्नीघ्नतअखंड ॥ वीरहोईलत्रिभुवनीं ॥ ३७ ॥ महायोद्धाए
 कब्राह्मण ॥ त्यासजिकीलनलगतांक्षण ॥ बंधूसहितपरतोन ॥ अयोध्येसीयेई
 ला ॥ ३८ ॥ राज्यीं बैसतांहावरिष्ठ ॥ मद्दाएकहोईलअरिष्ठ ॥ नगरलोकपावतीलकष्ट
 ॥ ३९ ॥ हानरवीरपंचानन ॥ प्रेमेंपाळीलपितृवचन ॥ मग
 स्त्रीसमवेतकानन ॥ चतुर्दशवर्षेसेवील ॥ ४० ॥ हानसतांआश्रमांत ॥ एकराक्षस
 येईलअकस्मात ॥ याचेस्त्रियेसीनेईलसत्य ॥ षण्मासपर्यंतनिधिरिं ॥ ४१ ॥ मग
 हस्त्रीशोधितांअरण्यांत ॥ वानरमिळतीलअकस्मात ॥ एकवानरउभ्रमत्त ॥ त्यास
 मारीलनकळतां ॥ ४२ ॥ ब्रह्मांडनाचवीलनरवागीं ॥ ऐसाएकवानरकेसरी ॥ जाळू-
 नियांलंकापुरी ॥ महाप्रलयकरील ॥ ४३ ॥ शुद्धीआणिताराघवेद्र ॥ पाषाणींपालाणीं
 लसमुद्रा ॥ शरणयेईलएकरजनीचर ॥ चिरंजीवकरीलत्यासी ॥ ४४ ॥ मारूनिसक्षसां
 षट्कर्ष ॥ सोढवीलसरान्याबंदिशाळा ॥ मागुतीयेईलस्वस्थळा ॥ अयोध्यापुरा
 गजरेंसीं ॥ ४५ ॥ अकरासहस्रसंवत्सर ॥ राज्यकरीलराजेंद्र ॥ पुढेंपुत्रांसींयु
 द्धथोर ॥ करीलकीतुकेंकरूनियां ॥ ४६ ॥ शोवटींअयोध्याधिमानीघाल्मेनी ॥
 बैठमठेवीलयेकुंठभुवनीं ॥ ऐसेंजातकएकोनकर्णीं ॥ रावदशरथतोषला ॥ ४७ ॥
 स्तनपानकरितारघुनंदन ॥ पाह्येवसिष्ठाकडेपरतोन ॥ कीवाल्मीकभाष्यसंपूर्ण ॥

रामजयंतीकथा.

(१८९)

कंधिलें येणें अवलीलें ॥ ४८ ॥ तों सुमित्रेसी झाला पुत्र ॥ ह्मणोनि धांवत आले वि-
प्र ॥ क्षीराब्धीहूनि श्रीधर ॥ कौसल्ये मंदिरीं पावला ॥ ४९ ॥ तंव भोगींद्र पाठ घेत
॥ पाठिराखा पावला त्वरित ॥ सुमित्रेचे शेजे निजत ॥ बाल्य दशाधरूनियां ॥ ५० ॥
॥ सुमित्रा स्वप्न देखत ॥ कीं मज झाला सुलक्षण सुत ॥ सावध होऊनियां पाह-
त ॥ पुढें रवेळत बाळकतो ॥ ५१ ॥ ऐसा झाला सुमित्रा नंदन ॥ विप्रांसह दशरथ
तेथे येऊन ॥ तत्काळ केले पुण्याहवाचन ॥ जात कर्म सर्वही ॥ ५२ ॥ कैकेयीस झाले
दोन कुमार ॥ ते विष्णूचें शंखचक्र अवतार ॥ परीं कैसे जन्मले तो विचार ॥ कैकेयीस
नेणवे ॥ ५३ ॥ सुषुप्तीमाजी कैकेयी निमग्न ॥ जैसा पंकगते तें पाषाण ॥ पुत्र होऊनि
दोधेजण ॥ दोहीं बाजूंस रवेळती ॥ ५४ ॥ दासी घेऊनि कैकेयी प्रती ॥ थापटी निजागी
करिती ॥ दोघे पुत्र झाले निश्चिती ॥ सावध होवोनि पाहें पां ॥ ५५ ॥ कैकेयी पाहे पु-
त्र मुरग्या ॥ तों मित्र आणि मृगांक ॥ ते विंदोघे रवेळती बाळक ॥ देखतां स्वरवाटले ॥ ५६ ॥
रायें तेथें हियेऊन ॥ अवली किले दोघे नंदन ॥ स्वरवी केले याचक जन ॥ वस्त्राभरणीं
करूनियां ॥ ५७ ॥ वारादिवस पर्यंत ॥ रावमहोत्साह करित ॥ मंगळ तुरंगं जत ॥ रा-
त्रंदिवस राजगृहीं ॥ ५८ ॥ ते गवेंदिवसीं वसिष्ठ ऋषी ॥ नामकरण ठेवी चौघांसी ॥
कौसल्ये चाराम ते जो राशी ॥ वैकुंठवासी जगदात्मा ॥ ५९ ॥ सुमित्रेचा जों नंदन ॥
त्याचें नाम ठेविलें लक्ष्मण ॥ जो काद्रवेय कुळभूषण ॥ विष्णुशायन ज्या वरी करी
॥ ६० ॥ कैकेयीचे जे कांस्त ॥ भरत शत्रुघ्न निश्चित ॥ चौघें दाशरथी विख्या-
त ॥ एकाच रित्यांचें ॥ ६१ ॥ ज्यांची जन्मकर्मलीला ऐकतां ॥ पळरुटें सर्व दु-
रितां ॥ जैसा महाप्रभंजन रुटतां ॥ जळद जाळवितळें ॥ ६२ ॥ श्रीरामकथामा-
नस सरोवर ॥ तुह्मी श्रोते हंमचतुर ॥ साहित्य मुक्तें सुढाळ थोर ॥ सेवानिरंतर-
आचडीं ॥ ६३ ॥ श्रीरामकथा सुधारस ॥ तुह्मी पंडित श्रोते त्रिदश ॥ प्राशन करा सा-
वकाश ॥ अति सुरस ग्रंथ हा ॥ ६४ ॥ पुराण पुरुष परात्पर ॥ तो ब्रह्मानंद श्रीधर ॥ अ-
पोध्येत अवतरला साचार ॥ त्याचें चरित्र परिसाहो ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीरामजन्म-
कथा समाप्ता ॥ ॥ श्रीसीतारामचंद्रार्पणमस्तु ॥ ॥ शक्तं भवतु ॥ ॥

श्रीहनुमंतजन्मकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ तुस्तींसंतश्रोतेजन॥ एकाहनुमंतजन्मकथन॥ सांग
तसेंविस्तारून॥ श्रीगुरुकृपेकरूनियां॥ १॥ पूर्वीकेंसरीनामेंवानर॥ त्याचीसुत्री
अंजनीसुंदर॥ ऋष्यमूकपर्वतीघोर॥ तपकरीतबैसली॥ २॥ सातसहस्रवर्षपर्यंत
॥ योनधरोनिशुचिष्मंत॥ आराधिलाउमाकांत॥ प्रसन्नहोयतपांती॥ ३॥ ह्मणेअंज
नीमागवृच्छित॥ येरीह्मणेदेईअक्षय्यसुत॥ परमप्रतापीयशवंत॥ महाभक्तवज्र
देही॥ ४॥ मगबोलेउमावर॥ अक्रवाजोमहारुद्र॥ तुझेउदरींतोअवतार॥ धरील
अक्षय्यजाणपां॥ ५॥ ऐकेंशुभवचनअंजनी॥ तूंअंजुकीपात्रपसरूनी॥ बैसें
सावधमाझेध्यानीं॥ अंतर्दृष्टीकरोनियां॥ ६॥ स्फटेलअद्भुतप्रभंजन॥ साक्षात्
लोकप्राणेशआपण॥ प्रसाददेईलआणोन॥ तोतूंभक्षींअविलंबें॥ ७॥ सस्थ
बागेलालपाणी॥ व्रतस्थबैसलीअंजनी॥ नयनझांकोनिनिजमनीं॥ ब्रह्मानंदें
उचंबळे॥ ८॥ इकडेअयोध्यानगरांत॥ सूर्यवंशीरावदशरथ॥ पुत्रकामेंयज्ञक
रीत॥ समर्थऋषीपिळवोनी॥ ९॥ यज्ञहोतांचिपरिपूर्ण॥ संतोषोनिअग्निनारा
यण॥ स्वहस्तेंपायसपात्रभरून॥ देताझालाशृंगीपासीं॥ १०॥ ह्मणोराणियांसीं
द्यावेंभक्षणा॥ पूर्णहोईलमनकामना॥ ऐशादेऊनिआशीर्वचना॥ विचरणगुप्त
जाइला॥ ११॥ वसिष्ठकरूनविभाग॥ राणियांसीदेतसंयोग॥ कोसल्येसीदेतां

मारुतीजन्म.

(९१)

श्रेष्ठभाग ॥ क्रोधआलाकनिष्ठेतें ॥ १२ ॥ ह्मणोमीरायासीप्रियकरं ॥ म्यारथचक्रीघा-
लोनिकर ॥ रणीविजयीकेलानृपवर ॥ इंद्रादिदेवांदेरवतां ॥ १३ ॥ मजआधीनदेतांमा-
न ॥ कायकरावाभागमागून ॥ ह्मणोनिर्केकेयीरुसोन ॥ अधोवदनबैसली ॥ १४ ॥ म-
गबोलेवसिष्ठमुनी ॥ विद्महोईलयेचक्षणीं ॥ तंवकरींचापिंडझडपोनी ॥ घारीनेनेला-
अकस्मात ॥ १५ ॥ मगतीघास्मगनपंथें ॥ जातअसतांप्रचंडवाते ॥ आसडुनियांत्या-
पिंडाते ॥ मुखानूनिपाडिला ॥ १६ ॥ तोपिंडअंजनीच्याकरांत ॥ येऊनिपडिला अ-
कस्मात ॥ तंवतीतत्काळभक्षित ॥ शिवस्मरणकरूनियां ॥ १७ ॥ घारीतेदेवांग-
नापहिली ॥ पूर्वीनृत्यकरितांचांचरीगेली ॥ मगविधीनेंशापिली ॥ घारीहोईह्मणो-
नी ॥ १८ ॥ मगतेसुवर्चसानामेदेवांगना ॥ लागेकमलोद्वाचेचरणां ॥ विधीह्मणे-
दशरथराणा ॥ अयोध्येचानृपवर ॥ १९ ॥ मखसमयींपिंडझडपितां ॥ उद्धस्सीतूं-
तत्वतां ॥ अंजनीकरींपिंडपडतां ॥ निजस्थानातूयेसी ॥ २० ॥ असोघारीब्रह्मव-
रदेकरुनी ॥ उद्धरीनिपावलीस्वस्थानीं ॥ इकडेनवमासभरतांअंजनी ॥ प्रसूत-
झालीतेधवां ॥ २१ ॥ ऋषिपत्न्यापाहतीतेवेळां ॥ बळियांतोपुत्रजन्मला ॥ कींवा-
सरमणीप्रकटला ॥ वानरवेष्टेदेदीप्य ॥ २२ ॥ विद्युत्पायकुंडलेझळकती ॥ गंडस्थ-
ळींपडलीदीसी ॥ हटकोपीननिश्चिती ॥ कटिप्रदेशींमौजीझळके ॥ २३ ॥ तळप-
तसेयज्ञोपवीत ॥ ऐसेंवानररूपअद्भुत ॥ मुरवींपुच्छार्थींआरक्त ॥ वर्णदिसतप्र-
वाळसम ॥ २४ ॥ क्षुधाक्रांतपरमबाळ ॥ चहूंकडेपाहेचंचळ ॥ तोअंजनीउतावे-
ळ ॥ फळेगेलीआणावया ॥ २५ ॥ रुदनकरितक्षुधितबाळ ॥ तोआरक्तदिसेसूर्य-
मंडळ ॥ ह्मणेहेउत्तमदिसेलफळ ॥ उडेचपळमारुती ॥ २६ ॥ पिंजारिल्यारीमावळी-
॥ सिंहनादेगर्जेनिराळीं ॥ दिग्गजांचीबैसलीटाळी ॥ आंदोळलीवस्त्रधरा ॥ २७ ॥
स्फुरग्रादाटलेंथोर ॥ गाजवीपुच्छाचाफडत्कार ॥ मार्गेअंगवातेतरुवर ॥ उन्मळो-
निजातीआकाशीं ॥ २८ ॥ चषकपदह्वयतसेचहस्त ॥ प्रतापेईंपावेगीगनांत ॥
उडुणावरीउडुणाघेत ॥ जातआदित्यालक्ष्मी ॥ २९ ॥ कींउर्वीवरूनिसुपर्णी ॥
जायवैकुंठपीठक्षोन ॥ तैसाचअंजनीहृदयरत्न ॥ मूमंडळाआटोपी ॥ ३० ॥ स-
नोवेगासिमांगेठाकुनी ॥ हनुमंतवेगेंजायगगनीं ॥ तोलोकप्राणेशांधुनी ॥ ध-
रीनह्मणेस्वपुत्रा ॥ ३१ ॥ परमतीव्रसूर्यमंडळ ॥ तेजेंआडाळेलासांवेबाळ ॥ ह्मणोनि

धरूपाहेअनिळ॥परीतोचपळनाटांपे॥३२॥मगहिमाचळाचेशीतळांबुकण॥माणू
निशिंपीप्रभंजन॥हनुमंतमुरवपसस्तून॥सूर्यजवळीपातला॥३३॥तोतेंदिव-
सींसूर्यग्रहण॥राहूआलामुरवपसस्तून॥मास्तूतीसक्रोधआलादारुण॥सिंहिका
सुतादेखतां॥३४॥ह्मणोमीअन्यंतक्षुधित॥फळफक्षाययाआलोंयेथ॥हाकोण
आलाअकस्मात॥यासाआडमाझिया॥३५॥सबळपुच्छघार्येकस्तून॥फोडि-
लेंराहूचेंवदन॥भिरकाविलापारीधस्तून॥मूर्च्छायेऊनपडिलातां॥३६॥जैसेशंडा
दंडेंकरुनिदेख॥जगविदारीबिडालक॥कींभुजगाचेकवेंतमूषक॥अकस्मातसां
पडे॥३७॥राहूचेकैवारेकेत॥कपीवरीआलाधांवत॥जैसाकेसरीपुढेंजंबुकयेत॥
आपुलेंमरणविसस्तूनी॥३८॥केतूदेखतांहनुमंत॥तयासीओपीमुष्टिघात॥आं
गचुकवोनित्वरित॥केतूतेशूनिपळाला॥३९॥मगराहूआणिकेत॥इंद्रापासींआ-
लेंधांवत॥अश्रुदेनाहानेपर्वत॥सिंदूरेंकस्तूनजैसेकां॥४०॥इंद्रासिवदनीदोधे
जण॥हेसरेशसहस्रनयन॥आह्मावरीकोपधस्तून॥हेकांविघ्नमांडिलें॥४१॥
पुच्छनामाराहूकरून॥आह्मावरीदीधलापाठवून॥आश्चर्यकरीशचीरमण॥
ह्मणोहेंकर्तृत्वकोणाचें॥४२॥कोणीकेलीविपरीतकरणी॥त्याससंहारावयावज्र
पाणी॥भिदशसमुदायघेउनी॥वायुवेगेंपातला॥४३॥राहूपुढेंधांवत॥मार्गेदे
यांसहअमरनाथ॥तोइकडेअंजनीस्त॥सूर्यायासूंधांवतसे॥४४॥चळचळ
कांपेमित्र॥ह्मणोहेंकेंचाआलाअमित्र॥दिनमानसोडोनिदिनकर॥पळोंनला
हेसर्वथा॥४५॥प्रतापरुद्रमारुती॥सूर्यमंडळधरिलेंहातीं॥हेंफळनव्हेनि-
श्चिती॥ह्मणोनिपुढतीटाकिलें॥४६॥जैसाकेवळवडवानळ॥तैसेंदेंदीप्यमा
नसूर्यमंडळ॥फळनव्हेह्मणूनिअंजनीबाळ॥टाकिताझालापुढती॥४७॥म
घारापाहेपरतीन॥तोराहूआलाशक्रासघेऊन॥पुढतीक्रोधआलादारुण॥ह्म
णोआतानसोडोयासी॥४८॥साद्यघेऊनअमरपती॥मजवरीआलापुढती॥जै
सेशलभमिळोनियेती॥कल्यांतकिजूधरावया॥४९॥ऐसेंबोलतवायुनंदन॥
राहूवरीछोटलायेऊन॥इंद्रादेखतांताडण॥राहूसिकेलेबहुसाल॥५०॥जैसापर्व
तपडेअकस्मात॥तैसाराहूसीदेमुष्टिघात॥ग्रहपूजायथासांगतेथ॥वायुस्त
तेंमांडिली॥५१॥राहूआक्रोशींफोडीहांका॥ह्मणोकायपाहसीअमरनाथका॥म

मारुतीजन्म.

(९३)

गशर्केऐरावतदेख ॥ अकस्मात्प्रेरिला ॥ ५२ ॥ जिकडेधांवेऐरावत ॥ तिकडेभारेंऊ
 र्वालयत ॥ कींदुसरामेरूमूर्तिमंत ॥ शक्राचेवहनपेंझाला ॥ ५३ ॥ तोसंबळउठला
 ऐरावती ॥ चपळधांवलावीरमारुती ॥ जैसावज्रघातपर्वती ॥ तैसाकुंभस्थळींताडि
 ला ॥ ५४ ॥ धाकेंऐरावततोपळे ॥ मगपाकशासनतेवेळे ॥ हस्तिआकळितांनाफळे ॥
 रानघेतलेबळेंची ॥ ५५ ॥ जैसीदुर्बळाचीरुग्नीनष्टबहुत ॥ तीनमानीत्याचावचना
 र्थ ॥ तैसाइंद्रासीऐरावत ॥ नाटोपेचीसर्वथा ॥ ५६ ॥ असोविचारकरूननिमहंत
 ॥ कामक्रोधजैसेआवरित ॥ तैसासहस्राक्षेंऐरावत ॥ पुढतीसमोरआणिला ॥ ५७
 ॥ मागुतीधांवेपवनसुत ॥ धरीऐरावताचेचारीदंत ॥ उलथोनिरवालींपाडित ॥ श-
 क्रासहिततेधवां ॥ ५८ ॥ हस्तचपेटेह्माणोनितेवेळीं ॥ शक्राचाकिरीटपाडिला
 भूतळीं ॥ सकळदेवसेनातेकाळीं ॥ झालीपाहींभयभीत ॥ ५९ ॥ इंद्राचीझोंटीमो-
 कळी ॥ मागुतीऐरावतआकळी ॥ हनुमंतावरीबळेंचिघाली ॥ गजनघालींपदपु-
 टें ॥ ६० ॥ गजपळेरानोरान ॥ परमघाबरासहस्रनयन ॥ तोंयमहस्तींदंडघेऊ-
 न ॥ हनुमंतावरीउठावला ॥ ६१ ॥ यमदंडप्रेरिलातेवेळे ॥ मारुतीवरीकोसळे ॥
 मुष्टिघातहृदयींदीधले ॥ यमपाडिलाधरणीवरी ॥ ६२ ॥ वक्षस्थळींवंळघोंनिह-
 नुमंत ॥ पुढतीमुष्टिघातप्रेरित ॥ हातींचादंडहिरूनघेत ॥ तेणेंचिताडितंतयासी
 ॥ ६३ ॥ यमंधरिलेमारुतीचेचरण ॥ झणेमीतुजला अनन्यशरण ॥ मगहस्त
 हयजोडून ॥ करीस्तुनीमारुतीची ॥ ६४ ॥ कुबेरधांचोनितेसमयीं ॥ लागेमारु-
 तीचेपायीं ॥ सोंऐरावतारूढशक्रपाहीं ॥ लागवेगेंपातला ॥ ६५ ॥ ऐसेंदेवोनि-
 तेअवसरीं ॥ मारुतीधांवेशक्रावरी ॥ ऐरावताचेंपुच्छधरी ॥ पृथ्वीवरीआपट
 बया ॥ ६६ ॥ पुच्छधरूनभिभवंडीगज ॥ तोंकांपतीसर्वदिग्गज ॥ अवनीवरीदेव
 राज ॥ वज्रासहपडियेला ॥ ६७ ॥ बळेंगजआपटीधरणीं ॥ देवांसहितपळेवज्र
 पाणी ॥ कडेकपाटींजाउनी ॥ महायोद्धेलपाळे ॥ ६८ ॥ झणतीपृथ्वीगेलीर-
 सातळा ॥ एकचिहाहाकारझाला ॥ मगअमरेंद्रतेवेळां ॥ अवसानधरीपुढ-
 ती ॥ ६९ ॥ वज्रबळेंभवंडित ॥ मुखवरीताडितांहनुमंत ॥ तेणेंमूर्च्छादादली
 बहुत ॥ पडेचायुरूतपृथ्वीवरी ॥ ७० ॥ कनकाद्रीवरूनकोसळला ॥ पर्वतदरीमा-
 जीपडिला ॥ लोकप्राणेशधांविन्नला ॥ सुतधरिलापोरासीं ॥ ७१ ॥ कासावीसवा

युनंदन ॥ विकळपंडिला अचेतन ॥ वायु करीत सेस्कुंदन ॥ पुढे घेऊन हनुमंता ॥ ७२ ॥
 ॥ ह्मणो दुर्जन हा अमरेंद्र ॥ तांहा याचरी घातलें वज्र ॥ परमनिर्दय पुरंदर ॥ करीन सं
 हारत याचा ॥ ७३ ॥ माझे तांहा याचा जातां प्राण ॥ आटीन सकळ त्रिभुवन ॥ प्रहा
 दा कारणे संपूर्ण ॥ नृसिंह जें सादैत्य आदी ॥ ७४ ॥ वायु आधीन सकळंचे प्राण ॥ आ
 कर्षित न लगतां क्षण ॥ आसोच्छ्वास कोडून ॥ त्रिभुवन केले कासा विस ॥ ७५ ॥
 मग चंद्र विरिंची सकळ नृपवर ॥ रमावर आणि उमावर ॥ सकळ प्रजा त्रिषीश्वर ॥
 शरण आले वायूतें ॥ ७६ ॥ पोटासी धरून हनुमंत ॥ वायु दीर्घस्वरें डुत ॥ तो ब्र
 ह्मादि देव समस्त ॥ प्राण नार्थे देखिले ॥ ७७ ॥ हनुमंतासिकडे घेऊनी ॥ उभारा हे
 ते क्षणीं ॥ तीनी देवदेखोनि नयनीं ॥ नमस्कारी ते धवां ॥ ७८ ॥ मग बोले कम
 ळासन ॥ पुत्राचार्कें वार घेऊन ॥ अवधी प्रजानिर्दळून ॥ टाकिसी काय प्राणेशा
 ॥ ७९ ॥ येरू ह्मणोन उठतां माझा सुत ॥ इंद्रादि देव अवघे समस्त ॥ निर्दळीन ह्मण
 तां वैकुण्ठनाथ ॥ वर देत संतोषोनी ॥ ८० ॥ पूर्ण पिंडाचा हनुमंत ॥ यासी स्वर्गहीनी
 हीं मृत्यु ॥ ब्रह्म कल्पपर्यंत ॥ चिरंजीव पुत्र तुझा ॥ ८१ ॥ मग बोले कर्पूरगौर ॥ मा
 झ्यानृती यने श्रीचा वैश्वानर ॥ सर्वजाळील साचार ॥ परीयासी बाधीना ॥ ८२ ॥
 माझीं त्रिशूळादि आयुधें तत्वां ॥ तीन बाधिती यासी आतां ॥ मग विरिंची झा
 लाबोलता ॥ निज वरदान ऐकातें ॥ ८३ ॥ माझा ब्रह्मशाप आणि पाश ॥ कदा न
 बाधितील यास ॥ माझीं शस्त्रें बहु वस ॥ तीं हीयातें न बाधिती ॥ ८४ ॥ मग इंद्र स
 त्वर देत वर ॥ माझे यासीन बाधे वज्र ॥ हा वज्र देही साचार ॥ अक्षय अपंग स
 र्वदा ॥ ८५ ॥ हनुवटी सझळ कलें वज्र ॥ यास हनुमंत नाम साचार ॥ कुबेर ह्मणो ब
 हुत अस्तर ॥ क्षय पावती हस्ते याच्या ॥ ८६ ॥ यम देत सेवरदान ॥ यास कालत्र
 यीं न बाधी दंडपूर्ण ॥ याचें करिती जे नाम स्मरण ॥ त्यांसी बंधन न करीं मी ॥
 ८७ ॥ मग बोले रसाधिपती ॥ अक्षय असो यास शक्ती ॥ कधीं त्रमीन से मारु
 ती ॥ युद्ध करितां बहु साल ॥ ८८ ॥ दिव्य कमळांची सुमन माळ ॥ नसू के लोटतां ब
 हुकाळ ॥ ती विश्वामित्रें गळांत काळ ॥ घातली तेढां मारुतीचे ॥ ८९ ॥ समस्तीं
 देऊनि वरदाना ॥ देवगेले अपुले स्थाना ॥ वायूने हनुमंत ते क्षणां ॥ अंजनी ज
 वळ आणिळा ॥ ९० ॥ मारुती सहृदयीं धरूनी ॥ स्फुंद स्फुंदो निरडें जननी ॥

परशुरामजयंतीकथा.

(९५)

सुरवामाजीस्तनघालोनी ॥ वदनकुरवाळीतेवेळां ॥ ९५ ॥ ऐसेंहनुमंतजन्मकथन
॥ अतिरसाळकरितांश्रवण ॥ सकळविघ्नेजातीपळोन ॥ क्षणमात्रनलगातां ॥
॥ ९६ ॥ ॥ इति श्रीहनुमंतजन्मकथासमाप्ता ॥ ॥ श्रीसीतारामचंद्रार्पणमस्तु ॥

श्री परशुरामजयंतीकथा प्रारंभः

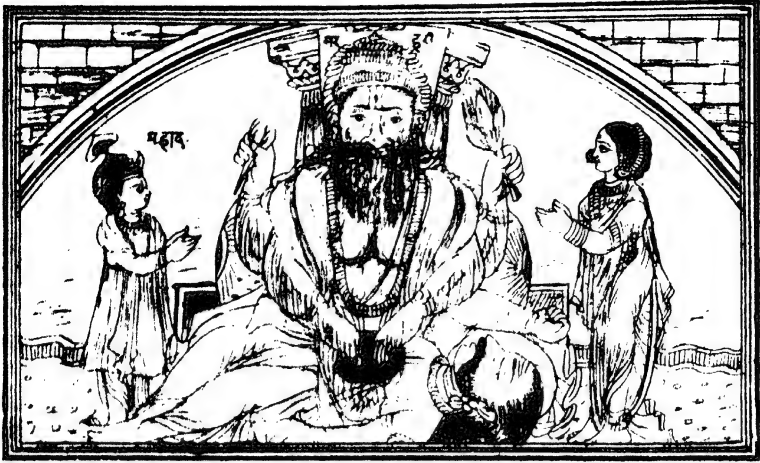
श्रीगणेशायनमः ॥ ओं व्या ॥ श्रीचैकुंडविलासीनारायणा ॥ भवगुणविदार
कपंचानना ॥ भक्तक्षकादुष्टदलना ॥ नानावतारतूंधरिसी ॥ १ ॥ तूंचिपरश
रामहोसी ॥ संहारूनीक्षत्रियांसी ॥ ब्राह्मणांचासाहाकारीहोसी ॥ भक्तजनताराव
या ॥ २ ॥ तुझेचरित्रवर्णनकरावें ॥ ऐसेंमनींधरिलेभावें ॥ परीमममुखेबोलवायें ॥ हे
चिआतांमागतीं ॥ ३ ॥ श्रीनवमस्कंधींभागवतीं ॥ पंचदशाध्यायींरायाप्रती ॥ श्रीशु
काचार्यकथासांगती ॥ तद्वायऐकासज्जनही ॥ ४ ॥ सावधानकरूनिअंतःकरण ॥
श्रीरामजन्मकथाकरितांश्रवण ॥ चुकेजन्ममरणार्चेभ्रमण ॥ सत्यसत्यत्रियाचा
॥ ५ ॥ सोमवंशींगाधिपती ॥ त्याचीकन्यासत्यवती ॥ तीतेंऋचीकभार्गवमागती ॥
गाधिगृहीयेउनी ॥ ६ ॥ स्रजतीआह्माविवाहकरणें ॥ हेचिकन्यादानअर्पणें ॥ ऐकोनि
गाधीअनमानपणें ॥ विचारकरीमनांत ॥ ७ ॥ आर्या ॥ मत्कन्येलावरुहा
योग्यनसेयासकायसांगावें ॥ यालाकधींहिनमिळे दुस्तरऐसेंचिशल्कमागा
वें ॥ ८ ॥ श्रीभगवत श्लोक ॥ एकतःश्यामकर्णानां इयानांचंद्रवर्चसाम् ॥
सहस्रदीयतांशल्कं कन्यायाः कुशिकावयम् ॥ ९ ॥ ओं व्या ॥ एकसारिवेश्या

प्रकर्ण ॥ सहस्रश्वदेतीलतूर्ण ॥ तरीचतुष्पामनोरथपूर्ण ॥ होईलनिश्चयेहि
जवर्षा ॥ १० ॥ आह्मीथोरकौशिकधन्य ॥ इतुकेनहीनसौमान्य ॥ परंतुतुह्मी
सत्सत्त्वब्राह्मण ॥ ह्मणीनिमान्यजाहलें ॥ ११ ॥ इतुकेंऐकोनितीतपोज्योती ॥ गेला-
सत्वरवरुणाप्रती ॥ वरुणेनमोनिअतिप्रीतीं ॥ उच्चासनींबैसविला ॥ १२ ॥ पूजाकरू-
निविनवीवरुण ॥ स्वामीयेण्याचेंसांगाकारण ॥ जेंदृच्छितअसेलआपुलेंमन ॥ तेम
जआज्ञाकरावी ॥ १३ ॥ विप्रह्मणंविवाहयोजिला ॥ सहस्रश्यामकर्णदेईमजला ॥
तोशब्दवरुणंमस्तकींपंदिला ॥ अश्वसहस्रदीधले ॥ १४ ॥ आर्या ॥ ज्यांच्या
दर्शनयोगें पुण्यघडेपापजायहोपरतें ॥ हरिलामान्यअसेजे कायउणेंत्याहि
जांसइहपस्ते ॥ १५ ॥ ओंव्या ॥ भार्गवेंआणूनिरायाप्रती ॥ देऊनिवरिलीसत्य
वती ॥ अतिहर्षेविवाहपद्धती ॥ गौरविलाऋषीरायानें ॥ १६ ॥ आपुल्याआश्र-
मींऋषिवर्ततां ॥ सत्यवतीसहसत्यवतीचीमाता ॥ उभयाह्मणतीऋषिसमर्था
॥ पुत्रव्हावेआह्मांतें ॥ १७ ॥ ऐकोनिभार्गवेंचरूदोनी ॥ सिद्धकेलेअभिमंभुनी ॥
श्वश्रूचाक्षत्रमंत्रेंकरूनी ॥ ब्राह्ममंत्रेंस्वस्तीचा ॥ १८ ॥ ऐसेदोनचरूदोघींसी ॥
दाबुनीगेलेऋषीस्थानासी ॥ तंवतेमाताकल्पीमानसी ॥ कन्येचावरिष्ठअसेल
॥ १९ ॥ आर्या ॥ याभाषेंकन्येला तवचरुमजदेअसेंचितेवदली ॥ बदलिति
परस्परेंमग तीचाहीतीहिचाचरूअदली ॥ २० ॥ ओंव्या ॥ बैसतीप्रसादभ
क्षुनी ॥ तंवऋषीआलेस्नानकरूनी ॥ पाहतीध्यानींविचारूनी ॥ ह्मणतीवि
परीतकेलेंतगे ॥ २१ ॥ स्थियेसीह्मणतीदंडधर ॥ पुत्रहोईलतुजभयंकर ॥ भ्राता
ब्रह्मज्ञचतुर ॥ प्रसबेलतवमाता ॥ २२ ॥ ऐकोनिप्रार्थीसत्यवती ॥ मजपुत्रव्हावा
महामती ॥ संतोषोनिऋषीह्मणती ॥ दंडधरहोईलतवपुत्र ॥ २३ ॥ ब्राह्ममंत्रें
चरुजोमंत्रिला ॥ तोकन्येचाभातेनेंभक्षिला ॥ तिलापुत्रविश्वामित्रझाला ॥
वेगळीकथातेअसे ॥ २४ ॥ नवमासहोतांसत्यवती ॥ झालीपुत्रातेंप्रसवती
॥ त्यालाजमदग्नीअसेंह्मणती ॥ सप्तऋषींच्यामंडळीं ॥ २५ ॥ सत्यवती
झालीसरिता ॥ कौशिकीनामेलोकविश्रुता ॥ जीच्याजलेंस्नानपानकरितां
॥ पुनर्जन्मनविद्यते ॥ २६ ॥ रेणुकारेणूचीदुहिता ॥ तेजमदग्नीचीहोयकर्ता ॥
निच्यापुत्रांतकनिष्ठता ॥ धरितेझालेभगवान ॥ २७ ॥ रेणुकागर्भवतीजा-

परशुरामजयंतीकथा.

(९७)

हली ॥ तेजेंजैसी वीज प्रकटली ॥ अंतरखुणा ऋषी सकळली ॥ डोबूबेका
यविचारिती ॥ २८ ॥ येरी ह्मणो शास्त्रधरूनी ॥ निःक्षत्री करावी सर्व अवनी ॥
गोब्राह्मण प्रतिपाळुनी ॥ मगत पश्वर्या करावी ॥ २९ ॥ ऐसें इच्छी माझें मानस ॥
ऐको निऋषी पावे संतोष ॥ तंव भरले नयमास ॥ प्रसूतिसमयो पातला ॥ ३० ॥
आर्या ॥ प्रगटेल राम येथें ॥ ह्मणुनी विधि इंद्रचंद्रसूर्यादी ॥ ऋषिगण ही त्या
समयीं ॥ स्तविती येऊनि रेणुका आदी ॥ ३१ ॥ श्लोक ॥ त्यानंतरें स्तवि
ति गर्भ कर द्विजाला ॥ त्यानंतरें सगुण गर्भ गता अजाला ॥ देवस्तुती करुनि
आपुलिया पदांतें ॥ जाती हरी लवदती सकलाऽपदांतें ॥ ३२ ॥ ओं व्या ॥ वै.
शाख शुद्ध पक्षी तृतीया ॥ पावतां आदित्य अस्तसमया ॥ रेणुका जमदग्नीची जा
या ॥ पुत्ररत्नातें प्रसवली ॥ ३३ ॥ देवदुंदुभी वाजविती ॥ पुष्पवृष्टी बहु करिती ॥
थैथैया अप्सरानाचती ॥ संगीत गाती गंधर्व ॥ ३४ ॥ मंदमंद गर्जे सागरा ॥ सुगं
धवाहे मंदसमीर ॥ सृजनमनातें आनंद अपार ॥ होता झाला ते काळीं ॥ ३५ ॥ सू-
तिका गृहीते जफां कलें ॥ जमदग्नीने पुत्रावण केलें ॥ ऋषिपत्यां हीं न्हाणें घातलें ॥
ऐसा ठत्सा हबहु केल ॥ ३६ ॥ जाता शींच फिटल्या वरी ॥ बालक घालो निपाल स्वांत-
रीं ॥ मंजुळ स्वरे गाती नारी ॥ रामनाम ठेवूनियां ॥ ३७ ॥ आर्या ॥ अवतरला हा-
श्रीपति धरुनी व्यक्ती मनुष्य देहाची ॥ दंडुनि दुष्ट जनांतें पददासां भुक्तिमुक्ति
देहाची ॥ ३८ ॥ ओं व्या ॥ अनंत कोटि ब्रह्मांड नायका ॥ पाळण्यांत घालूनि-
बायका ॥ जो जो ह्मणती आश्चर्य ऐका ॥ हे सर्व लीलातयाची ॥ ३९ ॥ यस्माभरणें
पूजूनिरामा ॥ सच्चिदानंदामेघश्यामा ॥ भक्त ह्मणती आत्मारामा ॥ नारायणा
कृपा करीं ॥ ४० ॥ हे परशुराम जन्मचरित्र ॥ श्रोत्याच त्यां करीं पवित्र ॥ आपुली
लीला विवित्र ॥ नारायण स्वयें वंदे ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्री परशुरामजयंतीक
था समाप्ता ॥ ॥ श्री परशुरामार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ५ ॥

श्रीनृसिंहजयंती कथा प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीनृसिंहायनमः॥ जयजयाजीलक्ष्मीपती॥ जयजया
 जीउदारकीर्ती॥ अवतारधरूनि सर्वजगती॥ निशत्यकरि सीजगदीशा॥ १॥ ब्र
 ह्मयाचे हरितांवेद॥ क्षीणझाले मानवविबुध॥ मत्स्य अवतारतूंगोविंद॥ घेऊनि शं
 खावधियेले॥ २॥ कूर्म अवतारधरूनि सुलभ॥ महाकपटीमधुकेतभ॥ वधूनि भक्तां
 करि सीलोभ॥ ब्रह्मांड स्तंभतूं होसी॥ ३॥ हिरण्याक्षमहाअस्तर॥ तेणें सकळां के-
 लें जर्जर॥ ह्मणोनि वराह अवतार॥ धरूनि दंतें रंगडिलें॥ ४॥ हिरण्यकशिपू मदो-
 न्यत्त॥ पुत्रमन्हादां जितां भक्त॥ स्तंभीं प्रकटोनि केला अंत॥ नरहरि रूपें जगदीशा
 ॥ ५॥ वामनावतारधरूनि वळी॥ दानमागूनि घातला पाताळी॥ वरदेऊनि तू वन
 माळी॥ द्वारक्षि सीतयाचें॥ ६॥ परशूहस्तीं घेऊनि क्रूर॥ तीन सप्तकें निवटिले
 अस्तर॥ मातृकें बरें धराभार॥ परशुरामा फेडिसी॥ ७॥ श्रीराम अवतारधरूनि
 सकळ॥ समूळनाशिलें राक्षसकुळ॥ रावण वधूनि लंका पाळ॥ बिभीषण केला रु
 पेनें ॥ ८॥ कृष्णावतारधरूनि स्मरस॥ गौडियाधरी भक्षि सी गोरस॥ सेरवीं वधिला
 कपटी कंस॥ गोपी उदास भोगि सी॥ ९॥ कलियुगींच्या पापिष्ठजना॥ देवूनि कं
 टाळा उपजे मना॥ ह्मणोनि बीडूनारायणा॥ होऊनि भक्तां रक्षि सी॥ १०॥ पापभ
 यपावूनि धरा॥ क्षरणजातां सर्वेश्वरा॥ तिचेची करुणा लक्ष्मीवरा॥ येतां कलंकी

नृसिंहजयंतीकथा.

(९९)

होसीतुं॥११॥नानाचरित्रेनानास्वना॥तूंचिदाविशीलक्ष्मीरमणा॥शंकर ईश
हीकल्पना॥भेदकर्तेबोलती॥१२॥परीपूर्णरूपीपूर्णानंद॥कोणतबासीकल्पी
भेद॥मममानसीतुंगोविंद॥सर्वदावसेंचिरकाळ॥१३॥पद्मपुराणखंडउत्तर
॥नारदासीसांगेचतुर्वक्त्र॥तीहीकथासविस्तर॥श्रवणकरींभूषिवर्या॥१४॥
पूर्वीहिरण्यकशिपूदेत्य॥अस्तरकुळींविख्यात॥तपसाधनकरूननित्य॥विज
यीझालात्रिभुवनीं॥१५॥स्वर्गभूपाताळभुवनीं॥राज्यचालवीएकासर्नीं॥पु
ण्यमार्गसमग्रअवनीं॥यज्ञयागादिमोडिले॥१६॥कथाधूनामेतयाचीसती
॥पतिव्रतासंदरयुवती॥ऋतुकाळींगभ्रमती॥पतिसंयोगेंजाहली॥१७॥
॥नवमासभरतांपूर्ण॥पोटीउपजलेपुत्रनिधान॥जातकर्मादिसंपादन॥प्रन्हा
दनामठेविले॥१८॥शक्रकृष्णक्षीपादेक्षशी॥तेसावाढेदिवसमासीं॥ऐसींपं
चवर्षेवाळकामी॥भरतांपिताविचारी॥१९॥दैत्यकुळींआत्मकुमर॥विद्या
भ्यासकरण्यासधुरू॥ह्मणोनितयायोग्यगुरू॥पाहोनिपदुंघातला॥२०॥
गर्भीउपदेशंप्रन्हादसुगुण॥सदावर्णीहरीचेगुण॥भक्तिभावाचंमहिमान॥झा
लानिपुणहरिभक्तीं॥२१॥दैत्यगुरुघालनिपाटी॥ओंकारबीजसांगतांओंठीं॥
प्रन्हादाचियेकर्णपुटीं॥पडतांज्ञानजाहले॥२२॥नकारशब्दसांगतांत्याणें॥ह्मणे.
कदापिनबोलेउणें॥ओंकारबीजईश्वरभजनें॥सार्थकझालेजन्माचें॥२३॥
उदारातेनकारशब्द॥परमअंतरीपाववीरवेद॥सर्वव्यापीश्रीगोविंद॥नह्मीकोठें
सांगपां॥२४॥उत्तरऐकतांदैत्यगुरू॥पर्नीमानीचमत्कारू॥ह्मणेकळतांगजे-
श्वरू॥शिक्षाकरीलमजलागीं॥२५॥ह्मणोनिप्रन्हादाधरूनिहातीं॥ह्मणेकप
रियासांडीमती॥शत्रुस्मरणेंकुशलप्राप्ती॥कवणाझालीसांगपां॥२६॥येरूह्म
णेशत्रुकवण॥सर्वव्यापीनारायण॥तुमचेआमचेहृदयींपूर्ण॥भरलाअसेसर्व
दा॥२७॥गुरुह्मणेनळेबरवें॥धाकमानिजेमाझेनिजीयें॥मगराजयांप्रतीसर्व
भावं॥झालेंवृत्तनिवेदी॥२८॥ह्मणेजीजीतुमचाकुमर॥तयासिझालाभूतसं
चार॥सदासर्वदालक्ष्मीवर॥स्मरितोअसेएकभावं॥२९॥बोधिल्यानायकैमाझे
बचन॥शत्रुस्मरणींसदानिमग्न॥ह्मणोनिस्रांभीतेवर्तमान॥झालेंतेचिकथि
येले॥३०॥गुरुउत्तरपडतांकानीं॥दैत्यहृदयींपेटलाअग्नी॥ह्मणेस्वपुत्रायेचक्षणीं

यधीनमीनिश्चये ॥ ३१ ॥ दूतधाडूनआणिलासुत ॥ ह्मणेकारेबोलसीविपरीत ॥ माझा
 शत्रूलक्ष्मीकांत ॥ तूकांत्यातेंआठविसी ॥ ३२ ॥ प्रन्हादह्मणेऐकेंवचन ॥ सर्वव्यापील
 क्ष्मीनारायण ॥ तूहीत्याचेंकरितांस्मरण ॥ मुक्तहोसीनिर्धारें ॥ ३३ ॥ कैंचाशत्रूकैंचा
 मित्र ॥ श्रीहरीआत्माजगीसर्वत्र ॥ तयावांचूनिअणुमात्र ॥ रिताठावनसेची ॥ ३४ ॥
 श्रीहरीवांचूनिएकक्षण ॥ मातेनगमेगेळियाप्राण ॥ मातेंरक्षीनारायण ॥ थोरम
 हिमानहरीचें ॥ ३५ ॥ हरिनामपडतांश्रवणीं ॥ दैत्यकोपलाचोगुणी ॥ जैसाघृतेंशिं-
 पितांअग्नी ॥ ज्वाळालागतीगगनातें ॥ ३६ ॥ मगअंतर्गृहींजाउनीनृप ॥ करिता
 झालाबहुसाक्षेप ॥ विषदेऊनिस्वकूळदीप ॥ प्रियेममाझेनेंमालवीं ॥ ३७ ॥ अ-
 बध्यह्मणूनिपतिव्रता ॥ अंतर्गृहीनेऊनिस्तता ॥ ह्मणेनाठवीलक्ष्मीकांता ॥
 येणेंतबपिताकोपला ॥ ३८ ॥ माझ्याहस्तेदेतोविरव ॥ येणेंप्राणांमुकसीदेख
 ॥ पुत्रप्राप्तीचासमूळहरिरव ॥ जाऊनिशोकमजघडे ॥ ३९ ॥ तरीपुत्रानकरींभज
 न ॥ सोडीमनींचेंदुष्करपण ॥ ह्मणूनिमातास्वकरींवदन ॥ स्वपुत्राचेंकुरवा
 की ॥ ४० ॥ महाविषभस्त्रनिपात्रीं ॥ ठेवितांअश्रुलोटेनेत्रीं ॥ मोहेंकंपभर
 लागात्रीं ॥ ह्मणूनिधरित्रीपडियेली ॥ ४१ ॥ प्रन्हादह्मणेऐकेंजननी ॥ उगाच
 रवेदकांकरिसीमनीं ॥ त्रिभुवनींईश्वरविचित्रकरणी ॥ तारीनिदानींस्वभक्तां ॥
 ॥ ४२ ॥ पतिवचनेंदेसीविष ॥ मजलावाटेबहुसंतोष ॥ सर्वकर्तउत्तमपुरुष ॥ सर्वाघ-
 टींतोनांदे ॥ ४३ ॥ पूर्वीश्रियाळकांचीराजा ॥ चांगुणातयाचीपवित्रभाजा ॥ सत्वर
 क्षणींआपुल्यातनुजा ॥ पतिआज्ञेनेंवधितपां ॥ ४४ ॥ प्रसन्नहोऊनिश्रीशंकर
 ॥ अपेक्षितचिदेतवर ॥ नगरासहितराजेश्वर ॥ पूर्णपदींस्थापिला ॥ ४५ ॥ तैसेंये
 थेंसंकटकोण ॥ दासारक्षीलक्ष्मीरमण ॥ ऐसेंबोलूनिविषघेऊन ॥ श्रीहरीह्मणू-
 निप्राशीतो ॥ ४६ ॥ अंतर्गृहींपित्याचेहेर ॥ देरवूनिवदतीसविस्तर ॥ विषप्राशू-
 निप्रन्हादकुमर ॥ हर्षेडुलेहरिनामें ॥ ४७ ॥ पिताह्मणेंमत्तहस्ती ॥ घालूनिकरा
 तयाचीशांती ॥ दैत्यकुळींस्वपुत्रकुमती ॥ शत्रुभजनींनिबडला ॥ ४८ ॥ मगह्मतीं
 हस्तीमदोन्मत्त ॥ उपमेऐसाऐरावत ॥ चौबारांउभाकस्त्रनिसुत ॥ निकुरेंलोटे
 छातयावरी ॥ ४९ ॥ तंवहरीऐसेंबोलतांवचन ॥ नृसिंहझालालक्ष्मीरमण ॥
 भक्तांभिमानेंनारायण ॥ तत्काळहृदयीसंचरला ॥ ५० ॥ नृसिंहबदनदेवतांक

नृसिंहजयंतीकथा.

(५०१)

रौ ॥ भयेंझालाअरण्यभरी ॥ नगरगर्भीमहामारीं ॥ कित्येकअंसुरगडिले ॥ ५१ ॥
 नरहरिनामप्रन्हादभक्त ॥ घोषगाजवीब्रह्मांडांत ॥ देसवूनिपिताहोयचकित ॥ ह्य
 णेविपरीतदिसतसे ॥ ५२ ॥ आतांपर्वतपातकरूनिमुता ॥ येगेंबोळवामृत्युपं-
 था ॥ ऐसीआज्ञाकरितांदूतां ॥ आज्ञावंदूनिनिघाले ॥ ५३ ॥ मगप्रन्हादबाळासि
 धरूनिहार्ती ॥ वेगेंपावलेदीर्घपर्वतीं ॥ विशाळकडानदिसंक्षिती ॥ ऐशियाशृंगीं
 चढविला ॥ ५४ ॥ तैसेवक ह्मणतीदैत्यकुमरा ॥ व्यर्थभजसीलक्ष्मीवरा ॥ रवा-
 लींलोडितांममग्रचुरा ॥ मेदास्थींचाहोईल ॥ ५५ ॥ कपटेविषभासिलेंसहज ॥ भयें
 पळविलेउन्मत्तगज ॥ आतांकोणरक्षीलतुज ॥ सांडींकाजअंतरींचें ॥ ५६ ॥ इतुकेनं
 वांचसीक्षेमकुशल ॥ तुजअंगींकेंचेंबळ ॥ ईश्वरभजनींदैत्यपाळ ॥ सदासंतभमा
 नसीं ॥ ५७ ॥ ऐसीदूतीवदतांगोष्टी ॥ रुत्रिममोहेंघातलीमिठी ॥ ह्मणोमजलायेसंक
 टीं ॥ रक्षासमग्रसेवकहो ॥ ५८ ॥ ऐसेंवदतांदैत्यचंदन ॥ भोवतेमिळालेसेवकजन
 ॥ मगजयनरहरिह्मणोनिपतन ॥ सकळांसहितपावला ॥ ५९ ॥ हरिनामार्चीदेतां
 आरोळी ॥ पुष्पप्रायपातलातळीं ॥ सेवकांचीसकळमंडळी ॥ चूर्णझालीअपस-
 यां ॥ ६० ॥ उरलेसांगोंयेतीहेर ॥ तोंपुढेंपातलादैत्यकुमर ॥ आश्चर्यकरिनीनारी
 नर ॥ धाकेंअसुरकांपती ॥ ६१ ॥ दैत्यकुळभूषणमणीं ॥ सदाडुलेनामस्मरणीं ॥ दै
 त्यआज्ञापीसेवकांचनीं ॥ समुद्रीयासीबुडवारे ॥ ६२ ॥ आज्ञाहोतांसमस्तअ
 सुर ॥ हातींधरूनिदैत्यकुमर ॥ मदीवसनमहासागर ॥ तेथेंतत्सणींपानले ॥ ६३ ॥
 मगह्मणतीउगाचमरसीमूढा ॥ कांहींबरवेनदिसेपुढां ॥ दैत्यवंशासमर्थगाढा ॥ त्या
 तेंलांछनलाविलें ॥ ६४ ॥ पर्वतमस्तकींकपटवृत्ती ॥ करूनिउत्तरसीतळींक्षिती ॥ हा
 तोअसेसरितापती ॥ जलग्रउत्पत्तीयाप्राजी ॥ ६५ ॥ मत्स्यमकरनाडेसायज ॥
 गांढूनितोडितीविशाळसहज ॥ नवलक्षयोनीउत्पत्तीबीज ॥ सागरगर्भीविका
 ळ ॥ ६६ ॥ येथेंतुजलोडितांभक्षिती ॥ तरीनस्मरेंकमळापती ॥ राज्यभोगस-
 कळसंपत्ती ॥ चिरकाळभोगींसत्युत्रा ॥ ६७ ॥ येरूह्मणोनघडेऐसें ॥ सर्वव्यापि
 लेंजगदीशें ॥ होणारतेंविसुरखसंतोषें ॥ घडेलपूर्णप्रारब्धें ॥ ६८ ॥ आकाशआप-
 अग्नीसमीर ॥ सर्वत्रभरलाजगदीश्वर ॥ भक्तांरक्षीललक्ष्मीवर ॥ हानिधरमान
 सीं ॥ ६९ ॥ ऐकूनिप्रन्हादाचीबाणी ॥ सेवकह्मणतीनभीहामनीं ॥ लोटूनिदेतांते

क्षणीं ॥ श्रीनरहरीस्मरियेला ॥ ७० ॥ उड्डाणकरितांचरणांगुष्ठ ॥ लाघितांतांस्तु
 झालेंपिष्ट ॥ सागरगर्भीश्रीवैकुण्ठ ॥ येऊनप्रन्हादारक्षीपें ॥ ७१ ॥ कडेकाटिलादैत्य
 नंदन ॥ समुद्रींबुडालेसेवकजन ॥ उरलेराजयावर्तमान ॥ सांगोंपातलेत्वरें ॥ ७२ ॥
 करीतहरिनामाचागजर ॥ पुढेंपातलादैत्यकुमर ॥ राजादेखतांचैश्वानर ॥ तयाप-
 रीप्रज्यळला ॥ ७३ ॥ ह्मणेकोठेंनमरेस्त ॥ येणेंमाझापुर्विलाभंत ॥ करकराखा
 ऊनियांदांत ॥ पुत्रावेगेंपाचारी ॥ ७४ ॥ सेवकासिह्मणेआतां ॥ अग्नीमाजीजा-
 ळणेंस्तता ॥ येणेंमाझीआल्हादसरिता ॥ डहुळकेठीनिधुरें ॥ ७५ ॥ जेंसेंविशा
 ळदरीचेंतोंड ॥ तेंसेंरवणूनिप्रचंडकुंड ॥ लाक्षाकपूर्तैलपेंड ॥ काष्ठेंअपारमेळ
 वा ॥ ७६ ॥ ऐसीआज्ञाकरितांदूतां ॥ क्षणनलागतांनिर्मिळीगर्ता ॥ नगरवासियां
 समस्तां ॥ काष्ठेंमाथांवाहवित्ती ॥ ७७ ॥ राजमंत्रीकारभारी ॥ काष्ठभारवाहतीशि-
 रीं ॥ नाहींह्मणतांश्रीमुरवाचरी ॥ ताडणकरितीसेवक ॥ ७८ ॥ सेनापतीसावकार
 ॥ शील्येभारुघेलहानथोर ॥ ग्रामाधिकारीनारीनर ॥ काष्ठेंअपारवाहताती ॥ ७९ ॥
 व्याहीपाहुणेआलेकोडें ॥ काष्ठेंदेऊनिघालितीपुढें ॥ बिहीणयेतांदारापुढें ॥ काष्ठें-
 देतीमस्तकीं ॥ ८० ॥ लग्नलावूनिनोवरानोवरी ॥ होमार्थबैसलीबोहल्याचरी ॥ सेव-
 कयेऊनितयांचेशिरीं ॥ काष्ठेंदेतीबलात्कारें ॥ ८१ ॥ राजाश्रयेंसेवकजना ॥ ह्मणेंमी
 रायाचासरवामेहुणा ॥ परीमुरवाचरीदेऊनिचडकणा ॥ काष्ठेंदेतीमस्तकीं ॥ ८२ ॥
 वागंगनाकरितीनृत्य ॥ मस्तकींकाष्ठेंदेतीदैत्य ॥ मांदाळ्यालूनिगज्यांत ॥ गुरवमा
 गेंधांवती ॥ ८३ ॥ पाहुणचारकरणेंएक ॥ सोडरेधरिलेग्रामस्थलीक ॥ भोजनींबै-
 सतांयेऊनिसेवक ॥ काष्ठेंदेतीमस्तकीं ॥ ८४ ॥ नग्नगृहींन्हातांनारी ॥ सेवककाष्ठें
 देतीशिरीं ॥ सकळह्मणतीइयेनगरीं ॥ थोरअनर्थदिसताहे ॥ ८५ ॥ काष्ठेंअ-
 पारहोमकुंडीं ॥ घालोनित्याचरीसोडितीपेंडी ॥ तैलकपूर्अग्नितांडीं ॥ पडतां
 अपारचेतला ॥ ८६ ॥ प्रळयकाळींचावैश्वानर ॥ तेंसाअग्निचेतलाथोर ॥ उल्हा
 टयंत्रकरूनिकुमर ॥ क्रोधेंबैसवीपारड्यांत ॥ ८७ ॥ नरहरिस्मरणेंहर्षयुक्त ॥
 पारड्यांतबैसलाप्रन्हादभक्त ॥ कळाताडितांनळेयुक्त ॥ रिबळीबैसलीयंत्रां
 नें ॥ ८८ ॥ दैत्यह्मणेंकुमरानष्टा ॥ कांरेऐसियाकरिसीचेष्टा ॥ तवभागनेमिला
 इच्यवाटा ॥ यंत्रमुरवींकारवेळसी ॥ ८९ ॥ येरूह्मणेंएकेंउत्तर ॥ पितृकार्यकरीकु

नृसिंहजयंतीकथा.

(१०३)

मर॥ विपरीतझालियापुत्रापितर॥ अधिकारीशाल्मीनेमिला॥९०॥ तरीस्वहस्ते
ताडींकळा॥ तेणेउडेलयंत्रकांटाळा॥ ऐसेंऐकतांआवेशआगळा॥ येऊनियं-
त्रताडिलें॥९१॥ आकाशमार्गेउडालासुत॥ जाऊनिपडिलाअग्निआंत॥ नरह-
रिस्मरणीअग्निगर्भस्थ॥ जनसमस्तदेरयती॥९२॥ अग्निगर्भीठाणमाण॥ मां-
डूनिकरिकथाकीर्तन॥ देखूनिआश्चर्यकरितीजन॥ थोरमहियानभक्तीचें॥९३
तीनदिवसअग्निजठरीं॥ दिवानिशींआठवीहरी॥ चतुर्थदिवसाचेप्रथमप्रहरिं
॥ बाहेरआलाहरिभक्त॥९४॥ ऐसेंपाहूनकयाधुजानी॥ कोपेंह्मणोसेवकांलागुनी
॥ महाकटाहतेंलेंभरूनी॥ तळींअग्नीपेटवावा॥९५॥ तैलतप्तझालिमादेरबा
॥ तयामाजीमत्स्यतासिराका॥ ऐसीआज्ञाहोतांसेवकां॥ प्रन्हादाधरितीकरींते
॥९६॥ ह्मणतीसांडींमनीचेंगुज॥ क्रोधेरववळलादैत्यराज॥ येरूह्मणोईश्वरतेज
॥ सर्वांपरीसआगळें॥९७॥ कवणांमृत्युकवणाजय॥ कवणाहर्षकवणांभय
॥ अपायतेविहोतीउपाय॥ ईश्वरभजनेंहरिभक्तां॥९८॥ हरिनामपडतांकर्ण
कुहरीं॥ क्रोधाग्नीपेटलादैत्येंद्रजठरीं॥ ह्मणोसत्वरमाराचैरी॥ तैलकढईतबु-
डवारे॥९९॥ तीक्ष्णशब्देताडितांदूतां॥ तैलकढईतलोटिलेंसुता॥ हरिनाम-
स्मरणेंतैलतयतां॥ शीतळजाहलेंतयातें॥१००॥ तैलकढईतसुंदरवीणा॥ ये-
ऊनिस्मरेलक्ष्मीरमणा॥ पंथीह्मणतीअग्निउणा॥ झालाह्मणोनिचांचला॥१
॥ करघालूनिपडातीमूढ॥ सर्वशरीरींनिघालेफोड॥ अग्निसंगेंजेसेपापड॥ तैसें
झालेंअसुगंतें॥२॥ तैलकढाईंदरीचेंगुण॥ सर्वदावर्णीभक्तराजसुगुण॥ बाहे-
रनिघतांसर्वांगपूर्ण॥ दिव्यझालेंहरिकृपें॥३॥ कुमरदेरवतांदितिकुमरें॥ परमक्रो-
धेंकांपतीगात्रें॥ ह्मणेरवंडविरवंडकराशस्त्रें॥ ऐसेंबक्रेंआज्ञापिलें॥४॥ महामंत्रा-
च्याशरजाळीं॥ मत्स्यपुत्राचीकरारेहोळी॥ वेगेंधांवासकळमंडळी॥ महाबळीपा-
वावेगें॥५॥ वचनऐकतांधांवळेअस्तर॥ नानाशस्त्रींमंडितकर॥ महाशस्त्रांचे
भडिमार॥ सेवकथोरकरिताती॥६॥ कव्यांतविजूचाकडकडाट॥ तैशींशस्त्रें
रवींचितीदाट॥ वायूआलियाहोईलपीठ॥ जेशादाटजलधारा॥७॥ अचळस्तं-
भप्रन्हादगुणी॥ सदासादरनामस्मरणीं॥ दासारक्षीचक्रपाणी॥ भक्तवत्सल
ह्मणोनिचां॥८॥ सुदर्शनप्रेक्षुनिभक्त॥ सदाक्षीलक्ष्मीकांत॥ महाविघ्नंश्चाआघात॥

॥लागूनेदीजगदात्मा ॥१॥ शस्त्रवर्षावकरिती असुर ॥ जैसेवर्षावक्रतूचेपूर ॥ अ
 पसया शस्त्रेहोतीचूर ॥ नाचेनिर्भरहरिभक्त ॥११०॥ हरिनामाचाकरितांधो
 ष ॥ धाकेंअस्तरपावलात्रास ॥ दांतरवाऊनिदैत्यकर्कश ॥ ह्मणोकोठेरेंतचह-
 री ॥११॥ आधीवधीनलक्ष्मीरमण ॥ पाठीघेईनतुझापाण ॥ मीकोपलिया
 त्रैलोक्यसंपूर्ण ॥ आतांनवांचेकदापी ॥१२॥ येरूह्मणव्यापकहरी ॥ सर्वभर
 लासेचराचरीं ॥ अणुरेणुसकळधात्री ॥ रितीनाहींहरिवीण ॥१३॥ आपधर
 णीवामुनभ ॥ मूळभूतहरीआरंभस्तंभ ॥ ऐकूनिदैत्यापातलाक्षोभ ॥ हातीं
 वसवीरवर्गातें ॥१४॥ ह्मणोसर्वत्रअसेतुझाहरी ॥ तरीयेथेंप्रगटवींलोकरी ॥ १
 रूघायेअस्तरवैरी ॥ चूर्णकरीनक्षणार्ध ॥१५॥ येरूह्मणोस्तंभींप्रगट ॥ आ-
 तांकायहोईलयेकुंठपीठ ॥ मगचवनाळूनअस्तरदुष्ट ॥ शस्त्रेस्तंभतीडित ॥
 ॥१६॥ घायासरसाफुटलातडक ॥ कांपूलागलेंब्रह्मांडसकळिक ॥ महाकाळा
 बैसेदचक ॥ ऐसीहाकफोडिली ॥१७॥ अपारमनींधरूनिक्षोभ ॥ कडकडाटें
 फोडिलास्तंभ ॥ महातेजेंधरणीनभ ॥ त्रैलोक्यसंपूर्णकोंदलें ॥१८॥ यैशा
 रवमासपरमपवित्र ॥ कृष्णचतुर्दशीसोमवासर ॥ सिद्धियोगस्वातीनक्ष
 त्र ॥ वर्णिजकर्णयोगजें ॥१९॥ तयैदिनींभदोषकाळीं ॥ नृसिंहमूर्तीचनमाळी ॥
 भक्तरक्षणार्थयेकुंठशाली ॥ स्तंभांतूनिप्रगला ॥२०॥ नरशरीरसिंहवदन ॥
 परमविक्राळदाढादशन ॥ बाबरझोंटीआरक्तनयन ॥ जिह्वाविशाळलळलळि
 त ॥२१॥ परमावेशंधालूनिउडी ॥ शत्रुधरिलालवडसचडी ॥ द्वारप्रवेशींघा-
 लूनिमांडी ॥ अंकींधरिलेंअस्तरातें ॥२२॥ अस्तमानाजातांसविता ॥ नरवीं
 विदारीदितिसुता ॥ क्रोधनावरेलक्ष्मीकांता ॥ ह्मणोनिभांतडींकाढित ॥२३
 ॥ प्रन्हादाऐसेंसुगुण ॥ पीटीअसेलदुसरेंरत्न ॥ भक्तिप्रियरमारमण ॥ ह्मणू
 निउदरधुंडाबी ॥२४॥ क्रोधेंकित्येकंवाधिलेंअसुरां ॥ उरलेपळालेदिगंतरा ॥ ऐ-
 साश्रीहरीभक्तकैबारा ॥ तयेस्थळींप्रगटला ॥२५॥ ऐसाहिरण्यकशिपूप्रती ॥
 मारूनिमगतोरमापती ॥ शांतकोपनृसिंहमूर्ती ॥ अत्यानंदेंडुल्लतसे ॥२६॥ तंव
 ज्ञानीश्रेष्ठदैत्यकुमर ॥ बैसोनिदेवाच्याअंकावर ॥ परमविनयेंजोडुनिकर ॥ पि
 यवचचबोलेपै ॥२७॥ ह्मणोदेवदेवाजगन्निबासा ॥ भक्तप्रियाहृषीकेश ॥ नृसिं

नृसिंहजयंतीकथा.

(१०५)

इक्षुपीकमलेशा ॥ नमोस्तुतेपदकमळी ॥ २८ ॥ त्वद्भक्तमी असुरपती ॥ एकतलपु
सतोतुजप्रती ॥ तवचरणीं मजअचलभक्ती ॥ कैशी झाली नानाविध ॥ २९ ॥ आ
णिमीतुजसीप्रियजाण ॥ जाहलें याचें काय कारण ॥ तें सर्वही मजसीकथन ॥ क
रीं नृसिंहरूपिया ॥ १३० ॥ ऐसेनयाचें वाक्य ऐकुनी ॥ आनंदें बोले चक्रपाणी ॥ ह्मणोव
त्साममचरणीं ॥ तुझी झाली दृढभक्ती ॥ ३१ ॥ आणितुं झालासि माझा प्रिय ॥ याचें
कारण असे काय ॥ तें सांगतो ऐकता होय ॥ एकाग्रचित्तें करूनी ॥ ३२ ॥ पूर्वीं अव
ती पुरामाझारी ॥ ब्राह्मण एक सदाचारी ॥ सुशर्मानामक पृथ्वीवरी ॥ प्रसिद्ध ऐ
साराहतसे ॥ ३३ ॥ वेदवेदांग पारंगत ॥ आणिसर्वलोकां माजी विश्रुत ॥ नित्य होम-
क्रियादि आचरत ॥ ब्रह्मक्रिया सर्वही ॥ ३४ ॥ आणि अग्निष्टोमादि यज्ञ करून ॥ सं
तुष्ट करी देवतागण ॥ तयाची भार्या पतिव्रता जाण ॥ सुशीलानामें विख्यात ॥ ३५ ॥
तीमनीं भावें अहर्निशीं ॥ सेवीतसे पतिचरणांसी ॥ कालांतरे त्या सुशीलेसी ॥ पंच
पुत्र जाहले ॥ ३६ ॥ त्यांतून ज्येष्ठचारपुत्र ॥ सदाचारी परमपवित्र ॥ विद्वानाणि रव्या
तसर्वत्र ॥ ऐसे जाहले असती पै ॥ ३७ ॥ त्यांतून तूंकनिष्ठ पंचम ॥ वासुदेव असे तुझे
नाम ॥ स्नानसंध्यादि क्रियाने म ॥ वेदाध्ययनादित्यागिले ॥ ३८ ॥ आणिसंगतीक
रूनिवेश्येसी ॥ सर्वकाल मद्यपान करिशी ॥ सुवर्णचौरून अहर्निशीं ॥ देशीने ऊनि
वेश्येतें ॥ ३९ ॥ आणिवेश्ये मिहां ऊनितत्पर ॥ करि सी नानापापाचार ॥ ऐसा झालासि
तूं अपवित्र ॥ पूर्वजन्मामाझारी ॥ १४० ॥ ऐसं लाट नां बहु त दिवस ॥ जाहलें जाण अ-
द्भुत विशेष ॥ शक्रपक्ष वैशाखमास ॥ चतुर्दशी दिवस पातला ॥ ४१ ॥ तें दैव वशें
करून जाण ॥ वागंगने सी तुझे भांडण ॥ जाहलें ह्मणोनि उपोषण ॥ केलें तुवां रो-
षानें ॥ ४२ ॥ आणित्यवतत येनिशीं ॥ वागंगने नें विहारासी ॥ नाहीं केलें ह्मणोनि
तुजसी ॥ निद्रानाहीं लागली ॥ ४३ ॥ आणित्येनें प्रियभाषण ॥ नाहीं केलें किंचि-
तूही जाण ॥ ह्मणां निकेलें सिजागण ॥ भक्ष्यभोज्यादि वर्जिलें ॥ ४४ ॥ तोचि मा
झा असे व्रत दिन ॥ तें जागण आणितोषण ॥ झालें तू तें अज्ञानें करून ॥ ह्मणो
नि घडलें मद्भुत ॥ ४५ ॥ हें अत्युत्तम व्रत आचरितां ॥ हर्षित होती स्वर्गी देवता ॥ पू
र्वीं सृष्टी करावी ही आर्ता ॥ धरून ब्रह्मा आचरे हें ॥ ४६ ॥ यामें व्रत प्रभावे करून
॥ अखिल चरचर निर्माण ॥ करिता झाला कमलासन ॥ ऐसा महिमा मद्भुता

चा ॥४७॥ तैसांचपूर्वी पार्वतीकांत ॥ त्रिपुरवधाचा धरुनि हेत ॥ करिता झाला
 हेमद्वत ॥ ह्मणोनि त्रिपुर वधियेला ॥४८॥ ऐसें मद्रत हे अलोकिक ॥ आचरोनि
 अनेकलोक ॥ सिद्धिप्रतीपावले देख ॥ अनायासें करूनी ॥४९॥ ऐसा प्रभाव म
 द्रताचा ॥ जाणतसे वेश्यासाचा ॥ ह्मणोनि विचारता तुरचा ॥ धूर्त वेश्याकरी
 तसे ॥५०॥ कलहयोगें व्रताचरण ॥ घडोनि मुक्त होईल जाण ॥ ऐसें करुनि विचा
 रण ॥ भांडण केले तुजसंगें ॥५१॥ त्या कलहयोगें उपोषण ॥ आणि घडले जाग
 रण ॥ ह्मणोनि अवश्य मजलागुन ॥ प्रिय झाला सीवत्सातुं ॥५२॥ आणि तीग-
 णिका हेमद्वत ॥ आचरण करीतसे सतत ॥ ह्मणोनि अंती झाली मुक्त ॥ व्रतप्रभा
 वें करूनी ॥५३॥ तैसाचितूही मुक्त जाण ॥ परंतु किंचित्कार्यार्थी कारण ॥ मच्छ
 रीरापृथक्के करून ॥ ठेविला असे तुजसी ॥५४॥ तरी सर्वकार्ये साधूनि सत्वरि ॥
 प्रवेश करि सीवें कुंठपुरी ॥ ही सत्य जाण मम वैरवरी ॥ मम भक्ता प्रह्लादा ॥५५॥
 ऐसें हे उत्तम माझे व्रत ॥ नृसिंहचतुर्दशीनामें विख्यात ॥ यथाविधि जे आचरत ॥
 ते नर होती मुक्तपें ॥५६॥ तयांसी कल्यांती ही जाण ॥ पुनः नाही जन्म मरण ॥
 इहलोकीं मनोरथ पूर्ण ॥ सर्व होती तयांचे ॥५७॥ अपुत्रिकांसी पुत्र होती ॥ नि
 र्धनासी धनसंपत्ती ॥ आणि मुमुक्षूंसी मोक्षप्राप्ती ॥ सौख्येच्छूसी सौख्य होय
 ॥५८॥ आणि स्त्रिया अथवा पुरुष ॥ जे व्रत आचरती तयांस ॥ सौख्यप्राप्ती हो
 यविशेष ॥ भुक्तिमुक्ती युक्त सर्व ॥५९॥ ऐसें ऐकूनि नृसिंहाचें वचन ॥ प्रह्लाद भ
 क्त हस्त जोडून ॥ ह्मणे स्वामी भक्तीचें कारण ॥ कथन केले मजलागीं ॥६०॥ आ
 तां करितों ऐकविनंती ॥ या व्रताचा विधी निश्चिती ॥ कोण मास कोण तिथी ॥
 आणि कोण वासर ॥६१॥ हे सर्व मज कारणें ॥ कृपा करुनि मज निवेदणें ॥ ज्या
 च्या योगें सर्व भुवनें ॥ निष्पाप होती प्रभुवर्या ॥६२॥ ऐसें ऐकूनि प्रह्लादाचें वचन ॥
 नृसिंह बोले आनंद करून ॥ उत्तम केला सीवत्सा प्रभ ॥ सर्व सांगतीं तुज आतां ॥
 ॥६३॥ वैशाख शुद्धचतुर्दशी ॥ तद्दिनीं आचरावें या व्रतासी ॥ मज्जन्म व्रत हे पाप
 नाशी ॥ आणि होय पुण्यसंभव ॥६४॥ तद्दिनीं प्रभातीं उठून ॥ शौचक्रिया दिसं
 पादून ॥ मुखमार्जन दंतधावन ॥ यथाविधी आचरावें ॥६५॥ मग जोडनि उभय
 करांसी ॥ प्रार्थना कीजे देवांपासीं ॥ निर्विघ्नपणें पूर्णतेसी ॥ व्रत पावावें ह्मणउ-

नृसिंहजयंतीकथा.

(१०७)

नी॥६६॥ ॥अधनियममंत्रः॥ ॥ श्रीनृसिंहदयांकृत्यामहाविष्णोम-
मोपरि॥अद्याहंतेविधास्यामिब्रतंनिर्विघ्नतानय॥१॥ ॥इतिनियममंत्रः॥
ऐशियामंत्रेकस्तूरी॥प्रार्थनाकीजेइस्तजोडूनी॥आणिकस्तनयेतयेदिनी॥पा
पीजनाचीसंगती॥६७॥तैसेचित्यागावेमिध्यालाप॥दुष्टस्त्रियांसीआलाप॥
आणिचिंतावेमाझेरूप॥मद्वतस्थपुरुषाने॥६८॥मगदिवसहोतांदोनप्रहर॥
जेथेंसरितादिशरुद्धनीर॥तेथेंजाऊनियथाशास्त्र॥स्नानकरावेभक्तीने॥६९
॥मृत्तिकायोमयधात्रीकळ॥आणिसर्वपापघ्नउत्तमतिळ॥हीलाबूनिअंगासिस
कळ॥स्नानकीजेयथाविधी॥७०॥मगनेसूनियांशुद्धवस्त्र॥स्वजातीचेंनित्यक
र्मसमग्र॥तेथेंचसंपादूनिनंतर॥स्वगृहाप्रतीजाइजे॥७१॥गृहींजाऊनिगोम-
येकस्तून॥शुद्धभूमीतेंकरावेलेपन॥आणितेथेंअष्टदलकाढून॥वरीस्थापावा
ताम्रकलश॥७२॥त्याताम्रकलशामाझार॥पंचपल्लवअव्रणस्कंदर॥आणिपं
चरत्नेंशुद्धनीर॥घालोनिपूर्णकीजिये॥७३॥त्यावरीतंडुलप्रपूरित॥वंशपात्रठे
वूनित्यांत॥माझीमूर्तीलक्ष्मीसहित॥हेमनिर्मितस्थापायी॥७४॥पलमात्र
ध्यावेसुवर्ण॥किंवातदर्धवान्यून॥यथाशक्तिप्रतिमाजाण॥शाठ्यवर्जित
करावी॥७५॥मंडपघालावास्फुविस्तृत॥चित्रवितानेसींआच्छादितं॥पुष्प
स्तयकींसुशोभित॥आणितोरणेंबांधावीं॥७६॥मगसदाचारसंपन्न॥शांत
दांतजितेंद्रियजाण॥ऐसाचोलावूनब्राह्मण॥आचार्यकीजेतयासी॥७७॥त्या
आचार्याच्याबचनद्वारे॥यथाशास्त्रषोडशोपचारें॥पूजनकीजेअत्यादरें॥पं
चांमृतेसहितपें॥७८॥मगकरोनिपुराणश्रवण॥गीतवाद्यनृत्येंसिजाण॥
करावेसर्वरात्रजागरण॥मत्स्वीत्यर्थभक्तीने॥७९॥नंतरहोतांप्रभातकाळ॥
शौचस्नानादिकर्मसकळ॥सारोनिमाझीमूर्तीनिर्मळ॥पूर्ववतपूजायी॥८०
॥आणिवस्वस्थमानसेंकरून॥मदयींविष्णुमंत्रानेपठण॥कस्तूनिमगआ-
चार्याकारण॥पीठदानदीजिये॥८१॥तैसेचिवेदवेदांगज्ञातेपूर्ण॥शांतदां
तजितेंद्रियजाण॥ऐसेपाचास्तुनिब्राह्मण॥पूजनकीजेतयांवे॥८२॥आणि-
गोभूमीतिलसुवर्ण॥सोपस्करशय्यामद्वारत्नें॥सप्तधान्येंनानाभूषणें॥य
थाशक्तीदानकीजे॥८३॥आणिभोजनघालावेब्राह्मणांसी॥दक्षिणातांबू

लवत्त्रेसी ॥ मिर्धनपुरुषेही यादानासी ॥ शाठ्यवर्जितआचरावे ॥ ८४ ॥ आणि
 मीनृसिंहव्हावाकीप्रसन्न ॥ ह्मणीनिप्रतिवर्षीव्रताचरण ॥ करितीतयांसी
 जन्ममरण ॥ नव्हेचिजाणकत्यांती ॥ ८५ ॥ आणितद्दिनींस्वातीनक्षत्र ॥ वणिज
 कर्णशनिवास्तरा ॥ तैसाचिसिद्धियोगपवित्र ॥ ऐसायोगअसेजरी ॥ ८६ ॥ तेंकेलिया
 व्रताचरण ॥ कीटिब्रह्महत्यादिपापेजाण ॥ नाशपावतीनलगताक्षणा ॥ हेसांग
 तोनिश्चये ॥ ८७ ॥ जेनरनकरितीहेमद्वत ॥ तेमहानरकींपचतीसतत ॥ आणिचं
 द्रसूर्यजोंजगींवर्तत ॥ दुःखभोगितीनंचजाण ॥ ८८ ॥ आणिकलियुगामाझारीजा
 ण ॥ यथायथाहोयपापाचरण ॥ तैसेतैसेधर्मसंपूर्ण ॥ नाशपावतीनिर्धारी ॥ ८९ ॥
 परीयाव्रतासीजेआचरती ॥ तयांसीप्राप्तहोयभुक्तिमुक्ती ॥ हेसांगतोवत्सानि-
 श्चिती ॥ संशयकांहींधरूनको ॥ ९० ॥ यानृसिंहव्रतासमानव्रत ॥ पाहतांनदिसे
 ब्रह्मांडांत ॥ यथाविधीआचरतांसमस्त ॥ इच्छिलेफळपावती ॥ ९१ ॥ हीकथा
 पुण्यपावन ॥ भक्तीनेनरजेकरितीश्रवण ॥ तयांचींपापेंसर्वहीजाण ॥ नाशपाव
 तीनिश्चये ॥ ९२ ॥ आणिश्रवणपठणेंमनोरथ ॥ पूर्णहोतीजनांचेसमस्त ॥
 जेव्रताचरणेंफलयथार्थ ॥ तेंचिप्राप्तकथाश्रवणें ॥ ९३ ॥ जयजयाजीकरुणा
 करा ॥ नृसिंहमूर्तीदीनोद्वारा ॥ भक्तकैवारियाजगदीश्वरा ॥ नमनमाझेंतव
 चरणी ॥ ९४ ॥ इतिश्रीनृसिंहव्रतकथा ॥ नरहरिकृपेंझालीसमाप्ता ॥ यांतअसे
 लघूनाधिकता ॥ तरीसज्जनींसमाकीजे ॥ १९५ ॥ ॥ श्रीनृसिंहार्पणमस्तु ॥ ॥

वटसावित्रीकथा.

(१०९)

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ लोमशऋषीपरमचतुर ॥ बोलकाजैसेसाअंगिरापुत्र ॥ ते
 पोयाज्ञवल्क्याचेचरित्र ॥ धर्माप्रतीकधियेले ॥ १ ॥ तीर्थयात्रापावनपरम ॥
 त्याहीवरीसंतसमागम ॥ मार्गीजातालोमशउत्तम ॥ इतिहाससांगत ॥ २ ॥ पुण्य
 श्लोकांच्याकथापावन ॥ निर्दोषयशऐकतांपूर्ण ॥ चरणींचालतांनिर्भयमन ॥
 शीणनवाटेकांणासी ॥ ३ ॥ धर्मह्मणलोमशमुनी ॥ द्रौपदीसारिरवीसदुण-
 रवाणी ॥ रूपवंतीमधुरवचनी ॥ पूर्वीकोणहोतीपें ॥ ४ ॥ लोमशह्मणोसावधा-
 न ॥ ऐकेंइतिहासपावन ॥ स्त्रियांऐकतांसीभाग्यवर्धन ॥ परमकल्याणपुरुषां
 सी ॥ ५ ॥ मद्रदेशींचानृपती ॥ नामजयाचेंअश्वपती ॥ वेदविहितचालेनीतीं ॥ उ-
 दारधर्मिष्ठसर्वज्ञ ॥ ६ ॥ त्यासनसेपुत्रसंतान ॥ तेणेंबहुतवर्षतपकरून ॥ सावि-
 त्रीचेंआराधन ॥ केलेंजाणसाक्षेपें ॥ ७ ॥ करीदहालक्षजपपूर्ण ॥ लक्षसंख्या-
 प्रत्यहींहवन ॥ पक्षीमात्रदुग्धप्राशन ॥ दहादिवसांतएकदांकरी ॥ ८ ॥ यासीती
 अष्टदशवर्षेभरली ॥ सावित्रीदेवीप्रसन्नझाली ॥ अश्वपतीह्मणतेवेळीं ॥ पुत्रसं-
 तानमजघावें ॥ ९ ॥ देवीह्मणपुत्रसंतान ॥ तुझेअदृष्टीनसेजाण ॥ परीलावण्यखा-
 णीदिव्यरत्न ॥ कन्याएकद्वीईल ॥ १० ॥ भूमंडळींविख्यातहोईल ॥ त्रिभुवनींम-
 हिमावाढेल ॥ पतिव्रताशिरोमणीमुशील ॥ कीर्तीचणिनीलपुराणीं ॥ ११ ॥ ऐसें
 बोलूनअर्कनंदिनी ॥ गुप्तझालीतेचक्षणीं ॥ हर्षरवेददोनीमनीं ॥ रावआला-
 स्वनगग ॥ १२ ॥ नवमामभरतांपूर्ण ॥ पट्टराणीगुणनिधान ॥ तिचेपोटींचिद्र-
 त्वा ॥ कन्याएकसुगुणझाली ॥ १३ ॥ तेब्रह्मपत्नीसूर्यपुत्री ॥ नामदेविलेंसावित्री
 ॥ उमारमानिजरेंदनारी ॥ उपमंसरीत्यांचीच ॥ १४ ॥ तिचेस्वरूपनेजपुंज ॥ देखो
 बिनाचेशफग्ध्वज ॥ कीलावण्यामृताचीसहज ॥ निम्नगाभरूनचालली ॥ १५ ॥
 ॥ बहुनवर्णित्यानितंबिनी ॥ सीतासुलोचनानेषधराणी ॥ परीअश्वपतीची
 नंदिनी ॥ सावित्रीश्रेष्ठसर्वीत ॥ १६ ॥ मृगशावासीसुहास्यवदनी ॥ विदुमाध-
 रीद्विजहिरेरवाणी ॥ पिकस्वरीताटकेंकर्णी ॥ मित्रमृगांकसमान ॥ १७ ॥ हरिम-
 ध्याहंसगमनी ॥ अंगस्वासनमायेसदनीं ॥ सरळघाणीमुक्तस्फाणी ॥ भु-
 जंगवेणीकोमळांगी ॥ १८ ॥ चातुर्यसौंदर्यमराळी ॥ परमसुकुमारशृंगारशाली ॥
 दिवसेंदिवसथोरजाइली ॥ नेवेल्हाळीगुणालया ॥ १९ ॥ कन्याअवतरतांपरम ॥

वृद्धिगतहोयआश्चर्यद्रुम॥विस्तारलेंसमस्तक्षेम॥रावधांचलावरपहावया॥
 ॥२०॥तीसवरयोग्यदिसैनाक्षिती॥मगतोनृपह्मणोकन्येप्रती॥तूपुरुषरत्न-
 शोधूनिनिश्चिती॥वरवरींमानेलतो॥२१॥सर्वेदळभारदेउनी॥कन्याबैसवि-
 लीदिव्ययानीं॥छपन्नदेशस्वनयनीं॥पाहातसेराजबाळा॥२२॥तोंद्युमत्सेन
 राजेश्वर॥सत्यवानत्याचाकुमर॥विधीचाअंशसाचार॥तिणेंवरआणिला
 तो॥२३॥ग्रामासआलीपरतो॥सांगेबापासवर्तमान॥रावसंतोषलाऐकी॥
 तोंनारदमुनीपातले॥२४॥रायेंबैसवूनउत्तमासनीं॥मुक्ताभिषेककेलातेक्षणीं
 ॥पूजासंभारसमपूर्नी॥सांगेवर्तमानकन्येचें॥२५॥नारदबोलेवचन॥सत्यवा
 नपिताद्युमत्सेन॥त्याचेनयनगेलेदायादीयेऊन॥राज्यहिरोनघेतलें॥२६॥द
 रिद्रदुःखेंव्यापुनी॥भार्यापुत्रसंगेघेउनी॥द्युमत्सेनहिंडेवनीं॥आपदानयनीं
 पहावना॥२७॥कंदमूळेंसेवून॥वृक्षातकींकरीशायन॥पिताह्मणोदुजावरपाहून
 ॥लावण्यगंगाहेद्यावी॥२८॥येरीह्मणोप्राणजावोनिधरि॥मनींवरिलातो॥सां
 डींभ्रतार॥प्रत्यक्षघडतोव्यभिचार॥पतिव्रताधर्मबुडे॥२९॥सत्यवानावांचू-
 न॥वहीलसमबयलहान॥पिताबंधूकीनंदन॥पुरुषमात्रसर्वमाते॥३०॥शुद्ध
 कृष्णपक्षनिश्चित॥तेसैंऐश्वर्यदरिद्रयेतजात॥भाग्याभ्रकाळींविनळत॥प-
 रीनिश्चयधुवनढळे॥३१॥नारदह्मणोतुझानेमसत्य॥परीतेथेंआहेअनर्थ॥ए
 कसंवत्सरभरतांमृत्य॥सत्यवानाअसेहो॥३२॥तोमरणपाबलियावरी॥तूका
 यकरिसीलराजकुमरी॥येरीह्मणोमीनिधरीं॥प्राणदेईनत्यासबें॥३३॥सुकु
 तपदरींअसेलनिश्चयें॥तरीविषतेचिअमृतहोये॥मृत्तिकाजेथेंरवणोंजाये॥
 तेथेंनिधानलागेल॥३४॥हातीं धरितां पाषाण॥तोफरीसहोयस्ववर्ण॥घर
 च्यादासीसिद्धिहोऊन॥कल्पिलेंमात्रपुरविती॥३५॥कृपाकरीलकमलदलाक्ष
 ॥तरीआंगणींचेतरोहोतीकल्पवृक्ष॥शात्रूंचेमित्रहोतीप्रत्यक्ष॥पूजाकरूनबं-
 दिती॥३६॥क्षणनलागतांनिधरीं॥तृणगृहेंहोतीसुवर्णमंदिरें॥येऊनग्रह
 आदरें॥रावतीसर्वस्वें॥३७॥नारदह्मणोधन्य॥माझेंतुजआशीर्वचन॥तुझा
 हीमनोरथपूर्ण॥ममवरदेहोईल॥३८॥यावरीविष्णुनाभनंदन॥तत्काळपाव
 लेअंतर्धान॥अम्बपतीकन्याघेऊन॥बनाप्रतीगोलाहो॥३९॥त्याच्याआपदादे

खोनिडोळां॥ अश्वपतीसद्गदझाला॥ घुमत्सेनह्मणीतयाला॥ मावळलाभाग्य
सूर्य॥ ४०॥ आह्मासअवदशासंपूर्ण॥ तुझेनवैसेकदामन॥ हेकन्यासलक्षण
॥ देईनेऊनएक्यावरा॥ ४१॥ रावह्मणीकन्येचानिर्धारि॥ वरुणदिशेसउगवेलमि
त्र॥ हेहीघडेलपरीवर॥ दुसरानवरींनिर्धारीं॥ ४२॥ मगपाहूनियांस्फुटिन॥ रा
येलाविलेतेंथेंलग्न॥ चारदिक्कसंपादून॥ दीधलेंआंदणबहुतची॥ ४३॥ क-
न्याटेवूनत्यापासीं॥ अश्वपतीगेलास्वनगरासीं॥ सावित्रीभ्रतारसेवेसीं॥ दि
क्कसनिशींसादर॥ ४४॥ सासुसासराभ्रतार॥ त्यांचेसेवेसीतत्पर॥ हेचतपरवडतर
॥ आचरेतेव्हांसावित्री॥ ४५॥ सेवाकरावीसादर॥ स्थियांससाधनहेचथोर॥ प
तीतोचआपुलाईश्वर॥ दुजाविचारनसावा॥ ४६॥ सकळांचेअन्यायसोसून॥ दा
सदासींचेंराखीमन॥ अवधींनिजल्याकरीशायन॥ सर्वांआधींजागीहोय॥ ४७
॥ चारप्रहररात्रस्वये॥ तळहातींभ्रताराचेपाय॥ पतीनेंआग्रहकरितांपाहें॥ नि
द्राकरीतक्षणभरी॥ ४८॥ दरिद्रहीवृद्धभ्रतार॥ दीर्घरीगीदुरयेजर्जर॥ द्रव्य
नजोडीकूर॥ परीनकंटाळेपतिव्रता॥ ४९॥ सेवाकरीघडोघडी॥ जितकीपडेति
कीह्मणेथोडी॥ शरीरपोषणींआवडी॥ सर्वहीसोडीसतीते॥ ५०॥ पितावृद्धद
रिद्रीभ्रतार॥ अक्षीरगायअनाथप्रंतसंस्कार॥ अंधपांगूळमुकेबधिर॥ यांसी
पाळितांहरितुष्टं॥ ५१॥ व्यथाभ्रतगुरुचेंसेवन॥ दरिद्रीब्राह्मणांचेंकुटुंबपालन
॥ दरिद्रीयांचेंकरितांलग्न॥ हरितुष्टंन्यावरी॥ ५२॥ असोतेपतिव्रतानारी॥ भ्रता
राआधींभोजनकरी॥ पडूसीउत्तममुखेंनिर्धारी॥ नमस्कीचपतिवीण॥ ५३॥
ग्रामींजातांभ्रतार॥ नलेईउत्तमवस्त्रेंअलंकार॥ दर्पणनपाहेंअहोरात्र॥ चिंता
करीपतीची॥ ५४॥ जारजारणीचासंगनधरी॥ परवस्त्रननेसेनिर्धारी॥ न्याहार
देऊनक्षणभरी॥ परपुरुषनपाहें॥ ५५॥ एकांतजरीनिसंग॥ पडदणीवीणनधु
वीअंग॥ पुरुषार्थीअभंग॥ पतीचआपुलाभावित॥ ५६॥ परघरींनिद्रानक
री॥ एरुलीमार्गनचालेक्षणभरी॥ क्रीडासमयींविनोदकरी॥ पतीचेंमनपाहु
नी॥ ५७॥ गुणसरितापरमचतुर॥ निजमनेंमोहीतप्राणेश्वर॥ पतिकार्यादि
क्षगुणगंभीर॥ साध्यसाधनभावजाणो॥ ५८॥ दूरगेल्यांप्राणनाथ॥ सर्व
भोगांचेंधरीव्रत॥ पांचदिवसापर्यंत॥ स्जस्वलानपडेदृष्टीसी॥ ५९॥ भ्रता-

रावीप्रीतजेठांयीं॥तिचास्नेहतिकडेचपाहीं॥पतिद्वेषीसहसाही॥त्यातेंप्रीती
 करीना॥६७॥जारजारीणयेऊंनेदीघरा॥आपणनजाईत्यांच्यामंदिरा॥संगें
 नघेतांभ्रतारा॥विवाहयात्रेनजाय॥६८॥पतीचेअवगुणलपयीत॥कीर्तीस
 द्रुणवर्णित॥पतीचेंआयुष्यवित्त॥कळोंनेदीकवणाते॥६९॥भ्रतारासप्रिय
 निर्धारिं॥त्यात्यागोष्टीचासाक्षेपकरी॥अंतर्बाह्यअहोरात्री॥तिरस्कारनसे
 तीते॥७०॥पतीच्यामनांतीलसर्वजाणे॥स्वामीचररुसोंकधींनेणे॥भ्रतार
 मारितांहांसतचिम्हणे॥करतुमचेदुरवतील॥७१॥नघेतांभ्रतारआज्ञा॥
 कोणएकनेमकरीना॥आचरतआयुष्यवर्धन॥पतीचेंव्हावयानिर्धारिं॥
 ॥७२॥भ्रतारदूरगेलियाजाण॥त्यासप्रियतेनभक्षीआपण॥नानावस्त्रें
 भोगभूषण॥सतीसनगमेकदाही॥७३॥धनधान्यवस्त्रालंकार॥भ्रतारासन
 वंचीअणुमात्र॥असूननाहीह्मणेतेनिर्धार॥प्राणांतीहीघडेना॥७४॥कां-
 ङींएकसंकटव्यथा॥कदानधालीप्राणनाथा॥पतीआनंदरूपअसतां॥आ-
 पणसुरवमानित॥७५॥भ्रताराहोयव्यथाभारी॥अन्ननघेउपवासकरी॥
 नानावस्तुनिर्धारी॥मनस्यांवरीनसेतिचें॥७६॥भ्रताराचेंस्वरूपलिहून॥दूर
 गेलियापाहेविलोकुन॥अन्ननघेतीर्थेविण॥पादुकापूजनहृदयीधरी॥७७॥
 ॥ऐशीउत्तमगुणखाणी॥पतीचावेधलागलामनी॥जागृतींस्फुटींस्वप्नीं॥
 नवंचीकांहींतयाते॥७८॥जाईलनरीजावोप्राण॥परीपतीचेंनबोलेन्यून॥ज-
 न्मोजन्मींहाचहोह्मणोन॥सर्वदेवांनमस्करी॥७९॥भ्रतारीचेनकळत॥
 कांहींएकनठेवीवस्त॥ब्रह्माविष्णुउमाकांत॥स्वरूपभावीपतीचें॥८०॥प-
 तीचेंमनरंजेनेणें॥तींचबोलेकौतुकवचनें॥मनींह्मणेअहेवपणें॥मीजाई
 नयाआधीं॥८१॥पूर्वतपाच्याराशीपूर्ण॥तरीऐशीपावेमुलक्षण॥तीसइ-
 हलोकींमान॥परत्रीधन्यह्मणतात॥८२॥स्वर्गींच्यासर्वपतिव्रता॥तीसस-
 मोरयेतीतत्वतां॥अनेकओंवाळूनआरत्या॥दिव्यपुष्पवृष्टीकरिती॥८३॥
 ॥यासद्गुणेंमंडितपूर्ण॥सावित्रीदेवीगुणनिधान॥परिनारदगोलासांगोन
 ॥तोदिवसजवळआला॥८४॥मरणाचेदिवसचारी॥उरलेतेंकळलेसंदरी॥
 तीनदिवसनिर्धारिं॥सावित्रीकरीउपोषण॥८५॥नघेकळमूळजीवन॥अंध

चटसावित्रीकथा.

(११३)

श्वशुरबोलेचचन ॥ स्मरणेमायेकरिशीउपोषण ॥ कानिर्वीणंमांडिरे ॥ ७९ ॥
 पतीचामृत्युदिवसआलाजवळी ॥ कोणानसांगेवेल्हाकी ॥ तोंसत्यवानप्रांतः
 काळी ॥ वनाप्रतीचालिला ॥ ८० ॥ सावित्रीदेवीचारित ॥ परीत्यासजवळीआला
 मृत्यु ॥ परशुघेडननिघत ॥ फळेंमूळेंआणावया ॥ ८१ ॥ सवेंनिघेसकुमार ॥
 हिंडतीदोघेंघोरकांतार ॥ पतीन्वेचरणवारंवार ॥ धुबूनचुरीवृक्षानकीं ॥ ८२ ॥ पर्य
 टणकरितांतेवेळीं ॥ अस्ताचळालेलाहेकी ॥ निशाघोरप्राप्तझाली ॥ झगमगती
 उडुगण ॥ ८३ ॥ पतीसविनवीराजबाळा ॥ आश्रमाप्रतीस्वामीचला ॥ तोंवटवृक्षींउ
 भाठेला ॥ शृङ्गकाष्ठेंमोडित ॥ ८४ ॥ एककाष्ठबळेंमोडित ॥ तेंआदळलेंमस्तकांत
 ॥ पाषाणजेवींवर्मिंभैसत ॥ पडेमूर्छितसत्यवान ॥ ८५ ॥ देखोनिपतिव्रताधांवली
 मुखींमस्तकींउदकधाली ॥ मांडीउशादीधली ॥ वाराधालीपल्लवें ॥ ८६ ॥ रात्रएकप्रह
 रपूर्ण ॥ तेव्हांगेलापतीचाप्राण ॥ लावण्यसागरींचेनिधान ॥ शोकार्णवींपडिथेले
 ॥ ८७ ॥ स्मरणेउठाउठाजीप्राणनाथा ॥ वाटपाहतीमातापिता ॥ मजसांडुनितत्व-
 ता ॥ दूरपंथासेविलें ॥ ८८ ॥ पिताअंधमाताअशक्त ॥ प्राणदेतीलऐकतांमात ॥ उठा
 झालाक्षुधाक्रांत ॥ बोलाशब्दएकमजशीं ॥ ८९ ॥ माझेअन्यायबहुत ॥ समर्थ
 घालावेपोटांत ॥ रुसणेंसोडोनिमात ॥ मजशींबोलाप्रियकरा ॥ ९० ॥ आपुलीप्रि
 यासोडोन ॥ उचितनव्हेकरितांगमन ॥ तुझासफळमूळजीवन ॥ आणूनिकोण
 देईल ॥ ९१ ॥ अहाकर्मकसेंपिचित्र ॥ भंगूनगेलेंमाझेंछत्र ॥ दिसेशून्यत्रिभुवनमा
 त्र ॥ कायकरूंभावरी ॥ ९२ ॥ मजटाकूनकांतारीं ॥ सांगातियाकांगेलांदुरीं ॥ शोककरि
 तांस्फंदरी ॥ यमतेथेंपातला ॥ ९३ ॥ त्याचालिंगदेइकादून ॥ चालिलादक्षिणपंथेंघे
 ळून ॥ मगतीस्फंदरीशोकायमान ॥ पाठीधांवेतयाचे ॥ ९४ ॥ मुरवेंकरीतस्तवन ॥
 क्षणक्षणाधालीलोटांगण ॥ स्मरणेमहाराजातुंकोण ॥ नामरघुणसांगेंकां ॥ ९५ ॥ ये
 रूस्मरणेमीयमजाण ॥ तूंपतिव्रतास्मणून ॥ दूतनदिल्लेधाडून ॥ मीचआलोंन्यावया
 ॥ ९६ ॥ ऋणानुबंधसरलापूर्ण ॥ जाईभ्रतारावेंकरींदहन ॥ येरीस्मरणेगेलियाप्रा
 ण ॥ तुझेचरणनसोडीं ॥ ९७ ॥ पतिप्राणसंगातेंआतां ॥ मजहीनेईसमर्था ॥ मीतु-
 झीकन्यातत्वांत ॥ उठवींजामाताआपुल्या ॥ ९८ ॥ तुझीकन्यावेल्हाळा ॥ तीसबंधव्य
 नकोदयाळा ॥ मगप्रेतनाथबोलिला ॥ सहसानघडेइगोष्टी ॥ ९९ ॥ पतिप्राणनेमळाक

रूत ॥ मागतुजझालोंप्रसन्न ॥ मागसीतेदेईन ॥ बोलवचनरूकुमार ॥ १०० ॥ येरी
 झणेपुमत्सेनश्वशुर ॥ देईत्यामहाराजानेत्र ॥ यमझणेनुझालागतांकरा ॥ येती
 जाणनिधिरिं ॥ ११ ॥ यावरीमाघारीजाईआतां ॥ म्हणेसांडूनतुजऐसापिता ॥ कोणी
 कडेजावेताता ॥ मजमाहेरान्यावेसमागमें ॥ १२ ॥ भ्रतारचरेणींअसेलमन ॥ तरीतूं
 होसीलदयाघन ॥ संतमहंतसाधुजन ॥ भावेवंदिलेअसतील ॥ १३ ॥ मगबोलेवि
 श्वहंता ॥ पतिवेगळाकरूनमागआतां ॥ पतिव्रताझणोनितलतां ॥ प्रसन्नझालों
 दुसऱ्यानें ॥ १४ ॥ यावरीबोलेसंदरी ॥ श्वशुराचेराज्यदेझडकरी ॥ तथास्तुझणेभास्क
 री ॥ आतांमाघारीजाईकां ॥ १५ ॥ येरीझणेदयाळावेवस्वता ॥ पतिसमागमेंमजने
 आतां ॥ आझांचक्रवाकांतलता ॥ आदित्यात्मजाऐक्यकरीं ॥ १६ ॥ व्रतआणितप
 दान ॥ जरीघडछेंअसेलपूर्वीं ॥ मातापितालक्ष्मीनारायण ॥ मानूनिपूजिलींअ
 सतील ॥ १७ ॥ अनाथप्रेताचेदहन ॥ केलेतरुणदरिद्रीलग्न ॥ सत्समागमसतत
 शास्त्रश्रवण ॥ सद्गुरुसेवनभावार्थी ॥ १८ ॥ तरीतुजदयाउपजेलमनीं ॥ मगतोबोले
 संयमिनी ॥ सत्यवानवेगळाकरूनी ॥ मागसाजणीअभीष्ट ॥ १९ ॥ माझ्यापित्यासश
 तपुत्र ॥ देईअर्कजासत्वर ॥ धर्मराजदेतउत्तर ॥ तथास्तुऐसेंनिवाचा ॥ १०० ॥ बाईतु
 झीभीडफार ॥ झणूनिदिलेइतुकेवर ॥ आतांजाईसत्वर ॥ अग्नदेईपतिलागीं ॥ ११
 बोलेपतिव्रताशिरोरत्न ॥ दुष्काळामाजीअग्नदान ॥ तृषार्तासीजलपान ॥ करवि
 लेअसेलउष्णाकाळीं ॥ १२ ॥ व्याधिग्रस्तदुर्बळक्षीण ॥ त्याचेंकेलेंअसेलरक्षण ॥ हरी
 स्वल्पमानून ॥ जरीब्राह्मणपूजिलेअसतील ॥ १३ ॥ हरिहरांअभेदपूर्ण ॥ मानूनिकेले
 असेलभजन ॥ हरिकथापुराणश्रवण ॥ केलेअसेलभावार्थी ॥ १४ ॥ तरीचमजदेरवो
 न ॥ दयाळूहोयमानूनंदन ॥ मगबोलेहांसीन ॥ चतुर्थवरमागेकां ॥ १५ ॥ वंध्याप्रा
 ब्दतलतां ॥ मजनकोदयाळाआतां ॥ शतपुत्रसफळताता ॥ उदरलतिकाकरींमा
 झी ॥ १६ ॥ पुत्रवंतीगुणवंती ॥ जन्मसावित्रीसीभाग्यवती ॥ मंगलमाईश्वरीझ
 णती ॥ करीरव्यातीत्रिभुवनीं ॥ १७ ॥ फळेवीणतरुजाण ॥ कींचेदघोषेवीणसदन
 ॥ हरिस्मरणेवीणवदन ॥ व्यर्थजैसेंपशुवत ॥ १८ ॥ तेवींकुळीनसतांपुत्र ॥ कैसा
 होईलवंशपवित्र ॥ मीतुझेताताकृपापात्र ॥ करींमाहेरकन्येचें ॥ १९ ॥ तुजसंगेंपं
 थक्रमिळाआतां ॥ नाहींमजऐशीसीभाग्यसरिता ॥ आतांरिकामीसर्वथा ॥ दबडू

वटसावित्रीकथा.

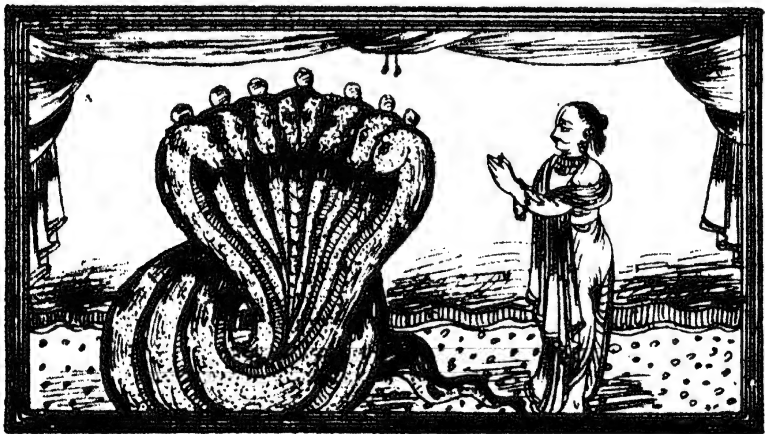
(११५)

नकोमजलागीं ॥ २० ॥ आम्हदेवहोऊनदयाळ ॥ झणेकन्येतुजदिधलेसकळ ॥ तु
झेगुणदेरबोनिनिर्मळ ॥ संतुष्टझालोंसर्वस्वे ॥ २१ ॥ सावित्रीझणेसर्वज्ञमूर्ती ॥
सत्यवानासआयुष्यकिती ॥ येरूझणेतूंममकन्यानिश्चिती ॥ महासतीविरव्यात
॥ २२ ॥ चारशतवर्षपर्यंत ॥ सत्यवानआयुष्यवंत ॥ तुजहोतीशंभरकृत ॥ पौत्रही
बहुतदेरवसी ॥ २३ ॥ बैरीनाभ्रतीतत्वतां ॥ सकळराज्ययेईलहाता ॥ तूपतीपाशीं
जायआतां ॥ स्पर्शतांप्राणयेईल ॥ २४ ॥ मगतीदक्षिणदिशेचावृंद ॥ अंतर्धान
पायलासत्वर ॥ सावित्रीसआनंदधोर ॥ भ्रताराजवकीपातली ॥ २५ ॥ हनुवटीस
लावूनहात ॥ झणेप्राणवल्लभाउठात्वरित ॥ तंचतोगडबडोनउठत ॥ आलिंगित
प्राणप्रिये ॥ २६ ॥ झणेतूंभ्रमलीसफार ॥ फळंभक्षींनकरींनिराहार ॥ येरीझणे
सासूत्रयशुर ॥ त्यांवीणनभक्षींसर्वथा ॥ २७ ॥ भाग्ययेजेसेंदरिद्रसरतां ॥ तेवींउ
दयपावेयमपिता ॥ स्वर्गींहूनसकळपतिव्रता ॥ सावित्रीदर्शनापातल्या ॥ २८ ॥
कुंभिनीवरीलसर्वकामिनी ॥ षोडशोपचारेंपूजाघेउनी ॥ वटवृक्षातकींघेउनी ॥
पूजितीसावित्रीसत्यवानां ॥ २९ ॥ सौभाग्यद्रव्यअपून ॥ वटवृक्षासकरितीप्रद
क्षिण ॥ वटसावित्रीतेंपासून ॥ अद्यापपूजितीसर्ववनिता ॥ ३० ॥ जीनपूजितांगर्व
रादे ॥ तीजन्मोजन्मींविधवाहोय ॥ अर्चितांतेंचसौभाग्यपाहे ॥ सर्वदाहीवर्धमा
न ॥ ३१ ॥ असोयाचरीसावित्रीसती ॥ भ्रतारासधरोनिहातीं ॥ जातआपुळेस्थ
ळाप्रती ॥ बोलेंतोषवीपतीतें ॥ ३२ ॥ सिंहव्याघ्रसर्पादियेऊन ॥ सावित्रीचेबंदि
तीचरण ॥ घातेचेंघेतांदर्शन ॥ निःपापझालेते ॥ ३३ ॥ सावित्रीझणेपतीला
गून ॥ तुमचेनिजकेशेंझाडीनचरण ॥ हळूचलाकंटकपाषाण ॥ चरणीरुततीसुकु
मारा ॥ ३४ ॥ कायझालींपुत्रसून ॥ दोघेंवृद्धंकरितीरुदन ॥ त्यांचाशोकऐकून ॥
समाधानकरितीजनसर्व ॥ ३५ ॥ तोंअकस्मातयेऊन ॥ उभींठाकलींपुत्रसून ॥
सावित्रीतेंस्पर्शतांनयन ॥ उघडलेतत्काळतयाचे ॥ ३६ ॥ झालाएकप्रह्मानंद
॥ गगनींपाहतीनिर्जरवृंद ॥ दिव्यस्वमनेंस्वगंध ॥ वर्षतातीतेळांउल्लासें ॥ ३७
॥ वृद्धांसफळेंअर्पितीतत्वतां ॥ देताझालामगसमस्तां ॥ तोंदळवाद्यांसद्वये
तां ॥ मंत्रीदेखिलेद्युमत्सेनें ॥ ३८ ॥ बैरीप्रधानेंनिवटून ॥ सर्वासचाललेघेऊन
॥ रत्नजडितशिविकेतनिधान ॥ सावित्रीदेवीबैसबिली ॥ ३९ ॥ मार्गेपुढेंदळणा

(११६)

उपयुक्तकथासंग्रह.

रथेऊन॥ पुत्रस्त्रीसमवेतद्युमत्सेन॥ दिव्यचहनीबैसवृन॥ वाद्यगजरेंचालती
॥४०॥ सत्यवानाबरीछत्र॥ पित्यानंधरिलेंपवित्र॥ सावित्रीसशतपुत्र॥ पितया
नुत्यजाहले॥४१॥ ऐकोनिकन्येचीकीर्ती॥ दर्शनाधांवलाअश्वपती॥ सावित्री-
च्यावरेंनृपती॥ शतपुत्रपावला॥४२॥ लोमशस्त्रणेधर्माप्रती॥ ऐशीसावित्री
चीकीर्ती॥ तेवीहेद्रौपदीसती॥ श्रीरंगभगिनीपत्निव्रता॥४३॥ सावित्रीसत्यवा
नांचेपरी॥ स्वराज्यपावालझडकरी॥ हेंचरित्रऐकतांनरनारी॥ दीर्घायुषीहोतील
॥४४॥ स्त्रियांससौभाग्यपूर्ण॥ पुरुषांसऐश्वर्यकल्याण॥ महारोगहोयहरण॥
गंडांतरमृत्युनिरसे॥४५॥ धर्ममार्गेतीर्थीसिजातां॥ लोमशेंसांगीतलीकथा
॥ कथारूपेंतल्यतां॥ चंपकमाळास्फवासे॥४६॥ मूर्खजेंमतिमंदमिळिंद॥ त्यांसीं
नावडेयेथींचासुगंध॥ भाविकजनप्रसिद्ध॥ आमोदसेवितीभ्रमरापरी॥४७॥
श्रीधरस्त्रणेब्रह्मानंदपिता॥ सावित्रीमातागुणसरिता॥ त्यांचेचरणींमस्तकतत्व
ना॥ ठेवोनिग्रंथसंपविला॥१४८॥ ॥ इतिश्रीसावित्रीआख्यानांसमाप्तम् ॥

नागपंचमीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ जयजयाजीमंमलकरणा॥ जयनय
श्रीमन्मथदहना॥ जयजयाजीपार्वतीरमणा॥ नागभूषणातुजनमो॥१॥ जग
द्रक्षणात्रिपुरांतका॥ भक्तजनाभिजपददायका॥ मायाविभ्रमसंकटहारका॥
मोक्षदायकातुजनमो॥२॥ तूंबिराहूनिहृदयसंपुटी॥ उाविशीआडमाथातादी॥

नागपंचमीकथा.

(११७)

अलिसपणेंवर्तोनिमृष्टी॥भक्तसंकटीपाळिशी॥३॥तूसर्वात्मापूर्णकाम॥सक
ळविश्वाचेंमंगळधाम॥कायावाचामनोधर्म॥चरणींसेवातुझिया॥४॥आतीसंतां
सिकलनिनमन॥नागपंचमीव्रतकथाविधान॥जेंप्रभासखंडीपंचवदन॥स्वमु-
खेंसांगेंअंबेसी॥५॥आणिशौनकादिभरणींव्रत॥अत्यादरेंबहुविस्तृत॥भैषिण
रण्यामाजीसूत॥सांगतेझालेमेसेसी॥६॥तेंचिव्रतकथाविधान॥महाराष्ट्रभाषें
तवर्णन॥करितोसाक्षेपेंयथाज्ञान॥श्रवणकीजेसज्जनीं॥७॥फोणेएकेअवस-
रीं॥शिवबेंसलेकैलासशिरयरीं॥तोंहस्तजोडुनशैलकुमरी॥विनंतीकरीनम्रतें
॥८॥जगज्जीवनाकैलासनाथा॥तुझींसांगितल्याबहुतकथा॥परीपुरळीनाहीं
माझीआर्ता॥तरीकथानिरोपींआणिक॥९॥ऐसेंऐकोनिगिरिजेचेंवचन॥आनंदें
डोलेनागभूषण॥आणिह्मणेंबरवाप्रश्न॥केलातुबांप्राणप्रिये॥१०॥तरीश्रावण
शुक्लपंचमीसी॥कीजेनागपंचमीव्रतासी॥तत्कथाविधीसांगतोतुजसी॥श्रव-
णकरींसावचितें॥११॥श्रावणशुक्लचतुर्थी॥तद्दिनींराहिजेएकभुक्ती॥द्वितीयदि-
नींपंचमीतिथी॥प्रातःकाळींउढावें॥१२॥आणितयेदिनींअहर्निशीं॥नकीजे
धरित्रीरवननासी॥आणिराहिजेब्रह्मचर्येसीं॥ऐसानियमकरावा॥१३॥मग
शौचादिक्रियासालून॥द्वाराच्याउभयभागींजाण॥गोमयेंकरूनिसर्पलेप-
न॥करावेंआनंदेंसरेरव॥१४॥मगस्नानसंध्यादिक्रियासमस्त॥सारोनिहैम
अथवाराजत॥किंयामृन्मयवाकाष्टनिर्मित॥नागकीजेसरेरव॥१५॥हरिद्राचं
दनेंकरूनी॥पंचसर्पपंचफणी॥सरेरवचांगलेकातुनी॥पूजनकीजेभक्तीनें॥
॥१६॥पंचामृतेंआणिलज्जासंदर॥जातीपद्मशतपत्रकण्हेर॥गंधधूपदीपादि
समग्र॥उपचारेसीपूजिजे॥१७॥ऐसीपूजादालियावरी॥कथाश्रवणकीजेसं-
दरी॥आणिमृदंगतुर्यादिवाद्यभारी॥नृत्यगीतआचरणें॥१८॥आणिसत्स-
राह्मिजांकारण॥चस्त्रालंकारसुवर्णदान॥आणियथाशक्तिगोप्रदान॥वत्सास-
हितदीजिये॥१९॥तैसीचहैप्रभारनिष्पन्न॥नागप्रतिमाआचार्याकारण॥आ-
णिअलंकारेंसींचसुदान॥दीजेपौराणिकासी॥२०॥मगअनेकब्राह्मणांस॥घृ-
तमोदकलाडुयायस॥इत्यादिपक्वान्नेंसींखुस॥भोजनघालिजेभक्तीनें॥२१॥
खंभकसेयथाशास्त्र॥सारोनिचांविधीसमग्र॥पारणाकीजेनक्कींसुंदर॥आ

लसुहृत्समवेत॥१२॥ऐसाव्रतविधीपार्वतीप्रती॥शंकरसांगेअतिप्रीती॥आ
 तांभविष्योत्तरपुराणोक्ती॥सांगतोश्रीतींऐकिजे॥१३॥शतानीकासिंहणेषु
 मंत॥ज्यानरासीसर्पदंशहोत॥तयासीहोऊनअधोगत॥निर्विषसर्पहोतकीं॥
 ॥१४॥ऐसेंऐकोनिसुमंतचंवाक्य॥मगशतानीकबोलताहोय॥जरीसर्पदष्टम-
 नुष्यजाय॥अधोगतीसीनिश्चये॥१५॥आणिज्याचेबंधुमातापिता॥अथवा
 भगिनीकिंवादुहिता॥पुत्रभार्याकिंवाजामाता॥हेनागदष्टमृतझाले॥१६॥त
 रीत्यांच्यामुक्तीकारण॥कायतपअथवादान॥किंवाकरणेव्रताचरण॥तेमजसांगे
 द्विजवर्या॥१७॥ऐसाशतानीकाचाप्रश्न॥ऐकूनिमगसुमंतब्राह्मण॥पूर्वोक्त
 नागव्रतविधान॥कथनकरिताजाहला॥१८॥ह्मणेपूर्वोक्तविधींनागव्रत॥यथो
 पचारेकीजेसमस्त॥आणिकथाश्रवणकरूनियथार्थ॥पूजाकीजेव्यासाची॥
 ॥१९॥आणिनानारत्नविचित्रित॥सुवर्णनागव्यासाप्रत॥आणिगोप्रदानवत्सा
 सहित॥सोपस्करेंसीदीजिये॥२०॥दानकालींभगवत्स्मरण॥करोनिहस्ती-
 सितचंदन॥अक्षतायुक्तघेऊनिजीवन॥ऐसामंत्रबोलावा॥२१॥ ॥मंत्र, श्लो
 क॥ ॥येकेषिन्मेकुलेसर्पदष्टाःप्राप्ताह्यधोगतिं॥व्रतदानेनगोविंदमुक्तिभा
 जोभवंतुने॥१॥ ॥ऐसाहामंत्रउच्चारून॥गंधाक्षताआणिजीवन॥वासुदे
 वायींनीरीजाण॥भगवत्प्रीत्यर्थसोडावे॥२२॥सुमंतह्मणेशीनकाप्रत॥जे
 मानयभुजंगदंशित॥तयांच्यामुक्त्यर्थेहंमहूत॥तत्कुलजेंकरावे॥२३॥आणि
 वित्तशाठ्यविहीन॥जेकरितीहंव्रताचरण॥तेस्ववंशजांसहितजाण॥विष्णु-
 सान्निध्यपावती॥२४॥आणितयांच्यावंशजांप्रती॥कदापिनहोयसर्पभीती॥
 आणिअंतींपरमगती॥पावतीजाणनिश्चये॥२५॥ऐसेंपवित्रकथानक॥श्रीतींसा
 वचितेंऐकतांदेख॥प्राप्तहोयउत्तमलोक॥हेजाणिजेनिर्धारें॥२६॥हीनागपंच
 मीव्रतकथा॥भविष्योत्तरपुराणोक्ता॥यथामतीसंसेपतः॥प्राकृतभाषेब-
 र्णिली॥२७॥यांतजेंअसेलकाहीन्यून॥तेक्षमाकरूनिमानावेपूर्ण॥यासाठींपं
 दितचरण॥मनोभावेवंदितो॥२८॥इतिश्रीनागपंचमीव्रत॥कथाविधानभवि
 ष्योत्तरोक्त॥प्राकृतभाषेझालेंसमाप्त॥ईश्वररूपेंकरूनी॥२९॥ ॥
 श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥ ॥शक्तंभवतु॥ ॥५॥ ॥५॥

मंगलागौरी कथा प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीविनायकबुद्धिदायक ॥ तूं सकळविद्यांचानायक ॥ नम
स्कारनुजएक ॥ ग्रंथारंभीं करीतसें ॥ १ ॥ सकळविघ्नांचातुईश ॥ ह्मणोनिबोलती
तुजविघ्नेश ॥ माझियावरीकृपाविशेष ॥ करूनि त्वां ग्रंथबोलवीं ॥ २ ॥ ऐसें करू
निनमन ॥ आतां सांगतो कथानुसंधान ॥ युधिष्ठिरराजा कृष्णाला गुन ॥ प्रणिपात
करूनि पुसतसे ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर ह्मणे नंदनंदन ॥ तव मुरवा पासून कथा श्रवण ॥
झालें असे मजला गुन ॥ ह्मणोन आजीधन्य असें ॥ ४ ॥ परी असे एक मनोरथ थो
रा ॥ व्रत एका रेंसत पुत्रायुष्कर ॥ तो तूं सफल करणार ॥ अससी श्रीधरसमर्थ पै ॥ ५
॥ ऐसें ऐकोनि धर्मचंचन ॥ व्रतसंगी मधुसूदन ॥ जें स्त्रिया आचरतां जाण ॥
सौभाग्यवृद्धी पावती ॥ ६ ॥ ये विषयीं तूं सावधान ॥ होअनि ऐकें कथापुरातन ॥ कुं
डिन नामक नगरीं जाण ॥ प्रसिद्धा ह्मणतिष्ठतसे ॥ ७ ॥ तयाचें नाम धर्मपालक ॥
ऐसा वर्तता तो महाधनिक ॥ पुत्रनाहीं ह्मणोनि सपत्निक ॥ उद्दिग्न असे गृह कार्यी
॥ ८ ॥ भस्मचर्चिलें सर्वांगीं ॥ रुद्राक्षमाळाधारक चांगी ॥ ऐसा तयाचे घरीं एक यो
गी ॥ भिक्षेकारणें नित्य येतसे ॥ ९ ॥ परी तो तया घरीं चें भिक्षान्न ॥ कदापि न घे
तसे जाण ॥ ऐसें पाहूनि ते गृहस्वामिण ॥ पती प्रतीबोलतसे ॥ १० ॥ पतीसीं ह्मणोते
कामिनी ॥ आमुचे गृहीं हा योगी येउनी ॥ तिष्ठतसे परी अन्न न घे ह्मणोनी ॥ ११ ॥

तअसेमत्यहीपै ॥ ११ ॥ ऐसेनिरंतरपाहूनी ॥ दुःखहोतसेमजलागुनी ॥ आशीं
 ह्स्वाअमीयांनी ॥ अतीतअभ्यागतपूजावे ॥ १२ ॥ ऐसाआमुचाधर्मसम्यक
 असतांनघेतीभिक्षान्नभिक्षुक ॥ तेणेंकरूननिदुरव ॥ मजविशेषहोतसे ॥ १३ ॥ ऐ
 सेंऐकोनिस्त्रियेचेंचन ॥ धर्मपालसांगेस्त्रियेकारण ॥ तूंद्वाराआडगुह्यराहून ॥
 भिक्षाद्यावीर्यभोगियासी ॥ १४ ॥ सुवर्णमोहोराभरूननिपात्रांत ॥ योगियाचीप्रती
 क्षाकरित ॥ द्वारिउभेंराहवेंनिश्चित ॥ गुप्तअसावेंसर्वदा ॥ १५ ॥ जयेकाळींतोभि
 क्षार्थ ॥ योगीयेईलतेव्हांत्यरित ॥ तथाचेतूंझोळींत ॥ रुवर्णमुद्राटाकिजे ॥ १६ ॥
 श्रीकृष्णरूपेकींतेया ॥ मगतीधर्मपालाचीभार्या ॥ जैसीपतीनेंयोजिलीकार्या ॥
 तैसेंचकृत्यकरितीझाडी ॥ १७ ॥ तथाजटिलाचेझोळींत ॥ मोहोरांतेंटाकितअकस्मा
 त ॥ तंबनोहोजनिक्तीधयुक्त ॥ तयेशशापीतेकाळीं ॥ १८ ॥ योगीह्मणेतुह्मीअप-
 विव ॥ तुमचेवंशींनाहींपुत्र ॥ अपुत्रासीगतिनअसेपरत्र ॥ ऐसेंशास्त्रींकथन
 ॥ १९ ॥ ऐसींतुह्मीअपविवअसोन ॥ मजनकळतांझोळींतघातलेंसुवर्ण ॥ ह्म
 णितुह्मांसिअपत्यजाण ॥ नहोईलसर्वथा ॥ २० ॥ ऐसीतयाचीकठोरवाणी ॥ अ
 णकरूननितेभामिनी ॥ दुःखितहोरूननिअंतःकरणीं ॥ जटिलाप्रतीबोलतसे ॥ २१
 ॥ हेस्वामिन्मीपापरवाणी ॥ ह्मणोनिशापिलेंमजलागुनी ॥ परीउद्धरावेंशापापासु
 नी ॥ ऐसेंबोलोनिचरणनमिले ॥ २२ ॥ मगतोयोगीबोलेंतियेपासीं ॥ ममआज्ञेनें
 सांगवेंभ्रतारासी ॥ निवेंवस्त्रकरूनपरिधानासी ॥ निव्याअम्बावरीआरोह
 णकीजे ॥ २३ ॥ ऐसावेषधरूनी ॥ तुह्मीजायेंगहनकाननीं ॥ वनशोभापाहतां
 नयनीं ॥ तंवअश्वअडरवलेलपै ॥ २४ ॥ मगाअश्वस्वलनपावलिंयावरी ॥ ते
 णंभूमीरवणावीझडकरी ॥ तयेभूमीमध्यंतरीं ॥ देवीमदिरलाधेल ॥ २५ ॥ मृगम
 ह्यांनींस्तशोभित ॥ रत्नमाणिक्यांनींरवचित ॥ नानाविधपुष्पांनींयुक्त ॥ ऐसेंसु
 र्गमंदिरलाधेलपै ॥ २६ ॥ ऐसियातयेमंदिरीं ॥ भक्तवत्सलाभवानीगेरी ॥ निष्ठ
 तसेतीव्रजगदीश्वरी ॥ तिचीआराधनाकरावी ॥ २७ ॥ तियेचेंकरितांआराधन ॥
 शापापासूचतवउद्धरण ॥ तेभवानीकरीजजाण ॥ संशयमनींनधरावा ॥ २८ ॥
 ऐरांजटिलाचेंचन ॥ सुरवदायकऐसेंतेमानून ॥ तथाचेचरणींसांस्वरनमन ॥
 करूनतुह्मीनिष्ठते ॥ २९ ॥ ऐसेंसांस्वरनमनेसी ॥ योगीपारेंअंतर्धर्मासी ॥

मंगलागौरीकथा.

(१२१)

मगतेस्त्रीसांगेभ्रतारासी॥ भिक्षुकचचनसमग्र॥ ३०॥ मगतोव्राह्मणधर्मपाठ
 ॥ स्थियेचेंचचनऐकूनिसकळ॥ नीळवस्त्रनेसूनितळाळ॥ नीलअम्बावरीआ
 रूढला॥ ३१॥ ऐशावेधेंसंजूनपरिकरी॥ निघालातोंअण्यामाझारी॥ ऐसेंअर
 ण्यचालतादूरा॥ ॥ ऐसींश्वाप
 देंदेखूनिभयानक॥ मार्गीचालतांस्वयेदेख॥ भयभीतहोतसे॥ ३३॥ पुढेंजा
 तांमार्गक्रमित॥ एकतडागअतिविस्तृत॥ आरक्तनीळकमळांनींविराजित॥ च
 क्रयाकमिथुनांनींयुक्तपै॥ ३४॥ ऐसातलावविलोकून॥ धर्मपाळतेथेंकळूनिस्त्रा
 न॥ तर्पणादिविधीसंपूर्ण॥ करिताझालासाक्षेपें॥ ३५॥ मगअम्बावरीआरोहण
 ॥ कळूनिचालेवनगहन॥ अश्वअडखळापाडून॥ अम्बावळूनिउतरला॥ ३६॥
 मगहातींघेऊनशस्त्र॥ तेभूमीरवणिळीसमग्र॥ जोंतेथेंलाधेदेवमंदिर॥ तावस्यै
 तविदारिली॥ ३७॥ ऐसेंकरितांभूमीरवनन॥ तेथेंमोठेंलाधलेंदेवसदन॥ मुक्ता
 फळेंमाणिक्यरत्न॥ यांहीरवचितसर्वत्र॥ ३८॥ तेंदेपालयतेथेंपाडुनी॥ योगियां
 चेंवचनआठवलेमनीं॥ अतिविस्मितहोऊनी॥ प्रशंसाकेलीयोगीयाची॥ ३९॥
 मगदेवीसीकळूनिनमस्कार॥ संपादिलापूजासंभार॥ सुवर्णयुक्तवस्त्रादिप
 रिकर॥ नानाविधमेळविले॥ ४०॥ कुंकुमयुक्तअक्षता॥ चंपकादिपुष्पेंतत्वता
 धूपदीपविशेषता॥ नानापक्वान्नेंषड्रसयुक्त॥ ४१॥ नानाशाकादुग्धघृत॥ शर्क
 रामेवेद्यसमन्वित॥ ऐसीसामग्रीसिद्धत्वरित॥ करिताझालापूजलागुनी॥ ४२॥
 मगएकाग्रकळूनिमन॥ धर्मपालकरीसगुणध्यान॥ एवंघोडशोपचारअपून॥ आ
 राधनाकरीदेवीची॥ ४३॥ ऐसेंसमासपूजन॥ झालियावरीजपानुष्ठान॥ आरंभि
 लेंगुप्तपणें॥ एकभायेंकळूनियां॥ ४४॥ भक्तगृहापासूनिभगानी॥ आलीअसेत
 यास्थानीं॥ अंतःकरणींप्रसन्नहोउनी॥ बोलतसेसंतुष्ट॥ ४५॥ ऐसियास्थळींपूजा
 ॥ कोणीकेलीअसेआजिबोजा॥ त्याचियासफलकरीनकाजा॥ यरप्रदानेंकळूनि
 यां॥ ४६॥ ऐसेंदेवीचेंप्रसन्नचचन॥ धर्मपालभयणकळूनि॥ मगदेवीपुढेंअंजु
 लीजोडून॥ नम्रपणेंस्थितअसे॥ ४७॥ देवीक्षणेधर्मपालास॥ तुयांममपूजाके
 लीसरसे॥ तेणेंकळूनिबहुबस॥ प्रसन्नअसेंनिधरिं॥ ४८॥ पुण्यशीखनूंमद्भक्त
 ॥ तुझेमानसींकायहेत॥ तोमजपुढेंसांगनिश्चित॥ पूर्णकरीननिधरिं॥ ४९॥

ऐसे देवीचें वरदाभाषण ॥ धर्मपालक रूत श्रवण ॥ ह्मणेत वप्रसादे करून ॥ संपत्ति
 बहुत असे पै ॥ ५० ॥ परी असे एक न्यून ॥ मम उदरीन से संतान ॥ जेणें होय पितरांचें
 तर्पण ॥ ऐसे पुत्रस्तुल देई जे ॥ ५१ ॥ घाचक येती आसुचे घरी ॥ परी भिक्षान घेती नि
 धारी ॥ तेणें मनार वेद भारी ॥ अहर्निशीं होतसे ॥ ५२ ॥ ऐसी तयाची दीन वाणी ॥ श्र
 वण करूनी ते भवानी ॥ सद्गद्गोउनी अंतः करणी ॥ धर्मपाला प्रती बोलतसे ॥ ५३ ॥ दे
 वी ह्मणें हे धर्मपालक ॥ तव अदृष्टीं सुरवदायक ॥ अपत्य नाहीं सम्यक ॥ तथा पितृया
 चना करि सीपें ॥ ५४ ॥ जरी इच्छि सी संतान ॥ तरी कन्या विधवा होई लजाण ॥ अथवा
 सुख परी अस्यायु पुत्र रत्न ॥ दीर्घायु परी जन्मांध निप जेल ॥ ५५ ॥ मग ह्मणें धर्मपा
 लक ॥ अल्पायु परी पुत्र द्यावासम्यक ॥ जेणें करून निरुक्त कृत्य देख ॥ पितरांसहित हो
 ई नमीं ॥ ५६ ॥ मग भवानी बोलें हे धर्मपालक ॥ मम पार्श्वभागीं असे विनायक ॥ नयाचे
 नाभीवर सम्यक ॥ आरोग्य तुवां करावें ॥ ५७ ॥ तयाचे पार्श्वभागीं चूत वृक्ष एक ॥ फ
 लांनीं युक्त असे एक ॥ त्याचें काढुनी फल एक ॥ पत्नी कारणें समर्पी ॥ ५८ ॥ तव
 पत्नी फल भाक्षित ॥ पुत्रातें प्रसवेल निश्चित ॥ ऐसे तयासी सांगूनि त्वरित ॥ अंतर्धान
 देवी पावली ॥ ५९ ॥ ऐसी भवानीची वाणी ॥ धर्मपालें श्रवण करूनी ॥ विनायकाचे ना
 भि स्थानीं ॥ आरोग्य करिता जाहला ॥ ६० ॥ वृक्षीं बहुत फळें देरवोनी ॥ लोभाविष्ट झ
 लासे मनीं ॥ बहुत फळें हातीं घेउनी ॥ वस्त्रूनी भूमीं उतरला ॥ ६१ ॥ परी भूमीवरी येऊ
 नि पाहें ॥ तो हातीं फळ एकची आहे ॥ ह्मणोनि वृक्षावरी लवलाहें ॥ आरोग्य पुनः क
 रीपें ॥ ६२ ॥ ऐसे पुनः पुन्हा केलें ॥ परी फळ एकचि पाहिलें ॥ तें गणपतीचें मन क्रुद्ध जा
 हलें ॥ धर्मपाला सीं शापिलें ॥ ६३ ॥ गणपती ह्मणें तुझिया पुत्रासीं ॥ षोडश वर्षीं
 सर्प करील दंशासी ॥ ईश्वर करणी विचित्र ऐसी ॥ ह्मणोनि धर्मपाळें मानिलें ॥ ६४
 ॥ मग वस्त्रांत बांधूनि फळ ॥ घरीं आला धर्मपाळ ॥ तें स्त्रियेसी दीधलें तत्काळ ॥
 गर्भधारण जाहलें ॥ ६५ ॥ नवमास पूर्ण होत ॥ ती स्त्री झाली प्रसूत ॥ उत्तम स्त
 रूप झाला स्तन ॥ जात कर्म केले पितयानें ॥ ६६ ॥ सहा वेदि वशीं षष्ठी पूजन ॥ करि
 ता झाला प्रीती करून ॥ द्वादश दिवशीं संपूर्ण ॥ नामकरण आचरिलें ॥ ६७ ॥
 शिव ऐसे नामाभिधान ॥ पुत्राचें ठेविलें कलक्षण ॥ सहाव्या मासीं अन्नप्राशन
 ॥ नृतीय वर्षीं बोल केलें ॥ ६८ ॥ आठव्या वर्षीं मींजी बंधन ॥ करिता झाला वि

मंगलागौरीकथा.

(१२३)

धीकरून ॥ तें कृतकार्य मानून ॥ संतुष्ट झाला मानसीं ॥ ६९ ॥ पुत्रासीं दहा वर्षे ब
र्ष लागतां ॥ भार्याबोले पतिव्रता ॥ पुत्राचा विवाह तत्वां ॥ सुमुहूर्ती करावा ॥ ७० ॥
मग धर्मपाल बोले श्रिये प्रती ॥ म्यां नयसकेलासे निश्चिती ॥ पुत्रासीं पाठवून का
शी प्रती ॥ शिवदर्शन करवायें ॥ ७१ ॥ मग पाहून सुमुहूर्त ॥ विवाह करूनि श्रि
त ॥ ऐसा निधीर मनांत ॥ केली असे पूर्वी म्यां ॥ ७२ ॥ मग सहाय देऊनि शाल-
क ॥ पुत्रातें पाठवीं धर्मपालक ॥ बहु संपत्ती शींती बालक ॥ काशी यात्रे कारेणें मि
घाला ॥ ७३ ॥ ते दोघे मार्ग क्रमीत ॥ बहु धर्म कार्ये मार्गी आचरत ॥ ऐसे ते पैठ
णपुरांत ॥ तडागतीरीं पातले ॥ ७४ ॥ तंव कन्या बहु तमिळाल्या तेथ ॥ नानारचें
करिती बहुत ॥ तयां माजी एक गौरांगी सुव्रत ॥ सुशीलानाम जियेचें ॥ ७५ ॥ ति
यें सह एक सरवी कोणी ॥ एका एकीं कलह मांडुनी ॥ रडे अभाग्ये स्मरूनी ॥ गालिप्र
दान तियेसी दिलें ॥ ७६ ॥ सुशीला सांगे तियेसी ॥ तू गालिप्रदान व्यर्थ देसी म
जसीं ॥ मंगलागौरी व्रत मम जननीसी ॥ थोर असे सोभाग्यदायक पें ॥ ७७ ॥
तया व्रताचे प्रभावानें ॥ सकळ संबंधी स्त्रिया जाण ॥ आजन्म पर्यंत सोभाग्यप
ण ॥ अखंड भोगिती समस्त ॥ ७८ ॥ ऐसें मातेसी व्रत आहे ॥ तेणें आह्मांसीं सी
भाग्यलाहे ॥ व्रत प्रभावातें विचारूनि पाहें ॥ तदाचरणें सुरवहोय ॥ ७९ ॥ ऐसें
सुशीलेचें वचन ॥ ऐकूनि मातुळकरी चिंतन ॥ हे कन्या परमसाध्वी स्मरणो ॥ आ
पुलिया मनीं विचारी ॥ ८० ॥ जरी या कन्ये चियाहस्ताक्षता ॥ ह्या बालकाच्या पडती
लमाथां ॥ तरी ती शतं जीवत त्वतां ॥ होईल ऐसा निधीर असे ॥ ८१ ॥ ऐसें पुनः पुनः
विचारूनी मनीं ॥ सुशीलेकडे पाहे विलोकुनी ॥ परम आश्चर्य पायोनी ॥ हास्यचदन
करीतसे ॥ ८२ ॥ मग सुशीला निघे स्वगृहासी ॥ तिये मागून दोघे जाती वेगेंसी ॥ स्व
गृही पावली पाहूनि तियेसी ॥ उपवनीं आपण उतरले ॥ ८३ ॥ सुशीलेचा पिताहरी ॥ क
न्येचा विवाह समय आलियावरी ॥ विवाहाचा उद्योग करी ॥ हरसंज्ञक वर योजिला
॥ ८४ ॥ मग लग्न समयीं नवल एक ॥ झालें असे विवित्र देख ॥ हराचे जननी जनक ॥ स्व
पुत्रातें विलोकिती ॥ ८५ ॥ नव आपुला पुत्र ज्वरें करून ॥ पीडिला ऐसें विलोकून ॥ लग्न
समय निकट आला समजून ॥ उभय पांथस्थीं सन्निध पातले ॥ ८६ ॥ मग ते येराचे मा
तापितर ॥ अंजली जोडुनी अति नम्र ॥ मातुळासीं करूनि नमस्कार ॥ लग्न वृत्तांत सां

गती ॥ ८७ ॥ सुशीलकन्येसीप्राप्त ॥ आमच्यापुत्राचाविवाहनिश्चित ॥ परीज्वरा
 नेझालातोअसमर्थ ॥ ऐसेंसंकटउद्भवले ॥ ८८ ॥ ऐसेंअनिवारसंकटयेतां ॥ तु
 स्मीकरावीसहायता ॥ लग्नसमयप्राप्तहीतां ॥ आपुलाशिवपुत्रदेईजे ॥ ८९ ॥ वि
 वाहहीतांचिझडकर ॥ तुमचातुह्मासीदेऊपुत्र ॥ ऐसेंसंकटपाहूनिथोर ॥ मातुळ
 सांगेतयांसीं ॥ ९० ॥ ह्मणीलग्नसमययेतांजाण ॥ शिवासीजावेंतुस्मीधेऊन ॥ म
 गसमुहूर्तीशिवावेऊन ॥ सुशीलेसहविवाहकेला ॥ ९१ ॥ त्याविवाहगृहामाझा
 री ॥ सुशीलेसहशिवनिद्राकरी ॥ तेंस्वप्नीमंगलागौरी ॥ मातृरूपेपातली ॥ ९२ ॥
 गौरीह्मणसुशीलेसी ॥ दंशकरावातचभ्रतारासी ॥ ह्मणोनिघेतसेमहाभुजं
 गतयासी ॥ उठोनिदेईजेत्वादूध ॥ ९३ ॥ मगतेथेंघटपात्रठेवावें ॥ तयामाजी
 त्याभुजंगेंजावें ॥ मगत्वातेंघटपात्रबांधावें ॥ कंचुकीयस्त्रेंकरूनियां ॥ ९४ ॥ मग
 प्रातःकाळीउठोन ॥ मातेकारणेंघावेंतेंवाघन ॥ ऐसेंतिथेसीस्वप्नींसांगून ॥ दे
 वीअदृश्यजाहली ॥ ९५ ॥ ऐसेंमंगलागौरीचेंवचन ॥ सुशीलेनेंकेलेंश्रवण ॥
 तत्क्षणींनिद्रेंतूनउठोन ॥ विलोकीभयंकरसर्पातें ॥ ९६ ॥ जेंसेंगौरीनेंआज्ञा
 पिलें ॥ तैसेंचसुशीलेनेंआचरिलें ॥ मगनिद्राकरावयापहिले ॥ स्थानींजातीजा
 हली ॥ ९७ ॥ तेव्हांतोशिवह्मणेवर ॥ मजक्षुधाजाहलीअसेफार ॥ कांहींभक्षणार्थ
 घावेंसत्वर ॥ लडुकादिकआणोनियां ॥ ९८ ॥ ऐसेंऐकोनियांचवन ॥ हेमपात्रींलडु-
 कउत्तमघालून ॥ भक्षणार्थदिलानेऊन ॥ सुशीलेनेंतेकाळीं ॥ ९९ ॥ मगतोशिव
 लडुभक्षून ॥ आपुलेअंगुलीयकरला ॥ त्यासुवर्णपात्रींघालून ॥ गुप्तस्थानींठेवि
 रें ॥ १०० ॥ शिवसुशीलेसहित ॥ सरयेंकरूनझालानिद्रित ॥ प्रभातसमयींत्वरि
 त ॥ आपुलेस्थानींजाताझाला ॥ १०१ ॥ इकडेसुशीलास्नानकरून ॥ मातेका-
 रणेंदेईवाघन ॥ माताघटाभाजीपाहेविलोकून ॥ तोंउत्तमहारसांपडे ॥ १०२ ॥ मोमु
 क्ताहारघेउनी ॥ मातासंतोषलीअंतःकरणीं ॥ आपुल्याकन्येलागुनी ॥ पुन
 श्रुतोदीधला ॥ १०३ ॥ आप्रसेचनादिक्रीडाभवसरीं ॥ हरआलामंडपाभाझारी ॥
 क्रीडेकारणेंसत्वर ॥ सुशीलेसींआकारिलें ॥ १०४ ॥ सुशीलाह्मणेतस्वर्ण ॥ ज
 यानेंरात्रीकेलेपाणिग्रहण ॥ तोनहीबहावस्त्राण ॥ यासींक्रीडासर्वथानक-
 रीं ॥ १०५ ॥ ऐसेंसुशीलेचेंवचन ॥ मातापितरावीश्रवणकरून ॥ चिंतामुरझे

मंगलागौरीकथा.

(१३५)

अनितस्त्राण ॥ मनामाजीविचारिती ॥ ६ ॥ कैसेंआजियेथेंकरावें ॥ कोणयासहता
 सीजाऊनिपुसावें ॥ जनासीमुरवकेवीदारववावें ॥ कांहींउपायसूचेना ॥ ७ ॥ ऐ
 सेंविचारितांबहुचस ॥ अन्नदानउपायआहेसरस ॥ ह्मणोनपुराणोक्तविधीविशे
 ष ॥ अन्नसत्रआरंभिलें ॥ ८ ॥ जेजेपांथस्थयेतीब्राह्मण ॥ तयांचेंसुशीलाकरीपादक्ष
 लन ॥ माताघालीउदकसंपूर्ण ॥ चंदनाचीउटीपुत्रदेई ॥ ९ ॥ ब्राह्मणासीआसनीचें-
 सवून ॥ षड्रसपक्षन्नवाढीभोजन ॥ भिक्षुकांसीसौरव्यहोयपूर्ण ॥ ऐसेंअन्नस
 त्रआरंभिलें ॥ १० ॥ ब्रकडेदोघेब्राह्मणमार्गक्रमित ॥ काशिक्षेत्रींपावलेत्वरित ॥
 विधिपूर्वकस्नानभागीरथींत ॥ करितेझालेउभयतां ॥ ११ ॥ काळभैरवविश्वेश्व
 र ॥ तयांसीस्तवूनिनमस्कार ॥ ऐसीयात्रासमग्र ॥ करितेझालेउभयतां ॥ १२ ॥
 क्षेत्रस्थभिक्षुकांकारणें ॥ प्रतिगृहींदेतीपीतांबरबसनें ॥ तयांसीतेआशीर्षचनें
 ॥ चिरापुढोयोह्मणूनिअर्पिती ॥ १३ ॥ ऐसीयात्राकरूनिसमाप्त ॥ स्वगृहींजायया
 निघतीत्वरित ॥ तोंमार्गींशिवबोलता ॥ मातुळाप्रतीतेधवां ॥ १४ ॥ शिवह्मणोआ
 जिमाझ्यादेहीं ॥ अस्वास्थ्यअसेमातुळापाहीं ॥ ऐसेंबोलतांलवलाहीं ॥ प्राणोत्क
 मणसमयपातला ॥ १५ ॥ तेव्हांएकनवलवर्तलें ॥ पमदूतधांवूनिआले ॥ तेंमंगला
 गौरीआणिदूतप्रबळे ॥ पुढूकरितीदारुण ॥ १६ ॥ मंगलागौरीनंदूत ॥ पुंढूमाजी
 निकिलेसमस्त ॥ तयांपासुनीप्राणत्वरित ॥ घेऊनिदीधलेशिवासी ॥ १७ ॥ तें
 अकस्मातशिवउठोन ॥ मातुळाप्रतीबोलेचचन ॥ स्वप्नींम्यांपुढूपाहिलेंजाण ॥ दे
 वीआणियमदूतयांचें ॥ १८ ॥ त्यादूतांसीमंगलागौरी ॥ जिकितीझालीमुढूमाझा
 री ॥ ऐसेंपाहुनीमोंझहकरी ॥ जागाझालोंतत्काळ ॥ १९ ॥ मगमातुळह्मणेशिवासीं
 ॥ नेंतुवांपाहिलेंस्वप्नासीं ॥ तेंपुनश्चनस्मरायेंमानसीं ॥ तचजनकजननीमार्गल-
 क्षितीपै ॥ २० ॥ ऐसेंह्मणोनित्तरित ॥ उभयतांवेगेमार्गचालत ॥ ऐसाआक्रमूनी
 सकळपंथ ॥ पैठणपुरींपातले ॥ २१ ॥ त्यापैठणांततहागसम्यक ॥ पांहुनितेथेंक-
 रितीस्वयंपाक ॥ तंचतयेस्थानींदासीअनेक ॥ हरिब्राह्मणाच्यापातल्या ॥ २२ ॥ त्या
 दासीनींहेब्राह्मण ॥ सुरूपधैर्यगुणसंपन्न ॥ असतीऐसेंचिलोकून ॥ तयांसींयेऊ
 नविचारिलें ॥ २३ ॥ तुझींउभयतांकोढीलक्षणे ॥ मेथेंयावयांकायकारण ॥
 ॥ असींइच्छतिअसालभोजन ॥ हरीच्यागृहीअन्नसत्रअसे ॥ २४ ॥ ऐसेंब्राह्मणी

लतां ॥ तेसांगतीउभयतां ॥ आह्मीयात्रेकरूक्षणीनितत्यता ॥ परान्नसर्वथाव
 र्जिलेंअसे ॥ १२५ ॥ ऐसेंतयांचेंवचनऐकुनी ॥ दासीगेल्यास्वगृहालागुनी ॥ म
 गआपल्याधन्यासीजाउनी ॥ सकळवृत्तांतनिवेदिला ॥ २६ ॥ मगतोवृत्तांतऐ
 कुनी ॥ हरीपाठवीतयांलागुनी ॥ हत्तीअश्वादिवस्त्रभूषणीं ॥ समारंभेसींआ
 णावया ॥ २७ ॥ ऐसियादेरवुनीसमारंभासी ॥ विस्मितझालेभिजमानसीं ॥ उ
 भयतांनिघोनीवेगेसीं ॥ हरीच्यागृहींपातले ॥ २८ ॥ मातुळातेंवसवूनआसना
 बरी ॥ पादप्रक्षालनादिहरिपूजाआचरी ॥ मगशिवासनिधझडकरी ॥ पूजे-
 कारणेंआलाअसे ॥ २९ ॥ सुशीलाकन्याशिवाचेचरण ॥ हातींघरूनिफरीप्र
 क्षालन ॥ हाआपुलापतीऐसेजाणून ॥ लज्जायमानझालीअसे ॥ ३० ॥ मगसां-
 गेआपुल्यामातेप्रती ॥ निश्चयेंअसेहामाझापती ॥ जयाचीपाहूनअंगकांती ॥
 प्रेमाअधिकहोतसे ॥ ३१ ॥ ऐसेंऐकुनीकन्यावचन ॥ हरीसींवाटलेंआश्चर्यजाण
 ॥ मगतोशिवाप्रतीभाषण ॥ करिताझालातेकाळीं ॥ ३२ ॥ हरिभूषेशिवाब्राह्मणा ॥
 नुभियापासींकांढींअसेलरवुणा ॥ तरीतीदावूनमाझियामना ॥ निःसंशयकरावें
 ॥ ३३ ॥ ऐसेंविचरितांहरी ॥ शिवउठोनिगेलाअंतःपुरीं ॥ पूर्वींचेंसुवर्णपात्रझडक
 री ॥ आणूनिआंगठीसहितदाविलें ॥ ३४ ॥ हरीनेतेंपात्रविलोकुनी ॥ आश्चर्य
 मानिलेंआपुलेमनीं ॥ शिवासीतेकन्यादेउनी ॥ यथाविधीविवाहकेलापें ॥ ३५ ॥
 वस्त्रेभूषणींअलंकार ॥ सुवर्णपात्रेंरत्नेंपरिकर ॥ ऐसीसंपदादेऊनिबधूवर ॥
 सत्कारिलींतेकाळीं ॥ ३६ ॥ मगहरीचीआज्ञाघेऊन ॥ सुशीलेसहितनिघतीजा
 ण ॥ आपुल्यानगरींजावयाकारण ॥ समारंभेसीतेकाळीं ॥ ३७ ॥ तेउभयतां
 मार्गक्रमित ॥ याचकांसीदेतीद्रव्यबहुत ॥ आचणमासींमंगळागौरीव्रत ॥ क
 रितीझालीसुशीलापें ॥ ३८ ॥ सर्वांचेंभोजनझालियावरी ॥ पुढेंमार्गक्रमिती
 झडकरी ॥ ऐसेंजातांयोजनभरी ॥ सुशीलाबोलेतेधवां ॥ ३९ ॥ आजदिनींगी
 रीपूजन ॥ केलेंअसेम्यांविधीकरून ॥ परीगौरीचेंविसर्जन ॥ विस्मृतीनें
 राहिलें ॥ ४० ॥ तेंपूजनकरावयासमाप्त ॥ माघारेंजाणेंअसेनिश्चित ॥ ऐसें
 स्मृतांसुशीलासमस्त ॥ पूजास्थानींप्राप्तझाले ॥ ४१ ॥ मंगलागौरीचेंउ
 त्तरपूजन ॥ करितीझालीसुशीलाजाण ॥ तंवतेथेंदेवालयसीवणी ॥ या

मंगलगौरीकथा.

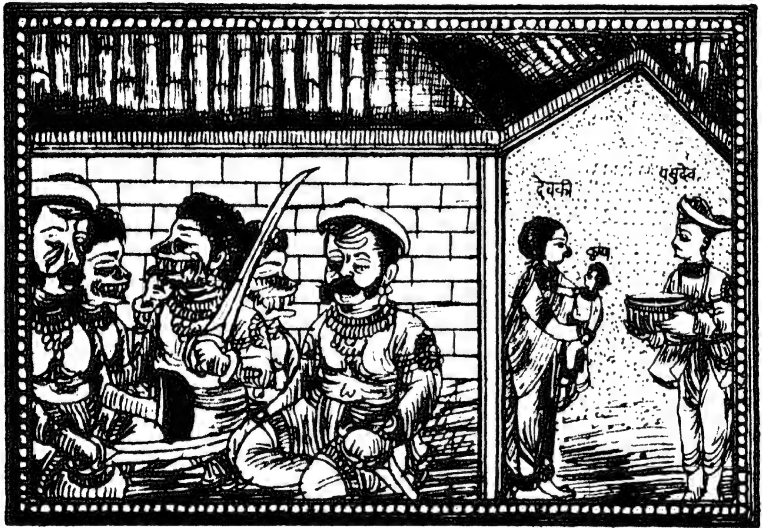
(१२७)

हिलेंअतीरुशोभित ॥ ४२ ॥ मंगमंगलगौरीसींप्रार्थून ॥ नमस्कारिलेंभ-
क्तींपूर्ण ॥ पूजेचेंकरूनिविसर्जन ॥ पुनरपिसर्वनिघालेपें ॥ ४३ ॥ ऐसेतेमार्गक्र-
मिती ॥ कुंडिन्यदेशासन्निधयेती ॥ तंवतेथेंतयांसविलोकिती ॥ धर्मपालाचे
नागरिक ॥ ४४ ॥ नागरिकपाहूनतयांसी ॥ विस्मितझालेमानसीं ॥ त्वरितजा-
उनीधर्मपालासीं ॥ अल्हादयुक्तबोलत ॥ ४५ ॥ जनस्मणतीधर्मपाला ॥ स्थिये
सहिततवपुत्रआला ॥ नगरीयेतांआझीविलोकिला ॥ तुजसांगावथापातळां ॥
॥ ४६ ॥ ऐसेंनागरिकजोंसांगत ॥ तोंशिवपुत्रआलासेनिश्चित ॥ मातापितयां-
सीत्वरित ॥ प्रणिपातकेलाप्रीतीनें ॥ ४७ ॥ स्वभगिनीआणिधर्मपाला ॥ तयांसीं
नमनमातुळेंकेला ॥ श्वश्रुश्वशुरांसीसुशीला ॥ नमस्कारुनीतिष्ठतसे ॥ ४८ ॥
मंगतीधर्मपालकाचीपत्नी ॥ सुशीलेतेंपाहूनिनयनीं ॥ पुसेभिजिभ्रात्याला-
गुनी ॥ हेरूरीकोणसांगमज ॥ ४९ ॥ भ्राताभ्रणेभगिनी ॥ हेअसेतवपुत्राचीप-
त्नी ॥ जियेच्याव्रताचरणेंकरूनी ॥ पुत्राचेंआयुष्यवाढलें ॥ ५० ॥ मंगसासू
पुसेसुशीलेसी ॥ तेंव्रतसांगावेंतुवांमजसीं ॥ जयाचेयोगेंममपुत्रासीं ॥ आ-
युष्यवृद्धीजाहलीअसे ॥ ५१ ॥ ऐसेंऐकूनिनियेचेंवचन ॥ सुशीलाभ्रणेतिज
लागुन ॥ मातेंपुसालजरीआपण ॥ किमपीनाहींमींजाणत ॥ ५२ ॥ मांनवती
आणिहरिपवित्र ॥ हेमाझेंमातापितर ॥ तुहींसासूधर्मपालश्वशर ॥ मंग-
ळगौरीपांचवी ॥ ५३ ॥ तेंसाचतुमचापुत्रममपती ॥ इतुकींमाझींदैवतेंअस-
ती ॥ जयांचेआशिर्वादेनिश्चिती ॥ ममकल्याणहोतसे ॥ ५४ ॥ ऐसेंबोलीनीसु-
शीला ॥ मनींहर्षेचेबोवेळा ॥ मंगभ्राजादिनेमकरूनिसकळा ॥ भोजनकरि-
तेझालेपें ॥ ५५ ॥ मंगळगौरीचेंऐसेंव्रत ॥ सुशीलानियमेंआचरत ॥ तेणेंपावु-
नीसोभाग्यअरवंडित ॥ पुत्रपौत्रांतेंपावली ॥ ५६ ॥ श्रीकृष्णसांगेधर्माप्रती ॥
ऐसाह्राव्रतमहिमाअसेनिश्चिती ॥ भ्रणोनिश्चियांनींकरावेंप्रीतीं ॥ यथावि-
धीकरूनियां ॥ ५७ ॥ युधिष्ठिरपुसेकृष्णासी ॥ याचेंफळश्रुतझालेंआझांसी
॥ परीयाचेविधानासीं ॥ कृपाकरूनीसांगिजे ॥ ५८ ॥ श्रीकृष्णभ्रणेपंडुसुत ॥
ऐकसांगतोंविधीतुजसमस्त ॥ श्रावणमासझालियाप्राप्त ॥ चारभौमवा-
रींव्रतकरावें ॥ ५९ ॥ व्रतदिनींप्रातःकाळींउठोन ॥ सक्रातहोउनीव्रतसंब

(१२८)

उपयुक्तकथासंग्रह.

स्यून ॥ सोळाउपचारेंकरून ॥ मंगळागौरीपूजावी ॥ १६० ॥ मंगसोळादीपउ
जळून ॥ देवीकारणें करावें नीराजन ॥ तैसेचमाताआणिसुवासिनीकारणें
॥ मोदकवायनेदेईजे ॥ ६१ ॥ नीराजनाचेदीपक ॥ तेआपणभक्षावेसम्यक ॥
लवणवर्जितअन्नदेख ॥ भक्षणकरावेव्रतदिनीं ॥ ६२ ॥ तदनंतरगौरीविस
र्जन ॥ करावेभक्तीपुरःसरजाण ॥ तोंपर्यंतदीपरक्षावापूर्ण ॥ ऐसाविधीजा
णजे ॥ ६३ ॥ ऐसेंपंचवर्षेपर्यंत ॥ सौभाग्यस्थियांनीं व्रतकरावेविध्युक्त ॥
तेणेंसौभाग्यवृद्धिंगत ॥ होउनीमनोरथपूर्णहोती ॥ १६४ ॥ इतिश्रीभवि
ष्योत्तरपुराणेमंगळागौरीव्रतकथासमाप्ता ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

कृष्णजयंती कथा प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ जयजयअनंतब्रह्मांडनायका ॥ च
तुराननाचियानिनजनका ॥ चौघांसीदिनवेआवांका ॥ तुझेस्वरूपवर्णनावया ॥ १ ॥
साहीजणवेढेहोती ॥ अठरांचीखुंटीगती ॥ चौघीजणीतटस्थपाहती ॥ स्वरू
पस्थितीनवर्णवे ॥ २ ॥ पांचानुरेचीठाव ॥ चारीसहजचीझालेबाव ॥ चौदा
ज्याचीठीव ॥ नचलेस्वरूपवर्णवया ॥ ३ ॥ शिणल्याबहुतचौसष्टी ॥ आ
ठराणीप्रभुनकष्टी ॥ अकराद्विहिंपुरी ॥ स्वरूपतुझेवर्णितां ॥ ४ ॥ आणि

कृष्णजयंती कथा.

(१२९)

क एक बारा देर वण्या ॥ सोळाजणी चतुरशा हांण्या ॥ आणि चौघी डोळे मोडवया ॥ लाजो निघांत दस्थ ॥ ५ ॥ पंचविसां झाडी वाच ॥ तिघांचे नुरेची नांव ॥ दोन्ही ह्मणणें हा भाव ॥ हेंही तेथें विरालें ॥ ६ ॥ चहुं मुखानां चार्णितां भागला ॥ पांच मुखानां चतस्थ राहिला ॥ सहा मुखानां चढाला ॥ कपाटा माजी जाउनी ॥ ७ ॥ सहस्र मुखानां चार्णितां देरव ॥ तोही झाला तळींत त्यक ॥ थोर थोरां शी पडली अटक ॥ एक मुखें काय वर्णू ॥ ८ ॥ जीमूताचे बिंदु किती ॥ हेही एक वेळां होय गणती ॥ निराळीं पायीं वेधती ॥ परीतुझी स्थिती अगम्य ॥ ९ ॥ होईल पृथ्वीचें वजन ॥ गणवेल सिंधूचें जीवन ॥ अयनी वरी किती नृण ॥ मोजवेल गणितातें ॥ १० ॥ अंबर आहे किती विती ॥ हेंही गणवेल रमापती ॥ परीतुझे गुण निश्चिती ॥ नवर्ण वती कोणातें ॥ ११ ॥ असो आतां पूर्वानुसंधान ॥ श्रीती ऐकावें चित्त देऊन ॥ कंसे देवकीचे गर्भ वधून ॥ साहीटा किले क्रूरपणें ॥ १२ ॥ पाप झालें उत्कट जाण ॥ गांजिले गाई ब्राह्मण ॥ याचरी स्त्री रसागरी जगज्जीवन ॥ काय करिता जाहला ॥ १३ ॥ अनंताशी ह्मणें अनंत ॥ चला अवतार घेऊं त्वरित ॥ कंकट दुष्टांचा निःपात ॥ संतप्त त्वां रसूं पें ॥ १४ ॥ तंव वांले धरणी धर ॥ मीं न घे आतां अवतार ॥ पूर्वी झालों सो मित्र ॥ कष्ट फार भोगिले ॥ १५ ॥ हां सो निबोले दिस सहस्र नयन ॥ अष्टाविंशती अथ नेउपोषण ॥ निरादार घोर अरण्य ॥ तुझा सवें सेविलें जी ॥ १६ ॥ आतां आपणची अवतार वें ॥ अवतार नाट्य दाखवायें ॥ गोब्राह्मण सुखी रक्षावे ॥ प्रतिपाळावे साधु जना ॥ १७ ॥ टाकूनि पटकटिलि भाव ॥ स्वामी सी हांसे भोगिराव ॥ बोले कोतुकें रमाधव ॥ शेषाप्रती स्वा नंदें ॥ १८ ॥ तूं माझा प्राण सरवा ॥ समरभूमीचा पाठिरावा ॥ तुजवीण भक्त टिळका ॥ अवतार मीं न घेची ॥ १९ ॥ तूं माझे निजंग पूर्ण ॥ तूं सखयामा झानिज प्राण ॥ तुजवीण मज एक क्षण ॥ नग मेची जिवलग ॥ २० ॥ तूं झाला सी पूर्वी ह्मण ॥ लंके सी केलें रण कंदन ॥ बहु तसे वाकरून ॥ मज तुवांतोष विलें ॥ २१ ॥ आतां तूं पुढें जाई सत्वर ॥ होई माझान्येष्ठ सहोदर ॥ मीतुझी आज्ञा पाळी न जिर्ण ॥ २२ ॥ बळिभद्र होई तूं ॥ २३ ॥ यडील बंधु तूं होई ॥ देवकीच्या गर्भाजि अतिराही ॥ मीं योगमाये सल बलाही ॥ पाठवितो तुज मागे ॥ २४ ॥ कंसे वधिले गर्भ सकळ ॥ तुजयोगमाया कटील ॥ मग गोकुळी नें उजठे वील ॥ रोहिणीच्या निज गर्भा ॥ २५

मायाजाईलयशोदेच्याउदरा ॥ मगमीयेईनमथुरापुरा ॥ देवकीच्यागर्भबोवरा ॥
 पाझ्याअवतारावरूपडोय ॥ २५ ॥ उपजतांचीगोकुळींयेईन ॥ मगतुझींआह्मीरवेळूं
 दोघेजण ॥ गोरक्षमिषेंसंपूर्ण ॥ दैत्यतेथीलसंहरूं ॥ २६ ॥ कस्तुनिसाष्टांगनम
 न ॥ पुढेंचालिलासंकर्षण ॥ देवकीच्याउदरींयेऊन ॥ गर्भराहिलासातवा ॥ २७
 ॥ दिवसेंदिवसगर्भवाढे ॥ मंदिरींपरमप्रकाशपडे ॥ जेंसापळेंपळेंसूर्यचढे ॥ उद
 याद्रीहुनीपश्चिमे ॥ २८ ॥ वस्तुदेवाप्रतीदेवकीबोले ॥ सहावेळामीगर्भिणीझा
 ल्यें ॥ परीनचलवाटतेंयेवेळे ॥ यागर्भाचेंमजलागीं ॥ २९ ॥ वाटेपृथ्वीउचलीन ॥
 कींआकाशाधीरदेईन ॥ सप्तसमुद्रसांठवीन ॥ नखाग्रींमजवाटतसे ॥ ३० ॥ हा
 तींघेउनीनागरमुसळ ॥ पीचमर्दीनकंसदळ ॥ दैत्यमाराचेसमूळ ॥ मनामाजीवा
 टतसे ॥ ३१ ॥ वस्तुदेवह्मणोतेक्षणीं ॥ नकळेईश्वराचीकरणी ॥ एचढातरीवांचो
 नी ॥ किंजयीहोकांसर्वदा ॥ ३२ ॥ तोंलागलासातवामास ॥ निद्राआलीदेवकी
 स ॥ वस्तुदेवहिसायकाश ॥ निद्रार्णवींनिमग्न ॥ ३३ ॥ तंवतीहरीचीयोगमा
 या ॥ तिचीब्रह्मादिकांनकळेचर्या ॥ इच्छामात्रेंमहत्कार्या ॥ ब्रह्मांडहीरचिये
 लें ॥ ३४ ॥ ब्रह्माविष्णुशिवतीन्ही ॥ गर्भींआलींवाळेंतान्ही ॥ परींएकरींनेत्र
 उघडूनी ॥ स्वरूपपाहोनेदीच ॥ ३५ ॥ आत्मास्वरवाचासमुद्र ॥ त्यांतपहूडलेजीव
 समग्र ॥ परींचारयोनेदीअणुमात्र ॥ गोडीनेत्रांचीकोणांतें ॥ ३६ ॥ हेचेंतन्माची
 बुंथी ॥ हेअरूपाचीरूपकर्त्री ॥ ब्रह्मांडींचेपुतळेनानागती ॥ एकसूत्रेंनाचर्यापें
 ॥ ३७ ॥ इणेंनिर्गुणगुणासींआणिलें ॥ इणेंअनासीनामठेविलें ॥ इणेंनिरा
 काराआकारिलें ॥ धरविलेअवतार ॥ ३८ ॥ हेपतीसनकळतां ॥ गर्भींणिझाली
 पतिव्रता ॥ ब्रह्मांडरचिलेंतत्त्वता ॥ इच्छामात्रेंकस्तुनियां ॥ ३९ ॥ शेजेनिज-
 चूनीभ्रतार ॥ सृष्टीघडीमोडीसमग्र ॥ समाचारअणुमात्र ॥ कळोनेदीपती
 तें ॥ ४० ॥ हेकोंटाळिणनिधारी ॥ नसतींचदेवतेंउभींकरी ॥ जीवपडिलेअघोरीं
 ॥ नानायोनीहिंडवी ॥ ४१ ॥ धरीलकोणस्वरूपाचीचाड ॥ त्यावरीघालीनस
 तेंलिगाड ॥ पुढेंस्वर्गस्वरवकरीआड ॥ तेंचिगोडदारवची ॥ ४२ ॥ गोडतेंकडबट
 केलें ॥ कडबटागोडण्यादारवबिलें ॥ अहंकारमद्यजीवांपाजिलें ॥ वेडेकेलेसर्व-
 ही ॥ ४३ ॥ आतां ॥ हीमायाराणी ॥ इचीविपरीतचिकरणी ॥ तिणेंदेवकी

कृष्णजयंतीकथा.

(१३१)

चागर्भकादुनी ॥ गोकुळासीपेंनेला ॥ ४४ ॥ कैसानेलाकादुनी ॥ ब्रह्मा
नकळेकरणी ॥ रोहिणीवसुदेवाचीपत्नी ॥ नंदगृहींहोतीते ॥ ४५ ॥
याभयेंजाण ॥ नंदगृहींराहिलिलपोन ॥ तिच्यापोटींनेऊन ॥ गर्भघातलातेक्ष
णीं ॥ ४६ ॥ निजलेठार्यांगर्भ ॥ पोटांतघातलास्वयंभ ॥ परमतेजस्वीसुप्रभ ॥ सू
र्यजेंसातेजस्वी ॥ ४७ ॥ जागीझालीरोहिणी ॥ तोंसातमासांचीगर्भिणी ॥
ह्मणेकैशीझालीकरणी ॥ चिंतामनींवर्तत ॥ ४८ ॥ पुरुषनसतांगर्भराहिला ॥ पि
रमचिंताकांततेअबला ॥ नंदयशोदेसकळला ॥ समाचारसर्वतो ॥ ४९ ॥ जीर्वा
झोंबलाचिंताग्नी ॥ तोंआकाशींबदलीदेववाणी ॥ चिंताकरूनकोरोहिणी ॥
वसुदेवाचागर्भअसे ॥ ५० ॥ पोटायेतोभोगींद्र ॥ उतरीलपृथ्वीचाभार ॥ ऐकतां
हेंउत्तर ॥ सुरवझालेंसमस्तां ॥ ५१ ॥ लोकापवादसर्वहरला ॥ चिंतेचाडागधूत
ला ॥ तोबलरामजन्मला ॥ नवमासभरतांची ॥ ५२ ॥ प्रकाशलासहस्रकिरण
॥ तेंसाबाळदैदीप्यमान ॥ नंदेंजातकवर्तवून ॥ बळभद्रनामतेविलें ॥ ५३ ॥ ऐसा
उपजलाअहींद्र ॥ तोंयशोदाझालीगरीदर ॥ हरिमायेनेंअवनार ॥ तेथेंघेतलातेध
वां ॥ ५४ ॥ यशोदागर्भिणीझाली ॥ इकडेकथाकैसीवर्नली ॥ देवकीपाहेघाबरली
॥ तोंगर्भनाहींपोटांत ॥ ५५ ॥ नेणोंकैसीझालीकरणी ॥ सांगेवसुदेवालागुनी ॥
ह्मणेगर्भनपडेचीधरणीं ॥ गेलाजिरूनिपोटांत ॥ ५६ ॥ वसुदेवह्मणेनेवेळा ॥ कं
सधाकेंगर्भजिरला ॥ नकळेईश्वराचीकळा ॥ कंसासकळलासमाचार ॥ ५७ ॥ दूत
सांगतीकंसातें ॥ गर्भजिरलानेथिंच्यातेथें ॥ कंसह्मणेआतांआठव्यातें ॥ बहुत
जपासर्वही ॥ ५८ ॥ देवकीहोतांचगर्भिण ॥ जागानेत्रीनेलघालून ॥ आठव्याची
आठवण ॥ विसरूनकासर्वथा ॥ ५९ ॥ देवकीउदरींचाआठवा ॥ निजध्यासबैस
लाकंसभावा ॥ जनींवनींआघवा ॥ आठवाआठवाआठवत ॥ ६० ॥ जागृतींसुषु-
प्तींस्वप्नीं ॥ आठवादिसेध्यानींमनीं ॥ आठवादिसेभोजनीं ॥ आठवाशयनींसोडी
ना ॥ ६१ ॥ भूमीदिसेआठव्याऐसी ॥ आठवादिसेआकाशीं ॥ आठव्यानेंव्यापिलें
त्यासीं ॥ दिवसनिशींआठवा ॥ ६२ ॥ इकडेक्षीरसागरींश्रीहरी ॥ क्षीराब्धिरुते
सीआज्ञाकरी ॥ पद्माक्षीतूंक्षितीवरी ॥ क्षितिपालउदरींअवतरें ॥ ६३ ॥ वैदर्भदे
शींचाभीमकराजा ॥ तथाचोतूंहोईआत्मजा ॥ तत्काळचालुलीकमळजा ॥ नमस्का

रुनीहरीते॥६४॥जगद्द्वयस्वये आपण॥प्रवेशलामधुरापट्टण॥देवकीचेगर्भी
 येऊन॥राईताझालाकोतुकें॥६५॥गर्भचासाआलाभगवंत॥क्षणतांहांसती
 लसाधुसंत॥लीलाअवतारीजगन्नाथ॥जन्ममृत्यूत्याकेंचा॥६६॥ज्याचेंक-
 रितांस्मरण॥जायजन्ममृत्यूरवंडोन॥तोराहिलागर्भीयेऊन॥कल्यांतींहिघडे
 ना॥६७॥उगाचलौकिकभाव॥दाविलीमृत्युलोकींचीठेय॥तोब्रह्मानंदस्वयमेव
 ॥जन्ममृत्यूत्याकेंचा॥६८॥क्षीरसागराहुनीहरीआला॥तरीतोठावकायओस
 पडला॥तोतैसाचसंचला॥लक्ष्मीशेषासमवेत॥६९॥अनंतरूपेअनंतनामें॥
 अनंतअचतारअनंतकर्मी॥अनंतलीलाघनश्यामें॥भक्तांलागींदाविल्या॥
 ॥७०॥अनंतब्रह्मांडेअनंतशक्ती॥अनंतयुगींच्याअनंतकीर्ती॥अनंतरूपेअ-
 नंतमूर्ती॥अतर्क्यगतीचेदशास्त्रां॥७१॥असोलौकिकविचारदेख॥गर्भीआ-
 लालक्ष्मीनायका॥कंसासीलाविलाधाक॥देखिलानसतांसर्वदा॥७२॥देव
 कीझालीगर्भिणी॥तेजनमायेगगनी॥स्वेदकांहींनवाटेमनीं॥स्वरवेंकरो
 नीडुलत॥७३॥पोटांतआलाविदेहीहरी॥देवकीनाहीदेहावरी॥जनींच
 नींदिगंतरीं॥अवघामुरारीदिसतसे॥७४॥वस्तुदेवह्मणेदेवकीप्रती॥
 तुजचिंताकांनवाटेचितीं॥आठव्याचीकैसीगती॥होईलतेनकळेपां॥७५॥
 फसजपतोबहुत॥आठव्याचाकरावयाघात॥यावरीदेवकीबोलत॥प्रतिउ-
 त्तरकायतेळां॥७६॥भुजापिटोनबोलेवचन॥कंसासमारीनआपटोन॥मु-
 ष्टीकचाणुरांचाप्राण॥क्षणमात्रेघेईनमी॥७७॥हांकफोडोनगंजेंथोर॥उ-
 तरीनपृथ्वीचाभार॥करूनदेत्यांचासंहार॥बंदिशाळाफोडीनमीं॥७८॥
 आणीवर्गीधनुष्यबाण॥मुद्दकरीनमीदारुण॥जरासंधारथीबांधोन॥सत्रा-
 वेळांआणीनमी॥७९॥भस्मकरीनकाळ्यवन॥रचीनद्वारकापट्टण॥सक-
 ळनृपांशिक्षालावून॥पट्टराणीआणीनमी॥८०॥हांकफोडिलीक्रोधेंथोर॥
 जीवेंपारीनभौमासुर॥निबटीनकौरवभार॥निजभक्तकैषारें॥८१॥मीभक्तां
 चासारथीहोईन॥दुष्टसर्वसंहारीन॥मीब्रह्मानंदपरिपूर्ण॥अवतरलोपृथ्वी-
 परी॥८२॥वस्तुदेवासीचिंतावाढे॥हीगर्जतीएवढ्यानेटें॥जरीबाहेरमानप्र-
 गटे॥तरीअजर्थहोईलपां॥८३॥वस्तुदेवबोलेवचन॥देवकीधरीआतांभी

कृष्णजयंतीकथा.

(११३)

न॥ येरीद्वारेकेंचीदेवकीपूर्ण॥ ब्रह्मसनातनमीअसें॥ ८४॥ स्त्रीपुरुषनपुंस
क॥ यादूनवेगळामीनिष्कलंक॥ सकळमायाचक्रचाळक॥ कर्ताहर्तामीचपें
॥ ८५॥ मीसर्वद्रष्टाअतींद्रिय॥ मीअजअव्ययनिरामय॥ अजितअपारनिष्क्रि
य॥ आनंदमयवर्तमी॥ ८६॥ मीप्रळयकाळीचाशास्ता॥ मीआदिमायेचानियंता
॥ मीचहूंचांचांपरता॥ मायानिर्मितामीचपें॥ ८७॥ मीचसगुणमीचनिर्गुण॥ मी
चथोरमीचलहान॥ देवदैत्यनिर्भूत॥ पाळिताहर्तामीचपें॥ ८८॥ ऐसेंदेवकीचो-
लोन॥ मागुतीधरीमौन॥ तोआकाशीदेवसंपूर्ण॥ गजरकरितीदुंदुभीचा॥
॥ ८९॥ अचनरेलआतांभगवंत॥ फरीलदुष्टांचानिःपात॥ देवमिळोनीसमस्त
॥ गुप्तमथुरेउतरले॥ ९०॥ ब्रह्मादिकआणिइंद्र॥ वंदिशाळेपातलेसमग्र॥ देवकी
सप्रदक्षिणाकरितीसुरवर॥ एकनमस्कारघालिती॥ ९१॥ उभेटाकूनबड्यांजुळी
॥ गर्भस्तुतीआरंभिली॥ जयसच्चिदानंदवनमाळी॥ देवकीजठरगर्भा॥ ९२॥
जयहरिनारायणगोविंदा॥ इंदिरावराआनंदकंदा॥ सर्वेशामुकुंदापरमानंदा॥
परमपुरुषापरज्ञा॥ ९३॥ पद्मजनकापुरातना॥ पंकजनेत्रापरमपावना॥ प
द्मावल्लभापशुपतिजीवना॥ पयाब्धिवासापरेशा॥ ९४॥ पतितपावनापंकज-
धारका॥ कमनीयरूपानिष्कलंका॥ कमळस्वरूपाकमळानायका॥ किल्बिषमोचका
कमलेशा॥ ९५॥ कर्ममोचकाकरिचरतारणा॥ कैवल्यनिधेकैटभभंजना॥ करु
णाकराकाप्रविहीना॥ काळनाशनाकाळात्मया॥ ९६॥ आदिकेशवाविश्व-
भूषणा॥ विश्वंभरावेदपाळणा॥ वेदपुरुषावेदस्थापना॥ विश्वाधीशाविश्व
पती॥ ९७॥ अनंतवेषाअनंतवदना॥ अनंतनामाअनंतनयना॥ अनंतपाणी-
अनंतचरणा॥ अनंतकल्याणानमोस्तुते॥ ९८॥ अव्ययरूपाअपरंपारा॥ अग
ण्याअगुणाअगोचरा॥ अनामाअसंगाअक्षरा॥ आदिकारणाआत्मया॥ ९९॥
अमानुषाअविद्याछेदना॥ आनंदरूपाआनंदसदना॥ अपेदाअबोधीअमळपूर्णा
॥ आदिमूळाअव्यक्ता॥ १००॥ सर्वातीतसर्वज्ञा॥ गुणसागरागुणज्ञा॥ आह्मीस-
कळसुरतवाज्ञा॥ पाळुनिधाराहतों॥ ११॥ ऐसीस्तुतीकरूनिजाणा॥ देवपावळेअं
तर्धाना॥ आनंदनमायेमना॥ सुरवरांच्यातेधवां॥ १२॥ कंसासरात्रंदियस॥ ला
गलाआठव्याचाभिजध्याम॥ आठहीप्रहरतयास॥ आठवाथयासदुसरेनाही॥

॥३॥दूर्ताप्रतीपुसेकंस॥गर्भासिकितीझालेमास॥त्याझणतीसंपावयास॥न
 वमासांअवधीथोडाअसे॥४॥आपणयेऊनकंसासर॥उभाराहेदेवकीसमोर
 ॥तंवतेआनंदरूपसाचार॥चिंताअणुमात्रनाहीच॥५॥नासाथीठेवूनिदृष्टीं॥
 कृष्णपाहेपाठींपोटीं॥दिसेसर्वत्रतोजगजेठी॥बोलतांओठींकृष्णचिये॥६॥
 कृष्णरूपआसनवसन॥कृष्णरूपअन्नपान॥कृष्णरूपदिसेसदन॥भूषणसं
 पूर्णकृष्णरूप॥७॥पृथ्वीआपतेजवायुनिराळ॥कृष्णरूपदिसेसकळ॥स्थावर
 जंगमनिर्मळ॥घननीळरूपदिसतसे॥८॥पुढेंउभाकंसदेख॥परीनिर्भयदेव
 कीसुरेख॥महेशापुढेंमशक॥तैसाकंसभासतसे॥९॥इंद्रापुढेंजैसारंक॥
 कीज्ञानियापुढेंमहामूर्ख॥कीकेसरीपुढेंजंबुक॥कीसूर्यापुढेंखद्योतपें॥१०॥कीं
 हंसापुढेंबग॥कींकोकिलेपुढेंकाग॥कींविप्रासमोरमांग॥तैसारवळउभातेथें॥
 ॥११॥कींनामापुढेंपापदेख॥कींवेदांतापुढेंचार्याक॥कींशंकरापुढेंमशक॥कींमी
 नकेतनउभाजैसा॥१२॥कींपंडितापुढेंअजापालक॥कींश्रोत्रियापुढेंहिंसक॥कीं
 वासुकीपुढेंमूषक॥लक्षणेपाहूंपातला॥१३॥अनीपुढेंजैसेतृण॥कींज्ञानियापु
 ढेंअज्ञान॥कींमहावातासीआडवेंपूर्ण॥जळदजाळजैसेकां॥१४॥ऐसाकंसदेव
 कीपुढें॥तीसन्यादाळूनपाहेनिवाडे॥तंवतेचतुर्भुजरूपडें॥शंखचक्रयुक्तदिसे
 ॥१५॥नदिसेस्त्रियेचीआकृती॥परमदैदीप्यमानविष्णुमूर्ती॥आरक्तनेत्रस्कंद
 र्शनहातीं॥ऊर्ध्वकस्तूरीउभीअसे॥१६॥मुरकुंडीकंसाचीवळली॥शस्त्रेहातीं-
 चींगळालीं॥बोबडीतोडाशींपडली॥हाकफोडिलीभयेंतेव्हां॥१७॥आरडोनि-
 यांकंसपळे॥थरथरांकांपेबाटेअडथळे॥पिशाचवतचालतांडोले॥संचरला
 गृहींआपुलिया॥१८॥कंसतेव्हाशस्त्रघेउनी॥रागेंआपटीमेदिनी॥आठव्यास
 जिवेंमारुनी॥टाकीनमीनिर्धारि॥१९॥आठव्यानेंमजव्यापिलें॥त्यासमीगि-
 जीनसगळें॥कंसरागेफिरवीडोळे॥आल्यागेल्यावरीपें॥२०॥आतांश्रीकृ
 ष्णाचाजन्मकाळ॥पाहूंआलेनिर्जरसकळ॥दुंदुभीनादेनिराळ॥दुमदुमिलें
 तेधवां॥२१॥विमानाचीझालीदाटी॥बावनाहीनभापोटीं॥करितीदिव्यसुम
 नचृष्टी॥आनंदपोटींनसमाये॥२२॥वर्षाक्रतुश्रावणमास॥बुधाष्टमीकृष्ण
 पक्ष॥अवतरलाकमलदलाक्ष॥रोहिणीनक्षत्रतेदिवशीं॥२३॥सोमव

कृष्णजयंतीकथा.

(१३५)

शींअवतार ॥ स्मणोनि साधिलाचंद्रपुत्रवार ॥ जाहलाशाशीचाउंदार ॥ दशा
आलीवंशासी ॥ २४ ॥ मध्यरात्रींअष्टमीस ॥ देवकीपुढेंपरमपुरुष ॥ चतुर्भुज
हृषीकेश ॥ निमास्तरडोळसपें ॥ २५ ॥ आठवर्षाचीमूर्ती ॥ असंभाच्यपडली
दीप्ती ॥ तेजेंदशदिशाउजळती ॥ तेथेंलपतीशशिसूर्य ॥ २६ ॥ पदकमळीं
चाआमोदसेवाचया ॥ भ्रमरीझालीक्षीराब्धितनया ॥ सर्वकाळनविसंबेपा
यां ॥ कृपणजेसाधनातें ॥ २७ ॥ भागीरथीचरणींउल्लवली ॥ सागरींतेएक
झाली ॥ परीनविसंबेनिजमुळीं ॥ कदाकाळींतुटेना ॥ २८ ॥ अरुणबाला
कंसध्याराग ॥ दिव्यरत्नाचेकाटिलेरंग ॥ तैसेतळवेआरक्तसरंग ॥ श्रीरंगाचे
शोभती ॥ २९ ॥ चंद्रक्षयरोगेंझालाकष्टी ॥ मगतोराहिलाचरणांगुष्ठी ॥ कींद
शधाहोउनीदाहीबोटी ॥ सरवाडलाशाशीतो ॥ ३० ॥ वज्रध्वजपद्मअंकुश
॥ ऊर्ध्वरेखाचक्रपदींविशेष ॥ सामुद्रिकचिन्हेंसरस ॥ कार्यअर्थसुचविला
॥ ३१ ॥ साधकासऊर्ध्वरेखा ॥ ऊर्ध्वमार्गदावीदेखा ॥ सत्यशीळाप्रेमळ-
भाविका ॥ ऊर्ध्वसंकेतदावितसे ॥ ३२ ॥ विद्यामदेजेझालेमस्त ॥ कोणासनं
लेखितीमजउन्मत्त ॥ त्यांसआकर्षावयावैकुंठनाथ ॥ क्षमाअंकुशधरीपदीं
॥ ३३ ॥ पद्मकांधरिलेंपायीं ॥ पद्मावसेतयाठायीं ॥ आणिकानेप्राप्तनाही
॥ घोरतपआचरतां ॥ ३४ ॥ अहंकारपर्यंतथोर ॥ भक्तांसबाधकजडफार ॥
॥ ३५ ॥ यरीविशाळभक्तिध्वज ॥ भक्ततारावयाअधोक्षज ॥ सदाउदितवाटपाहे
॥ ३६ ॥ जीवशरणयेतीजउत्तम ॥ त्यांचेंछेदावयासर्वपाप ॥ चक्रपायींदेदी
प्या ॥ तेजअमूपझळकतसे ॥ ३७ ॥ प्रपदेंदिसनीविमळ ॥ घोटीत्रिकोणसो-
जळ ॥ इंद्रनीलमणीसुढाळ ॥ परीउपमेंपुरेना ॥ ३८ ॥ तळवेआरक्तविराज
ती ॥ कींबहुश्रमलीसरस्वती ॥ स्मणोनिध्यावयाविश्रांती ॥ तळवाराहि-
लीश्रीहरीच्या ॥ ३९ ॥ विश्वाचींपापंकितीहरायीं ॥ स्मणवोनिश्रमलीजान्द-
वी ॥ शक्रांचीरूपझालीबरवी ॥ स्मणूसत्कवीवर्णितीहो ॥ ४० ॥ का
विंदीकृतांताचीभगिनी ॥ ऐसेंबोलिजेतेसर्वजनीं ॥ तोअपवादचुकवाच-
यालगुनी ॥ मांड्यासनीळझालीते ॥ ४१ ॥ ऐसीहरिपदींनिबेणीसरुं

कृष्णजयंतीकथा.

(१३७)

दाचासतेज ॥ १६० ॥ कल्यांतीचासूर्यप्रकटला ॥ तैसामुकुटनेजागडा ॥ चरी
दिव्यमणीमिरवला ॥ तोवर्णिगानवजाय ॥ ६१ ॥ बाहुदंडीकीर्तिमुखें ॥ हस्त
कंकणेंदिव्यसुरेखें ॥ मुद्रिकांचेंतजझळके ॥ चपळेहनीविशेष ॥ ६२ ॥ ऐसेए-
काएकींबंदिशाळ ॥ देवकीदेखेघनसांवळें ॥ जीवाचेंनिंबनोणकेलें ॥ हरीवि-
रूनीतेथवा ॥ ६३ ॥ आनंदनमायअंतरा ॥ मूणभक्तवत्सलाश्रीहरी ॥ तूंमाझि
यानिजोदरी ॥ पुत्रहोवोनीअवतरें ॥ ६४ ॥ तूंविश्वंभरबहुथोर ॥ परीलोकस-
णतीमाझापुत्र ॥ ऐसाहोईतुंगजीवनेच ॥ आळमाझीपुरवावी ॥ ६५ ॥ हरीस-
णेतेंचळा ॥ मींबालकहोईनअचन्दीळा ॥ परीमजसत्वरगोकुळा ॥ नेऊनयां
घालावें ॥ ६६ ॥ तेथेंमाझाप्राणमित्र ॥ ज्येष्ठबंधूचळिभद्रा ॥ मगदोधहिपेडुंसा-
चार ॥ दर्शनालागीतूमच्या ॥ ६७ ॥ ऐसेंबाळोनजगज्जीवन ॥ दास्यबदनंभव-
लाकून ॥ आपनीयांगमायायानून ॥ देवकीरानीमोहितें ॥ ६८ ॥ सच्चिदानंद-
घननीळा ॥ देवकीपुढेंआलाबाळ ॥ तीसवारुनंकेवळ ॥ माझेउदगंजझला ॥ ६९ ॥
पहिलाप्रतापविसरुनी ॥ बाळरुखानघाबरुनी ॥ असंभाव्यप्रभापडुनी ॥ बंदि-
शाळैनसमाये ॥ ७० ॥ रात्रझांन्दीदानप्रहर ॥ वसुदेवासीउठवीसुंदर ॥ सणेश-
ब्दजाईनबाहेर ॥ तरीकंसंधांवेळपें ॥ ७१ ॥ कोठेंतरीकृष्णानपचावा ॥ बाहेरन-
कंकळोनचावा ॥ मीनंचिहृदयींधगवा ॥ तरीचलापेळकृष्णाहा ॥ ७२ ॥ वसुदेव-
लवलाहंधाविचनला ॥ श्रीकृष्णदृढयींदृढधर्मिना ॥ सणकोठेंनपवुंयाला ॥
हाझांकिनांवजाय ॥ ७३ ॥ सूर्यकायमुष्टींतझांके ॥ चंद्रनलपंकदाकांखे ॥ ऐ-
रावतशक्राचादखें ॥ लपेलकेंसापणकुटी ॥ ७४ ॥ सिंधूनमायगंझणी ॥ बोच-
क्यांतनलपंकदाअर्घी ॥ मेरूकाखेंसीथानुनी ॥ कोणालपवेलसांगयां ॥ ७५ ॥
सूर्योमाजीपंडित ॥ अभागांतश्रीमंत ॥ क्षीयांमाजीप्रतापवंत ॥ शूरकेंसाझां
केयां ॥ ७६ ॥ लवणाचापटथोर ॥ आवरूनगकेंगंगापूर ॥ वानरांमाजीरघुवीर ॥
कदाकाळींझांकेना ॥ ७७ ॥ भूतांमाजीशंकर ॥ किरडांमाजीधरणीधर ॥
रंकांमाजीराजेंद्र ॥ कदाझांकिनाजाईना ॥ ७८ ॥ कस्तूरीचोरिलीचोरें ॥ परी-
परिमळेंहारभरे ॥ तैसाकृष्णनझांकेचोसुंदरे ॥ लपवितांकोठेंही ॥ ७९ ॥ बाहेर
भरतांमात ॥ तत्काळहोईनअनर्थ ॥ ज्यालाद्वयकूपसांपडत ॥ तेणेंलोकांत

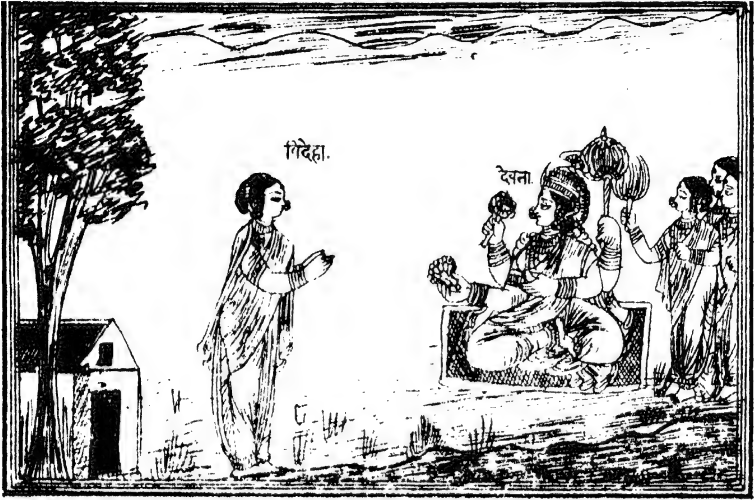
नसांगाये ॥१८०॥ तोहूचबोलेदेवकीबोला ॥ हाअपोनिसंभवपूतळा ॥ यास
वेऊनपातागोकुळा ॥ भयतुम्हालाकदानाही ॥८१॥ तंवयसुदेवसणे ॥ परींशुं
रबळाद्वारींरक्षणें ॥ लोहारेगोकूनीधनें ॥ कुलुपेंकपाटेदुदकेली ॥८२॥ मध्यरा
त्रीपर्जन्यकाळ ॥ यमुनेसांपूरअसेतुंबळ ॥ बेडीवाजेखळखळ ॥ दासपाळजागे
पै ॥८३॥ घनवर्षतोमंदमंद ॥ वसुदेवझालासद्दह ॥ हृदयींधरिलाब्रम्हानंद ॥
चैतन्यघनश्रीकृष्ण ॥८४॥ अचलोकितांश्रीकृष्णावदन ॥ बेडीतुलसीनलागतां
क्षण ॥ ज्याचेंकरितांचस्मरण ॥ बंधनप्रवाचेंनीरसे ॥८५॥ नवलवारलेंवसुदेवा
॥ घेयोनिचालिलावासुदेवा ॥ मायधांयोनतीधवां ॥ वदनविलोकीपुत्राचें ॥८६॥
पुन्हाबाळादाखवीवदन ॥ आंसुवेंभरलेतेक्यानयन ॥ कृष्णकरीहास्यवदन ॥ भा
तेकडेपाहोनियां ॥८७॥ तोंचहृदारवदांतेवेढे ॥ हृदकुलपेंगोकितेखिळे ॥ जव
ढायेतांघननीळे ॥ पायेंस्पर्शिलींकपाटे ॥८८॥ तत्काळउघडलींचारीद्वारे ॥
रक्षकव्यापिलेनिद्राभरें ॥ वसुदेवचालिलात्वरें ॥ कोणीदुसरेंआढळेना ॥८९॥
वर्षतीपर्जन्याच्याधारा ॥ तोंफणींद्रधाविन्नलावरा ॥ विशाळफणातेअव-
सरा ॥ कृष्णावरीउभारित्या ॥१९०॥ खालींपितानेतराजीवनेत्र ॥ भोगींद्र
वरीझालाचुत्र ॥ वेगेंपावलायमुनातीरा ॥ तोंमहापूरलोदलासे ॥१९१॥ मागेपु
ढेंवसुदेवपाहे ॥ म्हणेपेथेंकायकरायें ॥ उदकामाजीलवलाहे ॥ बाळघेवोन
संचरला ॥१९२॥ जोजोउचलीकृष्णाते ॥ तोतोजीवनचढेवरुते ॥ स्पर्शविषा
जगजीवनाते ॥ यमुनेतेंआत्माद ॥१९३॥ वरीउचलितांमाधवा ॥ आकंठउदक
झालेंवसुदेवा ॥ वसुदेवम्हणेकमलाधवा ॥ वैकुण्ठपतीधावेंकां ॥१९४॥ तोंश्री
कृष्णोदक्षिणचरण ॥ तत्काळबाहेरकाढून ॥ स्पर्शिलेंयमुनाजीवन ॥ झाली
पावनतेणेंते ॥१९५॥ परमसुखेंयमुनासवेग ॥ तत्काळझालीदोनभाग ॥ जैशा
स्त्रियाकरितीभाग ॥ क्षणमात्रनलागतां ॥१९६॥ वसुदेवउतरूनयमुना ॥ तात्का
ळआत्मानंदमुबना ॥ तंवयशोदेसझालीकन्या ॥ परीतेकांहींनेणेची ॥१९७॥ ते
योगमायाहरीचीपूर्णा ॥ तिणेंसकळकेलेनिद्रितजन ॥ यशोदेसींनरुळेवर्तमा
न ॥ कन्यारत्नपुढेंते ॥१९८॥ कपाटेमोकळींसर्वही ॥ वसुदेवप्रवेशलाअंतर्गृहीं
॥ कृष्णावेवूनलवलाहीं ॥ कन्यावेगेंउचलिली ॥१९९॥ पुत्रवेवूनकन्यानेली ॥

रुष्णाजयंतीकथा.

(१३९)

कोणासीनकछेगोकुर्छीं॥ वसुदेवतेचवेचीं॥ बंदिशाळेपातला॥२००॥ वसुदे
वपरमथकला॥ रुष्णाहार्तांचादूरटाकिला॥ मायाआणितांशुरंबळा॥ पायीं
दृढतेशाच॥१॥ कपाटेतेसींचिसकळिक॥ दारींजागतीसेबक॥ मायेसींघेतां
अरक॥ सर्वझालीपूदती॥२॥ हिरांठवूनिआणितीगार॥ सूर्यदेउनीघेतलाअं
धकार॥ पाचदेउनिनिर्धार॥ काचधराआणिती॥३॥ परिसदेउनीघेतलास
डा॥ पंडितदेउनीआणितावेडा॥ चिंतामणीदेउनिरोकडा॥ पलांडूघेतलाबे
ची॥४॥ अमृतदेउनीघेतलीकांजी॥ कन्यारुसदेउनीघेतलीभाजी॥ काम
धेनूदेउनिमदजी॥ अजाघेतलीपान्दरं॥५॥ निजसुरवदेउनघेतलेंदुःख॥ कस्तू
रीदेउनीघेतलीराख॥ सोनदेउनीसुरख॥ शेणजेसंघेतलें॥६॥ हंसदेउनघेत
लाकाग॥ विप्रदेउनिघेतलामांग॥ सुक्तदेउनीसुरंग॥ गुंजजेसीघेतली॥७
देवोनियांगयकेळें॥ घेतलींअफींचीफळे॥ ज्ञानदेउनीघेतलें॥ अज्ञानवजेसंपें
॥८॥ तेंसेंचमुदयेकेंलें॥ रुष्णादेउनीमायेसींआणिलें॥ तंवेतेकन्याकोल्हाळें
रडतांकळंनरसकां॥९॥ चहंकडूनसंयकधांवत॥ रायादेवकीझालीप्रसूत॥
येरूउल्लान्वरित॥ पिशाचवतधांवतसं॥१०॥ बिडानकधांवंपृषकावरी॥
तैसाआन्नाबंदिशाळेभीतर॥ कोठेंगेकोठेंआठवाअरी॥ खणोनियाधीरवान्त
॥११॥ तोदेवकीमूणेंबंधू॥ करूनकोपेवदावधू॥ देवकीरडेकरारयेदु॥ काळ
वतीपंतसे॥१२॥ देवकीबासंगांघेवूनिचेंसनी॥ कंसओदीततयवेची॥ पुचकीं
कन्यानाहीआळखिनी॥ गर्त्रामार्जीतेधवां॥१३॥ रागेभावंडीदगाचारी॥ आ
पटावीजंघशिळेवरी॥ तंवेतमहाशक्तीझडकरी॥ गेनीअंबरींनिपूनियां॥१४
॥ सहस्रकडकडतीचपळा॥ तैसाप्रळयतंज्हांवतंन्या॥ कंसभयभीनझाला
॥ येरीगेलाहार्तीचा॥१५॥ कंसजंघवर्तापाहे॥ तंवेतमहाशक्तीनळपताहे॥
तेजअंबरींनममाये॥ बोलेकायकंसासीं॥१६॥ अरंमृदादुराचारा॥ महाम
लीनाखळानिधुरा॥ तुझायेरीपामरा॥ पृथ्वीचरीवाढतसं॥१७॥ ऐकतांच
ऐसेवचन॥ धगधगितेंकंसाचेंमन॥ शक्तीगेनीअदृश्यहोइन॥ कंसआला
मंदिरासीं॥१८॥ श्रीरुष्णाकथामुक्तमाला॥ सप्ताख्यओतेहोपालागळीं॥
ब्रह्मानंदश्रीरुष्णापुतळा॥ धन्यगोकुळाकरीलतो॥१९॥ तुमच्याहृदयगो

कुळीं ॥ शांतिं यशोदेजवळी ॥ शेजेपड्डलावनमाळी ॥ पुराणपुरुषतोपहा
॥२०॥ ब्रम्हानंदम्हणे श्रीधर ॥ धन्यगोकुळपवित्र ॥ जे ये अभवतरतायादवे
॥२१॥ भिभुवनसुंदर जगदात्मा ॥२१॥ इति श्रीकृष्णजयंती कथा समाप्ता ॥

अथ पिठोरी कथा प्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ जयजय श्रीजगदंबिके ॥ अनंतकोटा ब्रम्हांडनाथिके ॥
धर्मार्थकाममोक्षदायिके ॥ नमनमाझे तव चरणीं ॥१॥ तूं चि अखिल जग-
नियंत्री ॥ उत्पत्ति स्थिति प्रलय करत्री ॥ भक्तकामभा पूर्ण पित्री ॥ रमा सावि-
त्री तूं चि पै ॥२॥ तूं वेदशास्त्रांसी अंगोचर ॥ मायातीत साविदक्षर ॥ त्रिगुणा-
तीत परात्पर ॥ निर्विकल्प परब्रम्ह ॥३॥ त्वत्कृपाहोता अंधपांगूल ॥ वेगें लंघि-
ती महाअच्छ ॥ आणि मुकें हाती सुवात्छ ॥ निर्जर गुरु तुल्य पै ॥४॥ त्वद्गुण-
समुद्र अगाध ॥ न होय त्याचा कोणासी बोध ॥ ऐसें असोनी मी मति मंद ॥ वर्ण-
ना सिद्ध जाहलें ॥५॥ परी तुझे तुज पुढें बोलतां ॥ काय सांकडे मज आतां ॥
अवधीतु इयाकूपे चि सत्ता ॥ कांहीं न्यूनतान होय ॥६॥ जे कायावाचामने क-
रूनी ॥ मस्तक ठेविती तव चरणीं ॥ तयांसी तूं प्रसन्न होउनी ॥ बुद्धी देसी उत्तम-
॥७॥ यालागीं मनोभावे करून ॥ तव चरणीं करून निमन ॥ पिठोरी भ्रमामह-

पिठोरीकथा.

(१४१)

दारव्यान ॥ यथा मतीवर्णितो ॥८॥ नैमिषारण्यामाजीनिश्चिती ॥ सूतसांगे
 शौनकाप्रती ॥ तीव्रकथाएकिजेअती ॥ सावचित्तेंकरूनियां ॥९॥ एकेस
 मयींगजास्यमाता ॥ श्रीपार्वतीशंकरकांता ॥ कैलासपर्वतीआनंदभरिता
 ॥ बैसलीअसेस्वेच्छेनें ॥१०॥ तोतेथेंयेउनीइंद्राणी ॥ पिनंतीकरीहस्तजोडनी
 ॥ ह्मणोआदिमायेजगज्जननी ॥ सर्वज्ञपूर्णआहेसितूं ॥११॥ तरीसर्वव्रतां-
 माजीयेष्ट ॥ यदाचरणेगतीचरिष्ट ॥ आणिवंध्येसिपुत्रंनजिष्ट ॥ होयऐसेंब
 तकथीं ॥१२॥ ऐसेंऐकतांशर्चाचेंचन ॥ पार्वतीह्मणेंधन्यधन्य ॥ लोकहिता
 र्थकैलासिप्रभ ॥ ह्मणोनिगुह्यसांगतें ॥१३॥ पूर्वींश्रीधरनामेंएकब्राम्हण ॥
 असताझान्ताधनसंपन्न ॥ त्याचींभार्यासुमित्राजाण ॥ पतिव्रताअयसर
 ॥१४॥ नित्येसींझालेआठपुत्र ॥ त्यांमाजीशंकरनामेंथोर ॥ त्याचीपत्नीअ-
 तिसुंदर ॥ विदेहानामतियेचें ॥१५॥ तीशंकरपत्नीप्रतिवर्षी ॥ श्रावणमास
 कुहूतिथीसीं ॥ श्वशुरपित्याच्याआहूदिवर्षी ॥ होतअसेप्रसूत ॥१६॥
 आणिकांढिकांठेंकरून ॥ झालेंअपत्यजायमरोन ॥ ऐसेलोढतांबहुतदिन
 ॥ कांढीउपायचालेना ॥१७॥ पुनःआह्वांहींहोतांप्रसूत ॥ सुमित्राहोयअ-
 तिदुःखित ॥ त्यासुयेसींअभंकासहित ॥ गृहाबाहेरघांढवी ॥१८॥ मगती
 विदेहावाळतिणी ॥ वृत्तनवाळ्ळावृत्तिस्तनी ॥ अतिदुःखितविचारीमनी ॥ का
 यआतांकरावें ॥१९॥ सामूसासरापतीदेवर ॥ जावानणदाअतिनिष्ठुर ॥ विना
 पराधगृहाबाहेर ॥ मजबळेंचीदवडिती ॥२०॥ आतांकोणासींजातुंशरण ॥
 कोणकरीलमाझेंरक्षण ॥ मातापितरबांधवजन ॥ तेहीदूरराहिले ॥२१॥ का
 यभ्याकेंनेंपूर्वींपाप ॥ तेंचहेंउदेनेंआपेंआप ॥ कीनाहींचकेनेंकांहींतप ॥ ह्मणो
 निऐसींगतझाली ॥२२॥ ह्मणेकदकाकोठेंजावें ॥ कवणेठायींबैसावें ॥
 आणिकवणेपरीरक्षावें ॥ बातान्हयासीं ॥२३॥ हेजगज्जीवनाकैलासनाथा
 ॥ दीनरक्षणापार्वतीकांता ॥ तुजवांचेनीमजरक्षिता ॥ दुजाकोणीनसेवी
 ॥२४॥ तूचमाझीमातापितरें ॥ बंधुआससखेसापरें ॥ तुजवीणअन्यतारणा
 रे ॥ यासंकीर्तनसतीपें ॥२५॥ आतांक्षबंधांवगमनिपुरारी ॥ याअर्पकाचेंर-
 क्षणकरीं ॥ ऐसेंबोलोनीतीसुंदरी ॥ भूमिसीपडेनिश्रेष्ठ ॥२६॥ पुनःहोउनी

सावधान ॥ प्रारब्धभोगभोगित्याविण ॥ सहस्रावधीकरितांयत्न ॥ न
 सुटेकदांनिश्चये ॥ २७ ॥ यास्तवशोकेंकायकरावें ॥ मार्गसांपडेतिकडेजा
 वें ॥ आळियाप्रारब्धाभांगावें ॥ होणारतेंचुकेंना ॥ २८ ॥ ऐसाकरूनिमनीं
 विचार ॥ तद्दयकेतेंअतिगंभीर ॥ आणिअर्भकासहितसत्वर ॥ ग्रामाबाहेर
 निघाली ॥ २९ ॥ तोंपुढेंजातांमार्गबहुत ॥ पाहोनिझालीमनींचकित ॥ आणिध
 रावाकोणतापंथ ॥ हेकांहींचसुचेंना ॥ ३० ॥ मगसर्वमार्गसोडुन ॥ एकेमा-
 र्गेंकरितांगमन ॥ सिंहव्याघ्रादिश्वापदींपूर्ण ॥ वनाप्रतीपावली ॥ ३१ ॥ तों
 मृदुपदीकंदकरुतती ॥ नर्भीमैघगर्जनाकरिती ॥ आणिविद्युत्सुतात्याचम-
 कती ॥ पर्जन्यचूरीहोतसे ॥ ३२ ॥ ऐशाप्रसंगामाझारी ॥ हकूहकूतीगमन
 करी ॥ तोंसरळमार्गेंपनांतरीं ॥ स्पष्टकोठेंदिसेना ॥ ३३ ॥ मगहोउनीचकित
 चित्ता ॥ चहूंकडेभ्रमणकरितां ॥ जेथेंहोतीउत्तमसरिता ॥ तयेस्थळींपात-
 ली ॥ ३४ ॥ त्यानदीचासुंदरकांठ ॥ तेथेंहोताएकमठ ॥ तथामाजीप्रमदाश्रेष्ठ
 ॥ राहतअसेएकपें ॥ ३५ ॥ तीमगार्धाश्वरीविदेहेसी ॥ पाहोनिविचारीस्वमा
 नसीं ॥ सर्वलक्षणींसंपन्नऐसी ॥ कोणाचीहीसुंदरीसे ॥ ३६ ॥ आणिऐशा-
 चाघोरवनांत ॥ अतिनूतनअर्भकासहिता ॥ कायकारणझालीप्राप्त ॥ हेकां
 हींचकळेना ॥ ३७ ॥ ऐशाप्रकारेंमगार्धाश्वरी ॥ विचारकरूनिचांअंतरीं ॥ म
 गम्हणेबोतूंसुंदरी ॥ कोणकोठीनआहेसी ॥ ३८ ॥ झोरिंगवेताळयाक्षींपूर्ण
 ॥ ऐसेंअतिप्रयानकहेकानन ॥ येथेंयावयाकायकारण ॥ शीघ्रजाईतूंयेथु
 नी ॥ ३९ ॥ नातरीझोरिंगपक्षवेताळ ॥ येउनिआतांतुजसीसवाल ॥ सबेंचि
 मारुनीमक्षितील ॥ हेजाणतूंनिश्चये ॥ ४० ॥ ऐसेंबचनमगधिपेचें ॥ रेको
 निविदेहासुंदरवाचे ॥ हाणेमींदवीसांगत्येंसाचें ॥ एकाग्रचित्तेंश्रवणकरीं ॥
 ४१ ॥ मीजातीचीअसेंब्राम्हणी ॥ विदेहानामेंशंकरपत्नी ॥ श्वशुरपित्याच्या
 आर्द्धिनीं ॥ प्रसूतहोत्येंप्रतिवषीं ॥ ४२ ॥ आणिकांहींकालेंकरून ॥ झालें
 आपत्यजायमरोन ॥ ऐसेलोरलेबहुतदिन ॥ उपायकांहींनचलेची ॥ ४३ ॥ पु
 नअजाजपूर्वत ॥ आर्द्धदिनींमीझालेंप्रसूत ॥ म्हणोनिमातेंअर्भकासहित
 ॥ ग्रामांतूनघालविलें ॥ ४४ ॥ यास्तवहेवनसेविलें ॥ आणिनूतनबालकहेही

पिठोरीकथा.

(१४३)

मेले॥ आतांवांचोनीकापभले॥ सार्थकयाजन्माचें॥ ४५॥ आणिऐसि
 षासंकटामाझारी॥ स्रोतिंगमजनखातीजरी॥ तरीकल्याणमाझेकैशाप-
 री॥ सांगसुंदरीहोईतु॥ ४६॥ ऐसेंनियेचेंवचनऐकुनी॥ मठाधिपातीच-
 कितमनी॥ म्हणेविदेहेऐकेंथवणी॥ युक्तीएकसांगत्ये॥ ४७॥ अबआवण
 मासअमातिथ॥ निशीथसम्यहोतांयथार्थ॥ चवसष्टदेवतापूजनार्थ॥
 दिव्ययोग्यादियेथेंयेती॥ ४८॥ त्यातवकामनापूर्णकरिती॥ आणिस्वर्वा-
 पुत्रांवांचविती॥ तरीयाबित्वपत्रांमाजीनिश्चिती॥ गुमराहींक्षणमात्र॥
 ४९॥ ऐसेंनियेचेंऐकोनिवचन॥ विदेहापावलीसमाधान॥ मगबित्वप-
 त्रांमाजीजाण॥ लपोनियांबैसली॥ ५०॥ तोक्षणमात्रेंद्रोसिंभाले॥
 मठाधिपेसींपुसुंतागले॥ मनुष्यगंधसांगवहिलें॥ कोठोनिपांयेतोपे
 ॥ ५१॥ ऐसेतेद्रोसिंप्रश्नकरिती॥ परीउत्तरनेदीचकांहींती॥ तांचवसष्ट
 वतात्यानिशीर्थी॥ दिव्ययोग्यादिप्राप्तझाल्या॥ ५२॥ मगअनेकविधर-
 त्नेंसीं॥ आणिनानाफळतांचलेसीं॥ निविष्टरेशामठदेवीसीं॥ करित्या
 झाल्याआळान॥ ५३॥ मगपूजाकरोनीयथाविध॥ चतुःषष्टिंदेवीत्यावि-
 श्रद्ध॥ हांकमारितीकोणसन्निध॥ अतिथीआहेकींयेथें॥ ५४॥ मगती-
 विदेहाशंकरपत्नी॥ मकरझालीबित्वपत्रांतुनी॥ आणिनम्रपणेंहस्तजो-
 डुनी॥ विनंतीकरींदेवीसीं॥ ५५॥ हेचतुःषष्टिमातेकल्याणी॥ माअतिथी
 आहेंब्राम्हणी॥ परीअशुचित्वमजलागुनी॥ बालकमाझेमृत झालें॥ ५६
 तेंचिधेउनीमृतबालक॥ तबार्थांझाल्येंप्राप्तदेखा॥ आणिवारवारगर्भअ-
 नेक॥ मृत्युपावतीनिर्धारें॥ ५७॥ परीआजंदेवीचेचरण॥ देखिलेम्हणांनी
 झाल्येंधन्य॥ तरीआतांरूपाकरोन॥ ममार्भकवांचवाबें॥ ५८॥ आजपा-
 सुनीमाझेपुत्र॥ दीर्घायुद्धावनिरंतर॥ हाचंदउनीमजसींवर॥ इच्छामाझी
 पूर्णकीजे॥ ५९॥ ऐसेंनियेचेंदीनवचन॥ ऐकूनिदेवीझालीप्रसन्न॥ आणि
 ह्याणेविदेहेकारण॥ नैवेद्यभक्षणकरींहा॥ ६०॥ माझियाप्रसादेकरुनी॥
 अष्टपुत्रहोतीतुजलागुनी॥ विद्याविनयसंपन्नगुणी॥ दीर्घायुजाणनिश्च-
 ये॥ ६१॥ आणिइहलोकींतूसौभाग्यपूर्ण॥ पुत्रपौत्रादिकुटुंबेंसींजाणा॥

पतीसहितराज्यभोगूना ॥ अंतीपावसीस्वर्गासीं ॥ ६२ ॥ आतांविदेहेतूं स
 त्वरी ॥ येथूनजाईं आपुल्याघरीं ॥ चिंतानकीजेहृदयांतरीं ॥ पूर्णकरीन
 मनोरथ ॥ ६३ ॥ ऐसेदेवीचेंअभयवचन ॥ ऐकूविकरीसाष्टांगनमन ॥ आ
 णिकरूनिनैवेद्यभक्षण ॥ स्वगृहासींपरतली ॥ ६४ ॥ मगयेवोनीस्वमंदि-
 रासीं ॥ सासूस्वश्वरभ्रतारादिकांसीं ॥ सांगूनिझाल्यावृत्तांतासी ॥ आ
 नंदेंसींराहिली ॥ ६५ ॥ मगकांहींदिवसगेलिपावरी ॥ पतिसंगेंविदेहाना
 री ॥ अष्टपुत्रप्रसवलीसुंदरी ॥ चतुःषष्टिदेवींच्याप्रसादें ॥ ६६ ॥ मगसासू
 स्वश्वरपतीदेवर ॥ आणिअष्टपुत्रतेपरमसुंदर ॥ तयांसहितव्रतपिठोर ॥ देवी
 प्रीत्यर्थआचरे ॥ ६७ ॥ ब्राम्हणमुखेंवेदमंत्रोच्चार ॥ दुंदुभीपटहांचेमहागज
 र ॥ मृदंगनृत्यगायनसुंदर ॥ मंगलाचारनानापरी ॥ ६८ ॥ ध्यानावाहनआ
 सनादी ॥ षोडशोपचारींचयाविधी ॥ पूजाकरूनिधेन्वादि ॥ दानेंदीधलीं-
 द्विजांसीं ॥ ६९ ॥ आणिकरीब्राम्हणभोजनें ॥ सुवासिनीसीसौभाग्यवाय
 नें ॥ देऊनिचवसष्टदेवतांकारणें ॥ सुप्रसन्नकेल्यापें ॥ ७० ॥ त्यादेवींच्याप्र
 सादेंकरूनी ॥ परिवारेंसीविदेहाकामिनी ॥ इहलोकींराज्यभोगुनी ॥ अं
 तीपावलीस्वर्गासीं ॥ ७१ ॥ पार्वतीभूणेंद्राणी ॥ चौसष्टदेवीत्याकोणको-
 णी ॥ सांगत्येंऐकतुजलागुनी ॥ सावधचित्तकरूनियां ॥ ७२ ॥ ॥ श्लोक ॥
 ॥ दिव्ययोगी महायोगी सिद्धायोगी गणेश्वरी ॥ प्रेताक्षी डाकिनी काली
 कालरात्रि निशाचरी ॥ १ ॥ झंकारीरौद्रवेताली भूतली भूतंडाचरी ॥ उर्ध्व
 केशीविरूपाक्षी शक्रांगी नरभोजिनी ॥ २ ॥ भट्टारी वीरभद्राच धूम्राक्षी
 कलहप्रिया ॥ राक्षसी घोररक्ताक्षी विश्वरूपा भयंकरी ॥ ३ ॥ चंडिकावी
 रकौमारी वाराही मुंडधारिणी ॥ सासुरीरौद्रझंकारी भाषिणी त्रिपुरा-
 तका ॥ ४ ॥ वैरवीधंसिनीक्रोधी दुर्मुखी प्रेमवाहिनी ॥ खट्वांगी दीर्घलंबो
 ष्ठी मालिनी मंत्रयोगिनी ॥ ५ ॥ कालाग्निग्रहणी चक्री कंकाली भुवनेश्व
 री ॥ कटकी कारिनी रौद्री यमदूती करालिनी ॥ ६ ॥ घोराक्षीकामुक्ती
 चैव काकदृष्टि रधोमुखी ॥ मुंडाग्रधारिणि व्याघ्री किंकिणी तेजभाषि
 णी ॥ ७ ॥ कालरूपाचकामारव्या उद्वाणी योगपीठिका ॥ महालक्ष्मी एक

पिठोरीकथा.

(१४५)

वीरा कालरात्रिश्चपाविका ॥ नमोस्तुवः चतुःषष्टीदेवीभ्यः शरणं व्रजे ॥ ८ ॥ ऐ
सीं हींच वसुदेवींचीं अग्निधाने ॥ कथियेतीं आजतुजकारणे ॥ यां प्रतिनापो
चारे नमने ॥ पूजनकीजे यथाविधी ॥ ७३ ॥ ऐसें हें पिठोरिकारव्यमहद्वत ॥
सविस्तरें कथिलें तुजप्रत ॥ हें चिभक्तीनें ज्यापोषित ॥ आचरती जाण प्रनिष
पीं ॥ ७४ ॥ तयां सींचतुःषष्टीदेवता ॥ प्रसन्न होउनी कृपासरिता ॥ सर्वभैलो
क्यामाजीमान्यता ॥ पुत्रपौत्रादिसुखदेती ॥ ७५ ॥ आणित्यादेवी प्रसादें
करून ॥ सुखसौभाग्यसंयुक्तजाण ॥ इहलोकीं भोगभोगून ॥ अंतीं जाती
स्वर्गासी ॥ ७६ ॥ हें पिठोरीमहदाख्यान ॥ ब्राम्हणमुखें करितां श्रवण ॥ सर्व
कामनाहोती पूर्ण ॥ देवी प्रसादें करूनी ॥ ७७ ॥ इति श्रीपिठोरीघनकथा ॥ भवि
ष्योक्तझांडीसमाप्ता ॥ यांत असे जरी न्यूनाधिकता ॥ तरी समाकीजे सज्ज-
नीं ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीपिठोरीकथा समाप्ता ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

अथ हरितालिकाकथाप्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ जयजपाजीविघ्ने शताता ॥ चिंतितुं दंशीपार्वतीकांता
चित्कशाशकैलासनाथा ॥ सर्वसमर्थानुजनमो ॥ १ ॥ तुजसीं ध्याती सक
उन्नदी ॥ पापहारककल्याणराणी ॥ बिभ्रवनउदेलें तुझियें कुशी ॥ सकळां

सीतंतुसुखदाता ॥२॥ संतसदाधरितीशांती ॥ तेणें अर्चिनीपार्वतीपती ॥ सि
 द्धसर्वार्थसाधनकरिती ॥ ह्यणोनिगतीदेसीतयां ॥३॥ ऋषीतपें अर्चिनीतूतें ॥
 मुनीलक्षितीलक्ष्यांनिरुतें ॥ भोवेषाविकप्रेमेंबहुतें ॥ तुजलागीं पूजिती ॥४॥
 तुझियासहस्रनामाबळी ॥ जेकांचदतीसर्वकाळीं ॥ तयांसींप्रसन्नचंद्रमौळी ॥
 होउनीस्वपदींस्थापिसी ॥५॥ शिवशिवऐसींदोनअक्षरें ॥ जेकांपढतीप्रेमाद-
 रें ॥ त्रिपिधतापपापसारें ॥ नासूनमुक्तीदेसीतयां ॥६॥ तुझियानामाचीअ-
 पारशक्ती ॥ तेथेंजगाचींपापेंकिती ॥ सर्वअपायउडूनजाती ॥ अज्ञानभांतीसो-
 डितां ॥७॥ अज्ञानतमेंव्यापिलेजन ॥ ह्यणोनिमानितीनामेंगौण ॥ नामापरतें
 श्रेष्ठसाधन ॥ त्रैलोक्यामाजीदिसेना ॥८॥ नामेंचितरत्नेसनकादिक ॥ ह्यणोनि
 नामाचाप्रतापअधिक ॥ नामापरतामंत्रआणिक ॥ कोहेंकोणीनवर्णिला ॥ ९ ॥
 व्यक्तअव्यक्तअपारनामें ॥ सगुणनिर्गुणबीजोक्तपरमें ॥ वेदशास्त्रेंअनंदनेमों ॥
 स्वरूपेंअपारवर्णिती ॥१०॥ ह्यणोनिनुझियेनामकीर्तनीं ॥ सदाप्रेमलागोभजनीं
 ॥ हेंचिमागणेंकैवल्यानी ॥ पूर्णकर्तातूंचिपें ॥११॥ भविष्यपुराणींश्रीशंकर ॥ पा-
 र्वतीप्रनीहोउनिमादर ॥ कथासांगेंसविस्तर ॥ हरितालिकाव्रताची ॥१२॥ नैमि-
 षारण्यामार्जामृत ॥ सांगतेझानेशौनकाप्रत ॥ गांवकथासावधचिंत ॥ होउ-
 निभ्रातींपरिसिजे ॥१३॥ कैलासनामामहापर्वत ॥ शिखरतयाचेंरत्नखचित ॥
 तेथेबैसोनीउमाकांत ॥ आत्मानंदींदुल्लतसे ॥१४॥ तोगंजास्यमाताश्रीभवानी
 ॥ शंकरप्रतीहस्तजोडुनी ॥ ह्यणोभक्तवत्सलापिनांकपाणी ॥ मजसींसांगेंएक
 गुह्य ॥१५॥ सर्वधर्मांमध्येधर्मश्रेष्ठ ॥ आयासाविणफळवरिष्ठ ॥ पाविजेऐसें
 कर्मउत्कृष्ट ॥ मजकारणेंसांगिजे ॥१६॥ कोणत्यादानेंकींघ्नताचरणें ॥ मासझा-
 लासीतूपजकारणें ॥ हेंविस्तारुनीमजसांगणें ॥ प्राणनाथारुबाबुवा ॥१७॥
 ऐसेंऐकूनिपार्वतीचेंवचन ॥ शिवस्मरणेतूंभवानीधन्य ॥ तुजऐसीहेंप्रिभुवन ॥
 शोधितांनारीनमिळेची ॥१८॥ जोतांकेलासीप्रभउत्तम ॥ नकबेतयाचेंकोणा-
 सिबर्म ॥ आहेतुजवरीमाझेप्रेम ॥ अतिशयितसर्वदा ॥१९॥ यास्तवहिमनग-
 नंदिनी ॥ परमगौप्यतुजलागुनी ॥ कथितोंसर्वगजगामिनी ॥ श्रवणकीजेए
 कन्ति ॥२०॥ मगह्यणोहेरंबतात ॥ आब्रताचामहिमाअद्भुत ॥ अत्यायासें

हरितालिकाकथा.

(१५७)

फलभनंत ॥ पासहोयज्यावतें ॥ २१ ॥ देवांमांजीषेष्ठनारायण ॥ कींचयग्रहांमा
जीचंडकीर्ण ॥ कींडुगणांमाजीनिशारमण ॥ पक्ष्यांमार्जीविनतासुत ॥ २२ ॥
किंवा मुगांमार्जीपंचानन ॥ सर्ववर्णांतश्रेष्ठब्राम्हण ॥ कींपुराणांमार्जीभारत
जाण ॥ सर्पजातींतशेषजैसा ॥ २३ ॥ तैसेंहंहरितालिकावत ॥ सर्वव्रतांतश्रेष्ठ
यथार्थ ॥ ज्याचेआचरणेपाषपर्वत ॥ दग्धहांतीक्ष्णमात्रे ॥ २४ ॥ ऐसियाउ-
त्तमव्रतासीं ॥ शुक्लपक्षभाद्रपदमासीं ॥ हस्तयुक्ततृतीयेसीं ॥ आचरलीस
यथाशास्त्र ॥ २५ ॥ त्याव्रताचरणेकरून ॥ पावलीसमाझेअर्धासन ॥ जंभ-
ह्यादिकांसींअप्राप्यजाण ॥ बहुपुण्येकरूनी ॥ २६ ॥ ऐसेंबोवतांउमाकांत ॥
हस्तजोडुनीउमाविनयित ॥ मीतचवर्णांगारणागत ॥ आदिपुरुषापरब्रह्मा
॥ २७ ॥ धन्यधन्यतृशूलपाणी ॥ स्तवनकरितीवेदवाणी ॥ तुझामहिमानजा
णेकोणी ॥ ब्रह्मादिकांअंगांचर ॥ २८ ॥ तुझेस्तवननिन्यजंकरिती ॥ त्यांचंम-
नोरथपूर्णहांती ॥ आणिकनिकान्दार्सीनमानिती ॥ तुझ्याप्रसादेकरूनी ॥
२९ ॥ अपारतुझानाममहिमा ॥ भक्तांच्यापुरविर्सीसर्वकामा ॥ अंतीनेसींनि
जधामा ॥ कृपानिधीशंकर ॥ ३० ॥ आतांदयाकरूनीप्राणनाथा ॥ पुरवींमाझ्या
मनोरथा ॥ पूर्वींकेसेंकेंद्रुता ॥ तेंयथार्थमजसांगा ॥ ३१ ॥ ऐसेंगिरिजेंचंबच्-
नऐकुनी ॥ बानंकृपाकृशूलपाणी ॥ श्रवणकर्त्रीगंभिरानी ॥ पूर्ववृत्तांतसांगतां
॥ ३२ ॥ पर्यतांमाजीअग्रंमर ॥ द्विमयान्नामाधराधर ॥ नानाधातूचित्रविचित्र ॥ अ-
नेकरंगींमुशोभिंत ॥ ३३ ॥ देवगंधर्वस्निह्याण ॥ किन्नरगुन्धकअप्सरजाण
॥ नानार्काशन्येन्यगायन ॥ सदाजंथंआचरती ॥ ३४ ॥ आघ्रतान्दशान्ददिन
ग ॥ व्याघ्रसिंहहरिणादिमुग ॥ मयूरशक्रकाकादिखग ॥ यांहींन्यासमयदा
॥ ३५ ॥ स्फटिकवैडूर्यकांचन ॥ इंद्रीनादिरत्नांपूर्ण ॥ शृंगेंन्याचींशोभायमा
न ॥ रागनचुंबितअसतीपें ॥ ३६ ॥ ऐसाजोतांद्विमयानपर्वत ॥ अनकप्रकारीं
शोषिवंत ॥ त्यावर्गिगह्वनिअन्यद्वुत ॥ तीक्ष्णव्रतत्यांकेंद्र ॥ ३७ ॥ अधोवदनं
धूस्रपान ॥ षाडशवर्षपर्यंतपूर्ण ॥ मगचबसष्टवर्षपरिपूर्ण ॥ पक्षपणेभ्रमि-
सी ॥ ३८ ॥ ग्रीष्मांपंचाग्नीसेविशी ॥ जलींनिमघमाघमासीं ॥ आवणांतपर्ज
व्यधेसी ॥ अंगावरीसर्वकाल ॥ ३९ ॥ ऐसेतुझेकष्टबहुत ॥ पाहुनीदुःखीजाह-

लातात ॥ मगविचारकरीतोमनांत ॥ कन्याघापीकवणासी ॥ ४० ॥ ऐसाहो
 उनीचिंताक्रांत ॥ बैसलाअसेतोहिमपर्वत ॥ तंवतेथेपरमेष्ठिसुत ॥ नारदक्र-
 षीपातला ॥ ४१ ॥ मगनारदासिदेइनिविष्टर ॥ अर्घ्यपाद्यादिपूजोपचार ॥ अर्पु-
 नीहिमाझीबद्धकर ॥ करीविनंतीअत्यादरें ॥ ४२ ॥ नारदस्वामिन्मुनिश्रेष्ठा ॥ आ-
 जिमाझाभाग्योदयमोठा ॥ तुझ्यादर्शनेंसर्वकष्टां ॥ नाशझालानिश्चये ॥ ४३
 ॥ आजिकांझालेंजीआगमन ॥ हेंसांगणेंमजसींकुपाकरून ॥ भवत्कार्यकरा-
 वयाजाण ॥ सिद्धअसेहादास ॥ ४४ ॥ ऐसीऐकोनिपर्यंताचीवाणी ॥ आनंदें
 बोलेनारदमुनी ॥ जोवैकुंठवासीचक्रपाणी ॥ त्याणेंप्रेषितमीअसें ॥ ४५ ॥ यो-
 ग्यवस्तुयोग्यासिदान ॥ कीजेऐसेंबोलतीसज्जन ॥ यास्तबतबतनपारत ॥
 वासुदेवइच्छितो ॥ ४६ ॥ वासुदेवासदृशदेव ॥ ब्रह्माइंदनसेकींशिव ॥ झणो-
 निकन्याघापीतव ॥ माझेमतऐसेंची ॥ ४७ ॥ ऐसीऐकूनिऋषीचीवाणी ॥ हि-
 माझीबोलेहस्तजोदुनी ॥ ज्यास्तवस्वयेंशार्ङ्गपाणी ॥ कन्यामाझीइच्छितो ॥
 ४८ ॥ तस्मान्त्यारीहेंकन्यारत्न ॥ देउनिइच्छाकरितोपूर्ण ॥ ऐसेंऐकतांनगानें
 वचन ॥ मोलामुर्नावैकुंठा ॥ ४९ ॥ मगतेथेंनारदमुनी ॥ ठेवुनीमस्तकविष्णुचरणीं
 ॥ प्रेमभरेंसद्गदवाणी ॥ हरीप्रतीबोलतसे ॥ ५० ॥ चक्रपाणीदेवाधिदेवा ॥ म्यां
 जाउनीहिमवद्भावा ॥ लयनिश्चयकरूनिवरवा ॥ तवकार्यसाधिलें ॥ ५१ ॥
 इकडेहिमवापर्यंत ॥ जाउनिबोलेपार्वतीप्रत ॥ कन्येतुझाविवाहनिश्चित ॥
 विष्णुसंगेयोजिला ॥ ५२ ॥ तेनातवचनऐकूनीगोरी ॥ दुःस्थितहोत्सारीसखी
 मंदिरि ॥ येउनिपडलीसेभूमीवरी ॥ अतिविनपतआक्रोशें ॥ ५३ ॥ ऐसातोतु-
 झाअनर्थपाहुन ॥ सरवीबोलसुंदरवचन ॥ कायझालेंदुःस्वकारण ॥ तेंमजसीं
 सांगणें ॥ ५४ ॥ जेंअसेलतवइच्छित ॥ तेंपूर्णकरीनमीयथार्थ ॥ अन्यथानाहीं
 कदाबांलत ॥ सत्यसत्यजाणपां ॥ ५५ ॥ ऐसेंतद्वचनपार्वती ॥ ऐकूनिबोळि-
 लीसीसखियेप्रती ॥ मनोभावेमीकैलासपती ॥ अतारकेलाअसेजाण ॥
 ५६ ॥ ऐसेंअसूनमाझातात ॥ अर्पितोमातेंविष्णूप्रत ॥ यास्तवआतांमीदे-
 हांत ॥ करितेंसत्यजाणतूं ॥ ५७ ॥ मगसरवीबोलेवचन ॥ तातनजाणेऐसेंका-
 नन ॥ जेथेंअसेलतेथेंजाउन ॥ कालक्रमणाकरूंया ॥ ५८ ॥ ऐसानिश्चयउभय

हरितालिकाकथा.

(१४९)

कुमरी ॥ करुनिगेन्यातघोरकांतारीं ॥ हिक्डेहिमाद्रीधरोपरीं ॥ शोधकरीक-
न्येचा ॥ ५९ ॥ म्हणेदानवीकिंबानिर्जरीं ॥ गंधर्वयक्षीवाकिन्नरीं ॥ नेलीमाद्री
कोणीकुमरी ॥ तैमजकांहीनकळेची ॥ ६० ॥ नारदाग्रींमीसत्यवचन ॥ बोलूनि
आतांविष्णुकारण ॥ कायदेउंऐसेंम्हणून ॥ पडिलाअसेमूर्छित ॥ ६१ ॥ मग
हाहाकारकरूनिलोक ॥ धांवतआलेपर्वतांतिक ॥ सावधकरुनीपुसतींदख
॥ नगामूर्छाकांआली ॥ ६२ ॥ नगम्हणंहांमित्रमंडळी ॥ ममकन्याकोणी
चोरिली ॥ कींसर्पसिंहादिकींभक्षिली ॥ हेंकांहींचकळेना ॥ ६३ ॥ ऐसेंबाळो-
नीपर्वतेद्रं ॥ शांकसंतमचिंतानुर ॥ होउनिस्वीकाननानंतर ॥ शांथालागींक-
न्येच्या ॥ ६४ ॥ इकडेसखीसहितनृंगीं ॥ जाउनिभयंकरकांतारीं ॥ अनिर-
म्यनदीच्यातीरीं ॥ महादरीदेखिली ॥ ६५ ॥ मगत्यागुहेतकेलासिवास ॥ महा
पुण्यकारकतोदिवस ॥ शुक्लतृतीयाभाद्रपदमासा ॥ हस्तनक्षत्रउत्तम ॥ ६६ ॥
तदिनीतेथेंवालुकाआणून ॥ सरवीपार्वतीलिंगजाण ॥ ऐशामूर्तिकरूनिती-
न ॥ पूजाकेलीयथाशास्त्रे ॥ ६७ ॥ अन्नभांगादिसर्ववर्जिलें ॥ अहोरात्रजाग-
रणकेलें ॥ माझेयशउत्तमगाडलें ॥ नृत्यकरितलिंगाप्रती ॥ ६८ ॥ ऐसेंकेलें
सित्वांवताचरण ॥ नेणेंकांपेमाझेआसन ॥ मगमीहोउनीसुप्रमन्न ॥ तुजजय
कीपातलों ॥ ६९ ॥ तेव्हांमीबोललोंतुजप्रती ॥ प्रसन्नझालोंसेंपार्वती ॥ बरमा-
गावासत्वरगती ॥ पूर्णकीर्णतवइच्छा ॥ ७० ॥ ऐसेंकोनीमाझेवचन ॥ बोल-
लीसतूंआनंदपूर्ण ॥ जरीझांगसीडशाप्रमन्न ॥ तरीहोईतूंममकांत ॥ ७१ ॥
मगमीतथाम्हुंऐसेंम्हणोन ॥ सत्वरपावलोंकैलामधुवन ॥ तिकडेवांप्रभातीं
चिसर्जन ॥ नदीमाजीपैकेलें ॥ ७२ ॥ मगसर्वासहितपारणाकरून ॥ नदीती-
रींकैलेंसिंघायन ॥ इकडेपर्वतवनोपवन ॥ तयशोधार्थहिंडतसे ॥ ७३ ॥ फिर
तांफिरतांघोरकांतारीं ॥ पर्वतपातलानदीतीरीं ॥ तोतेथेंत्याउभयकुमरी ॥
निद्रितत्याणेंदेखिल्या ॥ ७४ ॥ मगतोतेव्हांहिमवान्पर्वत ॥ जबळीयेउनीतु-
झांउठवीत ॥ तुजलाकरोनीअंकारोपित ॥ नेत्रींसांडीदुःखायु ॥ ७५ ॥ ह्यण-
सुंदरीममकुमरी ॥ कांआलीसघोरकांतारीं ॥ कोणतीइच्छातवअंतरीं ॥ ती
मजशीघ्रसांगिजे ॥ ७६ ॥ मगत्वांसांगीतलेपर्वतासीं ॥ माझापूर्णहेनुशंकरा

पार्सी ॥ असूनिनू अन्यथा करिसी ॥ यास्तव अरण्यसे विलें ॥ ७७ ॥ आतां मज-
 सीं अर्पिशी ईश्वरा ॥ तरीच मी येईन धरा ॥ नाहीतरी सेवीन कांतारा ॥ हाच मा-
 झानि श्रव्य ॥ ७८ ॥ मगतथास्तु म्हणोनी पर्वतें ॥ त्वत्सहजा उनी स्वगृहातें ॥ वि-
 बाद विधी करूनि तुतें ॥ मज कारणें अर्पिती ॥ ७९ ॥ ऐशिया त्या व्रत प्रभायें करू-
 न ॥ पावली समाझें अर्धासन ॥ अद्यापी माहे व्रत राजजाण ॥ कोणासि नाहीं
 सांगीतलें ॥ ८० ॥ आली म्हणजे सखी जाण ॥ तिणें केलें तुझें हरण ॥ म्हणोनि
 व्रतासि अभिधान ॥ हरितालिका ऐसे पै ॥ ८१ ॥ सूत म्हणे हो शोन कादिक ॥
 ऐसें हें पूर्व कथानक ॥ सांगता झाला जगनायक ॥ गिरिजे प्रती प्रेमानें ॥ ८२ ॥
 मग पार्वती बोले शंकराप्रत ॥ कोणी करावें हे उत्तम व्रत ॥ आपि विधी कैसा लें
 यथार्थ ॥ निरोपीं काय पुण्य फळ ॥ ८३ ॥ शंकर म्हणे हो पार्वतीसीं ॥ ऐकें सांग-
 तो यथार्थ विधीसीं ॥ नारींनीं करवें यामहा व्रतासीं ॥ सौभाग्य च्छाअसे-
 लजरी ॥ ८४ ॥ कर्दली वृक्षस्तंभ आणून ॥ करावें मरचर शोभायमानं ॥ नाना
 वर्ण विचित्र वितान ॥ पट्ट वस्त्री कीजिये ॥ ८५ ॥ सुगंध चंदनें गृह मार्जन ॥ आ-
 णि भेरी मृदंग वादल ॥ नाना मंगल गीत गायन ॥ आनंदें सीं आचरावें ॥ ८६ ॥
 ऐसा उत्साह बहूत करीत ॥ सुंदर मरचरीं सुशोभित ॥ बालुकालिंग सखीगो-
 रीसहित ॥ उत्तमासनीं स्थापावें ॥ ८७ ॥ मग चरु ओपव रत्नगंध पुष्प ॥ कंठ सू-
 त्रादि भूषणें अमूष ॥ सौभाग्य द्रव्यें धूप दीप ॥ नाना विधनें वंद्य ॥ ८८ ॥ रंभा फ-
 ल नारिंग जंबीर ॥ दाडिंब कर्कटी बीज पूर ॥ पूगी फल आणि नारिकेर ॥ इत्या-
 दि फलें नाना विध ॥ ८९ ॥ अतुका लोड्ड व कंदमूलक ॥ द्विरोळीं बिरबोळे इत्यादि
 क ॥ ऐसें साहित्य जमवोनी देख ॥ पूजा कीजिये यामंत्रां ॥ ९० ॥ ॥ मंत्रा ॥
 नमः शिवाय शांताय पंचवक्त्राय शूलिने ॥ नंदी भृंगी महाकाल गणपुक्ताय
 शंभवे ॥ ९१ ॥ शिवायै हरकांतायै प्रकृत्यै सृष्टिहेतवे ॥ शिवायै सर्व मांगल्यै
 शिवरूपे जगन्मये ॥ ९२ ॥ शिवे कल्याण दे नित्यं शिवरूपे नमोस्तुते ॥ शिव-
 रूपे नमस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः ॥ ९३ ॥ नमस्ते ब्रह्मचारिण्यै जगद्भ्यै न-
 मो नमः ॥ संसार क्षय संतापा आहि मां सिंहवाहिनी ॥ ९४ ॥ येन कामेन देवितं
 पूजिता सिमहेश्वरि ॥ राज्य सौभाग्य संपत्तिर्देहि मामंब पार्वती ॥ ९५ ॥ ऐशि-

(949)

यामंत्रिषोडशोपचारं ॥ पूजनकरावेत्यादरं ॥ कथाश्रवणसहभूतारं ॥ ब्रा-
ह्मणमुखैकरावी ॥ १६ ॥ मगकरावेद्विजांकारण ॥ हिरण्यआणिवस्त्रान्न-
दान ॥ यथाशक्तीगोदानकरून ॥ भूयसीद्यायीअन्यविप्रां ॥ १७ ॥ कंचुकीव
स्त्रेनानाभूषणे ॥ अर्पावींसर्वस्त्रिपांकारणे ॥ एवंभक्त्याग्रताचरणे ॥ सध-
पापेदग्धहोती ॥ १८ ॥ आणिससजन्मपयंत ॥ उन्नमराज्यहोतसेप्राप्त ॥ तैसे
चिसोभाग्यवर्धन ॥ जन्मोजन्मीअरवंडा ॥ १९ ॥ रजतताम्रकिंवाकांचन ॥ की-
चकअथवामृत्तिकाजाण ॥ यांचेपात्रउत्तमकरून ॥ त्यामाजीअन्नदेवावे
॥ १०० ॥ मगवस्त्रतांबूलदक्षिणेसीं ॥ अन्नतेद्यावेब्राह्मणासीं ॥ ऐसेंकरूनी
श्रेष्ठव्रतासीं ॥ पारणाकीज्जेअनंदें ॥ १०१ ॥ भाद्रपदशुक्लतृतीयादिवशीं ॥
करितीस्त्रियाज्याआहारासीं ॥ त्यापावतीवैधव्यदुःखासीं ॥ जन्मजन्मां
तरीपै ॥ २ ॥ आणिभोगितीदारिद्र्यदुःख ॥ तैसाविद्वांयपुत्रशोक ॥ सस-
जन्मपयंतदेख ॥ वंध्याहोतीत्यानारी ॥ ३ ॥ श्रीहरितान्तिकाव्रतदिनीं ॥ उ-
पवासनकरितीज्याकामिनी ॥ भयानकनरकींपडोनी ॥ दुर्गवभोगितीक
कशा ॥ ४ ॥ शंकरमहणंगेनगकुमरी ॥ ऐशाविधीनेव्रतजीकरी ॥ स्वपती
सहिततीनारी ॥ रमेन्नित्यत्वत्सम ॥ ५ ॥ आणिअनेकभोगभोगून ॥ अं-
नीशिवसायुज्यभुवन ॥ ग्रामहोईनतिजकारण ॥ यांतसंशयनसेपै ॥ ६ ॥
ऐशाविधीनेव्रताचरण ॥ करितीनारीत्यांचंजाण ॥ अरवंडसोभाग्यवर्धन
॥ निश्चयेहोयजन्मोजन्मी ॥ ७ ॥ शिवमहणंगंभवानी ॥ द्वीहरितान्तिकाक-
थाकर्णी ॥ श्रवणकरितांपापधुणी ॥ ह्यायअनेकजन्मांची ॥ ८ ॥ आणिवा-
जपेव्यह्मशंभरा ॥ करितांअश्वमेधाचेसहस्र ॥ जेंफळउन्नमपावतीनर ॥
नेंचिप्राप्तकथाश्रवणें ॥ ९ ॥ इतिश्रीहरितान्तिकाव्रतकथा ॥ शंकरकृपे
नेंझात्नीसमामा ॥ यांतअमेजरीन्यूनाधिकता ॥ तरीक्षमाकीजेसज्जनीं
॥ ११० ॥ ॥ इतिश्रीहरितान्तिकाव्रतकथाममाप्ता ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवा
र्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अथगणेशचतुर्थीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ जयजयाजीश्रीसिद्धेश्वरा ॥ सुरपदाय-
 कापार्वतीकुमरा ॥ सर्वाध्यक्षाजगदुद्धारा ॥ वेदांतसागम्रातुजनमो ॥ १ ॥ भव
 गजउत्तुंगमहाअसुर ॥ तेषोरंगडिलसज्ञाननर ॥ मूणोनितयांतंतूदमातुर ॥
 तारकहोसीदीनबंधु ॥ २ ॥ त्रिगुणगुणाचातूंअससीपती ॥ मूणोनितूतंगण
 पतीमूणती ॥ कायवर्णावीतुझीकीर्ती ॥ अपारस्थितीनबोलवे ॥ ३ ॥ अशक्त
 जेकांपरमलंड ॥ तेतूतंमूणतीवक्रतुंड ॥ ज्याभक्तांसींतूंपरमगोड ॥ तेसुसु
 खरेसेवंदती ॥ ४ ॥ तूज्ञानांकुशधरोनिहाती ॥ भक्तांसींदेसीपरमगती ॥
 वरदभयपउभयहस्ती ॥ आश्वसिसीभक्तांतें ॥ ५ ॥ तूंसकळदेवांचेंनिजदे-
 बत ॥ तूंविप्रकटतूंचिगुप्त ॥ तवार्चनकेल्यावैवसत ॥ स्पर्शनकरीकल्यांती ॥
 ६ ॥ सकळविश्वाचातूंस्वामी ॥ पूर्णानंदापूर्णकार्मा ॥ नमनकरितोपादपधी ॥
 मनोभावेकरूनी ॥ ७ ॥ आतांगणेशचतुर्थीआख्यायन ॥ यथामतीकरितोकथ-
 न ॥ न्यूनाधिकतेंक्षमाकरून ॥ श्रवणकीजेसजर्जा ॥ ८ ॥ एकेसमयीनैमिषार-
 ष्यी ॥ शौनकादिकऋषीमित्रोनी ॥ प्रश्नकरितीसूतालागुनी ॥ परोपकारा

गणेशचतुर्थीकथा.

(१५३)

कारणें ॥९॥ पौराणिकत्रेहहेसत ॥ निर्विघ्नपणेंसर्वकार्यार्थ ॥ सिद्धीसजा-
 उनीसर्वकार्यार्थ ॥ कैसेहोयमनुष्यां ॥१०॥ आणिपुत्रपौत्रधनसंपत्ती ॥ कोण
 त्यात्रतेप्राप्तहोती ॥ किंवाकतहहोतांरंपत्यांप्रती ॥ सर्वव्यहोयकैसेनी ॥११॥
 आणिबंधुजनामाजीजाण ॥ बैरहोतांपरमदारुण ॥ आणिउदासीनअसतां
 सर्वजन ॥ सुखप्राप्तीकैसेनी ॥१२॥ आणिविद्यारंभीवाणिज्यसमयीं ॥ कृषि
 कर्मींशत्रुविजयीं ॥ सिद्धीप्राप्तकैसेनीहोई ॥ तेंसांगिजेयिस्तारं ॥१३॥ ऐसें
 अर्षींचेंप्रभुवचन ॥ ऐकूनिस्मृतकरीप्राण ॥ पूर्वीकौरवआणिपांडुनंदन ॥
 आर्मींकलहमाजन्ता ॥१४॥ उग्रयवर्गअपारसना ॥ घेऊनिआत्ममरंगणा ॥
 तोंप्रभुकरीदेवकीनंदना ॥ कुंतीपुत्रयुधिष्ठिर ॥१५॥ म्हणेरक्षणागुह्यविजय ॥
 निर्विघ्नपणेंप्राप्तहोय ॥ आणिमजप्रतीसर्वराज्य ॥ प्राप्तहोयकैसेनी ॥१६॥ को
 णत्यादेवासींजातांशरण ॥ सर्वमनोरथहोतीपूर्ण ॥ हेंसांगिजेकृपाकरून ॥
 मजकारणेंगोविंदा ॥१७॥ ऐसेंधर्माचेंवचनऐकुनी ॥ आनंदबोलेचक्रपाणी ॥
 म्हणेरधर्मांतुजन्मागुनी ॥ गुह्यएकसांगतो ॥१८॥ उमाउंदरसमुद्रवजाण ॥ जो
 शंकरपुत्रगजानन ॥ तयाचंतूकरीपूजन ॥ भाद्रपदशकूचतुर्थीसीं ॥१९॥ चतु
 र्थीदिनींप्रातःकाळीं ॥ स्नानकरावेंशुक्लतिळीं ॥ मगगजाननमूर्तीकीजेवांग
 ली ॥ निष्कमात्रसुवर्णाची ॥२०॥ अथवानिष्कार्दसुवर्णाची ॥ किंवारौप्यमय
 करावीसाची ॥ तदभारिजाणमृत्तिकेची ॥ परीविनशाव्यकरूनये ॥२१॥ ए
 कदंतशूर्पकर्ण ॥ चारहस्तगजत्वेवदन ॥ पाशांकुशधरभूषकरावन ॥ ऐसेंध्या
 नकीजिये ॥२२॥ मगआवाहनआसनादि ॥ षोडशोपचारींयथाविधी ॥ पंचाश
 तेसींप्रियविधी ॥ पूजनकीजेभक्तीनें ॥२३॥ तांबूलदक्षिणाकरूनअर्पण ॥ म
 गदूर्वाघेदनदोनदोन ॥ गंधपुष्पाक्षतेंसींवाहिजेजाण ॥ गणाधिपादिनामसंत्रां
 ॥२४॥ पथमगणाधिपउमापुत्र ॥ अथनारानविनायकईशपुत्र ॥ सहावेंनामअ
 तिपवित्र ॥ सर्वसिद्धिप्रदायकहें ॥२५॥ सातवेंनामएकदंत ॥ ईशभक्तहेंआख्यें
 यथार्थ ॥ भूषकवाहननवमविख्यात ॥ कुमारगुरुदहावें ॥२६॥ ऐसीहींदशना
 मेंपवित्र ॥ एकमधेंदोनदुर्वाकुर ॥ अर्पितांहोतीतेसमग्र ॥ विंशतिसंख्यांजाणयें
 ॥२७॥ मगदूर्वाकुरघेउनी ॥ तयासींगंधपुष्पाक्षतालावुनी ॥ दशनायांचा

रकरूनी ॥ शिवदीक्षाणअर्पिजे ॥ २८ ॥ ऐशाप्रकारेदेवांकुर ॥ एकविंशतिअर्पुनी
 सुंदर ॥ मगनीराजनादिउपचार ॥ विनायकासीअर्पावे ॥ २९ ॥ एवंविधबोड-
 शोपचार ॥ समाप्तकरूनीपूजासमग्र ॥ एकवीसमोदकसुंदर ॥ घृतपक्क-
 रावे ॥ ४० ॥ तेविनायकाच्यापुढेठेवून ॥ भक्तीनेकीजेनेयेद्यअर्पण ॥ मगत्यां
 दूनदशमोदकसदक्षिण ॥ विप्रांकारणेंदानद्यावे ॥ ३१ ॥ आणिआपणध्यावे
 दशमोदक ॥ अशोपराहितातोहीएक ॥ विनायकाच्याहस्तीदेख ॥ अत्याद-
 रेदेईजे ॥ ३२ ॥ मगनमनकरूनीविनायकासीं ॥ गणेशप्रतिमावस्त्रयुग्मेसीं ॥
 ब्राम्हणाकारणेंसदक्षिणेसीं ॥ दानदीजेभक्तीनें ॥ ३३ ॥ मगनैमित्तिककर्मक-
 रून ॥ इष्टदेवतेचेंकीजेपूजन ॥ आणिकरोनिब्राम्हणभोजन ॥ पश्चात्आपण
 भोजनकीजे ॥ ३४ ॥ ऐशाप्रकारेगणेशव्रत ॥ करितांहोयजयघ्रास ॥ हेंजा-
 णतूंधर्मानिश्चित ॥ सत्यसत्यत्रिवाच ॥ ३५ ॥ ऐसेंऐकुनीरुष्टाचेंवचन ॥ ध-
 र्मराजकरीपुनःप्रथ ॥ गजाननदेवताकायकारण ॥ उत्पन्नकैसेंसीजाहली ॥
 ३६ ॥ आणिभाद्रपदशकचतुर्थीदिनीं ॥ पूजनकीजेकायमूणोनी ॥ हेंसर्वहि-
 सांगाविस्तारोनी ॥ मजकारणेंगोविंदा ॥ ३७ ॥ मगकृष्णमूणोरेऐकेंसत्वर ॥
 पूर्वांगजनामेंमहाअसुर ॥ दैत्यवंशीअतिविषुर ॥ काननकुठारजन्मला ॥ ३८ ॥ देव-
 द्वेषब्राम्हणद्वेष ॥ सदाकरीअसुरतामस ॥ मृत्युलोकींकरूनिवास ॥ संपदाबहुत
 जोडिल्या ॥ ३९ ॥ मृत्युलोकींआपुल्याबघें ॥ समस्तजिंकिलीस्थेछोपस्थळें ॥
 देशदुर्गपट्टणेंविशाळें ॥ राज्यकरीअवनीचें ॥ ४० ॥ पृथ्वीमाजीलसकळसंपत्ती ॥
 हरूनिआणीअसुरकुमती ॥ उणीवाटेअमरावती ॥ ऐसेंऐश्वर्यनयाचें ॥ ४१ ॥ देव-
 तागारेंकृषीब्राम्हण ॥ संपदाहरूनीकेलेदीन ॥ पृथ्वीमाजीकिंचित्पुण्य ॥ होइने-
 दीनिभुरतो ॥ ४२ ॥ चारमुखेंऐसीवार्ता ॥ स्वर्गांकळतांशचीच्याकांता ॥ शत्रुबाह-
 लाभूणनिचिंता ॥ सकळकरितीसुरवर ॥ ४३ ॥ मूणतीअसुरधूनीकुमती ॥ बेगें
 हरूसकळसंपत्ती ॥ दिक्पाळांसहितसेनापती ॥ सिद्धझालेसंघामा ॥ ४४ ॥ ग-
 जबाजीपदातीरथ ॥ शस्त्रास्त्रेंसींसिद्धसमस्त ॥ होइनियामृत्युलोकांत ॥ अदिश
 सर्वउतरले ॥ ४५ ॥ गजासुराचींस्थानेंसकळ ॥ येदुनियांसांडिताहलकल्लोढा ॥ वा-
 न्यांचेअनीवद्वय ॥ तेषेंपताबदुषदुमितें ॥ ४६ ॥ कस्तुरककर्णोपणओहीभाहोह

गणेशचतुर्थीकथा

(१५५)

दमामेष्टदंगभेरी ॥ वाजतांमसुराचेकणकुहरी ॥ तुंबडनादभेदला ॥ ४७ ॥ युद्ध-
संकेतवाद्यगजर ॥ ऐकतांखवबन्दागजासुर ॥ सेनासिद्धकरूनिसत्वर ॥ युद्धकं-
दनामिसज्जला ॥ ४८ ॥ दोहीसैन्यांझातीदृष्टी ॥ बाणकीबंडधेडनिमुष्टी ॥ जैसीथी
आतींचीदृष्टी ॥ तैसेबाणसोडिने ॥ ४९ ॥ पायभारांचेअचारबळ ॥ येरयेरांहा-
णितीसकळ ॥ उसणंधार्यारिणवेताळ ॥ घ्याध्यामूणूनीमारिती ॥ ५० ॥ गजतरा-
णेअश्वभारी ॥ मिसळूनिशस्त्रेहाणितीनिकरी ॥ खड्डपट्टीघाघेउनीकरी ॥ पर-
स्परंहाणिती ॥ ५१ ॥ रथियांप्रतीरथीमिसळती ॥ शस्त्रेघंउनीन्हावितीस्य्याती
॥ प्रेरणनिवारणकरूनिपुत्ती ॥ एकमेकांमारिती ॥ ५२ ॥ गजस्पर्धींचेमहावीर ॥
येरयेरांदादितिघोर ॥ सुईसपाडुनीचकनाचुर ॥ अपारकरितीबळिवंत ॥ ५३ ॥
ऐसेअपारहातांयुद्ध ॥ देवीकेंडातुंदुर्भीनाद ॥ म्हणतीअसुरातुजविनाद ॥ दा-
बूंआतांगविष्टा ॥ ५४ ॥ असुरमूणरिदशपाळा ॥ चोजकरूनीदारववीडोळां ॥
शिंशरभर्तूचीमंघमाळा ॥ रथापांकळजयापरी ॥ ५५ ॥ तेंसेनुमचेबोलफुक-
ट ॥ उगीचगप्यामांगतांचावद ॥ आतांमाझेबाणतेजिष्ठ ॥ शिष्टान्हावितीतु-
ह्याते ॥ ५६ ॥ ऐसेंबाळुनीगस्तसराणा ॥ वेगेंडुडाणसार्धागगना ॥ अंतरिहीं
राहुनीदेवसेना ॥ शरीअपारपाडिनी ॥ ५७ ॥ वातास्त्रेआणिपजन्यास्त्रे ॥ देवव-
र्षतीक्रोधेनिकुरे ॥ परासुरवपसरूनगजासुरे ॥ अपारगिळिनींतसयपी ॥ ५८ ॥
जोजीशस्त्रेसांदितीदेव ॥ नीतींअसुरेगिळिनींसर्व ॥ चकितहोउनीमुखवासव
॥ स्तब्धदृष्टीबिलोकी ॥ ५९ ॥ ह्यणबरेनदिसंकाहीं ॥ शस्त्रेअणुमात्रउरनीना-
हीं ॥ ऐसेंबोलतांअसुरमहीं ॥ एकाएकींउतरन्दा ॥ ६० ॥ हातींपंउनीप्रचंडगदा ॥
बिक्काभारीमिसळलायुद्धा ॥ पायदेस्यतांसकळविबुधां ॥ ढडबडझानींतेकाळीं
॥ ६१ ॥ भिदशांसहितभिदशोरवर ॥ वेगेंपावलांस्वर्गद्वार ॥ पाठीधांउनीगजासुर
॥ अमरपुरीपेतली ॥ ६२ ॥ समस्तदिक्कपाळांचींपुरे ॥ तींहीसमघपेतलीअसुरे ॥
देवसर्वधाकेथारें ॥ ब्रम्हालोकींपावले ॥ ६३ ॥ ब्रम्हालोकींयेदनिअसुर ॥ युद्धकले
परप्रदुर्धर ॥ पळंढागळेदेवमय ॥ देखूनीअसुरसुखमानी ॥ ६४ ॥ देवमणतीअ-
सोरविद्य ॥ देख्यारोपेनिबधपूर्ण ॥ ह्यणोनितयांतहर्षकच ॥ बोलतेज्ञाने-
सुरसकळ ॥ ६५ ॥ देख्यांमाजीफन्यतूंअसुर ॥ ग्रीपतेजेयतापरार ॥ काळपू-

तूचैमयअणुमात्रं ॥ दूतेन सेरजगीचरा ॥ ६६ ॥ बैलोक्यपंडपीऐसाहोडा ॥
 होणारकोणीनदिसेपुढां ॥ देवांमाजीथोरपवाडा ॥ स्वपराक्रमेगाजविला ॥
 ६७ ॥ कपराचरिऐसीस्तुती ॥ देवींकरितांअसुरकुमती ॥ खुणावर्मदावीहातीं
 परमचेष्टाकरूनिपां ॥ ६८ ॥ आपुल्याहातींआपुलेकर्ण ॥ धरूनिदावीतेव्हांखू
 णा ॥ आपुलेशिरींघालूमिजीवन ॥ मर्दनकरीस्वहस्ते ॥ ६९ ॥ पुनःस्वशिरकुटी-
 तहस्ते ॥ सूचनाकरीमृत्युसंकेते ॥ गजाचेशिरहोईलजघाते ॥ तयाकरेंमममृ-
 त्यु ॥ ७० ॥ आपुल्याहातेंधरिठाकर्ण ॥ तेथेऐसीजाणवीरवूण ॥ जयात्रीराग
 ज्याचेंबदना ॥ तोचिमृत्युआमुचा ॥ ७१ ॥ उदकघालुनीमार्दिलेंशिर ॥ कीगंडस्थ
 लींनसाहेमार ॥ शिरकुटिलेंकींमस्तकींभहार ॥ बैसतांमरणमजघडे ॥ ७२ ॥
 ऐसेंबिंदानपुढतपुढती ॥ दाबूनउतरलाअसुरक्षितीं ॥ इंद्रादिदेवचिंतावर्तीं ॥
 समग्रतेव्हांपडिपेले ॥ ७३ ॥ त्रिदशांसहितलोकपाळ ॥ विचारकरितीमनीं
 सकळ ॥ स्वकर्णधरूनिमस्तकप्रबळ ॥ धुतलेंकुदलेंअसुरानें ॥ ७४ ॥ याचेंका
 रणकायअसायें ॥ दैत्यवधार्थकायकरायें ॥ ऐसेंचिंतितांमगवासयें ॥ कायके
 लेंतेंऐंझिजे

णोनिसवेंपेडनिसुर ॥ यैकुंठधामापावला ॥ ७५ ॥ लक्ष्मीपतीसकरूनिनमन ॥
 बर्नलेंतेंकथिलेंजाण ॥ येरून्हाणेशिवाबांचुन ॥ परिहारनव्हेकल्यांतीं ॥ ७७ ॥
 विष्णुसहितत्रिदशेश्वर ॥ बेगींपावलाकैलासपुर ॥ शंकरचरणनिमस्कार ॥
 समस्तसुरपालिती ॥ ७८ ॥ म्हणतीजयजयपार्वतीधरा ॥ त्रैलोक्यपाळकाशिं
 बरा ॥ गजासुरानेंसमस्तभमरां ॥ परमसंकटींपाडिलें ॥ ७९ ॥ स्वबाहुबळेंपृथ्वी
 तळ ॥ असुरेंअत्यंतगांजिलेंसकळ ॥ झणूनिपुढात्रिदशपाळ ॥ सनसहीतधा
 बिजला ॥ ८० ॥ पराजयकरूनिअसुरें ॥ सेरवींघेतलींदिक्पालपुरें ॥ चेष्टाकरू
 नीआपुल्याकरें ॥ स्वकर्णतेव्हांधरिथेले ॥ ८१ ॥ शिरींउदकघालुनीत्वरें ॥ मर्द
 नकेलेआपुल्याकरें ॥ कुचेष्टाकरूनीगजासुरें ॥ उपहासिलेंदेयांतें ॥ ८२ ॥ दे
 वांवीसंपतीहरूनिसकळ ॥ मगनागबिलात्रिदशपाळ ॥ झणोनिस्वामीचें
 चरणयुगुल ॥ आश्रयकरूनीभाषिलें ॥ ८३ ॥ तरीआतांआपुल्याप्रतां ॥ मस
 अहोईपार्वतीकांता ॥ असुरवधुनीआम्हांसमस्तां ॥ सुखदेईकरूणाब्धे ॥ ८४ ॥

गणेशचतुर्थीकथा.

(१५७)

देवचनेऐकतांकानी ॥ कृपेनेंद्रयलाशरूपाणी ॥ म्हणेचिंतानकरावीमनी ॥
होणारतेकथितोऐका ॥ ८५ ॥ पार्वतीउदरीविष्णुअवतार ॥ पेशोनिपेगेपपील
असुर ॥ बचनऐकतांअमरेश्वर ॥ परमसंतोषपावला ॥ ८६ ॥ जयजयकारस्तुती
स्तपनी ॥ पुनःअर्चिलाशरूपाणी ॥ गंधपुष्पास्ततादिकांनीं ॥ परमादरेंतोषवि-
ला ॥ ८७ ॥ मगदेवकार्यधरूनिमनीं ॥ पार्वतीसहितवनोपवनीं ॥ क्रीडाकरितां
शिवकामिनी ॥ सगर्भझालीआदिशक्ती ॥ ८८ ॥ दिवसेंदिवसबादगर्भ ॥ जैसें-
स्तेजेडवरिलेंनभा ॥ पूणोंदकेंसरलेकुंभ ॥ तैसेंस्वयंपरुपदिसे ॥ ८९ ॥ नयमास
भरतांपुण्यदिवसीं ॥ गजाननजन्मलाति येच्याकुशी ॥ जैसापोंर्णिमेसउगवला
शशी ॥ षोडशकळासंपुक्त ॥ ९० ॥ गजबन्धविशाळभाळ ॥ तंबोदरगोजिरेगा-
ल ॥ सतेजसुकुमारभक्तपाळ ॥ चतुर्भुजचपळांग ॥ ९१ ॥ परमगोजिरेगाण-
माण ॥ सुतंबबाहुसुंदरजाण ॥ मातादेखतांसुहास्पवदन ॥ अतिप्रीतीनेंकुर-
वाळी ॥ ९२ ॥ पुचलाभहांतेकाळीं ॥ सकळमिळालीसुरमंडळी ॥ तेव्हांदुंदुभींची
अंतराळीं ॥ ध्वनीझालीत्रेलोक्यभरी ॥ ९३ ॥ विमानारूढहांअनिसर्व ॥ पुष्प
पौष्पकरितीदेव ॥ यक्षकिन्नरगणगंधर्व ॥ नृत्यकरितीरंतोषें ॥ ९४ ॥ ऋषीब्रा-
म्हणसिद्धपुरुष ॥ अपारकुरितीबंदपोष ॥ मुनीमानवमानितीहर्ष ॥ सुखसंतो-
षसुरवरां ॥ ९५ ॥ हृदिआकुंकुममुवासिनी ॥ वृजितांगलीअपारधरणी ॥ स्व-
कळनद्यांचेंआरक्तपाणी ॥ कुंकुमपुक्तदिसताहे ॥ ९६ ॥ गजाननाचाजन्मकाळ
॥ होतांविघ्नांसींसुरलापळ ॥ म्हणनिदाईदिशानिमळ ॥ सोज्वळझाग्याशुभ
चिन्ही ॥ ९७ ॥ अमृतरश्मीप्रभाकर ॥ पीतप्रभेनेंसरलेअंबर ॥ अप्सरागणांचे
सकळभार ॥ नृत्यकरितीनिशिदिनीं ॥ ९८ ॥ अग्नीजळतांझालाशांत ॥ अमृत
स्वरोहिणीकांत ॥ त्रिनाकींचजनममस्त ॥ स्मरणकरितीप्रीतीनें ॥ ९९ ॥ ते-
व्हांपुत्रमुखपाहेशिव ॥ हर्षेनाचतीसकळदेव ॥ ब्रम्हाआदिकरूनिं सर्व ॥ ना-
तकर्मआरंभिती ॥ १०० ॥ पुण्याहवाचनशिबपावती ॥ बैसोनिजातककुरि-
तीप्रीतीं ॥ ब्राम्हणांलागींबहुसंपत्ती ॥ तेव्हांशंभूनेंवारिली ॥ १०१ ॥ द्वादश-
दिनीनामकरण ॥ करिताझालाभालोचन ॥ ब्राम्हणांलागींतेव्हांधन ॥ संख्ये
विरहितवारिलें ॥ १०२ ॥ अश्विनगोदानेंअळंकारयुक्त ॥ ब्राम्हणांलागींरंकरदेत ॥ १०३ ॥

पट्टणं प्रमदेत् ॥ याचक इच्छेनेवांसीये ॥ १॥ नन्दनर्तकां पाठयणी ॥ अपारदेन
 श्रद्धयाणी ॥ सोहृदाकस्तुनि आपुल्यासदनी ॥ तालन करीबाचाचें ॥ ४॥ दिव
 से दिवस झाला थोर ॥ नृत्यगायनीं परमचतुरा ॥ चवदा विद्यांचें माहेर ॥ चवसष्ट
 कळा लाधल्या ॥ ५॥ जातकर्मादिसंस्कार ॥ सर्वसंपादी मृडानी वर ॥ उपनय
 नानंतर थोर ॥ विवाहकर्म आरंभिलें ॥ ६॥ ब्रम्हयाच्या कन्यागुणीं ॥ अष्टसि
 द्दीशु भक्तक्षणीं ॥ गजाननातें पदराणी ॥ करिता झाला प्रीतीनें ॥ ७॥ पहिली
 सिद्धी सिद्धिदायक ॥ दुसरी बुद्धी बुद्धिप्रेरक ॥ तिसरी अणिमा लक्ष्मीकारक ॥
 चवथी महिमा जाणजे ॥ ८॥ पांचवी गरिमानिधी सुंदरी ॥ सहावी लघिमानिज-
 नोवरी ॥ सातवी ईशित्वनिर्धारिणी ॥ आठवी शित्वगुणवधू ॥ ९॥ ऐशा आठम-
 ह्म सिद्धी ॥ गजाननातें देउनी विधी ॥ विवाह साहित्य यथाविधी ॥ करिता झा-
 ला आदरें ॥ १०॥ सकळ मित्रबून अमरपाळ ॥ गजाननातें पाठवी मूळ ॥ बाजं
 बांवा ध्वनी प्रबळ ॥ चतुरंग दळा समवेत ॥ ११॥ मूळ येतां कैलासपुरीं ॥ शिवा
 सीं भेटले अत्यादरीं ॥ सर्वे वन्हाडी शंकरगौरी ॥ घेऊनि वरानिघाले ॥ १२॥ निर्वि
 घार्थगणेश पूजन ॥ करावें म्हणूनी बोलती जन ॥ सकळ विघ्नांचा समुदाय पूर्ण
 ॥ सर्वदानाशी गणपती ॥ १३॥ तो विषये मुरख्य वर ॥ म्हणूनि विघ्नें पळती दूर ॥
 यरा सहित श्रीशंकर ॥ ब्रम्हलोकीं पातला ॥ १४॥ ब्रम्हयाने अत्यादरें ॥ वरपूजि
 ला सर्वोपचारें ॥ शंकरगौरी सहित सारे ॥ चंदनपूजनीं तोषविले ॥ १५॥ मूष
 कारूढलंबोदर ॥ भोंवते वन्हाडी समस्त अमर ॥ वाद्यघोषें मंडप द्वार ॥ परम-
 कौतुकें पावले ॥ १६॥ वधुरांतें मंगळ स्थान ॥ घालूनि केव्हे हरिद्रालेपन ॥ बो-
 हीं मंडपीं अमरगण ॥ सदासेवे तिष्ठती ॥ १७॥ रोही मंडपीं देवक प्रतिष्ठा ॥ होम
 दिथला हव्यवादा ॥ द्रव्यदक्षिणा हिजवरिषां ॥ अपार वांढिली विधीनें ॥ १८॥
 लघ्नसमय लक्षुनि मूळ ॥ वेगें पातले अमरपाळ ॥ बाजं बांवा ध्वनी प्रबळ ॥
 मंगल कारक बाजतसे ॥ १९॥ अष्टसिद्धी जेथें वधू ॥ नवरागणपती प्रतापसिं
 धू ॥ तेथील महिमा वर्णितां वेदू ॥ स्तब्ध होय सर्वदा ॥ २०॥ ब्रम्हा आशिषी शं-
 कर ॥ उभयपक्षीं मुखाधुर ॥ भिदशां सहित प्रमदेश्वर ॥ साहित्य करिती सर्वदा
 ॥ २१॥ सूर्यसाधी लघ्नपटिका ॥ असतादाक्षी नगनाळिका ॥ रमासाक्षी विष्णु

गणेशचतुर्थीकथा.

(१५६)

स्वर्नायिका ॥ अस्य वाणेंकरिती प्रीतीनें ॥ २१ ॥ शान्तिस्मादया उभयनी ॥
जेथें तेथें प्रत्यक्ष सुवासिनी ॥ चरि वेद सवें पेउनी ॥ लग्न लायिनी आवडीनें ॥ २३ ॥
तेथील महिमा वर्णितों देख ॥ स्वस्थ होय सहस्रमुख ॥ चिरकाळ समग्र करि
तां लेख ॥ शाहाणी नव्हे शारदा ॥ २४ ॥ म्हणूनिये रें संसे परीती ॥ यथार्थ व-
र्णितो ऐकि जेथोती ॥ वरासनीं श्रीगणपती ॥ वरुणाभरणें पूजिला ॥ २५ ॥
अमर म्हणती ऐका सकळ ॥ आधीं पूजा वाज्रावनी ॥ पाठीं गौरांगुण बेल्हा
ळ ॥ समय वन्हाडी पूजावे ॥ २६ ॥ वराचा वरिष्ठ जो अग्रगणी ॥ तो स्कंद पूजावा
बहुसन्मानी ॥ ऐसें बोलतां अमरगणी ॥ हांसें आसें विधीनें ॥ २७ ॥ झणो पा-
तलें बहुत संकट ॥ कैसे निपूजूं मीनी न कंठ ॥ अगुण अरूप सवें लक्ष ॥ विषयें
संतुष्ट तो नव्हे ॥ २८ ॥ भाल तोच न दिगंबर ॥ गळां रुद्ध ती पन्नगहार ॥ विषय-
पूजें विशंभर ॥ तृप्त नव्हे कल्यांती ॥ २९ ॥ ब्रम्हाविचारी आपुने चिती ॥ कैसे नि-
पूजूं पार्वती पती ॥ कवणें पदार्थाची प्रीती ॥ तेचि अर्पुनि स्वयें ॥ ३० ॥ सांगो तो
राआणूनि तेन्हां ॥ पुढें वेदीविद शंसमघवा ॥ सकळ म्हणती श्रीशंभवा ॥ परम
प्रीती यथाची ॥ ३१ ॥ चतुर्मुख कमळासन ॥ पंचपुरवार्चे करी पूजन ॥ वराचा व-
रिष्ठ पडानन ॥ तोही पूजिला प्रीतीनें ॥ ३२ ॥ सलज्ज वन्हाडी हांसती सकळ ॥ म्ह-
णती वरवामि नानामेळ ॥ मुख्य न वरा तो दो दिव ॥ एक दंत गज वदन ॥ ३३ ॥
मुख्य पूजक चतुर्गन ॥ पंचमुख तो श्रीभगवान ॥ वराचा वरिष्ठ आगळा जाण ॥
सहामुखेंत याति ॥ ३४ ॥ सांगो तो राआणूनि प्रीती ॥ येथें अर्चिगो पार्वती पती ॥
एका आगळे एक दिसती ॥ म्हणोनि हांसती सुर सकळ ॥ ३५ ॥ नाना विनोदक
रिती सुंदर ॥ परंतु कोपे मृडानी वर ॥ अनंत जाणुनी सर्वेश्वर ॥ कोतुक मानी सर्व
वें ॥ ३६ ॥ हास्य विनोद नाना रीती ॥ सकळ सुरवर तेन्हां करिती ॥ सावित्री धे-
उनी भादिशक्ती ॥ जगन्माता पूजिती ॥ ३७ ॥ वस्त्राभरणें सांगो पचारी ॥
परम संतुष्ट झाली गौरी ॥ महोत्साहें मंगळ गजरी ॥ बधू गृही पातले ॥ ३८ ॥ य-
थोपचारें बधू पूजन ॥ वेणें अर्पितें कळपदान ॥ सधुपर्का विसंघादन ॥ लग्न ला-
वितो आवडी ॥ ३९ ॥ ब्रम्हा करी कन्यादान ॥ विधी विधानें हो महवन ॥ करुनि
वेणें गजानन ॥ सांगो प्रीती प्रीतीनें ॥ ४० ॥ चतुर्थ दिवशीं करुनि सोडे ॥

बन्हाहीनिघालेबाडेकोडें ॥ कैलासपुरायेअनिनिधुडें ॥ संग्रामसंकेतेंपाडि
 लें ॥४१॥ गजासुरबहुप्रचंड ॥ म्हणूनिनिघालावक्रतुंड ॥ संग्रामसामुग्रीअ
 तिविनुड ॥ सिद्धकेलीतयानें ॥४२॥ गजस्कंधीसेनापती ॥ स्कंदबैसुनीचालि
 लासुमती ॥ शंकरगणनानारीती ॥ सिद्धझालेसंग्रामा ॥४३॥ वृषभारूढ
 भाललोचन ॥ सर्वेअपारचालिलेगण ॥ वृषकावरीगजानन ॥ बैसोनसत्वर-
 चारिल्ला ॥४४॥ वेगेंगेकित्यासंकेतभेरी ॥ कालुकर्णेरणमोहरी ॥ सिंहनाद
 करुनिबीरी ॥ मृत्युलोकीपातळे ॥४५॥ येअनिगजासुराचेंनगर ॥ परमावेशें
 वेदितीसुर ॥ नानायंत्रांचेअपारमार ॥ करितेझालेशिवगण ॥४६॥ देवोक्त
 र्बऐकूनिकानी ॥ गजासुरदचकलामनी ॥ सैनिकांतेंसक्रोधवचनी ॥ अति
 सत्वरपाचारी ॥४७॥ म्हणेसकळपेअनिसुर ॥ वळेवेदिलेंआपुलेंनगर ॥ नरी
 सेनाआपुलीसमग्र ॥ सिद्धकराअतिवेगें ॥४८॥ आमात्यमंत्रीसेनालोक ॥
 सिद्धझालेभारसकळिक ॥ शास्त्रास्त्रेंसींरथनायक ॥ वेगेंबाहेरनिघाले ॥४९॥
 शंरभभेरीमृदंगदोल ॥ कालुकर्णेवाजतीप्रबळ ॥ प्रळयकाळीक्षोभलाकाळ ॥
 तैसेवीरचवताळती ॥५०॥ म्हणेदेवीयेकाळी ॥ परमावेशेंमांडिलीकळी ॥
 शास्त्रास्त्रेंसींमहावळी ॥ युद्धकंदनामिसळले ॥५१॥ अश्वभारीअश्वभार ॥
 मिसळूनिशस्त्रेवर्षतीथोर ॥ वर्षाकाळींशाशीदिनकर ॥ मेघडंबरेंलोपती ॥५२॥
 तैसीवीरांच्याशरसंधानी ॥ देखेनेनेलोपलीअवनी ॥ रथींचेवीरभस्मनिग
 नी ॥ शास्त्रेवर्षतीअपार ॥५३॥ गजस्कंधीचेमहावळी ॥ रणींकरितीपरमधु-
 माळी ॥ येरयेरांहृदयकमळी ॥ घायहाणितीचपळत्वे ॥५४॥ ऐसेंदेवोनीसे
 नापती ॥ स्कंदवेगेंलोहलापुडती ॥ दैत्यदळींभद्रजाती ॥ एकाएकींमिसळला ॥
 ५५॥ रथपदातीअश्वस्वार ॥ शास्त्रेवर्षूनीकेलेचूर ॥ गजस्कंधीचेमहावीर ॥
 संख्याविरहितपाडिले ॥५६॥ आमात्यादिसेनापती ॥ असुरदळींचेभद्र-
 जाती ॥ स्कंदावरीआपुलेशक्ती ॥ परमावेशेंलोहले ॥५७॥ महाकूरराक्षस
 गण ॥ गगनींभरूनीमारितीबाण ॥ हेदेखोनिशिवनंदन ॥ कृतांताऐसारख-
 वळता ॥५८॥ रथासहितसूर्यमंडळी ॥ जाअनिअसुरचक्रन्यहाळी ॥ शक्तिभ
 स्त्रेंतयेवेळी ॥ रजनीचरविंधिले ॥५९॥ अपारशक्तीहोअनिप्रकर ॥ राक्षस

गणेशचतुर्थीकथा.

(१६९)

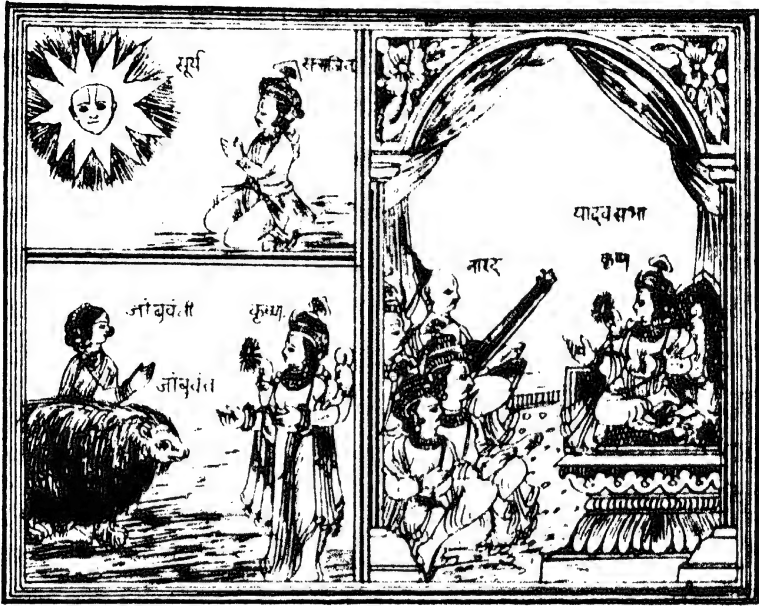
शोधुनीफोडितीपोट ॥ कटीहृदयलक्ष्मिकंड ॥ शक्तीझोबतीसवाणे ॥ १६० ॥
सुंदरस्त्रियादेखूनिसकळ ॥ मोहपावतेराक्षसदळ ॥ कित्येकराक्षसहोड
निबिकळ ॥ धरातळीपडिपेले ॥ ६१ ॥ मोहेंफ्रंशहोडनिमना ॥ अपारपड-
लीअसुरसेना ॥ हेंदेखूनिराक्षसराणा ॥ परमावेशेंधाविन्नला ॥ ६२ ॥ त
ळीउतरूनीसमस्तअसुर ॥ करितेझालेअपारमार ॥ स्मर्यतोपूनिसमस्त
अंबर ॥ शस्त्रींबुजोनीसांडिलें ॥ ६३ ॥ शक्तीवरीमहाशक्ती ॥ गजासुरें
सोडिलीनिगुती ॥ तेणेंदेवांचासेनापती ॥ भयेंमानसींदचकला ॥ ६४ ॥
मगधरातळीपेंडनितेणें ॥ युद्धमांडिलेंबहुसत्राणें ॥ असुरसेनाअपारबा
णें ॥ स्कंदेंतेन्हांपाडिली ॥ ६५ ॥ हेंदेखोनिगजासुर ॥ हातींघेउनीदिष्य-
तोमर ॥ स्कंदसेनावहुअपार ॥ पाडिताझालातेक्षणीं ॥ ६६ ॥ संकरदेखो
नीषडानन ॥ वर्षताझालाअपारबाण ॥ वदनपसरुनीअसुरेंजाण ॥ सम-
ग्रबाणगिळियेले ॥ ६७ ॥ देवसेनाथांग्योर ॥ मुस्वींधानुनीरगडीअसुर ॥
विरथकरुनीशिवज्येष्ठकुमर ॥ रणसोडुनीपळविला ॥ ६८ ॥ हेंदेखूनिमात
लोचन ॥ वर्षताझालाअपारबाण ॥ वदनपसरुनीअसुरेंजाण ॥ समस्तबा
णगिळियेले ॥ ६९ ॥ देवसेनावहुजर्जर ॥ असुरेंकळीतेंअपार ॥ हेंदेखोनि
लंबोदर ॥ परमावेशेंधाविन्नला ॥ ७० ॥ म्हणअसुरापसरुनिबदन ॥ तुघां
गिळिलेसमग्रबाण ॥ नरीआतांअर्धक्षण ॥ नलगतांतुजबधीन ॥ ७१ ॥ चं
डकोदंडघेडनिहातीं ॥ सज्जकरुनीलोहनाक्षितीं ॥ मूषकारूदभद्रजाती
बाणींविंधीलाघवें ॥ ७२ ॥ वदनकमळींभगतांबाण ॥ बुजुनिंगेलेंसमग्रव-
दनु ॥ महानाटकीगजानन ॥ अपारबाणवर्षला ॥ ७३ ॥ स्मंदेखोनिगजासुर
॥ कोदंडघेउनीलाबिनशर ॥ एकसोडितांशतसहस्र ॥ अपारबाणनिपार
॥ ७४ ॥ गजाननलायचीथोर ॥ समंत्रवीजेंसोडितशर ॥ बाणेंजाउनीसार
थीयर ॥ वारूसहितउडविला ॥ ७५ ॥ चारवारुआणिसारथी ॥ बाणलाग
तांपडिलेक्षितीं ॥ नूनरर्थीबेंसूनिकुमती ॥ अपारबाणसोडीपें ॥ ७६ ॥ बा
णापाठीसोडितांबाण ॥ धरासहितझांकिनेनयन ॥ निवारणकरीतोगजा
नन ॥ परीतेबाणनारोपतीं ॥ ७७ ॥ मूषकाअंगींभरलेशर ॥ तेणेंदचकला

लंबोदर ॥ गिरगिरीयेडनीधरणीवर, एकाएकीआदळला ॥ ७८ ॥ सेनासमु-
 दायआदिलासकळ ॥ देवसेन्यासींसुल्लापळ ॥ सायबहोडनीपाहेकपिल ॥
 तंवसेनासमग्रपळाली ॥ ७९ ॥ ऐसेंदेखोनिगणाधिपती ॥ परशुअंकुशघे
 ऊनिहारी ॥ एकाएकीअसुराप्रती ॥ घायमारिलासत्राणें ॥ १८० ॥ चारीवा
 रूआणिसारथी ॥ घायासरिसेपाडिलेक्षित्विं ॥ असुरदेखुनीअघस्तिपुरती
 ॥ मळयुद्धासींमिसळला ॥ ८१ ॥ गुडघेआणिकोंपर ॥ मस्तकथडकाहाणि
 तांअसुर ॥ शुंडादंडेंलंबोदर ॥ असुरेंकटियेधरियेला ॥ ८२ ॥ ऐसेंदेखूनिग-
 जानन ॥ उभयहस्तीअसुरकर्ण ॥ धरूनिशिरीचांदेदीप्यमान ॥ मुकुटसत्रा
 णेंउडवितसे ॥ ८३ ॥ परशुअंकुशउभयधारी ॥ असुरताडुनीपाडिलामहीं ॥
 मस्तकफुटतांअपारपाहीं ॥ अशकूयमीभडभडां ॥ ८४ ॥ पूर्वसंकेतेअसुर-
 गण ॥ गणपतीहस्तेपावळामरण ॥ विमानारूदशचीचारमण ॥ दुंदुभीना
 दगाजवी ॥ ८५ ॥ पुष्पवर्षावकरितीसुर ॥ विजयीझालागौरीकुमर ॥ गजासु
 राचासैन्यभार ॥ समग्रआदिलातेसमयीं ॥ ८६ ॥ शक्रपक्षांभाद्रपदमासीं ॥
 अरुणोदयींचतुर्थीदिवसीं ॥ असुरवधिलाम्हणोनितयासीं ॥ सुरवरपूजि
 तीप्रीतीनें ॥ ८७ ॥ आणितेयांलागीदेऊनिवर ॥ स्वस्थळाप्रतीस्थापितेसुर
 स्रुणीअद्यापीनारीनर ॥ वरदचतुर्थीकरिताती ॥ ८८ ॥ आणितयेकाक्षीलं-
 बोदर ॥ सुरवरांचेमनोरथसुंदर ॥ सिद्धीसनेईम्हणोनिसमग्र ॥ सिद्धिविना
 यकम्हणतीनया ॥ ८९ ॥ सूतम्हणेहोक्रपिजक ॥ हेसिद्धिविनायकआख्या
 न ॥ रुष्णासांगेयुधिष्ठिराकारण ॥ ब्रम्हासांगेनारदासीं ॥ १९० ॥ ऐसीही-
 सिद्धिविनायककथा ॥ भक्तियुक्तकरूनिचित्ता ॥ ब्राम्हणमुखेंश्रवणक
 रितां ॥ दग्धहोतीसर्वपापें ॥ ९१ ॥ आणिसर्वमनोरथहोतीपूर्ण ॥ दारिद्र्या-
 दिदुःस्वेनधाधितीजाण ॥ प्राणियुद्धीविवादींविजयपूर्ण ॥ प्रासहोयसर्वदा
 ॥ ९२ ॥ पुत्रपौत्रधान्यसंपत्ती ॥ कथाश्रवणेंप्रासहोती ॥ आणिसिद्धिविना
 यकप्रासेंनिश्चिती ॥ स्वर्गप्राप्तीअंतीहोय ॥ ९३ ॥ नेमिषारण्यांएवंप्रकारें
 ॥ विनायककथाप्रेमभरें ॥ शौनकादिकांसींअत्यादरें ॥ सूतकृषीसांगत
 ॥ ९४ ॥ तीचहीसिद्धिविनायककथा ॥ भविष्यपद्यपुराणोक्ता ॥ महाशश्रु

स्यमंतकोपाख्यान.

(१६३)

भाषींझालीसमासा ॥ गणपतीच्याप्रसादे ॥ १९५ ॥ इतिश्रीसिद्धिविना
यककथासमामा ॥ ॥ श्रीसांबसदागितार्पणमस्तु ॥ ॥ धं ॥ ॥

अथस्यमंतकोपाख्यानप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ जोलावण्यामृतसागर ॥ सगुण
लीलाविग्रहीधद्वर ॥ मुकुटीतेजझळकेअपार ॥ शशिमित्रझांकोळती
॥ १ ॥ दिक्चक्राचियेयदनी ॥ तेनेजनमायेगगनी ॥ मकराकारभरणी ॥
दिव्यकुंडलेंतछपती ॥ २ ॥ कीर्तिअनंततेजाचेउमाळे ॥ कींप्रक्यासीनेंउघडिने
डोळे ॥ कींअनंतबाळसूर्यउगवळे ॥ प्रकाशलेंस्वरूपतेमें ॥ ३ ॥ मेरूपावारीं
सुंदर ॥ बाहेमुवर्णनदीचापूर ॥ तैसाटिळकमनोहर ॥ विशावभांवींझळक
तसे ॥ ४ ॥ चंदमचर्चितश्यामकांती ॥ सुवासेंभस्तीद्वारावती ॥ जनघाणदे
यतानाचती ॥ निजानेंदेकरुनियां ॥ ५ ॥ मुक्ताफळांच्यारुळतीमाळा ॥ तेजे
झांफतीचेंद्रकळा ॥ कीर्तीअनंतब्रह्मांडेंगळां ॥ मौक्तिकरूपेंडोळती ॥ ६ ॥ ऐसा
हारकेसमुरहर ॥ रुक्मिणीमनचकोरचंद्र ॥ कींतोस्यानंदामृतसागर ॥ मंकी

रत्नांगीभवतरता ॥ ७ ॥ आतां ऐकानयाचें चरित्र ॥ झालें रुक्मिणीचें स्वयं
 र ॥ विजयी हो उनीट्टी धरा ॥ दारावतिये पातला ॥ ८ ॥ यावरीयादवसत्राजि
 त ॥ परमअनुष्ठानीशुचिभंत ॥ प्रसन्नकेलानेणें आदित्य ॥ बहुततपकरू
 नियां ॥ ९ ॥ मुख्यदेवतसूर्यनारायण ॥ सूर्यानुष्ठानें श्रेष्ठब्राम्हण ॥ वरकडै
 बतें कल्पितपूर्ण ॥ चंडकिरणप्रत्यक्ष ॥ १० ॥ सूर्यमंडळविलोकुन ॥ नित्यनक
 रितीजेकांनमन ॥ तंअभागीपरमअज्ञान ॥ अत्याधुषीजाणावे ॥ ११ ॥ व्यास
 बात्मीकादिभूषीसकळ ॥ वर्णितीअद्भुतसूर्यमंडळ ॥ सूर्यउपासकसदासु-
 शील ॥ यमकाळचंदीतया ॥ १२ ॥ असौसत्राजितासींसूर्यनारायण ॥ तपां
 तींझालाहोप्रसन्न ॥ म्हणेइच्छितमागवरदान ॥ मगकायवचनबोलेतो ॥ १३
 ॥ म्हणेदर्शनपूर्णमनोरथ ॥ एकोनिसंतोषलाआदित्य ॥ मगस्यमंतकमणीअ-
 द्भुत ॥ मसाददेतसत्राजिता ॥ १४ ॥ नित्यप्रसवेअष्टभारसुवर्ण ॥ सूर्यसमप्र-
 भापरिपूर्ण ॥ व्याधीसर्पव्याघ्रअवर्षण ॥ देशांतुनीदूरजाय ॥ १५ ॥ तोमणी
 घेउल्लखित ॥ नगरासिआलासत्राजित ॥ गजरेमहोत्साहकरित ॥ स्वगृहा-
 तेंप्रवेशला ॥ १६ ॥ तोएकेदिवसींसत्राजित ॥ गळांघालोनीस्यमंत ॥ निजभा-
 रेंसींत्वरित ॥ दारावतीयेपातला ॥ १७ ॥ दुरूनदेखतांनृपवर ॥ म्हणतीउतरला
 दिनकर ॥ देखेंगांजिलें म्हणोनिसत्तर ॥ शरणआलाहरीतें ॥ १८ ॥ हरीससांग
 तीसेवकजन ॥ भेरीसआलासहस्रकिरण ॥ मगबोलेबसुदेवनंदन ॥ सत्राजित
 येतसे ॥ १९ ॥ ऐसेंबोलेतोबैकुंठनाथ ॥ तोअकस्मातआलासत्राजित ॥ मानदेउ
 नियांबहुत ॥ सभेमाजीबैसविला ॥ २० ॥ स्यमंतकमणीदेखोन ॥ तटस्थझाले
 सभाजन ॥ तोनारदमुनीउठोन ॥ कृष्णकर्णीलागला ॥ २१ ॥ म्हणेहास्यमंत
 कमणी ॥ तुमचेकंठीअसावाचक्रपाणी ॥ याचेंतेजकौस्तुभाहुनी ॥ विशेषम-
 जवाटतसे ॥ २२ ॥ हरीम्हणेकैसायेईलहाता ॥ येरूम्हणेमीमागतोंसत्राजि-
 ता ॥ मगबोलेपद्मजातपिता ॥ मणीसर्वथानेदीतो ॥ २३ ॥ मगम्हणेनारदमुनी ॥
 तुमच्याचघरायेईलमणी ॥ यावरीब्रम्हनंदननेचक्षुणीं ॥ सत्राजिताजवळी
 आला ॥ २४ ॥ म्हणेधन्यधन्यतुंसत्राजित ॥ सुप्रसन्नझालाआदित्य ॥ या
 स्यमंतकमण्याचेंतेजअद्भुत ॥ ऐसीवस्तूतुजदीधळी ॥ २५ ॥ ऐसाहामणीसुसु-

स्यमंतकोपारख्यान.

(१६५)

ण॥जरीकरिसीरुष्णार्पण॥तरीत्रिभुवनीकीर्तीपूर्ण॥तुझीरापावसावेत
॥२६॥ऐकतांऐसेवेचन॥सत्राजितझालाक्रोधापमान॥म्हणेतुमंच्यासमेधा
जपासून॥नयेउंआम्हीसर्वथा॥२७॥रुष्णागोरक्षकगोरसचोर॥महाक्ष
टीअकर्मिजार॥हाचकाचमणीलेणार॥झालाथोरअवध्यांत॥२८॥ऐसेबोलू
निकोधेंउठिला॥स्वभारेंसींगारागेल्या॥मणीनेउनीदेव्हारीदेव्हिला॥मगपूजि
लायथासांग॥२९॥तोंधाकुरारापाचासहोदर॥प्रसेननामेमहावीर॥तेणें
स्वकंगीतोमणीसुंदर॥एकेदिवसींपातला॥३०॥सवेंपेउनीचतुरंगदळ॥मृग
येसींप्रसेनगेल्यातत्काळ॥तोंएकमृगदेखतांचपळ॥तयामार्गेधाविन्नला॥
३१॥दळभारदूरीराहिला॥प्रसेनघोरकांतारीप्रवेशला॥परीस्यमंतकतेजा
गळा॥गळांझळकेधांवतां॥३२॥असंभाल्यतेजदेखोन॥गिरिकंदरीनूनउठी-
लापंचानन॥भयानकहाकदेउन॥प्रसेनावरीपडियेला॥३३॥अश्यासहित
प्रसेनामारून॥सिंहचाडिलांमणीघेउन॥तोंजांबुवंतहिंडनयिपिन॥त्याच
पंधेंयेतसे॥३४॥देखांनिमण्याचेंतेज॥वेगेंधाविन्नलाक्रक्षराज॥एक्याचमु-
ष्टिघातेंसहज॥सिंहमारुनीटाकिला॥३५॥बाहानरकांवीरीसगणित॥त्यां-
चानृपएकजांबुवंत॥जेणेंमेरूवरूनीउडीअकस्मान॥पृथ्वीवरीघातली॥३६॥
॥तेवेळींसूर्यस्थींचंचक्र॥मांडीसअगरुनेंअणुमात्र॥जोब्रम्हयात्ताअवनारा॥रा
मकार्यासात्यझाला॥३७॥श्रीरामाचंपरमर्षीतिपात्र॥राघवपडिघडिपुसेत्या
सिचिचार॥जोबहुकाळाचावृद्धमाचार॥परमचतुरपंडितजां॥३८॥पूर्वींश्री-
रामरावणामारून॥अयोध्यसआलेपरतोन॥अकरासहस्रवेंपूर्ण॥राज्य
केळेरघुवीरें॥३९॥एकेदिवसींप्रयोध्यानाथ॥सवेंबेसलाअसनांसमर्थ॥तों
करजोडोनीजांबुवंत॥विनवीतश्रीरामाते॥४०॥रावणकुंभकर्णतुम्हींविधिने
॥बहुतराक्षसआम्हींमदिते॥परीमजसींमत्तुयुद्धासींमिसळने॥ऐसेवीरनेसें
पां॥४१॥मगबोलेजनकजावर॥तुजसींभिडेऐसावीर॥कोणबिसतोसाचार
॥सांगेंमजसर्वज्ञा॥४२॥जांबुवंतम्हणेकोंसल्यात्मजा॥तुजवीणवीरनदिसे
दुजा॥तुजसींझुजवेंऐसामाझा॥मनोरथपूर्णअसे॥४३॥एकोनिहांसिभ
लाश्रीराम॥गोडीबोलिलासीउत्तम॥परीरुष्णावतसींहावेम॥पूर्णकरीन

जाणपां ॥ ४४ ॥ स्थयंतकमण्याचेकाजे ॥ तुम्ही आम्ही भिडूं सहजे ॥ त्यावरी
मगर पुराजे ॥ अवतार आपुला संपविला ॥ ४५ ॥ मग पाताळ विचरी जाबुवंत
॥ बहुत वेळ काळक्रमित ॥ सहज बाहेर आला अकस्मात ॥ तंव तो मणी सांपडला
॥ ४६ ॥ सिंहावलोकनें करून ॥ पहा मागील अनुसंधान ॥ जाबुवंत पंचाननामा
रून ॥ मणी घेऊन गेला तो ॥ ४७ ॥ प्रवेशला विचरा मीतरी ॥ मणी बांधिला पा
ळयावरी ॥ जाबुवंतीनामें कुमरी ॥ बहु आवडे पितयाते ॥ ४८ ॥ इतका रूतांत ब
र्तला ॥ परी आळची हरीवर आला ॥ म्हणती प्रसेन कृष्णो मारिला ॥ मणी नेला
चोरूली ॥ ४९ ॥ लोकापवाद बोलती जनीं ॥ त्यागती एक एकचे कणीं ॥ कृष्णें
ऐसी करून ये करणी ॥ मण्यासाठीं सर्वथा ॥ ५० ॥ सत्राजित पाठवी सांगून ॥
मणी नेला आमुचा बंधू मारून ॥ कृष्णासीं सांगती सेवक जन ॥ वर्तमान जे झाले
॥ ५१ ॥ मग म्हणें वनमाळी ॥ हाडागला गला यादव कुळीं ॥ तो धुवोनियांत
लाळीं ॥ शुद्ध करायाला गेल ॥ ५२ ॥ सर्वे घेउनी यादव भार ॥ चतुर्गदळ समग्र ॥
शोधावया रुक्मिणीवर ॥ अरण्यामाजी चालिला ॥ ५३ ॥ जो ये कुंठीचा सुकु-
मार ॥ तो शोधित बहु कांतार ॥ तोंदे रिवले प्रसेनाचें कलेवर ॥ विदारून पाडि-
ले ॥ ५४ ॥ मग पाहिलें गोपाळें ॥ तोंउमटलीं सिंहाचीं पाउले ॥ मग ते सेच लोक-
चालिले ॥ तों सिंहाचेंदे रिवले प्रेतवाटे ॥ ५५ ॥ तेथून उमटलीं रिसाचीं पाउले ॥
मग ते सेच पुढें चालिले ॥ तों घोर विवर देखिलें ॥ लोकथोकर ते ते येची ॥ ५६ ॥ वि-
वर दिसे भयानक ॥ सकळां म्हणे द्वारकानाथक ॥ तुम्ही द्वारकेसीं जायें सकळि-
क ॥ सैन्य घेउनी माघारे ॥ ५७ ॥ मणी यावीण अवधारा ॥ मी सर्वथानये द्वारका
पुरा ॥ अद्वाबिसावे दिवसीं माघारा ॥ येईन सत्य जाणिजे ॥ ५८ ॥ द्वारकेसलो
क आले समस्त ॥ अवधें नगर चिंताकांत ॥ सत्राजिता सशापित ॥ आळघात-
ला म्हणूनियां ॥ ५९ ॥ रुक्मिणी होउनी व्रतस्थ ॥ देवीचें आराधन करी नित्य ॥ क्षे-
में पावा द्वारकानाथ ॥ याच स्वार्थें करूनियां ॥ ६० ॥ असो इकडे विवरांत ॥ प्रवेश
ला कमलाद्वरांत ॥ कृष्ण प्रभेनें विवर उजळत ॥ अंधार तेथें कैचा हो ॥ ६१ ॥ विव-
र रुक्मिलें गोपाळें ॥ तों कृष्णपतीचें नगर देखिलें ॥ पर्वताकाररी सबै सडे ॥ महा-
द्वार रक्षित ॥ ६२ ॥ हातीं धरूनी जपमाळ ॥ अवचेराम उपासक निर्मळ ॥ रावसा

स्यमंतकोपारख्यान.

(१६७)

रणसर्वकाष्ठ ॥ करितीनेत्रलाबूनियां ॥ ६३ ॥ नगरभोगनीमगंजपोवरी ॥ त्या
हीवरीलिहिल्यारामनामावरी ॥ असोतोनाटकीवनमाडी ॥ गुप्तरूपेआंतगेला
॥ ६४ ॥ जांबुवंताचेनिजमंदिरिं ॥ कमलदलाक्षतोकंसारी ॥ प्रवेशलातोपास
खावरी ॥ मणीबांधिलादेखतसे ॥ ६५ ॥ तंवत्याजांबुवंताच्याअंगना ॥ दृष्टीदे-
खतीजगन्मोहना ॥ म्हणतीपाचिपासुंदरपणा ॥ मदनउणावाटतसे ॥ ६६ ॥ दि-
व्यमुगुरकणीकुंडले ॥ आकर्णपर्यंतनेत्रोत्पले ॥ सगुणरूपसांचले ॥ बदनसु-
हास्यउदार ॥ ६७ ॥ चतुर्भुजतमालनील ॥ गळांबैजयंतीदेनडोल ॥ पीतवसन
वेन्हाळ ॥ कटींमेखळाशोभतसे ॥ ६८ ॥ मदनमनोहरसांचळा ॥ अकस्मातको-
ठेनिआला ॥ एकलाजसांडोनतेवेळां ॥ श्रीरंगारसीबोलत ॥ ६९ ॥ त्रैलोक्यपुं-
दरामनमोहना ॥ कामलांगाराजीवनयना ॥ तुजविन्दोकितांआमुच्यानयना ॥
समाधानजाहले ॥ ७० ॥ जीचंकुशीसिद्धीमूर्तिउपजली ॥ धन्यपन्यंततुझीमाउ-
ली ॥ जंतुझेपारीवैसली ॥ कितीतपंतपत्नीनकचेकीं ॥ ७१ ॥ निदितआहेजोंजां
बुधंत ॥ तोंतूंचेथुनीजाईत्वगिता ॥ हाजागाआनियानिश्चिंत ॥ तुजग्रासीलसग-
ळार्च ॥ ७२ ॥ जातुजदीधनेंजीवदाना ॥ वेगींजाईप्रापुन्यास्थाना ॥ वाटपाहत
असेलतुझीलनना ॥ कंठीमाणधरूनियां ॥ ७३ ॥ मगबोलेदारकाविहारी ॥
मीजन्मापामुनीत्रमूर्तारि ॥ राणीमज्जर्मांमीतीधरी ॥ परीमीउदाससर्वदा ॥ ७४
॥ मीसर्वोचाआदिकतां ॥ मजनाहीमातापिता ॥ मीमायाचक्रापरता ॥ सगुण
झालोंमत्तान्दार्गी ॥ ७५ ॥ त्यालखावरीबांधिलामणी ॥ तोमजदालजरीसो-
डुनी ॥ तरीमीउगाचजाईनयेथुनी ॥ नकरींकरणीविपरीत ॥ ७६ ॥ मगम्हणतीरे
चतुरा ॥ सागोर्धेतोवरचित्सुकुमारा ॥ जोचेवभालानाहीमहावीरा ॥ जांबुवं-
तासींजाणपां ॥ ७७ ॥ मगहासांनियांजगजेठा ॥ दृष्टातलीमाळगांठी ॥ पी-
तांबराचेपदबोरी ॥ स्तोत्रीउचलोनीमाघारे ॥ ७८ ॥ मगबोलेसुजापिरोन ॥ बा-
चाबळगर्वसर्वहरीन ॥ म्हणोनिवांकीसहितदृढचरण ॥ धरणीवरीआपरीपें
॥ ७९ ॥ तोंजागाजालाजांबुवंत ॥ नेत्रउषडोवीकोधेपाहात ॥ तोंवीरदेखिलाअ-
द्भुत ॥ मगपुसततयासीं ॥ ८० ॥ तूंकोणाचारेकोण ॥ हरीम्हणेमणीआणिठा
चोळत ॥ तुजशिखाकरावयांपूर्ण ॥ विखरामाजीउतरलों ॥ ८१ ॥ जाबुधंतम्हणे

तुजशिखाकरीन ॥ हरीम्हणेकायव्यर्थबोलून ॥ ऐसेंऐकतांचिवचन ॥ महा
 वीरलोडला ॥ ८२ ॥ बापभक्तवत्सलभगवंत ॥ निजभक्तासींझोंबीधेत ॥ जां
 बुवंताचेमनोरथ ॥ पूर्णकरायपापातला ॥ ८३ ॥ पिळितीएकमेकांचेहात ॥ ह
 दयातृदयआदळत ॥ सवेचिदेतीमुष्टिघात ॥ यर्मकळालक्ष्मियां ॥ ८४ ॥ एकमे-
 कांसचरणींधरूती ॥ दूरभिरकावितीभवंडूनी ॥ जेसेमेरुमांदारदोन्ही ॥ एकेवा
 रींमिळाले ॥ ८५ ॥ कींविष्णुआणिशंकर ॥ कींरोहिणीवर आणिमित्र ॥ कीं-
 रामआणिभार्गववीर ॥ परस्परेंपुढकरिती ॥ ८६ ॥ कींसूर्यसुतआणिशक्र-
 कुमर ॥ पूर्वींमह्युपुढकरितीथोर ॥ तेसेजांबुवंतआणियदुवीर ॥ पुढाळागीं
 मिसळले ॥ ८७ ॥ अद्वाविसदिवसअहोरात्र ॥ दोघेपुढकरितीमहावीर ॥ जांबु
 वंताचेंशरीर ॥ झालेंचूरपुढकरितां ॥ ८८ ॥ सत्वहीनदेहहोउनी ॥ मूर्छागत
 पडलाधरणीं ॥ कृष्णवक्षस्थळींबेंसूनी ॥ म्हणेमणीदेईवेगें ॥ ८९ ॥ जांबुवंत
 म्हणेहाकोणवीर ॥ प्रचंडपुरुषार्थीदिसेथोर ॥ म्हणूनउधडूनियांनेत्र ॥ चिलो
 कीतकृष्णमुख ॥ ९० ॥ तोंस्वेदबिंदुयबयबलेभाळा ॥ तेणेंकस्तूरिमळवरपि
 जला ॥ आंगींचाचंदनपुसला ॥ तुळसीवनमाळासुकल्याहो ॥ ९१ ॥ जांबुवंत
 करीरामेंस्मरण ॥ म्हणेदेहांतआत्माकींमजलागुन ॥ आठविलेंरघुपतीचें-
 ध्यान ॥ धनुष्यबाणासमवेत ॥ ९२ ॥ कृष्णविचारोमानसीं ॥ रामरूपधरावें
 षासमयासीं ॥ ऐसेंइच्छितांतेजोराशी ॥ रामझालाश्रीकृष्ण ॥ ९३ ॥ सुहा
 स्यवदनराजीवनयन ॥ हातींविराजेचापबाण ॥ जांबुवंतेतेंदेखूम ॥ सावधहो-
 उनीचरणधरीले ॥ ९४ ॥ नयनींदेरवतांसीतापती ॥ तत्काळशरीरींभरलीश-
 क्ती ॥ सवेचिअवलोकूनपाहेमूर्ती ॥ यारंवारसप्रेमें ॥ ९५ ॥ श्रीरामरूपदेख
 तांरुष्टीं ॥ ब्रम्हानंदेंभरलीसृष्टी ॥ मगरामम्हणेएकगोष्टी ॥ जांबुवंताऐक-
 पां ॥ ९६ ॥ रामअवतारींपुढवरदान ॥ तेंपाकडेकींतुजलागुन ॥ ऐसेंबोलोनी
 जगजीवन ॥ जांबुवंतासींभेटला ॥ ९७ ॥ सद्बुद्धितझालाजांबुवंत ॥ म्हणेपुर
 लामनोरथ ॥ जोरामतोचीकृष्णनाथ ॥ अभेदरूपसंचरतें ॥ ९८ ॥ मगश्रीकृ-
 णासींआसनींबेंसवून ॥ षोडशोपचारेंकेलेंपूजन ॥ कृष्णेंसांगीतलेवर्तमान ॥
 स्वयंतकमपयान्वें ॥ ९९ ॥ जांबुवंतम्हणेयदुनायका ॥ याझीकन्याजांबुवंती

स्यमंतकोपारख्यान.

(१६९)

सुरेखा॥ हेअंगिकाशवीकंसांतका॥ बरीपणीआंदणदेईनयी॥ १००॥ कार्य
जाणोनीरुषीकेश॥ अवश्यम्हणेजांयुबंतास॥ तंवतोअत्यंतउनमदिस॥
उपतन्काळधरिपेलें॥ ११॥ जांबुयंतेंआपुलेयनचर॥ बन्हाडीमेळपिलेअपार॥
देखोनिफोटिकामसुंदर॥ वनचरंतदस्यपेंहोती॥ १२॥ उग्रघटिकाजबळआली
॥ धांवतीबन्हाडिणीआश्वत्थी॥ नबरीसहजदलाबिली॥ कृष्णासचर्चिलीउर
लीते॥ १३॥ आश्वत्थबन्हाडीमोठेमोठे॥ म्यासुरयस्नेयिशाळपोटे॥ अंघपाद-
धरितीनेटे॥ मंगळाष्टकेंपेंम्हणती॥ १४॥ ॐपुण्याहम्हणवून॥ दोघांलाविलें
ऐक्यलग्न॥ तोंनारदमुनीतेथेंयेउन॥ अकस्मातउभाराकला॥ १५॥ हांसेंआलें
नारदासी॥ ह्मणोउत्तमकेलेंरुषीकेशी॥ नबरीदेखतांमानसी॥ संतोषमजबा
दला॥ १६॥ तूंमदनमनोहरतमालनीळ॥ परीनबरीपाशीकेंसपुष्कळ॥ ऐसीहेपुढेंपे
अनिचेन्हाळ॥ कैसान्जिसीसांगपां॥ १७॥ हिचेंस्वरूपदेखोनी॥ मजउणीवाटे
रुक्मिणी॥ द्वारकेचेलोकपाहुनी॥ बहुतसंतोषीहोतीन॥ १८॥ बरेंआतांक्षणप
री॥ तुमचेंदळदीउरणेंपाहूनिनिर्धारि॥ मगमींजाईनद्वारकापुरी॥ लोकांला-
गींसांगावया॥ १९॥ तोंहजदीलाघूनिनमाची॥ काटीनबरीच्याआंगाचीम-
ळी॥ तूझीसामूहरीम्यांनाहीदेखिली॥ ऐसेंप्रसवलीकन्यास्त्व॥ ११०॥ मग-
हांसेचक्रपाणी॥ म्हणोबंसावेंक्षणपरीनारदमुनी॥ कृष्णेंतेव्हांहातींधरूनी॥
आपणाजवळीचैसविला॥ १११॥ हरीम्हणेकांहींगायन॥ करावेंआजिअसेसुदि
न॥ मंगळदायकपरमकन्याण॥ गाऊनिथवणतृसकरी॥ ११२॥ नेदीहरियचना
सिमाना॥ नारदासीचदलाअभिमान॥ म्हणोकोणापुढेंकरुंगायन॥ कोणसुजा
णयेथेंअसती॥ ११३॥ अभिमानजाणोनीमाधव॥ झाडावयानारदाचागर्व॥
कोतुकदाविलेंअपूर्व॥ एकारिसाबोलाविलें॥ ११४॥ विमणाचआश्वत्थयेउन॥
हरीपुढेंबैसेपद्मासनघालून॥ मगत्यासपुसेमगयान॥ कांहींगायनयेतेंकीं॥ ११५॥
तोम्हणेहरीतुझेदयेकरून॥ करीनमीआतांचिंगायन॥ म्हणोरीणानारदाचाएक
क्षण॥ मजपासीदेईजे॥ ११६॥ नारदम्हणेरोन्हीतंत॥ तोडूनटाकीलअकस्थान॥
हरीम्हणेतोसमस्त॥ कळाजाणतोगायनाच्या॥ ११७॥ मगदीणात्याचेहातींदी-
धत्ता॥ तेपेंस्तरांचाथारवैसविला॥ तेणेंचनारदाचागर्वहरला॥ म्हणोनबळबळ

येथेंअसे॥१८॥तेणेंसाहीरागछत्तीसभार्या॥चौसष्टीमूर्छनादावूनियां॥अने
 कउपरागाच्याक्रिया॥गाडून्यातेव्हांरीतीनें॥१९॥गीतप्रबंधांनृत्पकळा॥दा
 वूनितोषविलेंगोपाळा॥मगसाबडीनामेंतेवेळां॥हरीचीलीलाआरंभिली॥
 १२०॥साबडेंसमेमगायना॥तेथेंलुच्यलामनमोहन॥हरीडोलेआनंदेंकरून॥धां
 षोनिआलिंगनदेतया॥२१॥पगनारदेहीउठून॥बंदिलेआश्रिताचेचरण॥विरोन
 गेलेपाषाण॥त्याचेंकीर्तनऐकतां॥२२॥हरीम्हणेरेगुणवंता॥भागलासीपुरेक
 रींआतां॥तेणेंटाळपिणातत्काळदेवित्तरवानृता॥तोंशिळागोठल्यासर्वही॥
 २३॥वीणाटाळतेवेळां॥शिळेमार्जापेंगुंतला॥नारदकादाययागेला॥तंवतो
 सर्वथाननिघेची॥२४॥आश्र्वर्यझालेंसकळां॥म्हणतीगायनऐकतांविरल्याशि
 ळा॥मगनारदेगायनाच्याकळा॥नानारीतींदाविल्या॥२५॥परीशिळाकदांन
 विरती॥मगम्हणेजयजयथीपती॥तुझीअद्भुतकर्तव्यगती॥ब्रम्हादिकानेणवे
 ॥२६॥मगआणिकएकरीसबोलायून॥त्याच्यामुरवेंकरविलेंगायना॥तत्का
 ळशिळामेल्याविरून॥वीणाटाळकादिला॥२६॥आणिकएककेलेंअद्भुत॥
 जैसैरंभेचेंरूपविराजित॥त्याहूनीविशेषजांबुवंतीदिसत॥नारदविस्मितपा
 हातसे॥२७॥असोचारदिवसजाहलासोहळा॥मणीमगआंदणदीधला॥कृ
 ष्णजांबुवंतीघेउननिघाला॥वेगेंपरतलाद्वारकेसी॥२९॥आणिकअश्वग
 जरथ॥जांबुवंतआंदणदेत॥जांबुवंतीसहितकृष्णनाथ॥मिरवतआलाद्वार
 केसी॥१३०॥समेसिआणिलामणी॥दाविलासमस्तांलागुनी॥मगसत्राजि
 तासीबोलायुनी॥स्यमंतकहातीं दीधला॥३१॥परमलज्जितसत्राजित॥अ
 धोवदवरचार्दीपहात॥म्हणेरुसळाकींकृष्णनाथ॥मीनसताआळघातला॥
 ३२॥मजपरीरुसलाहृषीकेश॥मगमजकालत्रयींनाहींयश॥कायकरुंशेशिया
 स॥जगन्निवाससमजेकैसा॥३३॥म्हणेसत्यभामाआणिहामणी॥देउनसम
 जाबूंचक्रपाणी॥मगकृष्णापुढेंहातजोडुनी॥करीविनवणीसत्राजित॥१४॥मा
 झीसत्यभामासुंदरकन्या॥हेअंगिकारीजगज्जीवना॥कृष्णोभान्यकेलेंवचना
 ॥लघधरिलेंतत्काळ॥३५॥परमउत्साहेलावूनिलग्न॥सत्यभामाकेलीकृष्णा
 र्पणा॥वरीमणीदिधलाआंदण॥आणिबहुतधनगजरथ॥३६॥कृष्णाम्हणेसत्रा

स्यमंतकोपारव्यान.

(१७१)

जिता ॥ तुम्हींवेदनकरायाआतां ॥ आम्हीवरदचतुर्थीचाचंद्रअंचितां ॥ देखिता
 होनागोकुळीं ॥ ३७ ॥ गार्दयेउनयेतांदेख ॥ गोरुसिंसांचलेउदक ॥ त्यांतबिंबला-
 होनामृगांक ॥ तोम्यांदृष्टीदेखिता ॥ ३८ ॥ ह्मणोनिआलाहाआळ ॥ मगसत्रा-
 जितबोलेभूपाळ ॥ गणेशचतुर्थीचंद्रमंडळ ॥ कायनिमित्तनपहावें ॥ ३९ ॥ श्रीकृ-
 णाम्हणेकैलासीं ॥ प्रदोषकाळींशिवदर्शनासीं ॥ आपुलानेवहनीबैसोनीवेगे-
 सीं ॥ सुरांचेभारचालिले ॥ ४० ॥ इंद्रचंद्रवरुणकुबेर ॥ अष्टयसूगंधर्वकिन्नर ॥ सू-
 षकास्वदशिवपुत्र ॥ गजवदनचालिला ॥ ४१ ॥ शिवगिरिचिदतांझालीदारणी ॥
 गणेशपडिलाभूषकावरुनी ॥ मागुतीबैसलासांचरुनी ॥ तोंचंद्रगगनींहांसला
 ॥ ४२ ॥ तेंजाणोनीगजवदन ॥ शापदेईअतिदारुण ॥ जोतुझेंकरीलमुखाबलो-
 कन ॥ त्याबरीयेतीअपवाद ॥ ४३ ॥ ऐसेंचंद्रऐकिलें ॥ मुखआपुलेंआच्छादिलें ॥
 मगसकळदेवांनींप्रार्थिलें ॥ गजवदनासींतेवळे ॥ ४४ ॥ केलेदेवीबहुनस्तवन ॥
 तेणेंगणेशझालासुप्रसन्न ॥ देवम्हणतीचंद्राचेंशापमोचन ॥ करावेंजीकृपा
 कुवा ॥ ४५ ॥ मगचंद्राआणूनतेअवसरीं ॥ घातलागणपतीचेपायावरी ॥ म्हणो-
 माझेवरदचतुर्थीसनर्धारीं ॥ वदनयाचेंनपाहावें ॥ ४६ ॥ यरकदिवसअवधेमु-
 क्त ॥ परीयरदचतुर्थीसनपूहावानिश्चित ॥ सत्राजितासींम्हणेरुष्णानाय ॥ पू-
 र्वस्तांतऐसाअसे ॥ ४७ ॥ तोचंद्रगोकुळींपाहिला ॥ यालागींचधाआळआला
 ॥ मगहरीम्हणेभूपाळा ॥ गोरुगंकेऐकिले ॥ ४८ ॥ आम्हांससत्यभामेऐसेंदिधते
 रत्न ॥ इतुकेनआमचेंसमाधान ॥ हामणीजातुम्हीघेउन ॥ आग्रहेंश्रीकृष्णोदीध-
 ला ॥ ४९ ॥ मणीघेउनीसत्राजित ॥ आपुल्याघामासीपावलाचरित ॥ दिवसलोद
 लेबहुत ॥ तोंएकअनर्थजाहला ॥ ५० ॥ शतधन्वानामेंयादवजाण ॥ त्याससत्य
 भामाद्याबीलघकरून ॥ द्रापूवीनेमहोतातोसांडोन ॥ कन्यादीधलीश्रीकृष्णातें
 ॥ ५१ ॥ सत्यभामामाझीलतना ॥ तेकैसीदीधलीश्रीकृष्णा ॥ तोद्वेषमनींधरुनि
 जाणा ॥ शतधन्वापातला ॥ ५२ ॥ विश्वासोनिआलाधरांत ॥ तोंनिजलाहोतास
 त्राजित ॥ त्याचाशिरच्छेदकरूनित्वरित ॥ मणीघेउनपळाला ॥ ५३ ॥ हारकेषा
 जीअसेतोगुप्त ॥ तेंसत्यभामेसींझालेंश्रुत ॥ कींसत्राजितांचाकरुनिघात ॥ म-
 णीनेलाशतधन्वे ॥ ५४ ॥ तेवेळेपांडवांच्यासमाचारा ॥ रामकृष्णागेलेहोतेइत्तना

पुरा॥ मागेरुतांतझालातोसत्वरं॥ सत्यभामेसीकळतपें॥५५॥ शरीरटाकि
 लेंधरणीं॥ पितयाचेगुणआठवूनी॥ म्हणेसत्राजितातुजकोणेस्थानीं॥ घेऊ
 निषांभेइंआतां॥५६॥ बुडालेमाझेमाहेर॥ रुक्मिणीसकळतासमाचार॥ सत्य
 भामेच्यामंदिरासत्वर॥ जगन्मातापातली॥५७॥ देवकीवसुदेवउग्रसेन॥ करि
 तीबहुतसमाधान॥ मगतेसुखासनीं बैसोन॥ हस्तनापुराचातली॥५८॥ संगें
 घेतलीबहुतसेना॥ येउनभेटलीजगन्मोहना॥ सांगूनिसकळवर्तमाना॥ शो
 ककरीअद्भुत॥५९॥ शतधन्यानेंमारिलासत्राजित॥ ऐकोनिरामहरीझालेसं-
 तप्त॥ आलेद्वारकेसीसत्यभामेसहित॥ झालेंश्रुतशतधन्यातें॥६०॥ परमभ
 यभीतझालामनीं॥ अक्रूरत्वेयेथेंठेविलामणी॥ म्हणेस्यमंतककेबळतरणी॥
 नलपेकोठेंसर्वथा॥६१॥ अक्रूरानूं परमविश्वासी॥ म्हणोनिमणीठेवितोतुजपा-
 सीं॥ येरूम्हणेहेगोष्टीतृषीकेशीसी॥ कळल्याअनर्यहोईल॥६२॥ द्वारकेबा
 हेरशतधन्यापळता॥ तोंतुरंगीरामरुष्णबैसत॥ पूर्वसमुद्रापर्यंत॥ पळालेव्हें
 शतधन्या॥६३॥ मगधीरंगेंसुदर्शनटाकिलें॥ शतधन्याचेंशिरउडविलें॥ कलें
 वरसमुद्धतीरींपडलें॥ परीमणीनाहीत्याजवळी॥६४॥ परतोनिआलेद्वारकापुरा
 ॥ जगरींपिटिलाडांगोरा॥ कोणेंचोरासींदिधलाथारा॥ मणीसत्वरआणिजे॥
 ६५॥ तेअक्रूरेंऐकुनी॥ भयभीतझालामनीं॥ मणीआपुल्यासंगेंघेउनी॥ गेला
 पळोनीवाराणसी॥६६॥ हेरसांगतीचक्रपाणी॥ अक्रूरघेउनगेलामणी॥ परी
 निरपराधप्रक्तशिरोमणी॥ भयेंकरूनबाहेरगेला॥६७॥ मगबोलेयादवेइ॥ अ
 न्यापनसनांअणुमात्र॥ माझाप्राणसरवाअक्रूर॥ गेलानकळेकोणीकडे॥६८
 ॥ अक्रूरासारित्वेनिधान॥ जोसाल्विकआणिमेमळपूर्ण॥ मजनगमेत्यासरव-
 याधीण॥ जगज्जीवनबहुकष्टी॥६९॥ अक्रूराकारणेंथ्रीहरी॥ रात्रंदिवसचिंता
 करी॥ तोंह्वादशावर्षेंद्वारकेवरी॥ अवर्षणपडियेलें॥७०॥ बहुतकेलेमयल॥ प
 रीकदापीनवर्षेधन॥ तोंअंबरींदेववाणीबदेवचन॥ समस्तजनऐकती॥७१॥ अ
 क्रूरआहेबाराणशीनगरीं॥ तोजरीआणालद्वारकापुरीं॥ तरीजलदवर्षेनिषां
 रीं॥ निश्चयहाजाणिजे॥७२॥ तोंदूतमुखेंबार्ताआलीसयध॥ कींआनंदवनीं
 आहेअक्रूर॥ यणीसुवर्णमसवेअष्टभार॥ धर्मअपारकरीतसे॥७३॥ भाणी

स्यमंतकोपारव्यान.

(१७३)

रपीचेजेकांधार॥ अकूरेबांधिलेअतिसुप्रद॥ अद्यापीजनदेखतीस्पष्ट॥ अ-
कूरघाटनामत्याचें॥ ७४॥ मगश्रीकृष्णोउद्धवासीं॥ वेगोधाडिलेवाराणसीसीं
तोअकूरआलातापसी॥ कृष्णस्मरणीरतसदा॥ ७५॥ मगउद्धवेवर्तमानसां
गोन॥ आणितारयावरीबैसवून॥ भेटलेअकूरआणिकृष्ण॥ प्रेमेकस्तूनतेध
वां॥ ७६॥ अकूरेंहरीपुढेमणीसेवून॥ सांगीतलेसकळवर्तमान॥ हरीम्हणेम-
णीनव्हेहाअग्र॥ घेतलेप्राणबहुतांचे॥ ७७॥ दोनवेळांहामणी॥ आंढ्याझा
लाआम्हालागुनी॥ प्रसेनसत्राजितांसींमारूनी॥ आमुचेसदनींप्रवेशला
॥ ७८॥ जेथेंवसेघोरवस्त॥ तेथेंनप्रार्थितांघेतीअनर्थ॥ यालागींमुनीउपाधि
रहित॥ अरण्यांतवसतीहो॥ ७९॥ जवळीअसतांउपाधी॥ नसत्याचजडती
आधिष्याधी॥ यालागींविस्तृतिशुद्धी॥ हिंडतीउदासहोउनियां॥ ८०॥
असोपर्जन्यतेअवसरीं॥ अद्भुतवर्षलाद्वारकेवरी॥ भक्तमहिमाकंसारी॥ ना
नापरीवादवित॥ ८१॥ हेस्यमंतकहरणकथा॥ गातांअथवाश्रवणकरितां॥ ह
रेसकळसंकटचिंता॥ आवडीधरितांसप्रेमें॥ ८२॥ इतिस्यमंतकोपारव्यानंस
पूर्ण॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥ श्रीसांबसदाशिचार्पणमस्तु॥ ८३॥ ॥ ८४॥

अथऋषिपंचमीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमोजीविनायका ॥ सकळविधांच्यानायका ॥ तुज नम
 स्कार करितीं एका ॥ ग्रंथारंभींकविजन ॥ १ ॥ त्रिपुरासुराचेवधार्थ ॥ शिवेकै-
 लातुजप्रणिपात ॥ बळीसपाळावपापाताळांत ॥ धामनध्याताजाहला ॥ २ ॥
 सृष्टिकरितांकमलासन ॥ आरंभींकरीतुझेध्यान ॥ मस्तकीपृथ्वीधारणात्मागू-
 न ॥ शेषध्याताजाहलापै ॥ ३ ॥ सहिषासुराचेवधार्थपार्वती ॥ तुजध्यातीजा
 हलीनिश्चिती ॥ पुक्तीकारणेंसमस्ती ॥ सिद्धादिकींध्याइलें ॥ ४ ॥ जगताचेवि-
 जयात्मागुन ॥ मदनेकेलेतुझेध्यान ॥ त्यातुजसाष्टांगनमन ॥ माझेअसोसर्वदा
 ॥ ५ ॥ मजप्रज्ञादेऊनिउदार ॥ तुवांबोलवायेंऋषिपंचमीचरित्रा ॥ ऐसेंप्रार्थुनीवारंवा-
 र ॥ ग्रंथारंभकरीतसें ॥ ६ ॥ कोणेएकेअवसरीं ॥ सिताश्वनामकराजापरिकरीं
 ॥ अंजुलीकरुनीपुढारी ॥ ब्रम्हयाप्रतीपुसतसे ॥ ७ ॥ राजाम्हणेचतुरानना ॥
 देवदेवेशाकमलासना ॥ तुझियाप्रसादेकरुनीजाणा ॥ व्रतेबहुतश्रवणकेलीं ॥
 ८ ॥ आतांमजवरीअनुग्रहकरून ॥ व्रतसांगाजीपापनाशन ॥ जयाचेआचरणेंकरू-
 न ॥ सकलस्त्रिपापावनहोती ॥ ९ ॥ ऐसाप्रश्रवणकरून ॥ ब्रम्हाम्हणैराजाला-
 गुन ॥ तुवांएकाग्रकरूनमन ॥ करावेंश्रवणभक्तिभावे ॥ १० ॥ ऋषीपंचमीनाम-
 कव्रत ॥ सकळपापहरणींअतिविरव्यात ॥ जेनरयाचेंआचरणकरित ॥ तयांनर-
 कदर्शननव्हेची ॥ ११ ॥ ऐसायाव्रताचामहिमा ॥ उराणींअसेराजोत्तमा ॥ यावि-
 षयींइतिहासतुम्हां ॥ कथनकरितोंऐकपां ॥ १२ ॥ वैदर्भदेशींउत्तमब्राम्हण ॥ उ-
 त्तंकजयाचेंनामापिधान ॥ तयाचीभार्यासुशीलाजाण ॥ पातिव्रत्यपरायणहो-
 तीपै ॥ १३ ॥ तिपेसदोनअपत्येंअसती ॥ एकपुत्रआणिएककन्यानिश्चिती ॥ ज-
 यांचीलीलापाहूनचिती ॥ हर्षपावतीमातापितर ॥ १४ ॥ पुत्राचेंनांवसुविभूषण
 कुलामाजीपरमभूषण ॥ सांगपदक्रमवेदाध्ययन ॥ करविताझालापुढासीं ॥
 १५ ॥ आपुंत्याकुलासीसमान ॥ कुलीनसुजाणवरपोजून ॥ तयासीकरुनीक-
 न्यार्पण ॥ करीयथाविधीविवाह ॥ १६ ॥ विवाहझालियावरी ॥ तेकन्यादेववशे-
 झडुकरी ॥ वैधव्यातेंपावलीनिर्धारी ॥ पित्रिकरणीईश्वराची ॥ १७ ॥ निजपा-
 निव्रत्परस्त्री ॥ सुखेकालक्रमीपितृसदनीं ॥ तिचेचीवैधव्यदशाविलोकुनी ॥
 दुःखकरुस्तीमातापितरें ॥ १८ ॥ मगपुत्रातेंस्थापूनिसदनीं ॥ स्वयेंकन्येसहितजाती

ऋषिपंचमीकथा.

(१७५)

तपश्चर्येतागुनी ॥ गंगातीरींच्यावनीं येउनी ॥ पर्णशाळेमाजी राहती ॥ ११ ॥ त्या
गंगातीरींतो ब्राम्हण ॥ शिष्यास सांगे वेदाध्ययन ॥ कन्यामातापितरांची सेवा
जाणा ॥ भक्तिभावें करीतसे ॥ १२ ॥ ते कन्याकोणे एके दिनीं ॥ पित्याची सेवा करू
नी ॥ बहुपरिश्रान्त होउनी ॥ निशीथकालीं निद्रा करी ॥ १३ ॥ तंय अकस्मात ते भा
मिनी ॥ कृमिराशी झाली तत्क्षण ॥ जयांची संख्या करील कोणी ॥ ऐसा त्रि-
भुवनीं दिसेना ॥ १४ ॥ तंय तेथें शिष्य येती ॥ ते कन्याकीटक राशी झाली ऐसे दे
खती ॥ नम्र होउनी निश्चिती ॥ हातरी वरी स्थित असे ॥ १५ ॥ ऐसें देखोनी शिष्य
जन ॥ दुःखें सद्गुहोती तयांचे प्राण ॥ करुणास्वरें विलाप करून ॥ जननी प्रती-
निये दिती ॥ १६ ॥ शिष्य म्हणती ऐक माता ॥ कन्या कृमिराशी झाली आतां ॥
सुशिला असतां तव सुता ॥ कवण्यानिमित्ते तें न जाणों ॥ १७ ॥ ऐसें शिष्याचें वचन
॥ वज्रपातसमान ऐकून ॥ तीभ्रांत चित्त होउन ॥ कन्येस मी पपातली ॥ १८ ॥ कृमि
राशी झाली ऐसें मेळून ॥ दुःखीत होउनी करी रुदन ॥ निज वक्षस्थळ पिटोन ॥ अ
दृहास करीतसे ॥ १९ ॥ मूर्छित होउनी ते जननी ॥ भूमीचरी पडे तत्क्षण ॥ पुनः सा
वध होउनी ॥ उठोन कन्ये प्रती बिलो कितसे ॥ २० ॥ मग कन्येसि धरुनि उभयह
स्तांत ॥ पित्याजवळी नेली त्वरित ॥ स्वामी सांगानिश्चित ॥ इथेचें दुष्कृत केंचि अ
से ॥ २१ ॥ निशीथकालीं निद्रा होतां ॥ कृमिराशी झाली अपचित ॥ ऐसें वचन
कर्णी पडतां ॥ पिता तद्दुःखें पीरितसे ॥ २२ ॥ मग ऋषी होउनी ध्यानस्थ ॥ तिथे
चें पूर्वजन्मचेष्टित ॥ समाधीमाजी जाणून यथार्थ ॥ सांगतसे भार्ये प्रती ॥ २३ ॥
हे पूर्वी सातव्या जन्मी ॥ ब्राम्हणी असतां शत्रुधर्मी ॥ रजस्वला होउनी स्वधर्मी
भांडादिकांतें स्पर्श करी ॥ २४ ॥ ऐसें पातक करुनि जाण ॥ कालें करुनी पावली म
रण ॥ तयापापें करून ॥ कृमिराशी झाली असे ॥ २५ ॥ रजस्वलेचें किंत्पिष ॥ तो
असे इथेचें अंगी दोष ॥ तेणें करुनी विशेष ॥ पात करवाणी पैजाहली ॥ २६ ॥ रज
स्वलाचांडाची प्रथम दिनीं ॥ द्वितीय दिवसीं ब्रम्हघातिनी ॥ रजकी कल्मिळी गिस
न्यादिनीं ॥ चतुर्थ दिवसीं शत्रुहोय ॥ २७ ॥ तयें काली ते भामिनी ॥ सखीसंगें ब्र
त पाहिलें नयनीं ॥ परीतें ब्रत अवमानुनी ॥ पापजोडिलें पतनार्थ ॥ २८ ॥ दृष्टवत
भक्तावें हे बाळी ॥ निर्मळ हि जकुळी जन्मपावली ॥ व्रताचि ये अवज्ञेस मूर्खी ॥ कृ

मिराशीरूपझालीअसे॥३७॥ ऐसेइयेचेंपापाचरण॥ तेंतुजम्यांकेलेंकथन॥
 रजस्वलादोषजाण॥ समूखनाशासकारणअसे॥३८॥ ऐसेंऐकोनपतिब
 चन॥ सुशीलापुसेकरजोडून॥ व्रतावियादर्शनेंकहन॥ जन्मपावलीद्विज
 कुडीं॥३९॥ तुम्हासारिखेब्राम्हण॥ जयांच्यातेजेंचंडकिरण॥ प्रभाहीनहो
 उनीअनुदिन॥ अस्ताचलींगमनकरी॥४०॥ इयेनेंघृततिरस्कारिलें॥ त्यापापें
 शरीरकमीरूपजाहलें॥ ऐसेंआश्चर्यवर्तलें॥ तेंघृतमजउपदेशायें॥४१॥ ऐसें
 सुशीलेचेंवचन॥ ऐकोनिऋषीसांगेस्त्रियेलागुन॥ एकाग्रकरूनमन॥ श्रवण
 करींभक्तीनें॥४२॥ ऋषिपंचमीघृतवरिष्ठ॥ तेंकरावेंएकनिष्ठ॥ ज्याचियाआ
 चरणेंरजस्वलाकष्ट॥ पापरूपनिवर्तती॥४३॥ त्रिविधदुःखांतेंनिरसुनी॥ सौ
 भाग्यवतीभामिनी॥ कल्याणासंपदापावोनी॥ आपत्तीचानाशहोतसे॥४४॥
 ऐसेंऋषिपंचमीघृत॥ कन्याहस्तेंकरूनविधियुक्त॥ दोषमुक्तझालीखरित॥ व्र
 तप्रभावेकरूननियां॥४५॥ युधिष्ठिरपुसेकृष्णाप्रती॥ देवदेवेशायादबपती॥
 तुझियासुखापासोनिबहुती॥ व्रतेंमजश्रुतझालींयें॥४६॥ परीएकादेंपापना
 शक॥ व्रतसांगाजीसम्यक॥ ऐसारायाचाप्रभदेख॥ श्रवणकरूनबोलतसे
 ॥४७॥ श्रीकृष्णाम्हणेराजेन्द्रा॥ कथाश्रवणीअतिसुहा॥ तुझीभक्तिपाहूनिउ
 दारा॥ निजमनासीहर्षवादे॥४८॥ ऐकराजापापनाशक॥ व्रतसांगतोंऋषिपं
 चमीनामक॥ जेंकरितांसम्यक॥ स्त्रियापापमुक्तहोतीयें॥४९॥ युधिष्ठिरह
 णेपुरुषोत्तमा॥ कैसाअसेपंचमीमहिमा॥ तोमजसांगात्रिविक्रमा॥ ऋषिपं
 चमीनामकैसेंजाहलें॥५०॥ शास्त्रीपुराणींनिश्चित॥ पापेंकथिलीअसतीब
 हुत॥ ऋषिपंचमीदिवसींकरूनव्रत॥ कवण्यापापांतूनस्त्रियामुक्तहोती॥५१॥
 ऐसेंऐकोनीधर्माचेंवचन॥ श्रीकृष्णबोलेसुहास्यवदन॥ जीस्त्रीजाणूनकींअ
 जाणून॥ रजस्वलाभांडादिकांस्पर्शकरी॥५२॥ रजस्वलाअसतांनिधारीं॥
 गृहींराहूनिगृहकर्मकरी॥ महापापपावेतेनारी॥ रजोदोषेंकरूननियां॥५३॥
 चातुर्वर्णांपासून॥ रजस्वलेनेंदूरराह्येंअनुदिन॥ तथाचेंकारणकरींश्रवण॥
 रजस्वलासदायजायी॥५४॥ पूर्वींइंद्रवनासुर॥ पातूनपावेब्रम्हहत्याप्रख
 र॥ ब्रम्हहत्येनेंदूषितझालाइंद्र॥ ब्रम्हाप्रतीशरणरिये॥५५॥ आपुत्तिषा

ऋषिपंचमीकथा.

(१७७)

शुद्धीकरण॥ इंद्रपुसेकरजोडुन॥ चतुराननं एकाग्रकरूनिमन॥ ब्रम्हहृत्पेवे-
विभागचारकरी॥ ५६॥ भगतैचारविभागकल्मूनी॥ चतुराननटीकीचतुःस्था-
नीं॥ अग्नीचिपापहिल्यातीनशिखांलागुनी॥ एकभागटाकिला॥ ५७॥ नदी
चेप्रथमोदकींएक॥ भागटाकिलाअसेसम्यक॥ पर्वताप्रींघृक्षावरीदेव॥ नारी
चेरजस्थानींयोजिता॥ ५८॥ बेसाब्रम्हहृत्पेवाविभागझाला॥ त्याकारणेंदूषि-
तस्त्रीरजस्वला॥ चानुर्वर्णापासूनतिजला॥ अन्यगृहींरक्षाये॥ ५९॥ ऐसेंबि-
धीचेंअनुशासन॥ तुजम्यांसांगीतलेंसंपूर्ण॥ यत्नेंकरुनीअनुदिन॥ रजस्वला
स्पर्शपर्जावा॥ ६०॥ रजस्वलाचांडालीप्रथमदिनीं॥ ब्रम्हघातकीद्वितीयदिनीं
॥ रजकीजाणतृतीयदिनीं॥ चतुर्थदिवशींशुद्धजाण॥ ६१॥ भर्त्यांलागींचवये
दिनीं॥ शुद्धजाणतेभामिनी॥ दैवपितृकर्मांलागुनी॥ पांचव्यादिनींशुद्धजाण॥
६२॥ जाणूनअथवाअजाणून॥ रजस्वलासंपर्कघडेजाण॥ त्यादांषाचेक्षयाला
गुन॥ ऋषिपंचमीव्रतहेंआचरावें॥ ६३॥ सर्वपापशमनी॥ सर्वोपद्रवनाशिनी
॥ ऐसीऋषिपंचमीआहेमूणोनी॥ व्रतअवश्यकरावें॥ ६४॥ ब्राम्हणक्षत्रियबै-
श्यशूद्र॥ स्त्रियांनींव्रतकरावेंविशेषेंपरिकर॥ तेणेंपातकजायअघोर॥ रज-
स्वलासंपर्केंघडलेजे॥ ६५॥ ऐसाऋषिपंचमीचामहिमा॥ प्रख्यातअसेराजो-
त्तमा॥ पुराणींवरिणिलाअसेपरमा॥ एकाग्रमनेंश्रवणकरीं॥ ६६॥ श्रीकृष्णाम्ह-
णेधर्मासीं॥ येविषयींकथासांगतोतुजसीं॥ रजःसंपर्कपातकासीं॥ नाशीलऐ-
सीझालीअसे॥ ६७॥ पूर्वैकतयुगामाझारी॥ विदर्शनामकयोरनगरी॥ तेथें
श्येनजिन्नामराजारज्यकरी॥ चतुर्वर्णांचेंपालनकरूनिपां॥ ६८॥ तयाचेदेशीं
एकब्राम्हण॥ सुमित्रजयाचेंनामाभिधान॥ वेदवेदांगपरमनिपुण॥ सर्वप्राणि-
यांचाहितकर्ताअसे॥ ६९॥ कृषिकर्मकरीअनुदिनीं॥ आसक्तअसेकुटुंबपारु-
नीं॥ तयाचीभार्यापतिघताशिरोमणी॥ पतिसेवेसींतयर॥ ७०॥ जियेचेंनाम
जयत्रीविरच्यात॥ चाकरसुतज्जनअसतीबहुत॥ पर्जन्यकालहोतांप्राप्त॥ विं-
तानुरहोतसेमनीं॥ ७१॥ कृषिकर्मींबहुवस॥ आसक्तहोपतियेचेंमानस॥
ऐसीअसतांविशेष॥ नबलएकवर्तले॥ ७२॥ कोणेएकेअंबसरीं॥ रजस्वला
झालीतेनारी॥ रजस्वलाअसोननानायरी॥ गृहकार्येस्वयेंकरीतपें॥ ७३॥

उपयुक्तकथासंग्रह.

रजस्वलाझालियावरी ॥ भांडादिकांसींस्पर्शकरीतेनारी ॥ ऐसाबहुकाळ
 क्रमित्यावरी ॥ मृत्युपावलीतेकाबी ॥ ७४ ॥ तिचेचाभर्ताबोब्राम्हण ॥ तोही
 मृत्युपाबलाजाण ॥ ऐसेतेंदंपत्यकर्माधीन ॥ युधिष्ठिरावर्तत ॥ ७५ ॥ जय
 श्रीनामतपाचीमामिनी ॥ ऋतुसंपर्कदोषेंकरुनी ॥ श्वानघोनींतजन्मपावोनी
 शुनीहोईआपुल्याघरीं ॥ ७६ ॥ तिचेचासंपर्कदोषबहुत ॥ तथाचोगेंतोद्विज
 कष्टत ॥ दृष्टमाचाजन्मपावोनीतेथ ॥ कष्टपावेनानापरी ॥ ७७ ॥ ऐसींतींउभ
 पतांदंपती ॥ कर्माधीनहोउनीकष्टपावती ॥ तिर्यग्योनीतेंपावलीती ॥ ऋतु
 संपर्केंकरूनियां ॥ ७८ ॥ पूर्वजन्मांस्वधर्माचरण ॥ केलेमहणोनीपूर्वजातिस्मर
 ण ॥ ऐसींउभयतांतींअनुदिन ॥ कष्टेंकरूनिराहती ॥ ७९ ॥ पुत्रगृहीतेदंपती ॥
 पूर्वीचेंपातकस्मरोनिराहती ॥ सुमित्राचापुत्रसुमती ॥ पितृसेवेसींतत्परअसे
 ॥ ८० ॥ सुमतीजपाचेंनामाभिधान ॥ देवताअतिथीचेंकरीपूजन ॥ ऐसातोध
 र्मज्ञब्राम्हण ॥ स्वधर्माचरणींतत्परपें ॥ ८१ ॥ ऐसातोब्राम्हणवर्ततां ॥ पितृ-
 तिथीप्राप्तझालीतत्वातां ॥ भार्याचंदवतीसभिधअसतां ॥ तिचेमतीबोलतसे
 ॥ ८२ ॥ आजदिनींश्राद्धदिवस ॥ ममपित्याचाअसेबहुवस ॥ भोजनघालावया
 ब्राम्हणांस ॥ पाकसिद्धीत्वरीतकरावी ॥ ८३ ॥ ऐसीआज्ञासुमतीकरी ॥ तों
 चंदवतीपाकसिद्धीकरी ॥ तयेलागींपायसपात्रामाझारीं ॥ सपेंगरळसो-
 डियेले ॥ ८४ ॥ तंवअकस्माततेशुनी ॥ गरळापाहोनीभ्यालीमनीं ॥ ब्रम्हहत्या
 घडेलमहणोनी ॥ पाकभांडींस्पर्शलीपें ॥ ८५ ॥ द्विजभार्यातीभेंविलोकून ॥
 पाकभांडींविटाळलींजाणोन ॥ जळकेंकोलीतहातींघेउन ॥ तयेशनीसबहु
 नाडिले ॥ ८६ ॥ हस्तपादकटीकमर ॥ ताडनेंझालीतेशुनीजर्जर ॥ भांडादिक
 प्रक्षालुनीपरिकर ॥ पाकसिद्धीपुनश्चकेलीपें ॥ ८७ ॥ मगयथाविधीयाद्द
 केले ॥ ब्राम्हणांसींषड्रसभोजनवादिले ॥ बाहेरउच्छिष्टनाहींटाकिले ॥ उ
 च्छिष्टराकिलेंगर्तेमाजी ॥ ८८ ॥ तोपितृतृतीचादिवस ॥ परीउपवासघड
 लाशुनीस ॥ पुत्रेंयादूकेलेबहुवस ॥ निष्कळझालेंयुधिष्ठिरा ॥ ८९ ॥ निशी
 प्राप्तझालियावर ॥ तेशुनीअत्यंतक्षुधातुर ॥ गोशामाजीयेउनिसत्वर ॥ ब
 लिबर्दस्वप्नत्यासींबोलतसे ॥ ९० ॥ शुनीमहणेआजिदिवसभर ॥ झालेंअसे

ऋषिपंचमीकथा.

(१७९)

उपोषणनिश्चक्र ॥ परीमयपुत्रेप्रासमात्र ॥ अन्ननाहींदीधले ॥ ११ ॥ सुधेकं
निपीडित ॥ ममप्राणझालेकंठगत ॥ कायकरावेनेनाहींसुचत ॥ म्हणोनि-
लोळेभूमीचरी ॥ १२ ॥ ममपुत्रइतरदिनीं ॥ लेपतरीदेईमजलागुनी ॥ मज-
कारणेआजिदिनीं ॥ उच्छिष्टहीनाहीदीधले ॥ १३ ॥ क्षीरीमाजीपडिलेंसर्प
गळ ॥ पाहोनिझालेममप्राणव्याकुळ ॥ परतीलब्राम्हणसकळ ॥ म्हणोनि
पायसाम्यांस्पर्शकेला ॥ १४ ॥ तयेकाळींमातेबांधून ॥ केलेमजबहुतताडण
॥ तेणेंझालींसकळगात्रेभय ॥ कटीभयझालीअसे ॥ १५ ॥ मगतोवृषभभो-
लत ॥ स्त्रियेत्वांकेलेपापसंचित ॥ तेणेंकरुनीवृषभयोनींत ॥ ममजन्मजा-
हलेंअसे ॥ १५ ॥ कायकरूंमीझालेंभक्तिहीन ॥ पारवाहकअनुदिन ॥
पुत्राचियाक्षेत्रीजाण ॥ आजदिनींबहुतकष्टलो ॥ १७ ॥ मीबुभुक्षितअसतां
सकळदिनीं ॥ पुत्रेंमममुखबांधूनी ॥ ताडिलेंकशाघातेंकरुनी ॥ वृथाआद्धके-
लेपुत्रें ॥ १८ ॥ मातापित्रांकष्टवुनी ॥ आद्धकरीप्रीतीलागुनी ॥ परीनेव्यर्थ-
होउनी ॥ पितरबुभुक्षितराहतीपें ॥ १९ ॥ श्रीकृष्णधर्मासीसांगत ॥ ऐसीतीं
उभयदंपतीबोलत ॥ तंवतेथेंपुत्रआलाअकस्मात ॥ उभयसंवादश्रवणकेला
॥ १०० ॥ वृषभआणितेशुनी ॥ आपुलींअसतीजनकजननी ॥ ऐसेंसुमतीपुत्रें
जाणुनी ॥ रात्रींउभयतांसीभोजनअर्पिलें ॥ ११ ॥ ऐसीमातापित्यांचीअवस्था
पाहुनी ॥ सुमतीझालादुःखितमनीं ॥ कोण्याकर्येनीचयोनी ॥ पितरांप्रास-
झालीअसे ॥ १२ ॥ केसेंकरावेंकोठेंजावें ॥ जनासींमुखकेवींदाखवावें ॥ कोण्या
महंतासींसावधानपुसावें ॥ जेणेंमातापितरमुक्तहोतीपें ॥ १३ ॥ ऐसेंचिंतूनिपां
सनीं ॥ निजकांतेलाठेवूनिसदनीं ॥ सुमतीब्राम्हणतेचक्षणीं ॥ घोरवनींप्रवे-
शला ॥ १४ ॥ तेथेंसप्तऋषींचेआश्रम ॥ बिलोकिताझालातोपरम ॥ श्वापदेंसो-
डोनीस्वधर्म ॥ तेथेंशांतवर्तती ॥ १५ ॥ धेनुच्याघादिकएकेठायीं ॥ वर्ततीपरी
बैरनाहीं ॥ हंसकारंडवपक्षीसर्वही ॥ शब्दकरितीमधुरस्वरें ॥ १६ ॥ मुनीशिष्य
मिळोनिसकळ ॥ वेदघोषकरितीसबळ ॥ पुष्पेंतुलसीबिल्वकमळ ॥ आणूनि
देतीऋषींसीं ॥ १७ ॥ सुमतीब्राम्हणतेथेंयेऊन ॥ साष्टांगकरूंनिघानमन ॥ सांग
ताझालावर्तमान ॥ सप्तऋषींसींतेधवां ॥ १८ ॥ सुमतीम्हणेऋषींलागून ॥ म

धरितोमीजाण॥ तोसांगावांरुपाकरून॥ ऐसेम्हणोनीप्रयकरी॥ ९॥
 समपितावृषभयोनीत॥ जन्मपाचलाअसेनिश्चित॥ तैसीचमाताविरच्यत
 ॥ शुनीयोनीमार्जीजन्मलीपें॥ १०॥ ऐसीअवस्थाकायकारण॥ प्राप्तझाली
 उभयतांलागून॥ तेंमजसांगातुम्हींकरुणाघन॥ जेणेंपितरमुक्तीपावती
 ॥ ११॥ श्रीकृष्णाम्हणेनृपती॥ ऐसेंबोलुनीतोसुमती॥ मातापित्यांसागीनि-
 श्चितीं॥ दुःस्वीहोईयांरवार॥ १२॥ मगतयाचेंवचनएकोन॥ सर्वतपोनामक
 षीसर्वज्ञ॥ सुमतीप्रतीबोलेवचन॥ जेणेंपितरांमुक्तिहोई॥ १३॥ ऋषीम्हणे
 सुमतीब्राम्हणा॥ श्रवणकर्मीमाझियावचना॥ तवमातापूर्वजन्मीजाणा॥ र-
 जस्वलागृहींझालीअसे॥ १४॥ तथेकालींरजस्वलाअसोन॥ घरांतकेलासंपर्क
 अनुदिन॥ तेणेंपातकेंकरून॥ शुनीयोनीतेंपावलीपें॥ १५॥ तिथेच्यास्पर्शदोषें
 करून॥ तवपिताहिजाहलावृषभमहान॥ ह्यामातापित्यांचेमुक्तीकारणें॥
 ऋषिपंचमीव्रतआचरावें॥ १६॥ द्वेयिपेंद्रासुमती॥ भार्येसहितऋषिपूजोनि
 निश्चिती॥ व्रतआचरायेंनिगुनी॥ समवर्षेंपर्यंत॥ १७॥ अंतीउद्यापनकरावें॥
 बित्ताशक्यविशेषेंवजावें॥ ऐसेंव्रतकरितांभावें॥ ऋतुसंपर्कदोषजातसे॥ ८॥ शब्द
 शाकांचाआहार॥ तैसेचश्यामाकनीवार॥ अथवाकंदमूलफलनीर॥ पक्षार्थी
 नियमेंकरुनिषां॥ ९॥ जेहलकशेत्यन्न॥ तेंकदापिकरूनपेसक्षण॥ इतरजेनिप
 मफेलेकथन॥ तेहीसर्वपाळावे॥ १२०॥ भाद्रपदमासप्राप्तझालियावरी॥ तयाचे
 शुक्लपक्षामाझारी॥ पंचमीदिवसींपरिकरी॥ अपामार्गकाष्ठेंदंतशह्मीकी-
 जे॥ २१॥ वनस्पतिप्रार्थनामंत्रः॥ ॥ आयुर्बलंयशोवर्चः प्रजाःपशुवसूनिच॥
 ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांचत्वन्मोदेहिवनस्पते॥ १॥ ॥ ऐसियामंत्रेंकरून॥ वनस्पतीसीं
 प्रार्थून॥ मगकरावेंदंतधावन॥ सुखदुर्गंधीनाशार्थ॥ २२॥ दंतधावनमंत्रः॥
 सुखदुर्गंधिनाशापरदानांचविशुद्धये॥ र्छविनायचगान्नाणांकुर्वंहंदंतधावनं॥ १॥
 ऐसियामंत्रेंकरून॥ सम्यक्दंतधावनकरून॥ मगमृत्तिकास्नानआचरून॥ म-
 लनाशकस्नानकरावें॥ २३॥ तिलआणिआमलक॥ तयांचावांटूनिकरावाकल्क
 ॥ तोलाधुनीकेशासींसम्यक॥ स्नानपूर्वककेशशह्मकरावे॥ २४॥ मगनूतनश-
 ह्मस्त्राचेंपरिधान॥ करावेंव्रतालागून॥ मनाचेंस्थैर्यकरून॥ नित्यकर्मैआ-

ऋषिपंचमीकथा.

(१८१)

चरावीं ॥२५॥ अभिहोत्रालेमाजीजाण ॥ करावेंससऋषींचेंस्थापन ॥ आवा
हनादिपूजासंपूर्ण ॥ भक्तिभावेकरावी ॥२६॥ पंचामृतस्साचेंस्नान ॥ यथा-
धिकारकीजेमंत्रेकरून ॥ कापूरअगरुचंदन ॥ सुगंधिद्रव्येंअर्पावीं ॥२७॥ नाना
विधसुगंधसुमनें ॥ संपादूनपूजेकारणें ॥ गंधपुष्पदीपवस्त्राच्छादनें ॥ उपवीत
सहितदेईजे ॥२८॥ ऐसीयथाविधीपूजासारून ॥ नैवेद्यद्यावाप्रीतींकरून ॥ मंत्रपु-
ष्पांतअर्चन ॥ झालियावरीफलअर्घ्यद्यावे ॥२९॥ अरुंधतीसहितऋषींसीं ॥ ऐसें
पूजावेंभावेसीं ॥ म्हणोनिसांगेसुमतीपासीं ॥ सर्वतपोनामकऋषीतो ॥१३०॥
आतांससऋषीकोणतेतेऐक ॥ कश्यपअत्रिभरद्वाजदेव ॥ विश्वामित्रगौतम-
सम्यक ॥ जमदग्निवसिष्ठऐसेसातही ॥३१॥ आठवीयसिष्ठपत्नीअरुंधती ॥ जी-
चीसार्ध्वांमाजीअसेख्याती ॥ ऐसेंजाणावेंतुवांसुमती ॥ म्हणोनिसांगतीऋषि-
जन ॥३२॥ एवंससऋषींचेंपूजन ॥ तुवांकरावेंपितरांलागुन ॥ तेणेंहोईलपापद-
हन ॥ आतांपूजामंत्रअवणकर ॥३३॥ ॥ **पूजामंत्रः** ॥ ॥ कश्यपोत्रिभरद्वा-
जोविश्वामित्रोयगौतमः ॥ जमदग्निर्वसिष्ठश्चसार्ध्वांचैवाप्यरुंधती ॥१॥ ऐ-
सियामंत्रेंकरून ॥ पूजनकरावेंसायधानमन ॥ ऋषिपंचमीचियावनेंकरून ॥ ऋ-
तुसंपर्कदोषनाशपावे ॥३४॥ श्रीकृष्णाम्हणेहेधर्मराज ॥ तेंऋषींचैवाक्यअव-
णकरोनितोद्विज ॥ स्वगृहीयेउनसमाज ॥ भक्तीनेंघृतकरिताझाला ॥३५॥
ऋषिपंचमीचेंघृतसम्यक ॥ सर्वपापांचेंअसेनाशक ॥ यथास्थिकरूभिनिष्टक
॥ मातापित्यांसींफलसमर्थितें ॥३६॥ घृताचियापुण्यप्रभावान ॥ सुमतीचीमा-
ताश्वयोनीपासुन ॥ मुक्तहोउनीतत्सण ॥ विमानींआरूढजाहली ॥३७॥ दिव्य
वस्त्रेंपरिधान ॥ करूनिपावतीस्वर्गभुवन ॥ ऐसेंकथनकरीश्रीकृष्ण ॥ युधिष्ठि-
शसींतेकाढीं ॥३८॥ तेसांचितोसुमतीचातात ॥ पशुयोनीपासूनझालामृता ॥
दिव्यदेहीहोउनिक्षणांत ॥ विमानारूढजाहला ॥३९॥ दिव्यअठंकारदिव्यव-
सन ॥ दिव्यमुगुटअनर्घ्यरत्न ॥ ऐसादिव्यदेहधारणकरून ॥ स्वर्गलोकींजा-
ताजाहलापै ॥१४०॥ काधिकआणिबाचिक ॥ तेसेंचितिसरेमानसिक ॥ ऐ-
सेंनिविधघोरपातक ॥ ऋषिपंचमीघृतेनष्टहोतसे ॥४१॥ श्रीकृष्णाम्हणेनृपोत्त-
मा ॥ ऐक्याघृताचापुण्यमाहेमा ॥ सर्वघृतांचियांआचरणींपरम ॥ जेंपुण्य

(१८२)

उपयुक्तकथासंग्रह.

प्राप्तहोतसे ॥४२॥ सर्वतीर्थीकरूनिस्नान ॥ जेपुण्यफलप्राप्तहोतेसंपूर्ण ॥
आणिजेसर्वदानेंकरूनिप्राप्तजाण ॥ तेयाचियाआचरणेंमिळतसे ॥४३॥ ज्या
स्त्रियाहेंव्रतआचरती ॥ तयांसींहोईलसुखप्राप्ती ॥ रूपलावण्यपुत्रपौत्रादि
निश्चिती ॥ याचेआचरणेंलाभतील ॥४४॥ ह्यालोकींसुखप्राप्ती ॥ स्वर्गलोकीं
उत्तमगती ॥ ऐसेंव्रतहेंअसेनिगुती ॥ व्रतांमध्येअतिउत्तम ॥४५॥ सकलसंप
त्तीदायक ॥ स्त्रियांसींअसेपापनाशक ॥ धनयशपुत्रआणिस्वर्गसम्यक् ॥
प्राप्तहोतीयुधिष्ठिरा ॥४६॥ ऐसेहेंऋषिपंचर्माआख्यान ॥ जेपठणअथवाक
रितीश्रवण ॥ त्यांचेपातकांचेंदहन ॥ होऊनिनेसद्गतीपावती ॥४७॥ ॥ इति
श्रीभविष्योत्तरपुराणेऋषिपंचमीव्रतकथासंपूर्णा ॥ श्रीशंकरार्पणमस्तु ॥

अथवामनहादशीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमोजीपुराणपुरुषा ॥ योगीजनमानसहंसा ॥ त्रिगु-
णातीतामायाविलासा ॥ सर्वाध्यक्षाकृपाकरीं ॥ १ ॥ त्वंचिसर्वजगदंघ ॥ माया
तीतस्वसंवेद्य ॥ आणिव्रह्मादिकांतूंआराध्य ॥ म्हणोनिआद्यतुजम्हणती ॥
॥ २ ॥ जगदुत्पत्तिस्थितिसंहार ॥ त्वंचिरिसीषारंवार ॥ म्हणोनतूतेभक्तसं-
यग्र ॥ जगदीश्वरम्हणतीपै ॥ ३ ॥ जेकांत्वत्पदींकरितीनमन ॥ तयांसींजगींक
रिशीधन्य ॥ म्हणोनमीतबचरण ॥ मनोभावेबंदितां ॥ ४ ॥ आतांवामनजयं

यामनद्वादशीकथा.

(१८३)

तीव्रतकथा ॥ सांगतों भविष्यपुराणोक्ता ॥ तीचथोतीं साधधविना ॥ करुनि
पांऐ किजे ॥ ५ ॥ नैमिषारण्यामाजीसूत ॥ सांगते झालेशौनकां प्रत ॥ कीं धर्म
राजजो कुंतीसुत ॥ तया सांगेश्रीकृष्ण ॥ ६ ॥ सर्वदैत्यांमाजीथोर ॥ बलिना मा-
विरोचनपुत्र ॥ भगवद्भक्तदानशूर ॥ बलअपारजयाचें ॥ ७ ॥ तयानें पूर्वीं सर्वनि-
र्जर ॥ जिंकुनिकेले परमजर्जर ॥ आणि महारत्नादिधनसमग्र ॥ हिरोनिनेले स्व
गृहासीं ॥ ८ ॥ मग इंद्रादिसर्वदेवगण ॥ जें क्षीरसागरीचें निधान ॥ तया जाउनि-
यांतूं शरण ॥ प्रार्थिते झाले दीनवाणी ॥ ९ ॥ देव म्हणती जगद्रक्षका ॥ अनंतकोटि
ब्रह्मांडनायका ॥ शरणागतवरदायका ॥ भक्तिप्रिया दीनबंधू ॥ १० ॥ जेतुजसीं
होती अनन्यशरण ॥ तयां वरीतूंकृपाकरून ॥ सर्वमनोरथ करि सी पूर्ण ॥ ऐसें ब्र-
ततु झेंसदा ॥ ११ ॥ आणि आयुच्या नानासंकटांसीं ॥ तूंचि सदा निवारण करि सी ॥
परी आज आम्हां निर्जरांसीं ॥ महासंकट उद्भवले ॥ १२ ॥ मयेंदैत्यांमाजीथोर ॥ व-
लिना माविरोचनपुत्र ॥ भगवद्भक्तदानशूर ॥ बलअपारजयाचें ॥ १३ ॥ तयानें पु-
ढीं सर्वनिर्जर ॥ जिंकुनिकेले परमजर्जर ॥ आणि महारत्नादिधनसमग्र ॥ हिरो-
निनेले स्वगृहासीं ॥ १४ ॥ इंद्रपदघेतले हिरोन ॥ सर्वलोकपाल करिती प्रमण ॥ रा-
हावयानाहीं कोठें स्थान ॥ म्हणोनि शरण तुजलागीं ॥ १५ ॥ तरी आतां हे पंगजाव-
रा ॥ कृपाकरोनी सर्वनिर्जरां ॥ संकटापासु नशीघ्र उद्धारा ॥ हीच आयुची प्रार्थना
॥ १६ ॥ तुजवांचोनी आम्हासि गती ॥ कोठेंचि नाही या जगतीं ॥ हें जाण बातूरमा-
पती ॥ सर्वांगतीतूंच पै ॥ १७ ॥ ऐसे देवांचे बहुत कष्ट ॥ ऐकोनियां वैकुंठपीठ ॥ बोल-
ता झाला उत्कृष्ट ॥ वचन तो वाक्यज्ञ ॥ १८ ॥ म्हणे हो इंद्रादिसर्वनिर्जर ॥ जो तुम्हींक
थिला देत्येंद्र ॥ बलीना मा महावीर ॥ तो मज विदित असे पै ॥ १९ ॥ तो सत्यसंध बल-
वंत ॥ भाविता त्याशांत दांत ॥ मद्रत प्राणमद्भक्त ॥ आणि जितेंद्रिय सर्वदा ॥ २० ॥
तो प्रजापती समान जाण ॥ सर्वभजांचें करितोरक्षण ॥ त्याचे वर्णावयां सर्वगुण ॥
कोणी समर्थ दिसेना ॥ २१ ॥ तुम्ही पेउनी मज कारणें ॥ तयांचें कथिलें गान्हाणें ॥ प-
री तपस्येचें फल भोगणें ॥ तपस्यासीं अवश्य पै ॥ २२ ॥ तो दैत्यांमाजी श्रेष्ठ बली
॥ त्याणें तपस्या बहुत केली ॥ यास्तव संपत्ती प्राप्त झाली ॥ इंद्रपदादि तयासीं ॥ २३
॥ परी तुम्ही देवगण ॥ अनन्यभ्रांवे मज सी शरण ॥ म्हणोनि तुम्हां झालो मसन्न ॥

संकरनिवारणकरीनमी ॥ २४ ॥ बत्नीदैत्याच्यातपाचाअंत ॥ कांहींकालेहो-
 ईन्निश्चितं ॥ तेव्हांतथासिजिंकूनिघथार्य ॥ संपत्तीदेईननुम्हासी ॥ २५ ॥ तु
 म्हीअसायेंस्वस्थमानसीं ॥ ऐसेऐकतांविष्णुवचनासीं ॥ इंद्रादिदेवस्तथानासीं ॥
 आनंदेंसींपरतले ॥ २६ ॥ कृष्णाम्हणेरेपुधिष्ठिरा ॥ मगपतिव्रतांमाजीअग्रेसरा ॥
 कश्यपऋषीचीअदितीदारा ॥ पतिसेवेतत्पर ॥ २७ ॥ तित्याशरच्चंद्रशहस्रमा-
 सीं ॥ हेतुझालाकीवेंकुंटवासी ॥ शेषशापीआपुढेकुशी ॥ पुत्रवेंव्हावाउत्पन्न
 ॥ २८ ॥ ऐसाउपजतांविंहेत ॥ उग्रतपस्यातीआचरत ॥ मगबैकुंठवासीरमाकांत
 प्रसन्नहोउनीप्रगटला ॥ २९ ॥ आणिम्हणेगेकश्यपभार्ये ॥ सर्वपतिव्रतांमाजी
 चर्ये ॥ पाउग्रतपेंअतिभार्ये ॥ झालोंआहेंप्रसन्नमीं ॥ ३० ॥ तरीजोअसेलमनो
 रथ ॥ तोकथीतूंमज्जसींत्वरित ॥ पूर्णकरीनमींघथार्य ॥ सत्यसत्यजाणयां ॥
 ३१ ॥ ऐसेंऐकतांभगवद्वचन ॥ अदितीहोउनीआनंदपूर्ण ॥ करितीझालीसाष्टां
 गनमन ॥ अतिप्रेमेंकळुनी ॥ ३२ ॥ म्हणेदीननाथालक्ष्मीवरा ॥ भक्तमनोरथदाता
 रा ॥ प्रसन्नझालासींमज्जसींवररा ॥ तरीतूंहोईमत्युन्न ॥ ३३ ॥ समोदरींतूंजन्मा-
 सियेणें ॥ हाचिमनोरथमजकारणें ॥ म्हणोनिकायावाचाआणिभनें ॥ शरण
 आलेंतुजलागीं ॥ ३४ ॥ ऐसेंनियेचेंभक्तिपूर्ण ॥ श्रवणकरितांउत्तमवचन ॥ तथा
 स्तुम्हणोनीरमारमण ॥ अंतर्धानपावला ॥ ३५ ॥ पणअदितीसानंदचित्त ॥ जाती
 जाहलीस्वगृहाप्रत ॥ आणिकांहींकाललोदतांयथार्थ ॥ गर्भिणीजाहलीपति
 संगें ॥ ३६ ॥ मगनवमासांतीहोतांप्रसूत ॥ बत्नीसलसणींझालासुत ॥ सत्युन्नरू
 परमाकांत ॥ स्वयेंजाणउद्भवला ॥ ३७ ॥ न्हस्वपादन्हस्वशरीर ॥ न्हस्वजंघोरून्हस्व
 केशर ॥ न्हस्वपाणीकृशोदर ॥ महाशिरतेंसाची ॥ ३८ ॥ ऐसाझालादेखूनितन-
 य ॥ हर्षितझालीअदितीमाय ॥ सर्वदैत्यांसींसुदलेंमय ॥ देवनिर्भयझालेपै ॥
 ३९ ॥ मगस्वयेंकश्यपऋषी ॥ जातकर्मसंस्कारासी ॥ करिताझालायथाविधी
 सीं ॥ इव्यअपारबांरित ॥ ४० ॥ कश्यपऋषीदाराशान्ही ॥ नामकरणसंस्कार
 करूनी ॥ घामनऐसेंपामठेवूनी ॥ पालकारोपणकरवीतसे ॥ ४१ ॥ पुढेंदिवसें
 दिवसयामन ॥ शहकुपसींच्याचंद्रासमान ॥ रद्धीपायतांआनंदेमन ॥ इंद्रा
 दिसर्वदेवांनें ॥ ४२ ॥ पुढेंअष्टमवर्षहोतांप्राप्त ॥ स्वयेंविधानेंपेडनयथार्थ ॥ व्रत

वामनह्यदशीकथा.

(१८५)

बन्धकरुनीविधियुक्त ॥ महामन्त्रउपदेशिता ॥ १३ ॥ ब्रम्हचर्यव्रतउत्तम ॥ उपदेशि
लेनपाचेधर्म ॥ तेमेवलादंडकोपीनचर्म ॥ कमंडल्वदिधारणकरीतो ॥ १४ ॥ इ-
कडेबलिदैत्यधर्मनिष्ठ ॥ परमप्रतापीअतिनेजिष्ठ ॥ अश्वमेधादियज्ञवरिष्ठ ॥
निरंतरकरीतसे ॥ १५ ॥ याचकयेउनीकरिनीयाचन ॥ तयांसिंपिपुलदेउनिधन ॥
सर्वमनोरथकरीतोपूर्ण ॥ विभुवकाणनहेची ॥ १६ ॥ जेजेमागतीसदाब्राम्हण
॥ तेतेतयांसींदेतसेजाण ॥ नाहीऐसेंकदापिवचन ॥ मुखांतूनीनिघेबिना ॥ १७ ॥
कित्येकांसींभूमिदानदेई ॥ कित्येकांसींसहस्रगाई ॥ आणिअन्नसत्रेकित्येक-
वापी ॥ निरंतरदेवितसे ॥ १८ ॥ श्रीमदीश्वरप्रतिपद्य ॥ नानादानेंकरीसतत ॥ सा-
दानोदकांच्यानथावाहत ॥ निरंतरपृथ्वीवरी ॥ १९ ॥ बन्दिदैत्यमत्तजजेइ ॥ तदा-
नोदकवाहेनिरंतर ॥ दानगंधार्थविप्रचमर ॥ निरंतरग्रेंपायती ॥ २० ॥ ऐसातोदा-
नशूरदैत्यपती ॥ सर्वप्रसरलीतयाचीकीर्ति ॥ मगदेवयथार्थपायनमूर्ती ॥ ब-
लीभतीचालित्ता ॥ २१ ॥ देउकमंडूकृष्णाजिन ॥ जरामस्तकीउपवीनधारण ॥
कधीमेरपलाकुशाकोपिन ॥ ब्रम्हचर्यव्रतस्था ॥ २२ ॥ ऐसावामनमूर्तीमुरारी ॥ पाव-
लाअसेंबलीच्याद्वारी ॥ तोनयादेरबुनीबलीसत्तरी ॥ अतिमेमेंधाबिन्नता ॥ २३ ॥
सन्धिपयेउनीधरिलेचरण ॥ भक्तीनेंकेलेसाष्टांगनमन ॥ आणितयातेहंसजोडन
उत्तमासनीबैसविले ॥ २४ ॥ मगउत्तमसुगंधजले ॥ त्याबटूचेदोनपायधुतले ॥ ते-
क्षालनोदकशिरीवंदिले ॥ ईशादिकांप्राप्यजे ॥ २५ ॥ आणिअर्घ्यादिषोड-
शोपचार ॥ यथाविधीपूजासमय ॥ सारोनिपाउप्रपकर ॥ जोडूनिमूढोबटू-
सी ॥ २६ ॥ अबदृशनेंझालोमीधन्य ॥ परीकिसर्थझालेआंगमन ॥ तेसांगिजे
याद्वासाकारण ॥ पूर्णकरीनमनोरथ ॥ २७ ॥ ऐसेंऐकूनीबलीचंबाज्य ॥ वामन
रूपीकश्यपतनय ॥ हर्षभरितबोलताहोय ॥ त्रिपादभूमीपाहिजे ॥ २८ ॥
आणिककांहींधनसंपत्ती ॥ राज्यरुपीअथवाहर्नी ॥ अश्वरथनकांचिनिश्चि-
ती ॥ वामनकोदेशनको ॥ २९ ॥ वेदाभ्यासकरणंहाहेत ॥ परीस्थलनाही-
कींअभ्यासार्थ ॥ यास्तबदैत्यातुजव्रत ॥ त्रिपादभूमीमागतो ॥ ३० ॥ ऐसें
ऐकिलेवचनबटूचें ॥ परीवर्मनजाणोबलीसाचें ॥ म्हणोनपुनः सुंदरयाचे ॥
विनवीतसेबटूसी ॥ ३१ ॥ म्हणोमीसर्वत्रैलोक्यपती ॥ बटुयातूंयेउनिपांमज्ज

ती॥ मागतोसीत्रिपादजती॥ म्हणोनिदुःखवाटते॥६२॥ क्षुधातुरक
 त्यतरूसी॥ म्हणेतूकोंडादेईमजसी॥ तुवांगतीकेलीतेसी॥ म्हणोनिदुः
 खवाटते॥६३॥ कामधेनूचीपडतांगांठी॥ म्हणेकांजीदेईप्राशनासागी॥ ते
 सीगतकेलीसरवोटी॥ म्हणोनिदुःखवाटते॥६४॥ क्षुधातुरासीक्षीरसागर
 ॥ भेटतांम्हणेदेईभाकर॥ तैसीगतकेलीसपरिकर॥ म्हणोनिदुःखवाटते॥
 ६५॥ दरिद्रासिदेतांचिंतामणी॥ दूरचादेईभिरकाबुनी॥ तैसेकेलेसित्वां-
 जाणी॥ म्हणोनिदुःखवाटते॥६६॥ तरीआतादेशअथयाग्राम॥ घेऊनिचा
 लवींस्वधर्मनेम॥ ऐसेंबोलोनीबलिपादपद्म॥ बलिराजेवंदिले॥६७॥ मगब
 द्दुम्हणेरैदेत्यर्पनी॥ मींआहेंब्रम्हचर्यव्रती॥ मद्धर्मसिद्धामागूनिनिश्चिती॥ उ
 दरपोषणकरावे॥६८॥ तरीधर्मरीतींसिद्धामागून॥ करीनमीस्वोदरभरण॥
 परीनहींसत्तेचेस्थान॥ म्हणोनचित्तेंमजदेई॥६९॥ मन्त्रिपादभूमीव्यतिरिक्त
 ॥ आहेतेमजशिवस्वयथार्थ॥ हेचिमाझेआहेनिश्चित॥ सत्यजाणबलिराया
 ॥७०॥ ऐसेंबहुंचेंऐकतांवचन॥ बलिदेत्यम्हणेदेतांदान॥ मगपाचारीस्वगुरू
 कारण॥ दानसंकल्पसांगावया॥७१॥ तेव्हांदैत्यगुरुशक्राचार्य॥ आसनीं
 बैसोनीषोलेधैर्य॥ रायातुझेहेंकायधैर्य॥ स्वहस्तेस्वनाशकरितोसीं॥७२
 अरेहामुरारीलक्ष्मीजानी॥ इंद्रादिदेवकार्यालागुनी॥ मनुष्यवेषेबहुहोउनी
 पानलाअसेसत्यपै॥७३॥ हावामनस्वार्थकामी॥ यातेदेशीतूत्रिपादभूमी
 ॥ तरीहातुजकारणेंपाताळधामी॥ घालीलसत्यदैत्येंद्रा॥७४॥ मगम्हणेतो
 बलिदैत्य॥ तुम्हीबोलतांहेंसत्य॥ असेलपरीवचनअतीत्य॥ कैसावतेंगुरु
 वर्पा॥७५॥ जोमजप्रतीआलाअर्थी॥ त्याचीपुरवितोमीआती॥ ऐसेंअसो
 निहेभूम्यर्थी॥ कैसेविभुरवपाळवूं॥७६॥ नकारशब्दहामाझाशत्रु॥ तथा
 चाआश्रयकैसाकरूं॥ हेचिसांगाबेंतुम्हीगुरू॥ शत्रूसगतीकरावीकीं॥
 ७७॥ शत्रूचादूरत्यागकरावा॥ मित्रसन्निधयेवावा॥ ऐसाशास्त्राचाअसे
 बोलवा॥ म्हणोत्रिशत्रूत्यागिला॥७८॥ आणितोम्हणोनीआशाळाबुनी
 नदेईजोयाचकालागुनी॥ तथाचेपूर्वजअफपती॥ दुःखभोगितीआकल्प
 ॥७९॥ आणिजरीहाचदुलक्ष्मीपती॥ करितोयाचनामजप्रती॥ तरीम्हणा-

वामनद्वादशीकथा.

(११००)

ग्यउदेलेनिश्चिती ॥ पूर्वपुण्येककूनी ॥ ८० ॥ जरीहरीहोतोमंजसीयाचकं ॥
 तरीअवश्यदानदेउनिदेख ॥ करितोयाजन्मानेसार्थक ॥ धन्यहोतोत्रिज-
 गतीं ॥ ८१ ॥ ऐसेबोडोनिदेस्याधिप ॥ करोनियांदानसंकल्प ॥ त्रिपादभूमि
 दानार्थआप ॥ वामनहस्तींसोडितसे ॥ ८२ ॥ तोशक्राचार्यदुःखितभारी ॥
 नीरनपडायेंवामनकरीं ॥ ऐसाहेनधरोनिअंतरीं ॥ कायकरीतेंऐका ॥ ८३ ॥ बली
 नेभूदानासारीं ॥ हस्तींघेतलीझारीमोठी ॥ शक्राचार्यतिथेच्यातोरीं ॥ सू-
 क्ष्मरूपेंराहिला ॥ ८४ ॥ हेत्रिपादपर्याप्तभूदान ॥ वामनशर्मब्राम्हणाकारण
 सदक्षिणाकदेतोमूढणोन ॥ हस्तींनीस्सोडितसे ॥ ८५ ॥ परिशक्रबैसलाझारी
 सुखीं ॥ यास्तवनीरनपडेहस्तीं ॥ तेव्हांबलिराजेंगलाकानिकी ॥ घातली-
 तोरींतझारीच्या ॥ ८६ ॥ त्याशलाकाग्रेंकरून ॥ शक्राचार्याचाएकनयन ॥
 फुटतांविशक्रतेथून ॥ निघताझाला निमूटपणें ॥ ८७ ॥ तेव्हांपासूनएकनयन
 शुक्राचाअद्यापिअसेहीन ॥ यास्तवउत्तमकार्यासिविघ्न ॥ कोणीचकधींक
 रूनये ॥ ८८ ॥ जेपुण्यकर्मासीविघ्नकरिती ॥ तपांचीहोयऐसीगती ॥ हेचजा-
 णातुंम्हीनिश्चितीं ॥ भाविकश्रोतेजनहो ॥ ८९ ॥ असोमगदैत्यपती ॥ जीव-
 नघालोनीवामहस्तीं ॥ म्हणेस्वन्निपादपर्याप्तजगती ॥ दानदिधर्तीतुजकार-
 णें ॥ ९० ॥ यात्रिपादभूदानेंकैरून ॥ संतुष्टअसोश्रीभगवान ॥ आणितेहोउज्ज-
 स्हार्यण ॥ म्हणोननिमनकेलेपै ॥ ९१ ॥ मगतोवामनरूपीश्रीहरी ॥ प्रचंडस्वरू-
 पधारणकरी ॥ आणिएकेपाउलेसर्वधरित्री ॥ व्यापिताझागानत्काळ ॥ ९२ ॥ -
 आणित्महणेरेदैत्यपती ॥ एकपाउलेभरलीसर्वजगती ॥ आतांद्वितीयचरणा-
 चीस्थिती ॥ कोठेंकरावीसांगपां ॥ ९३ ॥ तेव्हांबलिम्हणेरेब्राम्हणा ॥ सुरलो-
 काचाअसेमीराणा ॥ द्वितीयपादस्वर्गभुवना ॥ ठेवींजाणनिश्चयें ॥ ९४ ॥
 मगवामनएकोनिद्वितीयपाय ॥ स्वर्गलोकींठेविताहोय ॥ तेणेंकैरूननित्रिदाश-
 लय ॥ व्यापिलेंअसेतत्काळ ॥ ९५ ॥ पुनःपुसेबलिराजासी ॥ कोठेंठेवूंतृतीय
 पांदासीं ॥ तेव्हांदैत्यम्हणेममशिरसीं ॥ राहिलेंपदठेवावें ॥ ९६ ॥ मगभक्तब-
 त्सलचक्रपाणी ॥ तृतीयपादतच्छिरीठेवूनी ॥ बलिराजासींपातालभुवनीं ॥ प-
 रिवारेंसींस्थापित ॥ ९७ ॥ यगदेवकरितीजयजयकार ॥ विमांनींकोंदलेंसर्वां

तडफडोनीपडंतीपैं ॥ ३६ ॥ तथापितेथेंकांहींप्राणी ॥ पूर्वकर्मसजीवजाणीं ॥
 जिकडेपाहावेंतिकडेअग्नि ॥ प्रदीप्तऐसादिसतसे ॥ ३७ ॥ ऐसातोमरुदेशभया
 नक ॥ तेथेंहरिदत्तनामावैश्यएक ॥ निजसार्थपरीभ्रष्टदेख ॥ दैववशंप्राप्तझाला
 ॥ ३८ ॥ तोंतयादेशींअत्यंतमलीन ॥ अनिरुक्षआणिमांसहीन ॥ आणिजयांचेंभ
 यंकरदर्शना ॥ ऐसेप्राणीदेखिले ॥ ३९ ॥ मगहोऊनियांभ्रांतचित्त ॥ क्षुधेनेंअतिक
 शिंत ॥ दगादिशांमार्जाभ्रमणकरीत ॥ अंतःकरणींविचारीपैं ॥ ४० ॥ म्हणेकोठें
 आतांमाझेंसत्य ॥ कोठेंजनकोठेंग्राम ॥ कोठेंसोयरेदाराउत्तम ॥ कोठेंधनकोठेंमीं ॥
 ४१ ॥ आणिकोठेंमित्रकोठेंऐश्वर्य ॥ कोठेंदुहिताकोठेंतनय ॥ आणिकोठेंजावें
 करावेंकाय ॥ ऐसाविचारकरीतसे ॥ ४२ ॥ तोंस्नायुबद्धअस्थिचरण ॥ क्षुत्सा
 मनिर्मांसलंबचरण ॥ आणिइकडेतिकडेधावमान ॥ ऐसापिशाचदेखिला
 ॥ ४३ ॥ त्यापिशाचासींअवलोकुनीं ॥ भयपावलाअंतःकरणीं ॥ मगत्याच
 पिशाचासंगेंजाणीं ॥ मार्गक्रमणकरीवैश्य ॥ ४४ ॥ पुढेंकरितीजोगमन ॥ तोंसी
 तछायासुविस्तीर्ण ॥ वरचक्षारवालींयेऊन ॥ पिशाचसर्वबैसले ॥ ४५ ॥ आ
 णिवैश्यबसलाएकांतीं ॥ मनींउपजलीअत्यंतप्रीती ॥ आणिविचारकरीआपु
 त्याचिंतीं ॥ मजस्वातीलकींपिशाचहे ॥ ४६ ॥ तोप्रेतस्कंधींआरुढोन ॥ अतिभ
 यानकज्याचेंदर्शन ॥ आणिबहुभूतीवेंछितजाण ॥ स्तुतिकरितीजयाची ॥ ४७
 ॥ आणिमृतमाणीशबभक्षक ॥ ऐसामहाकायपिशाचाएक ॥ वरचक्षास्वातींदे
 ख ॥ अकस्मांतपातला ॥ ४८ ॥ मगतोप्रेतान्याम्कंधावरुनी ॥ मेदिनीवरीउत
 रोनी ॥ येऊनियांवैश्यांतिकजाणीं ॥ उत्तमवाणीबोलतसे ॥ ४९ ॥ पिशाचम्हणे
 रेहादेश ॥ महाभयंकरअतिकर्कश ॥ येथेंकैसाझालाप्रवेश ॥ तुजलागींसां
 गयां ॥ १५० ॥ ऐसेपिशाचाचेंवचन ॥ ऐकूनिबोलेवैश्यआपण ॥ म्हणेमाझिं
 यादुर्दैवेंकरून ॥ प्रवेशझालापैंयेथें ॥ ५१ ॥ मींहरिदत्तनामावैश्यजाण ॥ मातेला
 गलीबहुततहान ॥ क्षुधेनेंझालेव्याकुळप्राण ॥ कांहींवचननबोलवे ॥ ५२ ॥ आतां
 नसुचेकांहींउपाय ॥ प्राणरक्षणकेंसंहीय ॥ एतीदृषयींकांहींसोय ॥ मजकांशे
 सांगयां ॥ ५३ ॥ ऐसेंत्याहरिदत्तवैश्याचें ॥ दीनवचनऐकूनिसाचें ॥ अतिगंभीर
 स्पष्टवाचे ॥ बोलताझालापिशाच ॥ ५४ ॥ म्हणेहरिदत्तपधिका ॥ यापुन्नागृ

वामनद्वादशीकथा.

(१९९)

क्षीरिंहूनिमुका ॥ स्वस्थमानसेदोनघटिका ॥ वारपाहातवैसेंपां ॥ ५५ ॥ ऐसें
वचनऐकतां ॥ तैसेंचिवैश्यझाळाकरिता ॥ मगमध्यान्हसमयप्राप्तहोतां ॥
आश्चर्यएकवर्तले ॥ ५६ ॥ त्यापुत्रागृह्णावर्तनी ॥ सीतोदासुंदरवारिधारिणी ॥ द-
ध्योदनसंयुक्तमेदिनी ॥ उत्तरलीअकस्मात् ॥ ५७ ॥ मगक्षुधातृषेनेंबहुपीडित ॥ ऐसा
अतिथीहरिदत्त ॥ चाकारणेंदध्योदनयुक्त ॥ उदकजाणअर्पिलें ॥ ५८ ॥ मगत्याहरि-
दत्तेंदध्योदन ॥ भक्षूनिकरितांउदकपान ॥ तत्कालतथाचपंचप्राण ॥ समाधानपा-
वलेपें ॥ ५९ ॥ नंतरसर्वपिशाचांसीं ॥ नीरयुक्तदध्योदनासीं ॥ अर्पिताझाळाअनुक-
मेंसीं ॥ भागभागैसींकरूनी ॥ ६० ॥ मगतोसोदकदधिभक्त ॥ भक्षणकरितांची
सर्वप्रेत ॥ पावतेझाळेतृप्तियर्थ ॥ क्षुधातृषानिरसली ॥ ६१ ॥ एवंप्रकारेंत्याअ-
तिथीसीं ॥ आणिकसर्वत्यापिशाचांसीं ॥ तृप्तकरूनस्वस्थमानसीं ॥ शेषआप-
णभक्षिलें ॥ ६२ ॥ ग्रासमानशेषान्नभक्षण ॥ आणित्यशेषजलपान ॥ करितां
तृप्तझाळाजाण ॥ प्रेताधिपतत्कालतो ॥ ६३ ॥ ऐसेंपाहुनीहरिदत्त ॥ जोदुमियांउ-
भयहस्त ॥ प्रभृकरित्यापिशाचाप्रत ॥ तोऐकिकेसादरें ॥ ६४ ॥ वैश्यमूणेंहेपिशा-
चवर्य ॥ मममानसींमहाद्वैत ॥ उद्धवलेकांसान्नतोय ॥ येथेंकोठोनीप्रगटलें ॥ ६५ ॥
आणिहेमहोदरनिर्मास ॥ बृहन्कुक्षिपिशाचतामस ॥ अल्यान्नेंकरूनीतृप्तिंयांस ॥
कैसाझालीसांगपां ॥ ६६ ॥ आणियानिर्जलदेशीं ॥ कायकारणपावलासीं ॥ ग्रासमा-
त्रान्नेंतृतीकैसी ॥ झालीतुझीसांगपां ॥ ६७ ॥ तैसेंचियाअत्यल्पअन्नानें ॥ आणिवना-
माजीअत्यजीवनें ॥ रक्षिसींतृप्रेतांकारणें ॥ कैशापरीसांगपां ॥ ६८ ॥ ऐसेंत्याह-
रिदत्ताचेंवाक्य ॥ ऐकूनिबोलेपिशाचवर्य ॥ मूणेंहादुष्कर्माचाउदप ॥ प्राप्तझा-
लामजळागीं ॥ ६९ ॥ मींपूर्वजन्मामाझारी ॥ अतिरम्यशाकलनगरी ॥ वैश्यजा-
तीदुराचारी ॥ दुर्मतीऐसावर्तनसें ॥ ७० ॥ तेथेंधनाच्यालोभानें ॥ क्षुधाक्रांत-
अतिथींकारणें ॥ तिलमात्रहीभिक्षाजाणें ॥ अर्पिटीनाहीकदांही ॥ ७१ ॥ आणि
तृषाक्रांतासींजीवन ॥ नाहीचिदीधलेंकदाजाण ॥ परीवेदशास्त्रज्ञएकब्राम्हण ॥ मा-
झ्याशेजरींराहानसे ॥ ७२ ॥ तोविप्रमातेसर्वेचेउनी ॥ श्रवणद्वादशीयोगलसुनी
॥ तापीचंद्रभागासंगर्मजाणीं ॥ स्नानालागींपेंआला ॥ ७३ ॥ मगतेथेंत्यासंगम-
जीवनीं ॥ सोपवार्सीस्नानकरूनी ॥ एकघरजीवनेंभरूनी ॥ दध्योदनसंयुक्त

॥७४॥ उपानयुग्मभाणिछत्र ॥ श्रीविष्णूचीप्रतिमासबन्ध ॥ पथाविधीदान
 समय ॥ देताझालाविप्रांसितो ॥७५॥ आणिम्यांहीवित्तरक्षणार्थ ॥ तत्से-
 वस्थब्राम्हणाप्रत ॥ सोपवासेंदध्यन्नयुक्त ॥ वारिधानीदीधलीपै ॥७६॥ मग
 तेथुनीमीसब्राम्हण ॥ जाऊनियांस्वगृहाकारण ॥ कांहींकालेंकरूनिजाण ॥
 पंचत्वासींपाबलों ॥७७॥ पूर्वीवर्तलोंनास्तिकपणीं ॥ यास्तवपाबलोंपिशाच
 योनी ॥ फिरतसेंपाघोरकाननीं ॥ रात्रंदिनींदुःस्वितपां ॥७८॥ आणिद्वादशी
 दिनींसमुपोषित ॥ हस्तींशिक्ष्यकलशसहित ॥ स्नानकरुनीगृहासियेत ॥ ऐ-
 सापुरोहितदेखिला ॥७९॥ शरुचिभूतत्यापुरोहितें ॥ श्रवणद्वादशीकथिलीमा-
 नें ॥ मगव्रतकेलेंम्यांसुविनतें ॥ शास्त्रसंमतेंजाणपें ॥१८०॥ पूर्वजन्मामाजीब-
 हिलें ॥ एवंप्रकारेंकर्मकेलें ॥ तथाचेंफळहेथेंउदेलें ॥ जेंपाहिलेंतुवांजाणा ॥८१॥
 आणिपूर्वींब्राम्हणाकारणें ॥ दानेंकेलींसजलघरानें ॥ म्हणोनचियेथेंमज-
 कारणें ॥ पिशाचयोनीमाझारी ॥८२॥ मध्यान्हायेतांचिसूर्य ॥ प्रासहोतेंदध्य-
 न्नतोय ॥ ऐसाक्रमचालताहोय ॥ प्रतिदिवसींहरिदत्ता ॥८३॥ आणिपूर्वींकेलें
 उपोषण ॥ यास्तवपूर्वजानिस्मरण ॥ आणिदधिभक्तप्रसादेंजाण ॥ अक्षयज-
 लाचमजझालें ॥८४॥ एवंप्रकारेंमदृन्नांत ॥ आणिजेहेदिसतीमहाप्रेत ॥ यांहीं
 पूर्वजन्मींजाणनिश्चित ॥ महापापेंकेलींयें ॥८५॥ कोणीकेलेंब्रह्मस्वहरण ॥ को-
 णीकेलेंपरस्त्रीगमन ॥ कोणीकेलागुरुद्रोहपूर्ण ॥ आणिमित्रद्रोहकोणीकेला
 ॥८६॥ यास्तवपावोनीप्रेतयोनी ॥ सेवाकवितामाझ्याचरणीं ॥ अन्नोदकदानें
 केलींम्हणोनी ॥ मजसेवकमिळालेहे ॥८७॥ जोअक्षय्यश्रीभगवान ॥ विष्णुप-
 रमात्मासनातन ॥ तयाच्याउद्देशोंकरितांदान ॥ अक्षय्यहोयतेंसदा ॥८८॥
 म्हणोनिअक्षय्यअन्नानें ॥ प्रेतंपावतीतृतीजाणें ॥ तरीप्रेतभावेयाकारणें ॥ दुर्बल
 पणासोडीना ॥८९॥ येथेंतूंअतिथीझालासिप्रासा ॥ तुझीमीपूजाकेलीयथार्य ॥
 आणिअन्नोदकदीधलेंतुजमत ॥ म्हणोनिमुक्त झालोमीं ॥१९०॥ आतांमीपरमगती
 प्रत ॥ पावेनजाणहेंनिश्चित ॥ तरीप्रेतहोतीलपीडित ॥ यादारुणदेशामाझारीं
 ॥१९१॥ यास्तववैश्यामाझेमन ॥ पिशाचांवरीगुंततेंजाण ॥ तरीमजबरीरूपाकरू-
 न ॥ पाझेकार्पणकरूं ॥१९२॥ नानाधातूंनींशोभिबंत ॥ ऐसाहिमवचाकाजोपर्व-

यामनद्वादशीकथा.

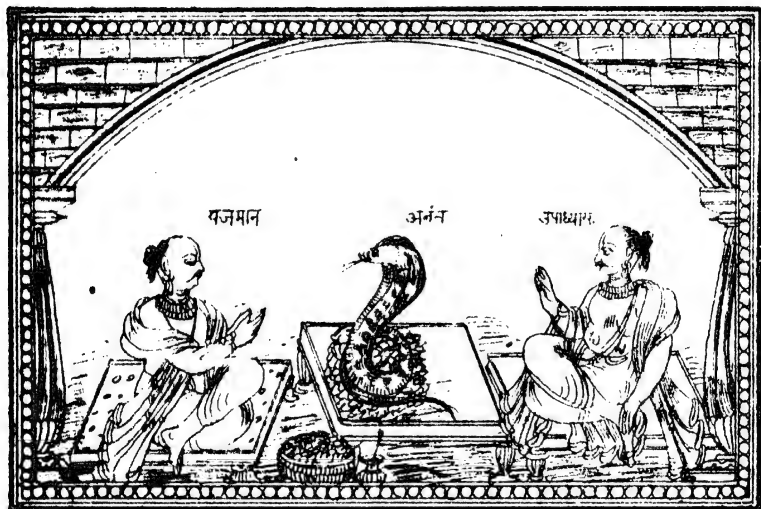
(१९३)

त ॥ तथाच्यागुहेमाजीवित्त ॥ अतिशयितअसेपै ॥ ९३ ॥ तरीत्यांतेयेकरूननिगमन
 ॥ काढूनियेईतेंसर्वधन ॥ मगगयाशीर्षीजाउनिजाण ॥ आढेंकरीपिशाचांची
 ॥ ९४ ॥ पृथक्पृथक्प्रेताभिधानें ॥ बिण्णुपदीपिंडप्रदानें ॥ करितांप्रेतस्वर्गांगम-
 नें ॥ करितीजाणतत्काळ ॥ ९५ ॥ ऐसेंबोळोनीपिशाचपती ॥ तत्काळझालाम्ब
 णकांती ॥ आणिविमानीबैसोपदेवमूर्ती ॥ स्वर्गाप्रतीपैंगेळा ॥ ९६ ॥ स्वर्गांगे-
 लापिशाचवर्य ॥ मगतोवैश्यकरीकाय ॥ सर्वप्रेतांसींबोळताहोय ॥ गोत्रेनामें
 तुमचीसांगा ॥ ९७ ॥ ऐसेंत्यावैश्याचेंवचन ॥ सर्वहीपिशाचऐकून ॥ गोत्रेआणिना
 मेंकथन ॥ करिनेझालेपृथक्पणें ॥ ९८ ॥ तांसर्वप्रेतांचीनामगोत्रें ॥ घडनियांयै-
 श्यप्रवरें ॥ हिमाचलासिथेउनिवरें ॥ गुहेमाजीमवेशेकेंडा ॥ ९९ ॥ मगतेथीचें
 द्रव्यघेडनिसमस्त ॥ स्वगृहासींआलाहरिदत्त ॥ आणित्याधनांतूनकिंचित ॥
 आषणासार्तिदेवीपै ॥ १०० ॥ आणिबाकीसर्वद्रव्यघेडून ॥ वैश्येकेंडेंगयेसींगमन
 ॥ मगतेथेंत्याप्रेतांचीजाण ॥ आढेंकेळीपृथक्पृथक् ॥ ११ ॥ ज्याज्याप्रेतांचेनामग्रह
 ण ॥ करोनिआळकरीपूर्ण ॥ तोतोरात्रौदावांनिस्वप्न ॥ वैश्याप्रतीबोळेकीं ॥ १२ ॥
 म्हणरेवैश्याहरिदत्ता ॥ तवप्रसादेकरूनितत्त्वतां ॥ प्रेतभावासोडुनिआतां ॥ परम
 गतीसींपावळों ॥ १३ ॥ एवंप्रकारेप्रेतसमस्त ॥ आढेंहोतांचीझालेमुक्त ॥ मगबै
 सोनियांविमानांत ॥ वैश्याप्रतीबोलिले ॥ १४ ॥ म्हणतीआम्हांसींत्वांतारिलें
 ॥ प्रेतत्वापासूनमुक्तकेलें ॥ आतांम्यर्गाप्रतीजाउंसगळे ॥ तुझ्याप्रसादेकरून
 न ॥ १५ ॥ अरेसांधुजनाचीजीसंगती ॥ व्यर्थनहोयकदापीती ॥ ऐसेंबोळोनीगग
 नपंथी ॥ स्वर्गाप्रतीपैंगेळे ॥ १६ ॥ ऐशाप्रकारेंहरिदत्त ॥ धनन्तोपेत्यापिशांचाप्र
 त ॥ सहतीदेऊनियांयथार्थ ॥ स्वगृहाप्रतपावळा ॥ १७ ॥ मगपुढेंभाद्रपदमासीं
 ॥ शकृपक्षतिथीद्वादशी ॥ श्रवणनक्षत्रतयेदिवसीं ॥ प्राप्तझालेंअसेपै ॥
 ८ ॥ तेव्हांतोश्रवणद्वादशीयोग ॥ प्राप्तझालादेखोनिबणिग ॥ व्रताचरणतो
 यथासांग ॥ करिताझालाभक्तीनें ॥ १९ ॥ नदीसंगपींस्नानकरून ॥ सोपबासें
 विण्णुपूजन ॥ करोनिमगविप्रांकारण ॥ दामेंअर्पितअपार ॥ २० ॥ मगऐशा
 प्रकारेंप्रतिवर्षी ॥ आचरणकरितांमद्भतासीं ॥ अंतीवैश्यस्वर्गलोकासीं ॥ आ
 नंदेसींपावळा ॥ २१ ॥ ऐसेंचपूर्वीहेंमहद्भत ॥ पुंधुमारादिराजेबहुत ॥ करितेझा

(११४)

उपयुक्तकथासंग्रह.

लेम्हणोनीययायी॥ स्वर्गप्राप्ततयांझाला॥१२॥ शकूपसभाद्रपदमासी॥
बुधश्रवणद्वादशीदिपशी॥ आचरोनियांघ्रतासीं॥ दध्योदनदेतीदानजे॥
१३॥ तयांचेसर्वहीमनोरथ॥ येथेचिपूर्णहोतीनिश्चित॥ आणिअंतींपावती
स्वर्गप्राप्त॥ श्रीविष्णूच्याप्रसादे॥१४॥ सूतम्हणेशौनकासीं॥ श्रवणद्वादशी
कथाऐसी॥ कृष्णकथिलीपंडुसुतासीं॥ तीचमीतुम्हांकथियेली॥१५॥ हे
बामनजपंतीआख्यान॥ जेभक्तीनेंकरितीश्रवण॥ तयांच्याकामनाहोतीपूर्ण
॥ बामनाच्याप्रसादे॥१६॥ इतिश्रीबामनजपंतीकथा॥ सर्वाव्योक्तझालीस-
मासा॥ येथेअसेजीन्यूनाधिकता॥ क्षमाकीजेसज्जनीं॥२१७॥ ॥समाप्त॥

अथ अनंतचतुर्दश॥ कथा.

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगुरुम्हणतीविप्रासीं॥ याअनंतघ्रतासी॥ सांगेनएकापरि-
पेसीं॥ पूर्वीहुनीबहुतीआराधितें॥१॥ पुधिष्ठिरपांडुसुत॥ तपानेकेउंहेंव्रत॥ रा-
ज्यलाधलेत्वरित॥ ऐसेंव्रतउत्तम॥२॥ ऐसेंम्हणतांद्विजवर॥ कस्ताझालान्म-
स्कार॥ पूर्वीराजापंडुकुमर॥ आणिकराजेकेविंझाते॥३॥ श्रीगुरुम्हणतीदि-
जासीं॥ होतेंराज्यपांडुबासी॥ घूतकर्मकोरवांसीं॥ करूनिराज्यहारवितें॥४॥ व-
गन्निभाउठुनातस॥ कथतहोतेघर्षेबारा॥ ऐसेंतयापुधिष्ठिरा॥ राज्येत्थे

अनंतचतुर्दशीकथा.

(१९१४)

रियेसा ॥५॥ तयाघोरअरण्यांत ॥ युधिष्ठिरबंधूसहित ॥ असेचिंताव्याकुवि
त ॥ सदाध्यायश्रीहरी ॥६॥ समस्तराज्यसांडोनी ॥ वासकेलातिहोवनी ॥ को
रवकपटकरोनी ॥ नानापरीविघ्नेकरिती ॥७॥ सत्वत्यांचेंदळबावयासीं ॥ पाखी
लेंदुर्वाससीं ॥ त्यांसीं सर्वोठाचीं हृषीकेशी ॥ रक्षितसेपरियेसा ॥८॥ नानाती
र्थेनानाव्रते ॥ आचरलेनेथेंबहुते ॥ कष्टतहोतेवनीते ॥ निर्वाणरूपहोअनिपां ॥९
भक्तवत्सलनारायण ॥ तपांचेकष्टपाहून ॥ आलातेथेंठाकोन ॥ जेथेंहोतेपांडुकु
मर ॥१०॥ कृष्णयेतांदेखोनी ॥ धर्मजायतोदोगणीं ॥ दंडप्रणामकरूनी ॥ बौद्ध
सेतयेवेडीं ॥११॥ केशआपुलेमोकली ॥ झाडीकृष्णचरणधुजीं ॥ सर्वोपस्करषू
जातयेवेडीं ॥ करीतसेधिनयेसीं ॥१२॥ अर्घ्यपाद्यदेवोनी ॥ गंधाक्षतालाबूनी ॥ जीं
कांपुथेंहोतीरानीं ॥ त्याणीं पूजाकरीतसे ॥१३॥ पूजोनिपांभक्तीसीं ॥ विनवीतसे
परियेसीं ॥ जपजयाजीतृपीकेशी ॥ भक्तवत्सलकृष्णनाथा ॥१४॥ जयजयअ-
नंतनारायणा ॥ भवसागरउद्धारणा ॥ कृपाबुवातस्मीरमणा ॥ क्षीराधिवासादे
बदेवा ॥१५॥ परमात्मापरंज्योती ॥ तूंचिकरिसिउत्पतिस्थिति ॥ लयकरबिशी
तूंचिअंतीं ॥ त्रिमूर्तीतूंचिदेवा ॥१६॥ बिश्वाचातूंचिब्रह्मा ॥ होइनिरसिसक
डां ॥ वासतुम्हांसूक्ष्मस्थळा ॥ अणुरेणूतृणकाष्ठेंसीं ॥१७॥ नमनतुझेचरणासीं ॥
त्रिगुणात्मकहृषीकेशी ॥ रजोगुणेंसृष्टीसीं ॥ तुंवारेचिपेलेसंयोगें ॥१८॥ दुष्टांचा
निग्रहकरणें ॥ साधुजनांतेंसंरक्षिणें ॥ ऐसेंसामर्थ्यवंदपुराणें ॥ बोलतातीप्रसिद्ध ॥
१९॥ फेडावयाभूमिभार ॥ येतलातुंवांअंतार ॥ जडझालायुधिष्ठिर ॥ तरीकांतु-
वांवेविलें ॥२०॥ आपुलाप्राणआम्हासी ॥ म्हणोनजिगीवांनिसी ॥ पाठवूनीअर-
ण्यासी ॥ कष्टविलेंनानापरी ॥२१॥ तूझीकृपाहोयज्यासीं ॥ कष्टकेंचेहोतयांसीं ॥
उपेक्षुनीआम्हासीं ॥ अरण्यांतठेविलें ॥२२॥ तुजयांबोनीकोणआम्हासी ॥ आ-
तांसांगूंकवणापासीं ॥ जरीआम्हांउपेक्षिं ॥ कायकांक्षाजीबाबी ॥२३॥ इतु
केचरीभीमसेन ॥ चेन्नधिरीश्रीकृष्णचरण ॥ स्वामीआमुतेंबहुशीण ॥ कांउपेक्षा
करितीसी ॥२४॥ धनंजयतयेवेडीं ॥ बंदीतसेचरणकमबी ॥ विनवीतसेकरुणाबहा-
बी ॥ कृपाबुवामुरारी ॥२५॥ तुझेकृपादृष्टीसीं ॥ होतोआम्हीअरण्यवासी ॥ च-
डलेकष्टसांधासीं ॥ उबगलोस्वामीबहुत ॥२६॥ आतांआमुचेकष्टहरण ॥ पीड-

बांचातूषिप्राण ॥ ब्रीदराखेहेनारायणा ॥ म्हणतसेतयेवेळीं ॥ २७ ॥ माद्रीदेवीचे
 कुमर ॥ करीनिघानमस्कार ॥ द्रौपदीसाहितपंडुकुमर ॥ पांचहीवंदिनीतयेवेळीं ॥
 २८ ॥ तूआमुचाकेंबारी ॥ आम्हीअसोंअरण्यघोरीं ॥ आमुचाबंधूराज्यकरी ॥ का-
 यउपायआम्हासीं ॥ २९ ॥ तुजसारिखेंछत्रअसतां ॥ आम्हांकष्टअपरिमिता ॥
 कवणेप्रकारींस्वस्थचिता ॥ राज्यप्राप्तीआम्हासीं ॥ ३० ॥ असाउपायआम्हां
 सीं ॥ सांगास्वामीहृषीकेशी ॥ ऐसेंम्हणतांरुष्णासीं ॥ रुपाउपजलीमनांत ॥
 ३१ ॥ रुष्णाम्हणेपंडुसुता ॥ सांगेनतुम्हांएकव्रता ॥ नत्काळींप्रसन्नता ॥ राज्यहो-
 यतुम्हासीं ॥ ३२ ॥ व्रतांमध्येउत्तमव्रत ॥ अनंतनामविरच्यात ॥ आचरायेंतुम्हील-
 रित ॥ राज्यतुम्हांहोईला ॥ ३३ ॥ आतांसांगेनतुम्हांसीं ॥ अनंतकवणम्हणसीं ॥ स-
 र्यांठारींआपणयासीं ॥ अनंतनामआम्हांअसे ॥ ३४ ॥ कळाकाष्टामुहूर्तआप-
 ण ॥ दिनरात्रीशरीरजाण ॥ पक्षमासवर्षआपण ॥ युगकल्पआदिकरोनी ॥ ३५
 ॥ अचतराळोंमीनारायण ॥ भूभारउतरावपाळागुन ॥ दानवसर्वनिर्दाखून ॥ जन्म
 झालावसुदेवकुळीं ॥ ३६ ॥ अनंतमीचजाणसीं ॥ संशयनधरींगामानसीं ॥ त्रि-
 मूर्तीअचतराळोंसर्वांशीं ॥ ब्रम्हाविष्णुमहेश्वर ॥ ३७ ॥ आपणसूर्यशशीदेखा ॥
 चतुर्दशभुवनींमींचएका ॥ अष्टवसूआहेतिनिका ॥ द्वादशार्कआपणची ॥ ३८ ॥
 रुद्रअमतीएकादश ॥ सप्तसमुद्रसप्तनोक ॥ पाताळआणिशेष ॥ पर्वतादिकआ-
 पणची ॥ ३९ ॥ जितुकेष्टसआहेतिक्षिती ॥ आकाशींनक्षत्रेंदिसती ॥ दशादिशा-
 आहंतीरख्याती ॥ भूमीआपणम्हणेदेखा ॥ ४० ॥ आणिअमतीसप्तपाताळ ॥ भू-
 भुवविश्वलोकसकळ ॥ अणुरणुतृणकाष्ठसकळ ॥ विश्वात्माआपणची ॥ ४१ ॥
 नधरींसंशययुधिष्ठिरा ॥ अनंतम्हणजेमीनिर्द्धारा ॥ विधिपूर्वकपूजाकरा ॥
 व्रततुम्हांसींवरवेंअसे ॥ ४२ ॥ विनयीयुधिष्ठिरकरजोडोनी ॥ स्वामीसांगावि-
 स्तारोनी ॥ व्रतअसेकवणविधानीं ॥ कवणदानकवणपूजन ॥ ४३ ॥ करावेंव्रतक-
 वणेदिवसीं ॥ विस्तारोनिसांगेंआम्हांसीं ॥ निरोपावेंवेगेंसीं ॥ पूर्वींकवणेंआचरि-
 लें ॥ ४४ ॥ रुष्णाम्हणेतुधिष्ठिरासीं ॥ तूवांपुगिलेंआम्हासीं ॥ शक्यपक्षींभाद्र-
 पदमासीं ॥ चतुर्दशीपरियेसा ॥ ४५ ॥ आराधितांअनंतासीं ॥ त्वरितराज्यपावसीं
 ॥ पूर्वींकवणेंकेलेंम्हणसीं ॥ सांगेनएकातत्पर ॥ ४६ ॥ असेपूर्वींकृतयुगेंसीं ॥ सुमं

अनंतचतुर्दशीकथा.

(१९३)

तुनामविप्रपरियेसीं ॥ उत्पन्नझालावसिष्ठोवासी ॥ भृगुकन्यादीक्षानारी ॥
 ४७ ॥ तेचिझालीसुमंतूचीभार्या ॥ पतिघनाभोदर्या ॥ कन्यातिर्सींझालीसुतन-
 या ॥ नामनिचेंसुशीला ॥ ४८ ॥ सुशीलाकन्यासुमंतुघरीं ॥ नित्यभक्तीसदाचारी
 ॥ करीतसेविचित्रपरी ॥ सर्वसंगळस्वरूपें ॥ ४९ ॥ गृहशोभाकरीबहुत ॥ नानापा-
 त्रेंतोरणेंकरित ॥ पंचवर्णचूर्णपुक्त ॥ रंगमाळिकामहितदेखा ॥ ५० ॥ स्वस्तिका-
 दिशंसपद्य ॥ चक्रगदादिउत्तम ॥ नमस्कारादिमनोधर्म ॥ देवतार्चनसोपस्करां ॥
 ५१ ॥ वर्ततांऐसेंएकेदिवसीं ॥ झालीप्राप्तदेवयणीं ॥ सुमंतुपत्नीपंचव्यासीं ॥ पाव-
 तीझालीतयेवेळीं ॥ ५२ ॥ सुमंतूचीभार्याहीनखझालें ॥ समस्तकर्मराहितें ॥ पु-
 नःसंधानपाहिजेकेंलें ॥ म्हणोनिनारीआणिककेंली ॥ ५३ ॥ तिचेंनावअसेकंकरा
 ॥ दुःशीलाआचरणीपरिपेसा ॥ नित्यकळहकरीबहुवसा ॥ कन्यापतीसवेंदेखा
 ॥ ५४ ॥ सुशीलाकन्याउपवरझाली ॥ सुमंतुचिंतीवेळोवेळीं ॥ इर्सींएखादावरमि-
 केलजरी ॥ कन्यादानकरनिम्हणे ॥ ५५ ॥ एसेंचिंतितांएकेदिवसीं ॥ तेथेंआला
 कोंडिण्यन्नपूर्णा ॥ विचारितांकन्येसीं ॥ सुमंतूनेंअंगिकारिलें ॥ ५६ ॥ कन्यादान
 गृन्धोक्तेंसीं ॥ देनाझालाकोंडिण्यासीं ॥ मिळोर्नाहोतीदोनीमासीं ॥ आषाढ-
 आणिआवण ॥ ५७ ॥ माताकरीकन्येसींवेर ॥ सापन्नेपाचाहाविचार ॥ कोंडि-
 ण्यपुसंसुमंताविचार ॥ जाडंआयमाआणीकठाया ॥ ५८ ॥ सुमंतुबहुदुरवक-
 री ॥ म्हणेरुनानन्हेहीमाझीवेरी ॥ कन्याझालीआतांदुरी ॥ केवीपापिणीवरि-
 लीम्यां ॥ ५९ ॥ शान्तपत्नीनीहीज्याचेघरीं ॥ तपासीअरण्यनाहींदुरी ॥ ऐकस्वा-
 मीत्रिपुरारी ॥ संसारसागरींबुडानों ॥ ६० ॥ नचलेमाझेकर्मतपस ॥ नायकेबोळ
 हीकंकरश ॥ कन्याअसतासंतोष ॥ नित्यदर्शनजामाता ॥ ६१ ॥ ऐसासुमंतुचिंता
 करी ॥ कोंडिण्यन्नवीत्यासींवांगी ॥ दोघेतापसीएकेघरीं ॥ अस्तेनयेधर्महती
 ॥ ६२ ॥ जाडंआम्हीआणिकस्थाना ॥ तपकरोनीअनुष्ठाना ॥ भेरीहोईलपुनःपु-
 नः ॥ जयबीचकरुंआश्रम ॥ ६३ ॥ सुमंतुम्हणेकोंडिण्यास ॥ आणिकराहोवा-
 रादिवस ॥ सर्वसिद्धांतप्रयोदशीस ॥ प्रस्थानतुम्हीकरावें ॥ ६४ ॥ सुमंतूचीवि-
 न्नीऐकून ॥ आणिकराहितेतेरादिन ॥ सुसुहूर्तबरवापाहोन ॥ येरेदिवसींनिघा-
 स्ता ॥ ६५ ॥ सुमंतुम्हणेकंकरोसी ॥ कन्याजाईलपतीसरसी ॥ भोजनघालावेंजा

मातासी ॥ ब्रीहिगोधूमदेम्हणे ॥ ६६ ॥ पतीनेसांगतांकायकरी ॥ धांवतगेली
 गृहाभीतरी ॥ कवाडाघालीहृदखिळी ॥ पाषाणलावीद्वारवटा ॥ ६७ ॥ कांहीं-
 केळियानुघडीद्वारा ॥ सुमंतुविनवीआपटीशिर ॥ सुशीलाकन्याधरीकर ॥ स
 पेजाऊंतेसींची ॥ ६८ ॥ पाहंगेलास्वयंपाकघरा ॥ होताकांडागोधूमकरा ॥ देता
 झालाकन्यावरा ॥ निरोपदीधलादोघांसीं ॥ ६९ ॥ दोघेबैसूनरथावरी ॥ निघालीं
 कोंडिण्यसंतोषकरी ॥ मध्यान्हकाढीनदीतीरीं ॥ अनुष्ठानालागींउतरले ॥ ७०
 ॥ ऋषीबैसलाअनुष्ठाना ॥ सुशीलाहोतीतयेस्थाना ॥ तरीपाहातसेरम्यवना ॥
 स्त्रीसमुदायबहुअसे ॥ ७१ ॥ रक्तांबरवस्त्रांसीं ॥ परिधानकेलेल्याबहुवसी ॥
 व्रतम्हणतीचतुर्दशी ॥ कलशपूजापृथक्पृथक् ॥ ७२ ॥ पाहोनिसुशीलाहजू
 हजू ॥ गेलीतपासुवासिर्नाजवजू ॥ पुसतीझालीवेल्हाजू ॥ कायव्रतकरितांतु
 म्ही ॥ ७३ ॥ स्त्रियाम्हणतीसुशीलेसीं ॥ अनंतव्रतआहेपरियेसीं ॥ पूजितांहोयत-
 काचेसीं ॥ सकळाम्हीष्टपावती ॥ ७४ ॥ सुशीलाम्हणेनारीसीं ॥ कवणविधा
 नसांगामजसीं ॥ कृपाकरोनीविस्तारेंसीं ॥ निरोपायेअहोमाते ॥ ७५ ॥ समस्त
 नारीमिळोनी ॥ सांगतातीविस्तारोनी ॥ ऐकसुशीलेबैसम्हणोनी ॥ व्रतआद्यं
 तनिरोपिती ॥ ७६ ॥ भाद्रपदशक्लचतुर्दशीसीं ॥ व्रतकरावेंपरियेसीं ॥ सांगूंतूज
 विस्तारेंसीं ॥ ऐकसुशीलेम्हणताती ॥ ७७ ॥ रक्तपदसूत्रेंसीं ॥ अनंतकरावापरि
 येसीं ॥ घेऊनिजावेंनदीसीं ॥ स्नानकरावेंविधिने ॥ ७८ ॥ दिव्यांबरपरिधानुनी
 ॥ हळदीकुंकुमलावुनी ॥ आणावेकलशनूतनदोनी ॥ गंगायमुनाम्हणूनियां ॥
 ७९ ॥ उदकभरोनीतयांत ॥ पंचपरद्वरत्वसहित ॥ घालोनिपूजावेत्वरित ॥ षो
 उशोपचारेंकरूनी ॥ ८० ॥ नानाप्रकारेंआरती ॥ कराव्यागंगायमुनांप्रती ॥ म
 गपूजावादभर्गधीं ॥ शेषशायीकरोनियां ॥ ८१ ॥ दोनीकलशांवरीदेखा ॥
 दोनीवरुंठेवूनिनिका ॥ पचलिहूनअष्टदलिका ॥ कलशावरूनीठेवावें ॥ ८२ ॥
 तयाकलशांपुढेंदेखा ॥ पंचवर्णैचूर्णरिखा ॥ शंखपद्मादिअनेका ॥ रंगयाति
 कापालाव्या ॥ ८३ ॥ शेषपूजावादभर्गचा ॥ षोडशोपचारीबरवासाचा ॥ ध्या-
 नींध्यासविष्णूचा ॥ शेषशायीम्हणोनियां ॥ ८४ ॥ ससफणीशोषासीं ॥ स
 दाविष्णुत्थापलीं ॥ याचिकारणेंनामतयासीं ॥ अनंतऐसेंकरावेंध्याना ॥ ८५

अनंतचतुर्दशीकथा.

(११९९)

॥ पिंगलाक्षचतुर्भुजेंसी ॥ शंखपद्मसव्यकरेंसी ॥ चक्रगदावामहस्तेंसी ॥ ऐसी
 मूर्तीतुवांध्यावी ॥ ८६ ॥ ॐ नमो भगवतेभ्यो नमः ॥ षोडशोपचारें दर्मग्रंथीसीं ॥
 आणोनिनव्यादोरकासीं ॥ ध्यानकरावेभगतेथें ॥ ८७ ॥ अनंतगुणरत्नायमं-
 त्रेंसीं ॥ नवेदोरकठेबावेकलशासीं ॥ पूजाकरावीपुरुषमूर्त्तेंसीं ॥ अतोदेवामं
 त्रसहितेंसीं ॥ ८८ ॥ षोडशोपचारपूजोन ॥ संसारेतिमंत्रेंदक्षिणकर्गबांधोन ॥
 नमस्तेवासुदेवमंत्रेंकरून ॥ जीर्णदोरकविसर्जोवा ॥ ८९ ॥ दाताचविष्णुभग
 वानमूपात ॥ वाचनद्यावेगोधूमघृत ॥ प्रस्थगोधूमाचेंसघृत ॥ फळासहवाय
 नद्यावे ॥ ९० ॥ अपूपदिपायसेंसीं ॥ सदक्षिणातांबूत्तेंसीं ॥ अर्घ्यावेब्राम्ह-
 णासीं ॥ अर्घ्यआपणापयसावे ॥ ९१ ॥ ऐसेचोदायवेंदेखा ॥ व्रतआचरावेविशो-
 खा ॥ उद्यापनकरावेनिका ॥ चतुर्दशकलशाद्यावे ॥ ९२ ॥ ब्राम्हणभोजनक-
 रून ॥ भक्तीनेकगवेउद्यापन ॥ कामनाहोईलसंपूर्ण ॥ चतुर्विधपुरुषार्थ ॥ ९३ ॥
 ऐसेसांगतीसुशीलेंसीं ॥ व्रतआचरावेत्वरितेंसीं ॥ आजचिअसेचतुर्दशी ॥
 व्रतकरींआम्हांसवे ॥ ९४ ॥ समस्तनारीमिळोनितिसीं ॥ तंतूदेनीअनंतासीं
 ॥ ग्रंथीबांधोनीचतुर्दशी ॥ पूजाकराविलाआपणासवे ॥ ९५ ॥ कौंडाहोतागोधू-
 माचा ॥ आणोनदेतअर्घमाचा ॥ वाणदेउनीसुवाचा ॥ निरोपस्त्रियांचाघेतळा
 ॥ ९६ ॥ समस्तस्त्रियांचेदिगें ॥ आलीआपुलेरपाजवळें ॥ अनुष्ठानसारुनी
 ऋषीतयेवेळें ॥ आंगाआपुलेस्त्रियेंपासीं ॥ ९७ ॥ चळाम्हणोनीपुढेंजातीं ॥ दो-
 येबेंसोनीगोरंथी ॥ जातांपुढेंदेरबर्ती ॥ अमरावतीऐसेनगर ॥ ९८ ॥ नगरलो-
 कंसाभोरयेती ॥ चळाम्हणोनीऐसेंमहपाती ॥ तुम्हीयानगरीचेअधिपती ॥ त-
 पोविधीऐसेंमहपाती ॥ ९९ ॥ नानासमारभेंदेखा ॥ नगरप्रवेशालेंदंपतीऐका ॥
 ऐश्वर्यभोगिलेंबहुसुखा ॥ श्रीमदनंतप्रसादें ॥ १०० ॥ ऐसेकितीदिवसांवरी ॥
 होताकौंडिन्यसहनारी ॥ बैसलेअसतांसंतोषेंकरीं ॥ देवताझाळाअनंत ॥ १०१ ॥
 ऋषीपुसतीस्त्रियेंसीं ॥ कायबांधिलेंहस्तासीं ॥ वशकरणेंआम्हांसीं ॥ रक्त
 दोराबांधिला ॥ १०२ ॥ सुशीलाबोलेभ्रतारासीं ॥ अनंतदेवपरियेसीं ॥ याचिया
 प्रसादेनुम्हासीं ॥ अऐश्वर्यभासझालें ॥ १०३ ॥ म्यांजेदिवसींव्रतकेळें ॥ तेणेंक-
 रूनदेवतुम्हांआले ॥ पाह्मअनंतदेवतप्रसन्नझालें ॥ म्हणोनिसांमिलेलेंतुम्हां.

सी ॥ ४ ॥ ऐसे वंचन ऐकूनी ॥ ऋषीको पलाबहु मनीं ॥ दोरक पेतला हिरोनी ॥
 अग्नीमधेंटाकि पेतला ॥ ५ ॥ मग म्हणे केंचा अनंत ॥ आपण केले असेत पबहुत
 नेणे करोनी ऐश्वर्य प्राप्त ॥ झालें असे आम्हांसीं ॥ ६ ॥ वशीकरणा केले आम्हां
 सीं ॥ दोरा बांधिला अनंत म्हणसी ॥ रागे भरोनी कोंडिण्येतीसीं ॥ हिरोनी अ-
 भ्रांतरा कित्ता ॥ ७ ॥ हा हा सुशीलाम्हणोनी ॥ अग्नीभीतरी जाउनी ॥ तत्काळ
 काढोनी तूपनीं ॥ केळी पूजा अनंताची ॥ ८ ॥ अनंत टाकिला अग्नीसीं ॥ हानी-
 झाली ऐश्वर्यासीं ॥ दरिद्री झाला परिचेसीं ॥ कोंडिण्यतत्सणीं द्विजवर ॥ ९ ॥
 नगरीं झाले सर्व शत्रू ॥ गोधनादिक आभरण वस्तु ॥ समस्त नेते जाहले तत्स्वरू
 ॥ दरिद्र आले तत्काळ ॥ १० ॥ गृह दग्ध झाले देव ॥ उरले नाही वस्त्र एक ॥ अवक
 पाहोतां श्रीमदनंत ॥ सर्वगेले तत्सणीं ॥ ११ ॥ मग विचारी मानसीं ॥ म्हणे अनं-
 तारुसलासी ॥ बायां घातले अग्नीसीं ॥ मदांधकारें वेष्टिलों ॥ १२ ॥ आता करीन
 नेम एक ॥ जंव भेटेल क्षमी नायक ॥ श्रीमदनंत दर्शन सुख ॥ अन्नोदक न घेईं ॥ १३ ॥
 म्हणोनि निर्वाण करोन ॥ रिघता झाला अरण्य मुवन ॥ भार्ये सहित कोंडिण्य
 सत्वर गती परिचेसा ॥ १४ ॥ हा हा अनंत म्हणत ॥ जात असे अरण्यांत ॥ तंव दे
 खिला वृक्ष चूत ॥ पुष्पीं फळीं भरलासे ॥ १५ ॥ कीटकादि पक्षिजाती ॥ कोणी
 त्यासीं नातळती ॥ कोंडिण्य पुसेत पांमती ॥ अनंतासीं देखिले कीं ॥ १६ ॥
 वृक्ष म्हणे ब्राम्हणासीं ॥ हृषीं न पडेची आम्हांसीं ॥ तुवां जरी देखिलासी ॥
 आम्हां निमित्त सांगा बें ॥ १७ ॥ ऐसे ऐकोनी पुढें जात ॥ धेनू देखिली वत्सा सहि-
 त ॥ हिंडत सेतृणांत ॥ तोडें न पेस खावया ॥ १८ ॥ द्विज म्हणे तिचेसीं ॥ जरी तु-
 वां अनंत देखिलासी ॥ रुपा करीबो आम्हांसीं ॥ धेनू म्हणे तया ठागीं ॥ १९ ॥
 नाही देखिले अनंतासीं ॥ तुम्ही भेटलां जरी तयासीं ॥ मज विषयीं सांगा त्या
 सीं ॥ धेनू म्हणे तयासीं ॥ २० ॥ ऐसे ऐकोनि द्विजवर ॥ पुढें जाता देखिला वृष-
 भयोर ॥ तयातें पुसे द्विजवर ॥ अनंता देखिले कीं सांगा ॥ २१ ॥ वृषभ म्हणे तया
 सीं ॥ नेणों आम्ही अनंतासीं ॥ जरी तुम्ही देखिले त्यासीं ॥ आम्हां विषयीं विन-
 वाबें ॥ २२ ॥ पुढें जाता कोंडिण्य ॥ सरोवरें देखेने श्रीदोन ॥ उदक मिळाले अभ्यो-
 न्य ॥ हंसादि पक्षी नसे विवी ॥ २३ ॥ कमळ कुमुदादि पुष्पेसीं ॥ मिरवती सरोवरें

अनंतचतुर्दशीकथा.

(२०१)

ऐसीं ॥ द्विजपुसेतयांसीं ॥ अनंतातेदेखिलें ॥ २४ ॥ सरोवरेंमूणतीतयासीं ॥ वेणों
 कैचाअनंतासीं ॥ भेटीहोईलजरीतुम्हासीं ॥ आम्हांविषयींसांगावें ॥ २५ ॥ पुढें
 जानां द्विजवर ॥ देखिलेगर्दभकुंजर ॥ पुसतसेतयांविचार ॥ तेनबोलतीतयासीं ॥
 २६ ॥ निर्वाणझालातोब्राम्हण ॥ त्यजूपाहेआपुलापाण ॥ अनंतअनंतमूणोन ॥
 धरणीवरीपडियेला ॥ २७ ॥ इतुकियाअपसरीं ॥ दृढब्राम्हणवेषधारी ॥ जवळीये
 उनीहाकामारी ॥ उठींउगींमूणतसे ॥ २८ ॥ कायविप्राकायपुससी ॥ मदनंतको
 ठेंअसेंविचारिसो ॥ दाखवीनचालआम्हासरिसीं ॥ मूणोनिपरिलेंउजवेकरीं ॥
 २९ ॥ उठूनियांकोंडिण्यासी ॥ घेऊनिजातांअरण्यासीं ॥ नगरीपाहेअपूर्वऐसी ॥
 महदाअर्थेपाहातसे ॥ ३० ॥ घेऊनिगेलानगरांत ॥ सिंहासनरत्नसन्नि ॥ नेऊनि
 तेथेंबैसवीत ॥ आपणदाखवीनिजस्वरूप ॥ ३१ ॥ रूपवेखोनीतोकोंडिण्य ॥ स्तो
 त्रकरीअतिगहन ॥ चरणांवरीमाथाठेबून ॥ बिनवीतसेकरजोडूनी ॥ ३२ ॥ नमोन
 मस्तेगोविंदा ॥ श्रीवत्सलासच्चिदानंदा ॥ तुझेदर्शनमात्रेंदुःखमदा ॥ हरोनिजाती
 सर्वपापें ॥ ३३ ॥ तूंवरण्यपतपुरुष ॥ ब्रह्माविष्णुमहेश ॥ तुझेदर्शनमात्रेंदोषसम-
 त्त ॥ हरोनिजातीतत्काळीं ॥ ३४ ॥ नमोनमस्तेवैकुण्ठवासी ॥ नारायणात्सुखीवि-
 लासी ॥ जगद्वापिप्रतिपादिसी ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडनायका ॥ ३५ ॥ पापीआ-
 पणपापकर्मी ॥ नेणांतुझीभक्तिधर्मी ॥ पापान्मापापसंभवमूणोनी ॥ क्षमाक-
 रींदेवराया ॥ ३६ ॥ तुजचांचोनीआपण ॥ नेणेंअन्यदेवताकोण ॥ याचिकारणेंध-
 रिलेचरण ॥ शरणागतमीतुम्हासी ॥ ३७ ॥ आजिमाझाजन्मसकळ ॥ धन्यमा-
 झेंजिणेंसकळ ॥ तुझेदेखिलेंचरणकमळ ॥ जमरहोउनीवासघेतो ॥ ३८ ॥ ऐसें
 स्तबिलेंकोंडिण्यानीं ॥ ऐकोनिप्रसन्नझालातत्सर्णीं ॥ भक्तजनचिंतामणी ॥
 चरत्रयदेनाझाला ॥ ३९ ॥ धर्मबुद्धीदरिद्रनाशन ॥ शाश्वतयैकुंठपुबून ॥ ऐसेदे
 तथीनारीयणें ॥ ऐकपुधिष्ठिरामूणोकृष्ण ॥ ४० ॥ पुनरपीद्विजबिनवीनिका ॥
 म्यांदेखिलेंआश्चर्यएका ॥ अरण्यांतदृष्टएका ॥ महाफळितआम्रदेखिला
 ॥ ४१ ॥ त्याचींफळेपसीजाती ॥ कोणीत्यासीनानवती ॥ पुढेंपेतांमागुती ॥
 देखिलीधेनूसवत्सेंसीं ॥ ४२ ॥ तृणतेथेंअसेसबळ ॥ तिचेतोडानपेएकवेळ ॥
 अणिऊदेखिलींनिर्मळ ॥ सरोवरेंदोहूतेथें ॥ ४३ ॥ तीअन्योअन्यएकमेकां ॥ वि-

छात्रीहोतीतेथेउदका॥ पुदेपांहिताअपूर्वऐका॥ वृषभएकमहायोर॥ ४४
 ॥ त्याचेमुखानयेयास॥ सर्वकाळीउपवास॥ पुदेदेखिलासुरस॥ कुंजरएक
 मदीन्मत्त॥ ४५॥ ऐसेचिएकागर्दभासी॥ देखिलेंस्वामीमार्गेसीं॥ पुदेयेतां
 संबंधेंसीं॥ देखिलादिव्यब्राम्हण॥ ४६॥ नेणोंपांच्याअभिप्राया॥ विस्तारोनीमजसांगावा॥ जगन्नाथाकेशवा॥ म्हणोनचरणींलागला॥ ४७॥ कृ
 पानिर्धानारायण॥ सांगतसेविस्तारोना॥ ऐकेंभक्ताकोंडिण्या॥ वृक्षतुवांदे
 खिला॥ ४८॥ पूर्वीहोताहिजवर॥ त्यांसींघेतीवेदशास्त्र॥ उन्मत्तपणेंगवेंथो
 र॥ शिष्यवर्गानसांगेची॥ ४९॥ तेणेंपापेंवृक्षझाला॥ तुवांदेखिलेंधेनुवत्सा
 ला॥ पूर्वीभूमिधेनुनिष्कला॥ दिल्लीहोतीब्राम्हणासीं॥ ५०॥ देखिलानु
 वांवृषभएक॥ पूर्वीविप्रमहाधनिक॥ केलेंनाहींदानादिक॥ तेणेंपापेंऐसी
 गती॥ ५१॥ सरोवरेंतुवांदोनी॥ म्हणसीदेखिलींम्हणोनी॥ पूर्वीहोत्यादोषी
 बहिणी॥ घेतलेंदानआपआपसांत॥ ५२॥ रवरम्हणजेतुझाकोध॥ कुंजर
 तोजाणमदांध॥ झालेंतुझेमनशहद॥ भेटलोंब्राम्हणआपणची॥ ५३॥ जे
 जेनुवांदेखिलें॥ त्यात्यासमस्तांमुक्तकेलें॥ अखिलऐश्वर्यभोगींविहितें॥ अं
 तीजाईस्वर्गास॥ ५४॥ तुवांकरावातेथेंवास॥ नक्षत्रांमाजीपुनर्वसु॥ ऐसाव
 रदेतांचहर्ष॥ झालातयाकोंडिण्या॥ ५५॥ ऐसांवरलाधोनी॥ राज्यकेलें
 बहुदिनीं॥ अंतींगेलास्वर्गभुवनीं॥ ऐकरायायुधिष्ठिरा॥ ५६॥ ऐसीकथा
 धर्मासीं॥ सांगताझालातृषीकेशी॥ आचरिलेंभक्तीसीं॥ अनंतव्रततयेवे
 ॥ ५७॥ युधिष्ठिरदंपत्येंसीं॥ व्रतआचरलाभक्तीसीं॥ श्रीमदनंतप्रसादेपरिचे
 सीं॥ पांडवराज्यपदपावले॥ ५८॥ आणिकहेंचिभूमीवरी॥ व्रतकेलेंऋषी-
 श्वरीं॥ आचरितांनरनारी॥ लाधतीचारीपुरुषार्थ॥ ५९॥ इतिश्रीअनंतचनु
 दर्शीव्रत॥ श्रीकृष्णसांगेधर्माव्रत॥ तेचहेभारुतभाषेंत॥ श्रोतेतुम्हीपरि-
 साद्धो॥ १६०॥ ॥ इतिश्रीअनंतचतुर्दशीव्रतकथासमाप्ता॥ ॥ श्रीकृष्णार्पण
 मस्क॥ श्रीसांबसदाशिवापणमस्क॥ ॥ ६३॥ ॥ ७३॥

अथगयासुरआख्यानप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पार्वतीसम्प्लेणेशंकर ॥ पूर्वांगियासुरनामैअसुर ॥ तोरुद्राचा
 क्रोधधोर ॥ उत्पन्नझालातेथोनी ॥ १ ॥ केशजयाचेउर्ध्वआरक्तवर्ण ॥ महाभया-
 नककरालवदन ॥ तेषांब्रम्हादिदेवगण ॥ प्रमणचक्रीपाडिले ॥ २ ॥ जैसेआका-
 शींपर्क्षाहिंडती ॥ तेसंदेवचूहूंकडेफिरती ॥ इंद्रभांतझालाचिर्ती ॥ म्हणेराहाव-
 यासींथासनाहीं ॥ ३ ॥ मगब्रम्हदेवासींगेलेशरण ॥ इंद्रादिसकळदेवगण ॥ गया-
 सुरेंगांजिलेंम्हणोन ॥ सांगतीगान्हाणेंत्यापासीं ॥ ४ ॥ झडकरींयल्लकरींआतां
 ॥ मगसंगेधेंउर्नसिपस्तां ॥ शरणगेलेवैकुंठनाथा ॥ सकळदेवांसहितपै ॥ ५ ॥
 जयजयाजीवैकुंठदाताग ॥ जगन्निवासाकमळावरा ॥ गयासुरेंसकळसुरवरां ॥
 वासदेउनीपळविलें ॥ ६ ॥ कमलोद्वामींम्हणेहरी ॥ कांहींप्रपनधरावेंअंतरीं ॥ तो
 असुरकोठेंकायकरी ॥ मजझडकरीदावाकां ॥ ७ ॥ ब्रम्हदेवम्हणेतपदाखण ॥ करीत-
 बैसलानिर्वाण ॥ मगसांगातींघेउनचतुरानन ॥ हरीआपणउठिला ॥ ८ ॥ ब्रम्हा-
 आणिहरी ॥ जेथेंगयासुरतपकरी ॥ तेथेंयेउनीझडकरी ॥ पुढेंउप्रेठाकले ॥ ९ ॥ ब्र-
 म्हाम्हणेगयासुरा ॥ महातपस्विपाचतुरा ॥ तुजप्रसन्नझालोवीस ॥ वरमार्गेअ-
 पेक्षित ॥ १० ॥ गयासुरम्हणेंतेबेळां ॥ तुम्हीदोषेप्रसन्नझालेतिमला ॥ तरीपा-
 ह्निजेवरदीधला ॥ मींपागेनतोतुम्हातें ॥ ११ ॥ सकळतीर्थेंदेवयज्ञ ॥ गंगापृथ्वीस

त्कायतेयेची ॥३२॥ हरीम्हणे सकळ जेकां पर्वत ॥ थांयो निया रे संमस्ता ॥ गयासु
 राचे पाय हस्त ॥ दडपावरी बैसोनी ॥३३॥ ऐसी आज्ञा होतां ते वेडां ॥ विंध्याचळ
 वेगें धांयला ॥ तो पृष्ठीवरी बैसला ॥ स्फंदोनी व्यापुनी ॥३४॥ जो ध्यं बक ब्रम्ह
 गिरीसत्य ॥ तेणें दंड पिता वाम हस्त ॥ श्रीशैल्यशेषाद्रि पर्वत ॥ तेणें सव्य हस्त
 रगडिला ॥३५॥ पायां वरी गोमंताचळ ॥ दडपोनि बैसला अदळ ॥ आतां करि प्र
 देश सकळ ॥ दिंडीरवनामध्ये असे ॥३६॥ तें पठरी समीप जाण ॥ पुष्पवतीसंग
 मीं पूर्ण ॥ दोनी पाय जोडुनि नारायण ॥ कटीं हस्त उभा असे ॥३७॥ द्वारके हुनी
 आळावन माळी ॥ तेव्हां पुष्पवतीसंग मस्थळी ॥ गाईगोपाळ ते येथी ॥ उभे केले
 तेरायीं ॥३८॥ तेथें वाजविले वेणुशृङ्ख ॥ म्हणोनि नाम वेणुनाद ॥ गयासुराच्या
 कटीवरी पद ॥ देउनी उभा ठाकला ॥३९॥ सत्यायशीं योजनें रुंद माज ॥ गया-
 सुराचा आहे सहज ॥ तयावरी अधोसज ॥ पद जोडुनी उभा ठाके ॥४०॥ तेथें स-
 कळही देय आले ॥ तेही भोवते उभे राहिले ॥ अद्यापि आहेत पाउले ॥ वेणुनादीं
 स्वयंभ ॥४१॥ जोडिले दोन्ही समपद ॥ तेंचि विष्णु पद सत्यप्रसिद्ध ॥ गरकडप
 दें देवांचीं शुद्ध ॥ भोवतालीं उमरलीं ॥४२॥ तेथें गोपाळ वेणुवाजविते ॥ भ-
 क्तनाविककांनीं ऐकती ॥ अद्याप वेणुघेड नरमापती ॥ उभा असे त्या ठायीं ॥४३॥
 जेथें उभे हो ने गाईचेभार ॥ तें अद्यापि दिसती परिकर ॥ गोपाळांचीं पदें समग्र ॥
 ठायीं ठायीं उमरलीं ॥४४॥ आर्दी हरी तेथें आला ॥ मंगलक्ष्मीपुदें ठाकला ॥ या
 वरी पुंडलिक सीयर दीधळा ॥ उपाराहिला समपदीं ॥४५॥ गयासुराचा मा
 ज तेथें ॥ म्हणुनि पद जोडिले पंढरीनाथें ॥ त्यावरी काळें बहुतें ॥ गयासुरें शिर उ
 चळिलें ॥४६॥ धनकीटक ल्यां मागुत्यान ॥ गयासुरें शिर उचलिलें पूर्ण ॥ म-
 गमागुतायत्तक गवयाचतुरानन ॥ आरंभीत शिरावरी ॥४७॥ शिरावरी वड
 पोने ॥ सकळ बैसले सुरगण ॥ इंद्रब्रह्मा उमारमण ॥ ऋषीही वरी बैसले ॥४८॥
 सागर सरिता समस्त ॥ आणिकही गिरीवरी बैसत ॥ परी मागुतें शिर उज्जलि
 त ॥ नमानीं दैत्य तितुक्यां सीं ॥४९॥ मग यमपुरीची शिळा ॥ यम आनिनी ते-
 वेडां ॥ नितुकी शिळा विशाळा ॥ शिरावरी उबिली ॥५०॥ बैवस्वत मनुचे वेळे
 ॥ मागुनी शिर उचलिलें ॥ मंगभगवंतें काय केले ॥ मस्तकीं पद ठेविला ॥५१॥

उपयुक्तकथासंग्रह.

॥ ब्रम्हांडाचाभारसमग्र ॥ वरीपाटीश्रीधर ॥ मगम्हणे तो असुर ॥ मजठकवि-
 लें देवांनीं ॥ ५२ ॥ हळूचठावयत्तासिमागीतला ॥ माझे मस्तकावरीभारघातला
 वैकुंठनायक उभाठाकला ॥ पायदीधत्तामस्तकीं ॥ ५३ ॥ म्यांघेंतोव्यापीडिलें;
 ॥ देवांनींमस्तकींरगडिलें ॥ आतांमाझेकांहींचनचाले ॥ हरीनेठेविलापायवरी ॥
 ५४ ॥ बरेंजन्माचेंसार्थकझालें ॥ परोपकारींशिखेंचिलें ॥ सकळदेवउभेठाक-
 ले ॥ यत्तकेलाचतुराननें ॥ ५५ ॥ मगम्हणे देवांसमस्तां ॥ जोंवरीसृष्टीसींस्थी-
 रता ॥ हाचिवरघामजआतां ॥ चंद्रसूर्यजंबअसती ॥ ५६ ॥ तोंवरीहरीचाचरण
 ॥ मस्तकींअसोमाझेपूर्ण ॥ सकळसरितादेवगण ॥ असेअसावेचिरकाल ॥ ५७
 ॥ माझेशरीरींहरिपदपूर्ण ॥ तेथेंकरावेंगयावर्जन ॥ तेणेंफेडिलेंपितृव्रणा ॥ तो
 झालाधन्यसंसारिं ॥ ५८ ॥ आणिदिंडीरवनांत ॥ स्त्रीरूपेंगहिन्नाभगवंत ॥ वे-
 णुनादींसमपदसमस्त ॥ तेंसाचियेथेंअसेपें ॥ ५९ ॥ तेथेंजेकरितीगयावर्ज-
 न ॥ त्यांचेतृप्तहोतीपितृगण ॥ ब्रम्हहत्यादिपापेंसंपूर्ण ॥ नासतीलस्नानमा-
 थें ॥ ६० ॥ तेंगयेसींएकपदा ॥ वेणुनादींसमपदप्रसिद्ध ॥ तेथेंकरितीजेगयाआह
 ॥ दोहांठायींप्रसिद्धकळएक ॥ ६१ ॥ आम्करक्षेत्रप्रयाग ॥ पंदरीबाराणसीसांग
 ॥ वेणुनादेगयासमग्र ॥ प्रसादप्रसिद्धजोडिलेजे ॥ ६२ ॥ सुरापांनींअभक्षभ-
 क्षक ॥ महात्वांठाळहीसकळिक ॥ तेथेंस्नानकरितांदेंरव ॥ उद्धरोनीजातीपें ॥
 ६३ ॥ अद्यापीगयासुरतेथ ॥ अंगहालवीनिश्चित ॥ तेज्जांपृथ्वीकंपहोत ॥ धन्य
 तोगयासुरउदार ॥ ६४ ॥ ब्रम्हादिकदेवआले ॥ ज्याचेपुढेंयाचकझाले ॥ तेणें
 नाहींकृपणत्वकेलें ॥ देहदीधत्तापरोपकारा ॥ ६५ ॥ अद्यापितोआहेजिवंत ॥
 उठावयातोसमर्थ ॥ परीनउठेचीसत्यवंत ॥ परोपकारीदेहदीधत्ता ॥ ६६ ॥ गज्रा-
 सुरेंधोरकेलीकीर्ती ॥ तरीचपुराणेंमहिमारणिंती ॥ ज्याचेदेहावरिमापती ॥
 देवांसमर्पितउभाअसे ॥ ६७ ॥ ऐसेउदारभक्त ॥ तेचिझालेजीवन्मुक्त ॥ कृपणते-
 चीनिश्चित ॥ बुडोनिगेलेनरकपुरी ॥ ६८ ॥ कोरडीदावितीभक्ती ॥ आम्हीभक्त
 झणोनीमिरविती ॥ गजराचीनुळणाकरिती ॥ वारपाहतीविमानाची ॥ ६९ ॥
 अंडक्यासावीप्राणजात ॥ झणतीआम्हीउदारभक्त ॥ ऐशियादांभिकांभग-
 वंत ॥ दरअसेनिश्चयें ॥ ७० ॥ असोहेंगयास्थान ॥ भिकाळकरितांपरण ॥ त्या

गयासुरआख्यान.

(२०७)

चेमुक्तहोतीपितृगण॥ श्रवणमात्रैकरूनियां॥७१॥ पाहोनिपांपितृतिथी॥
 तेदिपरीजिगयारख्यानऐकती॥ त्यांचेपितृगणउत्तमगती॥ पावनीलसत्यपें॥
 ७२॥ शिवम्हणेभवानी॥ धन्यकथाहेत्रिभुवनीं॥ नारदसांगेशेष्टालागुनी॥
 मुनीप्रतीसूतसांगे॥७३॥ ब्रम्हानंदश्रीधर॥ श्रोतयांविनवीवारंवार॥ हंगया-
 रख्यानसुंदर॥ परिसाचतुरभावार्ये॥७४॥ इतिथीपांडुरंगमाहात्म्यसुंदर॥ पद्म
 पुराणीचेंपरिक्कर॥ अपणेंसिसांगेब्रिनेत्र॥ अष्टमोऽध्यायगोडहा॥७५॥ ॥
 श्रीगणेशायनमः॥ ऐकेंमृडानीकयापवित्र॥ प्रयागतीर्थराजभास्कर॥ बाराण
 सीपांडुरंगनगर॥ गयासाचारवेणुनादी॥१॥ नमस्कारूनीपांडुरंगचरणां॥ म
 गनिघावेगंयावर्जना॥ धूतआद्धकरूनिजाणा॥ नगरप्रदक्षिणाकरावी॥ २॥
 गृहाहूनिनिघावेंहर्षयुक्त॥ जितुकीपाउलेंमागींपडत॥ तितुच्यापायन्याबांधि
 त॥ पितृगणांसींचदावया॥३॥ अश्वमेधाचेंफळ॥ एकटाकितांपाउल॥ पितृ
 तीर्थीपिंडदानकेवळ॥ अतिउत्तमजरीघडे॥४॥ अययापितृपक्षमाद्रपदसमस्त
 ॥ तोहीविशेषअत्यंत॥ कींनिर्दोषमार्गेश्वर॥ रूष्णपक्षसत्य॥५॥ आंवळिया
 येवटापिंडा॥ देतांघडेपुण्यउदंड॥ नाहींतरीनपडेअवघड॥ शमीपत्राप्रमाणें
 ॥६॥ द्रव्यअसलियासिद्ध॥ विधियुक्तकरावेंआद्ध॥ किंवाशारयाफलमूलकं
 द॥ त्यांचेपिंडकरावे॥७॥ जरीअसेलसंन्यासी॥ तरीहेंसमर्पावेंपदासी॥ ते-
 णेंआपुत्याकोरिकुळांसीं॥ उद्धरिलेंएकदां॥८॥ पर्देविष्णूचींअसती॥ तेथूनपू-
 र्वेवाहेभागीरथी॥ तेथेंस्नानकरूननिनिश्चिती॥ ब्रम्हचक्रकरावा॥९॥ दोनप्रहर
 झालियातत्वंतां॥ जावेंगोपाळपर्यंता॥ कुंडासमीपस्नानकरितां॥ पितृगणउ-
 ल्हासती॥१०॥ तेथूनिपरतोनिघांजावें॥ समपदीपिंडदानकरावें॥ सुष्टिभरी
 तिछटाकाये॥ पुण्यवंतसंगमीं॥११॥ जेजेनिपुत्रिकमेले॥ अधोगतींएकपड-
 ले॥ त्यांचेंक्रियाकर्मनसेझालें॥ तेउद्धरतीतिळांनीं॥१२॥ सकळझालियाआद्ध
 विघ्नंक्ती॥ मगपूजावीपांडुरंगमूर्ती॥ तेणेंपितृगणपावनीतृप्ती॥ मसचहोतो
 भंगवंत॥१३॥ मगपुण्यवतीसंगमींजाण॥ स्नानकरावेंआवडीकरून॥ तेणेंपितृ-
 गणीपितृगण॥ उल्हासतीसर्वही॥१४॥ मगशरावतीसंगमींस्नान॥ तेथेंपितृगण
 पितृतर्पण॥ धर्मलिंगाचेंपूजन॥ करावेंतेथेंसाक्षेपें॥१५॥ पर्वशयेपूर्वीं॥

तेथेंकेलेंलिंगस्थापन ॥ मागुतीसमपदींजाउन ॥ साष्टांगनमस्कारकरावा ॥
 १६ ॥ करावेंब्राम्हणसंतर्पण ॥ नेणेंतृप्तनारायण ॥ पूर्वींगोपांसमवेतआपण ॥
 श्रीकृष्णातेथेंक्रीडले ॥ १७ ॥ तेथेंबैसोनीमुरारी ॥ गोपाळांसींवांदीशिदोरी ॥ अ-
 षात्तामोठामिथारी ॥ अद्यापतेथेंसाक्षीअसे ॥ १८ ॥ दहींभातविखुरलाचहूंक-
 डे ॥ सूक्ष्मदिसतीतेखडे ॥ हुतूतूवडजावांकडे ॥ खेळलेतेथेंहरिसवें ॥ १९ ॥
 बाघेंबाजतीगंभीर ॥ धुमन्याहूमन्यापांवेसुस्वर ॥ टाळमृदंगांचेझणत्कार ॥
 टाळियागजरेंहरिनाम ॥ २० ॥ तेथेंमृदंगाचींचामरें ॥ झळकतीदोहींकडेसुंदरें ॥
 हरीवरीपल्लवछत्रें ॥ चिमणोगोपाळधरिताती ॥ २१ ॥ मूर्तीसांबलीगोमटी ॥ अं-
 गीकेशराचीउटी ॥ तिलकरेखिलालतादीं ॥ रत्नेंमुकुटींझळकती ॥ २२ ॥ क-
 र्णीकुंडलेंमकराकार ॥ नेत्रआकर्णअतिसुकुमार ॥ मंदस्मितवदनसुंदर ॥ रमा-
 वरबेणुनादीं ॥ २३ ॥ बेणुनादींश्रीधरें ॥ कालावांरितानिजकरें ॥ विमालीबैसो-
 नीएकसरें ॥ देवतेथेंपाहती ॥ २४ ॥ कमळाकारगोपाळ ॥ मध्येंमरतमा-
 क्नीळ ॥ निधनाभोवतेसाधकसकळ ॥ साधावयाजेविबैसले ॥ २५ ॥ कींअ-
 नर्घ्यरत्नाजबळी ॥ बैसेजैसीपरीक्षकमंडळी ॥ कनकाद्रीभोवतीपाळी ॥
 कुळाचंछाचीविराजे ॥ २६ ॥ कींमानससरोवरनिर्मळ ॥ त्याभोवतेजैसेम-
 राळ ॥ कींयेष्टुनिपांजाश्वनीळ ॥ तपस्वीजैसेबैसंठे ॥ २७ ॥ श्रीकृष्णासूर्य-
 नारायण ॥ गोपतेकीरणेंप्रकाशघन ॥ कींचंद्रासीबेष्टुन ॥ उदुगणेंजैसीं
 बैसलीं ॥ २८ ॥ आपल्याशिदोन्यासंपूर्ण ॥ हरीपुष्टेंवेधितीआणून ॥ एकींमां-
 डेआणिलेजाण ॥ अंतर्बाह्यगोडजे ॥ २९ ॥ एकींआणिलीगुळवरी ॥ एका-
 चीदहींभातभाकरी ॥ एकाचीशिखीशिदोरी ॥ सोडनियांबैसले ॥ ३० ॥
 कोड्याचीभाकरएकसोडित ॥ एकाचाताकभातझिरपत ॥ एकाचीशिदो-
 रीबिटलीसमस्त ॥ चवीनलागेजेबितां ॥ ३१ ॥ सकळाहरीमूणेतेंधवां ॥ आ-
 पुलाखेवांटेउगेचिजवां ॥ दुसऱ्याचानकाकरूहेवा ॥ मनोभावापासुनी ॥ ३२ ॥
 ॥ आपुलेंपूर्वकर्मनीटनाहीं ॥ दुसऱ्याचाहेवाकरूनकाई ॥ जेपेरिलेंलवछाहीं
 ॥ बाहेरउगबोनीवसावे ॥ ३३ ॥ ऐसाकरितांमुरारी ॥ तोसोहळादेवपाहतीअं-
 बरीं ॥ नैसमस्तअद्यापीवरी ॥ वेणुनादींअसतीपें ॥ ३४ ॥ वेणुनादींवासोह-

गयासुरआख्यान.

(१०१)

कामाह्वन ॥ तेयेंअगत्यभक्षिजेदधोदन ॥ ब्राम्हणासीदीपत्तेभोजन ॥ तेणेंकण्ठां
संतोषे ॥ ३५ ॥ असोपंदरीसीयेउन ॥ विठ्ठलासीघालावेतोरांगण ॥ म्हणजेफिदेल
पितृक्रुण ॥ कमलनयनापाहतां ॥ ३६ ॥ नफावेवेणुनादींजावया ॥ तरीहोबिबार
पडणकेलिया ॥ तेणेंकेलीअवधीगया ॥ आवेंपूर्णऐकतां ॥ ३७ ॥ परितांबिबुल्ल
चेंचरण ॥ तोसकळफेडीपितृक्रुण ॥ भक्तकैवारीजगजीवन ॥ तारीपूर्णभवा
ब्धी ॥ ३८ ॥ अंबक्रुषीचेंजन्ममरण ॥ आपणफेडीश्रीभगवान ॥ भक्तांसीअ-
णुभावून्यून ॥ पडोनेदीमहाराज ॥ ३९ ॥ ब्रम्हानंदपंदरीराणा ॥ शरणारिषेजो
त्याचियाचरणा ॥ तोमुक्तझालाजाणा ॥ सकळक्रुणापासुनी ॥ ४० ॥ इति
श्रीगयासुरआख्यानसमाप्त ॥ श्रीसांबसदाशिवापणमस्तु ॥ ॥ ॥

अथकोजागरीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वीकोणेंकेदिवसीं ॥ ऋषीपुसतीवाउखिल्यांसी ॥ सां

गाव्रतेकैर्तिकमासीं ॥ जेणेजंतुं सुरवावती ॥ १॥ ऐकूनवाळखिल्यबोलत ॥ को
जागरवामें मुख्यव्रत ॥ त्यातें आचस्तां प्रणत ॥ उमलोकातें पावती ॥ २॥ आश्वि
नमासीं जे पौर्णिमा ॥ तेथें रात्रौ पूजि जे रमा ॥ ऐरावत सहइंद्रनामा ॥ नृत्यगीत
जागरणें ॥ ३॥ द्यावीं दीपदाने बहुत ॥ लक्षलक्षार्द्धवाअपुत ॥ सहस्र अथवा
एकशत ॥ यथाशक्त्या घृततेडें ॥ ४॥ तैसे गार्गीं पृथ्वीं चनीं ॥ गृहीं आरामीं देवा-
यतचीं ॥ दीपलावुनी धिप्रां भोजनीं ॥ शेषवाचें स्त्रीगर्भें ॥ ५॥ उपवासीं राहोन
आपण ॥ करावें नारिकेलोदकप्राशन ॥ रात्रौ करोनी जागरण ॥ अक्षक्रीडाक
रावी ॥ ६॥ मध्यरात्री समयीं कमला ॥ कोण जागृत असेल त्याला ॥ प्रसन्न
होउनी आपुला ॥ वित्तकोश समर्पी ॥ ७॥ याकरितां दरिद्रीयाणें ॥ हें व्रत की-
जे अवश्य पणें ॥ याव्रताच्या सद्व्रजाचरणें ॥ बलितही झाला धनवंत ॥ ८॥ हें
ऐकुनी कृषीश्वर ॥ म्हणती वालखिल्यां सांगा सत्वर ॥ बलितहा कोण थोर ॥ द-
रिद्रीसंपत्ती पावेकें सा ॥ ९॥ वालखिल्य सांगती उत्तर ॥ बलितनामा विप्रवर ॥
पवित्र जाणतो सदाचार ॥ मग धर्देशीं वसतसे ॥ १०॥ याचनां मरणासमानमा-
नी ॥ देईल तितुं केची असे घेउनी ॥ त्याचीं भार्यानामें चंडिनी ॥ सदाकल हा प्र-
वर्ते ॥ ११॥ म्हणें माझ्या सर्व बहिणी ॥ देवांगनाशा सुवसनीं ॥ दिल्यालायदि
व्याप्तरणीं ॥ श्रेष्ठ सदां शोभती ॥ १२॥ मेल्या दरिद्र्यातुं द्रुयाधरीं ॥ पेडुनि पडत्यें
मी पदरीं ॥ लज्जा वाटे मला थोरी ॥ लोकां मुखदार ववाया ॥ १३॥ जळोजळोरे
तुझें घर ॥ निर्धनाचें कुल हें अवर ॥ ऐसें लोकां ही धारंवार ॥ सांगोनि पतिप्रिय
नकरीती ॥ १४॥ मग संकल्प करी दारुण ॥ भर्ता करील जें निरूपण ॥ तें मी विप-
रीत करीन ॥ लक्ष्मी पावेतो वरी ॥ १५॥ ऐसा संकल्प करूनी मनीं ॥ मग ते विप्रांस
बदे कामिनी ॥ अरे पाषाण बुद्धे नृपसदनीं ॥ चोरी करूनि धन आणीं ॥ १६॥ जर
कसीतरी तुं जताडीन ॥ ऐसें बोले कठोर वचन ॥ थरथरां कापेतो ब्राम्हण ॥ काप
करील बापुडा ॥ १७॥ क्षणेकतीर डेक पावताडी ॥ एके दिवसीं उपासमांडी ॥ ए-
के समयीं पारणें सोडी ॥ सर्वही भस्मी गृहांतील ॥ १८॥ पती मागे जरी पाणी
॥ धांवें घेउनी केर सुणी ॥ तापवूनि पांडाहणी ॥ डागावया धांवतसे ॥ १९॥
या प्रकारें कष्टी ब्राम्हणा ॥ परीनो सोसी तिची घातना ॥ कोही बोलो अथि

कोजागरीकथा.

(२११)

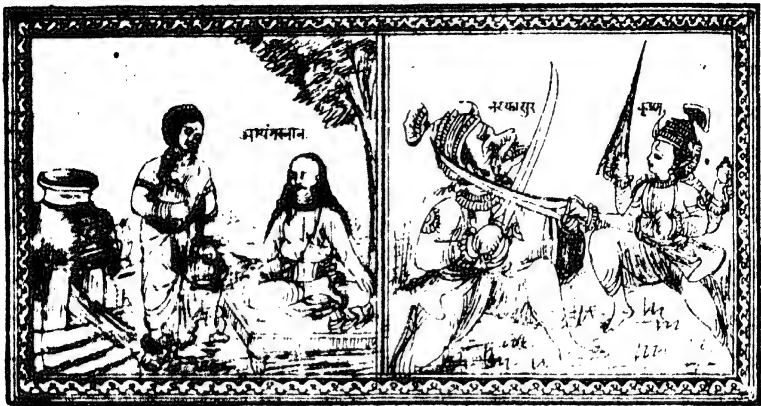
कचचना ॥ यथात्ताप्रे संतुष्टजो ॥ २० ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ जीव्याशब्धनि
ने, वारहिरणदाकितीकरीलपती ॥ तेस्वीकलहायेतां, वारणवेशकितीकरी
लपती ॥ ५ ॥ ॥ ओर्वी ॥ ॥ एवं एकदा आहूतिथी ॥ पितृपत्नीं भ्रात्रीहोती
लक्ष्मिनितां महामती ॥ म्हणे आतां काय करूं ॥ १९ ॥ सामयीकां हीं घरीं असे ॥
परी आहूत संपादे कैसे ॥ वदतान्ये करितो ऐसे ॥ अनर्थ करील हेतुष्टा ॥ २० ॥ ऐसा
संकटीं पिंडला ब्राह्मण ॥ भार्ये सनवदे कां हीं भाषण ॥ तं व एक मित्र त्याचा पूर्ण
गणेश भार्या पातला ॥ २१ ॥ त्या रसी ही पूर्ववार्ता नवदे ॥ परी उद्दम पाहुनी तो बि
चदे ॥ बलिनामज संकर कळंदे ॥ तुझी चिंता हरीन ॥ २२ ॥ ऐकोनि सांगे हूच
त्यास ॥ तो म्हणे उपाय असे यास ॥ कथितां बिपरीतार्थास ॥ सुपरीत सहजे क-
रील ही ॥ २३ ॥ ऐगी भार्या तुज असतां ॥ मग करि सी किमर्थ चिंता ॥ संसारीका
मिनी चा परी मिळतां ॥ होसी कृत कृत्य धन्यतूं ॥ २४ ॥ ऐकोनि तुष्टा द्विज ॥
भार्ये प्रतीचीले गुज ॥ अनर्थ करि केचं डीमज ॥ आहूकरा वेंचारे ॥ २५ ॥ प
रवां येतसे आहूतिथी ॥ परी चडिंजी जोडिली नसे पत्नी ॥ याकारणें माझी मती
॥ आहू विपर्याय ओढे ॥ २६ ॥ कदाचित् तुला करणें ॥ तरी पाक अकाळीं सार-
णें ॥ कुन्सित विमां आमंत्रणें ॥ देऊनि कदाचें अपावीं ॥ २७ ॥ एवें ऐकोनि पति
वचन ॥ आमंत्रिते श्रेष्ठ ब्राह्मण ॥ यथाकार्त्त पाकसाधन ॥ करुनि म्हणें आहूक-
रा ॥ २८ ॥ ॥ आर्या ॥ ॥ ऐकुनि विप्रसुरवाचे, तत्सोरव्याला घडे तदानांत ॥ बो-
लुनि बिपरीतार्थें ॥ संपादी आहू पिंडदानांत ॥ २९ ॥ करुनी पिंडविमज्जन, विस्मृति
ने विप्रतो वदे जाये ॥ हे पिंडने उनीतूं, सत्वर गंगाजलांत दे जाये ॥ ३० ॥ ओवी ॥
तेचं डाळी दुष्टदारा ॥ उचलोनि पिंडस्फुटा यसार ॥ रोषेने उनीसत्वर ॥ गों-
चहू पींटा किंता ॥ ३१ ॥ पाहोनि बलित झाला दुःखी ॥ बचन न बोले कां हीं मुरवीं ॥
क्रोधावेशें रुखरुखी ॥ निषता झाला गृहांतुनी ॥ ३२ ॥ संकल्प करी तो ब्राह्मण
॥ लक्ष्मी प्रसन्न झाल्या विण ॥ न करी न मी अन्नप्राशन ॥ फलाहारीं वनीं वसें
॥ ३३ ॥ एवें संकल्प करुनि मनीं ॥ जाता जाहला महत्काननीं ॥ फिरे बल्कले वें-
सोनी ॥ तं वनदीतीर आढळलें ॥ ३४ ॥ तेथें राहिला दिवस वीस ॥ आश्वीन पौ-
र्णिमेचा जो दिवस ॥ कोजागरी करणें ज्यास ॥ तो बिआळते कार्त्त ॥ ३५ ॥ का

लीपवशात्तस्मिन्कन्या ॥ तिसरीतैसीसुलोचना ॥ ऐशारूपवतीधन्या ॥ मि
 कोनिलक्ष्मीतैपूजिती ॥ ३० ॥ साकृविपूजाविधान ॥ दूतस्वेच्छोघालितीभा
 सन ॥ बषध्यापटीनाटीकोण ॥ म्हणोनिचवथाशोधिती ॥ ३१ ॥ अकस्मा
 तपाहिलादिजवर ॥ अन्नाग्निणेंद्राळाजनर ॥ भासेअस्थीचापजर ॥ खो-
 लावतेनेचही ॥ ४० ॥ शुष्कमुरववल्कलधारी ॥ तपस्वीपादोनीपुसतीनारी
 ॥ भट्टजीयेयेंचनांतरी ॥ किमर्थबैसलांसांगावें ॥ ४१ ॥ ब्राम्हणवृत्तांतसांगेआ
 पुढा ॥ म्हणतीदूनरवेछोचला ॥ प्रसन्नहोईलतुम्हांकमळा ॥ सत्वरउठावें
 यासमयी ॥ ४२ ॥ विप्रम्हणेगेनिश्रव्य ॥ दूतेंधर्मलक्ष्मीनाशहोप ॥ तुम्हींम्ह
 णतांपावेअक्षय ॥ केवीघडेहेंसांगा ॥ ४३ ॥ कन्यावदतीवलितानी ॥ विप्रापं-
 डितासमानवदसी ॥ मूर्खासारिखेंकर्मकरिती ॥ हेंअयोग्यतुजलागीं ॥ ४४ ॥
 रवेछतांसांफरीअचरयआजी ॥ श्रीलक्ष्मीहोतसेसत्वरराजी ॥ आम्हांसवेंरवे-
 छोनभट्टजी ॥ कौतुकहोयतेंपहावें ॥ ४५ ॥ इतुकेंवदोनीस्वगृहीनेती ॥ नारीके
 लादकादिदेती ॥ मगरवेछाचाडापटाकिती ॥ लक्ष्मीः प्रीयतांम्हणांनी ॥ ४६
 ॥ स्वेछतांरवेछतांत्याअवसरी ॥ डावआलाब्राम्हणावरी ॥ नागकन्याहीवोटू-
 नकरी ॥ पंचायेतीभट्टजीचा ॥ ४७ ॥ ब्राम्हणकापावहुतचदला ॥ पुढतीस्वे-
 छावयाबैसला ॥ तोहीडावत्यावरीआला ॥ कौपीनधैतीहिरुनी ॥ ४८ ॥ को-
 धेंधडकेभगिनीतैसा ॥ म्हणोमागुतीस्वेछावैसा ॥ जरीमजवरीआलाफांसा ॥ त
 रीपत्तापचीतदेईनमी ॥ ४९ ॥ बरेंम्हणोनीस्वेछती ॥ तेढांडीविप्रातेंजिकिती ॥
 यज्ञोपवीतद्यावेंम्हणती ॥ आतांकायउरलेंगा ॥ ५० ॥ विप्रकोपेंसयच्छला ॥ म्ह
 णेरवेछेनयाचीस्वेछा ॥ शरीरदेईनएकवेछां ॥ मगदैवीअसेलतेंघडो ॥ ५१ ॥ ल-
 क्ष्मीयेयेम्हणोनसांगती ॥ त्याचीआलीसध्याप्रतीती ॥ मूर्खसंगेंमूर्खमती ॥ मी
 हीझालोनारायणा ॥ ५२ ॥ हेमगवंतारूपावंता ॥ कायकेलेंजमचाया ॥ मज
 पावसीजरीअनाथा ॥ तरीचविरयंभरनामतुझे ॥ ५३ ॥ ॥ पृथ्वीवृत्त ॥ ॥
 कुगेःसदसितेसतीहुपदजास्मरेपाचते ॥ तदाझडकरीतुवांपटहिअर्पितेआय
 तें ॥ सुदामपृथुभक्षणेंबहुततोषवारेकसा ॥ दिदीसकनकाबतीमजचिलो
 भभावेकसा ॥ ५४ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ नेछेंसर्वस्वमाझेहकनिवरहरेनागजाक

कौजागरीकथा

(२६६)

न्यकांहीं ॥ पूषींस्त्रीत्यक्तआतांतुजविणनसुचेथीपतेअन्यकांहीं ॥ दारियेक
 ससोंहीकळवलनतरीमच्छरीरासुधाने ॥ न्यावीविच्छक्तिरामानतरविमलदे
 स्वापुकंपासुधाने ॥ ५५ ॥ ॥ ओवी ॥ ॥ ऐसावितापकरितांक्षणक्षण ॥ मध्य
 रात्रीझालीपूर्ण ॥ तेव्हांश्रीलक्ष्मीनारायण ॥ येतीलोकंपाहाबया ॥ ५६ ॥ उ-
 षडायज्ञोपवीतहीन ॥ विप्रपीहोनीविवसन ॥ लक्ष्मीसवदेनारायण ॥ तुझाभ-
 क्तकांगेरिद्री ॥ ५७ ॥ हापाझाहीदाससंत ॥ पातेकरावेंथीमंत ॥ मगतेलक्ष्मी
 रुपावंत ॥ होऊनिपाहेहिजाकडे ॥ ५८ ॥ सद्गुजीझालेमदनासमान ॥ तेजेंक
 रूनीदेदीप्यमान ॥ बालाम्हणतीहाब्राम्हण ॥ पतीकरावाआपुला ॥ ५९ ॥
 नागकन्यामदनाकुला ॥ म्हणतीआम्हीविप्रातुला ॥ जिंकितांकरूपतीआ-
 पुला ॥ तूजिंकितोंकरीडिच्छितीतें ॥ ६० ॥ विप्रमनीविचारकरी ॥ दोहींयोगें
 आकिंकरी ॥ होतीऐसेनिर्धारी ॥ डावराकीखेळाता ॥ ६१ ॥ जिंकिल्यातीनही
 चंद्रानना ॥ हर्षझालाविप्राचियामना ॥ होऊनितत्कालअंगना ॥ तिधीबोढिती
 तिहींकडे ॥ ६२ ॥ एकगळामिठीघालिती ॥ एकमुरवातेचुंबिती ॥ एकम्हणेधरू-
 निहाती ॥ माझापतीसोडागे ॥ ६३ ॥ बलितम्हणेहोऊनिघाबरा ॥ अवध्या-
 चतुम्हीमाझ्यादारा ॥ परीयेतांमाझ्याघरा ॥ अन्नमिळेससावया ॥ ६४ ॥ स-
 र्वसिद्धीघेऊनिआम्ही ॥ येतांतुमच्याआश्रमधामी ॥ रुपाकरूनियांस्वामी ॥
 सेवाध्यावीआमुची ॥ ६५ ॥ गंधर्वलग्नकरूनिसत्वर ॥ स्त्रियांसहआलागृहाप-
 र ॥ चंडीनेंपाहोनियांआदरं ॥ केलाबहुमकारें ॥ ६६ ॥ श्रीपतीचीरूपाहोतां
 सर्वहीहरेक्षणांतचिंता ॥ कैवल्यपदयेतसेहाना ॥ मगसिद्धीबेंकायआश्रय
 ॥ ६७ ॥ यास्तवहेंव्रतकरोनी ॥ ब्राम्हणतर्पावेदक्षिणाभोजनी ॥ आपणपारणें
 सारुनी ॥ न्यतंतांलक्ष्मीप्रसन्नहोय ॥ ६८ ॥ सर्वदुःखांहोतसेनाश ॥ ब्रालखित्य
 सांगतीअरुणिगणांस ॥ हेकथाएकाग्रमानस ॥ ऐकतांव्रतफलजनपावे ॥ ६९
 ॥ ऐसीव्रतकथागीर्वाण ॥ पाहोनिरचितेंज्यारव्यान ॥ हेंऐकतांनारायण ॥ स-
 क्तोंबरीदयाकरी ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीकौजागरीव्रतकथासमाप्ता ॥ श्रीसांब
 सदाशिर्वाणमस्तु ॥ श्रीलक्ष्मीनारायणार्पणमस्तु ॥ ७१ ॥ ॥ ॥

अथनरकचतुर्दशीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ जयजयाजीगजानना ॥ ग्रंथारंभीतुजकरितो नमना ॥
 मजबुदीदेउनियांसगुणा ॥ चतुर्दशीचरित्रवदोवं ॥ १ ॥ नमोशारदेसरस्वती
 ॥ कपिकुलकरितीनवस्तुती ॥ मगतयकटाक्षैकरूनिस्मृती ॥ प्राप्तहोनसेस
 वोसीं ॥ २ ॥ ऐसेंअसेनवसामध्वणहन ॥ म्हणोनिकरितांचरणींनमन ॥ माझि
 याजिन्हायींआरोहण ॥ करोनिग्रंथस्फुरणदेईजे ॥ ३ ॥ ऐसेंसकळांसींप्राथून ॥
 आतांकरितोंग्रंथारंभण ॥ श्रोतयांनींएकाग्रमन ॥ करोनिश्रवणकरावें ॥ ४ ॥
 कोणेएकेअवसरीं ॥ ऋषीमिळालेनैमिषारण्यामाझारी ॥ सहस्रवरुषींसमा
 सीहोणारी ॥ ऐसेंसत्रारंभिलें ॥ ५ ॥ मगप्रतिदिनींपत्ताचेंअनुष्ठान ॥ आ-
 चरोनिकथाकराव्याश्रवण ॥ ऐसाचिन्वारमानसींकलून ॥ रत्नासिप्रभकेला
 यें ॥ ६ ॥ तूतसांगेऋषींस ॥ तुमचाप्रभअसेबहुसुरस ॥ तरीएकाग्रकरुनीमान
 स ॥ कथाश्रवणकरावी ॥ ७ ॥ पूर्वींवालखिल्यनामकऋषी ॥ कथासांगतीशौन
 कादिकांसीं ॥ तेचिसविल्लरतुम्हांसीं ॥ सांगतोतेअवधारा ॥ ८ ॥ वाळखिल्य
 म्हणतीऋषींस ॥ आश्विनकृष्णपक्षींचतुर्दशीस ॥ उषःकाळींउठोनिविशेष ॥
 पयलेस्नानकरावें ॥ ९ ॥ अरुणोदयाहूनअन्यत्र ॥ जोरिक्कानिधींस्नानकरीत
 ॥ तथाचावार्षिकधर्मसमस्त ॥ वाशापावेलनिधीरें ॥ १० ॥ आश्विनकृष्णचतुर्द
 शीस ॥ रात्रीचाचतुर्यप्रहरविशेष ॥ चंद्रोदयींनरकासुरास ॥ मुक्तीदिपती

नरकचतुर्दशीकथा.

(२१५)

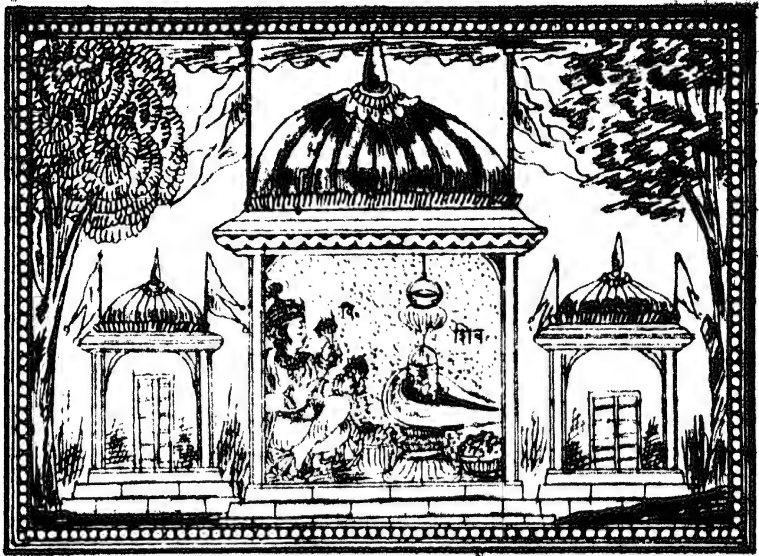
श्रीरंगे ॥११॥ हरिनेनरकासुरासदीपलावर ॥ तेसमयीमंगलस्नाननकरीजो
नर ॥ तोपरमदरिद्रीदुराचार ॥ जम्बवरीजाणिजे ॥१२॥ तैलापांजीलक्ष्मीब
से ॥ जळामाजीगंगाभसे ॥ ऐसीदिपवाळीचतुर्दशीभसे ॥ म्हणोनियाल
खित्यसांगनी ॥१३॥ तैलाभ्यंगकेळियावरी ॥ आघाडातुंबीराकळासख
री ॥ त्रिवारसमंत्रकआंगावळूनफिरवूनदुरी ॥ नरकाचेक्षयार्थराकार्वी ॥
१४॥ ॥ **आमणाचामंत्र** ॥ ॥ सितालोष्टसमायुक्तमकंदकदलान्वितं ॥
हरपापमपामार्गस्नाप्यमाणसुनःपुनः ॥१५॥ ॥ ऐसीयामंत्रेंकरून ॥ उक्त-
श्लोषधर्चेंत्रिवारकरावेभ्रमण ॥ मगइष्टबांधवांसहितजाण ॥ मांगलिकस्ना
नकराये ॥१६॥ मगस्नानाचेंतर्पणकरून ॥ यमाचेंकरावेसंतर्पण ॥ तथाचामं
त्रश्रवण ॥ करावातुम्हींएकाग्रें ॥१७॥ ॥ **यमतर्पणाचामंत्र** ॥ ॥ यमा
यधर्मराजायमृत्यवेचांतकापच ॥ वैयस्वतायकाढायसर्वभूतक्षयापच ॥
औदुंबरायदधायनीलायपरमेष्ठिने ॥ वृकोदरायचित्रापचित्रगुप्तायतेनमः
॥१८॥ ऐसेंकरूनयमतर्पण ॥ नरकासुराचेप्रीतीलागुन ॥ देयतांचीपूजाकरून
॥ दीपप्रज्वलितकरावे ॥१९॥ आश्विनचतुर्दशी आणि अमादिवस ॥ तैसाचि-
कार्तिकाचाप्रथमदिवस ॥ यादिवसीं स्वातीनक्षत्रयांगविशेष ॥ असतांतैला
भ्यंगस्नानचंद्रोदपीकरावे ॥२०॥ कार्तिकशुक्लहितीयादिवस ॥ तैसाचिस्वा
तीविशारवानक्षत्रविशेष ॥ ऐशियादिवसींमंगलस्नानास ॥ करितांलक्ष्मीक्यो
गातेनपाविजे ॥२१॥ यादिवसींदीपांनींकरावेंनीराजन ॥ ऐसेंशास्त्रींकेलेअसे
कथन ॥ म्हणोनियासीनामाभिधान ॥ दीपावतीऐसेंबोलती ॥२२॥ अमा-
यास्याआणिसंक्रांत ॥ रविवारआणिव्यतीपात ॥ तैसाचिदिनक्षयवैद्युत ॥
ऐशादिनींद्रीभभ्यंगदुष्टनाहीं ॥२३॥ ऐसियाचतुर्दशीदिवसीं ॥ जोषोजनक
रीलमाषपत्रशाकेसी ॥ तथाचींसकळदुष्कृतनाशासीं ॥ जातीलंनिश्चयेजा
णपां ॥२४॥ आश्विनकृष्णचतुर्दशीदिवस ॥ तैसाचिअमावास्यादिवस ॥ आ-
णिस्वातीपुक्तप्रतिपदादिवस ॥ ह्यातीनदिवसांसींदिपवाळीबोसिजे ॥२५॥ ह्या
दिनत्रयामाझारी ॥ दीपोत्सवकरावासमन्नांनींभारी ॥ सुभूषितअसांनीक-
स्नालंकारी ॥ देवब्राम्हणसंतुष्टकरावे ॥२६॥ आश्विनमासकृष्णपक्ष ॥ अश्वि

दशीपासूनीप्रदित्तविशेष ॥ ह्यादिनत्रयीनारायणेंबलीस ॥ भुवनत्रयषेड
 नजिकिलें ॥ २७ ॥ तयेंकाळीप्रभूवामन ॥ बलीचीभक्तीपाहूनिपूर्ण ॥ म्हण-
 नीझालोंमीप्रसन्न ॥ इच्छाअसेलतेंमाग ॥ २८ ॥ ऐसेंवाचनाचेंवरदबचन ॥ ऐ-
 कोनिबोलेतोवैरोचन ॥ आपणाकरितांनाहीमागणेंजाण ॥ सकलऐश्वर्यतु-
 ष्हासींअर्पिलें ॥ २९ ॥ परीतोकोपकारासाठींजाण ॥ मागतोतेंद्याचेंपूर्ण ॥
 तूकपटरूपीअसूनिवामन ॥ पृथ्वीसंपूर्णतुजअर्पिली ॥ ३० ॥ तीनपदांनीतीनदि-
 वसांत ॥ त्रैलोक्यकेलेंतुवांआकांत ॥ म्हणोनिहेतीनदिवसनिश्चित ॥ बलिरा-
 ज्यऐसेअसोतपें ॥ ३१ ॥ जेमुनुष्यमाझियारान्यांत ॥ भक्तिकरुनीदीपमाळा
 लावित ॥ तयांचेगृहीलक्ष्मीनिश्चित ॥ सुस्थिरतिष्ठेसर्वदा ॥ ३२ ॥ माझियाश-
 ज्यामाझारी ॥ जेजनदीपनलावितीआपुल्याघरीं ॥ लक्ष्मीसंततीचा निरंती
 ॥ तयांचेघरींअंधःकारपडे ॥ ३३ ॥ जेजनचतुर्दशीदिनीं ॥ नरकासुराचेप्रीती
 लागुनी ॥ दीपलावितीलभक्तीकरूनी ॥ पितरतयांचेसद्गतीपावतीपें ॥ ३४ ॥
 बलिराज्यप्राप्तझालियावर ॥ ज्यांनींदीपलाविलेनाहींचचुर ॥ तयांचेघरीं
 दीपसंभार ॥ कैसाप्रज्वलितहोईकरावा ॥ ३५ ॥ बलिराज्याचेदिनीं ॥ आनं-
 दात्साहकरावाअनुदिनीं ॥ जेनकरितीलनिकेतनीं ॥ तयांचेगृहींसर्वदुःख
 बसे ॥ ३६ ॥ वामनरूपीनारायणेंजाण ॥ पृथ्वीघेतलीबलीपासून ॥ मगब-
 लीतेपाताळींस्थापून ॥ पृथ्वीइंझासीअर्पिली ॥ ३७ ॥ तेन्हांसांगीनलेंप्रभू
 नेंइंद्रास ॥ चतुर्दशीपासोनीतीनदिवस ॥ हेम्यांदिलेअसनीबलीस ॥ संतुष्ट
 पणेंसर्वदा ॥ ३८ ॥ म्हणोनिघातीनदिवसांत ॥ यथाशक्तीकरावादीपोत्साह
 निश्चित ॥ यक्षगंधर्वादिप्राणिजात ॥ आनंदानेवर्तती ॥ ३९ ॥ पूर्वीजेंसेब-
 लिराज्यांत ॥ लोकझालेअतिहर्षित ॥ तैसेप्रतिवर्षीत्यादिवसांत ॥ हर्षनि-
 र्भरऐसेअसावें ॥ ४० ॥ सूर्यआतिपातुलाराशीसीं ॥ चतुर्दशीआणिअ-
 मावास्यादिपसीं ॥ प्रदोषकाळींहातींधरूनचूडीसीं ॥ मार्गपितरांसीं
 दारबबाबा ॥ ४१ ॥ तयायोगेंनरकस्यपितर ॥ स्वर्गांगमनकरितीसत्वर ॥
 ऐसेंसांगतीश्रुतिवर ॥ संशयअणुमात्रधरूनये ॥ ४२ ॥ ऐसेंहेनरकचतुर्द-
 शीभाख्याव ॥ स्मृतेंकथिलेंश्रुतीलापूर्व ॥ ज्यात्रियाथपणमाथेंकरून ॥

लिङ्क ॥ बरीशतवस्त्रांचीं अस्तरणें सस्यक ॥ घालोनिलक्ष्मीमहिबदेवकथा-
 पावे ॥ ७७ ॥ लक्ष्मीबली देत्याचे भयापासूनी ॥ मुक्त झाली अमावास्यादिनी ॥
 मगक्षीरसागरीजाउनी ॥ सुरवेनिद्राकरिती जाहली ॥ ८० ॥ म्हणोनि यथाविधी
 करोन ॥ लक्ष्मीच्या प्रीतीसाठीं करावें सुरवशायन ॥ लक्ष्मीच्या सुरवाकारणा ॥ क-
 वतपत्रांची शय्या करावी ॥ ९१ ॥ ऐसी लक्ष्मीची शय्या जो करित ॥ तयांचें गृह-
 सोडोनी लक्ष्मीन जाय त्वरित ॥ जेनरसुरवप्राप्तीना चरत ॥ तयांसीं धन लक्ष्मी प्रा-
 सन्न होय ॥ १०० ॥ ऐसे पुराणीं कैतें असे कथन ॥ म्हणोनि अमावास्यादिनीं करावें
 लक्ष्मीपूजन ॥ तेणें हो पदरिदनाशन ॥ स्वज्ञातीमाजी सन्मानला धेतपै ॥ १११ ॥
 जाय फल लवंगावेलची विध्युक्त ॥ ऐसे पदार्थ घालावे गोदुधांत ॥ मगतयांचा
 पाक करुनि त्वरित ॥ शर्करेसहित लडूक करावे ॥ ११२ ॥ ऐसे लडूक करुन ॥ ल-
 क्ष्मीकारणें करावे समर्पण ॥ इतर जेतयें काळीं उत्पन्न ॥ ते मध्यमोज्य पदार्थ स-
 मर्पिजे ॥ ११३ ॥ मग प्रदोष काळीं करावें दीपदान ॥ आपुल्या शिरीं कीजे उत्सुक
 ज्ञामण ॥ तेणें हो रुनियां सर्वां रिष्टनाशन ॥ लक्ष्मीप्राप्ती होतसे ॥ ११४ ॥ देवा-
 लयचतुष्पथस्मशान ॥ नदीपर्वत आणि मंदिरजाण ॥ वृक्षमूलगोष्ठस्थान
 अंगण ॥ ऐसियास्थानीं दीप लावावे ॥ ११५ ॥ वस्त्रे आणि पुष्पे यांही सुशोषि-
 त ॥ कराव्या राजमार्गांच्या भूमीसमस्त ॥ गृहामाजीनाना पक्वान्नें स्थापित
 ॥ करावीं लक्ष्मीप्रीतीला गुनी ॥ ११६ ॥ कमळांनीं राजमार्ग सुशोषित ॥ विशे-
 पेकरावेल लक्ष्मीप्रीत्यर्थ ॥ जरी तयें काळीं कमळें न मिळत ॥ वस्त्रांदि कांनीं शो-
 भवावे ॥ ११७ ॥ ऐसें नगर सुशोषित करुन ॥ प्रदोष काळीं करावें ब्राह्मण भो-
 जन ॥ मांडे अपूप करूं ज्येष्ठ भक्षण ॥ अलंकार वस्त्रांनीं भूषित ॥ ११८ ॥ मग
 यजमानें अपराणहस भक्षणीं ॥ दंडी पिठवीस कळमजांसीं ॥ आजीबली
 चें राज्या म्हणोनि विशेषीं ॥ पथेच्छे वेळ सर्वांनीं रेवावे ॥ ११९ ॥ यथेच्छ कीडा
 आजिकरा ॥ ऐसी आज्ञा करावी सकळ कुमरां ॥ मग नृपानें बिलोकावी की-
 डा समया ॥ सर्व साहित्य तपांसीं देउनी ॥ १२० ॥ कुमारांसीं कीडेचे पदार्थ देउ-
 व ॥ कीडे माजी बिलोक वें शमा शक्य लक्षण ॥ बालकांनीं कीडतां पेरि-
 लाक शान ॥ अग्नीपासून ज्वाळान निघतां पै ॥ १२१ ॥ ब्रह्मप्राप्तिचें मंत्र होईल

संपूर्ण ॥ अथवादेशामाजीदुष्कालपडेजाण ॥ बालकांचें असतां दुष्टचर
ण ॥ राजयासीं शोक घडेल पै ॥ २२ ॥ क्रीडेमाजी बालकांनीं करितां हर्ष ॥ रा
जापावेल सुरवविशेष ॥ बालक करितां युद्धास ॥ राजपुत्र घडेल पै ॥ २३ ॥
क्रीडेमाजी बालकें करितारोदन ॥ अवश्य जाईल राष्ट्रविनाशन ॥ ऐसें क्री
डेचें शत्रुभाश्रमलक्षण ॥ राजयानें प्रतिवर्षीं विलोकायें ॥ २४ ॥ हस्तादिकांत
लिंगधरून ॥ बालकें जें करिती नाना क्रीडन ॥ तें भिः शंकपणें स्त्रियाजाण
॥ व्यभिचारासीं प्ररुत होतील ॥ २५ ॥ उदक अथवा अन्नसंपूर्ण ॥ क्रीडेमा
जी बालकरक्षितीयत्तान ॥ तें दुर्भिक्ष आणि अवर्षण ॥ त्वरित होईल तबा
बरीं ॥ २६ ॥ ऐसी बालकांची क्रीडा विलोकून ॥ शत्रुभाश्रमफलसांगावें प्र
जेलागून ॥ म्हणोनी सांगती भ्रष्टीलागून ॥ बालखिल्यते काळीं ॥ २७ ॥ आ
नंदपुक्त सकलजन ॥ होऊनि मंदिरें शंकरावीं शत्रुवर्षण ॥ गीतवाद्यांचा गज
र करून ॥ दीपप्रज्वलित बहुकरावे ॥ २८ ॥ परस्पर शंखी मीनी करून ॥ स्नेही
यांच्या भेटी घ्याव्या संपूर्ण ॥ तांबूल केशरादिसुगंधपदार्थ सेवन ॥ उंची व
स्त्रेधारण करावीं ॥ २९ ॥ आपुले मित्र आणि स्त्रजन ॥ संबंधी स्वगोत्रीज्ञा
तिलागून ॥ या सर्वांचा सत्कार करावा जाण ॥ भोजनादिक देऊनियां ॥ ३०
जीवहिंसा आणि सुरापान ॥ चौर्यकर्म आणि मातृगमन ॥ हीं पापें वर्ज्य करू
निजाण ॥ बलिराज्यामाजी दोषनाहीं ॥ ३१ ॥ वारांगनादिकां मींगमन ॥ मृ
ष्टास्पृष्टादिपदार्थांचें भक्षण ॥ पराचें आचरावें धारण ॥ घृतादिकांचा द्विदोष
नाहीं ॥ ३२ ॥ जीवहिंसा आणि सुरापान ॥ अगम्य स्त्रियांचे वायीं गर्भन ॥ चो
री आणि विश्वासघात करण ॥ हीं पांच नरकद्वारे असती पै ॥ ३३ ॥ हीं पांच पा
तें कें वर्जनी ॥ इतर कर्म करावीं बलिराज्यदिनीं ॥ ऐसें कथिलें भ्रष्टिजनीं ॥ म्ह
णोनि सांगती बालखिल्य पै ॥ ३४ ॥ मग अर्धरात्री नृपवर ॥ अश्वारूढ होऊनि
सत्वर ॥ अश्वस्वारां सहित जाऊनि समघ ॥ नगरशोभा विलोकावी ॥ ३५
उग्रांशीं दुंदुभीवाद्यांचा गजर ॥ मशालादीपलावावे सर्व ॥ ऐसी नगरशोभा
पाहूनि सत्वर ॥ आपुल्या मंदिरां येइजे ॥ ३६ ॥ ऐसा मध्यरात्रीचा सप्रग
॥ उदक अन्न अर्घ्य निद्रिवाते भक्ततां ॥ तों नगरस्त्रियांनीं उठोनि तत्त्वतां ॥

शूर्पडिंडिमाचागजरकरावा ॥३७॥ ऐसावाद्याचागजरकरून ॥ अलक्ष्मी
 पालविजेअंगणांतून ॥ ऐसाबलिराज्यदिवसीउत्सवसंपूर्ण ॥ सकळजनां
 नींकरावा ॥३८॥ बालस्वित्यसांगतीऋषींलागुन ॥ प्रतिपदादिवसीमातः
 कारीउडून ॥ अभ्यंगपूर्वकरूननिस्वान ॥ दीपमज्जलितकरावे ॥३९॥ अलं-
 कारपत्रांनींहोऊनिभूषित ॥ भगवत्कथागायनदानेंकरूनिसमस्त ॥ तेसेंच
 घृतकरुनीनिश्चित ॥ जयापजयविलोकावा ॥४०॥ पंचरंगघेऊनिस्म्यक ॥
 स्थियेसहितबलीचीमूर्तीसुरेव ॥ करावीम्हणोनीऋषीदेव ॥ सांगताति-
 शास्त्रांमाजीपै ॥४१॥ जिह्वाताळूआणिनयन ॥ हस्तपायांचींतलेंसंपूर्ण ॥
 हींकरावींभारुत्तरंगान ॥ रुष्णरंगानेंकेशलिखावे ॥४२॥ इतरसर्वपिंचे
 रंगान ॥ शास्त्रादिकरेखावींनीलवणी ॥ वस्त्रादिकश्वेतवर्णा ॥ ऐसीसुशोभि-
 तमूर्तीरेखावी ॥४३॥ सर्वाभरणानींसुशोभित ॥ सकळराजचिन्हांनींस-
 हित ॥ ऐसीमूर्तीकीजेदिभुजयुक्त ॥ श्वेततंडुलांनींजाणपां ॥४४॥ ऐसीमूर्ती
 करून ॥ थोडशोपचारेंकरावेंअर्चन ॥ पूजामंत्रपुढेंसांगतोसंपूर्ण ॥ एकाग्रम-
 नेंकरूनऐकावा ॥४५॥ ॥ पूजामंत्र ॥ ॥ बलिराजनमस्तुप्यदैत्यदानवपू-
 जित ॥ इंदुशत्रोमरारातेविष्णुसान्निध्यदोभव ॥४६॥ ऐसियामंत्रेंकरून
 पूजन ॥ मगबलीच्याउद्देशेंकरावेंदीपदान ॥ यादिवसीजेजेकरावेंदान ॥ तेतें
 अक्षय्यहोतसे ॥४७॥ जोजैशियाभावेकरून ॥ राहीलहर्षदैत्यमानून ॥ तो
 तैशियाभावेकरून ॥ वर्षपर्यंतराहेतुपै ॥४८॥ ऐसेंबलीचेकरोनिपूजन ॥ नं-
 तरकरावेंगोक्रीडनविधिसंपूर्ण ॥ गाईसींगोग्रासादिकदेऊन ॥ अलंकार-
 युक्तकराव्या ॥४९॥ पुष्पमातांनींगाईकराव्यासुशोभित ॥ नगराबाहेरच्या
 व्याबाजतगाजत ॥ मगगोष्टामाजीआणूनित्वरित ॥ तशांसींआस्तीकरावी
 ॥५०॥ गाईसींकरितांनीराजन ॥ सकळपापांचेंहोयदहन ॥ ऐसागोक्रीडना-
 चारिधिसंपूर्ण ॥ प्रतिवर्षींकरावा ॥५१॥ ऐसाचीअष्टकोटकरून ॥ गोवर्धना-
 चाउत्सवकरावाजाण ॥ तेणेंहोबध्नीकृष्णतोषण ॥ ऐसेंबाळस्वित्यऋषींलां
 गती ॥५२॥ इतिरिपवाढीकथासंपूर्ण ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥

अथत्रैकुण्डचतुर्दशीकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ नमूँवैकुण्ठकैलासपती ॥ ज्याचीपाणिपाअचित्यगती॥ मो
 मासमुद्रगिरिजामती ॥ पढामागीनिश्चिन्त ॥१॥ परात्परात्मेजेअसती॥ भ-
 क्तदयाळीजेवसती ॥ मानितांतद्वेदाचुकती ॥ स्वार्थालागींसत्यनर ॥२॥
 जेसृष्टिचक्रचालक ॥ मायाशक्तीविश्वपालक ॥ प्रह्लादोपमन्यूबालक
 पूर्णभक्तजयांचे ॥३॥ यन्मांमरसान्चीचारवणी ॥ घेतभद्राष्टवाल्मिकमुनी॥
 मूणूनित्यारसाजोप्राणी ॥ घेतांमुक्तनहोयकीं ॥४॥ ऐसाहरिहरांचाअभे-
 द॥ आहेशास्त्रीनिर्विवाद ॥ मानीभेदतोचिगद ॥ आसपाताकारणें ॥५॥
 नमूनिपातेहरिहर ॥ कथितोंकथासविस्तर ॥ त्रैकुण्डचतुर्दशीचीआधार ॥ स
 नकुमारसंहिता ॥६॥ चालखित्यकथितीअपींसीं ॥ कार्तिकशक्लचतुर्द-
 शीदिवशीं ॥ त्रैकुण्डाहुनीवैकुण्ठवासी ॥ माराणशींतपातला ॥७॥ हेंवतेंलेंक
 तपुगांन ॥ चतुर्थारात्रराहत ॥ स्नानकरुनीमणिकर्णिकेंत ॥ मार्त्यकेतआ-
 लाकीं ॥८॥ घेउनिसहस्रस्वर्णकमलें ॥ शिवपूजाजीविमळें ॥ विशेशाष्ट-
 जापेमळें ॥ भावबुद्धेंभारंमिती ॥९॥ सहस्रपद्यसंख्याकरून ॥ एकेकनामज-

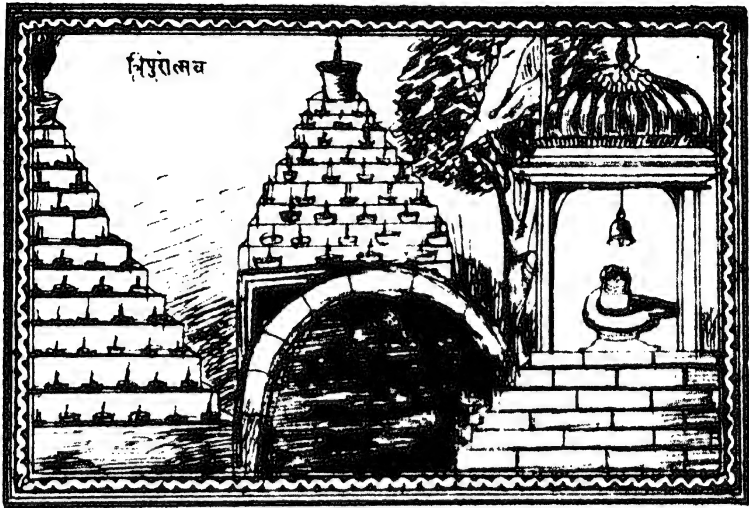
आरुन ॥ चाललासे शिवपूजन ॥ पाहेभावतो देव ॥ १० ॥ तथापमपुंजातू-
 न ॥ एकाजलपपीठपाहन ॥ पूजामग्नखगचाहन ॥ नजाणे आचरणहराचि
 ॥ ११ ॥ हरीकरीजो पूजन ॥ अंतीकमलझालेंउन ॥ इकडेतिकडेविलोकून ॥ पाहे
 तोमनमर्मपडे ॥ १२ ॥ कोठेंदिसेनाकमळ ॥ मनालागलीतीतळमळ ॥ कीं
 झालानामांतचळ ॥ कैशीबेलआलीही ॥ १३ ॥ पिचारकरुनीक्षणभरी ॥ ना
 मभमतोनसेतरी ॥ अज्ञांतीहीनिर्धारी ॥ निःसंशयहरीवदे ॥ १४ ॥ संक-
 ल्पकेलासहसाचा ॥ कैशीमिथ्याकरावीचाचा ॥ इतुकीचठेविताहरार्चा ॥
 लोकींचनीनिघडोय ॥ १५ ॥ जरीकमलआणूनबहावें ॥ तरीआसनभंगकेवींसाहा-
 वें ॥ कायआतांयेथेंकरावें ॥ भरावेंकैसेंपूजन ॥ १६ ॥ चिंताग्रस्तहरीझाला ॥
 मगएकउपायमनींआला ॥ कींमाझिपानेआला ॥ सादृश्यकमलाचेंदेती ॥ १७
 ॥ मुरव्याभावींप्रतिनिधी ॥ करत्याऐसाआहेविधी ॥ करुनिऐसीनिश्चितबुद्धी
 कार्यसिद्धीकरीहरी ॥ १८ ॥ उपट्निपांनेत्रपुष्कर ॥ कर्मकेलेंहोदुष्कर ॥ पूजि-
 लाभक्तीनेंशंकर ॥ किंकरभावेविष्णूनें ॥ १९ ॥ मगसंतोषेमहेश्वर ॥ प्रेमंग-
 हिंबरोनीसत्वर ॥ मत्पक्षोनीउमावर ॥ देतवरवरदतो ॥ २० ॥ तुझ्यासारिखा
 माझाभक्त ॥ नसेसत्यलोकत्रयांत ॥ त्रैलोक्याचेंराज्यसमस्त ॥ दिलेंनिश्चि-
 ततुजलागीं ॥ २१ ॥ आणखींकायपाहिजेवर ॥ मार्गतोमजसींसत्वर ॥ अब-
 श्यदेईननसेविचार ॥ सत्यसारमींअसें ॥ २२ ॥ जेकरितीमाझीभक्ती ॥ विष्णो-
 करितीत्वष्टीती ॥ तेथोरतरनरकाजाती ॥ माझेभरातीजाणते ॥ २३ ॥ हरी-
 बोलेरुद्राप्रती ॥ लोकपालकत्वेकेंलीरव्याती ॥ माझीपरीदुर्मदअसती ॥ दे-
 ल्याजातीकेवींबंधू ॥ २४ ॥ रुद्रबोलेमगविष्णूसी ॥ तुजचकदेतोद्वैत्यनाशि ॥ या-
 चेधारणातूचिवशी ॥ जेथेंजासीजयतुझा ॥ २५ ॥ आणिकदेतोतुजवरदान ॥
 जरीतुझेंनिरीच्छमन ॥ तरीऐकेंमाझेवचन ॥ सावधाननिश्चये ॥ २६ ॥ हेमलंब-
 लंबत्सरी ॥ कार्तिकशक्त्वचतुर्दशीवात्सरी ॥ अरुणोदयींब्राह्मावसरी ॥ का-
 शीपुरीमणिकर्णिकेंत ॥ २७ ॥ बैकुंठाहनयेउन ॥ करुनिषांनिर्मलस्थान ॥ सह-
 स्पर्शमदेंकरून ॥ विश्वेशपूजनकेलेंतां ॥ २८ ॥ ऐशिवामुक्तकरणास्तबनाहोई
 लंबोद्वैतवदशीभक्ताबा ॥ जेकरितीतुझास्तव ॥ स्थासमममसत्त्वही ॥ २९ ॥

बैकुण्ठचतुर्दशीकथा.

(२२३)

माणीकदेतोंबरदुजा ॥ पूर्वशशीततुझीपूजा ॥ करावीतेणेंउपवासजा ॥ मगपू-
तावागिरिजापती ॥ ३० ॥ आदींकरावेंतुझीपूजन ॥ मगकरावेंममार्चन ॥ अ-
थथाहोईलनिष्कळजाण ॥ सत्यवचनमाझेहें ॥ ३१ ॥ रात्रिव्यासचतुर्दशी ॥
प्यावीविष्णुपूजनासी ॥ अरुणोदयाचेवेळेसीं ॥ शंकरासींपूजायें ॥ ३२ ॥ आ-
दींसहस्रकमळानीं ॥ विष्णुपूजावाएकाग्रमनीं ॥ मागुतीशिवापूजोनीं ॥
जीवन्मुक्तीसहजहोते ॥ ३३ ॥ सायंकाळींपंचनदीं ॥ स्नानकरुनीपूजावेंआदीं ॥
बिंदुमाधवाअनादि ॥ सहस्रपद्मेकरुनी ॥ ३४ ॥ तदनंतरमणिकर्णिकेंत ॥
स्नानकरुनीनिश्चित ॥ पूजावाविशेशउमाकांत ॥ जीवन्मुक्तीदाताजो ॥ ३५ ॥
पुनःविष्णुकांचीतस्नान ॥ करुनिपूजावाअनंतसेन ॥ रुद्रकांचीतस्नानकरुनि ॥
प्रणवेशानपूजावा ॥ ३६ ॥ ऐसेंकरीलजोआचरण ॥ त्यासप्रसन्नरुद्रनाराय-
ण ॥ सर्वधर्मांचेंश्रेयजाण ॥ सहजत्यासलाधेकीं ॥ ३७ ॥ मगअग्नितीर्थीक-
रुनिस्नपन ॥ करायेंनारायणार्चन ॥ पुनःरेतोदकींस्नान ॥ केदरीशानपूजा-
वा ॥ ३८ ॥ ऐशापूजाजोकरीत ॥ त्याचेंपापदूरपळे ॥ हरिहरतयाबळे ॥
कळेळफळपुण्याचें ॥ ३९ ॥ पुनःपुनःतस्नानकरावें ॥ वेणिमाधवापूजावें ॥ त्या-
चेंफळशीघ्रप्यावें ॥ भावेंजावेंबैकुंठा ॥ ४० ॥ पुनःजान्हवीतस्नान ॥ संगमे-
शाजोपूजित ॥ त्यासकाळंजाहलाजीत ॥ संशयचांतनधरावा ॥ ४१ ॥ रक्तधे-
तकमळानीं ॥ हरिहरापूजीजोमाणी ॥ त्यासप्रसन्नकेलासधनी ॥ मुडानीप-
नीबोलेहें ॥ ४२ ॥ जेणेंकाशीपुरीमार्जा ॥ ज्याचेपुढेंकरीमाजी ॥ जयासर्वदेव-
सजी ॥ पूजियेत्याजीमक्तीनें ॥ ४३ ॥ त्यासकायहोदुर्लभ ॥ मोक्षाविकसहज-
सुलभ ॥ ऐसेंबोलेउभावहृष ॥ पद्मनाभसंतोषला ॥ ४४ ॥ विष्णुपूजनावानून
॥ जेकरितीलुममार्चन ॥ तेव्घर्षवीवांचून ॥ माताजानूनजन्मले ॥ ४५ ॥ ऐसाचतु-
र्दशीचाप्रचार ॥ रव्यातीकेलीजर्गीथोर ॥ बैकुण्ठपतीसदेउनवर ॥ रासशंकरजा-
हला ॥ ४६ ॥ बालखिल्यभूणतीऋषीप्रती ॥ यास्तवपूजितीमोमापती ॥ बैकुं-
ठचतुर्दशीचीरव्याती ॥ जगींगातीसप्रेम ॥ ४७ ॥ पुढेंयेणारथोदकलियुग ॥
ज्वालामाजतीलबहुतरोग ॥ मगकेंचेंसुखकेंचाभोग ॥ भोगकरीणयोगअसे ॥ ४८ ॥
कथहोईलकडींतगती ॥ तीसांगतोंनिश्चिती ॥ सावधानप्रसावेंचिती ॥ मध्यपुढती

बहुअसे ॥४१॥ तत्त्वेशतशतवर्षेगेतियावर ॥ काशीस्थलिंगेसत्वर ॥ पानाईनिई
 लमहेश्वर ॥ कलिमस्त्रवाटेल्पुटे ॥ ५०॥ तद्दिगुणितवर्षेजातील ॥ तेव्हांकाशीअह
 श्यतापावेळ ॥ गंगाहीमगजाईल ॥ कैसाराहीलदेववर्ग ॥ ५१॥ काशीदेवताअष्ट-
 श्यहोतां ॥ लिंगेनाशपावतीलतत्वां ॥ सर्वलोकांसनिश्चमता ॥ दिग्देवताअष्टद
 पुटे ॥ ५२॥ दुर्भिक्षमहामारीसमुद्रव ॥ गोवधादिपापप्रादुर्भाव ॥ नार्हीभावना
 हीदेव ॥ सर्वभावव्यवहारीं ॥ ५३॥ सप्ततुल्यहोईलमाती ॥ तेथेकेवीराहीलमाती
 ॥ पापाचीहोणारनाहींगणती ॥ देवहीजातीलभयेंदूर ॥ ५४॥ गंगोदकाचीजीधार
 ॥ भगीरथाभमीपडेपार ॥ तिचालोपहोईलनिर्धार ॥ हरिद्वारवायव्येजी ॥ ५५॥
 भगीरथीगेत्यावर ॥ मर्कटीतंतुतुल्यहोणार ॥ उदकीरुमीतेहीनीर ॥ होईल
 सत्वरनीलीनिभ ॥ ५६॥ चारसहस्रवर्षेकळी ॥ गेल्यावरदेवतामंडळी ॥ जीजी
 वसेशेळोशेतीं ॥ मानससरोवरींजाईलते ॥ ५७॥ गेल्यावरीदेववर्ग ॥ नष्टहो
 ईलराजगर्भ ॥ पीडितीलबहुतरोग ॥ राजेपापीजन्मतील ॥ ५८॥ जेव्हांहोतील
 वर्षेअधुत ॥ तेव्हांसर्वबुडेलथोत ॥ करितीलमद्यपानअमित ॥ जाणानिश्चित
 ऋषीहो ॥ ५९॥ अत्यायुषाअल्पबळ ॥ लोकींमाजतीलबहुतरवळ ॥ करितीलस
 जनाचाछळ ॥ ऐसेंपोरकलियुग ॥ ६०॥ दक्षिणदेशींकवित ॥ होतीलदिजवे
 दवित ॥ आणूनत्यांसपूर्ववत ॥ धर्मस्थापीलशककर्ता ॥ ६१॥ ऐसीवैकुण्ठचतु
 र्दशीचीकथा ॥ श्रवणकरितांजायव्यथा ॥ हेंवचनसेवृथा ॥ सत्यसत्यजा-
 णावें ॥ ६२॥ यालखिल्यऋषीश्वरां ॥ कथासांगतीसुमनोहरां ॥ इच्यापरणें
 पापहरा ॥ जन्मजन्मांतराचें ॥ ६३॥ कलियुगअसेजरीगहन ॥ परीथोडेंचिक
 रितांसाधन ॥ संसाराचेंप्रतिबाधन ॥ मुमुक्षूंसहोतसे ॥ ६४॥ कलियुगींक
 रीलस्वधर्माचार ॥ तोचिश्चेष्टमहणावासाचार ॥ जबळीअसोनियांचोर ॥
 धान्यगांवाळेंजोरक्षी ॥ ६५॥ हेंध्यानींआणाथोतेहो ॥ जन्ममरणाचाफेरा
 बडो ॥ म्हणोनिघेतलालाहो ॥ चतुर्दश्यादिकथारचनांचा ॥ ६६॥ हीवैकुण्ठच
 तुर्दशीकथासुंदर ॥ संमतसनत्कुमारसंहिताधार ॥ सदापरिसोतथोतेचतु
 र ॥ होईलसारजन्माचें ॥ ६७॥ इतिवैकुण्ठचतुर्दशीकथासमाप्ता ॥ श्रीरस्तु ॥

अथत्रिपुरकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ बालवित्यमूढातीक्ष्णींस ॥ प्राप्तझालियाकार्तिकपौर्णि-
मादिवस ॥ शिवालयासायंकाळीविशेष ॥ अवश्यदीपलावावे ॥ १ ॥ येविषयीं
इतिहास ॥ तुम्हांसिसांगतोंबहुसुरस ॥ ज्याचियाअरणंविध्वंस ॥ सकलपा
पांचाहोत्से ॥ २ ॥ पूर्वीत्रिपुरनामक असुर ॥ प्रयागीबैसोमितपकरीप्रवर ॥ ऐ-
सेतपकरितांलक्षसंबत्सर ॥ सकललोकपीडिले ॥ ३ ॥ त्याचियातेजेंकरून ॥
जळावयालागेबिभूवन ॥ तेदेवांनींवेळोक्याचेरक्षणाकारण ॥ देवांगनाप्रेरिया
॥ ४ ॥ त्यादेवांगनायेउन ॥ तथापुढेंकरितीनृत्यगायन ॥ नानाकामविकारयो-
जून ॥ वशकरावयासींपाहती ॥ ५ ॥ ऐसेनानाविधकेलेपन्न ॥ परीतेझाले
निष्कलजाण ॥ तेत्यादेवांगनींपराप्तबपावून ॥ इंद्रासींचुनांतनिवेदिला ॥ ६ ॥
मगइंद्रानंदादिदेवांसहित ॥ ब्रम्हाआलावरधावयात्वरित ॥ ऐसेंविठोळूनि
दैत्य ॥ नमनकरिताझालापें ॥ ७ ॥ तेन्हांब्रम्हामूढेदेत्यासीं ॥ मीपितामूहसं
तुष्टझालोंतुजसी ॥ तपःसिद्धीझालियासरसीं ॥ क्लेशाकासयाकरावे ॥ १ ॥
त्रिपुरासुरमूढेप्रजापती ॥ जरीतुम्हीवरदावयाआलेती ॥ मजंअमरपणद्या
चेंनिश्चिती ॥ अन्यथानपकरीत ॥ १ ॥ अमरपणद्यावयासमर्थ ॥ तुम्हींअसा

लनिश्चित ॥ तरीतैसें मज देउ नित्वरित ॥ स्वस्थानींगमन करावें ॥ १० ॥ मग ब्र
 म्हणो देत्यासी ॥ मज ही मरण असे निश्चयेसीं ॥ मग इतरांची कथा काय
 सी ॥ प्राणी तेथोनी नाशवंत ॥ ११ ॥ म्हणो नियो ग्या योग्य विचारून ॥ बरमागा
 वातुबासं पूर्ण ॥ ऐसें बोलतां कमलासन ॥ त्रिपुरासुर वरमागतसे ॥ १२ ॥ त्रि
 पुरासुर म्हणो कमलासना ॥ देवता मनुष्य राक्षस जाणा ॥ स्त्रीरोग तैसें किन्नर
 गणां ॥ इतु कथा हातीं मरण न सावें ॥ १३ ॥ ऐसें मागतां वरदान ॥ ब्रम्हदेवें तथास्तु
 म्हणोन ॥ मग आपुल्या सत्यलोकींगमन ॥ केले आनंदें ते काळीं ॥ १४ ॥ मग त्रि-
 पुरासुरासी वरदान ॥ ब्रम्हदेवें दिधले ऐसें श्रवण करून ॥ सकल दैत्य आले धां
 न ॥ त्रिपुरासुराचे सप्तांतीं ॥ १५ ॥ तेव्हां दैत्य आले ऐसें बिलोकून ॥ त्रिपुरासु
 र बोलत यांसी वचन ॥ आमुचे शत्रु देवसं पूर्ण ॥ तुम्हीं जाऊन त्यांसीं जिंकावें ॥
 १६ ॥ अथवा त्यांचीं सर्व रत्ने ॥ आम्हीं आणार्थी हिरोन त्वरेनें ॥ मग तीं घेऊन सं
 पूर्ण ॥ उपाय न मजला करावें ॥ १७ ॥ ऐसें त्रिपुरासुराचें शासन ॥ शिर सामान्य
 कर्तुनि दैत्य जन ॥ निघते झाले वेगें करून ॥ सकल देवांसीं जिंकावया ॥ १८ ॥ मग
 देवना गय क्ष किन्नर ॥ पुढा माजी जिंकोन सत्वर ॥ त्रिपुरासुरा पुढें आणून निप-
 रिकर ॥ किंकरांपरी उपेकेले ॥ १९ ॥ मग इंद्रादिसकल देवगण ॥ त्रिपुरासुरा-
 सी करून निमन ॥ म्हणती तुवां आमुच्या रत्नाचा संपूर्ण ॥ उपभोग घ्यावारा जेंद्र
 ॥ २० ॥ आम्हीं आजी तुझी सेवा करून ॥ तुझिया धरि राहों अनुदिन ॥ ऐसें त्यांचें
 वचन ऐकून ॥ सर्व अधिकार स्वयें पेतले ॥ २१ ॥ मग त्यांच्या स्त्रिया आणून ॥ आ-
 पुत्या सेवेसी लावित्या संपूर्ण ॥ ऐसें त्यानें निभुवन ॥ जिंकोन केले स्वाधीन ॥
 २२ ॥ ऐसें सूर्याचांचो निदेवगण ॥ तदाज्ञे माजी वर्तती अनुदिन ॥ त्यांचे द्वार पाह
 होऊन ॥ किंकरांपरी वर्तती ॥ २३ ॥ कोणो एके अवसरीं ॥ सूर्यासीं तो दैत्य आज्ञा
 करी ॥ मांझिया द्वारी येइनि तूं सत्तरी ॥ द्वार पाह्यारी वर्तावें ॥ २४ ॥ ऐसें दैत्या
 चें होतां शासन ॥ तथास्तु म्हणो सूर्य नारायण ॥ मग त्याचे द्वारीं क्षण भर येऊन ॥
 तिष्ठता असे निजांगे ॥ २५ ॥ सूर्याचे किरण अति प्रसर ॥ तेणें योगें जाले दैत्या
 चें मंदिर ॥ ऐसें घडतां चदैत्येंद्र ॥ सूर्यानें मुक्त करिता साळापें ॥ २६ ॥ तदनंतर तो
 दिवा कर ॥ जाता जाइला अति सत्वर ॥ त्याचे आज्ञा पारक होइनि अमर ॥ द्वार-

माजीतिष्ठती ॥ १७ ॥ ऐसें किती एक संवत्सर ॥ त्रिभुवनार्चें राज्य करीतों दैत्यें ॥
 ॥ तंव एके दिवसीं ब्रम्ह पुत्र ॥ नारद तयाचे गृहीं पातला ॥ १८ ॥ मग नारदा तें बैस
 योनि सिंहासनीं ॥ पूजा केली षोडशोपचारानीं ॥ मग पुढें बद्धां जुळी उभारा-
 होनी ॥ स्वपराक्रमा तें पुसतसे ॥ १९ ॥ दैत्य म्हणे तुम्ही ब्रम्हनंदन ॥ त्रैलोक्यां
 असे तव संचारण ॥ म्हणो निमग्न पराक्रम संपूर्ण ॥ कथन करा वासाचार ॥ २० ॥
 ऐसें त्रिपुरासुराचे वचन ॥ श्रवण करी नी ब्रम्हनंदन ॥ म्हणे तव पराक्रमें संपूर्ण ॥
 भूमंडळ भरलें असे ॥ ३१ ॥ तेव्हां नारदा सिंहासने त्रिपुरासुर ॥ येथूनि प्रेरिले म्यां
 सकळ असुर ॥ तयांनीं जाऊन पराक्रम थोर ॥ नाही केली कीं नारदा ॥ ३२ ॥ नारद
 ह्याने त्रिपुरासुरासीं ॥ त्यां पाळविणें दैत्यांसीं ॥ मग त्या त्या लोकां गेले सेवेसीं-
 ॥ स्वयें राजे होऊन तेथें राहिले ॥ ३३ ॥ जो जो दैत्य त्यां पाठविला ॥ तो तो वर्णिन से
 आपुल्या पगळ माला ॥ आणिले घेतां तुझ्या नामाला ॥ सर्व अधिकार स्व-
 पें करित ॥ ३४ ॥ ऐसें नारदाचें वचन ॥ श्रुत होतां चिझाला क्रोधा यमान ॥ मग म-
 नीं विचारी आपण ॥ काय करवें ये काळीं ॥ ३५ ॥ मग विश्वकर्मा सीबोलावून
 ॥ तयासीं मागे निज शासन ॥ त्यांनीं नधातुंचीं तीन विमानें करून ॥ सत्यरथा
 वीमज्जगर्गा ॥ ३६ ॥ ज्या ज्या लोकां इंद्र चिडून प्रयाण ॥ तेथें जावें तें शीघ्र विमा-
 न ॥ एसी जाचार्ची गती मं पूर्ण ॥ विमानें वरित देई जे ॥ ३७ ॥ ऐसें त्रिपुरासुराचें
 वचन ॥ विश्वकर्मा नेय वण करून ॥ तें सी विमानें तीन निमून ॥ दैत्या कारणें दी-
 धलीं ॥ ३८ ॥ मग त्रिपुरासुरा ने तीन स्वरूपें धरून ॥ तीन ही विमानां केलें आरोहण
 ॥ त्रैलोक्या मार्ज करून भ्रमण ॥ सकळ दैत्यां सी बंदी मार्जी राकिले ॥ ३९ ॥ एका-
 विमानां बीं मोन ॥ पाताळीं करीतसे तो व्रमण ॥ तें साचि दुसऱ्या विमानां बैसून
 स्वर्ग मंडळीं गमन करी ॥ ४० ॥ तें किती एकांसीं ताडिलें ॥ किती एकांसीं जीवें-
 मारिलें ॥ किती एकांसीं म्वा मित दीधलें ॥ ऐसां च्छाचारी महाबलिष्ठ ॥ ४१ ॥
 ॥ ऐसें पांच लक्ष संवत्सर ॥ राज्य करी सर्व लोकां सीं केलें जंजर ॥ तें सुरक्षां प्र-
 तीये उनि सत्सर ॥ सुरर्षी नारद बोळताती ॥ ४२ ॥ नारद म्हणे हे पुरंदरा ॥ तव
 पराक्रमासीं असो धिंकारा ॥ त्रिपुरासुराचा पाहनि दरारा ॥ षंड व्रत तुम्ही स्वी-
 कारिलें ॥ ४३ ॥ तुम्ही म्हणवितां महाप्रहर ॥ परी तुमच्या बुद्धीचा गेला विहर

॥ ऐसें नारद बोलतां देवेंद्र ॥ सलज्ज हो उनी रवाली पाहे ॥ ४४ ॥ तेव्हां नारद सांगत
 से इंद्रासीं ॥ तुयां शरण जावें ब्रम्ह देवासीं ॥ तें घेउनी देवगणांसीं ॥ सत्यलो-
 कासीं जाता जाहला ॥ ४५ ॥ तेथे जाउनी पुरंदर ॥ ब्रम्ह देवासीं करीन मस्कार ॥
 हात जोडुनी वचनोत्तर ॥ करुण स्वरे बोलतसे ॥ ४६ ॥ इंद्र म्हणे चतुरानना ॥ त्वां
 करावें आमुच्या हनना ॥ नासाथीं धरूनियां प्रणा ॥ त्रिपुराच्या आज्ञेत वर्त
 तसों ॥ ४७ ॥ ऐसें इंद्राचें वचन श्रवण करुनी ॥ इंद्र ऋषीं संगें घेउनी ॥ ब्रम्ह
 देव गेले बेंकूठ भुवनीं ॥ जेथें मधुसूदन तिष्ठतसे ॥ ४८ ॥ तेथें जाउन अमरगण ॥
 विष्णू सीकरिते झाले नमन ॥ तें नेत्र कटाक्षें अनुग्रह पावून ॥ चतुरानन बोलत
 से ॥ ४९ ॥ हे भगवंतानारायणा ॥ भक्त कैवारिया मधुसूदना ॥ त्रिपुरासु
 रें स्वपराक्रमें जाणा ॥ सकळ देव संहारिले ॥ ५० ॥ ऐसा संहार होतां थोर ॥
 किमर्थ उपेक्षिती तूं विश्वंभर ॥ ऐसें बोलतां सावित्रीवर ॥ विष्णु भगवान-
 बोलती ॥ ५१ ॥ विष्णु म्हणे चतुरानना ॥ त्वांचित यासीं वर दीधले नाना ॥
 देवादि कांपासो निमरणा ॥ कैसा पावेल ये कार्ही ॥ ५२ ॥ त्रिपुरासुर मृत्यु पावे-
 लरित ॥ ऐसा विचार मजन दिसत ॥ परी कांहीं विचारुनि मनांत ॥ काळांतरीं
 सांगेन ॥ ५३ ॥ ऐसे विष्णूचें वचन ॥ श्रवण करुनी सकळ सुरगण ॥ कुंठित झा
 ले सर्य जाणून ॥ तया बरी कांहीं बोलती ॥ ५४ ॥ देवगण झाले स्नान वदन ॥
 ऐसें पाहुनी ब्रम्हनंदन ॥ आपुल्या मानसीं विचार करून ॥ बोलता झाला ते स-
 मयीं ॥ ५५ ॥ नारद म्हणे देवांसीं ॥ तुम्ही रवेदन कशावा निज मानसीं ॥ ये विष-
 णीं उपाय तुम्हांसी ॥ सांगतसें मीं अवधारा ॥ ५६ ॥ हे चराचर जगत समग्र ॥
 तया माजी एक असे दृष्ट गोचर ॥ ना देवना मानुष लहान थोर ॥ नाराक्षत्रना
 दैत्य असे ॥ ५७ ॥ नव्हे पिशाच नव्हे भूत ॥ नव्हे पुरुष नव्हे योषित ॥ नव्हे जड
 नव्हे पंडित ॥ श्रुति शिरे जयासीं बणिती ये ॥ ५८ ॥ जयासीं ना हीं माता पितर
 ॥ जयासीं ना हीं तप्तगिनी सोदर ॥ जयासीं ना हीं तसंता न गोत्र ॥ ऐसा त्रिपु
 रासुरासी मारील ये ॥ ५९ ॥ तये कार्ही चतुरानन ॥ नारदा प्रती बोलें वचन ॥ ऐ-
 सा बिलक्षण देव तुवां संपूर्ण ॥ कोण्या स्थानीं विलोकिला ॥ ६० ॥ हे सत्य
 किंवा मिथ्या तव भाषण ॥ असे ते सांगावें मजलां गून ॥ ऐसें ब्रम्हाचें वचन रेडू

न ॥ नारायण बोलतसे ॥ ६९ ॥ विष्णु म्हणे अमरनाथा ॥ जो सकल पै लोका-
चा आदिकर्ता ॥ ऐसा देव त्रिभुवन माजी पाहतां ॥ एक महादेव वर्ततसे ॥ ६२ ॥
ऐसा असतां मृडानी प्रती ॥ तयाची तुम्हां कैसी झाली विस्मृती ॥ तो आमचे का-
र्य करील निश्चिती ॥ तयासीं शरण रिचावें ॥ ६३ ॥ ऐसें बोलतां चीनारायण ॥ स-
कल देव शंकरा प्रती गेलेशरण ॥ अंजली जोडुन साष्टांग मन ॥ भक्ति भावें
करून बोलती ॥ ६४ ॥ हे देवाधिदेव त्रिलोचन ॥ दुष्ट देव्यांचें करिशी निर्दळण ॥
म्हणोनि आम्ही असोंत वशरण ॥ त्रिपुरासुरा नें पीडिलें असे ॥ ६५ ॥ ऐसें सक-
ल देवांचें वचन ॥ ऐकूनि बोले पार्वती रमण ॥ म्हणे ब्रम्ह्यासीं तुवां दिलें वरदान
॥ म्हणोनि दैत्य उन्नत झाला असे ॥ ६६ ॥ तूं चिदीधरें वरदान ॥ आणितया-
चें आतां विचारि सीमरण ॥ हें तुझें अनुचित आचरण ॥ बिचारून पाहें आप-
णासी ॥ ६७ ॥ माझान करितां अपराध ॥ म्यां कैसा करावा तयाचा वध ॥ जे-
शास्त्रीं असती महासुबुद्ध ॥ अन्यायाचरणें न वर्तती ॥ ६८ ॥ ऐसें महादेवा-
चें वचन ऐकून ॥ निराश झाले सकळ सुरगण ॥ तें देवांतें खिन्न पाहून ॥ विष्णु
महादेवा प्रती बोलतसे ॥ ६९ ॥ विष्णु म्हणे लोकपालन ॥ करीन ऐसी त्वां प्रति-
ज्ञा केटी पूर्ण ॥ ह्मणोनि देव आलेशरण ॥ तयांचें दुःख हरण करावें ॥ ७० ॥ जें
जें दुःख होतसे प्राप्त ॥ तयांचा नाश मी स्वयें करित ॥ परी हें मज सर्वथा अश-
क्य असत ॥ ह्मणोनि तव प्रार्थना करीतसें ॥ ७१ ॥ शिव म्हणे हे नारायण ॥ तव
वचन असे मज लाभान्य ॥ नरी सामग्री वांचुनियां रण ॥ कैसें होईल सांगयां
॥ ७२ ॥ जें माझा अपराध करील निश्चित ॥ तें भीतयासीं मारी न त्वरित ॥ ऐसें शि-
वाचें वचन करून श्रुत ॥ विष्णु शिवा प्रती बोलतसे ॥ ७३ ॥ विष्णु ह्मणे साम-
ग्री देईन तुम्हां कारण ॥ परी दैत्य तव अन्यायी होईल कैलाशें ॥ ऐसें वचन विष्णु
चें ऐकूष ॥ देव भयभीत बोलती ॥ ७४ ॥ आली शंकरासी आलेशरण ॥ हें
त्रिपुरासीं होईल श्रवण ॥ तरी तो तत्सर्णी संहारील आम्हांतें पेडन ॥ कैसा
बिचार करावा ॥ ७५ ॥ ऐसें बोलोनी देवगण ॥ म्ळान मुख झाले पाहून ॥ तें सु-
रर्षि नारद जाण ॥ विष्णु प्रती बोलता जाहला ॥ ७६ ॥ नारद म्हणे नारायणासी
तुवां बुद्ध सामुग्री करावी वेगैसीं ॥ विष्णु पढाला जाणोनि शिवासी ॥ पाहण्या

साठीदैत्यपेईल ॥७७॥ तैशिवबोलेदेवांतागुनी ॥ तोदैत्यपेईलजरीमा
 झियास्थानीं ॥ तरीत्यासीमीरणांगणीं ॥ अवश्यमेववधीन ॥७८॥ ऐसेंशि
 बबचनऐकून ॥ देवांसिवाटलेसमाधान ॥ मगसामग्रीयुद्धासाठींसंपूर्ण ॥ शि
 वाकारणोंबिष्णूकरीतसे ॥७९॥ विष्णुस्वयेंझाळाबाण ॥ बाणाचेंशत्र्वझा-
 लाकृशान ॥ वायुबाणाचेपिसरेजाण ॥ मेघबनुष्यझाळाअसे ॥८०॥ पृथ्वी
 झालीतथाचारथ ॥ चारपेदझालेरथाचेअश्वतेथ ॥ पितामहझालारथसुता ॥
 ध्वजरथावरीसूर्यझालापें ॥८१॥ छत्रझालाशीतकिरण ॥ गणेशादिसकळ
 पारिषदगण ॥ पायदळसेनाझालेजाण ॥ ऐसीशुद्धसामग्रीकेलीपें ॥८२॥
 मगनारदवेगेंकरून ॥ त्रिपुरासुराप्रतीआळाधांवून ॥ त्रिपुरासुरेंनारदातें
 विठोफून ॥ सामोराजाताजाहला ॥८३॥ मगनमनकरूननारदासीं ॥ स-
 त्कारेंकरूनपूजिलामहर्षी ॥ ह्यणमाझियातीनपुरांसी ॥ पाहात्रैलोक्यामा
 जीअजिंक ॥८४॥ तुमच्याकडेपेंकरून ॥ त्रैलोक्यांतआजिकीर्ति झालीसंपू-
 र्ण ॥ ऐसेंतयाचेंवचनऐकोन ॥ नारदआपुलेंलह्यादपिटितसे ॥८५॥ तैत्रिपु-
 रासुरमूणोनारदासीं ॥ तूंमुनीअसोनिऐसीचेष्टाकांकरिसी ॥ कोणीअसे
 लमजभाग्यासी ॥ समानतरीमजकारणेंसंगावा ॥८६॥ तैनारदह्येणेत्रि-
 पुरासुरासी ॥ मींआजगेलांहोतोकैलासासीं ॥ तेथीलमहादेवाचियाऐ-
 श्वर्थासी ॥ कायवर्णनकरावें ॥८७॥ तयाचेऐश्वर्याचीथोरी ॥ कितीवर्णूमी
 तवपुदारीं ॥ तयाचेतक्षांशाचीसरी ॥ तवऐश्वर्यनयावेळपें ॥८८॥ ऐसेंते-
 नारदाचेंवचन ॥ त्रिपुरासुरेंश्रवणकरून ॥ संगेंघेउनीदैत्यगण ॥ त्रिपुरासुर
 कैलासींपातला ॥८९॥ मगतेथेंदेवदैत्यांचेंयुद्धदारुण ॥ कैलासींझालेंतीन
 दिन ॥ मगमहादेवेंएकबाणेंकरून ॥ त्रिपुरासुरवधियेला ॥९०॥ तोकर्ति-
 कपौर्णिमादिवस ॥ तयादिवसींत्रिपुरासुराचाधिध्वंस ॥ झालाऐसेंजाणू-
 नविशेष ॥ सकळदेवांनींमहादेवपूजिला ॥९१॥ त्यादिवसींसकळमिबा-
 लेदेव ॥ महादेवाच्याप्रीत्यर्थदीपोत्सव ॥ करितेझालेमूणोनसर्वधैब ॥
 हरसंतोषार्थत्रिपुरोत्सवकरावा ॥९२॥ सातशेंवीसंतंतूचेउन ॥ तथांचीए-
 कवर्तिकाकरावीजाण ॥ पौर्णिमादिनींऐसादीपउजळितांसंपूर्ण ॥ सर्वपा

त्रिपुरकथा.

(२३१)

पांचेदहनहोतसे ॥ १३ ॥ कार्तिकमासीपौर्णिमादिनीं ॥ प्रदोषकाडींहरा-
च्याप्रीतीलागुनी ॥ पुढेंसांगतोत्यामंत्रेंकरूनी ॥ दीपउजवावेदेवालयीं ॥
१४ ॥ ॥ दीपपूजामंत्रः ॥ ॥ कीटाः पतंगाः यराकाश्च वृक्षा जले स्थिते ये-
विचरन्ति जीवाः ॥ दृष्ट्वा प्रदीपं न च जन्म भागिनो भवन्ति नित्यं श्वपचाहि विभ्राः
॥ १५ ॥ ऐशियामंत्रेंकरून ॥ वीपांचेंकरायेंषोडशोपचारपूजन ॥ ऐसापौर्णिपा
दिवसीं त्रिपुरोत्सवजाण ॥ भक्तिभाबेंसीकरावा ॥ १६ ॥ इति श्री त्रिपुरोत्सवक
थासमाप्ता ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥

अथ दत्तजयंती कथाप्रारंभः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमोजी सद्गुरुपंचाक्षरा ॥ श्रीब्रम्हानंदासौख्यसंमुद्रा
॥ नृपरात्यरमोयरा ॥ नामरूपार्तितपें ॥ १ ॥ नामरूपगुणवर्ण ॥ तुझे गयीं
वाहींत मुळीं हून ॥ सच्चिदानंदधनपूर्ण ॥ हे ही बाळणें साहे ॥ २ ॥ अनंतब्रम्हां
डकडो विकडी ॥ मायातुझी घडी मोडी ॥ परीतूंतिकडे एक घडी ॥ न पाहसी
बिछोळूनी ॥ ३ ॥ ऐसातू पूर्ण ब्रम्हसनातन ॥ जणोनितूतें करूनि नमन ॥ द
त्तजयंतीकथारत्न ॥ यथामती लिहितोमीं ॥ ४ ॥ पूर्वीं शिष्यनामधारक ॥
नमन करूनी जणें ॥ करसंपुजोडो नि एक ॥ विनवीन संसिद्धासीं ॥ ५ ॥

श्रीगुरुसिद्धयोगेश्वरा ॥ कामधेनुरूपासागरा ॥ विनवीतसेअवधारा ॥
 सेवकतुमचास्वामिया ॥ ६ ॥ स्वामीनीनिरूपितेंसकळ ॥ झालेंमाझेम
 ननिर्मळ ॥ वेधलागलाअसेकेवळ ॥ चरित्रश्रीगुरूवेंऐकावया ॥ ७ ॥ गुरुवें
 मूर्तीऐकोंकानीं ॥ कैसेअवतरलेमनुष्ययोनी ॥ सर्वसांगाविस्तारुनी ॥ स
 णोनिचरणींलागला ॥ ८ ॥ मगशिष्यम्हणेसिद्धात्मागुनी ॥ धन्यधन्यतु
 झीवाणी ॥ आठवतसेतुझ्याप्रश्नीं ॥ आदिमध्यावसानक ॥ ९ ॥ प्रश्नकेला
 बरबानिष्प ॥ सांगेनआतांतुजविबेका ॥ अभिष्ठीषीचापूर्वका ॥ सृष्टीपा
 सोनीसकळ ॥ १० ॥ पूर्वीसृष्टीनव्हतीकांहीं ॥ जलमयहोतेंसर्वही ॥ आपो
 नारायणम्हणवोनीपाहीं ॥ वेदबोततीयाचिकारणें ॥ ११ ॥ उदकआपोना
 रायण ॥ सर्वोद्ययींवासपूर्ण ॥ बुद्धीसंभवप्रपंचगुण ॥ हिरण्यगर्भअंड
 निर्मितें ॥ १२ ॥ तेंचिब्रम्हांडनामजाहलें ॥ रजोगुणब्रम्हयासीनिर्मितें ॥ हि
 रण्यगर्भनामपावळें ॥ देवतावर्षएकहोतें ॥ १३ ॥ तेंचिब्रम्हांडदेखा ॥ कुरो
 निदोनाशकलेंझालींऐका ॥ एकआकाशएकभूमिका ॥ होउनिदेतींशक
 लेंदोनी ॥ १४ ॥ ब्रम्हातेथेंउपजोन ॥ रचितचवदाहीभुवनें ॥ दाहीदिशामा
 नसबचन ॥ काळकापक्रोधादिसकळ ॥ १५ ॥ पुढेंसृष्टीरचावयासी ॥ स
 सपुत्रउपजवीमानसीं ॥ नामेंसांगेनपरिपेसीं ॥ सातजणब्रम्हपुत्र ॥ १६ ॥
 मरीचीअग्नीअंगिरस ॥ पुलस्त्यपुलहकतुवसिष्ठ ॥ सप्तपुत्रजाहलेथेष्ठ ॥
 सृष्टिकर्तेब्रम्हेजाण ॥ १७ ॥ सप्तब्रम्हपुत्रांमधीलअग्नी ॥ तेथूनिपीठगुरुसं
 तती ॥ सांगेनऐकाएकचित्तीं ॥ सप्ताग्ननामधारका ॥ १८ ॥ ऋषीश्र्वरीची
 भार्या ॥ नामतिचेंअनुसुया ॥ पतिव्रताशिरोमणिया ॥ जगदंबातेनिजा
 णा ॥ १९ ॥ तिचेंसौंदर्यलक्षण ॥ वर्णूषाकेऐसाकोण ॥ जिचापुत्रचंद्रआय
 णा ॥ तिचेंस्वरूपकायसांगों ॥ २० ॥ पतिसेवाकरीबहुत ॥ ममस्तसुरवरस
 स्पर्शित ॥ सर्वैश्वर्यघेईलस्वरिन ॥ सणोनिचिंतामानसीं ॥ २१ ॥ इंद्रादिसुख
 रमिळोनी ॥ अथमूर्तीपासींजाउनी ॥ विनवितातीकरुणावचनीं ॥ अत्ता
 रश्मिअग्नी ॥ २२ ॥ इंद्रम्हणेस्वामिया ॥ पतिव्रतास्त्रीअनुसूया ॥ आ
 न्नारनिवासांगोंकाय ॥ तुम्हांप्रतीविस्तारुनी ॥ २३ ॥ पतिसेवाकरीअग्नी

दत्तजयंतीकथा.

(१९३३)

सी ॥ मनोवाकायमानसी ॥ अतिथीपूजीमहाहर्षी ॥ विचुस्वनकेकवणेकाडी ॥ १४ ॥
 तिन्वाआचारदेरगेनी ॥ सूर्यसीतसेगगनी ॥ उष्णतिलाहोईलम्हणोनी ॥ मंदमंद
 तपतसे ॥ २५ ॥ अपीड्यालाभयभीत ॥ शीतळअसेवर्तत ॥ वायुझागाभयबकि
 त ॥ मंदमंदवर्ततसे ॥ २६ ॥ भूमिआपणभिडनिदेखा ॥ नम्रझातीपादुका ॥ शा
 पदेईलम्हणोनिऐका ॥ समस्तआम्हीभीतसी ॥ २७ ॥ नेणोंघेईलकवणस्था
 न ॥ कोणादेवाचं हिरोन ॥ एकाघातेवरदेतांजाण ॥ तोहीआमुतेमास्त्राके
 ॥ २८ ॥ पासीकरावाउपाय ॥ नृजगदात्मादेवराय ॥ जाईलआमुनास्त्रगण
 ह्मणोनिमुहंसांगोआलों ॥ २९ ॥ नकरालजरीउपायपासी ॥ सेवाकस्त
 आम्हीतिसी ॥ तिचेठायींअहर्निशी ॥ राहुंचिन्धरोनियां ॥ ३० ॥ ऐसेंऐको
 नीत्रयमूर्ती ॥ महाक्रोधेंकांपती ॥ बलाजाउपाहुंकेसीसती ॥ ह्मणतीआहे
 पतिव्रता ॥ ३१ ॥ व्रतभंगकरूनितिसी ॥ ठेवूनघेउंभूमीसी ॥ अथचापेवरव
 तालयासी ॥ पाठवूंम्हणोनिनिघाले ॥ ३२ ॥ सत्वपाहावयासतीचें ॥ वधमूर्ती
 बेषभिक्षकाचे ॥ आश्रमाआलेसतीचे ॥ अप्यागतहोउनियां ॥ ३३ ॥ ऋषी
 कस्तुंगेलाअनुष्ठान ॥ मागेआलेत्रैमूर्तीआपण ॥ अनुसुयेसीआश्रमासून ॥ अ
 तिथीआपणआलोंम्हणती ॥ ३४ ॥ सुधेनेंबहुपीडोन ॥ आम्हीआलोंत्राम्हण ॥
 त्वरितघावेंसतीअन्न ॥ अथवाजाउंआणिकाठाया ॥ ३५ ॥ गदातुमचेआश्र
 मांत ॥ संतर्पणअप्यागत ॥ ऐकोंआलीकीर्तीख्यात ॥ ह्मणोनिआलोंअनुसुये
 ॥ ३६ ॥ इच्छाभोजनदानतुम्ही ॥ देतांम्हणोनीऐकितेंआम्ही ॥ ठाकांनिआ
 लोंघाचिकामी ॥ इच्छाभोजनमागावया ॥ ३७ ॥ इतुकेऐकूनिअनुसुया ॥
 नमनूकेलेंअतिथिपायां ॥ बैसकारकरूनियां ॥ क्षालनकेलेचरणत्थांचे ॥ ३८ ॥
 अर्घ्यपाद्यदेउनित्यांसी ॥ गंधासुतापुष्पेंसीं ॥ सर्वेविहाणतसेहर्षी ॥ स्ना
 नशीघ्रसारिजे ॥ ३९ ॥ अतिथीम्हणतीतयेवेडीं ॥ करूनिआलोंघोआंपोडी
 ॥ ऋषीयेतांबहुतांबेडीं ॥ त्वरितआम्हांभोजनघावें ॥ ४० ॥ वाटपाहुनीपतीनें
 ॥ भगकायकेलेपतिव्रते ॥ गायघातलेत्वरितें ॥ बैसकारकेलादेखा ॥ ४१ ॥ बै
 सवूनियांघारांबरी ॥ घुंतेंसींपात्रेंअभिघारीं ॥ बेडुनिआलीआपणक्षीरी
 ॥ शाकपाकतयेवेडीं ॥ ४२ ॥ तिसीम्हणतीअहोवारी ॥ आम्हीअतिथी

आलोंदरी ॥ देरबोनि तुझे स्वरूप सुंदरी ॥ अभीष्ट मानसीं आणीक वसे ॥ ४३ ॥
 नग्न हो बोनीं आम्हासीं ॥ अन्न वाटा वें परियेसीं ॥ अथवा काय निरोप देसीं ॥ आ
 म्ही जाऊंना हीं तरी ॥ ४४ ॥ ऐकोनि दिजां वें वचन ॥ अनुसुया करी चिंतन ॥ आले
 विप्र पाहावया मन ॥ कारणीक पुरुष होतील ॥ ४५ ॥ पतिव्रता शिरोमणी ॥ वि
 चार करी अंतःकरण ॥ अतिथी विन्मुख तरी हानी ॥ निरोप केवी उड्डूं ॥ ४६ ॥
 ॥ माझे मन असे निर्मळ ॥ काय करील मग्न थरबळ ॥ पती वें असे तप फळ ॥ तारी
 लमज म्हणतसे ॥ ४७ ॥ ऐसें विचारूनि पां मानसीं ॥ तथास्तु म्हणेत पांसी ॥
 भोजन करा वें स्वस्थ मानसीं ॥ नग्न वादीन म्हणतसे ॥ ४८ ॥ पाकस्थाना जा
 उनि आपण ॥ चिंतन करी पतिचे चरण ॥ वस्त्र फेडुनी झाली नग्न ॥ म्हणे अ
 तिथी बाल माझे ॥ ४९ ॥ नग्न हो उनीसती देखा ॥ घेउनि आली अन्नोदका ॥ तंव
 ते झाले बालकां ॥ गथां पुढें गेली ॥ ५० ॥ बाळें देखूनि अनुसुया ॥ भयचकित
 होउनि पां ॥ पुनरपी वस्त्र नेसोनि पां ॥ आली तयां बालकां जवळी ॥ ५१ ॥ रु
 दन करिती तीन्ही बाळ ॥ अनुसुयाराहवी वेळो वेळ ॥ क्षुधार्त झाली केवळ ॥ म्हणे
 निकडि येपेतसे ॥ ५२ ॥ कडि येपे उनी बालकांसीं ॥ स्तनपान करवी अति हर्षीं ॥
 एकासांडोनी एकासी ॥ क्षुधानिवारण करीतसे ॥ ५३ ॥ पाहें पांनवल काय पड
 लें ॥ अयमूर्तीचे बाळक झाले ॥ स्तनपान मात्रें नोषले ॥ तप फळ ऐसें पतिव्रते वें ॥
 ५४ ॥ ज्याचे उदरीं चबदां भुवन ॥ सप्तसमुद्र वडवाग्री जाण ॥ त्याची क्षुधानिवा
 रण ॥ पतिव्रता स्तनपानीं ॥ ५५ ॥ चतुर्मुख ब्रम्हयासी ॥ मृष्टी करणें अहर्निशीं
 ॥ त्याची क्षुधा स्तनपानेंसी ॥ केवीं झाली निवारण ॥ ५६ ॥ भाळास कर्पूरगौर ॥
 पंचवक्त्रा काळा पिरुद ॥ स्तनपान करवी अनुसुया सुंदर ॥ तपसामर्थ्ये अग्नीऐ
 सा ॥ ५७ ॥ अनुसुया अविरमणी ॥ दुजीना हीं निभुवनीं ॥ अयमूर्तीची झाली ज
 ननी ॥ रष्याती प्रगटली निभुवनांत ॥ ५८ ॥ कडि येपे उनी बाळकांसीं ॥ रवेळीत
 सेनि पांसी ॥ घालोनि पां पाळण्यासीं ॥ पयें देंगाय ते वेळीं ॥ ५९ ॥ येरी गायना
 जापरी ॥ पबंध उपनिषदार्थ अतिकुसरी ॥ अति उल्हासें समस्वरीं ॥ संबोधि
 नसे विधुतींसीं ॥ ६० ॥ इतुके होतां ते वेळीं ॥ माझ्यान्ही कसारो निसकळी ॥
 ॥ निव्वरी अति निर्मळी ॥ आत्म आपुल्या आश्रमा ॥ ६१ ॥ परामाजी अवलो

दत्तजयंतीकथाः

(३३५)

कितां ॥ तंवदेखिलीअनुसुयागातां ॥ कैचीबाळेंअसेंम्हणतां ॥ पुसतसेस्त्रियेसीं
॥ ६२ ॥ तिणेंसांगीतठारुतां ॥ ऋषीस्तानीअसेपाहता ॥ त्रयमूर्तिहेचंम्हणता ॥ न
मस्कारकरीतसे ॥ ६३ ॥ नमस्कारितांअत्रिदेखा ॥ संतोषतीविष्णुपिनाका ॥ आ
नंदझालाचनुमुखा ॥ प्रसन्नझालेतपेवेळीं ॥ ६४ ॥ वाळरादिलेपाळणेसीं ॥ निज
मूर्तीठाकलेसन्मुखेसीं ॥ साधुसाधुअत्रिकृषी ॥ अनुसुयासत्यपतिव्रता ॥ ६५ ॥
तुष्टलांतुष्टेभक्तीसीं ॥ मागमनीवरजोइच्छिंसी ॥ अत्रिम्हणेसतीसीं ॥ जें-
वांछिंसीमागआतां ॥ ६६ ॥ अनुसुयाम्हणेऋषीसी ॥ प्राणेश्वरातुंचिहोसी ॥
देवपातलेतुष्टेभक्तीसीं ॥ पुत्रमागातुम्हीआतां ॥ ६७ ॥ तिघेबाळकमाझेघरीं ॥
राहवेमाझेपुत्रापरी ॥ हेचिमागतोनिर्धारीं ॥ त्रयमूर्तीआपणएकरूप ॥ ६८ ॥
एसेंचनऐकोनी ॥ परदीधलात्रिमूर्तीनीं ॥ राहतीबाळकेंम्हणोनी ॥ आपणगेले
निजाळयासी ॥ ६९ ॥ त्रिमूर्तीराहिलेत्याचेघरीं ॥ अनुसुयापोशीबाळकांपरी
॥ नामेंदेखिलीप्रीतिपरीं ॥ त्रिबर्गांचीपरियेसा ॥ ७० ॥ ब्रम्हमूर्तीचंद्रआला ॥
विष्णुमूर्तीदत्तकेला ॥ ईश्वरतोदुर्वासनामपावला ॥ तिघेपुत्रअनुसुपेचे ॥ ७१ ॥
दुर्वासआणिचंद्रदेखा ॥ उभेराहूनसन्मुखा ॥ निरोपमागतीकौतुका ॥ जा
ऊतपानिजस्थाना ॥ ७२ ॥ दुर्वासम्हणेअहोजननी ॥ आम्हीऋषीअनुष्ठानी ॥
जाउंतीर्थेआचरोनी ॥ म्हणोनिनिरोपयेतला ॥ ७३ ॥ चंद्रम्हणेअहोमाते ॥
निरोपयावाआम्हात्वरितें ॥ चंद्रमंडळींवासमातें ॥ नित्यदर्शनतुमचेवरणीं ॥
॥ ७४ ॥ तिसरां दत्तविष्णुमूर्ती ॥ असेलतुमचेधरोनिचित्तीं ॥ त्रयमूर्तीदोचि
हेनिश्चितीं ॥ ह्मणोनिसांगतीतियेसीं ॥ ७५ ॥ त्रयमूर्तीजाणातोविदत्त ॥ स
येंविष्णुमयंजगत् ॥ राहीलतुमचेधरोनिचित्तीं ॥ विष्णुमूर्तिदत्तात्रेय ॥ ७६ ॥ त्र
यमूर्तीऐक्यहोउन ॥ दत्तात्रेयराहिलाआपण ॥ दुर्वासचंद्रनिरोपयेउन ॥ गेले
स्वस्थळाअनुष्ठानासीं ॥ ७७ ॥ अनुसुयेचेघरींदेखा ॥ त्रयमूर्तीराहिलेमूर्तिप-
का ॥ नामदत्तात्रेयऐका ॥ मूळपीठश्रीगुरूचें ॥ ७८ ॥ ऐशापरीसिद्धदेखा ॥ क-
थांसांगेनामधारका ॥ आंवायेंअवणकरितांअनेका ॥ पापांक्षयहोतसे ॥ ७९ ॥
॥ इतिश्रीदत्तजयंतीकथासमाप्ता ॥ श्रीसद्गुरुदेवदत्तात्रेयार्पणमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥

अथमकरसंक्रांतिकथाप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ ॐ नमोजीजगदाया ॥ पुराणपुरुषास्वसंवेद्या ॥ मापातीता
 भक्ताराध्या ॥ योगीध्येयाजगद्गुरु ॥ १ ॥ जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलय ॥ तूंचिबिगु
 णेसीकंताहोय ॥ तूंचिअभरसच्चिदल्यय ॥ अजअजेयपरब्रम्ह ॥ २ ॥ तूंसर्वा-
 चाआदिकर्ता ॥ तुजनाहींचिमातापिता ॥ आणिअसोनिचांगिगुणापरता ॥
 संगुणझालासीभक्तांसी ॥ ३ ॥ तूंचालतांविश्वचाले ॥ तूंबोलतांविश्वबोले
 ॥ तूंहारतांविश्वडोले ॥ तूंचाव्यापिलेंविश्वसर्व ॥ ४ ॥ तुवांउषडिरियानेत्रपा-
 ती ॥ विश्वपादेविश्वप्रती ॥ तुचांऐकलियाजनऐकती ॥ अतर्क्यगतीपेंतुझी
 ॥ ५ ॥ तुझियाजागरणेंविश्वजागत ॥ तूंपसुसतेज्हांजननिजत ॥ तुझियेइ
 ञ्छेजनवर्तत ॥ सर्वगतसर्वसाक्षीतूंक ॥ ६ ॥ सर्वव्यापारतूंचिकरिसी ॥
 इच्छामयेंसर्ववेदसी ॥ अलिसणणेंनूराहसी ॥ आणिरवेळूनिहोसीमिराळ
 ॥ ७ ॥ यत्स्यकूर्मादिअवनार ॥ तूंचिनरसीसर्वेश्वर ॥ मायाआवरणेंजगसंभ्र
 ॥ मोहमनीपावैपें ॥ ८ ॥ देववर्णिनीतुझामहिमा ॥ शास्त्रेंवृणतीझालीसी
 मते ॥ पुराणेंरूपस्वरूपप्रतिमा ॥ रूपरूपवेमांजाणती ॥ ९ ॥ रूपरूपगत
 ॥ अस्वरूपवेमांजाणती ॥ अस्वरूपवेमांजाणती ॥ अस्वरूपवेमांजाणती ॥ अस्वरूपवेमांजाणती ॥

विजिगीषासम्पत् ॥ १० ॥ तूअन्तगुणअन्तवाम ॥ अयंअपावसीवच
 ॥ अनन्तरुअन्तनेम ॥ अनन्तरापवसवैसा ॥ ११ ॥ ऐसाअन्तासकस्येष्टा ॥
 पूषाअन्तापूर्णवरिषा ॥ तुव्याचरणीममललाटा ॥ तनमनधनेसीठेवितो ॥ १२ ॥
 नैमिषारण्ययासियांपती ॥ सूतसांगेपरमप्रीती ॥ तैचअवणकरावैद्योती ॥ अ
 किभायेंकरुनिपा ॥ १३ ॥ सूतम्हणेशोनकांलागुनी ॥ पूर्वीद्रोणाचार्याचीरुपी
 पत्नी ॥ महापतिघताआणिसुगुणी ॥ स्वगृहामाजीवर्तत ॥ १४ ॥ तैरुषिअेष्ट
 द्रोणाचार्य ॥ समिधाहरणार्थवनीजाय ॥ तोंदुर्वसिनामामुनिवर्ष ॥ तद्गृहाते
 पातला ॥ १५ ॥ तेह्मांरुपीनैआसनदेउनी ॥ अर्घ्यपाद्यादिदेउनीपूजितामुनी ॥
 आणिमस्तकदेउनीतचरणी ॥ करजोडुनीचिनरीपें ॥ १६ ॥ ह्यणेदुर्वासाअवि-
 श्वेषा ॥ आजिमाझाभाग्योदयमोग ॥ त्वदंघ्रिदर्शिनैसर्वसंकरा ॥ पळसुदेतत्
 काळ ॥ १७ ॥ एवंप्रसावतवचरण ॥ तेम्यांदेखिलेआजिजाण ॥ ह्यणोनविज्ञा
 त्येंअतिधन्य ॥ निश्वयेसीमुनिवर्षा ॥ १८ ॥ त्वदंघ्रिकमलाजेममिती ॥ तपांच्या
 कामनापूर्णहोती ॥ तूहोतांप्रसन्ननिश्चिती ॥ अप्राप्यकांहीनसेतयां ॥ १९ ॥
 ऐसाआहेतुझामहिमा ॥ पातागींतवचरणपद्या ॥ शरणआलोंब्राम्हणोस
 मा ॥ तरीसर्वकामांपूर्णकरीं ॥ २० ॥ आम्हीसदादरिश्तेपीडित ॥ आणिनिपु
 त्रिकपर्णेबहुदुःखित ॥ द्रोणाचार्यतेपप्रकांत ॥ तपस्येमाजीनिमग्न ॥ २१ ॥ जरी
 लागावेंद्रव्यसंपादनासी ॥ तरीभंगहोतोतपस्येसी ॥ ह्यणोनितपन्यतिरिक्त
 कार्यासी ॥ सोडुदीधतीतयांनीं ॥ २२ ॥ माझेकापतेसर्वद्रव्य ॥ स्वत्यदुग्धाए
 केगाय ॥ तिचेंहीझालेंबहुवप ॥ अन्यकांहीनसेनी ॥ २३ ॥ मीजीवनकरित्येंत-
 काचें ॥ तेह्मांपर्यवार्ताकेंचीबोलणें ॥ तरीरुपाकरोवीमजसांगणें ॥ सुरवकें
 सेंप्राप्तहोय ॥ २४ ॥ ऐसेंऐकतांरुपीचेंवचन ॥ सद्गृहालादुर्वासब्राम्हण ॥
 आणिमहणेंतियेरुपीलागून ॥ चिंताकांहीकरूनको ॥ २५ ॥ दुर्वासंम्हणेंगेपति
 बते ॥ द्रोणपत्नीरुपीमते ॥ पौषयासींमकरराशीतें ॥ गमनकरीसूर्यजेह्मां ॥
 २६ ॥ तयेदिनीदधिमंथन ॥ दानदेतांविप्राकारण ॥ सर्वमनोरथहोतीपूर्या ॥
 संशयकांहीनसेनी ॥ २७ ॥ पूर्वायशोदानंदपत्नीजाण ॥ तिथेनेदेतांदधिमंथन
 दान ॥ मोनकप्याजिभीमगांता ॥ नोपुत्रझातजिसेवा ॥ २८ ॥ आयिसां

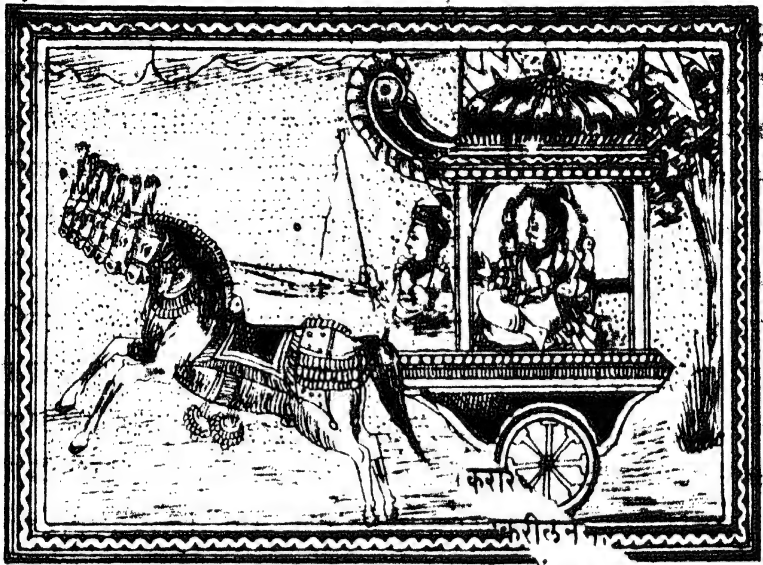
पत्नीझात्याप्राप्त ॥ दारिद्र्यदुःखं ब्रह्मालेसमाप्त ॥ आणि गोपाधिपत्ननंदाश्रित
 ॥ आलेसमस्तदानमात्रे ॥ ३९ ॥ द्वादधिमंथनदानासमान ॥ दारिद्र्यादिदुःख
 हरण ॥ आणि पुत्रप्राप्तीकरणारजाण ॥ दारिद्र्यासिअन्यनसेची ॥ ३० ॥
 नरीधनराशीपासूनआदित्य ॥ आजचिमकरींझालाप्राप्त ॥ यालागींस्नानक-
 रूनिविध्युक्त ॥ दधिमंथनदानदेई ॥ ३१ ॥ आणि मीक्षुधातुरतपस्वीब्राम्हण ॥
 त्यदैवयोगेझालोंजाण ॥ तरीमजसीदेतांदधिमंथन ॥ चिरंजीवपुत्रहोयतुज
 ॥ ३२ ॥ ऐसेंक्रुषीवेंऐकोनिवचन ॥ कृपीहोउनीआनंदपूर्ण ॥ म्हणेऋषिवर्षाम
 जकारण ॥ स्नानदानविधीसांग ॥ ३३ ॥ मगदुर्वासाम्हणेकृपीसी ॥ सूर्यजा-
 तांमकरराशीसी ॥ तिकलावूनिपांआंगासी ॥ स्नानकरावेगंगेचे ॥ ३४ ॥ मग
 स्वगृहासीयेउन ॥ गोमयेकीजेभूमिलेपन ॥ आणि तदुपरीस्वस्तिकठेरवन ॥
 नानावर्णीकीजिये ॥ ३५ ॥ त्यास्वस्तिकाउपरीजाण ॥ गोधूमतेवावेअर्धमण
 ॥ आणि कृष्णालीलाआठवून ॥ तदुपरिस्थापावेदधिपात्र ॥ ३६ ॥ त्यादधि-
 पात्राभीतर ॥ मंथनदंडघातानिसुंदर ॥ सिद्धहोतांमंथनसमग्र ॥ दंडतेसा
 चीठेपावा ॥ ३७ ॥ मगत्यादधिभाजनासी ॥ हरिद्रायुक्तकुंकुमेंसीं ॥ लेपन
 करोनीरक्तवस्त्रेसीं ॥ आणि रक्तसूत्रेवेंशाये ॥ ३८ ॥ अष्टदिशांसींअष्टदिपक
 लहुदुःखदंडलाजापृथुक ॥ आणि नानाविधखाद्येअनेक ॥ आसमंताद्वागीं-
 स्मोपिजे ॥ ३९ ॥ मगसोमवस्त्रपरिधान ॥ पृथुकरितटींशोभायमान ॥ बरी
 हेमदांबवस्त्रपूर्ण ॥ झळकतसेतेजस्वी ॥ ४० ॥ आणि तनपाच्यास्त्रेहेंकरूनी
 दुग्धस्त्रवेउभयस्तनीं ॥ मंथनरज्जूओढितांपाणी ॥ विकळझालेअतिशयि-
 त ॥ ४१ ॥ हस्तीकंकणेशब्दकरिती ॥ कर्णीकुंडलेडोलदेती ॥ सूक्ष्ममुक्तांप-
 रीशोभती ॥ बभ्रावरीधर्मकथा ॥ ४२ ॥ आणिजियेन्याकबरींतून ॥ माळ
 तीपुष्पेपावतीपतन ॥ एवंप्रकारेंदधिमंथन ॥ करितआहेयशोदा ॥ ४३ ॥
 तोतेथेंयेउनथ्रीकृष्ण ॥ हस्तेंधरूनि तिथेबेंबसन ॥ ह्मणेआईमजकारण ॥
 भूकलागलीअतिशयित ॥ ४४ ॥ तरीतूंआरींस्तन्यमजसीं ॥ देऊनिमगसां-
 बकाशीं ॥ मंथनकरींस्वस्थमानसीं ॥ आणि मीहीस्वस्थरवेबेन ॥ ४५ ॥ म-
 गप्रशोदाह्मणेरेवाढाकृष्ण ॥ सोडीवसनमनमोहना ॥ आधींकरिघेंदधि

मकरसंक्रांतिकथा.

(२३९)

मंथना ॥ मगस्तनपाजीनतुज ॥ ४६ ॥ तरीतोपयेंतहेदेख ॥ लढुइहसुदंडला-
जापृथुक ॥ आणिनानाविधखाद्येअनेक ॥ मक्षणकरींस्वस्थमनें ॥ ४७ ॥ ऐ-
सेंबहुतप्रकारेंसीं ॥ यशोदासमजावीकृष्णासीं ॥ परीतोन्वभाणीमना
सीं ॥ अतिआलुघेतसे ॥ ४८ ॥ झणेघेमजसींआदीआई ॥ फारभूकलाग-
लीपाहीं ॥ ऐसेंबोलोनीलवलाहीं ॥ मातेसीरवालींबसरीतसे ॥ ४९ ॥ मग
तियेच्याअंकींबसून ॥ आनंदेंकरीतसेस्तनपान ॥ वारंवारमातेचेंवदन ॥ बि-
लोकनकरीप्रीतीनें ॥ ५० ॥ एवंप्रकारेंयशोदेवी ॥ कृष्णासहितसुवर्णाची
॥ प्रतिमाकरूनीतेथेंची ॥ ठेवार्वाजाणनिर्धारें ॥ ५१ ॥ मगयथारास्त्रसंक-
त्यकरून ॥ प्रतिमासहितदधिभाजन ॥ बस्त्रभूषादिकरूनिअर्पण ॥ षोड-
शोपचारीपूजावें ॥ ५२ ॥ सर्वपूजाझालियावर ॥ जोडूनियांउभयकर ॥ प्रा-
र्थनाकीजेकींसुंदर ॥ भक्तिभावेंकरूनिपै ॥ ५३ ॥ हेमहाभागपतिव्रते ॥ नं-
दपत्नीयशोदेमाते ॥ दधिमंथनपान्नीतूतें ॥ शाक्यवर्जितअर्पितेंसें ॥ ५४ ॥
तरीआतांप्रसन्नहोउनी ॥ माझ्यामनाचीपुरवींधणी ॥ मनोहरपुत्रमजलागु-
नी ॥ अतिसत्खरींदेईपा ॥ ५५ ॥ ऐसीयशोदेवीकरूनिप्रार्थना ॥ मगबिनचावें
नंदनंदना ॥ कींभवार्षवतारकात्रीकृष्णा ॥ परमानंदापरमेश्वरा ॥ ५६ ॥
चिरंजीवीअतिसुंदर ॥ आणिक्रणनयापासूनिशीघ्र ॥ मुक्तकरीलऐसापुत्र
॥ मजलादेईदयाळा ॥ ५७ ॥ प्रार्थनाकरूनीएवरीती ॥ मगवेदेवत्याब्राम्हणा-
मती ॥ भामनंदेउनीपूजानिश्चितीं ॥ गंधमान्येंसींकीजिये ॥ ५८ ॥ आणित-
याब्राम्हणाकारण ॥ दानदेउनीदधिभाजन ॥ मगउभयहस्तजोडून ॥ प्रार्थ-
नाकीजेतयाची ॥ ५९ ॥ दुर्वासमूहेगेद्रोणपत्नी ॥ ऐशियाप्रकारेंकरितांजा-
णीं ॥ सर्वमनोरथपूर्णहोउनी ॥ अंतीमोक्षप्राप्तहोय ॥ ६० ॥ ऐसेंदुर्वासाचेंव-
चन ॥ ऐकूनीरुषीसतीरत्य ॥ तत्काळहोउनीआनंदपूर्ण ॥ व्रताचरणकरीत
से ॥ ६१ ॥ तयेदिनींथीआदित्य ॥ मकरराशीर्सीहोतांप्राप्त ॥ तिलोद्वर्तकपूर्व
कथ्यथार्थ ॥ स्नानकरींगंगेचें ॥ ६२ ॥ मगदुर्वासाचीपूजाकरून ॥ पूर्वोक्त-
रीत्यातयालागुन ॥ प्रतिमासहितदधिमंथन ॥ दीधलेंदानभक्तीनें ॥ ६३ ॥
त्यासमयमावेंकरून ॥ कृपीसींझालासुंदरनंदन ॥ ऋणप्रथमोचकप्रशस्ती

पूर्ण ॥ अश्वत्थामाचिरंजीकजो ॥ ६४ ॥ आण्डालीदारिद्र्यमुक्त ॥ उत्तमभो
 गभोगीपथार्थ ॥ ऐसेंअसेपैसामर्थ्य ॥ दधिमंथनदानाचें ॥ ६५ ॥ सूतमूणे
 शौनकांलागुनी ॥ एंवरीत्याज्याकामिनी ॥ यथाशक्तीआचरतीजाणीं ॥
 तथांचीदुःखेंदधहोती ॥ ६६ ॥ आण्डादेबहुसंतती ॥ सर्वमनोरथपूर्णहो
 ती ॥ इहपरत्रींभुक्तिमुक्ती ॥ प्राप्तहोतीनिश्चयें ॥ ६७ ॥ सूर्यजातांमकररा-
 शीं ॥ तिलोद्धर्तनपूर्वकेंसीं ॥ स्नानकरोनीयथाविधीसी ॥ आदकीजेअपि
 डक ॥ ६८ ॥ घेदवेत्याविप्रांकारणें ॥ तिलमयधेनूदानदेणें ॥ तिलतैलाचेदी
 पलावणें ॥ शिवगुहामाझारी ॥ ६९ ॥ तिलआणिस्वच्छतंदुल ॥ याहींपूजा
 बारुषपाल ॥ आणिबांरावेसगुडतिल ॥ स्नेहरुद्रीकारणें ॥ ७० ॥ तिलांचेंक
 राबेंहवन ॥ तिलकरावेसगुडभक्षण ॥ तिलताम्रपात्रससुवर्ण ॥ दानदीजे
 विप्रासीं ॥ ७१ ॥ शंभूवरीघृताभिषेककरितां ॥ तमांतकासींघृतेंस्नापितां ॥
 मनोरथासींहोयपूर्णता ॥ सत्यसत्यजाणार्पें ॥ ७२ ॥ बस्त्रतांबूलआणिरत्न
 ॥ विप्रांसींदीजियेसंपूर्ण ॥ आणियथाशक्तीब्राम्हणभोजन ॥ भक्तिभावे-
 घालिजे ॥ ७३ ॥ सौभाग्यरुद्धयर्थसुधरदान ॥ सुवासिनीसौभाग्यवाच
 न ॥ दानदेतांसौभाग्यपूर्ण ॥ प्राप्तहोयस्त्रियांसीं ॥ ७४ ॥ आणिमकरसं-
 क्रांतिदिनीं ॥ एवंप्रकारेंद्विजांलागुनी ॥ दानेंदेतांवासरमणी ॥ प्रसन्नहोय
 निर्धारें ॥ ७५ ॥ आणिजन्मोजन्मामाझारी ॥ सर्वमनोरथपूर्णकरी ॥ आणि
 तहिनींस्नानजोनकरी ॥ तोरोगीहोयससज्जन ॥ ७६ ॥ ऐसीहीमकरसं-
 क्रांतीकथा ॥ भक्तिभावेअवणकरितां ॥ नाशहोयसर्वदुरितां ॥ हीसत्यता
 जाणिजे ॥ ७७ ॥ इतिश्रीमकरसंक्रांतीकथा ॥ ब्रम्हांडोक्तझालीसमाप्ता ॥
 यांतअसेलन्यूनाधिकता ॥ तरीक्षमाकीजेसज्जनीं ॥ ७८ ॥ इतिश्रीब्रम्हां
 डपुराणमकरसंक्रांतीपूजाकथासमाप्ता ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु
 श्रीगोपीजनवत्सुभार्पणमस्तु ॥ श्रीजानकीजीवभार्पणमस्तु ॥ श्रीपांडु
 रंगार्पणमस्तु ॥ ॥ शक्तप्रभवतु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ७९ ॥

अथरथसप्तमीकथाप्रारम्भः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ नमोजीस्वरूपनारायण ॥ जो सकल जगताचा प्राण ॥ करी
भक्तजनांचें त्राण ॥ अदभ्र करुणाम्पूणोनी ॥ १ ॥ कीचकेंद्रौपदीछळितां ॥ स्त-
मात्रें सोडवीसविता ॥ त्या नारायणासनमितां ॥ अनंत पापें भस्म होती ॥ २ ॥ जो
अंतरिक्षींगतागते ॥ जागवीस स्वकार्यजिगाते ॥ मुमुक्षुजन होस्तवात्पानें
॥ भवचक्रातें चुकयाया ॥ ३ ॥ सर्वदेव आहेत अगोचर ॥ ह्युणोनि हा द्वालागोच-
र ॥ हें न जाणतीं ते गोचर ॥ वनचर नुल्य गणावे ॥ ४ ॥ जो उदयास्तें करून ॥ आ-
पुष्प नेत हरून ॥ नारायण भजनावां नून ॥ नेला जो क्षण त्यासची ॥ ५ ॥ ऐसा उद-
यास्ते परोपकार ॥ करी जो तपान भजेनर ॥ तो मनुजांत साचार ॥ ह्युणावा खर
निश्चयें ॥ ६ ॥ ज्याच्या अर्घ्यदानें करून ॥ रोगजाती सर्थ जून ॥ हें लोकांस क-
बुला ॥ मुलूनि जगो लेंपहा ॥ ७ ॥ असो जयाचा गुण सागर ॥ धुंडाळितां न क-
डे पाहा ॥ चतुर्भुजवादि सर्व सुर ॥ ज्यांत अपार सत्य होती ॥ ८ ॥ जेथें बंदरा दीर्घी
गडबड ॥ तेथें परमाणूचा काय पाड ॥ ज्ञानूत्वाची देतां बाड ॥ होय बडबड स-
र्वती ॥ ९ ॥ मीतों पाह्य संदमती ॥ ज्याचे स्तवीं बुधदमती ॥ परी वर्णितों स्वकी

पयसी ॥ शठहनिश्चितकरावया ॥ १० ॥ आतांसांगतोरेथससमीकया ॥ जी
 श्वयणेंचुकबीरोगव्यथा ॥ तीतेसोडोनिघांरुथा ॥ व्यर्थकथाकांगातां ॥ ११ ॥
 ऐकाथोतेहोसावधान ॥ सांगतोआतांस्नानविधान ॥ अरुणोदधीजेंकरून ॥
 देहपावननिश्चये ॥ १२ ॥ माघशठकूरथससमी ॥ जीतिलमात्रनसेकमी ॥ सूर्य
 ग्रहणाहनिस्वामी ॥ जीचेनामींसवितृदेय ॥ १३ ॥ स्नानआणिअर्घ्यदान ॥ जी
 तेकरितांकोरिगुण ॥ आयुरारोग्यादिसर्वगुण ॥ कांहींअननुझेवी ॥ १४ ॥ स्नाना
 सआदिनघाउत्तम ॥ त्यांतअसेलजरीसंगम ॥ त्याचेपुण्यहोयअगम ॥ सफ
 लजन्महोतसे ॥ १५ ॥ करावारोपुण्यपुण्यजात ॥ दीपतुंबीफलनिर्मित ॥ करो
 बावृषपा ॥ १६ ॥ गतींआंतलु ॥ १७ ॥ स्नानकालींसुरजित ॥ धरावाम-
 रावेह ॥ स्तकींसुशोभित ॥ भयेंसमाहित ॥ आदित्यातेंध्यातजी ॥ १८ ॥ मग-
 मंत्रपूर्वकतेदीप ॥ उदकींजायपाप ॥ सूर्यप्रसादेसमग्रताप ॥ आपें-
 आपजातकरेईचींसममगदळे ॥ तैशींचिबोरीचींसातविमळे ॥ शि
 ॥ १९ ॥ धर्मनेनिर्मळे ॥ भावबळेकरूनी ॥ २० ॥ याचाभूणोनिपांमंत्रा ॥ मगअर्थ
 घाधिंपवित्र ॥ त्यासप्रसन्नहोयमित्र ॥ यांतचित्रकायसे ॥ २१ ॥ केल्यावरीअ-
 नर्थप्रदाना ॥ करावीससमीचीप्रायेना ॥ जीन्यास्तवेंयमघातना ॥ चुकती
 नानासत्यची ॥ २२ ॥ ऐसेंस्नानझाल्यावर ॥ पूजावामगदिबाकर ॥ त्याचा
 सांगतोप्रकार ॥ अस्यविस्तरबवर्थ ॥ २३ ॥ रंगेंलिहावास्पंदन ॥ त्यांतलिहा
 याविकर्तन ॥ षोडशरूपेंकरून ॥ बिंदरूपींपूजावा ॥ २४ ॥ आतांयाव्रतार्चेंफ
 ल ॥ सांगतोकोणाआलेंअचळ ॥ तेंसावधानसकळ ॥ थोतेरसाळपरिसो
 त ॥ २५ ॥ श्रीरुष्णापुसेयुधिष्ठिर ॥ रथससमीचाप्रचार ॥ कैसावर्तलाप्रका
 र ॥ सांगासाचारमजलातो ॥ २६ ॥ जेंआचरतांव्रत ॥ चक्रवर्तित्वप्राप्तहोत
 ॥ पुण्यहोयअगणित ॥ ऐसेंनिश्चितसांगितले ॥ २७ ॥ प्रभूऐकोनीकस्मि-
 णीप्रती ॥ कथासांगेधर्माप्रती ॥ ज्याचीकीर्तीदेवगती ॥ दावीलोकरीती
 तो ॥ २८ ॥ होताकांबोजनामदेशीं ॥ भूपाळविरव्यातक्षत्रियवंशी ॥ यशो
 वर्सास्वप्रजेसीं ॥ धर्मोपदेशींवागवी ॥ २९ ॥ तयासबद्धवयांत ॥ पुत्रजन्म
 लाव्याधिपुक्त ॥ तोदेवोनिघांसुत ॥ नृपचिंतायस्तकी ॥ ३० ॥ एकेदिवसीं

रथसप्तमीकथाः

(२४३)

राजसदनीं ॥ आलाविनीतनामकुमुनी ॥ त्यासरायेंपूजोनी ॥ नमूनिद्वज-
 पूषिलें ॥ ३० ॥ मजझालागुदवयांत ॥ अनेकरोगयुक्तसुत ॥ याचेंपापसांगा
 निश्चित ॥ तुम्हांविदितसर्वअसे ॥ ३१ ॥ ध्यानींआणुनीरुतांत ॥ राजाप्रतीमु-
 नीवदत ॥ पूर्वजन्मींहातुझासुत ॥ धनवंतवैश्यहोता ॥ ३२ ॥ धनवंतअसो-
 नीरूपण ॥ देईनाचीकोणासिधन ॥ पूर्वपुण्येंझालेंदर्शन ॥ रथसप्तमीव्रता-
 चें ॥ ३३ ॥ नकळोनिदेखिलेंव्रतास ॥ त्यापुण्येंआलातुझ्यापोरास ॥ आतां-
 झालेरोगयास ॥ त्यापापासभोगितो ॥ ३४ ॥ पैभवअसोनीदाननकरी ॥ त्या
 सिव्याधीहोतीनानापरी ॥ मिक्षापागेतोघरोपरीं ॥ सत्यनिर्धरींराजहो ॥
 ३५ ॥ मगराजापुसेब्राम्हणास ॥ कैसाहोईलपापनाश ॥ कायकरावेंनेमास ॥
 जेणेंत्रासजाईलहा ॥ ३६ ॥ ब्राम्हणवदेराजाप्रत ॥ करारथसप्तमीचेंव्रत ॥ भक्तिआ-
 येतुझासुत ॥ होईलदुरितमुक्ती ॥ ३७ ॥ याव्रताचाकरीलनेम ॥ तरीहोईलसा-
 र्वभोम ॥ होतीलसर्वपूर्णकाम ॥ आचरतांस्वप्रेमभावानें ॥ ३८ ॥ मगरावपुसेब्र
 तविधी ॥ सांगाआचरावेंकधीं ॥ रोगदारिद्र्यादिव्याधी ॥ पञ्चतीसांधींयदाच
 रणें ॥ ३९ ॥ मगविप्रवदेशयास ॥ शतक्रुपक्षमाघमास ॥ षष्ठीचायेतांदिवस ॥
 स्नानासनदीतीरींजायें ॥ ४० ॥ घेऊनियांशतकृतिल ॥ नदीवाप्यादिभावसलील
 ॥ तारतप्यपाहनिविमली ॥ स्नानशीतलकरावें ॥ ४१ ॥ स्वस्ववर्णप्रयुक्त ॥ मं-
 त्रपूर्वकव्हावेंस्नान ॥ मगयेउनींगृहांत ॥ इष्टदेवतपूजावें ॥ ४२ ॥ देवपूजनानंत-
 १ ॥ ४३ ॥ सूर्यपूजनीजावेंसत्वर ॥ समर्पविपूजोपचार ॥ नमस्कारकरावे ॥ ४३ ॥
 मगसप्तमीदिरींयेउन ॥ पंचयज्ञसमर्पून ॥ बालभृत्यातितांससमर्पून ॥ मगअश-
 नकरावे ॥ ४४ ॥ शारात्रीसबोले ॥ ४५ ॥ जेवेदशास्त्रपरायण ॥ तयांपूजो-
 नीनारायण ॥ ध्यावाजगत्साणमनीं ॥ ४५ ॥ संकल्पकराबाराशींत ॥ निराहा-
 रसंहोनीसंसमीत ॥ सर्वभोगविवर्जित ॥ अष्टमीतजेवीन ॥ ४६ ॥ संकल्पयेसा-
 केलून ॥ उदकउदकींसोडून ॥ मगभूमीवरीकरावेंश्रावण ॥ शुद्धमनवेवावें ॥ ४७ ॥
 मगप्रातःकालींउठून ॥ स्नानादिकर्मेसाकून ॥ रथकरावाको-
 र्शित ॥ ४८ ॥ शुद्धपंढासंभापुक्त ॥ सर्वोपस्करसहित ॥ सर्वा-
 र्थकारिभूतली ॥ ४९ ॥ वरदानंवरमंथ्यान्हसमयीं ॥ स्नानादिक-
 र्मशुद्धतोयीं ॥ ५० ॥

कोणेठायीं॥ नदेतांपायीं गृहापावे॥ ५०॥ सूर्यस्तुती करून ॥ नित्य कर्मसंसा-
 दून॥ भगकरोनी स्वस्तिवाचन॥ रथस्थापन करावा॥ ५१॥ पाचें सांगतो आतां स्था-
 न॥ मंडपकरावा विस्तीर्ण॥ सुगंधकुंकुमें चर्चून॥ पुष्पमाला बांधाव्या॥ ५२॥ धू-
 पेकरावा सुधूपित॥ मध्यें रथ सुस्थापित॥ पूजावा सूर्यनारायण त्यांत॥ यथावि-
 त्तचै भवे॥ ५३॥ जो वित्तशाक्य करील॥ सूर्यप्रतिमा त्याची विकड॥ पूजन होईल
 निष्फळ॥ भावबल पाहिजे॥ ५४॥ रथसारध्यासहित॥ रथपूजा वारं थांत॥ त्याच्या
 समस्त पापांचा घात॥ होईल निश्चित जाणार्थ॥ ५५॥ पुष्पधूपाद्यलंकार॥ सम-
 पावे सर्वोपचार॥ यथाविभव विस्तर॥ सहस्र कर पूजावा॥ ५६॥ नानाविध प-
 कान्ने॥ नैवेद्य अर्पण प्रेमानें॥ मुखवास तांबूल भावानें॥ शृद्धमनें अर्पण॥ ५७
 ॥ अधिकार परत्वे मंत्रांनीं॥ वेदपुराणोक्त स्तोत्रांनीं॥ स्तवून सूर्य आणावा ध्या-
 नीं॥ सवितृमंडल मध्यवर्ती॥ ५८॥ भगकरावे प्रार्थन॥ भक्तिहीन क्रीया हीन॥
 मंत्रहीन हे विधान॥ मज्ज्ञान नसे देवा॥ ५९॥ जरी तुझा होईल प्रसाद॥ ऐसें भा-
 वें सद्गद॥ तरीच माझा जाईल प्रसाद॥ प्रजितांवर दपसन्न॥ ६०॥ जरी असेल वि-
 त्तहीन॥ तरी रंगें काढावा स्वंदन॥ त्यांतर पिबिंबकांचनें॥ यथाशक्त्या पूजावा-
 ॥ ६१॥ रात्रोकरावे जागरण॥ गावे मंगल सुंदर गायन॥ बाचावे पंचित्र सूर्यारण्या-
 न॥ ध्यान धरावे सूर्याचे॥ ६२॥ मगर थचर्या पाहावी॥ अलोचन रात्री दवडावी॥
 प्रातः स्नान संध्या करावी॥ भक्तिवरावी नारायणीं॥ ६३॥ भगकरावे ब्राम्हण
 भोजन॥ यथाशक्ती करावे पकान्न॥ देऊनिया चकांसीदान॥ सर्वांस भूय्या
 वेंकी॥ ६४॥ रथद्यावा आचार्यास॥ रक्तयेनूद क्षिणावाप्स॥ आरक्तवरीं घालावे
 शोभेस॥ सोपस्कार अर्पणा॥ ६५॥ ऐसें करील जो व्रत॥ त्यास अलंभ्य रसेज-
 गतांत॥ प्राप्त होईल त्यास इच्छित॥ नारायण प्रसादें॥ ६६॥ यास्तु वरवससमी-
 व्रत॥ करोषी धनुझासुत॥ होईल जगां विख्यात॥ रोगमुक्त निश्चये॥ ६७॥ ज-
 री होईल सूर्यप्रसाद॥ भगतेथें केरी राहील गद॥ सूर्यभक्तीचें अगद॥ संसारमद-
 पालवी॥ ६८॥ भोगी लराज्य निष्कंदक॥ होईल त्रैलोक्याचा नायक॥ वशाअसली-
 लप्रधानादिक॥ अतिमर्क प्रसन्न॥ ६९॥ पुत्रपौत्रादी संतती॥ प्राप्त होईल भवि-
 त्तसंपत्ती॥ होईल चक्रवर्ती॥ सूर्यलोक स्थिति मर्ती॥ ७०॥ धर्माधीन वेवि

रथसप्तमीकथा.

(२४५)

अपसेन ॥ ऐसें सविस्तर कह्युन ॥ तपोयुक्त तो ब्राम्हण ॥ स्वच्छंदें गमन करी मग ॥
॥७१॥ नृपा ब्राम्हणें उपदेशिलें ॥ त्याच मार्गे व्रत केले ॥ पापसर्वज नृनिगेले ॥
दिव्य झालें पुत्र गात्र ॥७२॥ ऐसें व्रत करून ॥ जमांतरि नृपनंदन ॥ चक्रवर्तिस
पावून ॥ मोक्षस्थान अंती पावो ॥७३॥ जो प्रसिद्ध मांधाता ॥ पित्याचे उदरीज
अस्मात त्वतां ॥ इंद्रमुखी तर्जनी देतां ॥ जो वारुलान त्सणीं ॥७४॥ ज्याची क
था पुराणांत ॥ आहें बहू भविष्यीत ॥ तो चिझाला हानृपसुत ॥ सप्तमी व्रत क
रितांची ॥७५॥ जो करील कथा श्रवण ॥ त्यास ही होई व्रत पुण्य ॥ करितां
कथेचें पठण ॥ उत्थापन पापाचें ॥७६॥ ज्याची भक्ती सूर्यनारायणीं ॥ त्या
ची तुकेयमजाचणीं ॥ कृष्णस्वमुखें वाखाणीं ॥ ज्याची वदेवाणीं कीं ॥७७॥
ऐसा करोनी रथवर ॥ सुवर्णनिर्मित परिकर ॥ आंतसौवर्ण सहस्रकर ॥ प
रिवार जेणें दीधला ॥७८॥ माघशुक्ल सप्तमीस ॥ जेणें दीधला आचार्यास
॥ तो सार्वभौम पदास ॥ सत्यसत्य पावेळ कीं ॥७९॥ ऐसी कथा सविस्तर ॥
श्रवण करोनी युधिष्ठिर ॥ सूर्यास करी नमस्कार ॥ सपरिवार सप्रेमें ॥८०॥
ही रथसप्तमी कथा सुंदर ॥ संमत व्रतराज ग्रंथाधार ॥ सदापरिसोत श्रोते
चतुर ॥ नमस्कार सूर्यास करोनी ॥८१॥ इति श्रीरथसप्तमी कथा समाप्ता ॥

अथ शिवरात्रिकथा प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः॥ जेथें सर्वदाशिवस्मरण॥ तेथें मुक्तिमुक्तिसर्वकल्याण
 ॥ वातासंकटें विघ्नैराकण॥ नबाधतीकालत्रयीं॥ १॥ संकेतें अथवा हास्पें करू
 न॥ भलत्यामिबें घडोशिवस्मरण॥ नकळतां परिसासीलो हजाण॥ संघटनां सुव
 णं करी॥ २॥ नकळतां प्राशिलें अमृत॥ परी अमरकरीयथार्थ॥ औषधीने जतां भ
 क्षित॥ परिरोग सर्वथा हरी कीं॥ ३॥ शक्रतृणपर्यंत अद्भुत॥ नेणतां बाळक अक
 स्मात॥ अभिस्फुरिं गटाकित॥ परी भस्मयथार्थ करी कीं॥ ४॥ तें से नकळतां ष
 डेशिवस्मरण॥ परी सकळ दोषां होय दहन॥ अथवा विनोदें करून॥ शिवस्मर
 ण घडोकां॥ ५॥ हेकां व्यर्थ हाका फोडिती॥ शिवशिवनामें ओरडती॥ अरे कां
 हे उगे नरादती॥ हर हर गर्जती वेळो वेळां॥ ६॥ शिवनामाचा करिती कलहोळ॥
 माझे उठविलें कपाळ॥ शिवशिव म्हणती वेळो वेळ॥ काय येनें यांच्या हाता॥
 ७॥ ऐसी हेळणा करी क्षणक्षणीं॥ परी उमावरु मनामपेवदनीं॥ पुत्रकन्याना
 में करूनी॥ शिवस्मरण घडोकां॥ ८॥ महाप्रीतीनें करितां शिवस्मरण॥ आद
 रें करितां शिवध्यान॥ शिवरूपमानूनि ब्राम्हण॥ संतर्पण करी सदा॥ ९॥ ऐ
 शी शिवीं आवडी परी॥ त्याही माजी आली शिवरात्री॥ उपवास जाग्रण करी
 ॥ होयचा हेरी महत्याप॥ १०॥ त्या दिवशीं बिल्वदळे घेऊन॥ यथासांग घडले शि
 वार्चन॥ तरी सहस्रजन्मींचें पाप संपूर्ण॥ भस्म होऊन जाई तू॥ ११॥ नित्य बिल्व
 दळें शिवासीं पाहत॥ त्या एवढा नाही पुण्यवंत॥ तो तरेल हें नवल नव्हे सत्य॥ त्या
 न्यादर्शनें बहुतरती॥ १२॥ प्रातःकाळीं घेतां शिवदर्शन॥ यामिनींतलें पाप जा
 यजळोन॥ पूर्वजन्मींचे दोष गहन॥ मध्याह्नीं दर्शन घेतां नुरती॥ १३॥ सायंका
 ळीं शिवपाहतां सप्रेम॥ समजन्मींचें पाप होय भस्म॥ शिवरात्रीचा महिमा प
 रम॥ शेषही वर्षे शकेना॥ १४॥ कपिलाषष्ठी अर्द्धोदयसंक्रमण॥ महोदय ग
 जच्छाया ग्रहण॥ इतुके ही पर्वकाळ ओवाळून॥ शिवरात्री वरून टाकावे॥ १५॥
 शिवरात्री आधींच पुण्यदिवस॥ त्याही वरी पूजन जागरण विशेष॥ त्रिकाळ
 पूजा आणि रुद्रघोष॥ त्या न्यापुण्यासीं पार नाही॥ १६॥ यसिष्ठ विश्वामित्रादि
 मुनी श्वर॥ सुरगण गंधर्व किन्नर॥ सिद्धचारण विद्याधर॥ शिवरात्री घेत क
 रितानी॥ १७॥ चढवीं सुरसकपा बहुत॥ शोतकादिकां संगे सून॥ तीवोनीं

शिवरात्रिकथा.

(१४४)

ऐकाबीसावधानचित्त॥ अत्यादरेकस्त्रुनियां॥ १८॥ तरीमासांमाजीमाषमास
 ॥ ज्याचाव्यासमहिमावर्णीविशेष॥ त्याहीमाजीकृष्णचतुर्दशीस॥ मुख्यशि
 वरात्रजाणिजे॥ १९॥ विंध्यादिवरीएकव्याध॥ मृगपक्षीपातकपरमनिषिद्ध
 ॥ महानिर्दयहिंसकनिषाद॥ केलेअपराधबहुततेणें॥ २०॥ धनुष्यबाणघेउमि
 करी॥ पारधीसचाळलादुराचारी॥ पाशबागुराकसेसिधरी॥ कवचलेतह
 रितवर्ण॥ २१॥ करींगोधांगुलित्राण॥ आणिकहार्तीशरुप्रसामग्रीघेऊन॥ का
 ननींजातांशिवस्थान॥ शोषमायमानदेखिलें॥ २२॥ तंयतोशिवरात्रीचादि
 न॥ यात्राआलीचहूंकडून॥ शिवमंदिरशृंगासून॥ शोषाआणिलीकैला
 सींची॥ २३॥ शरद्वरजततगरवर्ण॥ देवालपद्मलक्षेशोभायमान॥ गगनचुं
 बितध्वजपूर्ण॥ रत्नजडितकलशतळपती॥ २४॥ मध्येमणिमयशिवलिंग
 ॥ भक्तपूजाकरितीसांग॥ अभिषेकधाराअमंग॥ विप्रधरितीरुद्रघोषें॥
 २५॥ एकटाळमृदंगघेऊन॥ सप्रमेककरितीशिवपूजन॥ श्रोतेकरटाळीबाज
 वून॥ हरहरशब्देघोषकरिती॥ २६॥ नानापरिमळद्रव्यसुधास॥ तेणेंद-
 शादिशादुमदुमित्याविशेष॥ लक्षदीपांचेप्रकाश॥ जलजघोषघंटारवा॥
 २७॥ शशिमुरगार्जतीप्रेरी॥ त्यांचानादनमायेअंबरीं॥ एषंचतुर्विधबाघें
 नानापरी॥ भक्तवाजवितीआनंदें॥ २८॥ तोतेपेंग्याधपानला॥ समोरवि
 लोकीसर्वसोहळा॥ एकमुहूर्तउभाठाकला॥ हांसतबोलिलाविनोदें॥ २९॥
 हेमूर्खअवघेजना॥ पेयेंद्रव्यकायनासोन॥ आंतदगडबाहेरपाषाण॥ देवप-
 णयेथेंकेंचें॥ ३०॥ उत्तमअन्नसांडोन॥ व्यर्थकांकरितीउपोषण॥ ऐशियाचे-
 षाकुरीततेथून॥ काननाप्रतीजातसे॥ ३१॥ लोकनामेंगर्जतीवारंभार॥ आ
 पणहीविनोदेंमूणेशिवहर॥ सहजसव्यापालोनिशिवमंदिर॥ घोरकांतार
 प्रवेशाला॥ ३२॥ वाचेरिसलागलातोचिघेध॥ विनोदेंबोलेशिवशब्द॥ नाम
 प्रतापेंदोषअगाध॥ जळतसर्पचाळिले॥ ३३॥ पोरंदरसेवितांबन॥ नरद
 नींचजीबलघुदारुण॥ तोवरुणदिवधूचेंसदन॥ वासरमणीप्रवेशाला॥ ३४॥
 दिशाप्रवर्तलीसबळ॥ कीब्रम्हांडडबीभरलेकाजळ॥ कीविशाळकृष्णकं
 चळ॥ मंडपकापउभयस्ति॥ ३५॥ विगतधरातोबीकामिनी॥ तेथीनहातो

कबायाकिनी ॥ जरीमंडितदिसेउडुगणी ॥ परीपतीहीनरजनीते ॥ ३६ ॥
 जैसापंडितगेलासभेंतून ॥ मूर्खजल्यतीपाखंडज्ञान ॥ तेवींअस्ताजातांकि
 रणा ॥ उडुगणमार्गेझुबकती ॥ ३७ ॥ असोऐशीनिशादाटलीसुबुद्ध ॥ अ
 वधावेळउपवासनिषाद ॥ तोएकसरोवरअगाध ॥ दृष्टीदेखिलेंशोधितां ॥
 ३८ ॥ अनेकसंपत्तीसभाग्यसदनीं ॥ तेवींससेवरींशोभतीकुमुदिनी ॥ त
 रींबित्वपृक्षगनीं ॥ शोभायमानपसरला ॥ ३९ ॥ योगभ्रष्टकर्मभूमीस
 पायतीजनन ॥ तेवींविन्वदाळियागनींहून ॥ भूमीसलागल्यायेउन ॥ मा
 जीरविशशिकिरणनदिसे ॥ ४० ॥ त्यांततमदाटलेदारुण ॥ माजीबैसलाव्या
 धयेउन ॥ शरासनींशरलाचून ॥ कानाडीओढूनसावजलक्षी ॥ ४१ ॥ दृष्टीवि
 ल्वदखेंदाटलींबहुत ॥ तींदक्षिणहस्तेखुंदोनिटाकित ॥ तोतेथेंपंथजहस्तेस्था
 पित ॥ शिबलिंगदिव्यहोतें ॥ ४२ ॥ त्यावरीबिल्वदखेंपडत ॥ तेणेंसंतोषलाअ
 पर्णानाथ ॥ व्याधासउपवासजाग्रणघडत ॥ सायासनकरितांसहजची ॥
 ४३ ॥ बाचेसिशिवनामाचाचाळा ॥ हरहरमूढणेवेळोवेळा ॥ पापक्षयहोत
 नातिला ॥ पूजनस्मरणसर्वघडलें ॥ ४४ ॥ एकयामझालीरजनी ॥ तोजळ
 पानाळागींएकहरिणी ॥ आलीतेथेंतीगर्भिणी ॥ परमसुकुमारतेजस्वी ॥
 ४५ ॥ व्याधितिणेंलक्षिलादुरून ॥ कृतांतवत्परमदारुण ॥ आकर्णवोदिलाबा
 ण ॥ देखोनिहरिणीबोलतसे ॥ ४६ ॥ मूढणेमहापुरुषाअन्यायाधिण ॥ काम
 जवरीलाविलाबाण ॥ मीतंवआहेगर्भिण ॥ वधतुवांनकरावा ॥ ४७ ॥ उद
 रांतगर्भसूक्ष्मअज्ञान ॥ वधितांतुजदोषदारुण ॥ एकरथभरीजीववधितां
 सान ॥ तरीएकवस्तवधियेला ॥ ४८ ॥ शतवस्तवधितांएक ॥ दृष्टहृत्त्येचें
 पातक ॥ शतवृषभनेगोहत्यादेख ॥ घडलीशारुध्रवदनसे ॥ ४९ ॥ शतगोह
 रत्येचेंपातकपूर्ण ॥ एकवधितांहोयब्राम्हण ॥ शतब्रम्हहृत्त्यांचेंपातकजाण
 ॥ एकस्त्रीवधिलिया ॥ ५० ॥ शतस्त्रियांडुनीअधिक ॥ एकागुरुहृत्त्येचेंपातक
 त्याहूनिशतगुणितदेख ॥ एकगर्भिणीवधिलिया ॥ ५१ ॥ तरीअन्यापनस
 तांयेअवसरीं ॥ मजमारिसीकांयनांतरीं ॥ व्याधमूढणेकुटुंबघरीं ॥ उष
 वासींसादमाहातसे ॥ ५२ ॥ मोहीआजीनिराहार ॥ अचनाहीचअणुमात्र ॥

परीमृगीहोउनीसुंदर ॥ गोपीवदसीशास्त्रीच्या ॥ ५३ ॥ मजआश्चर्यघाटनेंघोटीं
 ॥ नराऐशासांगसीगोपी ॥ तुजदेखोनिपांडवी ॥ दयातुदयीउपजंतसे ॥ ५४ ॥
 पूर्वीतूहोतीसकोण ॥ तुजएवढेंज्ञानकोठून ॥ तूंधिशालनेत्रीरूपलावण्या ॥ स
 र्ववर्तमानमजसांगें ॥ ५५ ॥ मृगीमूणेतेअवसरीं ॥ पूर्वीमंथनकरितांक्षीरसाग
 रीं ॥ चतुर्दशरत्नेंकाटिर्नीसुरासुरीं ॥ महाप्रयत्नेंकरुनिपां ॥ ५६ ॥ त्यामाजीमी
 रंभाचतुर ॥ मजदेखोनीमुलतीसुरवर ॥ नानातपेंआचरोनिअपार ॥ तपस्वीपा
 वतीआम्हातें ॥ ५७ ॥ म्यांनयनकराक्षजाळपसरून ॥ बांधिलेनिर्जरांचेम
 नमीन ॥ माझियाअंगमुवासेंयेधून ॥ मुनिभ्रमरधांवती ॥ ५८ ॥ माझेंगापन
 ऐकायचासुरंग ॥ सुधापानींधावतीकुरंग ॥ मींमोगींस्वर्गांचेदिप्यमोग ॥
 स्वरूपेंनमानींकोणासीं ॥ ५९ ॥ मदअंगींचदलाबहुत ॥ शिष्यजनटाकिलेंस
 मस्त ॥ शिवरात्रीसोमवारप्रदोषव्रत ॥ शिवाचेंनसांडिलेंम्यां ॥ ६० ॥ सोडूनि
 पांसुधापान ॥ करुंलागत्येंमद्यप्राशन ॥ हिरण्यनामादैन्यदारुण ॥ सुरांसो
 डुनीरनत्येंगपासीं ॥ ६१ ॥ ऐसानोदलाकाळअपार ॥ मृगयेसगेलांतोअसुर ॥
 त्यादुष्टासंगेंअपर्णावर ॥ भजनपूजनविसरत्यें ॥ ६२ ॥ मनासऐसेंवाटलेंपूर्ण
 ॥ असुरगेलामृगयेलागून ॥ इतुस्यांतध्यावेंशिवदर्शन ॥ बघोनिगेलेकैला
 सा ॥ ६३ ॥ मजदेवतांहिमनजगामात ॥ परमक्षोभोनीशापदेत ॥ तूपरमपा
 पिणीपथार्थ ॥ मृगीहोईमृत्युलोकीं ॥ ६४ ॥ तुझ्यासरव्यादोपीजणी ॥ त्याहो
 तीन्तुजमवेंहरिणी ॥ हिरण्यभ्रमरमाझियेभजनीं ॥ असावधसर्वदा ॥ ६५ ॥
 तोहीमृगहोउनिसन्या ॥ तुम्हांसींचहोईलरत ॥ ऐकव्याधासावचिन ॥ मगम्यां
 शिवप्रार्थिता ॥ ६६ ॥ हेपंचवदनाविरूपाक्षो ॥ सच्चिदानंदाकर्माध्यक्षा ॥ दक्ष
 मरवदनासर्वसाक्षा ॥ उग्रापदेईआम्हातें ॥ ६७ ॥ भोळाचक्रवर्तीत्याळ ॥
 उग्रापवदलापयःफेनधवल ॥ द्वादशवर्षेभरतांतत्काळ ॥ पावाळमाझियाप
 दातें ॥ ६८ ॥ मगआम्हीमृगयोनीं ॥ जन्मतोयेकर्मअवनीं ॥ तरीमीगर्मिणीआ
 हेंहरिणी ॥ प्रसूतिकाळसमीपआला ॥ ६९ ॥ तरीमींआपुल्यास्वस्थबाजाड
 में ॥ सत्वरयेत्पेंगर्मठेवून ॥ मगसुरेवेंघेईमाण ॥ सत्यवचनहेमाझे ॥ ७० ॥
 तेंसेंढोळतीसावचिन ॥ पांढरीत्याधकाचबोळत ॥ तंगोदबोळसीवखार्थ ॥

परीविश्वासमजनवारे ॥ ७१ ॥ नानापरीअसत्यबोलोन ॥ करावेंशरीराचेंरक्ष
 ण ॥ हेप्राणिमात्रांसआहेज्ञान ॥ तरीतूंचापथवदेंआतां ॥ ७२ ॥ महत्यापेउच्चा-
 रून ॥ रायथदेयथार्थपूर्ण ॥ यावरीतीहरिणीदीनवदन ॥ वाहतआणऐका
 ते ॥ ७३ ॥ ब्राम्हणकुलीउपजोन ॥ जोनकरीवेदशास्त्राध्ययन ॥ सत्यशौचव
 जिनसंभ्याहीन ॥ माझेशिरीपातकते ॥ ७४ ॥ एकवेदविक्रयकरितीपूर्ण ॥ कृ
 तघपरपीडकनावडेभजन ॥ एकदानासकरितीविघ्न ॥ गुरुनिंदाअबणएकक
 रिती ॥ ७५ ॥ रमावरउपावराचीनिंदा ॥ त्यापाषाचीमजहोयआपदा ॥ दानदि
 धरेंजेब्रम्हचंदा ॥ हिरोनीघेतीमाघारे ॥ ७६ ॥ एकयतिनिंदाकरिती ॥ एकशा
 स्त्रेपाहतीढितनिंदिती ॥ नानाभ्रष्टआचरती ॥ स्वधर्मआपुलासांडूनियां ॥ ७७
 ॥ देवालयामाजीजाऊनी ॥ हरिकथापुराणअवणीं ॥ जेवेंसतीविडारवाऊनी
 ॥ तेकोडीहोतीपापिये ॥ ७८ ॥ जेदेवळांतकरितीस्त्रीसंभोग ॥ कींस्त्रीभ्रता-
 रांतकरितीवियोग ॥ तेनपुंसकहोऊनिभ्राम्य ॥ उपज्जतीयाजन्मीं ॥ ७९ ॥
 धर्मकर्मनिंदाकरित ॥ जेजगपूरिषभक्षककागहोन ॥ शिष्यांसींविद्याअसो
 ननसांगत ॥ तोपिंगळाहोननिर्धारें ॥ ८० ॥ अनुचितप्रतिग्रहब्राम्हणघेती ॥
 त्यानिमित्तेगंडुमाछाहोती ॥ परीक्षेत्रींच्यागाईबळूनिआणिती ॥ तेअन्यायु-
 षीहोतीयाजन्मीं ॥ ८१ ॥ जोराजाकरीप्रजापीडन ॥ तोयाजन्मींच्याघकांसपेदा
 रुण ॥ रथाकरीसाधुछळण ॥ निर्वेशहोयपूर्णत्याचा ॥ ८२ ॥ स्त्रियाघतनेमक
 रित ॥ भ्रतारासींअद्धेरित ॥ धनधान्यअसोनीवंचित ॥ त्याचांगुळाहोतीया
 जन्मीं ॥ ८३ ॥ पुरुषकुरूपमूणूनीत्यागिती ॥ त्यायाजन्मींबाळविधवाहोती ॥
 तेथेहीजारकर्मकरिती ॥ मगत्याहोतीवारांगना ॥ ८४ ॥ ज्याभ्रतारासींनिर्भ
 र्तिती ॥ त्यादासीकिंबाकुलटाहोती ॥ सेवकस्वामीचाद्रोहकरिती ॥ तेज-
 न्याघेतीश्वानाच्या ॥ ८५ ॥ सेवकापासूनसेवाघेऊन ॥ त्याचेंनदेजोवेतन ॥ तो
 अत्यंतभिकारीहोऊन ॥ दारोदारींहिंडतसे ॥ ८६ ॥ स्त्रीपुरुषेंगुजबोलतां ॥
 जोजाऊनऐकेतलतां ॥ त्याचीस्त्रीदुरावेहिंडतां ॥ अन्नमिळेतयातें ॥ ८७
 जेआरण्यारणकरिती ॥ तेभूतप्रेतपिशाचहोती ॥ पंतीउपवासेंपीडिती ॥
 त्यातेंदुष्काळजन्यवरी ॥ ८८ ॥ स्त्रीरजस्वलाहोऊनी ॥ ग्रहीवाचरेजीपापिणी

शिवरात्रिकथा.

(३५१)

पूर्यजरुधिरिपिंडतीपतनीं ॥ तेघरीं पितृगणनपेती ॥ ८९ ॥ देषांच्यादीपांचें जे
 तेळनेती ॥ तेयाजन्मीं निपुत्रिकहोती ॥ ज्वारांधितां अचबोरुनिमसिती ॥
 रयामार्जारीहोतीयाजन्मीं ॥ ९० ॥ ब्राम्हणांसकदाचधातून ॥ अश्वणसहि
 तीषड्सपक्कान्न ॥ त्यांचेगर्भपडतीगळोन ॥ आपुडियाकर्मवशीं ॥ ९१ ॥ बो
 मातापित्यातेंसिणवीत ॥ तोव्येजन्मींमर्कटहोत ॥ सासुश्वशुरसंतुषांगांजित ॥
 नरीबाळकनवांचेतिथेचें ॥ ९२ ॥ मृगीमूढेच्याधालागुन ॥ जरीमीनयेपरतो
 न ॥ तरीहीमिद्वत्पापेंसंपूर्ण ॥ माझेमायांबैसोत ॥ ९३ ॥ हेमिध्यागोष्टहोय-
 साचार ॥ तरीषडोशिवपूजेचाअपहार ॥ ऐसीशपथऐकतांनिर्धार ॥ व्याध
 शंकलामानसीं ॥ ९४ ॥ म्हणेपतिघनेजाईआतां ॥ सत्वरयेईनिशीसरतां ॥
 हरिणींमूढेशिवपदासीतत्वतां ॥ पुण्यवंताजारीत ॥ ९५ ॥ उदकपानक-
 रूनिवेगीं ॥ निजाश्रमींगेडीनेकुरंगी ॥ इकडेव्याधदक्षिणमार्गी ॥ टाकीवि-
 त्वदळेरवुंटोनियां ॥ ९६ ॥ दोनप्रहरझालीयामिनी ॥ द्वितीयपूजाशिवेंमानुमी
 ॥ अर्धपापजळलेंमुळींहुनी ॥ समजन्मींचेतेंधवां ॥ ९७ ॥ नाभींआवडजडलीपू-
 र्ण ॥ व्याधकरीशिवस्मरण ॥ मृगीमुखेंऐकिलेंनिरूपण ॥ सहजजागरणघ-
 डलेंतया ॥ ९८ ॥ तोंदुसरीहरिणअकस्मात ॥ पातलीतेथेंचतृष्णाकान्त ॥ व्या-
 धेंबाणओदितांव्रित ॥ करुणाभाकीहरिणीते ॥ ९९ ॥ म्हणेव्याधाऐकयेसमर्षी
 ॥ मजकामानळेंपीडिलेंपाहीं ॥ पतीसमोगदेउनिलबलाहीं ॥ परतूनियेयेस-
 त्वर ॥ १०० ॥ व्याधआश्रयकरीमनांत ॥ म्हणेशपथबोलीजाईत्व्रित ॥ ध-
 न्यतुमचेंजीवित ॥ सर्वशास्त्रार्थठाडका ॥ ११ ॥ वापीतडागसरोवर ॥ जोपती
 तमोडीदेवागार ॥ गुरुनिंदकमद्यपीदुग्धचार ॥ तींपापेंसमघमस्तकींमाझ्या
 ॥ १२ ॥ महाशत्रियआपणमूढवित ॥ समरंगणींमार्गेपळत ॥ वृत्तीहरिसीमा
 लोटित ॥ ग्रंथनिंदितमहापुरुषांचे ॥ १३ ॥ वेदशास्त्रांचीनिंदाकरी ॥ संतभक्तां
 सीद्वेषधरी ॥ हरिहरचरित्रंभळेरी ॥ माझेशिर्गितींपापें ॥ १४ ॥ धनधान्यअ-
 सोनिपाहीं ॥ पतीलागींशिणवीमूढेनाहीं ॥ पतीसांडोनीनिजेपरमृहीं ॥
 तींपापेंमाझियामायां ॥ १५ ॥ पुत्रस्तुषासन्मार्गेवर्ततां ॥ त्यांसींअर्थचिमांजि
 तीजेनबाहतां ॥ तेऊरूपहोतीतत्वतां ॥ हिंदतांभिक्षानमिळेनी ॥ १६ ॥ कंधु

बंधुजेवैरकरिंती ॥ तेजेजन्मीं मृत्युहोती ॥ गुरुचे उणे जे पाहती ॥ त्यांची सं-
 पत्ती दग्ध होय ॥ ७ ॥ जे मार्गस्थान्चीं वस्त्रे हिरिती ॥ ते अति शूद्रप्रेत वस्त्रे पांघु-
 रती ॥ आम्ही तपस्वी म्हणून अनाचार करिती ॥ ते घुठे होती मोकार ॥ ८ ॥ दा-
 सी स्वामीची सेवान करी ॥ ती जे जन्मीं होय मगरी ॥ जो कन्या विक्रय करी ॥
 हिंसक पोनी निपजे तो ॥ ९ ॥ स्त्री भ्रताराची सेव करित ॥ ती सजो व्यर्थ चीगां-
 जित ॥ त्याचा गृह भंग होत ॥ जन्म जन्मांतरीं न सुटे ॥ १० ॥ ब्राम्हण करी रस वि-
 क्रय ॥ घेता देता मद्य पी होय ॥ जो ब्रम्ह रुंदां अपमानिता हे ॥ तो होय ब्रम्हराक्ष-
 स ॥ ११ ॥ एकें उपकार केला ॥ जो नष्ट नाठवी त्याला ॥ तो कृतघ्न जंत झाला ॥
 पूर्व कर्मीं जाणिजे ॥ १२ ॥ विप्र आर्ही जे उनी ॥ स्त्री भोग करी जो ते दिनीं ॥ तो
 श्वान शूकर पोनीं ॥ उपजे लभिः संशयें ॥ १३ ॥ व्यवहारीं दहांत बैसोन ॥ स्वो-
 षी साक्ष देई गर्जोन ॥ पूर्व जनर कीं पावती पतन ॥ असत्य साक्ष देतांची ॥ १४
 दोषी स्त्रिया कसून ॥ एकीचें चजो राखे मन ॥ तो गोचीड होय जाण ॥ सार मे-
 य शरीरीं ॥ १५ ॥ पूर्व जन्मीं कोडी उदक ॥ त्याचा मळमूत्र निरोध देख ॥ करि-
 तां साधु निंदा अवश्यक ॥ सत्वर दंत भग्न होती ॥ १६ ॥ देवालयीं करी भोजन
 ॥ तरी जे जन्मीं होय क्षीण ॥ पृथ्वीपतीची निंदा करितां जाण ॥ उदरीं मंदाग्नी
 होय पै ॥ १७ ॥ ग्रहण समयीं करी भोजन ॥ त्यासीं भित्त रोग होय दारुण ॥ पर-
 बाळें बिकी परदेशीं नेऊन ॥ तरी सर्वांगीं कुष्ठ पुरे ॥ १८ ॥ जी स्त्री करी गर्भ पतन
 ॥ ती उपजे बंध्या होऊन ॥ देवालय टाकी पाडोन ॥ तरी अंग भंग होय त्याचा ॥
 १९ ॥ अपराधावीण स्त्री सीगां जिता हे ॥ त्याचें पाजन्मीं एक अंग जाये ॥ ब्राम्ह-
 णाचें अन्न हरिती पापिये ॥ त्यांचा वंश न बाटे कधीं ॥ २० ॥ गुरु संत माता पि-
 ता ॥ त्यांसी जो होय निर्मलता ॥ तरी वाचा जाय तत्त्वतां ॥ अडरबळे बोलतां
 क्षणक्षणा ॥ २१ ॥ जो ब्राम्हणासी दंड मारी ॥ त्यासीं व्याधितिडकां लगीं श-
 रीरीं ॥ जो संतासीं याद विवाद करी ॥ दीर्घ दैन होती त्याचे ॥ २२ ॥ देवदारींचे न-
 रुवर ॥ अश्वत्थादि वृक्ष साचार ॥ तोडितां पांगुळ होय निर्धार ॥ भिक्षान मि-
 छे हिंडतां ॥ २३ ॥ जो सूतकान्न भक्षित ॥ त्याचे उदरीं नाना रोग होत ॥ आप-
 णची परिमळ द्रव्य भोगी समस्त ॥ तरी दुर्गंधीं सत्य सर्वांगीं ॥ २४ ॥ ब्राम्हणा

शिवरात्रिकथा.

(२५२)

चैत्रं न देतां ॥ तरी बाळकपणीं मृत्युपावे पिता ॥ जलवृक्षछापां मोडितां ॥ तरी
 एक ही स्थळ न मिळेत्यातें ॥ १५ ॥ ब्राम्हणासीं आशालावून ॥ चाळवीपेदी कदाह
 न ॥ तो पेजन्नीं अन्न अन्न ॥ करीत हिंडे घरो घरीं ॥ २६ ॥ जो पुत्र द्वेष करीन ॥ आ
 णि दारिद्र्याचें लग्न मोडित ॥ तरी स्त्रीस सल्लाह पोरांत ॥ बंध्यानि श्रित संसा
 रीं ॥ २७ ॥ जेणें ब्राम्हणां धिळें नियाहून ॥ त्यासीं सांडसे तो डीसूर्य नंदन ॥ जो ना
 यके कथा ग्रंथ पावन ॥ बधिर होय जन्मो जन्मीं ॥ २८ ॥ जो पीडी माता पितयांस ॥
 त्याचा सर्वदा होईल कार्य नाश ॥ एका सप्त जे निंदी सर्व देयांस ॥ तरी एक बीपु
 न होय त्यासीं ॥ २९ ॥ जो चांडाळ गोवध करी ॥ त्यास मिळे कर्कशा नारी ॥ वृक्ष
 भय धितां निर्धारीं ॥ शत मूर्ख पुत्र होय त्यासीं ॥ ३० ॥ उदक तृणाची ण पशुमा
 रित ॥ तरी चमुक्या प्रजा होती समस्त ॥ जो पतिव्रते सीमो गूंड छित ॥ तरी कु
 रूप नारी कर्कशा मिळे ॥ ३१ ॥ जो पारधी बहूजीव संहारी ॥ तो फेंफरा होय संसा
 रीं ॥ गुरूचा त्याग जो चांडाळ करी ॥ तो उपजतांची मृत्युपावे ॥ ३२ ॥ नित्य अ
 थवार विवारीं मुते रवीस मोर ॥ त्याचे बाळकपणीं दंत भ्रंश करी शत्रु ॥ जे मृत बा
 का सारीं रुदती निर्धार ॥ त्यांस हांसतां निपुत्रिक होय ॥ ३३ ॥ हरिणी म्हणे ब्रा
 धाला गुन ॥ मीं सत्वर येत्ये पतीस भोग देउन ॥ न येई तरी हीं पापें संपूर्ण ॥ मा
 झ्यामायां बेसोत पै ॥ ३४ ॥ व्याधमनांत शंकोन ॥ म्हणे धन्य धन्य तुझे ज्ञान ॥ स
 त्वर येई गृहास जाउन ॥ सत्य संपूर्ण सांभाळीं ॥ ३५ ॥ जलपान करूनि बेगीं ॥
 आश्रमागे लीकुरंगी ॥ तों मृग राजते प्रसंगीं ॥ जलपानार्थ पावला ॥ ३६ ॥ व्या
 धें ओढिला बाण ॥ तों मृग बोले दीन वदन ॥ ह्याने माझ्या स्त्रिया पतिव्रता सुगु
 ण ॥ त्यांसीं पुसोन येतों मीं ॥ ३७ ॥ शपथ ऐकें तरित ॥ कीर्तन करि ती प्रेम भक्त
 क्त ॥ तो कपारंग मोडितां निर्वंश होत ॥ तें पाप सत्य माझ्यामायां ॥ ३८ ॥ ब्रम्ह
 कर्म वेदोक्त ॥ श्रद्धेन जागें आचरत ॥ जो अधमनर कीं पडत ॥ परधर्म आचरतां
 ॥ ३९ ॥ तीर्थपात्रे सीं विघे करी ॥ घाट पाडी वस्त्र द्रव्य हरी ॥ तरी सर्वांगी ग्रंथ अ
 घोरीं ॥ नरकी पडे कल्प पर्यंत ॥ ४० ॥ शास्त्र कोरीं नाहीं प्रमाण ॥ कूटक वि
 ताकरीं सुद्रलसून ॥ हरिती ब्राम्हणात्मान ॥ तरी सतानत पाबेन बादे ॥
 ४१ ॥ ह्रदि दिनीं शिव दिनीं उपोषण ॥ विधियुक्त न करी द्वादशी पूर्ण ॥ तरी हस्त

पादक्षीण ॥ होतीत्याचेनिर्धारं ॥४३॥ एकशिवहरिप्रतिमाफोडिती ॥ एक
 भगवद्भक्तांविधकरिती ॥ एकशिवमहिमाउच्छेदिती ॥ नरकींहीतीकीटकते
 ॥४३॥ मातृद्रोहीत्यासीं व्याधीमरे ॥ पितृद्रोहीपिशाचविचरे ॥ गुरुद्रोहीत-
 त्काचमरे ॥ भूतप्रेतगणींविचरेतो ॥४४॥ विप्रआहारबहुतजेविती ॥ त्यांस-
 जोहांसेदुर्मती ॥ त्याचेमुखींअरोचकरोगनिश्चिती ॥ नसोडीतो जन्मवरी ॥४५॥
 एकगोविक्रयकरिती ॥ एककन्याविक्रयअर्जिती ॥ तेनरमार्जारमस्तहोती ॥
 बाळेंभक्षितीआपुलीं ॥४६॥ जोकन्याभगिनीअभिलार्था ॥ जोकामदृष्टीं पाहे
 पतिव्रतेसीं ॥ प्रमेहरागहोयत्यासीं ॥ कींखडागुत्यांतदारत ॥४७॥ प्रासाद
 भंगतिंगभंगकरी ॥ देवांचींउपकरणींअलंकारचोरी ॥ देवप्रतिष्ठाअव्हेरी ॥
 पंडुरंगहोयतेथं ॥४८॥ एकमित्रद्रोहविश्वासघातकरिती ॥ मातृपितृहत्या-
 गुरूसींसंकटींपाडिती ॥ ब्रम्हवधगोबधनवारिती ॥ आंगींसामर्थ्यअसो-
 मियां ॥४९॥ ब्राम्हणवैसयोनीबाहेरी ॥ उत्तमान्नजेवितीगृहांतरीं ॥ सोय-
 न्यांचीप्रार्थनाकरी ॥ संग्रहणीपोटींशूलहोतीतया ॥५०॥ एककर्मभ्रष्टपं-
 चयज्ञकरिती ॥ एकब्राम्हणांचींसदनेंजाळिती ॥ एकदीनासींमार्गींनाग
 बिती ॥ एकसंतांचाकरितीअपमान ॥५१॥ एककरितीगुरुच्छळण ॥ एकह्म
 णेपाह्यांचेंलक्षण ॥ नानादोषआरोपितीअज्ञान ॥ त्यांचेंसंताननवादे ॥५२॥
 जोसदापितृदूषकरी ॥ जोब्रम्हवृंदासींअव्हेरी ॥ शिवकीर्तनऐकतांवासेअं-
 तरीं ॥ तरीपितृवीर्यजनव्हेतो ॥५३॥ शिवकीर्तनींनव्हेसादर ॥ तरीकर्ण
 मूळरोगीनिर्धार ॥ नसत्याचगोष्टीजल्येअपार ॥ तोदुर्दुरहोयनिर्धारं ॥
 ५४॥ शिवकीर्तनकिंवापुराणअवण ॥ तेथेंशायनकरितांसर्पहोयदारुण ॥
 एकअनिवादकछळकजाण ॥ तेपिशाचयोनींपावती ॥५५॥ एकांदेवार्चनींवी-
 र्येत ॥ ब्राम्हणपूजावयकंदाखत ॥ तीर्थप्रसादअव्हेरित ॥ त्याच्यनआंखु
 इतीअंगशिरा ॥५६॥ मुगमूणेऐसींपापेंअपार ॥ मममस्तकींहोईलपरम
 पार ॥ मगपारधीमूणेसत्वर ॥ जाईस्वस्थानामृगवर्या ॥५७॥ व्याध
 शिवनाथेंग्रजेंतेक्षणीं ॥ कंठसद्भितअभुनयनीं ॥ मागुतीबिल्वदळेंखुंरो-
 नी ॥ शिवावरीदाकितसे ॥५८॥ चौमहरांच्यापूजाचरी ॥ संपूर्णआल्या

शिवजागरीं ॥ समजन्माचीं पापें निपारीं ॥ मुंडीं हुनी भस्म जाहूलीं ॥ ५९ ॥ शीं
 पूर्वदिशा मुख प्रसाकित ॥ सुपर्णाग्रज उदय पावत ॥ आरक्त वर्ण शोभा दिस
 त ॥ तेंचि कुंकुम प्राचीचें ॥ ६० ॥ तोंतिसरी मृगी आली अकस्मात ॥ व्याधे
 रिल्ला कृतांत वत ॥ म्हणे मारुन कोमज यथार्थ ॥ बाळांसीं स्तन देउनि येत्यें
 ॥ ६१ ॥ व्याध अत्यंत हर्ष भरित ॥ म्हणे ही काय बोलेल शास्त्रार्थ ॥ तो ऐकावा
 हाणत ॥ शपथ करुनी जाईतू ॥ ६२ ॥ पावरी मृगी म्हणे व्याधा ऐक ॥ जोतू-
 ण दाहक ग्राम दाहक ॥ गोब्राम्हणाचें कोडी उदक ॥ क्षयरोग त्यासीं न सोडी
 ॥ ६३ ॥ ब्राम्हणांचीं सदनं हरिती देख ॥ त्यांचें पूर्वज पडती रोरी निःशंक ॥
 मातृपुत्रां विघडती एक ॥ स्त्री पुरुषांत विघड पाडिती ॥ ६४ ॥ देव ब्राम्हणादे-
 खोन ॥ घालयिती न करिती कदां मान ॥ निंदिती बोलती कठोर वचन ॥ यम
 कर चरण छेदीत पांचे ॥ ६५ ॥ परवस्त चोरा वया देख ॥ अरवंड लायिला अ-
 सेरोख ॥ साधु सन्माने मनीं दुःख ॥ त्यासीं नेत्र रोग निडकान सोडिती ॥ ६६
 पुस्तक चोर ते सुके होती ॥ रत्न चोराचे नेत्र जाती ॥ अत्यंत गर्विष्ठ महिष होती
 ॥ पारधी निश्चित शयन पक्षी ॥ ६७ ॥ भक्तांची जो निंदा करित ॥ त्याच्या मुरखीं
 दुर्गंधी घाणित ॥ जो मातापितृयांसीं ताडित ॥ तुला होयत या लागीं ॥ ६८
 जो अत्यंत रूपण ॥ धन न वेची अणु प्रमाण ॥ तो महाभुजंग होउन ॥ धुस धु-
 सीत बैसे तेथें ॥ ६९ ॥ भिक्षेसि यती श्वर आला ॥ तो जेणें रिता दबडिला
 ॥ शिव त्यावरी जाण कोपला ॥ संतती संपत्ती दग्ध होय ॥ ७० ॥ ब्राम्हण बै-
 सला पात्रावरी ॥ उठवुनि घातला बाहेरी ॥ त्याहूनि यां दुराचारी ॥ दुसरा
 कोप्रीन सेची ॥ ७१ ॥ ऐसाधर्माधर्म ऐकोन ॥ पारधीस दबोले वचन ॥ स्वस्य
 बाजाई जलपान करून ॥ बाळासीं स्तन देउन येई ॥ ७२ ॥ ऐसें ऐकोनी मृगील
 बलाद्या ॥ गेली जलपान करुनि यां ॥ बाळें स्तनीं लावुनि यां ॥ तूं सकेलीं नि-
 येनें ॥ ७३ ॥ यडील जाहली प्रसूत ॥ दुसरी पतीची कामना पुरवीत ॥ घृग्रा
 जं म्हणे आतां त्वरित ॥ जाऊंचला व्याधा पाशीं ॥ ७४ ॥ मग पाह सांसहित
 सर्वही ॥ व्याधा पाशीं आली बलाही ॥ घृग्रा म्हणे ते समयीं ॥ आधीं मज य-
 धीं पार पिया ॥ ७५ ॥ घृग्रा म्हणे हानव्हे विधी ॥ आम्ही जाऊं निज्या आधीं ॥

पाडसेंम्हणतीविश्वही ॥ आम्हासीं वधीं पारधीया ॥ ७६ ॥ त्यांची यावचनें
 तेक्षणीं ॥ पारधीसद्गद्गालामनीं ॥ अश्रुधारा लोटल्यानयनीं ॥ लागेचर-
 णीं तपांण्या ॥ ७७ ॥ म्हणे धन्य जिणे माझे झालें ॥ तुमचे निमुरवे निरूपण
 ऐकिलें ॥ बहुतां जन्मींचें पाप जळालें ॥ पावन केले शरीरा ॥ ७८ ॥ मातापि-
 तागुरुदेव ॥ तुम्हीच आतां माझे सर्व ॥ केंचा संसार मिथ्या भाव ॥ पुत्रकल
 असर्व लटिकें ॥ ७९ ॥ व्याध बोले सप्रेम कळून ॥ आतां मीं कधीं शिवपद पावेन
 तो अकस्मात आर्जुनि विमान ॥ शिवगण वेसले न्यावरी ॥ ८० ॥ पंचवदन दशभु-
 ज ॥ व्याधीवर नेसले महाराज ॥ अद्भुत त्यांचें तेज ॥ दिक्चक्रा माजीन समा-
 ये ॥ ८१ ॥ दिव्य वाद्यें वाजविती किन्नर ॥ आत्मा पकरिती विद्याधर ॥ दिव्य सु-
 मनंचे संभार ॥ सुरगण स्वये वर्षती ॥ ८२ ॥ मृगे पावली दिव्य शरीर ॥ व्या-
 ध करी साष्टांग नमस्कार ॥ मुरवें म्हणे जय जय हर हर ॥ तो शरीर भाव पाळत
 ला ॥ ८३ ॥ परि सीझ गत तो लोह होय सुवर्ण ॥ तैसा व्याध झाला दशभुज पं-
 चवदन ॥ शिवगणीं बहुत प्रार्थून ॥ दिव्य विमानीं बैसविला ॥ ८४ ॥ मृगे पाव-
 लीं दिव्य शरीर ॥ तीं ही आरूढलीं विमानीं समग्र ॥ व्याधान्वीस्तुती वारं वार ॥
 करिती सुरगण सर्वही ॥ ८५ ॥ व्याध नेला शिवपदाप्रती ॥ तारामंडळीं मृगे रा-
 हती ॥ अद्यापि गनीं झळकती ॥ जनपाहती सर्व डोळां ॥ ८६ ॥ सत्यवती ह्म-
 दयरत्न बाणी ॥ रसभरित बोलिली लिंगपुराणीं ॥ तें सज्जन ऐकोत दिन-
 जनीं ॥ ब्रम्हानंद कसूनियां ॥ ८७ ॥ धन्य ते शिवरात्री व्रत ॥ श्रयणें पातकें दग्ध
 होत ॥ जे हे पठण करिती सावचित्त ॥ धन्य पुण्यवंत नर तेची ॥ ८८ ॥ सज्जन श्रो-
 ते निर्जर सत्य ॥ प्राशन करोत शिवलीलामृत ॥ निंदक असुर कुतर्की बहुत ॥
 त्यांस प्राप्त केचें हें ॥ ८९ ॥ कैलासनाथ ब्रम्हानंद ॥ त्यांचें पदकल्हार सुगंध ॥
 तेथें बीधर अमंगवद्रूपद ॥ रुंजीया ललित शिष्य नामें ॥ ९० ॥ शिवलीलामृत ग्रं-
 थप्रचंड ॥ स्कंदपुराण ब्रम्होत्तरखंड ॥ परिसोत सज्जन अखंड ॥ द्वितीयाऽ
 ध्यायगोडहा ॥ ९१ ॥ ॥ इति श्रीशिवरात्रिकथा समाप्ता ॥ ॥ श्रीसांबस
 दाशिवार्पणमस्तु ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ जयजयश्रीकरुणाकरा ॥ अमरवरदाक्षरगौरा ॥ भक्तव
 स्सत्तापरात्यरा ॥ पार्वतीवरातुजनमो ॥ १ ॥ तूज्यन्तिस्मिन्निमित्तप्रलयकारक ॥
 शरणागतजनसंरक्षक ॥ भवगजविदारणपंचमुख ॥ विघ्नहारकतूचिपै ॥ २ ॥
 त्वंविगुणातीतपरब्रह्म ॥ मायाचक्रचाळकउत्तम ॥ नकळेतुझेकोणासियर्म
 ॥ आत्मारामतुंहोसी ॥ ३ ॥ त्वद्रूपगुणानिश्चय ॥ श्रुतिस्मृतींसीकदांनहोय ॥
 सनकादिकयोगियर्ष ॥ भक्तहृदयस्वरूपी ॥ ४ ॥ तूनिर्विकारनिर्गुण ॥ तुजनाहीं
 स्वरूपाभिधान ॥ परीधरुनियांभक्ताभिमान ॥ होसीसगुणसाकार ॥ ५ ॥ था
 वेतुझेस्मरणकरितां ॥ नशाहोयसर्वदुरितां ॥ आणिसुखेंतचामधेतां ॥ दुःख
 वार्तानुरेची ॥ ६ ॥ श्रवणमनननिदिध्यास ॥ जेनकरितीरात्रंदिवस ॥ स्वरूपप्रा
 सीहोयतपांस ॥ अविद्याफांसतुटेत्यांचा ॥ ७ ॥ एवंप्रकारतुझामहिमा ॥ प्रसि-
 द्धअसेसर्वोत्तमा ॥ म्हणोनिमीलित्यादपद्या ॥ पूर्णकामावंदितो ॥ ८ ॥ श्रीहो
 लिकाकथाविधान ॥ प्राकृतभाषासंक्षेपेंकरून ॥ लिहावेंऐसेंझालेंमन ॥ परी
 स्वाधीनतुझ्यासवे ॥ ९ ॥ जरीतूकरिसीकृपापूर्ण ॥ तरीहृदयींहोईलस्फुरण ॥
 सर्वकर्तानुत्तमरमण ॥ म्हणोनिशरणतुजअसें ॥ १० ॥ नैमिषारण्यामाजीसू
 त ॥ कथासांगतीशौनकांप्रता ॥ तीप्राकृतभाषेंतमीयेथें ॥ लिहितोंकिंचितय
 थामती ॥ ११ ॥ पूर्वींत्रिपुरसुततारकासुरा ॥ तेणेंप्रलयमांडिलाघोर ॥ देवपळ
 बिलेसमग्र ॥ सूर्यचंद्रधरुनिनेले ॥ १२ ॥ भागीरथ्यादिगंगापवित्र ॥ धरुनिनेई
 तारकासुर ॥ देवांगनात्याअतिसुंदर ॥ दासीसमग्रकेल्यापै ॥ १३ ॥ ब्रह्माविष्णु
 शचीवर ॥ करितीकींएकांतींविचार ॥ शिवउमाकरितांएकाग्र ॥ होईलपुत्र
 पण्मुर ॥ १४ ॥ त्याचेहस्तेंमरेलतारकासुर ॥ मगबोलावूनपंचशर ॥ म्हणती
 तुबांजाडुनिसत्वर ॥ उमाशंकरऐक्यकरी ॥ १५ ॥ हिमाद्रीतपकरीव्योमकेश ॥
 मन्मथांतुंमुलवींतपास ॥ मगरतीसहितरतीश ॥ हिमाद्रीपासपातळा ॥ १६ ॥
 पार्वतीच्यास्वरूपांत ॥ रतीतेव्हांप्रवेशत ॥ आणिसंतेंबःसमस्त ॥ सुवासित
 केलेपै ॥ १७ ॥ तोंशिवाच्यामानसींस्तेज ॥ प्रवेशलाशफरिध्वज ॥ पक्षीकरि
 तीबहुमजबज ॥ वृषभध्वजआनविक्षेपित ॥ १८ ॥ तेपक्षीहाकावयानंदिक्ते
 र ॥ गेलाहोतातेव्हांदूर ॥ तोंपार्वतीहोउजकामातुर ॥ पार्वतीशींस्थिररुदवाच्या

होलीकथा.

(२५९)

॥१९॥ शिवेंउघडिलेनयन॥ तोंपुदेंदेखितामीनकेतन॥ म्हणेमाझ्यातपासीं
 केलेविघ्न॥ मगभाललोचनउघडिला॥२०॥ मिघाताप्रलपवैश्वानर॥ भस्मके
 लाकुसुमशर॥ फाल्गुनपौर्णिमेसींसाचार॥ जाळिलापंचशरशिबावें॥२१॥
 मगशिवदूतभूतगण॥ महाशब्दंहाकदेउन॥ स्मरगृहशब्दउच्चारून॥ यथायन
 उपहासिती॥२२॥ शिवाचीआज्ञातेंपासून॥ फाल्गुनमासीहुताशनीकरून॥
 जोहेंघनतपाळीपूर्ण॥ अवदशाजाणत्याबाधी॥२३॥ फाल्गुनशुद्धपंचमीपा
 सूनी॥ पौर्णिमातिथीपर्यंतजाणीं॥ काष्ठेआणिगोव्याआणुनी॥ संचयक
 रूनठेवणें॥२४॥ मगनिशामुखीपूर्णदिवसीं॥ स्नानकरुनीशुचिभूतेंसीं॥
 चांडालगृहस्थअग्नीसीं॥ शिशुहस्तेसींआणावा॥२५॥ मगपेटबूनियांका
 षभार॥ नानावाद्यांचामहागजर॥ यथाविधीपोडशोपचार॥ पूजासमग्रसं-
 पादाची॥२६॥ दुग्धेंघृतंकरुनिहवन॥ नानावस्तुदीजियेदान॥ आणिनारि
 केलादिकलापण॥ कीजेनमनसाष्टांगें॥२७॥ मगप्रदक्षिणातीनकरुनी
 ॥ लिंगभगांकितशब्दींजाणीं॥ भतिआक्रोशेंसकलजनीं॥ शंखध्वनीकरा
 वा॥२८॥ योनिनामहामहामंत्र॥ तदिनींहाचपरमपवित्र॥ करितांयो-
 नीचानामोच्चार॥ होनिकायत्वरप्रसन्नहोय॥२९॥ उच्चारुनियांपोनि
 नाम॥ सर्वस्त्रियांसींकीजेप्रथम॥ योनिमंत्रहाचिउत्तम॥ सर्वकामनापू-
 रक॥३०॥ जोयांनिमंत्रांच्चारकरी॥ तयांसींसंकटेंवर्षभरी॥ कदांनबा-
 धितीनिधीरीं॥ सुखनिरंतरप्राप्तहोय॥३१॥ सर्वजनएकत्रमिळोन॥ थ
 थासुखेंकरावेंकीडन॥ सर्वरात्रींजागरण॥ नृत्यगायनकीजिपे॥३२॥
 मगप्रातःकालींचांडालासीं॥ स्पर्शोनिकीजेस्नानासी॥ सारोनियांनित्य
 कृत्यासीं॥ होलाधूळीसींवदिजे॥३३॥ एवंप्रकारेंहोलिकोत्सव॥ प्रतिघ-
 षींकरितीजेमानव॥ तयांसींमिळेसर्ववैभव॥ दारिद्र्यावनसेची॥३४॥ हें
 होलिकादेवीआख्यान॥ जेनकरितीश्रवणपठण॥ तयांचेसर्वमनोत्थ
 पूर्ण॥ होतीजाणनिश्चयें॥३५॥ इतिश्रीहोलिकाकथा॥ समाप्तमहांड
 पुराणोक्ता॥ यांतअसेलन्यूनाधिकता॥ तरीपूर्णताकीजेसजनीं॥३६॥
 इतिश्रीहोलिकाकथासंपूर्णा॥ श्रीसांबसदाशिवार्यणमस्तु॥ ॥ ॥ ॥

अथशिवलीलामृत.अध्याय११.

श्रीगणेशायनमः ॥ धन्यधन्यतेचिजन ॥ जेशिवभजनपीपरायण ॥ सदाशि
 वलीलामृतश्रवण ॥ अर्चनसदाशियाचें ॥ १ ॥ सूतम्हणेशौनकादिकांप्रती
 जेरुद्राक्षधारणप्रसन्नचर्चिती ॥ त्यांच्यापुण्यासनाहीमिती ॥ त्रिजगतीनेचि
 धन्य ॥ २ ॥ जोसहस्ररुद्राक्षकरीधारण ॥ त्यासीर्वदितीशक्रादिसुरगण ॥
 तोशंकरचित्याचेंदर्शन ॥ घेनांतरतीजीवबहू ॥ ३ ॥ अथवाषोडशषोडशदंडीं
 जाण ॥ बांधावेरुद्राक्षसुलक्षण ॥ शिखेमाजीएकबांधावापूर्ण ॥ शिव-
 स्वरूपम्हणावुनी ॥ ४ ॥ त्यावरोनकरितांस्नान ॥ तरीत्रिवेणीस्नानकेल्या
 समान ॥ असोद्वादशद्वादशमनगरींपूर्ण ॥ रुद्राक्षबांधिजेआदरें ॥ ५ ॥ कंडीं
 बांधावेबत्तीस ॥ मस्तकाभांवतेचोवीस ॥ सहास्रहाकर्णीपुण्यविशेष ॥
 बांधितांनिर्दोषसर्वदा ॥ ६ ॥ अष्टोत्तरशतमाला ॥ सर्वदाअसावीगळां ॥ एक
 सुखीरुद्राक्षआगळा ॥ पूजितांभाग्यविशेष ॥ ७ ॥ पंचमुखवषमुखअष्टमु-
 ख ॥ चतुर्दशमुखबलस्तीकारक ॥ सकलमंत्रसुफलदेख ॥ रुद्राक्षजपनित्यं
 करितां ॥ ८ ॥ नित्यरुद्राक्षपूजन ॥ तरीकेलेंजाणिजेशिवार्चन ॥ रुद्राक्षमहि-
 माप्रसन्नपावन ॥ इतिहासऐक्येविषयीं ॥ ९ ॥ काश्मीरदेशीचानुपपादन ॥ जा

शिवलीलासुतअध्याय ११.

(२६१)

नभिधानभद्रसेन ॥ विवेकसपञ्चप्रधान ॥ परमचतुरपंडित ॥ १० ॥ प्रजादापा
 भूसुर ॥ धन्यमृणतीतोचिराजेश्वर ॥ लाञ्छनघेन्यायकरिसाचार ॥ अमात्यशौर
 तोचिपै ॥ ११ ॥ सुंदरपतिव्रतामृदुभाषिणी ॥ पूर्वदत्तेलाधिजेऐश्रीकामिनी ॥ सुत
 सभाभयविद्वानगुणी ॥ विशेषसुकुतेपाविजे ॥ १२ ॥ गुरुकृपावंतसर्वज्ञशोर ॥ शिष्य
 प्रज्ञावंतगुरुभक्तउदार ॥ वक्तृक्षमावंतशास्त्रज्ञसुरसफार ॥ विशेषसुकुतेलाधि
 जे ॥ १३ ॥ श्रोतासमेचतुरसावधान ॥ यजमानसाक्षपीउदारपूर्ण ॥ काशआरोप्य
 सुंदरकुलीन ॥ पूर्वसुकुतेप्राप्तदोय ॥ १४ ॥ असोताभद्रसेनभाणिप्रधाना ॥ बहुनक
 रिताअनुष्ठान ॥ दोषांसीजाहनेनंदन ॥ शिवभक्तउपजतांची ॥ १५ ॥ राजपुत्रनां
 मसुधर्म ॥ प्रधानात्मजतारकनाम ॥ दोघेशिवभक्तमिःसीम ॥ सावधानशिवआ
 नी ॥ १६ ॥ बाळेंहोवोनीसदाप्रेमळ ॥ अनुरागचितीवैराग्यशीळ ॥ लौकिकसंगें
 ध्रुवअमंगळ ॥ त्याचीसंगतीनावडेत्या ॥ १७ ॥ पंचवर्षीदांघेकुमर ॥ तेववितीवश्यें
 अलंकार ॥ गजमुक्तमाळाभनोहर ॥ नानाप्रकारेंतेवविती ॥ १८ ॥ तंवतेदोघेजण ॥
 सर्वालंकारउपाधीदाकन ॥ करितीरुद्राक्षधारण ॥ भस्मचर्चितीसवांगी ॥ १९ ॥
 आवडेसर्वदाएकान्त ॥ श्रवणकरितीशिवलीलासुत ॥ बोलतीशिवनामावर्त्मस्य
 ॥ पाहणेशिवपूजासर्वदा ॥ २० ॥ आश्चर्यकरितीरावप्रधान ॥ पांसकांनावढेवस्त्रमू
 षण ॥ करितीरुद्राक्षभस्मधारण ॥ सदास्मरणशिवाचें ॥ २१ ॥ विष्णुतीपुसोनीरु
 द्राक्षकादिती ॥ मागुतीवस्त्रेभूषणेंतेवविती ॥ तेसवेविब्राम्हणांअर्पिती ॥ घेती
 मागुतीशिवदीक्षा ॥ २२ ॥ शिक्षाकरितांबहुत ॥ परीतेनसांडितीआपुलेंव्रता ॥ रा
 वप्रधानचिंताग्रस्त ॥ मृणतीकरावेंकायआतां ॥ २३ ॥ तोउगचलासुकुतमित्र ॥
 घरसींआन्दापराशर ॥ सवेवेदिनऋषींचेभार ॥ अपरसूर्यतेजस्वी ॥ २४ ॥ जो
 कृष्णहोपायनाचाजनिता ॥ निकालजानीप्रतिसृष्टिकर्ता ॥ तांवसिष्टाचानातू
 तत्त्वतां ॥ राक्षससत्रज्याणेंकेलें ॥ २५ ॥ जेवींमनुष्येंवागतीअपार ॥ तेसेचपूर्वी
 होतेरजर्जत्वर ॥ तेपितृकेंवारेंसमग्र ॥ आळितेसत्रकरूनियां ॥ २६ ॥ जन्मेजयेंसर्प
 संत्रकेलें ॥ तेंआस्तिकेंमध्येचराहविलें ॥ पराशरासीपुलस्तीनेंमार्धिलें ॥ मगवां
 चलेरावणादिक ॥ २७ ॥ विरंचीसदराद्विनिक्षणमात्रें ॥ प्रतिसृष्टिकेढीविश्वामित्रें ॥
 तेवींपितृकेंवारेंपराशरें ॥ वादीजर्जरपेंकेले ॥ २८ ॥ तेसांगावीससूत्रकृषा ॥ नरीवि

स्मारहोईलघंथा ॥ पालागीं धनितार्थबोलिठोआतां ॥ कळलें पाहिजेनिधरें ॥
 १९॥ ऐसामहाराजपराशर ॥ ज्याचानातूहोयभक्तयोगींद्र ॥ तोभद्रसेनाचाकुल
 गुरुनिधर ॥ पराआलाजाणोनी ॥ ३०॥ रावप्रधानसामोरेधांवती ॥ साहांगेन
 धनीघराशिआणिती ॥ षोडशोपचरिं पूजिती ॥ भावचितीं विशेष ॥ ३१॥ समस्तां
 बन्धेभूषणेंदेऊन ॥ रावविनवीकरजोडून ॥ ह्यणेदोघेकुमररात्रंदिन ॥ ध्यानकरि
 तीशिवाचें ॥ ३२॥ नावडतीबन्धेअलंकार ॥ रुद्राक्षमस्मावरीसदाभर ॥ वैराग्य
 शीलअणुमात्र ॥ भाषणनकरितीकोणासी ॥ ३३॥ इंदियभोगावरीनाहीभर ॥ ना
 बडेराज्यभोगअणुमात्र ॥ गजवाजीयानीसमग्र ॥ आरुढावेंआवडेना ॥ ३४॥ पुढें
 हेंकैसेराज्यकरिती ॥ हेंआम्हासींगूढपडलेंचितीं ॥ मगतेदोघेकुमरआणोनीगुरुभ
 ती ॥ दाखविलेंभद्रसेनें ॥ ३५॥ गुरूनेंपाहिलेदृष्टीसीं ॥ जैसेमित्रआणिशशी ॥ तै
 सेतेजस्वीउपमात्यांसीं ॥ नाहींकोठेंशोधितां ॥ ३६॥ यावरीबोलेशक्तिमुत ॥ ह्य
 णेहेकांड्यालेशिवभक्त ॥ यांचीपूर्वकथासमस्त ॥ ऐकतूजसांगतो ॥ ३७॥ पू
 र्वीहेकाशमीरदेशांतउत्तम ॥ महापदृणींनंदिग्राम ॥ तेथीलवारांगनामनोरम ॥
 महानंदानामतियेचें ॥ ३८॥ त्याग्रामींचातोचिभूष ॥ पृथ्वीमाजीनिःसीमस्व
 रूप ॥ ललिताकृतीपाहोनि कंदर्प ॥ तन्मयहोयोनीनृत्यकरी ॥ ३९॥ जैसाउगव
 लापूर्णचंद्र ॥ तैसेंतिजवरीविराजेछत्र ॥ रत्नरचितयानेंअपाग ॥ भाग्यापार
 नाहींतिच्या ॥ ४०॥ रत्नमयदंडयुक्त ॥ चामरेंजीवरीसदादाखत ॥ मणिमयपादु
 कारत्नरचित ॥ चरणींजिच्यासर्वदा ॥ ४१॥ विचित्रवसनेंदिव्यसुंवास ॥ हिर
 ण्यभयपयेंकरत्नराजस ॥ चंद्रशमीसमप्रकाश ॥ शाय्याजिचीअभिनव ॥ ४२॥
 दिव्याभरणींसंयुक्त ॥ आंगींसुगंधविराजित ॥ गोमहिषीरिवह्दारेबहुत ॥
 बाजीगजपरीबहुवस ॥ ४३॥ दासदासीअपार ॥ परींमानासभाग्यसहोदर ॥
 तिचेंगायनऐकतांकिन्नर ॥ तटस्थहोतीकोकिळा ॥ ४४॥ जिचेंनृत्यकोशल्य
 देवोन्न ॥ सकलरूपडोलवितीमान ॥ तिचाभोगकामइच्छून ॥ भूपसभाग्यये
 तीधरा ॥ ४५॥ येश्याअसोनीपतिव्रता ॥ नेमिलाजोपुरुषतत्त्वतां ॥ त्याचादि
 वसनसरतां ॥ इंडासहीवशनहे ॥ ४६॥ परमशिवभक्तविरव्यात ॥ दानशी
 लउदारबहुत ॥ सोमवारप्रदोषव्रत ॥ शिवरात्रकंरीनेम्हनें ॥ ४७॥ अन्नसव-

शिवलीलासुत.अध्याय११.

(१६३)

सदाचालवित ॥ नित्यतत्त्वविदकीं शिवपूजित ॥ ब्राह्मणहस्ते अद्भुत ॥ अ-
भिषेककरवी शिवासीं ॥ ४८ ॥ याचकमनीजेनें इच्छित ॥ ते ते महानंदापुरशि-
त ॥ कोटिलिंगं करवित ॥ श्रावणमासीं अत्यादरे ॥ ४९ ॥ ऐकभद्रसेनासावधा-
न ॥ कुक्कुरमर्कटपाळिते प्रीती करून ॥ त्यांच्या गळां रुद्राक्षबांधोन ॥ नाचू शि-
कपितें कोतुकें ॥ ५० ॥ आपुलें जें कां नृत्यागार ॥ तेथें शिवलिंगस्थापितें सुंदर
॥ कुक्कुरमर्कटत्यांस मोर ॥ तेथें चिवाधी प्रीतीनें ॥ ५१ ॥ करी शिवलीलापुरा-
णश्रवण ॥ तेही ऐकती दोघे जण ॥ सर्वेचि महानंदा करी गायन ॥ नृत्य करी शि-
वापुढें ॥ ५२ ॥ महानंदा त्यांसीं सोडून ॥ नृत्य करी कोतुकें करून ॥ त्यांच्या गळां
कपाळीं जाण ॥ विभूती चर्चि स्वहस्ते ॥ ५३ ॥ एवंचि त्या संगतीं करून ॥ त्यांस
ही घडतसे शिवभजन ॥ असोतिचें सतपाहावया लागून ॥ सदाशिवपातला ॥
५४ ॥ सोदागराचि वेष धरिन्ना ॥ महानंदेच्या सदन आला ॥ त्याचें स्वरूप देखो
निते अभला ॥ तन्मय झाली ते धवां ॥ ५५ ॥ प्रजा करुनी स्वहस्तकीं ॥ त्या सबेस
विठेर तन्मय मंचकीं ॥ तों पृथ्वी मोलाचें हस्तकीं ॥ कंकण त्याच्या देखिलें ॥ ५६ ॥ दे-
खतांगोळी तन्मय होऊन ॥ म्हणे स्वर्गाची वस्तु वाटे पूर्ण ॥ विश्वरुम्यानें निर्मिली
जाण ॥ मानवी कर्तृत्व नव्हे हें ॥ ५७ ॥ सोदागर तें काढून ॥ तिच्या हस्तकीं घातलें
कंकण ॥ येरी हा उनी आभंदधन ॥ नेम करी तयासीं ॥ ५८ ॥ पृथ्वीचें मोल हें कं-
कण ॥ मीही बर्तासल क्षणीं पद्मिण ॥ तीन दिवस संपूर्ण ॥ दासी तु मची झा-
ल्ये मीं ॥ ५९ ॥ तयासीं तें मात्मवले ॥ सर्वेचि त्याणें दिव्यलिंग काढिलें ॥ सूर्यप्र-
भेहूनि आगळें ॥ तेजवर्णिलें नवजाय ॥ ६० ॥ लिंग देखोनी ते वेळीं ॥ महानंदा त-
न्मय झाली ॥ ह्यणें जयजयचंद्रमोळी ॥ ह्यणो निवंदी लिंगातें ॥ ६१ ॥ ह्यणें या
लिंगाच्या प्रभेवरुनी ॥ कोटिकंकणं राकादींचो वाळुनी ॥ सोदागर म्हणे महानं-
देला गुबी ॥ लिंग ठवीं जतन हें ॥ ६२ ॥ ह्यणें या लिंगापासीं पाझा पांण ॥ भंग
लें कीं गेलें दध होऊन ॥ तरी मी अग्निप्रवेश करीन ॥ महाकठिण व्रत माझे ॥ ६३
॥ येरीनें अवश्य म्हणून ॥ ठेविलें नृत्यागारीनें ॥ पग दोघें करिती शायन ॥ र-
त्नसचिन पंचकीं ॥ ६४ ॥ तिचें केंसें आहें सत्व ॥ धेंपें पाहे सदाशिव ॥ भक्तना-
राय अग्निवद ॥ कौतुक करि सदासवी ॥ ६५ ॥ त्याचे आहो करून ॥ नृत्यरा-

लेसलागलाभय ॥ जनधीवोलागलेचहंकडोन ॥ एकचीहाकजाहली ॥ ६६ ॥
 ॥ तीसलावंधकरीमदनारी ॥ म्हणेअग्नीलागलाउठलकरी ॥ येरीउठलीपा
 बरी ॥ तंवबात मित्रचेतला ॥ ६७ ॥ तैशामाजीउडीघालून ॥ कंठपाशत्यांचे
 काढून ॥ कुकुरमर्कटदीधलेसोडून ॥ गेलेपळोनीवनाप्रती ॥ ६८ ॥ नृपश
 ळाभस्मझालीसमग्र ॥ मगशांतझालाससकर ॥ यावरीपुसेसौदागर ॥ म
 हानंदेप्रतीतेधवां ॥ ६९ ॥ माझेदिव्यलिंगआहेकीजतम ॥ महानंदाघावरीऐ-
 कोन ॥ वस्यस्थळघेनबडवून ॥ ह्मणेदिव्यलिंगदग्धझालें ॥ ७० ॥ सौदागरबो
 लेयवन ॥ नेमाचाआजिदुसरादिन ॥ मीआपलादत्तोप्राण ॥ लिंगाकारणेंतु
 जवरी ॥ ७१ ॥ मगत्रिचरणचेतविला ॥ आकाशपंथीजातीज्वाळा ॥ सौदागरसि
 ङ्गझाला ॥ समीपआलाकुंडाच्या ॥ ७२ ॥ अतिलाघवीउमारंग ॥ जोभक्त-
 जनसवपंग ॥ उडीघालीतोसवेग ॥ नमःशिवायम्हणवुनी ॥ ७३ ॥ ऐसेदेख
 तांमहानंदा ॥ बोलाविलेंसर्वत्रम्हणुंदों ॥ लुटविलीसर्वसंपदा ॥ कोशसमवेतस
 र्वही ॥ ७४ ॥ अश्वशाळागजशाळासंपूर्ण ॥ सर्वसंपत्तीसहितकरीगृहदान
 ॥ महानंदेनेस्नानकरून ॥ भस्मअंगींचिचिंतें ॥ ७५ ॥ रुद्राक्षसर्वांगीलेउन ॥
 त्हर्यांचिंतिलेंशिवध्यान ॥ हरहरशिवम्हणून ॥ उडीनिःशंकघातली ॥ ७६ ॥
 सूर्यबिंबनिघेउदयाचळीं ॥ तैसाप्रकटलाफपालमाली ॥ दशभुजपंचवदन
 चंद्रमोळी ॥ संकटीपाळीभक्तांतें ॥ ७७ ॥ माथोजरांचाभार ॥ तृतीयनेत्रवै-
 श्वानर ॥ शिरींझुळझुळांवाहेनीर ॥ असयकरमहायोगी ॥ ७८ ॥ चंद्रकळात
 याचेशिरीं ॥ नीलकंठखड्गगंधारी ॥ भस्मचर्चितेंशरीरीं ॥ गजचर्मपांधुर
 ला ॥ ७९ ॥ नेसलासेव्याघ्रांचर ॥ गळांपनुष्यमुंडांचेहार ॥ सर्वांगीवेष्टिचे
 फणिवर ॥ दशभुजामिरयती ॥ ८० ॥ परचेवरकुंदुकझेलित ॥ तेवींदहाभुजा
 पसरोनिभंकस्मात ॥ महानंदेसझेलूनधरित ॥ हृदयकमळींपरमात्मा ॥ ८१ ॥
 ह्मणेझालोंमीप्रसन्न ॥ महानंदेमागवरदान ॥ तीह्मणेहेंनगरउद्धरून ॥ विमा
 नीबैसरींदयाळा ॥ ८२ ॥ माताबंधूसमवेत ॥ महानंदाविमानींबैसत ॥ दिव्य
 रूपावोनिवरित ॥ नगरसमकेतचालिली ॥ ८३ ॥ पावसींसकळशिवपदीं ॥
 जेवेंजाहींप्राधिप्यधि ॥ क्षुधातृषाकिरहितविशाली ॥ भेदबुद्धीकेंनीजेथें ॥

शिवलीलावृत.अध्याय ११.

(२६५)

॥८४॥ नाहींकामकोपदंदुःख ॥ मदमत्सरनाहीनिःशंक ॥ जेथेंविंगोडुउरक
 ॥ अमृताहुनीकोटिगुणें ॥८५॥ जेथेंसुरतरुचीवनेंअपारें ॥ सुरभींनींबहुत-
 रिविशारें ॥ चिंतामणीचींघयलागारें ॥ भक्तांकारणेंनिर्मितीं ॥८६॥ जेथेंबो-
 सणसांबोलतीशिवदास ॥ तेंतेंप्राप्तहोयतपांस ॥ शिवपदसर्वदाअविना-
 श ॥ महानंदातेथेंपावली ॥८७॥ हेकथापरमसुरस ॥ पराशरसांगेभद्रसेना
 सा ॥ म्हणेहेकुमरदोधेनिःशेष ॥ कुकुटमर्कटपूथींचे ॥८८॥ कंठीरुद्राक्षधार-
 ण ॥ भाळींविभूतीचर्चन ॥ त्याचपूर्वपुण्येंकरून ॥ सुधर्मतारकउपजले ॥८९
 हेपुढेंराज्यकरितीलनिर्दोष ॥ बत्तीसलक्षणीडोळस ॥ शिवभजनींलावूनि
 तुम्हांस ॥ उद्धरितीलतुम्हांतें ॥९०॥ आमात्यसहितभद्रसेन ॥ गुरूसींघाली
 लोटांगण ॥ म्हणेइतुकेनिमीधन्य ॥ सुपुत्रजन्मलेउदरीं ॥९१॥ भद्रसेनबोल
 तपुढती ॥ हेराज्यकितीवर्षेंकरिती ॥ आयुष्यप्रमाणकिती ॥ सांगयथार्थगु-
 रुवर्या ॥९२॥ बहुतकरितांनवस ॥ येवढाचपुत्रआम्हांस ॥ परमप्रियकर-
 राजस ॥ प्राणाहुनीआवडेबहू ॥९३॥ तुमच्याआगमनेंकरून ॥ स्वामीम-
 जसमाधान ॥ तरीपापुत्राचेंआयुष्यप्रमाण ॥ सांगास्वामीतत्त्वतां ॥९४
 ऋषीम्हणेमीसत्यबोलेनदेख ॥ तरीतुम्हांसींऐकतांवाटेनदुःख ॥ हेसप्ता-
 सकविक ॥ दुःखाण्वींघडेलपें ॥९५॥ प्रत्ययसदृशबोलावेंवचन ॥ नातरी
 आंगासीयेतेंमूर्खपण ॥ तुम्हांवाटेनविषाहून ॥ विशेषतेगोष्टी ॥९६॥ भ-
 द्रसेनम्हणेसंत्यवचन ॥ बोलावयानकरावेंअनुमान ॥ तरीतुझ्यापुत्रासींबा-
 रावर्षेंपूर्ण ॥ झालींअसतीजाणपां ॥९७॥ आजपासोनसातवेदिवसीं ॥
 मृत्युपावेलाचसमयासीं ॥ रावऐकतांधरणीसीं ॥ मूर्छायेउनीपडिपे-
 ला ॥९८॥ आमात्यासहितत्यास्थानीं ॥ दुःखाग्नींतगेलाआहाळोनी ॥ अं-
 तःपुरीसकळकामिनी ॥ आकांतकरितीआक्रोशें ॥९९॥ करूनिघांहाडा-
 कार ॥ वक्षस्थळपिटीनृपवर ॥ मगरायासींपराशर ॥ सावधकरूनीगोष्टी
 सांगे ॥१००॥ नृपश्रेष्ठानसोडींधीर ॥ ऐकएकसांगतोविचार ॥ जेंपंचभूतें
 नव्हीतींसमग्र ॥ शशीभिन्नवद्धतेते ॥११॥ नव्हतामायामयविकार ॥ केवळ
 ब्रह्मव्यसाचार ॥ तेथेंआलेंसुखजागर ॥ अहंब्रह्मव्युत्पत्ती ॥१२॥ तेथे

(२६६)

उपयुक्तकथासंग्रह-

नीमायासत्य ॥ तेथोनिझालेंहेंमहत्तव ॥ मगत्रिविधअहंकारहोत ॥ शि
वइच्छेंकरुनियां ॥ ३॥ सत्यांशेंनिर्मिलापीतवसन ॥ रजांशेंसृष्टिकर्तासृष्टि
ण ॥ तमांशेंरुद्रपरिपूर्ण ॥ सर्गस्थित्यंतकरविता ॥ ४॥ विधीसंमूढोसृष्टीर-
चीपूर्ण ॥ येरुद्रहणेमजनाहीज्ञान ॥ मगशिवेंतयालागुन ॥ चारीवेदउपदे-
शिले ॥ ५॥ बह्वेदांचेंसप्तपूर्ण ॥ तोहारुद्राध्यायपरमपावन ॥ त्याहूनवि-
शेषशुद्धज्ञान ॥ भुवनत्रयीअसेना ॥ ६॥ बहुतकरींहाजतन ॥ त्याहूनआ-
णीकथोरनाहीसाधन ॥ हारुद्राध्यायशिवरूपमूढणोन ॥ श्रीशंकरस्वयें
बोले ॥ ७॥ जेहारुद्राध्यायेकतीपदती ॥ त्यांच्यादर्शनेंजीवउद्धरती ॥ म-
गकमलोद्वबाएकांती ॥ सप्तपुत्रांसांगेरुद्रहा ॥ ८॥ मगसांप्रदायऋषीं
सोन ॥ मूतजींआलाअध्यायजाण ॥ थोरजपतपज्ञान ॥ याहुनीअन्यनसे-
ची ॥ ९॥ जोहाअध्यायजपेसंपूर्ण ॥ त्याचेनिदर्शनेंतीर्थेपावन ॥ स्वर्गांचेदे-
वदर्शन ॥ त्याचेंघेउंडिच्छिती ॥ १०॥ जपतपशिबार्चन ॥ याहूनियोरना-
हीजाण ॥ रुद्रमहिमाअगाधपूर्ण ॥ कितीमूढणोनिबर्णावा ॥ ११॥ रुद्रम-
हिमावाढलाफार ॥ ओसपडलेंभानुपुत्रनगर ॥ पाशसोडोनियांयमकिं-
कर ॥ रितेहिंडोलागलें ॥ १२॥ मगयमंविधीलागींपुसोन ॥ अभक्तिकृत्या
निर्मिळीदारुण ॥ तीकुतर्कवादीपेदलसून ॥ त्यांच्याहृदयींसंचरली ॥
१३॥ त्यासीमत्सरवादबिलानिःशेष ॥ वाटेकरावाशिवद्वेष ॥ तेणेंतेजा-
बोनीयमपुरीस ॥ महानरकींपडलेसदां ॥ १४॥ बयसांगेदूतांप्रती ॥ शिव-
द्वेषीजेपापयती ॥ तेअल्यापुषीहोती ॥ नानारीतींजाचणीकरा ॥ १५॥
शिवथोरविष्णुलहान ॥ हरीविशेषहरगोण ॥ ऐसेंमूढपातीजेत्यांलागुन ॥
आणोनिनरकींघालाये ॥ १६॥ रुद्राध्यायनावडेज्यांसीं ॥ कुंभीपाकींघाला
केंयांसीं ॥ रुद्रानुष्ठानेआपुष्यासीं ॥ रुद्धीहोयनिधीरें ॥ १७॥ याकरीतांप्रद-
सेनाअवधारीं ॥ अयुतरुद्रावर्तनेंकरीं ॥ शिवाबरीअग्निप्रेकधारधरीं ॥ मृ-
त्युदूरीहोयसाच ॥ १८॥ अथनाशतघटस्थापून ॥ दिव्यब्रह्मांचेपल्लवआणू-
न ॥ रुद्रेंउदकअभिमंथून ॥ अभिसिंचनपुत्रांकरीं ॥ १९॥ नित्यदहसहस्रआ-
वर्तनेंपूर्ण ॥ क्षोणिपात्राकरांसप्तदिन ॥ रायेंधरितेदृढचरण ॥ सद्गद्गहोबोलीबो

शिवलीलामृत.अध्याय ११.

(१६७)

लेत ॥१२०॥ सकलरत्नमंडितपदक ॥ स्वामीत्यांततंमुख्यनायक ॥ काळमु-
 त्युभयशोक ॥ गुरुरक्षीत्यापासुनी ॥११॥ तरीत्वांआचार्यत्वकरावेंपूर्ण ॥
 तुजसर्वेआहेतजेब्राम्हण ॥ आणीकसांगसीतेबोलावून ॥ आतांविआणि
 तोंआरंभी ॥१२॥ मगसहस्रविप्रबोलावून ॥ ज्यांचीरुद्रानुषांनींभक्तिपूर्णा ॥
 न्यासआनयुक्तपदून ॥ गुरुपासूनजेआले ॥१३॥ परबाराआणिपरधन ॥ ज्यो
 सबमनाहुनीनीचपूर्ण ॥ विरक्तसुशीलगेलियाप्राण ॥ दुष्टप्रतिघहवघेती ॥
 १४॥ जेशांपानुग्रहसमर्थ ॥ सायर्थ्यांचालोनदेतीमिश्ररथ ॥ किंवासाक्षातउ-
 मानाय ॥ पुढेंआणोनीउभाकरिती ॥१५॥ ऐसेलक्षणयुक्तब्राम्हण ॥ बैसला
 व्यासपिताघेडून ॥ सहस्रघटमांडून ॥ अभिमंत्रोगीस्यापिले ॥१६॥ स्वधु-
 नीचेंसलिलभरिलेंपूर्ण ॥ त्यांतआघ्रपण्डवघालोन ॥ रुद्रघोषेंगर्जितेब्राह्म-
 ण ॥ अनुष्ठानमांडिले ॥१७॥ शास्त्रसंख्याझालेदिवस ॥ सातवेदिवशींमध्या-
 न्हींआलाचंडांश ॥ मृत्युसमययेतांधरणीस ॥ बाळमूर्च्छितपडियेला ॥१८॥
 एकमुहूर्तनिश्चेष्ट ॥ चलनवलनराहिलेंसमस्त ॥ परमघाबरलानृपनाथ ॥ गु-
 रुदेतनाप्तीकारा ॥१९॥ रुद्रोदकशिंपोन ॥ सायधकेलाराजनंदन ॥ त्यासीं
 पुसतीवर्तमान ॥ यतलेंतेचिसांग ॥१३०॥ एककाळपुरुषपरयानकथोर ॥ ऊ-
 र्ध्वजटाकपाडींशेंदुर ॥ पिंकाळदाढाभयंकर ॥ नेत्रवदिरांगारासारिवे ॥१३१॥
 जोमजघेडूनजातअसतां ॥ चोघेपुरुषधांवलेतत्वतां ॥ पंचवदनदशभुजत्यांची.
 साम्यता ॥ कमळभवांडींदुजीनसे ॥१३२॥ तेतेजेजेसेगप्पस्ती ॥ दिगंततमखं-
 हरती ॥ भस्मआंगींव्याघ्राबरदिसती ॥ दशहस्तींआयुधें ॥१३३॥ तेमद्वारा
 जयेडून ॥ मजसोडविलेंतोडोनिबंधन ॥ त्याकाळपुरुषासींधरून ॥ करीतता
 डणगेलेतै ॥१३४॥ ऐसेंपुत्रमुखींचेंऐकतांउत्तर ॥ भद्रसेनकरीजयजयकार
 ॥ ब्राम्हणांसींघालीनमस्कार ॥ आनंदाधूनेत्रींआले ॥१३५॥ आंगींचेरोमांच
 दादले ॥ विप्रचरणींगडबडांलोळे ॥ शिवनामगर्जतांतयेवेळे ॥ देवसुमनेंघर्ष-
 ती ॥१३६॥ अनेकवाद्यांचेगजर ॥ डंकागर्जेअवध्यांतधोर ॥ मुखद्वयांचेमहास्फ-
 स्वर ॥ मृदंगवाघेंगर्जती ॥१३७॥ अनेकवाद्यांचेगजर ॥ शिवलीलागातीअपार ॥
 रंगमूर्गेकहाळाथोर ॥ सनयांअपारवाजती ॥१३८॥ चंदावनापडकतीभेरी ॥ कां.

दनमायेनमोदरीं ॥ असोमदसेनपावरी ॥ विधियुक्तहोमकरीतसे ॥ ३९ ॥ अ-
 सोषड्भक्तभक्तेशोभिवंत ॥ अलंकारवस्त्रेदेत ॥ अमोलिकवस्तुअद्भुत ॥ आणो-
 निभर्षीब्राम्हणांसीं ॥ ४० ॥ दक्षणेलागींभांडारे ॥ मुक्तकेलीराजेंदें ॥ ह्मणेआव-
 रेतिनुकेंभराएकसरें ॥ मागेपुढेंपाहूनका ॥ ४१ ॥ सर्वयाचककेलेतृप्त ॥ पुरेपुरे
 हेचीएकिलीयात ॥ धनभारझालाबहुत ॥ म्हणोनिसोडितीठाणींगयीं ॥ ४२ ॥
 ब्राम्हणदेतीमंत्राक्षता ॥ विजयकल्याणहोतुझिपासुता ॥ असाअतिआनंद
 होतअसतां ॥ तोअद्भुतवर्तलें ॥ ४३ ॥ वसंतयेतसुगंधवनीं ॥ कींकाशिखेत्रा-
 वरीस्वर्धुनी ॥ कीश्वेतोत्पलेंमृडानी ॥ रमणलिंगअर्चिजे ॥ ४४ ॥ कींनिर्द्वेया
 ससांपडेचिंतामणी ॥ कींक्षुधितापुढेंक्षीराभियेधांवोनी ॥ तैसाकमलोद्व-
 नंदनतेक्षणीं ॥ नारदमुनीपातला ॥ ४५ ॥ वाल्मीकसत्यवतीनंदन ॥ ओता
 नपांदादिकयाधूदिव्यरत्न ॥ हेशिष्यज्याचेविभुवनीजाण ॥ वंधजेकांसर्वांतें ॥
 ४६ ॥ जोचतुःषष्टिकळाप्रवीणनिर्मळ ॥ चतुर्दशविद्याकरतळामळ ॥ जयाचें
 स्वरूपपाहतांकेबळ ॥ नारायणदुसराकीं ॥ ४७ ॥ हेंकमळभवांडमोडोनी ॥
 पुनःसृष्टीकरणारमागुतेनी ॥ अन्यायविलोकितांनयनीं ॥ दंडेंताडीलशका-
 दिकां ॥ ४८ ॥ त्यानारदादेखोनीतेचक्षणीं ॥ कुंडांतूनमूर्तिमंतनिघेअग्नी ॥ द-
 क्षिणाग्नीगार्हपत्यआहवनी ॥ उभेठाकलेसाचार ॥ ४९ ॥ पराशरादिकसक-
 ळब्राम्हण ॥ प्रधानासहितभदसेन ॥ धांवोनियांधरितीचरण ॥ ब्रम्हानंदेंउ-
 चंबळले ॥ ५० ॥ दिव्यसुगंधदिव्यसुमनीं ॥ षोडशोपचारेपूजिलानारदमुनी ॥
 रायउभाठाकेकरजोडोनी ॥ म्हणेस्वामीअतींद्रियब्रह्मातूं ॥ ५१ ॥ विभुवनींगम-
 नतुझेंसर्व ॥ कांहीदेखिलेंसांगअपूर्व ॥ नारदम्हणेमार्गीयेतांशिव ॥ दूतचोपे-
 देखिले ॥ ५२ ॥ दशभुजपंचवदन ॥ तिहींमृत्युनेलाबांधोन ॥ तुझ्यापुत्राचेंबु-
 कलेंमरण ॥ रुद्रानुष्ठानेंधन्यकेलें ॥ ५३ ॥ तयपुत्ररक्षणार्थतेवेळां ॥ शिवेवीर
 भद्रमुख्यपागविला ॥ मजदेखतांमृत्युसपुसोलागला ॥ शिवस्तुएकते ॥ ५४
 त्रकोणान्याआज्ञेंकरून ॥ आणीतहोतासीभदसेनवदन ॥ त्यासदहासहस्रव-
 र्णपूर्ण ॥ आयुष्यअसेनिश्चयें ॥ ५५ ॥ तोसार्वभौमहोईलतत्त्वतां ॥ रुद्रमहिमा
 तुजठाउळभसतां ॥ शिवमहिमाउल्लूधूनितत्त्वतां ॥ केसाआणीतहोतासी ॥ ५६

शिवलीलामृत.अध्याय११.

(१६९)

मगचित्रगुप्तापुसेसूर्यनंदन ॥ पत्रिकापाहितीवाचून ॥ तंबडां दशवर्षीं वृत्त
 चिन्ह ॥ गंडांतरथोरहोते ॥ ५७ ॥ तेमहत्पुण्येनिरसूनिसहज ॥ दहासहस्रवर्षेकरावें
 राज्य ॥ मगतोसूर्यनंदनमहाराज ॥ स्वापराधेकहीबहू ॥ ५८ ॥ मगप्रभागाकुनीकृतां
 त ॥ करजोडूनीस्तवनकरित ॥ हेअपणाधिवहिमनगजामात ॥ अपराधनकळनांघड
 लाहा ॥ ५९ ॥ ऐसेनारदेसांगतांतेक्षणीं ॥ रायेपायांवरघातलीळोवणीं ॥ आणी
 कसहस्तरुद्रेंकरूनी ॥ महोत्साहकरीतसे ॥ ६० ॥ शतरुद्रकरितांनिःशेष ॥ शता
 युषीहोयतोपुरुष ॥ हाअध्यायपढतांनिर्दोष ॥ तोशिवरूपयाचदेहीं ॥ ६१ ॥ तो
 तेथेचीझालामुक्त ॥ त्याचेतीर्थीतरतीबहुत ॥ असोयावरीब्रम्हसुत ॥ अंतर्धान
 पावला ॥ ६२ ॥ आनंदमयशक्तिनंदन ॥ रायेंशतपद्मदेऊन ॥ तोषवितागुरुसंपूर्ण
 ॥ ऋषीसहितजाताझाला ॥ ६३ ॥ ११द्रसेनआरव्यानजेपढती ॥ त्यांसहोपआपु
 ष्यसंतती ॥ त्यांसकाळनबाधेअंती ॥ वंदोनिनेतीशिवपदा ॥ ६४ ॥ दशशतैरुपि
 लादान ॥ ऐकतांपढतांघडेपुण्य ॥ केळेअसेलअभक्ष्यभक्षण ॥ सुरापानब्रम्हह-
 त्या ॥ ६५ ॥ एवमहापापपवंततत्त्वता ॥ भस्महोतीश्रवणकरितां ॥ हाअध्यायत्रि
 काळींवाचितां ॥ गंडांतरेंदूरहोती ॥ ६६ ॥ पावरीकलियुगींनिःशेष ॥ शिवकीर्त-
 नाचामहिमाविशेष ॥ आयुष्यहीनलोकांस ॥ अनुष्ठानहवींनिर्धारें ॥ ६७ ॥ मगतो
 रावभद्रसेन ॥ सुधर्मपुत्रासराज्यदेऊन ॥ युवराज्यतारकालागून ॥ देताझालाते
 कारी ॥ ६८ ॥ मगप्रधानासमवेतगजजाणा ॥ जाताझालातपोवना ॥ शिवअनुष्ठा-
 नरुद्रध्याना ॥ करितांमहारुद्रतोषला ॥ ६९ ॥ विमानीबैसयूनित्यरित ॥ रावभ-
 धाननेलेमिरवित ॥ विधिलोकवैकुंटीचासबहुत ॥ स्वेच्छेकरूनीराहिते ॥ ७०
 ॥ शोबरींशिवपदासींपावून ॥ राहिलेशिवरूपहोऊन ॥ अकरावाअध्यायजाण ॥
 स्वरूपएकादशरुद्रांचें ॥ ७१ ॥ हाअध्यायकरितांश्रवण ॥ एकादशरुद्रांसमाधा-
 न ॥ कींहांकल्पद्रुमसंपूर्ण ॥ इच्छितेंफळदेणार ॥ ७२ ॥ मृत्युंजयजंपरुदानुष्ठा-
 न ॥ त्यासिनबाधीगृह्णीडाविप्र ॥ पिशान्चबाधारोगदारुण ॥ नबाधीचकदाही
 ॥ ७३ ॥ येथेंजोमारीलअविश्वास ॥ तोअत्यायुषीहोईलतामस ॥ हेंजोनिंदीतोषां
 हाकनिःशेष ॥ त्याचाविराळनव्हावा ॥ ७४ ॥ त्यासप्रसवोनीर्वाझझालीमाता ॥ त्या
 कीसंजतीनधरावीतत्वतां ॥ त्यासींसंभाषणकरितां ॥ महापातकजगणिजे ॥ ७५ ॥

ते आपुल्यागृहास्त्रनाणावे ॥ आपणत्यांच्यासदनानजावें ॥ ते तजवें जीवें भा-
 वें ॥ जेवीं सुशीलें हिंसक गृह ॥ ७६ ॥ जो प्रत्यक्ष भक्षितो विष ॥ जे मूर्ख बैसे ती त्याचे
 पंक्तीस ॥ त्यांसी मृत्यु आला या गोष्टीस ॥ संदेह कांहीं असेना ॥ ७७ ॥ असो स
 र्वभायें निश्चित ॥ अखंड पाहावें शिवलीलामृत ॥ हे न घडे जरी त्वरित ॥ हा अध्या
 यतरी याचा वा ॥ ७८ ॥ या अध्यायाचें कस्तां अनुष्ठान ॥ तयांसी नित्य रुद्र के
 त्याचें पुण्य ॥ त्याचे घरीं अनुदिन ॥ ब्रम्हानंद प्रकटे ॥ ७९ ॥ अपर्णाह दया
 झुमि तिंद ॥ श्रीधर स्वामी तो ब्रम्हानंद ॥ जो जगदानंद मूलकंद ॥ अमंगन वि
 देका त्रयी ॥ १८० ॥ इति श्री शिवलीलामृतस्कंद पुराण ० परि० एकादशोऽ
 ध्यायगोडहा ॥ ११ ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ ६४ ॥

अथ गणपतीचे श्लोकप्रारंभः

घोरहानको फारकष्टलो ॥ निजहितासमीं व्यर्थ गुंतलो ॥
 वारिंशीघ्र संसारयातना ॥ हे दयानिधे श्रीगजानना ॥ १ ॥
 विषयगोडिहे लागली मत्ता ॥ यामुळे असे घात आपुला ॥
 कळुनि पांअशी भ्रांति जाइना ॥ हे दयानिधे श्रीगजानना ॥ २ ॥
 त्रिविधताप हा जाळितो भती ॥ कामक्रोध हे जाणपीडिती ॥
 चित्त सर्वथा स्वस्थ राहिना ॥ हे दयानिधे श्रीगजानना ॥ ३ ॥
 स्त्रीधनादि हे आठ वेमनीं ॥ छंदहाचिरे दिवस या मिनीं ॥
 बिसरलों तुला दीन पाळणा ॥ हे दयानिधे श्रीगजानना ॥ ४ ॥
 माउली पिताबंधु सोयरा ॥ तूंचि आमुचा निश्चय स्वरा ॥
 शरण तुज मीं विघ्न भजना ॥ हे दयानिधे श्रीगजानना ॥ ५ ॥
 म्हणवितों तुझा दास याजनीं ॥ सकळ व्यापका जाणसी मनीं ॥
 भुक्ति मुक्ति दे भक्तपालना ॥ हे दयानिधे श्रीगजानना ॥ ६ ॥
 कायकायरे साधनें करूं ॥ मी असें तुझे मूर्खले करूं ॥
 विंदविती मला हें तमावना ॥ हे दयानिधे श्रीगजानना ॥ ७ ॥

गणपतीचे श्लोक.

(२७१)

विषयचिंतनें शोकपावलों ॥ वेहबुद्धिनें व्यर्थ नाडलों ॥
 भालचंद्रजी तोडि बंधना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ८ ॥
 गजमुखानुझी वाट पाहतां ॥ नयनशीणले जाणत स्वतां ॥
 भेटसी कधीं भ्रमनिवारणा ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ९ ॥
 प्रभुसमर्थतुं आमुकेशिरी ॥ वेशिलों असे विषयपावरीं ॥
 नवलहेचिरे वाट तें मना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १० ॥
 अगुण अद्वयानूपरात्परा ॥ पारनेणवेविधिहरीहरां ॥
 अचलनिर्मलानित्यनिर्गुणा ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ ११ ॥
 जीयनव्यर्थ हेतू जवेगळें ॥ स्वहित आपुलें कापसाधिलें ॥
 सुखनसे सदा मोहयातना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १२ ॥
 फारसें मला बोलतां न पे ॥ पाउलें तुझीं देखिलीं स्वपें ॥
 मांडिली असे बहुत वल्गना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १३ ॥
 दीनबंधु हेतू दीद आपुलें ॥ साचवूं करीं दाविं पाउलें ॥
 मंगलातु या विप्रवजीवना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १४ ॥
 नाशवंतरे सर्वसंपदा ॥ हेनको मला पाव एकदा ॥
 क्षेम देउनी चित्तरंजना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १५ ॥
 जातसे घडी पल युगापरी ॥ लागली तुझीं स्वनिअंतरीं ॥
 स्वामि आमुचा विरहसाहिना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १६ ॥
 कळे तें करीं विनवणें किती ॥ तारीं अथवा मारि गणपती ॥
 सकल दोष संकटनाशना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १७ ॥
 आवडे मला त्रिभुवनाकृती ॥ प्रजुनी बरी करि न आरती ॥
 धांव पावरे मोदकाशना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १८ ॥
 हृदयकठिणातून करिं सर्यथा ॥ अंत आमुचा पाहसि पूरता ॥
 सिद्धि वस्तु आमुषक वाहना ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ १९ ॥
 कल्पवृक्षतुं कामधेनुबा ॥ लाविजे स्तनी जीविंच्या जीबा ॥
 हाचि हेतुरे शोषभूषणा ॥ हेदयानिधेश्रीगजानना ॥ २० ॥

तारिमोरपादुःखसागरीं ॥ गोसाविनंदनप्रार्थनाकरी ॥

आस्ययामनीजाणचिह्ना ॥ हेदयानिधेय्रीगजानना ॥ २१ ॥

अथशिवस्तुतिप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ कैलासराणाशिवचंद्रमौली ॥ फणींद्रमाथांमुगुलींझ
ळाळी ॥ कारुण्यसिंधूभवदुःखहारी ॥ तुजविणशंभोमजकोणतारी ॥ १ ॥
रवींदुदावानलपूर्णभाळीं ॥ स्वतेजनेत्रीतिमिरांधजाली ॥ ब्रम्हांडधीशामद-
नांतकारी ॥ तुजवीणशंभोमजकोणतारी ॥ २ ॥ जरविभूतीउरिचंदनाची ॥ क
पालमालामितगोमतीची ॥ पंचाननाविधनियान्तकारी ॥ तुजवीणशंभोमजको
णतारी ॥ ३ ॥ वैराग्ययोगीशिवशूलपाणी ॥ सदासमाधीनिजबोधवाणी ॥ उमा
निवासान्निपुरांतकारी ॥ तुज० ॥ ४ ॥ उदारमेरूपतिशैलजेचा ॥ श्रीविश्वनाथम्हण
तीसुशंचा ॥ दयानिधीतोगजचर्मधारी ॥ तुज० ॥ ५ ॥ ब्रम्हादिवंदीअमरादिनाथ
॥ भुजंगमाढाधरिसोमकांत ॥ गंगाशिरितेमहादोषहारी ॥ तुज० ॥ ६ ॥ कर्पूरगौर
गिरिजाविराजे ॥ हालाहलेंकंठनिळाचसाजे ॥ दारिद्र्यदुःखेंस्मरणोनिवारी ॥ तुज०
॥ ७ ॥ स्मशानक्रीडाकरितांसुखावे ॥ तोदेवचूडामणिकोणआहे ॥ उदासमूर्तीज
राभ्रस्मधारी ॥ तुज० ॥ ८ ॥ भूतादिनाथअस्थितकाचा ॥ तोस्वामिमाझाध्वज
शांभवाचा ॥ राजामहेशबहुबाहुधारी ॥ तुज० ॥ ९ ॥ नंदीहराचाहरिर्नंदिकेश ॥
श्रीविश्वनाथम्हणतीसुरेश ॥ सदाशिवव्यापकतापहारी ॥ तुज० ॥ १० ॥ प्रयान
कीभोमबिक्काळनग्र ॥ लीलाविनोदेंकरिकामप्रभ ॥ तोरुद्रविश्वंभरदक्षमारी ॥
तुज० ॥ ११ ॥ इच्छाहरीचीजगहेंविशाळ ॥ पाळीरचीतोकरीब्रम्हगोळा ॥ उमाप
तिभैरवविघ्नहारी ॥ तुज० ॥ १२ ॥ भागीरथीतीरसदाप्रवित्र ॥ जेथेंअसेतारक
ब्रम्हमंत्र ॥ विशेषविश्वंभरत्रिपुरांतकारी ॥ तुज० ॥ १३ ॥ प्रयागवेणीसकळाह
राच्या ॥ पादारविंदीवाहतीहरीच्या ॥ मंदाकिनीमंगळमोक्षकारी ॥ तु० ॥ १४ ॥
कीर्तीहरीचीस्तुतिबोलयेना ॥ कैवल्यदातामनुजांकळेना ॥ एकाग्रनाथाविष
अंगिकारी ॥ तुजवीणशंभोमजकोणतारी ॥ १५ ॥ सर्वांतरीच्यापकजोनि-
यंता ॥ तोप्राणलिंगाजबळीमहंता ॥ अंकीउमातेगिदिरूपधारी ॥ तुजवी

शिवस्तुतिः

(२७३)

णशंभोमजकोणतारी॥१६॥सदातपस्वीप्रसेकामपेक्ष॥सदांसनेजशशिको
दिभानू॥गौरीपतीसदाभस्मधारी॥तुजवीणशंभो॥१७॥कर्पूरगौरस्वर-
त्याविसाया॥चिंताहरीतोभजकांसैदेवा॥अतिस्वद्वितसुचनाविचारी॥तुज
वीण॥१८॥विरासकाळीविक्रशरीर॥उदासचित्तीनधरीचधीर॥चिंतामणी
चिंतनेचित्तहारी॥तुजवीण॥१९॥सुरवावसानेसकळसुरपती॥दुःखाव-
सानेदळतीजगाची॥देहावसानेधरणीथरारी॥तुजवीण॥२०॥अनुहात
शब्दगगननिमाय॥तिचेविनोदेभवशून्यहोय॥कथानिजांगेंकरुणाकुमा-
री॥तुजवीण॥२१॥शांतीस्वळीलावदनीविलासे॥ब्रह्मांडगोळाअसुनी
नदीसे॥मिळीभवानीशिवब्रह्मचारी॥तुजवीण॥२२॥पीतांबरमेंडि
तनाभिव्याची॥शोभाजडितवरिकिंकिणीची॥श्रीदेवदत्तदुरितांतकारी
॥तुजवीण॥२३॥जिवाशिवाचीजडलीसमाधि॥विरलाभपंचतुटलीउ-
पाधि॥शठद्वस्वरंगजतिवेदचारी॥तुजवीण॥२४॥निधानकुंभप्ररत्नाय
भंग॥पहानिजांगेंशिवन्यातिनिंग॥गंभीरधीरमुरचक्रधारी॥तुजवी०
॥२५॥मंदारविन्वेबकुलेंसुवामी॥मालापवित्रवाहागंकरासीं॥काशीपु-
रीभैरवविषयतारी॥तुजवीण॥२६॥जाईजुईचंपकपुष्पजाती॥शोभेग
ळांमालतिपुष्पहारी॥प्रतापसूर्यशरचापधारी॥तुजवीण॥२७॥अलक्ष
मुद्राश्रवणीप्रकाश॥संपूर्णशाभावदनीविलासे॥नेईसुपथेंभवपैलपारीं
॥तुजवीण॥२८॥नागेशनामसकळजिह्वाळा॥मनाजपेरेशिवमंत्रमाळा
॥पंचाक्षरीध्यानगृहाविदारी॥तुजवीण॥२९॥एकांतिपेरेगुरुदासस्ता-
मी॥चैतन्यरूपीशिवसुखनामी॥शिण्ळांदयाळाबहुसालभारी॥तुज
वीण॥३०॥शास्त्राभ्यासनकोश्रुतीपदुनकोतीर्थासिजाडुनको॥योगा-
भ्यासकौप्रतेमखनकोतीत्रंतपंतीनको॥काळाचेंभयमानसींधरुनको
दुष्टांसिरांकुनको॥ज्याचीयास्मरणेंपतीमतरनीनोशंभुसोडुनको॥३१॥
॥इतिवाचनविरचितश्रीशिवस्तुतिसमाप्ता॥ ॥६५॥ ॥६५॥ ॥

अथ श्रीपांडुरंगस्तोत्रप्रारं.

श्रीगणेशायनमः ॥ विठोपंदरीभूमिवैकुण्ठकेली ॥ स्वदासांसयेतूकरायास्त
केली ॥ सदारंगहीइच्छिसीसाधुसंगा ॥ नमस्कारमाझातुलापांडुरंगा ॥
१॥ विशोभक्तिनेमोक्षहीनुच्छकेला ॥ गुणांगकथादेवतोहीभुकेला ॥ धरीपाउ
लेस्वनेदीचंद्रभागा ॥ नमस्कार॥ २॥ हरेतूमचीभक्तिकेलीअजाची ॥ अशीम
क्तियापुंडलीकाहिजाची ॥ नतींकीइशीत्यागुनीश्रीरमागा ॥ नमस्कार॥ ३॥
प्रभूपुअलीचिन्नवनीमुरावी ॥ सदाप्रेमसत्कीर्तिलोकीउरावी ॥ मनचीहिनेवा
सनातुच्छभंगा ॥ नमस्कार॥ ४॥ कृपाळाबहूतारिलेदीनदास ॥ नकोहोउंवा
पामलातुंदास ॥ त्वेउंदरीदेउनीनामगंगा ॥ नमस्कार॥ ५॥ अजामाउली
सर्वविश्वासदावी ॥ क्षणाचानआयुष्यविश्वासदावी ॥ म्हणोनीत्वरेइच्छितो
पादसंगा ॥ नमस्कार॥ ६॥ भवघाभवाब्धीभरेपूर्णपाणी ॥ बुढातोंसरव्या
धांवदेतूर्पापाणी ॥ जनींआदिमायाकरीथोरदंगा ॥ नमस्कार॥ ७॥ रमेशाप
लाअन्यधीलाविलोकीं ॥ तुझीभक्तिहेसत्त्वजान्ताविलोकीं ॥ असातूर्णना
रायणादेसुसंगा ॥ नमस्कार॥ ८॥ ॥ इतिपांडुरंगाष्टस्तोत्रसमाप्त ॥ ॥

अथ श्रीगोविंदाष्टस्तोत्रप्रारं.

गोविंदगोपसखगोहिजसाधुपाला ॥ गोवर्धनाचलधरावसुदेवबाला ॥ गोपी
मनोहरतनोजगदीशराहो ॥ गोविंदजीतवपदींममचिन्नराहो ॥ १॥
विंध्याचलोपमपडोतवपादपद्मी ॥ हादेहदंढवतन्यास्वविकुंठसद्मी ॥ मीअज्ञदी
नमतिहीनदयाकराहो ॥ गोविंदजीतवपदींममचिन्नराहो ॥ २॥
दासोदराफणिफणावरिरूपनाचे ॥ तेदाबुनीपरिहरींभ्रममग्ननाचे ॥ पीतांब
रारिदरपद्मगदाधराहो ॥ गोविंदजीतवपदींममचिन्नराहो ॥ ३॥
चंद्रमणिगुणपरात्परनिर्विकार ॥ सत्याक्षराद्यहिभ्रनंतपुराणसार ॥ नेतूचि
निश्चयमलाकळलाबराहो ॥ गोविंदजीतवपदींममचिन्नराहो ॥ ४॥

गोविंदाष्टकस्तोत्र.

(२७५)

नन्नाणकारकदुजाभवदुःखहर्ता ॥ धर्ताविनाशाकहिदुःखअशोषकर्ता ॥ भ
 तप्रभोसकठतूजंगदकुराहो ॥ गोविंदजीतवपदीममचित्रराहो ॥ ५ ॥
 मोघाक्रियाअखिलहीतुजबीणबाषा ॥ गोविंदनामपथहाचिक्छित्तसोषा ॥
 बष्याअपारतरसेमजउद्धराहो ॥ गोविंदजीतवपदीममचित्रराहो ॥ ६ ॥
 स्तुत्यर्थहाहिनकलेभजननिस्तद ॥ मीधृष्टनष्टअतिदुष्टकनिष्टमूढ ॥ हेदीनवत्स
 लमलाचरणींधराहो ॥ गोविंदजीतवपदीममचित्रराहो ॥ ७ ॥
 तेसाधुसंमतहरेतुजआठवीती ॥ चित्तीरुदंबुजिंपदांबुजसांठवीती ॥ नारा
 यणमजहिभृत्यतसाकराहो ॥ गोविंदजीतवपदीममचित्रराहो ॥ ८ ॥
 ॥ इतिगोविंदाष्टकस्तोत्रसंपूर्णम् ॥

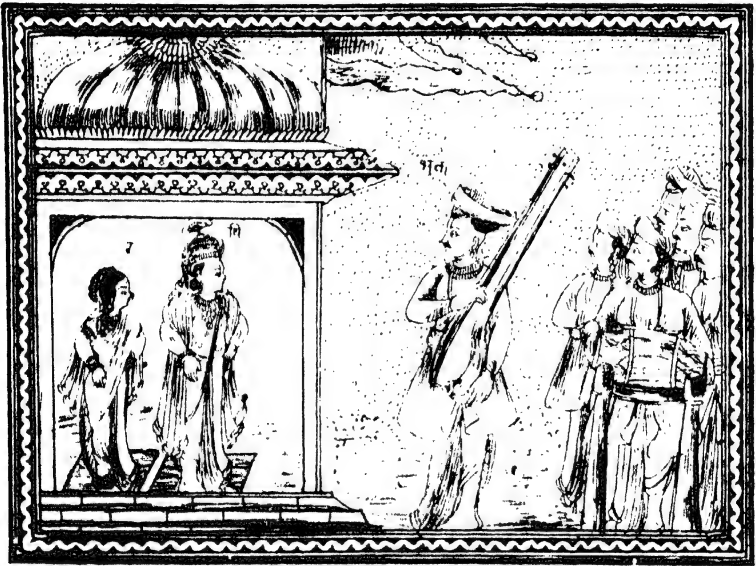
अथमारुतिस्तोत्रप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीअजनीतदपरत्नमरुत्कुमारा ॥ तारावयास्वकज्जमावस-
 सीउदारा ॥ लावींसदामममनस्वपदस्मराया ॥ साष्टांगतृजनमितोंकपियूथरा-
 या ॥ १ ॥ ब्रह्मांजलिस्तवित्तूजसुरासुरादि ॥ बह्निक्कमाकथितिसांबगदाधरा
 दि ॥ मीहीनबुद्धिमनुचेस्तुतिहीकराया ॥ साष्टांगतृजनमितोंकपियूथराया ॥ २ ॥
 लब्धप्रकीर्तिवरामपदाब्जभृंगा ॥ सिद्धीसमग्रतुजवदितिअंतरंगा ॥ यज्जांग-
 तूप्रकटसीव्यसेनहराया ॥ साष्टांगतृजनमितोंकपियूथराया ॥ ३ ॥ भीतीपि
 शाचतवनामजपेतयाते ॥ देवांसहीसुरयधडेतवदृष्टिपाते ॥ दासांतुड्याभ
 मकडीनकदापिमाया ॥ साष्टांगतृजन ॥ ४ ॥ मर्त्यांसतुंभयनिधीपरपावनीका ॥
 क्षारोदलंधुनिनुयांवशकेतिलंका ॥ द्रोणाद्रिउद्धरिसिखीरसजीवद्धाया ॥ सा
 ष्टांगतृजनमितोंकपियूथराया ॥ ५ ॥ मारुनिदुष्टकरिणीसुसिगर्मचंद्रा ॥ सीता
 समर्पिसितयासदपासमुद्रा ॥ तत्थ्याननिष्टवससीचिरजीवकाया ॥ साष्टांग ॥
 ॥ ६ ॥ रुद्राचनसबनीवरितूचिदेवा ॥ मीलेंकरुत्सुतिकरुनकलेमुसेवा ॥ योगी
 शप्रकटहोमजउद्धराया ॥ साष्टांग ॥ ७ ॥ तात्कालदासभयरांगनिहृनिबत्ना ॥
 तंजाणसीगुणनिधेसरुतांतसीसा ॥ भीदीनतूपरवदीनदयातुवर्या ॥ साष्टांग ॥ ८ ॥

(२७६)

उपयुक्तकथासंग्रह.

येतीअनन्यशरणाप्रतितूजभावे ॥ त्यांच्याअशेषवृजिनाहरिसीस्वभावे ॥ हु
षकारतूकरिसिदाससुरवीकराया ॥ साष्टांग ॥ १॥ नक्षत्रमंडळहिभेदुनिउ-
र्ध्वहोते ॥ उड्डाणकार्यविषयींकरिसीअहोते ॥ पांचेमहाबलनिधेममशंकरा
या ॥ साष्टांग ॥ १०॥ मंत्नीतिहेनवपदींचिरकातराहो ॥ दृष्टीसुधासमनुद्धी
मजपूर्णापाहो ॥ नारायणास्तवतुझानकळेकराय ॥ साष्टांगतूजनमितोंकपि
पूथराया ॥ ११॥ इतिनारायणविश्वितंमारुत्येकादशनीस्तोत्रंसंपूर्णम् ॥

अथभजनप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ श्रीगुरुदेवदात्रेयायनमः ॥ गुरुर्ब्रह्मा
गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवोमहेश्वरः ॥ गुरुरेकः परब्रह्मतस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥ श्लोक
॥ मनोजयमारुतनुल्यवेगंजितेन्द्रियं बुद्धिमतांवरिष्ठं ॥ वातात्मजं वानरपूथमुख्यं
॥ श्रीरामदत्तशरणं प्रपद्ये ॥ २ ॥ ॥ भजन ॥ ॥ जयगुरुजयजयगुरुजयजय
परब्रह्मसद्गुरु ॥ चारीमुक्तीदायकदाताउदारकल्यतरू ॥ जय ॥ रूपजयाचें
मनबुद्धीपरवाचेअगोचरू ॥ जय ॥ अलक्ष्यअनामअरूपअद्वयअक्षयपरा
त्परू ॥ जय ॥ आत्मारामरामदासगोपालकरूणाकरू ॥ जय ॥ ४ ॥ ॥

अभंग॥ ॥ येगेयेगेविठाबाई ॥ आम्होअनाथांचेआई ॥ १॥ श्रीमाआ
 णिचंद्रभागा ॥ तुझपाचरणींच्यागंगा ॥ २॥ इतुक्यांसहितत्वांचायावे ॥ माझे
 रंगणींनाचावे ॥ ३॥ माझारंगतुझेगुणी ॥ म्हणेंनामयाचीजपी ॥ ४॥ ॥ भज
 न॥ ॥ येगेमायविठाई ॥ तुजविणगमेनाकरूंमीकाई ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ वेद
 व्यासगुरु ॥ तुम्हांमाझानमस्कारू ॥ १॥ माझेकृत्याणकरावे ॥ मजदासपदपा
 वे ॥ २॥ आनंदनिधान ॥ कृष्णमूर्तीनागयण ॥ ३॥ ज्योतींम्हणेदीनोद्वारा ॥ कृ-
 पासिंधूजीदातारा ॥ ४॥ ॥ भजन ॥ ॥ नारायणविधिअग्नीनाथ ॥ दत्तजना
 देनएकनाथ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ जेसेतेंसंतारीं ॥ तुजशरणागतहरी ॥ १॥
 आतांनपाहिजेकेतें ॥ ग्रीदन्तदिकेचीआपुढें ॥ २॥ शब्दनाहींचित्त ॥ परींम्ह-
 णवितोभक्त ॥ ३॥ मजकोणपुसरेका ॥ नामसांगेतुझेंतुका ॥ ४॥ ॥ भजन ॥
 राधारमणासांवळिया ॥ चित्तचोरव्यागोंवळिया ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ माझे
 मागणेंतेंकिती ॥ दाताळक्षुमीचापती ॥ १॥ तान्हेलियापितांपाणी ॥ नेणेंगं
 गानोहेउणी ॥ २॥ कव्यतरूझालादाता ॥ तेथेंपोराचामागता ॥ ३॥ तुकाम्हणे
 संतध्यातां ॥ परब्रम्हआनंदहाना ॥ ४॥ ॥ भजन ॥ ॥ रघुपतिराघवराजा
 राम ॥ पतीतपावनसीतारामा ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ कोठेंगुंतलासीयोगीयां-
 चेध्यानीं ॥ आनंदकीर्तनींपदरीसीं ॥ १॥ कवण्याकाजाकोठेंपडियेंलीगुंती ॥
 कार्नीनपडनीबोलमाझे ॥ २॥ कायशेषशायसींसुखेंनिद्राआली ॥ सायसाडी
 येलीमाझीदेवा ॥ ३॥ तुकाम्हणेकोठेंगुंतलेतीसांगा ॥ कितीपांडुरंगापादपा
 हूं ॥ ४॥ ॥ भजन ॥ ॥ पतीतपावनारामा ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ हेचिदेवापैमा
 गत ॥ चरणसेवाअखंडित ॥ १॥ वासदेवेंपदरीचा ॥ सदासंगहरिदासांचा ॥
 २॥ जन्महोकांभलत्यायाती ॥ परींनचुकांतुझीभक्ती ॥ ३॥ नामाम्हणेकमळा-
 पती ॥ हेंचिघावेंपुढतापुढती ॥ ४॥ ॥ भजन ॥ ॥ रामनारायणहरीनाराय
 ण ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ अतिव्रतानेणेआणिकानीसुती ॥ सर्वसावेंपतीध्यानीं
 मनीं ॥ १॥ तेंसंमाझेमनएकविधझालें ॥ नावडेविठ्ठलाविणदुजे ॥ २॥ सूर्यविका
 सिनीनघेचंद्रकळा ॥ गायतेकोकिळावसंतेंसी ॥ ३॥ तुकाम्हणेबाईमातेपुढेनाचे ॥
 बोउआणीकाचेबळवडती ॥ ४॥ ॥ भजन ॥ ॥ विठाबाईगविठाबाई ॥ छंद

लागलातुझेपाई ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ नामगाउं नामध्याउं ॥ नामविठोबातावाहं
 ॥१॥ आम्हीदेवाचेदेवाचे ॥ दासपंदरीरायाचे ॥ २ ॥ दाळविणाघेउं हातीं ॥ विठुरा
 जमलंउं गीतीं ॥ ३ ॥ नामाम्हाणेतारवोतिसदा ॥ नित्यवादातसेगोविंदा ॥ ४ ॥
 ॥ **भजन** ॥ ॥ जयजय रामकृष्ण रामराम ॥ सीतारामरामराम ॥ ॥ **अभंग**
 ॥ आपुलियाबळेनाहीबोलवत ॥ सखाभगवंतबावात्याची ॥ १ ॥ सालंखीतेके
 सीबोलेमंजुलवाणी ॥ शीकवीताधणीयेगळाची ॥ २ ॥ कायम्यांपामरेंबोला
 वींउत्तरें ॥ परित्याविश्वंभरेंबोलवीलें ॥ ३ ॥ तुकाम्हाणेत्याचीकोणजाणेकळा
 ॥ बागवीपांगुळापायांवीण ॥ ४ ॥ ॥ **भजन** ॥ ॥ जयजयनारायणहरी ॥ ॥
अभंग ॥ ॥ पंदरीपंदरी ॥ विठुरायाचीनगरी ॥ १ ॥ भंवताग्रींवरेचावेदा ॥ मध्ये
 पंदरीचाहुडा ॥ २ ॥ गस्तफीरेचहंकोनीं ॥ दाळमृदंगाचीध्वनी ॥ ३ ॥ ऐसेंस्थळ-
 आहेकोठें ॥ तुकयालाविठुलभेटे ॥ ४ ॥ ॥ **भजन** ॥ ॥ मारुतिरायाबलभी-
 मा ॥ शरणाआलोंमजद्याप्रेमा ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ सुंदरतेंध्यानउभेंविठेवरी ॥
 करकरावरीठेयोनिपां ॥ १ ॥ मकरकुंडलेंतळपतीअवणी ॥ कंठींकोस्तुभमणि
 वीराजित ॥ २ ॥ गळांतुळसीहार ॥ कासेपीतांबर ॥ आवडेनिरंतरहेचिध्यान ॥
 ३ ॥ तुकाम्हाणेमाझेहेंचिसर्वसुख ॥ पाहीनश्रीमुखआवडीनें ॥ ४ ॥ ॥ **भजन**
 हरिरामरामराम ॥ सीतारामरामराम ॥ ॥ **अभंग** ॥ ॥ एकप्रहसरात्रझाली
 फेतीविठुलाचीआली ॥ १ ॥ नामाम्हाणेजनीपाहे ॥ दारींउभाकोणआहे ॥ २ ॥ म-
 भाघरांतदादली ॥ एकसरार्डलूटली ॥ ३ ॥ पदकवैजयंतीगळां ॥ उभाविठुलसां-
 बळा ॥ ४ ॥ एकमेकांआलिंगन ॥ नामाम्हाणेजनीधन्य ॥ ५ ॥ ॥ **पद** ॥ ॥ धावें
 पायेबापाविश्वाच्याराया ॥ हरिरेपंदरिच्याराया ॥ तुलावंदूंआम्हीलागूनिशांषा
 यां ॥ धुं ॥ केलेंगुंतलासीअजूनीनायेसी ॥ हरिरेअजुनीनायेसी ॥ आम्हांदर्श-
 नरामाकैसेनेन देशी ॥ धावें ॥ १ ॥ यावेंधावेंसत्वरुक्मिणिच्यास्मणा ॥ हरि
 रेरुक्मिणिच्यार ॥ धावेंधावेंदर्शनवनमालाभरणा ॥ धावें ॥ २ ॥ नुजवांचुनिवि-
 श्वाचानकोणीपाढक ॥ हरिरेनकोणीपा ॥ सर्वहिअंतर्यामीवससीचाढक ॥ धां
 वें ॥ ३ ॥ अर्जुनभक्ताविश्वस्वरूपदावुनी ॥ हरिरेस्वरूप ॥ केलानिर्भवबुद्धीभक्ती-
 नेंइजी ॥ धावें ॥ ४ ॥ उदयभक्तादेशीसुपूर्णबोधानें ॥ हरिरेसुपूर्णबोधानें ॥ केले

कृष्णानूचितमपशोधाते ॥ धावे ॥ ५ ॥ भगिनीकृष्णास्तवनीपावसिलबला
 ही ॥ हरिरेपावसि ॥ आम्हांभेटीदेतांसंकरसेंकायी ॥ धावे ॥ ६ ॥ येदंयेदंवि
 ठोकरुणासागरा ॥ हरिरेकरुणा ॥ भक्तीसजीवनशिंपीनिजजनआगरा ॥
 धावे ॥ ७ ॥ ध्रुवबाळासीदेवापावसिलबलाही ॥ हरिरेपावसि ॥ आम्हींअभ-
 क्तम्लणुनीकंठाळाकांही ॥ धावे ॥ ८ ॥ दंतीलाहीसंकटपडतांघहुतफार ॥ हरि
 रेपड ॥ धापोनीयांघेगीबापासत्वर ॥ धावे ॥ ९ ॥ आम्हीपतीतपावनम्लणनी
 तुजलागा ॥ हरिरेम्लणती ॥ म्लणुनीभजतोबापामुक्तीच्यालागा ॥ धावे ॥ १०
 ॥ नकळेभक्तीकांहीआम्हांपापीयां ॥ हरिरेपा ॥ पारतवदीनानाथावंदीतोपायां
 धावे ॥ ११ ॥ आतांआळसनफरींसत्वरपावावे ॥ हरिरेसत्वरपा ॥ देउनिदर्शनना
 थावेकंठान्यावे ॥ धावे ॥ १२ ॥ जातांवेदब्रम्हाझालाधाबरा ॥ हरिरेझालाधा
 ॥ शफरीहोउनिविष्णोकेलेउद्धारा ॥ धावे ॥ १३ ॥ होसीकर्मसागरमंथनाचेवेडीं
 हरिरेमंथना ॥ मंदस्वडालापृष्ठीधारकतंवेडीं ॥ धावे ॥ १४ ॥ अबनीउद्धरणा
 लाचराहंतहोसी ॥ हरिरेवगाह ॥ मारुनिकनकासातेभक्तांसुखदेसी ॥ धावे
 पावे ॥ १५ ॥ मन्नादाच्यास्तवनेंनरहरीअवतरसी ॥ हरिरेनरहरि ॥ द्विरण्यक
 शिपूमारुनिअसत्प्रदहोसी ॥ धावे ॥ १६ ॥ इंद्राच्याएश्वर्याबळिंदेत्येघेतां ॥
 हरिरेबळिंदेत्ये ॥ पार्थीमुजलाब्रम्हाजोडुनियांहातां ॥ धावे ॥ १७ ॥ यामनरू
 पाधरुनिदंडुनिबळिराजा ॥ हरिरेदंडुनिच ॥ इंद्रातेमागुतीकेलादिविराजा ॥
 धावे ॥ १८ ॥ परशुगमनायेच्यक्तीघेउनी ॥ हरिरेच्यक्ती ॥ दशशतकरधरअनु
 नराजामारुनी ॥ धावेपावे ॥ १९ ॥ निःस्त्रीनिघैराकेनीत्वांअवनी ॥ हरिरे
 केडी ॥ एकविंशतिवेळारच्यतीहेभुवनी ॥ धावे ॥ २० ॥ सुग्रीयालाशरणाग
 तसाजाणानी ॥ हरिरेशरणा ॥ दिधनेंगज्यहिवान्नराळीमारुनी ॥ धावे ॥
 २१ ॥ शंकेशाचा नाशवानरांच्चाहाती ॥ हरिरेवान ॥ करुनीआपंगीलीयेदेही
 सती ॥ धावे ॥ २२ ॥ साधूदेवराक्षसभक्तगतांक्षणा ॥ हरिरेनलगतां ॥ वधु
 नीलंकादिधलीभक्ताविषिषणा ॥ धावे ॥ २३ ॥ कृष्णाचतारधरुनीहरिता
 भूमार ॥ हरिरेहरि ॥ भक्तांदीननाथारक्षीलेफार ॥ धावेपावे ॥ २४ ॥ आ-
 तांभस्तुनकालींकळिकालीमाजी ॥ हरिरेकलिका ॥ बौद्धअवतारधरुनीतुं

भक्तांलाजी ॥ धांवें ॥ २२ ॥ कीर्तनयोगेंसत्वरसांपडसीदेवा ॥ हरिरेसांपड ॥
 म्हणुनीगातोकरितोतुझीचीसेवा ॥ धांवें ॥ २६ ॥ नकळेगायचमजनभक्तीहि
 नूमजे ॥ हरिरेभक्ति ॥ हरिहरिम्हणोनितुजलाओरडतोसहजें ॥ धांवें ॥ २७ ॥
 अल्मानेसंतुष्टमगवंतानुहोसी ॥ हरिरेभ ॥ आम्हांदीनांसत्वरदर्शनममदेशी
 ॥ धांवें ॥ २८ ॥ जैसेतैसेममळमानूनीयांघ्यावें ॥ हरिरेभेम ॥ आणिकनसुचे
 कांहींसत्तरापावावें ॥ धांवेंपावें ॥ २९ ॥ नारायणापावेंकरुणेच्याराशी ॥ ह-
 रिरेकरु ॥ देउनिभक्तीमोडींपापाच्याराशी ॥ धांवेंपावेंबापविश्वाच्यारा-
 पा ॥ हरिरेपंढरीच्याराया ॥ तुजलावंदूंआम्हीलागूनियांपायां ॥ ३२ ॥
 पददत्तात्रेयाचें ॥ ॥ गुरुदत्तात्रयदत्तात्रयअवधूताजनार्दनस्वामिएक-
 नाथा ॥ गुरुद ॥ ध्रु ॥ दत्तअवधूत अवधूतनिशकारस्पर्शीपावेसत्वर ॥
 श्रद्धाअविनाश ॥ अविनाशसुंदरस्वरूपहेंदिसेमनोहर ॥ पतितमीपायी ॥ पापी
 दुर्धरनेइतंभयसिंधूपार ॥ मागणेंहेंची ॥ हेंचीसत्वरमस्तकींठेविअभयकर ॥ स
 गुणहेंरूप ॥ रूपदाविंआतां ॥ जनार्दनस्वामिएकनाथा ॥ ५ ॥ भस्मभूषित
 भूषितदिव्यकांती ॥ माळाविशूळडमरुह्वातीं ॥ गळांवनमाळा माळारैजय
 तीकणिंकुंडलेसूर्यदीप्ती ॥ माथांमुगुद. मुगुदचंद्रज्योती पाहतांवेधळीमनो
 चुत्ती ॥ आकर्णनपन, नयनमदनपूतीविर्णितांस्तब्धवेद्यूती ॥ नेथेंमींपामर,
 क्रायवणुंआतां ॥ जनार्दन ॥ २ ॥ मुख्यनीयास, नीयासमेरुशिरसी ॥ समाधि
 निद्रामाहोरी ॥ स्नानसारीलें ॥ सारिलेंगंगातीरीं ॥ टिळकरेखिलापंढरी ॥
 माध्यान्हींभीष्टा ॥ भिक्षाकरभीरीं भोजनकेलेकावेरी ॥ सायंसंध्या, संध्या
 सागरी ॥ मुख्यआसनकेदारीं ॥ जाउनीचरणीं ॥ चरणिंठेंबुंमाथा जनार्दन ॥
 ॥ ३ ॥ अत्रिअनुसूयाअनुसुयात्मजदत्त विगुणअवतारमूर्तिमंत ॥ कटिंमेरब-
 ला, मेरुबारंजजडित ॥ चरणिंनूपुरेंरुणझुणित ॥ भस्मवदन वदनहर्षपुक्त
 तारिलेपतितअसंख्यात ॥ अखंडहेंनाम नामवदनांत श्रुतिमयविंबोहृद-
 यांत ॥ अमयवरदेई देईगुरुनाथा जनार्दनस्वामीएकनाथा ॥ ४ ॥ लक्ष्मी
 चाशीं चौन्याशींजन्मवायां ॥ म्यांसोमिलेगुरूराया ॥ भक्तवत्सला वत्स
 लादत्तरायाकरावीरूपेचीछाया ॥ इच्छितोहेंची हेंचीगुरुसदया बावेंमलें

निजगया ॥ रुष्णात्मजाते आत्मजातेतारिंआतां ॥ जनार्दनस्वामीएकनाथा
 ॥ गुरुदत्तात्रय दत्तात्रयअवधूता ॥ ५ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ हेचिदानदेगादेवा ॥
 तूझावीसिरनव्हावा ॥ १ ॥ गुणगार्दनआवडी ॥ हेचिमाझीसर्वजोडी ॥ २ ॥ नलगे-
 मुक्तिधनसंपदा ॥ संतसंगमदेगासदा ॥ ३ ॥ तुकाम्हणेगर्भवासीं ॥ सुरवेंचालावे
 आम्हासीं ॥ ४ ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ कथंचीसामग्री ॥ देहअवसानावरी ॥ १ ॥ नकोजा
 उंदेउंगी ॥ गावेमाझीपांडुरंगा ॥ २ ॥ आयुष्यमाझेकरींउन ॥ परिमजआवडो
 कीर्तन ॥ ३ ॥ तुकाम्हणेहानी ॥ यावेगळीमनानाणीं ॥ ४ ॥ ॥ भजन ॥ ॥ राम
 रायाराघोबा ॥ रामारामाहोरामा ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ आतांदेहतूमेपाई ॥
 ठेउनिझालोंउतराई ॥ १ ॥ हरिरेआतांपाझ्याजीवा ॥ करणेंतेंकरींदेवा ॥ २ ॥
 रामाबहूअपराधी ॥ मतिमंदहीनबुद्धी ॥ ३ ॥ तुकाम्हणेनेणें ॥ भावधक्तीचींलक्ष
 णें ॥ ४ ॥ ॥ भजन ॥ ॥ ज्ञानराजमाझ्ही ॥ गुरुज्ञानेश्वरमाझ्ही ॥ ॥ अभंग
 ग ॥ ॥ सांडियेलीकाया ॥ वरीओवाळूनीपांयां ॥ १ ॥ शरणाशरणनारायणा
 ॥ मजअंगीकारीदीना ॥ २ ॥ भावेंआलोळोटांगणीं ॥ लोळेंतूमन्वाचरणीं ॥ ३ ॥
 तुकाम्हणेशिर ॥ ठेविघेतेंपायांवर ॥ ४ ॥ ॥ भजन ॥ ॥ रामदासगुरुमाझे-
 आई ॥ मजलाठावद्यावापाई ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ झणीष्टीलागोतुझियास
 गुणपणा ॥ जेणेंमाझ्यामनाबोधकला ॥ १ ॥ योगियांचेध्यानीं ध्यातांनातळ-
 सी ॥ तोतूआम्हापासींनिरंतर ॥ २ ॥ अनंतजन्मीचेंविसरलोंदुःख ॥ पहातां
 तूझेमूसवपांडुरंगा ॥ ३ ॥ नामाम्हणेजीवेकरींनिंबलोण ॥ बिटेसहितचरणबो-
 बाळीन ॥ ४ ॥ ॥ नमन ॥ ॥ नवकथामृतंततजीवनं ॥ कविभिरीडितंकल्प
 षापूहं ॥ श्रवणमंगलंश्रीमदांतकं ॥ सुविगूणंतिनेपूरिदाजना ॥ १ ॥ ॥ अभंग
 ॥ करोनीआरती ॥ चक्रपाणीओवाळीती ॥ १ ॥ आजीपूरलेनवसा ॥ धन्यकाबहा
 दीवसा ॥ २ ॥ पाढापाढाहोसकळ ॥ पुण्यवंततुम्हींबाळ ॥ ३ ॥ तुकावांहेदाडी ॥ हो
 कांसचिधजवळी ॥ ४ ॥ ॥ भजन ॥ ॥ गोविंदगोपाळारामा ॥ रुष्णप्रवि-
 ष्णीयेपश्यामा ॥ ॥ अभंग ॥ ॥ कायमागोंविठ्ठलसरे ॥ आम्हांतुळसीपत्र
 पुरे ॥ १ ॥ मागोंमुगुरमांवांजा ॥ तोतरआणीलाइंद्रचा ॥ २ ॥ मागोंकुंडलेंकनीं
 चीं ॥ तींतरआणीलींकरुणवीं ॥ ३ ॥ मागोंवेजयंतीमाळा ॥ तीतरतुमंबवसल-

ळा ॥४॥ मागोंपीतांबरपीवळा ॥ तोतरकासेसीकशियेला ॥५॥ मागोंतोडर
चरणींचा ॥ धाकजाइलअसुरांचा ॥६॥ नामाम्हाणेकांहीनमागों ॥ तुझियाच
रणीलक्षलागो ॥७॥ ॥ भजन ॥ ॥ गोपाळकृष्णगोपाळ ॥ ॥ अभंग ॥
॥ येईगातूंपेईगातूंपंदरीच्यारापा ॥ तुजवीणशीणयादेझालीहीनकाया ॥१॥
यातीहीनमतीहीनकर्महीनमाझे ॥ सर्वलज्जासांडुनिचापाशरणमींआलोंतूज
॥२॥ दीनानाथादीनबंधूनामतुम्हांसाजे ॥ पतीतपावननामऐसीब्रीदावळी
गाजे ॥३॥ पिढेवरीनीटउभाकटेबरीकर ॥ तुकाम्हाणेहेंचिआम्हांध्याननिरंतर
॥४॥ ॥ भजन ॥ ॥ रामरामसीतारामरामराम ॥ ॥ इतिदेवाचेंभजनस-
माप्त ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ ॥

अथआरत्याप्रारंभः

आरतीगणपतीची.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ सुखकर्तादुखहर्तावार्ताविघ्नाची ॥ नुरवीपुरवीप्रेमरूपा
जयाची ॥ सर्वांगीसुंदरउदिशेंदूराची ॥ कंठींशोषेमालमुक्ताफळांची ॥ जयदेव
जयदेवजयमंगळमूर्ती ॥ दर्शनमात्रेंमनकामनापुरती ॥ धु० ॥१॥ रत्नरचितफ
रातुजगोरीकुमरा ॥ चंदनाचीउटीकुंकुमकेशरा ॥ हीरेजडितमुकुटशोभतो
बरा ॥ रुणझुणतीनेपूरेचरणींघागरिया ॥२॥ लंबोदरपीतांबरफणिवरबंध
ना ॥ सरस्वतीडंबकृतुंडत्रिनयना ॥ दासरामाचावारपाहेसदना ॥ संकष्टींषा
बाबेंनिर्वाणींरक्षायेंसुरवरयंदना ॥ जयदेवजयदेवजयमंगळमूर्ती ॥३॥

आरतीगणपतीची.

शेंदुरलालचढापोअच्छागजमुखको ॥ दोंदिललालविराजितसुतगोरीहरको
॥ हातलियेगुडलडूसाईसुखको ॥ महिमाकहीनजायलागतहमपदको ॥१॥
जयजयजीगणराजविद्यासुखदाता ॥ धन्यतुमारोदर्शनमेरामनरमता ॥ धु० ॥
अष्टौसिद्धीदासीसंकटकोबैरी ॥ विघ्नविनाशनघंगळमूर्तीअधिकारी ॥ कोटी
सूरजप्रकाशऐशीउबतेरी ॥ गंडस्थलमदमस्तकरोभेशशिबहारी ॥३॥ भाव

आरत्या.

(२८३)

भगतसंकोईशरणागतआवे ॥ संततसंपतसंबहीभरपूरतपावे ॥ ऐसेतुमम
हाराजमोकोंअतिप्रावे ॥ गोसावीनंदननिसिदिनिगुणगावे ॥ ३ ॥ ॥ ध ॥

आरतीविष्णूची.

आरतीविश्वंभरा ॥ पूर्णसाक्षीओंकरा ॥ सद्यनव्यापुनीयां ॥ योगिवृंदमाहे
रा ॥ ध्रु० ॥ निर्गुणनिरामया ॥ निर्विकाराअदया ॥ स्वचिदानंदरूपा ॥ निरंजनाअ
व्यया ॥ आर० ॥ १ ॥ अक्षपढाशारवता ॥ निर्मलहोअच्युता ॥ सोज्ज्वालाशुद्ध
बुद्धा ॥ नित्यसत्यअनंता ॥ २ ॥ ब्रम्हादिदेववंद्या ॥ परमवेदांतवेद्या ॥ अपाररू
पतुझे ॥ शंकरासहितआद्या ॥ ३ ॥ सहस्त्रपुत्रिशेषें ॥ वर्णियेलाविशेषें ॥ नक
ळेपरिपार ॥ गानीनारदादिघोषें ॥ ४ ॥ उहालकातापितीर ॥ ज्यासन्निधअवता
र ॥ प्रकरोनीधर्मासीतूं ॥ पापितारिघेलेथोर ॥ ५ ॥ शरणमीतूजआनां ॥ पांयिंदेविषे
लामाथा ॥ संतोषेंसुतरक्षीं ॥ गुरुविश्वंभरनाथा ॥ आरतीविश्वंभरा ० ॥ ६ ॥ ॥

आरतीविष्णूची.

आरतीअनंतभूजा ॥ विगोपंदरीराजा ॥ नवलेंतीउपचार ॥ मनेंसारिंडीपूजा ॥ ध्रु०
॥ परेसपारनाहीं ॥ नपडेनिगमाठाई ॥ शुललाभक्तिप्रावें ॥ लाहोयेतलादेहीं ॥ १ ॥
अनिर्वाच्यशुद्धबुद्ध ॥ उभासाहिलानीर ॥ रामाजनार्दनीं ॥ पापोंनोडलीवीर ॥ २ ॥

आरतीरामचंद्राची.

उत्करसाधुनिशिवासेतूबांधोनी ॥ लिंगदेहतंकापुरिविधंसूनी ॥ कामक्रोधादि
कराक्षसमर्दोनी ॥ देहअहंकाररावणनिबरोनी ॥ जयदेवजयदेवजयनिजबोधारा
मा ॥ परमार्थेंआरतीपरिपूर्णकाया ॥ ध्रु० ॥ १ ॥ प्रथमसीनाशुद्धीहनुमंतगेला ॥ तंका
दहनकरुनीअस्वपामागीला ॥ पारीलाजवूमाचीभुवनींवाहारिला ॥ आनंदाचीगूढी
घेउनियांआला ॥ २ ॥ निजबळेंनिजशक्तीसोडविलीसीता ॥ सहजपेणेंझालेंअयो
धेरपुनीयां ॥ आनंदेंवोसंडेयैराग्यभरता ॥ आरतपेउनआलीकौसल्यामाता ॥ ३ ॥
अनुह नध्वनीगर्जतिअपार ॥ अठरापघेंवानरकरितीसुषुंकार ॥ अयोधेसी
आंलेदशरथकुमार ॥ नगरींदोतोआहेआनंदयोर ॥ ४ ॥ सहजसिंहासनींराजारपुवी
र ॥ सोहंप्रावेंनयापूजउपचार ॥ सहजांचीआरतीवाबांत्वागजरं ॥ माधवदासा
स्वांभीआठवनाविस्तर ॥ जयदेवजयदेवजयनिजबोधारामा ॥ परमार्थें ० ॥ ५ ॥

आरत्या आरतीजगदंबेची.

(३८५)

आश्विनशुद्धपक्षींअंबाबेसलीसिंहासनीहो ॥ मतीपदेपासुनीघटस्थापना-
तीकरुनीहो ॥ मूलमंत्रेजपकरुनीभयतेरक्षकरुनीहो ॥ बम्हाविष्णुरुद्रआइवेणू
जनकरुनीहो ॥ उदोबोलाउदोअंबाबाईमाउलीचाहो ॥ उदोकारेंगजर्जतीकायम-
हिमावर्णतिचाहो ॥ ध्रु० ॥ १॥ द्वितीयेचेदिवसींपिळतीचोसष्टयोगिनीहो ॥
सकळामध्यंष्टेपरशुरामाचीजननीहो ॥ कस्तूरीमळयटभांगीशेंदुरभरुनीहो ॥
उदोकारेंगजर्जतीसकळचासुंडामिळुनीहो ॥ उदोबोला० ॥ २॥ तृतीयेनेदिवशींअंबेशं
गारमांडिलाहो ॥ मळयटपातळचोळीकंठीहारमुक्ताफळाहो ॥ कंठीचींपदकेकां-
सेपीतांबरकसिलाहो ॥ अष्टभुजामिरवतीअंबेसुंदरदिसेलीलाहो ॥ उदोबो० ॥ ३॥
चतुर्थीच्यादिवशींविश्वव्यापकजननीहो ॥ उपासकांपाहसीअंबेप्रसन्नअंतःकर-
णीहो ॥ पूर्णकपेंपाहसीजगन्मातेमनमोहिनीहो ॥ भक्तांच्यामाउलीसुरतेयेती
लोरांगणीहो ॥ उदोबोला० ॥ ४॥ पंचमीच्यादिवसींव्रतउपांगललिताहो ॥ अर्घ्य
पाद्यपूजेनेतुजलाभवानीस्तवितीहो ॥ रात्रीच्यासमयींकरितीजागरणहरिक-
थाहो ॥ आनंदेमेमतेआलेंसद्भवेक्रीडताहो ॥ उदोबोला० ॥ ५॥ षष्ठीचेदिवसीं
भक्तांआनंदवर्तलाहो ॥ घेउनिदिवत्याहस्तीहेंपेंगोधळपातलाहो ॥ कवडीएक
अर्पितांदेसीहारमुक्ताफळाहो ॥ जोगवा मागतांप्रसन्नझालीभक्तकुळाहो ॥
उदोबोला० ॥ ६॥ सप्तमीच्यादिवशींसप्तशृंगगडावरीहो ॥ तेथेंतुनांदसीपुं-
वतीपुष्पेंनानापरीहो ॥ जाईजुईसेयंतीपूजारेखिपलीबरीहो ॥ भक्तसंकरीप
डतांझेळुनघेसीवरच्यावरीहो ॥ उदोबोलाउदो० ॥ ७॥ अष्टमीच्यादिवशींअ
ष्टभुजानारायणीहो ॥ सद्यादीपवर्तीपाहिलीउभीजगज्जननीहो ॥ मनमार्से
मोहिलेंशरणआलेंतुजलागुनीहो ॥ स्नानपानदेउनीकेलेंसुखिअंतःकरणीहो
उदोबोलाउदो० ॥ ८॥ नवमीचेदिवसींनवदिवसांचेंपारणेंहो ॥ सप्तशतीजपहोम
हवनेसद्भक्तिकरुनीहो ॥ षड्सअन्नंवेद्यासीअर्पिलींभोजनीहो ॥ आचार्यब्रा
ह्मणांतृसीकेलीत्वांकपेनेहो ॥ उदोबोलाउदो० ॥ ९॥ दशमीच्यादिवशींनिषे
अंबासीमोहूंघनीहो ॥ सिंहारूदक्षींसबळतीं शस्त्रेंअवेतांघेउनीहो ॥ शुभ
निशुभादिकराक्षसप्रांकितीमारसीरणीहो ॥ विप्रारायदासाआश्रयदिधत्तातव

चरणीं हो ॥ उदोबोलाउदोभंवावाईमाउलीचाहो ॥१०॥ ॥५॥ ॥

आरतीकृष्णाची.

हरिनामगोडझालें ॥ कायसांगुंगेमाते ॥ गोपाळावाहताती ॥ वेष्टआरतीपावे
॥ धु० ॥ गेलेंहोतेंचंदावना ॥ तेथेंभेटलाकान्हा ॥ गोपाळांसींवेधमाझा ॥ छंदसा-
गलामना ॥ १ ॥ आणिकएकनवलकैसें ॥ ब्रम्हादिकालाणिपीसें ॥ उच्छिष्टा-
लागुनीयां ॥ देवझालेजळींमासे ॥ २ ॥ आणिकएकनवलचोज ॥ गोपाळांसीं
सांगेंगूज ॥ आंचवूजभिचोजवेना ॥ पाहतांनेत्रतेअसूज ॥ ३ ॥ आणिकएकनव-
लपरी ॥ करिंधरिलीशिदोरी ॥ गोपाळांसींवादीतसे ॥ नामपाचास्वामीहरी ॥ ह० ॥ ४ ॥

आरतीतुळसीची.

जयदेवीजयदेवीजयमायतुळसी ॥ निजपचाहुनिलपुतरत्रिभुवनहेंतुळसी ॥
धु० ॥ ब्रम्हाकेवळमूर्तीमध्येंतोशौरी ॥ अग्नीशंकरतीर्थेंशाखापरिवारी ॥ सेवा
करितीभाबेंसकबहिनरनारी ॥ दर्शनमात्रेपापेंहरतीनिर्धारीं ॥ १ ॥ शीतलछाया
भूतलब्धापकतूंकैशी ॥ पंजीरीन्वीआवडकमळारमणासीं ॥ तवदलविरहित
विष्णूराहेउपवासी ॥ विशेषमहिमातूझाशक्तकार्तिकमासीं ॥ २ ॥ अच्युतमा-
धवकेशवपीतांबरधारी ॥ तूझेपूजनकाळींजोहेंउच्चारि ॥ त्यासींदेसीसंतनि
संपतिसुरवकारी ॥ गोसावीसुतविनवीमजलातूंतरीं ॥ जयदेवी० ॥ ३ ॥

आरतीगणपतीची.

नानापरिमळदुर्वाशेंदुरवामिपत्रें ॥ लाडुमोदकअनेंपरिपूरितपात्रें ॥ ऐसेंपूजनके
लेंबीजाक्षरमंत्रें ॥ अष्टौसिद्धीनयनिधिदेसीक्षणमात्रें ॥ १ ॥ जयदेवजयदेवजय-
मंगळमूर्ती ॥ तूझेगुणवर्णायामजकेंचीस्फूर्ती ॥ धु० ॥ तूझेध्याननिरतजेको
णीकरिती ॥ त्यांचीसकबहिपापेंविघ्नेंहोहरती ॥ बाजीवारणशिविकासि-
द्धीहेभासी ॥ सर्वहिपावनअंतीभवसागरतरती ॥ २ ॥ शरणागतसर्वस्वेंभ-
जतीमयचरणीं ॥ कीर्तितपावीराहेशशिजोवरतरणी ॥ त्रैलोक्यांतविजयी
अद्भुतहेकरणी ॥ गोसावीमंदनतवनामस्मरणीं ॥ ३ ॥ जयदेवजयदेव० ॥

आरतीकृष्णाची.

अवतारगोकुळीहो ॥ जनतारावपासी ॥ लावण्यरूपडेंहो ॥ तेजःपुंजाळरावी ॥

जगवलाकोरिबिंब ॥ रविलोपताशशी ॥ उत्साहसुरवरां ॥ महिषोरमानसी
॥ १ ॥ जयदेवाकृष्णनाथा ॥ राइररुमाइकांता ॥ आरतीओंवाडीना ॥ नुर्माइव
कीसूता ॥ २ ॥ कौतुकपहायया ॥ मावब्रम्हानेकेली ॥ बत्सेहीचोरुनीपा ॥ स
खलोकासीनेली ॥ गोपाळगाइवत्से ॥ दोहिगाईरसिपेली ॥ सुरवाचापेमसि
धू ॥ अनाथाचीमाउली ॥ ३ ॥ चारितांगोधनेहो ॥ इंदकोपळाभारी ॥ मेघजो क
डाहीला ॥ शिळावर्षल्याधारी ॥ रसिलेंगोकुळहो ॥ नसींपरीलागीरी ॥ निर्भ
यलोकपाळ ॥ अवतरलाहरी ॥ ४ ॥ वसुदेवदेवकीचे ॥ बंदकोडिलीशाळा ॥ हो
उनियांविश्वजनिता ॥ तयांपोटिंचाबाळ ॥ दैत्यहेत्रासियेते ॥ समुळकंसासीका
ळ ॥ राज्यहेंउग्रसेना ॥ केळामथुरापाळ ॥ ५ ॥ तारिलेभक्तजना ॥ दैत्यसर्वनिदी
छून ॥ पांडवांसाहाकारी ॥ अडलीयानिवाण ॥ गुणमीकायचणू ॥ मतिकेबडी
यानी ॥ विनवितोदासतूका ॥ ठावमागेचरणी ॥ जयदेव ॥ ५ ॥

आरतीपंचायतनाची.

जयदेवजयदेवजयसुरवरमूर्ती ॥ गणपतिशिवहरिभास्करअंबासुखमूर्ती
॥ १ ॥ अघसंकटप्रयनाशनसुखदाविघ्नेशा ॥ अद्यासुरवरबंधानरगारणवेषा ॥
पाशांकुशधरसुंदरपुरवीसीआशा ॥ निजवरदेउनिहरिसीभ्रांतीच्यापाशा ॥
१ ॥ नंदीवहनागहनापार्श्वनिच्यारमणा ॥ मन्मथदहनाशंभोवातात्मजनयना ॥ स
योंपायविवर्जिततापत्रयप्रमना ॥ केलासाचक्यासाकरितीसुरनमना ॥ २ ॥ प
यसागरजाकांताधरणीधरशयना ॥ करुणातयवारिसिभयभारिजदलनय
ना ॥ गरुडध्वजभजनप्रियप्रभुपीतवसना ॥ अनुदिनतयकीर्तनरसचारखोदे
रसना ॥ ३ ॥ पद्मप्रबोधकरणात्रयमहहरणा ॥ गोधनबंधनहर्ताद्योतकभाव
रणा ॥ कीर्णस्पर्शवारिसियातमआवरणा ॥ शरणागतप्रयनाशनसुखव
र्धनकरणा ॥ ४ ॥ त्रिभुवनउत्पत्तिपालनकरिसीतूमाया ॥ नाहीनूड्यास्वच्छपीं
दुसरीउपमाया ॥ तूझागुणगणमहिमानकळेनिगमाया ॥ करुणाकरिसीरु
ष्णोमजविश्रामाया ॥ ५ ॥ जयदेवजयदेवजयसुरवरमूर्ती ॥ गणपति ॥ ॥

आरतीदत्तात्रयाची.

त्रिगुणत्रयमूर्तीदत्तहानाणा ॥ त्रिभुवनीअवतारत्रैलोक्यराणा ॥ नेतिनेतिशब्द

नयेभ्युमाना ॥ अखंडसमाधीध्यानमुनिजना ॥ १ ॥ जयदेवजयदेवजयजय
श्रीदत्ता ॥ आरतीओंवाहंहरिसर्वतथा ॥ ध्रु॥ सबाह्यअभ्यंतरीतू एकदत्त ॥
अभाग्यासीकैसीनकबेहीयात ॥ पराहीपरतलीतेथेकैचाहेत ॥ जन्ममरणाचा-
हीपुरलासेअंत ॥ १ ॥ दत्तदत्तऐसेंठागलेध्यान ॥ हरपलेमनजाहलेउच्यन ॥ भीतू
पणयासींझालीबोळवण ॥ एकाजनादर्नीश्रीदत्तध्यान ॥ जयदेवजयदेव ॥ ३ ॥

आरतीमहालक्ष्मीची.

जयदेवीजयदेवीजयमहालक्ष्मी ॥ यससीकरवीरींतूविश्वाच्यापक्षी ॥ ध्रु॥ श्री
पतितुझियायोगेश्रीहरिलानाम ॥ ब्रम्हादिकहीध्यातीपुरविसीतत्काम ॥ नि-
ष्कामेजेभजतिपावतिनिजधाम ॥ योगीध्यानेपावतिपदआत्माराम ॥ जयदे
वी ॥ १ ॥ जयतपासिहीतुजविणकांहीसाधेना ॥ प्रसन्नहोतांभक्तांमयप्रयबाधेना
॥ तुजवांचुनियांअंभेषांतीठाधेना ॥ वेदांतींचेंसारहिशिष्याबोधेना ॥ जयदेवी ॥ २ ॥
गर्जनिनिगमागमपरियाणीलागोप्य ॥ जेजेवर्णितितेनेंमायेतवरूप ॥ कोणक
रीमगतुझ्यासगुणत्वामाप ॥ स्तवितांसहस्त्वदनेंअमलाकींसाप ॥ जय ॥ ३ ॥
दंभेदपैमानेक्रोधेजेरहित ॥ भजतीतवचरणांत्यांसाधेआत्महित ॥ उद्धरतीतेप्रा
णीपरिवारासहित ॥ देवीत्याळाकरिसीश्रीपतिसन्निहित ॥ जयदेवीजय ॥ ४ ॥
बाधाभयभीतीचीतवदासांनाही ॥ मायेनकरिसीमोहाचंचळतेकांही ॥ हृदयींअ
खंडप्राइयातूसदयेराही ॥ गोविंदात्मजपिप्रास्वकदासींपाही ॥ जयदेवी ॥ ५ ॥

आरतीश्रीमंगलागौरीची. - (स्त्रियांचेपद्धतीचेनालीवर.)

जयमायमंगलागौरी ॥ तुजलापूजंअंतरी ॥ नानाविधिउपचारी ॥ दीपवोंवाळू
सुंदरी ॥ ध्रु॥ मंगलागौरीनामतूझे ॥ तुलानमनअसोमाझे ॥ भवदुःखाचेहेओझे
॥ देवीउतरावेंसहजे ॥ १ ॥ गजाननाचीतूमाता ॥ शंकराचीप्रियकांता ॥ हिमाचला
चीतूदुहिता ॥ भजतारितारिआतां ॥ २ ॥ लागेतुझ्याचरणासीं ॥ जाविंषापाचि
याराशी ॥ भक्तिठसावीमानसीं ॥ अंबेन्यावेंपायांपाशीं ॥ ३ ॥ गौरीओंचाढी
त्येदीप ॥ नेणेतुझेनामरूप ॥ वाढावेंसौभाग्यअमूप ॥ विश्वाचीतूमायबाप ॥
४ ॥ रिकामीहीस्वरपद ॥ शुद्धमार्गींलावीनीद ॥ परब्रह्मधनदार ॥ पावींचारा
बणिंसेद ॥ जयमायमंगलागौरी ॥ ५ ॥

श्रीहरितालिकादेवीची आरती. स्त्रियांचे चालीने ह्मणावी.

जयदेवीहरितालिके ॥ सरिपार्वतीअंबीके ॥ आरतीओंवाळीये ॥ ज्ञानदीपक-
ळीके ॥ जय० ॥ ध्रु० ॥ हरअधोंगीवसशी ॥ जाशीयतामाहेराशी ॥ तेथेंअपमान
पळवसी ॥ यज्ञकुंडींगुप्तहोसी ॥ १ ॥ रिघसीहिमाद्रिव्यापोरी ॥ कन्याहोसीतूंगो
मरी ॥ उग्रतपश्चर्यामोरी ॥ आचरसीउठाउठी ॥ २ ॥ तापपंचाग्नीसाधनें ॥ धूम्र
पानेंअधोवदनें ॥ केलिंबहुउपोषणें ॥ शंभुभूताराकारणें ॥ ३ ॥ लीलादास
विशीदृष्टी ॥ हेंव्रतकरिसीलोकोंसाठी ॥ पुन्हावरिसीधूर्जरी ॥ मजरक्षावेंसंकरि
॥ ४ ॥ कायवर्णेंतवगूण ॥ अन्यमतीनारायण ॥ मातेदारबवींचरण ॥ चुकयावें
जन्ममरण ॥ जयदेवीहरितालीकें ॥ ५ ॥

मुरलीधरकृष्णाची आरती.

बंधूवज्रमासहंगाकुलिंअवतरसी ॥ मारुनिसकळांदुष्टांभूषाराहरिसी ॥ गो
पधूसीरासक्तीडाबहुकरिसी ॥ आत्मज्ञानाकधुनीत्यांसहिउद्धरिसी ॥ जयकृ
ष्णजयकृष्णजयजयकंसांता ॥ वंशीवादनयांगेंभुलविशिसुरकांता ॥ १ ॥ ध्रु० ॥
सीमासांडुनिडेंदेंकरितांबहुकोप ॥ गोवर्धनउबलोनीरक्षिसिगोगोप ॥ लावि-
सिगोरस्सरक्षकगोपीताड्योप ॥ सर्वहिचोरुमिषक्षिसिवांरिसीअमूप ॥ २ ॥
याजनुनीमुरलीनारमयिषिवह्नीला ॥ त्यांसहयमुनातीरींदाविसिबहुलीला ॥
कंदींघालिसिमोहकसुफुल्लुवह्नीला ॥ स्कंधीयेउनिनाचसिरुसन्यागोपीला ॥ ३ ॥
दमविशियमुनाडांहीकळीयासपां ॥ नाचमिफणिवरथेंथैशमविशितर्पां ॥ गो
पीचिनेंहरिसीउभयुनिकंदर्पां ॥ म्हणार्सीतनुमनधनकृतसर्वहिमजअर्पां ॥ ४ ॥
नमिनीतवचरणानेंजननामरणातें ॥ नासावेंश्रीकृष्णाआलोंशरणानें ॥ काढीं
दीनदयाळामायावरणानें ॥ मजघायेंनारायणनामस्मरणानें ॥ जय० ॥ ५ ॥

आरतीपंदरीनाथाची.

पंचदशीचेंसारीपंडितहीनमले ॥ घटमठरवटपरकरितांगुरुशिष्यंश्रमले ॥
सवपदिंसुगर्मानमलेस्वसुखीतेरमले ॥ पंदरिनाथानयनींतसुनिविश्रमले ॥ ज
यदेवजयदेवपंदरिचारुया ॥ भूवेंकुंजीवससीजगदुहाराया ॥ ध्रु० ॥ १ ॥ टुकल
तिचिडडनिपडनीवडडतिभेटाया ॥ क्षीरापतिउडडितीकितिवंणवतिवेंटाया ॥ ब

हुयेयडविनिदेवाझालाखेराया ॥ पुनरपिजाणेंखुंदेकालाच्याठाया ॥ २ ॥ रिपु
हीचरणीलोखतिसांडुनियांगर्व ॥ वर्णावर्णहिनेणतिसेरतिसमसर्व ॥ नाचति
अप्सरसागणगातीगंधर्व ॥ बहुजर्च्याच्यापुण्येंसाधेहेपर्व ॥ जय० ॥ ३ ॥ ना
चावेंसनांसहगावेंचेछावें ॥ आनंदेंडोलावेंप्रेमेंलोछावें ॥ न्हावेंभीमाजळिमनमज
नींधोछावें ॥ पुंडलिकाभेरावेंतववपुटेछावें ॥ ४ ॥ जयदे० ॥ थकलोपेराझारीब-
हुविपसंसारि ॥ तुजविणअमलोदुःखेंअनुभविलींसारी ॥ ध्यानीयावेंविवृत
पीतांबरधारी ॥ नारायणदासाच्याभवनिधिपरपारी ॥ जयदेव० ॥ ५ ॥

आरतीमारुतीची.

मायाशोधाविषयींतरलासीसमुद्रा ॥ मध्येभयंकरिलाकरिसीत्तच्छिद्रा ॥ न
मुनीश्रीलादेशीदाशरथीमुद्रा ॥ लंकाजाकुनियेशीएकादशरुद्रा ॥ जयदेवा
जयदेवाजयमारुतिसाया ॥ जगदुद्धारकराययेसीयाठाया ॥ ध्रु० ॥ १ ॥ रुदनक
रीरामतयाबहुसुरिकेला ॥ सेतूबांधुनीमकपीनेसीलंकेला ॥ दशवदनादिकमा
रुनआणिसिसींतला ॥ दासविभीषणात्तालंकापतिकेला ॥ २ ॥ जय० ॥ तीकी
तींतयअतुलावर्णिलकोणजनीं ॥ तरलेदुःखसमुद्रांबहुनरतचषजनीं ॥ सत्य
रपावसिएसेंकथिलेंसेसुजनीं ॥ तवदर्शनरवियोगेंनिरसेभ्रमरजनीं ॥ जय०
॥ ३ ॥ राहावेंममत्तदयींसद्याकपिराया ॥ सकलहिआधिव्याधिनिर्मूलकराया
॥ मन्मननिस्पृहळावेंनिर्मलविचराया ॥ नजसाविलंबउदकींतवणासविराया
॥ जयदेवा० ॥ ४ ॥ यादेहीयानयनींब्रम्हचिखेछावें ॥ ज्ञानाग्नीनेंसंचितसर्वहिजा
बावें ॥ क्रियमाणहिबाधेनाऐसेंबाळावें ॥ नारायणदासातयचरणीपाळावें ॥ ज०
॥ ५ ॥

विडा.

विडाध्याहोनागयणा ॥ रुष्णाजगवयजीवना ॥ विनवितेरखुमार्द ॥ दासीहो
ईनमीकान्हां ॥ विडा० ॥ १ ॥ वासनाफोडुनीयां ॥ चूर्णकेलीसुपारी ॥ भावार्थका
पुरानें ॥ पोळियेळीनिर्धारीं ॥ विडा० ॥ २ ॥ शांतिहेनागवेडी ॥ पानेंघेजीयांकरीं ॥
मीपणजाकुनीयां ॥ चुनाळावियेलावरी ॥ विडा० ॥ ३ ॥ विवेकहाकातरंग ॥ रंगिं
रंगलासुरंग ॥ बैराग्यजायफळ ॥ मेलविलेंसकळ ॥ विडा० ॥ ४ ॥ दयाहेजायपरी
॥ क्षमात्वंगाआणील्या ॥ शीतळबेलदोडे ॥ शिवराभीमेळहीले ॥ विडा० ॥ ५ ॥ खू

माझेनेंभावे॥स्तपकितीहोकेला॥ श्रीकृष्णापेंईविडा॥ मनोभावेगेरियेला॥
विडाध्याहो नारायणा॥६॥

शेजारतीचेअभंग.

आतांस्वामीसुरखेंनिद्राकरागोपाळा॥ पुरलेमनोरथजातोआपुलाल्यास्थळा
॥१॥ तुम्हासींजागविलेंआम्हीआपुल्याचाडा॥ शरभाशरभकर्मदोषहरावया
पीडा॥२॥ पावलाप्रसादआतांविगेनीजायेविरोनीजावे॥ आपुलालेथमकळों
येनातिभावे॥३॥ तुकाम्हणेदीधलेउच्छिष्टाचेभोजन॥ नाहीनीवडीलेआम्हां
आपणाभिन्न॥४॥ हरीचलामंदिराऐशाम्हणतीगोपिका॥ भावेओंबाबूनी
यदुकुळरीळका॥५॥ एकीकडेराईएकीकडेरेखुमाई॥ भावेओंबाळितांहरि-
जालादोरायी॥६॥ अष्टादिकसोळासहस्रन्याच्यासुंदरा॥ ज्यांनींप्रार्थिता
गेलातयांचिघाघरा॥७॥ एकजनाईनीहरितूलाषवीहोसी॥ इतुस्याहीभोगू
नब्रम्हचारीम्हणवीसी॥८॥ पावलाप्रसादआतां॥ ॥६॥ ॥६॥

स्तुति.

घालिनलोरांगणचंदीनचरणडोळ्यांनिपाहिनरुपतुझे॥ प्रेमेंआळिगिनआमंदें
पूजिनभावेओंबालिनम्हणेनामा॥ त्वमेवमातापितात्वमेवत्वमेवबंधूसरवात्वमे-
व॥ त्वमेवपिद्याद्विणंत्वमेवत्वमेवसर्वममदेवदेव॥ कायेनवाचामनसेंदियैर्वा
बुद्ध्यात्मनावाप्रकृतिस्वभावात्॥ करोमिद्यत्सकलंपरस्मै नारायणायेजि
समर्पयामि॥१॥ ॥ इतिआरत्यासमामा॥ ॥६॥ ॥

अथपह्नीपतनकारिकाप्रारंभः.

मनुष्यांच्याआंगावरपाळ पतनपावलीअसतां विशेषेंकरून कायफल
आहेतेंगंगं. वराह, मांडव्य इत्यादिऋषींनीं जसें सांगितलें आहे त्याप्रमा-
णेमींयेथें सांगतोः-

पुरुषाचेंफल.

१.. मत्सकावर किंवाशेंडीवर पाळ पडलीअसतां सुखप्राप्तहोतें.

- २.. डाव्या गालावर पडली असतां पितरांचें दर्शन होईल असें जाणावें.
- ३.. उजव्या गालावर पडली असतां इष्टसंपत्ति मिळेल.
- ४.. केशाबंधाचेठार्ई पडली असतां रोग उत्पन्न होईल.
- ५.. केशांच्या अप्रावर पडली असतां नाश जाणावा.
- ६.. तालूवर पडली असतां मरण जाणावें.
- ७.. कपाळावर पडली असतां लक्ष्मी प्राप्त होते.
- ८.. भृकुटीवर पडली असतां द्रव्यनाश होतो.
- ९.. भृकुटीच्या मध्येच जर पतन पावली तर द्रव्यलाभ जाणावा.
- १०.. उजव्या नेत्रावर पडली असतां शत्रुप्राप्ति जाणावें.
- ११.. डाव्या नेत्रावर पडली असतां बंधन प्राप्त होतें.
- १२.. मुरवावर पडली असतां मिष्टान्न भोजन मिळतें.
- १३.. नाकावर पडली असतां सोपाग्यप्राप्ति जाणावी.
- १४.. नाकाच्या अग्रभागीं पडली असतां दुःख प्राप्त होईल.
- १५.. उजव्या कानावर पडली असतां लाभ होतो.
- १६.. डाव्या कानावर पडली असतां दुःख प्राप्त होतें.
- १७.. गालाच्या मध्यभागीं जर पडली तर जेवण मिळेल.
- १८.. मनुष्याच्या खालच्या ओठावर पडली तर द्रव्य व ऐश्वर्य मिळेल.
- १९.. चरच्या ओठावर पडली असतां कलह होईल.
- २०.. ओष्ठसंपुटाचेठार्ई पडली असतां मरण जाणावें.
- २१.. चुबुकावर म्हणजे ओठाचे खालीं व हनुवटीच्या वर पडली असतां राजाबरोबर द्वेष घडेल असें जाणावें.
- २२.. कंठावर पडली असतां मित्राचें आगमन होईल.
- २३.. कंठाचे बाहेर पडली असतां शत्रूपासून भय प्राप्त होईल.
- २४.. उजव्या खांद्यावर पडली असतां जय प्राप्त होतो.
- २५.. डाव्या खांद्यावर पडली असतां पराजय होतो.
- २६.. हातावर पडली असतां द्रव्यनाश होतो.

पडलीपतनकारिका.

(२९३)

- २७.. मनगरावर पडली असतां अलंकारप्राप्ति होत्ये.
- २८.. हाताच्या पृष्ठभागावर पडली असतां द्रव्याचा नाश जाणावा.
- २९.. अंगुलीवर पडली असतां इष्टपदार्थप्राप्ति जाणावी.
- ३०.. नखावर पडली असतां द्रव्यनाश होतो.
- ३१.. हस्ताच्या मध्यभागीं पडली असतां महत्सुख प्राप्त होईल.
- ३२.. पाठीवर पडली असतां आपल्या मित्राची बातमी समजेल.
- ३३.. दोन्ही कुशींवर पडली असतां बंधूची भेट होईल.
- ३४.. पोटावर पडली असतां द्रव्यलाभ होईल.
- ३५.. नट्याचेठायीं पडली असतां सौख्यरुद्धि होईल.
- ३६.. पुरुषाच्या स्तनद्वयाचेठायीं पडली तर सौभाग्य प्राप्त होते.
- ३७.. उभय कांठांच्याठायीं पतन पावली तर स्त्रियांस सुख प्राप्त होते.
- ३८.. डाव्या बाहूवर पडली असतां बहुत क्लेश होतात.
- ३९.. उजव्या बाहूवर पडली असतां यश प्राप्त होते.
- ४०.. डाव्या हातावर पडली असतां आपल्या कुटुंबाशीं कलह होतो.
- ४१.. डाव्या मनगरावर पतन पावली तर द्रव्यनाश होतो.
- ४२.. डाव्या हाताच्या पृष्ठभागावर आणि बोटांवर पडली असतां भ्रूषण.
- ४३.. डाव्या हाताच्या नखांवर पडली असतां नाश होईल.
- ४४.. डाव्या हाताच्या मध्यभागीं पडली असतां धन प्राप्त होईल.
- ४५.. कमरेवर पडली असतां वस्त्रालंकार प्राप्त होतील.
- ४६.. नाभीवर पडली असतां जय आणि कीर्ति ही प्राप्त होतील.
- ४७.. बंधनाचेठायीं म्हणजे बस्तीवर पडली असतां रोगप्राप्ति जाणावी.
- ४८.. गुह्यस्थानीं पडली असतां मरण जाणावें.
- ४९.. मांड्यांवर पडली असतां वस्त्राचा नाश जाणावा.
- ५०.. जंघेच्याठायीं म्हणजे कमरेच्या पुढच्या बाजूवर पडली असतां द्रव्यनाश होतो.
- ५१.. गुदस्थानीं पडली असतां रोगाची प्राप्ति जाणावी.

- ५२.. दोन्ही गुडघ्यांवर पडली असतां बंधन प्राप्त होईल.
- ५३.. पोल्यावर पडली असतां स्त्रीचा नाश जाणावा.
- ५४.. जंघांवर म्हणजे दोन्ही गुडघ्यांचे स्वाली पायांपर्यंत पडली असतां प्रवास पडेल.
- ५५.. दोन्ही पायांवर पडली असतां बंधन प्राप्त होईल.
- ५६.. खूर म्हणजे लक्षणेकत्तन जोडलेले पाय पांवर पडली असतां मृत्यु प्राप्त होईल.
- ५७.. टांचेवर पडली तर सुरव्यासि होईल.
- ५८.. पायांच्या बोटांवर पडली तर पुत्रनाश होईल.
- ५९.. पापांच्या नखावर पडली असतां पशूवचाकर पांचाभाश जाणावा.
- ६०.. पायांच्या तळव्यावर पडली असतां शत्रूचा नाश होईल असा निश्चय शास्त्रांत आहे.
- येथपर्यंत जे फल सांगितले तें सर्व आपल्यासच प्राप्त होईल असें समजावें.
- ६१.. शयनावर निजतांना जर पाल पडली तर शत्रु फल नाही. अशुभ असें जाणावें.
- ६२.. आसनाचेगाई बसल्यावर जर पाल पडली असें पाहिले तर कांहीं शत्रु व कांहीं अशुभ अशीं दोनही प्रकारचीं फळे जाणावीं.
- ६३.. आपल्या पात्रावर जें उच्छिष्ट अन्न त्याचेगाईं जर पाल पडतांना पाहिली तर बंधूंचें परस्पर सख्य होईल असें जाणावें.
- ६४.. आपण गमन करीत असतांना जर आपल्या आंगावर पाल पडली तर जें फल सांगितले तें फल आपले शत्रूस होईल असें जाणावें.
- ६५.. जेवावयाचे अन्नावर पाल पडली असतां तें अन्न टाकून पावें. अन्नरहित पात्राचेगाई पडली असतां ती पाल व्याधि, शोक, भय यांतेंदे पारी असें जाणावें.
- ६६.. ज्या अग्नीमध्ये स्वयंपाक करावयाचा त्यांत पडेल तर रायको मरेल.

पल्लीपतनकारिका.

(२९५)

- ६७.. देवळांत जर पडली तर राजाचा नाश होईल.
- ६८.. सभेमध्ये पडली तर सभापतीचा नाश होईल.
- ६९.. अर्धघराच्या मध्यभागी जर पडेल तर घरधऱ्याचा नाश होईल.
- ७०.. दोघांचे मध्यभागी पडेल तर दोघांत जो उत्तम असेल त्याचा नाश हो.
- ७१.. पालीचे परस्पर पुष्ट होत असतां जर खाली पडलेली पाहिली तर सर्व दुःखांचा नाश होऊन घरांत राहणाऱ्या माणसांस सुख प्राप्त होईल.
- ७२.. पालीच्या पडण्यानें जर घरांतला दिवा मालबला गेला तर तें गृह नाश पावतें घास्तव तीन महिने पर्यंत त्यांत राहूं नये.
- ७३.. आपले बऱ्यालंकारांवर पाल पडलेली पाहिली तर आपले योग्यतेचा नाशच कलह होईल.
- ७४.. तळवार वगैरे आयुधांवर पाल पडली तर आपले हस्ते शस्त्राचा नाश होईल.
- ७५.. आपली जीं अश्यादि वाहनें त्यांचे शयीं पडली तर कष्टपुक्त प्रवास घडेल.
- ७६.. आपल्या जन्म दिवशीं किंवा जन्मनक्षत्रीं, आपल्या सवारावाचेंद्र असेल त्या दिवशीं, वैधृत, व्यतीपात, उन्पात दिवस, ग्रहणादिक, यमपंद, मृत्युयोग, दग्धयोग, कालनाडिका, विषनाडी, पापग्रहयुक्त व पापग्रहा नें अवलोकित असेल ग्रह इत्यादिक कालीं पाल जर चांगल्या ठिकाणीं पडली तर जें फल पूर्वीं सांगितलें तें पूर्ण होतों वाईट फल प्राप्त होईल.
- ७७.. याचे रीतीवरून दुर्निमित्त झालें असतां नाश होतो असें जाणावें. याप्रकारें करून कुशळ पुरुषांनीं पालीच्या पडण्याचें फल समजावें.
- ७८.. सरड आंगावर पडला असतां हेंच फल जाणावें. पालीचें पडणें सरडाचें प्ररोहण हीं दोन्ही नाशार्थ होतात, परंतु विपर्यय असतां शक्य जाणावीं. सरड आंगावर पडून जर चढला तर चढण्याचें फल उत्तम व नुसत्या पडण्याचें फल त्यापेक्षां कमी.

आरोहण व पतनाचीं लक्षणें. - तोंडवर करून जर आंगावर चढला तर त्याला आरोहण म्हणावें आणि खालीं तोंड करून जर उतरला तर त्याला पतन म्हणावें. असें लक्षण युक्त जर सरडाचें आरोहण किंवा पतन झालें

(२१६)

उपयुक्तकथासंग्रह

तरशीप्रफलप्राप्ति होईल असा निश्चय आहे.

पालीच्या पडण्याचे दोषास उपाय- पालीचा स्पर्श झाला असता ला गलेचे वस्त्र सुद्धा स्नान करावे आणि पंचगव्य प्राशन करून तुषामध्ये घुसपा- हावे. अशक्त असो किंवा सशक्त असो. ज्याला कल्याणाची गरज आहे त्याने अंगोदर अस्त्र करावे. नंतर पुण्याहवाचन करून शान्तिकर्म आचरण करावे.

पालीच्या शांतीचा प्रकार- दहा पल सुवर्णाची पालीची प्रतिमा करावी. इतके सामर्थ्य नसेल तर यथाशक्ति गिन्नाळी करिता सुवर्णाची प्रति मा करावी. ती प्रतिमा तांबड्या वस्त्रेकरून वेष्टित करावी. नंतर गंध कुलादिकांनी तिचे पूजन करावे. मग त्या प्रतिमेपुढे मृत्तिकेचा चांगला घट भरून देवाचा आणि वस्त्र, पुष्प इहिकरून तो कलशाभलं कृतकरून तांदुळावर स्थापन- करावा. त्या घटाचे गयीं पंचापूत, पंचगव्ये, पंचरत्ने, पंचताली, पंचपात्री आ णि सप्तमृत्तिका टाकाव्या. मग गंध, पुष्प, अक्षता, इत्यादिकेकरून त्यांच्या त्यांच्या मंत्रांनी भक्तीकरून लोकपालांची पूजा करावी. नंतर अग्निस्थापना क रावी. नंतर मृत्यूनयमंत्रेकरून चांगल्या खैराच्या समिधांनी अग्नीचे गयीं होम करावयास आरंभ करावा. आणि एकाग्रचित्त होइन व व्याहती म्हणून अ- षांतर सहस्रत्रय अथवा अष्टोत्तरशत चांगल्या तिळांचा होम करावा. होम समाप्त झाल्यावर पुण्यकारक वरुणसूक्त, शक्तिसूक्त इहिकरून ब्राम्हणाच्या हस्ते पजमानाच्या मस्तकावर अभिषेक करावा. अशा विधीने जो शान्तिकर्माचे आ चरण करितो त्याला आयुष्य, श्री, जय, वृद्धि, पशुआरोग्य हीं प्राप्त होतात.

स्त्रियांचे आंगावर पाल पडली असता काय फल ते सांगतां

- १.. स्त्रियांच्या मस्तकावर पाल पडली असतां लक्ष्मी प्राप्त होते.
- २.. नाळवर पडली असतां मृत्यु देणारी जाणावी.
- ३.. वेणीवर पडली तर रोगप्राप्ति जाणावी.
- ४.. केंसांच्या अंगावर पडली तर मरणप्राप्ति जाणववी.
- ५.. मानेवर पडल्यास नित्य कलह होतो.

- ६०० कषाळावर पडल्यास द्रव्यनाश.
- ७०० उजव्या गालावर पडल्यास विषवा होईल.
- ८०० डाव्या गालावर पाल पडली तर आपल्या भ्रियाचें दर्शन होईल.
- ९०० उजव्या कानावर पडली असतां दीर्घायुषी.
- १००० डाव्या कानावर पडली असतां सुवर्ण अलंकार मिळतील.
- ११०० उजव्या नेत्रावर पडली तर दुःख.
- १२०० डाव्या नेत्रावर पडली असतां पतीचें दर्शन होईल असें शास्त्रप्रमाण आहे.
- १३०० नाकावर पाल पडली असतां रोग प्राप्ति जाणावी.
- १४०० चरच्या ओंठावर पडली असतां कलह होईल.
- १५०० खालच्या ओंठावर पडली तर द्रव्य व ऐश्वर्य यांची प्राप्ति होईल.
- १६०० ओष्ठसंपुरावर पडली तर नाश जाणावा.
- १७०० चुबुक मूणजे खालच्या ओंठाखालचा व हनुवटीच्या वरचा जो भाग-
त्यावर पाल पडली तर कलह होईल.
- १८०० तोंडांन जर पडली तर मिष्टान्न भोजन मिळेल.
- १९०० कंठावर पडली असतां अलंकार प्राप्त होतील.
- २००० दोन्ही कानांवर पडली असतां सुखसंपत्ती स्वरित प्राप्त होईल.
- २१०० पाठीवर पडली असतां बंधूचा वियोग होईल.
- २२०० दोहों कुशींवर पडली तर बंधूची भेट होईल.
- २३०० दोहों खांद्यांवर पडली असतां मणियुक्त अलंकार प्राप्ति जाणावी.
- २४०० उजव्या हातावर पडली असतां द्रव्यनाश होईल.
- २५०० डाव्या हातावर पडली असतां लाभ होईल.
- २६०० उजव्या मनगरावर पडली असतां मनाला संताप व द्रव्यानाश होईल.
- २७०० डाव्या मनगरावर पडली तर अलंकार प्राप्त होतो.
- २८०० दोन्ही हातांच्या मध्यभागीं पडली तर महत्सुख.
- २९०० दोन्ही हातांच्या पृष्ठभागीं किंवा बोटांवर पडली तर अलंकार प्राप्त होतो.
- ३००० चरवांवर पडली असतां नाश होतो.

११.. दोन्ही सनांवर पडली तर बहुत दुःख होईल.

१२.. तटपांचेठापीं पडली तर सौख्यवृद्धि होईल.

१३.. कुसीचेठापीं पडली तर सत्युचाची प्राप्ति होईल.

१४.. कन्येच्या पोटावर पडली तर लग्न होईल असें जाणावें.

१५.. स्त्रियांचे पोटावर पडली असतां मंगल म्हणजे कांहीं शक्य होईल.

१६.. गाभीवर पडली असतां सत्कीर्तिवृद्धि होईल.

१७.. गुह्यस्थानी पडली असतां मरणप्राप्ति.

१८.. कपरेवर पडली असतां वस्त्राचा लाभ होईल.

१९.. गुदस्थानी पडली असतां रोगाचा उपद्रव होईल.

४०.. दोन्ही मांड्यांवर पडली असतां कन्या किंवा पुत्र होईल.

४१.. उभयपं गुडघ्यांवर पडली असतां बंधनप्राप्ति होईल.

४२.. जंघेवर म्हणजे गुडघ्यांपासून पायांपर्यंत पडली असतां द्रव्याचा नाश हो.

४३.. उभयपं पोटांवर पडली असतां मरण प्राप्त होईल.

४४.. उजव्या पायांवर पडली असतां गांवास जाणें होईल.

४५.. डाव्या पायांवर पडली असतां पुत्र व पुष्कळ द्रव्य प्राप्त होईल.

४६.. पायांच्या नखावर पडली असतां धनप्राप्ति.

याप्रकारेकरून पातीच्या पडण्याचें व सरराच्या चटण्याचें फळ ऋषींनीं स्त्रियांस सांगितलें आहे.

अथदिशाफल- आतां आपल्या आंगावर पाल पडून ती जर पूर्वेकडे जाईल तर ज्याच्या आंगावर पडली असेल त्याचें चिंतिलेलें कार्य सिद्धीस पावेल. आपेयीक डेगेली तर अपीपासून भय जाणावें. दक्षिणेकडे गेली तर मरणप्राप्ति जाणावी. नैऋत्येकडे गेली तर कलह होईल. पश्चिमेकडे गेली तर द्रव्यनाश जाणावावा पच्येकडे गेली तर रोगप्राप्ति. उत्तरेकडे गेली तर कीर्ति लाभ होईल. आणि ईशा येकडे गेली तर चिंतिलेलें कार्य होईल. हें सांगितलें फळ पाठ आंगावर पडू न गेली तर जाणावें.

अथतिथिफल- प्रतिपदेचे दिवशीं पाल आंगावर पडली असतां सर्व-

पडलीपत्रनकारिका.

(२२१)

लोक अनुकूल होतात. द्वितीयेचे दिवशीं पडली असतां त्या पुरुषास राज्य प्राप्त होईल. तृतीयेचे दिवशीं पडली असतां लाभ होईल असें जाणावें. चतुर्थीचे दिवशीं पडली तर रोग प्राप्त होईल असें जाणावें. पंचमी, षष्ठी, सप्तमी या तीन दिवशीं पडली असतां धनप्राप्ति जाणावी. अष्टमी, नवमी, दशावी, या दिवशीं पडली असतां मरण जाणावें. एकादशीचे दिवशीं पाल पडली असतां पुत्रलाभ होईल. द्वादशीचे दिवशीं पडली असतां पुत्रवसंपत्ति प्राप्त होईल. त्रयोदशीचे दिवशीं पडली असतां हानि जाणावी. चतुर्दशीचे दिवशीं पडली असतां इव्याचा नाश होईल. आणि पौर्णिमा व अमावास्या या दिवशीं पडली असतां बंधुहानि व इव्यनाश हीं फलें जाणावीं.

अथवारफलम्.

सोम, बुध, गुरु, शक्र या चारवारीं जर पाल पडली तर धनलाभ होतो वरवि, मंगळ, शनि, यावारीं पडली तर इव्यनाश होईल असें जाणावें.

अथनक्षत्रफलम्.

अश्विनीवर पाल पडली असतां आयुष्य आणि आरोग्य प्राप्त होतें. भरणीवर पडली असतां रोगप्राप्ति होते. कृत्तिकावर पडली असतां धनहानि जाणावी. रोहिणी व मृग यांवर पडली असतां संपत्ति प्राप्त होईल. आर्द्रावर पडली असतां मृत्यु प्राप्त होईल. पुनर्वसूवर पडली असतां धनलाभ होईल. पुष्य नक्षत्रावर पडली असतां लाभ. आश्लेषावर पडली असतां मरण. मघा नक्षत्रावर पडली असतां कल्याणप्राप्ति. पूर्वाषाढावर पडली असतां रोगाधिक्य. उत्तराषाढावर पडली असतां शत्रु. स्वाती त्या नक्षत्रावर पडली असतां शुभ. विशाखावर पडली असतां धननाश. अनुराधावर पडली असतां राज्यप्राप्ति. ज्येष्ठावर पडली असतां नाश. मूलावर पडली असतां सुख. पूर्वाषाढावर पडली असतां मृत्यु, उत्तराषाढावर पडली असतां कल्याण. अवणावर पडली असतां राज्यप्राप्ति. धनिष्ठावर नाश. शतताराकावर पडली असतां सुख. पूर्वाभाद्रपदावर पडली असतां शुभ. उत्तराभाद्रपदावर पडली असतां शुभ. आणि रेवती नक्षत्रावर पाल पडली असतां राज्यप्राप्ति जाणावी.

उपयुक्तकथासंग्रहः

अथलभफलम्.

बारालग्रांवर पालपडली असतां कायफल तें सांगतो. मेघ, वृषभयालग्रांवरपालपडली असतां लाभजाणावा. मियुनलग्रांवर पडलीतर कन्या होईल. कर्कल-
ग्रांवर पडली असतां आपला उत्कर्ष होईल. सिंहलग्रांवर पडलीतर द्रव्यनृषा.
तूल, वृश्चिकपालग्रांवर द्रव्यप्राप्ति. धन, मकरपालग्रांवर धनप्राप्ति. कुंभलग्रांवर मोठी हानी. आणि मीनलग्रांवर संतोषप्राप्तिजाणावी.

अथयोगफलम्.

शरल, वज्र, व्यतीपात, व्याघात, परिध, वैधृति या योगांवर पालपडली असतां नाश होईल व वाशिवायजे योगत्यांवर पडली असतां शरभ.

अथकरणफलं.

नाग, चतुष्पादयांवर पाल पडली असतां शोककारक जाणावी. भद्रावर पडली असतां निश्चयेंकरून मरण जाणावें. व वाशिवाय बाकीच्या करणांवर पडल्यास शरभदायक जाणावी.

इतिपल्लीसरठयोः फलकारिकासमाप्ता.

अथस्वप्नाध्यायफकीकाप्रारंभः

स्वप्नपडण्याचीवेळ:- सर्व व्यापारांपासून मन व इंद्रियें स्थिर झालीं आणि नाना रूपांचें ज्ञान नाहीसें झालें म्हणजे तें स्वप्न.

हे स्वप्न दोन प्रकारचे:- एक चांगले व एक वाईट प्रकारचे:- त्यापैकी चांगल्याचें सामान्य फल सांगतो.

नदी आणि समुद्र यांतून पांढून पार जाणें, आकाशांत उडणें, सूर्य उगावलेला, प्रज्वलित अग्नि, सूर्याविग्रह, आश्विन्यादिक नक्षत्रें, भुवादितांगे, चंद्रमंडल इत्यादि जो मनुष्य स्वप्नाचेदृष्टीं पाहतो त्यास सर्व सिद्धि होईल.

स्वप्नामध्ये मद्यपिणें, आंनडीं व भांसयांचें भक्षण, किडे, विडा, रक्त हीं आंगास लगे व केलेलीं, इहीं भात खाणें आणि पांढरें गंधय रत्नांचे अलंकार इत्यादि पातलेतें असें जो मनुष्य पाहील तो धन्य होईल.

स्वप्नाध्याय.

(३११)

देव, ब्राम्हण, भारद्वाजादिक श्रेष्ठपक्षी, कोंबडा, छत्र, कमलपुष्प, राजा व पांढरीं पुष्पे, पांढरे वस्त्र, वस्त्रियांचे जे उत्तम अलंकार तिहींकरून पुक्त अशी स्त्री ही स्वप्नामध्ये जो पाहील व बैल, पर्वत, औदुंबर, फळे आलेला रस यांवर चढलेला, आरसा, मांस, पुष्पे हीं मिळालीं आणि पुष्कळ पाण्यांत पोडणें हीं जो मनुष्य स्वप्नामध्ये पाहील त्याला द्रव्य मिळेल व कांहीं रोग असल्यास तो दूर होईल.

आतां स्वप्नाचें साधारण वाईट फल सांगतों.

यक्षस्तंभ, पळस, वारूळ, कडूनिंब इतक्यांवर चढणें; कापूस, लोखंड, पेंड, तेल, यांची प्राप्ति नाशकारक.

क्रीडा करणें, तांबडें वस्त्र धारण करणें, नदी अडवून आणणें, शिजलेलें मांस खाणें हीं सर्व नाशकारक जाणावीं.

दोन प्रकारचें जें स्वप्न सांगितलें त्याच्या पडण्याचे वेळापरत्वे फलाचे भेद सांगतों.

रात्रीच्या णाहीं पहिले प्रहरीं स्वप्न पडलें असतां एक वर्षांनें फल, दुसरे प्रहरीं पडलें असतां आठ महिन्यांनीं, तिसरे प्रहरीं पडलें असतां तीन महिन्यांनीं, चवथे प्रहरीं पडलें असतां एक महिन्यानें, अरुणोदयीं पडलें असतां दहा दिवसांनीं, गाई सोडण्याची वेळ म्हणजे सूर्योदयीं पडलें असतां तुत्काल याप्रमाणें शुभाशुभ जसें स्वप्न पडेल त्याप्रमाणें जाणावें.

बहुतकरून शुभ स्वप्ने—जो स्वप्नाचे ठायीं राजा, हत्ती, घोडा, सुवर्ण, बैल, गाई इत्यादिकांतें पाहील त्याचे कुटुंबाची वृद्धि होईल.

जो म्हाय, बैल, हत्ती, शिवालक, पर्वताग्र, रस इत्यादिकांवर चढतो आणि विष्ठा, आंगास लावलेली, रडणें व मरणें, आणि जी स्त्री प्रासन व्हावयाची तिशीं संग करणें, इतकीं स्वप्नाचे ठायीं पाहील तो मनुष्य धन्य.

वट, रस, फळे यांवर एकदाच चढून तेथून जागा होतां त्यास द्रव्य लाभलक होईल.

जो आपला उजवा हात प्रांद्यास पांनें मिळला असें पाहील त्यास हजारों

रूपयांचा लाभ होईल असे समजावे.

ज्यास सर्प व विंचू पाण्यांत चावले असे दृष्टीस पडेल त्याला जय व सर्व सिद्धि प्राप्त होईल.

ज्यास देशालय, राजगृह, पर्वताग्र, यांवर चढणे व समुद्रामध्ये पोहणे असे दृष्टीस पडेल तो जरी शत्रु कुळांतला असला तरी निश्चयें करून राजा होईल.

जो नर तळ्यामध्ये तूप व क्षीर हीं फाटल्या खेरीज कमलपत्रांत घेऊन भक्षण करितो तो सार्वभौम राजा होईल.

जो नर स्वप्नामध्ये, मोर, कोंबडा, कोंबपक्षी यांत पाहून जागृत होतो त्यास उत्तम कुळींची व मधुर बोलणारी कन्या प्रार्थ मिळेल.

जो सांखळदंडांनी बांधला व पुनः दोऱ्यांनी दंड बांधले अशांतें आपणांस स्वप्नामध्ये पाहील त्याला पुत्र व धन हीं लवकर प्राप्त होतील.

जो वसण्याची गादी व निजण्याचा बिछाना, पालरबी, गाडी, शरीर, परइत्या दिकांतें आण लागलेली पाहून जागा होईल त्याला लक्ष्मी सार्वकाल सन्मुख राही.

जो स्वप्नामध्ये सूर्यमंडळ व चंद्र यांत पाहील तो रोगी असल्यास बरा होईल व निरोगी असल्यास धनप्राप्ति होईल.

जो स्वप्नामध्ये रक्तप्राशन करितो तो ब्राम्हण असल्यास विद्यावान् व तदीतरजातीय असल्यास धनप्राप्ति होईल.

ज्यास स्वप्नामध्ये पांढरे वस्त्र व पांढरे वस्त्रें करून भूषित गंधधारण केलेल्या स्त्रीने स्नान घातले असे जो पाहील त्याला निश्चयें लक्ष्मी प्राप्त होईल. ज्यास खडावा, छत्री, स्वच्छ धारेची तरवार मिळाली असे पाहून जागृत होईल त्याला उत्तम प्रकारचे अन्न मिळेल.

जो बैलाचे गाडींत एकटाच बसून जागा होतो त्यास लवकर व धनप्राप्ति होईल.

ज्यास दही मिळाले त्यास धनप्राप्ति, तूप मिळाले असतां यश, तूप भक्षण केले असतां आरोग्य व दही भक्षण केले असतां निश्चयें करून यश मिळेल.

ज्यास शहरामध्ये किंवा घरामध्ये अग्नीनें कोडले त्यास प्रसन्नपणें कोडले असतां कांही गांवचें राज्य व राज्यामध्ये कोडले असतां पुंजीचें राज्य मिळेल.

स्वप्नाध्याय.

(३०३)

सर्वपांढ्यावस्तुस्वप्नामध्ये मिळाल्या किंवा पाहिल्यातर चांगल्यापरंतु त्यांत राखाडी, भात, ताक हीं बार्डर फळे देणारीं. व सर्व काळे पदार्थ बार्डर, पण गाय, हत्ती, देव, ब्राम्हण हीं उत्तम फळे देणारीं आहेत.

स्वप्नामध्ये फेंसासकर दूध पितो त्यास सोमपान पडेल. व तसे सर्व उत्तम भोग भोगील.

आतां शौनक ऋषी बार्डर फळ देणारीं स्वप्ने सांगतात.

स्वप्नाचे गायीं सूर्य व चंद्र यांना निस्तेज पाहील व अश्विन्यादि नक्षत्रे पडता हेन व धुवादि कनारे चांचें पतन पाहील त्याला मरण किंवा शोक प्राप्त होईल.

जो स्वप्नाचे शोचटीं अशोक, कणहेर, पळस, इत्यादि वृक्ष फुललेले पाहील त्याला शोक प्राप्त होईल.

जो नावेवर बसून पार जाईल त्याला मवास लवकर प्राप्त होईल; व येणेही लवकर होईल.

ज्यास स्वप्नामध्ये तांबडें वस्त्र नेसलेल्या व आरक्त गंध लावलेल्या स्त्रीनें नाहू घातले तर मृत्यु लवकरच प्राप्त होईल.

ज्याचे शरीरास तेल, तूप, दही, दूध आदिकरून स्नेहन पदार्थांनीं मर्दन केले असें पाहील त्याला व्याधि प्राप्त होईल.

ज्याचे स्वप्नांत केंस गळतात त्याचे धन जातें व दांत पडले तर पुत्रनाश होईल.

जो स्वप्नामध्ये गाढव, उंद, दोणगा यांचेर यावर एकदाच बसून जागा होतो त्याला मृत्यु लवकर येईल असें जाणावे.

जो स्वप्नामध्ये नाक, कान, हान, यांचा छेद, चिखलांत बुडणे; दांत, केंस यांचें पतन; शिजलेले मांस खाणे; गाढव, उंद, दोणगा, यांवर बसणे; तैलाभ्यंग हीं मृत्युप्रद.

जो अरुंधती, ध्रुव, विष्णूचीं तीनही स्थाने, मानूंमंडल देवता यांतें पळिल्लो पूर्णश नाशु जाणावा. पर देवता सांगितल्या त्या देहामध्ये आहेत. त्या पुढें सांगतां.

. आपल्या घुरवांत जी जिह्वा नी अरुंधती, नाकाचे अग्रतो ध्रुव, भोगावयांचा जो मध्यभाग तो मानूंमंडल, ही स्वप्नांत पाहिलीं तर बरील फल जाणावे.

ज्याचे कर्मांत बोट पालडें असतां आकाशाचा, गंगेचा शब्द झाला असें ऐक्येन

नाहीं वचंद्रोदयी चांदणे दिसत नाही त्याचे आयुष्य स्वपले असे समजावे.

ज्यास स्त्रीची पावले स्वप्नांत तुटकी दिसतील तो = महिन्यांचे आंत मृत्यु पावेल.

दुष्टस्वप्न निरसनार्थ शांति—दुष्टस्वप्नांचे निरसनार्थ काळरात्र्यादिक देव-
तांचे पूजन करावे. रात्रि सूक्तांचा जप करावा. होम प्रयत्नें करून रात्रीचे वायीं कुरा-
या व नूप पायुस यांच्या आहुतीनें उक्तविधि म्हणजे स्वशास्त्रोक्तविधि करावा.

रात्रि सूक्तांच्या कचेकें करून प्रत्येक पायसाचे हवन करावे व स्वप्नाची जी काळ
रात्रिदेवता तिच्या नाममंत्रे करून अष्टोत्तरशत होम करावा. नंतर स्विष्टकृत होम सं-
पन्न नंतर शांतीचा अभिषेक करावा. मग गुरु जो उपाध्याय त्यास शांति फ-
ल प्राप्त्यर्थ दक्षिणा, वस्त्र व धेनू द्यावी.

जर कदाचित् दक्षणा देण्याचे व होम करण्याचे सामर्थ्य नसेल तर त्यांनीं
सामर्थ्यनुसार सोने तत्क्षणीं द्यावे व ब्राम्हणभोजन यथाशक्त्या चांगले शी-
लवानू वेद म्हणणारे यांस द्यावे. किंवा नानाप्रकारचीं पक्वान्नें, भोजनें व र-
चेही ब्राम्हणांस द्यावीं. या विधी करून जो शांति करील तो शंभर वर्षे पर्यं-
त सुखें करून मृत्युत्तोकी राहील.

इति स्वप्नाध्याय समाप्त.

निद्रारंभीं सर्वविघ्न निवारणार्थ श्लोक पाठ्या.

जले रक्षतु वाराहः स्थले रक्षतु वामनः ॥ अटव्याचारसिंहश्च सर्वतः पातुकेशवः ॥
१॥ जले रक्षतु नदीशः स्थले रक्षतु भैरवः ॥ अटव्यावीरभद्रश्च सर्वतः पातु शंकरः ॥
२॥ कफलुक् स्त्रयोभार्यादाहिनी मोहिनी सती ॥ तासां स्मरणमात्रेण चोभ-
वति निष्कलः ॥ ३॥ अर्जुनः फाल्गुनो जिष्णुः किरीटी श्वेतबाह्वनः ॥ बीभत्सुर्वि-
जयी कृष्णात्संख्यसाची धनंजयः ॥ ४॥ दशनामेजयतां ओगी ॥ विघ्ने पळती बारा
वाटी ॥ विजयलक्ष्मी वैसे पाठी ॥ दारिद्र्यदृष्टीं दिसेना ॥ ५॥ कफलुक्, कफलु-
क्, कफलुक् म्हणून विचार टाळी याजवावी; नंतर आस्तिकाचे स्मरण करावे.

इति उपयुक्तकथासंग्रह समाप्त.

